

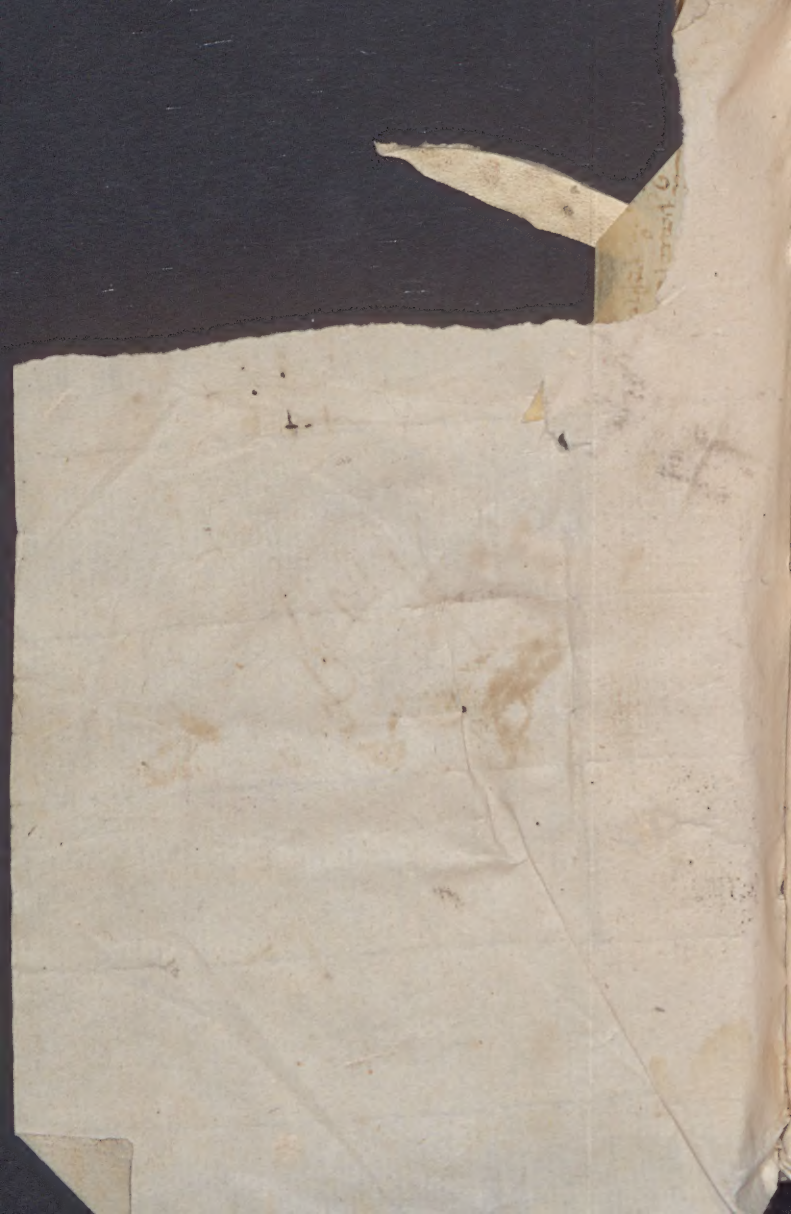
Ref 2

no 153

R. 4
6/18

$$\begin{array}{r} 145 \\ \hline 146 \end{array}$$

Q. 34
C. 8

PHILIPPVS

DECIVS IN TIT.

FF. DE

REGVLIS IVRIS.

Cum additionibus D. HIERONYMI Cuchalon Hispani. Et cum recente & perutili Auctario, & Annotationibus analyticis ~~scribitur~~ ~~scribitur~~ Censoris Iurisconsulti Parisiensis, ac in amplissimo Parisiorum Senatu Aduocati, Theoriæ praxisque Iuris consultissimi, in gratiam & utilitatem Iuris candidatorum, totiusque Togati ordinis.

Loca etiam amplius mille, quæ partim mutila, partim etiam indigesta erant, hac postrema editione restituta sunt. Cum INDICE multo, quàm antea, locupletiore.

Del Collegio de S. I. n. n. e. g. i. l. d. o.

LUGDVNI,
APVD ANT. VINCENTIVM,
M. D. LIII.

Cum privilegio Regis.

Extraict du priuilege.

L EST permis par maistre Charles du Moulin aduocat en Parlement à Paris, à Antoine Vincent Libraire demeurant à Lyon, de faire derechef imprimer ce present Liure, avec certaines additions dudiect du Moulin. Et defenses à tous autres Libraires & Imprimeurs, de ne l'imprimer avec icelles additions, iusques à sept ans prochains, sur les peines contenues au Priuilege, octroyé de par le Roy audiect maistre Charles du Moulin pour ce Liure, & autres nommez en iceluy Priuilege. Donné à Fontainebleau, le xxij. Feburier, M. D. XLVII.

*emendose et libro conforme ad l. ind. ca.
des illis trigimo corde valde hile do. de 85*

*M. M. M. M. M.
a ces*

INDEX COPIOSIS.

SIMVS IN ENARRATIONES

D. PHILIPPI DECII IN TIT.

ff. de Regulis Iuris, omnia, quæ scitu digna sunt, complectens: cuius primus numerus paginam, mox sequens numerum marginalem denotat.

B B A T I S-
sa qualiter di-
gnitatem cum
administratio
ne dicatur ha-
pag. 21. nu. 8

bere.

Absens condēnari non pōt, &
tamen absolui potest. 297.2

Absoluere nequit, qui damna-
re non potuit. 180.1

Absoluere quando possit, qui
damnare nequiuir. 189.2. & 3

Absoluere qui potest ex priui
legio, non statim dānare po-
terit. 180.4

Absolutione facta per dispen-
sationem non debet iterum
inquisitio fieri. 229.6

Absens ex iusta causa, latitare
non dicitur. 222.2

Absens quando consentire di-
catur. 236.2

Absenti reipublicæ causa dā-
tur restitutio, etiam aduer-
sus fiscum. 405.1

Absolutus semel, non debet
molestari. 402.5

Acceptilatio simpliciter facta
ad omnes stipulationes præce-
dentes est porrigenda. 308.3

Accessorium sequitur naturā

sui principalis. 374.1. & 3.

Accessorium rescinditur re-
scisso principali. 374.2

Accipere verbum, sine effectu
intelligi potest. 221.4

Accipere nō dicitur, qui aliena
auctoritate qd fortit. 221.5

Accipiat, verbum an sit dire-
ctum, vel obliquum. 221.6

Accusatio nō potest replicari,
absoluto semel accusato. 229

Accusare potest homicidium
etiam aliās inhabilis, statuto
hoc permittente. 430.4

Accusans homicidiū an succū-
bat si pbatur mādātū. 358.7

Acquisitio facta per forensem
initio nulla, non conualescit
eo ciue facto. 157.1

Acquiri qñ possit alicui res
sua acquisitione noua. 203.3

Acta à partibus attendi debēt
in contractibus. 172.1

Actio alia aliam non consu-
mit. 401.1

Actio vna electa quando tol-
latur alia. 402.2.3. & 4

Actio intētata pimitur p exce-
ptionē, quæ opponitur. 99.4

Actio certa ex pluribus, quæ
cōpetunt, est eligēda. 201.1

I N D E X.

- Actio in rem utilior est ea, quę intentatur in personā. 147.2
- Actio furti ex assidua contretatione non dicitur crescere. 404.1
- Actio furti quando dicatur auferri. 404.2
- Actio vel mobilis vel immobilis dicitur, p̄ qualitate rei, quę in ea deducitur. 106.2
- Actio non quęritur domino ex serui maleficio. 216.1
- Actio non quęritur non consentienti. 216.2
- Actio de peculio non datur in patrem, si non sit factus locupletior. 231.1. & 4
- Actio & exceptio simul competunt, quando ad eundem finem tendunt. 420.2.3. & 4
- Actionē habere, an sit minus, quā rem ipsam tenere. 107.4
- Actionem habere, sed elisam exceptione, perinde est, ac si nullam habeat. 98.1
- Actiones personales, & debitorum nomina, in bonis nostris computantur. 107.5
- Actiones pœnales quot modis extinguantur. 339.1
- Actor procuratorem reuocare non potest post litē cōtestatam, sicut nec reus. 191.1
- Actor & reus in medio causę à pari procedunt. 398.5
- Actor non debet meliori gaudere cōditione, quā reus. 192.3
- Actor variare nequit lite contestata. 302.2
- Actus à parte maiori factus, ad omnes est referendus. 348.1
- Actus perfectus non vitatur per id, à quo incipere non potuit. 298.2
- Actus si quid cū sit, requirit, idem cū dissoluitur necessario exigit. 178.5
- Actus à principio nullus pōt ratificatione roborari. 160.13
- Actus est nullus, qui per legē alio favore, quā partis, est annullatus. 301
- Actus initio nullus non potest validari: validus autem qui potest annullari, poterit etiā confirmari. 158.9
- Actus se habens per modū actionis, fortior cēsetur eo qui per patientiam cōstat. 75.11
- Actus persone illegitimę inualidus, non sit validus ea effecta legitima. 157.5
- Actus repugnans non potest in esse produci. 381.3
- Actus non valens in maiori summa, in minori quandoque conseruatur. 330.5
- Actus prior in ordine literę quando præsumatur præcessisse. 363.8
- Actus non valens fieri purē, permittitur sub conditione. 277.5
- Actus, qui neque diem neque conditionem recipiāt. 277.6
- Actus, dicitur generalis terminus, multa significans. 276.1
- Actus legitimi qui meritō dicantur. 276.2
- Actus fieri potest sub conditione,

I N D E X.

- nione, qui & purè. 276.3
 Actum id præsumitur, quod
 tacitè subintelligitur. 173.5
 Actū etiā esse dicitur, quod ex
 rei qualitate colligit. 174.6
 Aedificare potest quis in suo
 liberè, modò in alienum nil
 immittat. 243.4
 Aedificare qui vetatur, refice-
 re domū nō prohibet. 242.1
 Aedificare in suo, & alius tol-
 lere potest quis liberè. 226.1
 Aequitas modum interpretan-
 di leges, & statuta, ac etiam
 pacta, præbet. 304.2
 Aequitas inter mercatores est
 attendenda. 304.3
 Aequitas rigori ferè in omni-
 bus est præferenda. 305.4
 Aequitas naturalis meritò at-
 tenditur, vbi ius deficere in-
 uenitur. 305.8
 Aequitatē rigori debere præ-
 ferri, qualiter intelligen-
 dum. 306.9.10.11
 Aeqtate cessāte ratificatio nō
 facit mandatū valere. 242.18
 Aequitas quandoq; à regulis
 iuris recedere suadet. 305.5
 Aequiuocum quando pro spe-
 cie sit sumendum. 283.3
 Adire non prohibetur quan-
 doque, qui repudiavit. 307.1
 Aditio sola non sufficit, vt hæ-
 reditas dici possit. 244.3
 Aduocatus patrociniū suscipe-
 re cogitur inuitus. 419.2
 Aduocatus iustam causam fo-
 uens, cum malitia licitè ad-
 uersarium conuincit. 249.3
 Aduersus, aliquando pro con-
 tra accipitur. 322.2
 Agere volens ad pœnam de-
 bet prius pro sua parte im-
 plere. 414.3
 Agere alieno nomine, duobus
 modis intelligi potest. 395.1
 Agere ad alterius vtilitatē po-
 test quis noīe proprio. 395.2
 Alienare prohibitus non pōt
 alienātī cōsentire. 348.2. & 3.
 Alienatio verè dicitur, vbi do-
 minium transfertur. 394.2
 Alienatio rei minoris inuali-
 da, accedente ætate confir-
 mari potest. 159.11
 Alienatio fieri etiam dicitur,
 si res in emphyteusim con-
 cedatur. 354.2
 Alternatiua ad sui veritatem
 requirit alterutram partem
 esse veram. 335.1
 Amicus inimici mei, nō statim
 mihi est inimicus. 212.3. & 4
 Amissio priuatio quēdā est ha-
 bitū præsupponens. 292.2
 Amittere nō potest quis, quod
 suum non fuit. 291.1
 Amitti impropriè potest res,
 quæ propria non fuit. 292.5
 Animus hominis ex ipsius co-
 gnoscitur loquela. 173.4
 Appellatio non præsumitur
 deserta in dubio. 422.2
 Appellatio admittenda vide-
 tur in dubio. 422.3
 Arbitrium boni viri intelligen-
 tur, si quid in dñi vel procura-
 toris arbitriū cōferatur. 123.1
 Arbitrium liberū differt ab ar-
 bitrio

INDEX.

- bitrio** simpliciter dicto. 123.2
Arbitrium boni viri, quale de
 beat intelligi. 123.3
Argentarij officium publicā
 causam habet. 169.2
Argumentum à maiori ad mi
 nus valet, si utrobique sit ra
 tio eadem. 122.8
Argumentū à maiori ad min⁹,
 non valet in mādatis. 332.14
Argumentum de toto ad par
 tem non valet, quando lex
 differentiam facit inter to
 tum & partem. 411.5
Argumentum à maiortate
 rationis, in materia correcto
 ria non probat. 120.4
Argumentum de toto ad par
 tem, est in iure validum. 410.
 1.3. & 6.
Argumentum valet in tempo
 re de toto ad partem. 410.2
Argumentum à testamentis
 ad contractus, est nullum in
 dubio. 98.7
Argumentum de pacto ad sta
 tutum nullius est vigoris, si
 negatiuè formet: si affirmati
 uè, poterit valere. 152.9. & 10
Argumentū à maiori, in statu
 ris locū habere potest. 120.2
Argumentū ab oppositis qua
 re inualidum. 93.7
Assessor, & qui pro officij ra
 tione consulitur, de malo cō
 filio tenetur. 207.2
Assessor se peritum asserens,
 de imperitia tenetur. 179.1
Augmentū si non auget, nec
 minutio minuet, quod oppo
 sitorum eadem sit ratio. 93.6
Bannitum cum saluo cou
 ductu occidens excusa
 tur. 116.5
Bannitum occidens quare pu
 niri non debeat. 230.10
Baronis homines non dicun
 tur regis homines. 212.2
Bene facere alteri nemo com
 pellitur. 218.7
Beneficium principis latam re
 cipit interpretationē. 34.58
Beneficium non confertur in
 inuitum. 421.1
Beneficiū conferri potest sub
 conditione, si vacat. 278.12
Beneficium à principe con
 cessum, latam admittit in
 terpretationem. 255.5
Beneficium prior impetrans,
 præfertur posteriori. 318.2
Benignitas in subditorum cor
 rectione attendenda. 228.2
Bona dotalia non sunt in bo
 nis mariti computanda. 383.2
Bona fides possessoris non al
 teratur per simplicem denun
 tiationem. 65.10
Bonæ fidei possessor quo ad
 fructus penè est loco domi
 ni. 404.1
Bonæ fidei possessor est loco
 domini, si non apparet quis
 dominus sit. 404.2
Bonorum possessio contra ta
 bulas nō datur in mulierum
 testamentis. 32.52.
Breuitas in cunctis rebus cō
 mendabilis, veluti prolixitas
 odiosa. 5.3

INDEX.

- C**Adaner ad furcas suspen-
dere non licet. 339.2
- Canones si à legibus diuer-
sum sentiunt, hoc ipsum ex-
primunt. 219.11
- Capere p se q nō valet, vt alij
reddat accipere potest. 220.1
- Capere quādo nō dicatur, qui
alij restituere tenetur. 221.2
- Capere verbum, cum effectu
intelligi debet. 221.3
- Cauillatio quæ, veluti superua-
cua, à iure reproberetur. 248.1
- Cauillatio quandoque tole-
rari potest. 249.2
- Caupo & tabernarius hospi-
tes recipere coguntur in-
uiti. 419.5
- Causa confirmans, superue-
niens actui inualido robur
ministrat. 159.10
- Causa lucratiua, vel onerosa
qualiter ab origine sit iudi-
canda. 172.8
- Causa non bene definitur per
effectum. 423.3
- Causa finalis actus deficiens
vitiat actum. 299.3
- Causa requirens etiā plenam
causæ cognitionē, in spiritua-
libus delegari potest. 264.8
- Cautela abundans in testamē-
tis non est nociua. 289.2
- Citatio partis necessaria est in
cognitione causæ. 325.2
- Citatio requisita in aliquo actu,
quando considerata. 351.4
- Citari nō debet is, quo etiā in-
uito pōr actus transigi. 149.2
- Clām fieri quando quid cen-
sendum sit. 268.1
- Claritas seu pspicuitas ipsam
legem maximè decet. 5
- Clausula generalis subiecta,
ad enumerata specialiter mi-
nimè referri debet. 2.2
- Clausula generalis nonnun-
quā ad specialiter enume-
rata subiicitur, eadē omnia
comprehendens. 2.1
- Clausula, sciēs se nō teneri, qua-
liter debeat intelligi. 274.5
- Clausula codicillaris præsumi-
tur appositā de voluntatē te-
statoris. 175.11
- Clausula, valeat eo modo quo
potest, non intelligitur, nisi
apponatur. 364.14
- Clerici statutis laicorum qua-
liter debeant vti. 412.4
- Coërcitio modica q minorib⁹
magistratib⁹ cōperat. 261.3
- Cognitio causæ quando fieri
possit absq; citatione. 325.3
- Cognitionem plenam causæ
quæ requirunt, delegari ne-
queunt. 264.6
- Commissum alicui simplici-
ter, secundum æquitatem re-
gulari debet. 30,
- Commodatum quo differat à
precario. 136.28
- Commodatum, terminorum
data paritate, non differt à
deposito. 137.29
- Commodatum præsumitur
fieri ad petitionem commo-
datarij. 137
- Cōmodatarius pro deteriora-
tione rei nō tenet, si ad vsum
debit

I N D E X.

- debitum ea utatur. 137.30
- Cōmodatarius minus iuris cōsequitur, q̄ precario recipiēs, & tñ plus obligatur. 125.12
- Cōmoda ferēs, incōmoda & onera sustinere debet. 91.1. & 2
- Commodatarius de culpa leuissima teneri solet. 127.6
- Cōpromissum in muliere fieri, haud quaquā potest. 23.17
- Communitas quando ob ciuium delicta teneatur. 216.2
- Commune quod est, meū aliquo modo est. 94.4
- Concessio secunda feudi, non derogat priori. 318.3
- Concessio quę sit alicui pro se & posteris, ad nomen familiaris referenda est. 35.61
- Concorditer aduerbium, quid significet. 349.4
- Condēnatus ad restitutionē rei furtiue, qua in dubio dicitur teneri actione. 324.2
- Conditio de pręsenti vel pręterito, quibus casibus apponi nequeat. 278.13
- Conditio de pręsenti vel pręterito, nō dicitur proprię conditio. 278.14
- Conditio expressa in vltimis voluntatibus quando transmissionem impediatur. 390.8
- Conditio an habeatur pro impleta ab eo, cuius interest, impleta. 352.5. & 7
- Conditio dispositioni appositā p̄sumitur in dubio, qñ substantiaalia concernit. 104.8
- Cōditio de p̄senti aut de pręterito qñ actum vitiet. 278.11
- Cōditio de dādo hāredi implet, si hāredi hēredis detur. 387.1
- Conditio purificata retrotrahi solet. 130
- Conditio, si sine filiis decesserit, intelligitur etiam de filiabus. 46
- Conditio quando pro impleta haberi debeat. 350.1
- Cōditio, si meus erit: verificat si meus pro parte sit. 96.7
- Conditio in vltimis voluntatibus, & in cōtractibus qñ pro impleta habeatur. 351.2. & 6
- Conditio verē impleri debet, si restator hoc voluit. 351.3
- Conditio executionem respiciens, non vitiat actū. 277.7
- Conditio tacita actum nō vitiat. 277.8
- Cōditionis futurę spes qñ potius in cōtractu, quā in legato ad hēres transeat. 114.4
- Conditio in persona hāredis implenda, in domino vel patre non est verificanda. 114.5
- Conditio dandi hāredi, nō habet verum in hārede hāredis. 114.6
- Conductor & locator inuicē de dolo, lata & leui culpa tenentur. 138.33
- Confessio debitoris quādo dicitur certa de pręsenti. 425.4
- Confessio per iracundiam facta, reuocari potest ex iusta causa. 214.5
- Confessio in quęstione nullis indicij illata, non validatur, superue

I N D E X.

- supuenientibus indicijs. 157.4
 Confessio in fauorē confiten-
 tis debet interpretari. 362.3
 Coniunctorum nomine venit
 sexus vterque. 55.125
 Cōiuncti p. cōiūctis defensio-
 nem suscipere possunt. 395.4
 Cōsensus matrimoniū pficit,
 non carnalis copula. 181.5
 Consensus omnium quando
 explicite requiratur. 349.2
 Consensus omniū in cōsuetu-
 dine nō est regrendus. 349.3
 Consensus in dissoluendo re-
 quiratur, cuius & in cōtrahen-
 do. 177.1
 Cōsensus tunc nō praeiudicat,
 si actus non valeat. 346.2
 Cōsensus si requirat, error in-
 teruenire nō psumitur. 273.1
 Consiliū modō nō fraudulen-
 tum, nō ligat cōsulētē. 207.1
 Cōsiliū nō punitur nisi ad ma-
 lum tendere pbetur. 211.12
 Consilium praeſtare quando
 quis dicatur. 212.17
 Consilium praeſbens quādo te-
 neatur, & quādo nō. 208.4
 Cōsuetudo attrēdit, si qd actū
 est non intelligitur. 174.7
 Consuetudo quaelibet, cuius-
 libet consuetudinis regula
 esse debet. 174.10
 Consuetudo à pari procedit
 cum statuto. 20.5
 Consuetudo firmata bino aut
 terno actū cōtrario non tol-
 litur. 396.1. & 2
 Consulens non damnatur, si
 principalis absoluitur. 211.13
 Consulēs nō tenetur, consilio
 in tempore reuocato. 211.14
 Consulens nō punitur statuto
 poenā faciēti iponēte. 211.15
 Cōsulēs qnq; miti⁹ punit⁹ qua-
 litate attrēta facientis. 211.16
 Consulens, in atrocioribus pa-
 ri poena punitur. 209.5
 Consulens quando poena spe-
 ciali pleſtatur. 209.6
 Consulēs nō tenetur, si de in-
 terdicto vnde vi agat. 209.7
 Cōsulēs indistinēte punitur, si
 eius noīe delinquatur. 210.8
 Consulens alicui, praesumitur
 causa mouens principaliter,
 quare merito punitur. 210.9
 Cōsulens tunc punit⁹, si ex cōsi-
 lio delictū sequatur. 210.10
 Consulens ex consilio nō pu-
 nitur, nisi consilium praeces-
 sisse delictū probetur. 211.11
 Consultor qn cōsiliū semel
 datū mutare nequeat. 272.1
 Constituta legitimē durāt su-
 perueniēte casu à quo initiū
 habere nō potuerunt. 298.1
 Constitutum verā possessio-
 nem tradit, licet ficto modo
 quaeratur. 130.16
 Constitutū qn post mortē cō-
 stituētis cōferri possit. 130.17
 Contestatio litis nō reddit de-
 teriorem conditionem con-
 testantis. 302.1
 Contractus liciti esse debent,
 & honesti. 391.1
 Contractus secundum quam
 consuetudinem extendi pos-
 sit, 176.14
 Contract

INDEX.

- Contractus secundū loci consuetudinē attrēditur, si cōtrahentis modus ignoret.** 174.8
Contractus ex intentione legem accipiunt. 380.6
Contractu principali existente inutili, valer confessio contenta in illo. 374.4
Contractus calore iracundiae initus, quando effectum sortiri dicatur. 213.1
Contractus quādo gratia ei², qui rogauit, dicatur celebratus. 127.5
Contractus etsi strictam recipiunt interpretationem, non tamen perinde ac si materia foret odiosa. 49.110
Contrahens, conditionem seu qualitatem secum cōtrahentis nosse debet. 115.1
Contrahere sponte non dicitur, qui ex quasi contractu obligatur. 118.11
Contrahētes etsi licitē se mutuo decipiant, non tamē honestē. 392.7
Contraria allegans, nō est audiendus. 381.1
Contrarium probari potest, non obstāte clausula, ex certa scientia. 274.6
Contraria eidem subiecto simul inesse nequeunt. 347.2
Contrariorum quare eadem disciplina. 92.3. & 5
Contumax innocens non debet condemnari. 377.4
Conuentus ob donationem a se factam, retinere potest, ne insolidum exigatur. 154.5
Conuentus ob donationem propriam, quo gaudere possit priuilegio. 155.6
Conuētus ob liberalitatē suā actione psonali, tenetur tantum in id quod potest. 155.7
Conuētio priuatorū nō potest publico iuri derogare. 150.1
Conuenti ex causa damnationis, in id quod possunt tantum, damnandi sunt. 153.1
Copulatiua utrūq; copulacorum requirit esse verū. 335.2
Corpus liberi hominis aestimationem non recipit. 325.2
Corrumpere volens mulierē, qñ capite puniri debeat. 72.4
Creditor nō dicitur negligēs, qui potuit exceptione repelli. 99.3
Creditor rem debitoris alienare potest. 225.3
Creditor de dolo, lata & leui culpa cōtingente in re pignori accepta tenetur. 138.32
Creditor quādo pignus videri possit, & quādo nō. 262.3
Creditor ante conditionē non cogitur inuitus solutionem recipere. 112
Creditor ante tempus nō cogitur vinum aut granum recipere, cursu temporis quod minuitur. 112.6
Creditor, cuius fauore tempus adiectum est, ante tēpus petere poterit. 113.10. & 11
Creditor ius pignoris remittit, qui eiusdem alienationi consensit

INDEX.

- consentit. 346.1
 Creditori invito non soluitur
 aliud pro alio. 148.4
 Crimen non prohibens cum
 possit, tenetur. 328.1
 Crimen læsæ maiestatis ppter
 seditionem cōmittitur. 372
 Culpa leuissima in faciendo,
 est leui æquiparanda. 127.7
 Culpa quomodo in cōtracti-
 bus interuenire dicat. 135.27
 Culpa lata est dolo æquipa-
 randa. 146.1
 Culpa lata pacto remittitur
 aliquando. 142.43
 Curator in testamēto dari nō
 potest. 266.3
 Curator adulti differt à cura-
 tore furiosi. 266.4
Damnatus pœna capitali,
 intelligi debet de mi-
 nori. 88.10
 Damni & lucri alia, & alia est
 ratio habenda. 169.1
 Damnū vitanti plus fauendū,
 quàm lucrum quērenti, qua-
 liter intelligendum. 192.1
 Damni emergētis & lucri ces-
 santis non eadē ratio. 403.1
 Dare quot modis in iure ca-
 piatur. 225.5
 Dare, est dominium transfer-
 re, & accipientis facere. 355.1
 Dare verbum, varijs capitur
 modis. 355.2
 Dare & remittere paria sunt.
 342.2
 Dare quid sit. 343
 Dare nemo potest, quod non
 habet. 224.7
 Datio in solutum viciatur fa-
 cta pro maiori quantitate,
 quàm debeat, 293.1. & 2
 Datio in solutū viciatur, quan-
 do in summa debiti principa-
 lis erratur. 294.3
 Debitor speciei ex contractus
 natura de casu fortuito non
 tenetur. 143.46
 Debitor tenetur de culpa ca-
 sum interuertente. 143.47
 Debitor etiam post biennium
 probare potest pecuniam se
 non recepisse. 427.5
 Debitor, à quo plus debito pe-
 titur, iussē super toto litiga-
 re potest. 320.3
 Debitor qs ppriē dicat. 251.1
 Debitori datur electio in al-
 ternatiuis. 87
 Debitor in expēsas non dāna-
 tur, si citatus absq; interpella-
 tione debitū fatetur. 196.9
 Debitū non censet remissum,
 iure pignoris remisso. 346.3
 Debitum fatetur is, per quem
 cōpensationis exceptio obij-
 citur. 292.4
 Debitum esse potest quid ex
 pluribus causis. 347.1
 Debitum non dicitur, quod
 perpetua exceptione defen-
 ditur. 99.2
 Debitū mihi, non est propriē
 meum. 108.7
 Debitum purum dicitur, quod
 præsenti die debetur. 105.11
 Debitum ciuilititer tantum, an
 possit repeti solutum. 290.1
 Deceptio, etiā iure canonico

INDEX.

- cōtrahentib' p'mittit'. 392.9
Decedere sine liberis non dici-
tur, qui prægñatē vxorem
relinquit. 380.1
Deceptis subuenitur, non au-
tem decipiētibus. 336.2. & 3
Declaratio fienda in tpe ante
tempus fieri nō debet. 111.3
Declaratio semper fieri po-
test. 240.14
Declarandi potestas ad hære-
dem nō transmittitur. 234.7
Decretum in alienatione rei
minoris interponendum de-
legari non potest. 263.2
Decretū in alimentorū trans-
latione requisitum non po-
test delegari. 273.3
Decretum requirens plenam
causæ cognitionem, non de-
legatur. 263.4
Decretum primū contra ab-
sentem causā reipublicæ in-
terpositum tenet. 405.2
Defendere non dicitur quis
duobus modis. 222.1
Defendere qui tenetur, iure &
facto teneri ad defendendū
intelligitur. 222.5. & 6
Defendere nō dicitur, qui de-
fensionem suscipere recusat.
222.3
Defensionem suscipiens, sed
non perseuerans defendere
non dicitur. 222.4
Defensionem suscipere potest
quis alieno nomine. 395.3
Defensor etiā immobilia pos-
sidens, satisfdare tenet. 333.2
Defensor alterius qñ admitta-
tur sine satisfdatione. 333.9
Definitio, rei definitæ substan-
tialia debet ponere. 423.1
Definitio bona censet, quæ cū
suo definito cōuertit. 423.2
Delegari non possunt, quæ in
meri imperij gradibus pri-
mis sunt. 261.4
Delegari nequeunt, quæ causæ
cognitionē requirunt. 263.1
Delegari possunt, quæ iudicis
mercenario expediuntur of-
ficio. 264.5
Delicto obuiare tenetur quis
canonum iure. 219.10
Delictū obligat, etiā sine pro-
posito & voluntate. 274.3
Delicta puniri reipublicæ in-
terest. 151.2
Delictum quando clandestinū
sit dicendum. 268.3
Delictum an putetur manda-
re, qui cum posset, noluit
prohibere. 238.7
Delicto obuiare an teneatur
quis ciuili iure. 227.4
Delictum non impediens, qñ
ipsum ppetrare dicatur. 216
Delicta præterita aggrauant
postea commissā. 229.7
Delictum imprudenter com-
missum mitius est punien-
dum. 327.6
Delictū mitius punitur, quod
impetu committitur. 328.7
Delictum per iram commis-
sum, intra quantum tempus
excusari debeat. 215.9
Delicta an possint excusari ex
causa iusta. 316.4
Deli

I N D E X.

- Delicta alibi commissæ delictû,
 de quo agitur, grauare solent. 229. 9
 Delinquens quâdo propter irâ
 excusetur. 215. 7
 Delinquēs per iracundiâ, puoca
 tus puniri debet mitius. 215. 8
 Delinquēs nō liberatur, si pœna
 innocenti infligatur. 378. 6
 Demonstratio falsa. quando vi
 tiat actum. 411. 4
 Depositarius de dolo solo te
 netur. 125. 1
 Depositû & cōmodû eiusdem
 sunt fermè rationis. 126. 2
 Depositarius pro custodia pecu
 niam recipiēs, de culpa etiam
 leui tenebitur. 326. 3
 Depositarium, qui se obtulit, de
 culpa leuissima teneri, quan
 do verum sit. 126. 4
 Depositarius de casu tenetur, si
 depositum in pecunia nume
 retur. 128. 8
 Depositû in re propria fieri nō
 potest, sicut nec p̄cariû. 203. 4
 Deportatio ea sola tollit, quæ
 in fiscum deferri solent. 318. 1
 Deportati bona in fiscum defe
 runtur. 318. 2
 Descēdentes ex fœminis etiam
 generis vocabulo comprehen
 duntur. 36. 66
 Descēdentes ex fœminis quo
 modo dicantur de genere &
 posteritate. 34
 Descēdentes ex fœminis dete
 rioris sunt conditionis, quàm
 qui ex masculis. 33. 57
 Desinere non dicitur is, qui non
 incœpit. 251. 2
 Detentatio an possit acquiri fi
 lio. 315. 3
 Deus non punit bis in idipsum.
 229. 5
 Dies expressa actionis natiuita
 tem impedit, obligationis non
 item. 105
 Dies appositæ dispositiōi, differt
 ab ea, quæ executioni. 104. 7
 Dies incertus pro cōditione re
 putatur. 112. 5
 Difficultas facit ne mora com
 mittatur, cū factum est in
 obligatione. 379. 3
 Dispensatio latâ recipit inter
 pretationem iuxta verborum
 proprietatem. 157. 13
 Dispensatio ratione maioris ra
 tionis non extenditur. 121. 6
 Dispēsationes & odiosa quaq;
 aliquando latâ interpretatio
 nem admittunt, sicut & priui
 legia. 34. 59
 Dispositio principalis extēdi po
 test, pœna autem adiecta non
 potest. 416. 6
 Dispositio generalis latius ipsa
 patet quàm regularis. 9. 15
 Dispositio cōditionalis suspēdit
 ante euentû cōditionis. 359. 1
 Dispositio quælibet sic debet
 intelli gi, ne quid contrarium
 contineat. 382. 4
 Doctor ad consilium præstan
 dum cogi potest. 419. 6
 Doctor securdū cōsuetudinem
 studij p̄sumitur cōduci. 174. 9
 Doctor qui imperitè consuluit,
 damnum passo sati facere te
 nerur

- netur. 207.3 quid in premium emācipatio-
Doli capaces qui præsuman- nis à patre donatur. 154.4
tur. 337.2 Donans conuentus ob donatio-
Dolo desinens possidere equi- nem, æs alienum deducere po-
paratur ei, qui dolo noluit ac- test. 155.9
quirere. 402.1 Donatio vel venditio si duobus
Dolus quare per pactum remit- successiue facta sit, vtri iure
ti nequeat. 141.42 quærat. 131.18
Dolus de futuro tacite remitti- Donatio non creditur filio in
tur quandoque. 142.45 administratione generali con-
Dolus re ipsa præsimitur ex enor- cessa. 231.3
mi læsione apparente. 281.3 Donatio hodie fieri potest pa-
Dolus & culpa in rerum com- cto nudo. 177.4
munione attenditur. 140.40 Donatio censetur, quando re-
Dolus actoris quādo cum dolo cipiens scienter indebitum re-
rei veniat cōpensandus 197.11 cipit. 223.1
Dolus à fraude differt, velut ge- Donatio quare inter vitum &
nus à specie. 279.2 vxorem prohibeatur. 171.7
Dolus & culpa in pluribus con- Donatio non præsimitur in
tractibus simul interuenire dubio. 224.3
possunt. 135.25 Donare quando is præsumat, qui indebitum soluit. 224.4
Dolus dicitur, qui petit quod Donatio causa mortis nudo pa-
restituere tenetur. 368.1 cto fieri potest. 236.4. & 5
Dolus dicitur, qui quid lege Donatio vera non dicitur, qua
facit resistente. 373.2 quid remunerationis gratia
Dominium ex vna cā quæsitū, conceditur. 291.2
nō potest ex alia queri. 347.4 Donatio prohibita dicitur, si vē-
Dominium quādo transferatur in ditio prohibeatur. 354.4
donatione facta absenti. 270. Donatio inter virum & vxorē
Dominium rei legatæ quando in quo ad dominium prohibetur,
legatarium transeat. 390.7 non autem quo ad possessio-
Domini tenentur de delictis fa- nem. 394.1
miliz. 328.3 Donatio facta absenti, an rati-
Domus sua intelligitur, quam ficationē non pdest ei. 133.22
quis inhabitat. 322.1 Donatum non dicitur, quod ab
Donatio & veditio inter aliena eo, qui donare non potest,
tionis species numerant. 354.1 datur. 224.1
Donatio ob causam quare in- Dos promissa puellæ intelligi
sinuationē non requirat. 154.3 debet cum nubilis erit. 102.2
Donatio simplex dicitur, qua

- Doti in dubio fauēdū est. 296.1
 Dubitationis gratia quæ apponuntur, nocere non præsumuntur. 288.1.& 5
Ecclēsia substituta an excludatur stante filia. 47.104.
 Ecclesia in eo, in quo sit locupletior, teneri potest. 182.3
 Ecclesia etiam obligatur, ut locupletior efficiatur. 426.
 Effectus rei quādo & per quid præsumatur mutari. 389.1
 Electio facta de bannito non roboratur eo rebannito. 158.6
 Emere rem suam per aliū quis pōt quod p se nō potuit. 204.6
 Emptio rei propriæ quare non valeat. 204.5
 Emptor primus nō est secundo præferendus, ni pretium aut fidem de pretio dederit. 131.19
 Emptor rem venditam accipiēs auctoritate propria, prædodicitur. 399.1
 Emphyteuta quando pro deteriorationē rei emphyteutica teneatur. 138.35
 Emphyteuta rem emphyteuticam vēdere nō valens dñō irrequisito, donare poterit. 354.3
 Emphyteuta quare p ānis pluri b^o futuris solueri neqat. 112.7
 Emphyteuta nō soluens canonē, iure suo priuat, nō obstatē rescripto sūmi pōtificis. 112.8
 Emphyteuta nō soluendo, non priuabitur iure, si hoc ferat cōsuetudo. 113.9
 Emphyteuta pacisci potest cū ecclesia, quod non soluendo non cadat iure. 113
 Episcopus vicario omnia, quæ ipse potest, cōcedens, non censetur concessisse reseruata sibi specialiter. 13.
 Equus in itinere moriens an pereat locatori, an verò conductori. 138.34
 Errantis nulla voluntas est, aut consensus. 345.2
 Error iuris expressus sententiam vitiat. 389.4
 Error allegari nō pōt, vbi quid ex certa scia fieri dicit. 274.4
 Error maxime omnium consensui est contrarius. 345.1
 Error notarij qualiter possit probari. 313
 Error notarij quot testibus possit probari. 313.9
 Esse, idem putatur cū eo quod est, esse debere. 118.10
 Euictum à nobis non est in bonis nostris. 383.1
 Exactum licitè non potest remitti. 421.3
 Excōmunicatio calore iracundiæ lata timeri debet vt valida. 214
 Excōmunicatio in dubio de maiori est intelligendā. 89
 Excommunicatio qualiter esse pœna pōbetur. 89.13
 Excōicatio minor non solet ab homine proferri. 90.14
 Excōmunicatus in iudicio esse prohibitus, iudicium validum accipere potest, si non opponatur. 300.8
 Exceptio an semper competat ei, cui & actio. 420.2

INDEX.

- Exceptio non numeratae pecuniae quando opponi possit de iure canonico. 427.4
- Exceptio obscura, pro non opposita reputatur. 269.2
- Exceptio in quibusdam admissa, ad similes casus est porrigenda. 31.32.35. & 36
- Exceptiones plures falso opponens, à iure de mendacio puniri solet. 200.7
- Exceptio quibus casibus regulam ampliet, & quibus restringat. 13.30
- Exceptio una quando reliquas tollere credatur. 13.34
- Exceptio dolo facit, an possit in possessorij opponi. 388.3
- Exceptio regulam restringendae gratia fuit adinuenta. 11.24
- Exceptio regulam qualiter ampliare dicatur. 11
- Exceptio quando perimat actionem, & quando non. 100.7
- Exceptio tolli potest statuto, sed non defensio. 200.9
- Exceptio solutionis semper opponi potest, non obstante statuto, &c. 228.3
- Exceptio innocentiae nunquam censetur exclusa. 577.3
- Exceptio doli non nocet, quibus testatoris voluntas non resistit. 118.1
- Exceptio doli repellit petentem debitum, quod exceptione elidi potest. 118.2
- Exceptiones aut probationes non admittuntur contra sententiam, quae transit in rem iudicatam. 200.10
- Exceptiones tamen si contra regulam dispositionem esse dicuntur, de genere tamen regulam conuincuntur. 9.20
- Exceptiones quibus casibus regulam confirmet. 10.21. & 22
- Executio sententiae impeditur exceptione solutionis. 228.2
- Exhereditatio à pari procedit cum priuatione alimentorum. 167.15
- Exigere qui nequit, nec à sponte offerente capere poterit. 421.2
- Extensio fieri non debet in materia odiosa. 406.7
- Extensio fit in poenis, quatenus proprietas verborum exigit. 417.10
- Extensio fit secundum verborum proprietatem in materia poenali. 364.13
- Extrahi de domo sua quis potest ex causa, ut iustitia fiat. 324.4
- Expressio quando prolixi, & quando noceat. 389.5
- Expressio nil operatur eius, quod tacite praesumitur inesse. 278.10
- F**acere tenetur quis, quod alij prodest, & sibi non nocet. 226.2
- Facere dicitur is ipse, qui etiam per alium facit. 357.1. & 5
- Facta plurima valere dicuntur, quae fieri prohibentur. 299.4
- Facta per fictionem, infecta iudicari possunt. 168.3
- Facti vocabulo venit quandoque non factum. 94.2
- Factum quandoque sumitur per actum, qui in alium infertur. 267.2
- Factum reputatur, quod metus causa fuit ne efficeretur. 183.1
- Factum

I N D E X.

- Factū aliquñ facilius destruitur,
quàm fieri impediatur. 301. 12
- Factum non potest non esse fa-
ctum. 167. 1
- Factū eius personæ debet quis
approbare, ex qua lucrum ca-
pit. 412. 3
- Familia pro agnatione sumi-
tur quandoque. 36. 64
- Falsitas quando sit in notario
præsumenda. 313
- Famuli factum, quando sit do-
mino imputandum. 328. 2
- Fictio in præiudicium tertij nō
trahitur retro. 386. 2
- Fictio nō habet locum, vbi ex-
trema requisita non sunt ha-
bilia in fictione de tēpore ad
tempus translatiua. 386. 3
- Fideiussor non requiritur, vbi
pignus habetur. 262. 1
- Fideiussor pro maiori summa,
obligatus censetur in minori.
321. 10
- Fideiussor promittens se factu-
rum & curaturū, non tenetur,
si fecit quod potuit. 379
- Fideiussor quas culpa sua soluit
vsuras, à principali non repe-
tet. 424. 3
- Fideiussorē qui dare tenetur dā
do pignora liberabitur. 148. 3
- Filius an possit ex causa alimen-
tis priuari. 82. 4
- Filius qui debitam sibi portio-
nem cōsumpsit, alimenta à pa-
tre petere poterit. 82. 5
- Filius testamentum patris non
impugnabit, si volens exhære-
datus fuit. 408. 4
- Filius possessionem bonorū pa-
tre inuito, & ignorante potest
agnoscere. 148. 1
- Filius vel seruus aliquid faciens
mandato patris, vel domini
pressus excusatur. 64. 7
- Filius vel seruus quo casu excu-
setur per mādaturū patris vel
domini. 25. 2
- Filius familias hæres institutus,
si sui iuris fiat, hereditatē post-
ea aditā sibi acquirit. 386. 4
- Filius familiās an possit citra pa-
tris assensum vxorem ducere.
162. 8
- Filius familiās rem peculiarem
possidere nō dicitur, sed ipsius
pater. 314. 1
- Filius matrimonium sine patris
consensu contrahens, an pos-
sit exhæredari. 164
- Filia matrimonium sine patris
consensu cōtrahens, potest do-
tem petere. 165. 11
- Filia nupta non gaudet priuile-
gio cōcesso patri & filijs, & fi-
liabus. 40. 83. & 85
- Filia nupta originem & fami-
liam patris retinet. 40. 84
- Filia renuntians hereditati pa-
ternæ fratri poterit succede-
re. 308. 6
- Filia sine cōsensu patris matri-
monium contrahens, quando
possit exhæredari. 166. 14
- Filia renuntians hereditati pa-
tris, non excluditur ab hæredi-
tate fratris. 245. 7
- Filia furiosa aliquo casu pro cō-
sentiente habita. 69.

INDEX.

- Filia sanæ mentis, si non contra dixerit, pro consentiente haberi debet. 69.7
- Filiatio probatur per instrumentum emancipationis. 292
- Fiscus re alienâ nō pōt alienare totam, licet partē possit. 411
- Fisco etiam in multis fauendum est. 308.3
- Fisco fauetur, perinde, ac doti ipsi. 296.2
- Fœmina quare prohibeatur potestulare. 21.9
- Fœminæ non puniuntur ob crimen læsæ maiestatis à patre commissum. 39.78
- Fœminium de sermonis proprietate non concipitur per masculinum. 43.93
- Fœmininū cōcipere masculinū, naturæ repugnat. 55.127
- Frater an succedat sorori, statuto stante quod soror non succedat fratri. 93.8
- Fraus duobus modis considerari potest. 281.1
- Fraus ex cōsilio & euentu proueniens, tunc imputatur. 291.2
- Fraus quid p̄prie dicat. 479.1
- Fraus præsumitur, si insolitæ clausulæ apponatur. 289.3
- Furiosus pro delicto non punitur, quod ratione careat & sensu communi. 68.4
- Furiosi factum non personale dicitur, sed casuale. 68.1
- Furiosus quo differat à pupillo fari valente. 70.8
- Furiosus cōscire nō pōt. 334.2
- Furiosus quia agenda non intelligit, merito negotium gerere nequit. 67.1
- Furiosus ne ad pias quidem causas testari potest. 67.2
- Furiosus iisdem causis, quibus & ignorans, ligatur. 69.6
- G**eneri an derogetur per speciem in vltimis voluntatibus. 286.13
- Generi per speciem in diuersis legibus nō derogatur. 285.10
- Generis nomine veniūt omnes sexus vtriusq. 36.65
- Generaliter aduerbiū, strictius est adverbio vniuersaliter. 9.17
- Genus ipsum cognitioni prius obijcitur, quàm species. 25
- Gestor negotiorū de dolo, culpa lata, & leui potest quadoq. teneri. 139.38
- Gladij potestas merum imperium significat. 261.1
- Grammatica falsā non vitiat instrumentum. 310.2
- H**aeres in rebus defuncti iustam ignorantiam prætereundere potest. 193.1
- Hæres emphyteutæ non cadit iure, si fundum emphyteuticum vendiderit. 193.2
- Hæres testamenti notitiam habere præsumitur. 193.3
- Hæres in dāno vitādo propter ignorantiam excusatur. 194.4
- Hæres quare cōuentus ob ignorantiam excusetur, cōueniens autem non item. 194.5
- Hæres lucrum habens à defuncto, non debet contrahere ipse

- ipſius factō. 412.1
 Hæres, qui inuentarium confe-
 cit, factō defuncti contraue-
 nire poterit. 412.2
 Hæres qualiter executori in te-
 ſtamento dicatur dari. 235.9
 Hæres, quando tunc demum
 quis dicatur. 236.10
 Hæres quibus actionibus tenea-
 tur ratione hereditatis. 340.6
 Hæres ex quaſi contractu obli-
 gatur. 127.7
 Hæres nec ex delicto defuncti
 poteſt lucrari, nec pœna re-
 neri. 181.1
 Hæres grauatus ad distribuē-
 dū bona ſe mortuo, nō poteſt
 antemortē distribuere. 111.2
 Hæres eadem cum defuncto
 perſona reputatur. 233.1
 Hæres hæredis capit omnia,
 quæ ſunt iuris. 388.4
 Hæres hæredis quando non ve-
 niat nomine hæredis. 416.8
 Hæres in ſolidū tenetur, qui de
 dolo proprio tenetur. 202.1
 Hæres de dolo defuncti nō te-
 netur. 202.2
 Hæres quādo de dolo defuncti
 teneatur, etiam de eo quod ad
 eum non peruenit. 202.3
 Hæres non tenetur ex delicto
 defuncti, niſi de eo, quod ad ſe
 peruenit. 339.3
 Hæres grauatus expēdere cen-
 tum in funere, non poteſt mi-
 nus exponere. 330.6
 Hæres ratificare pōt quod de-
 functi noīe factum eſt. 234.3
 Hæres partē hereditatis adire
 nequit, alia repudiata. 77.5
 Hæres impeditur præſcribere
 per malā fidē defuncti. 407.1
 Hæredis factum idē cum factō
 defuncti creditur. 234.4
 Hereditatis titulus, cenſetur lu-
 cratiuus. 170.2
 Hereditas tunc lucratiuā cau-
 ſam habet, quando ſoluendo
 eſt. 170.3
 Hereditas ſi pro adita habea-
 tur, omnia in teſtamento re-
 licta debentur. 376.2
 Hereditas patris adita per filiū
 definit eſſe patris. 309.7
 Hereditas ſucceſſio dicitur, poſ-
 ſeſſio verò bonorum, ius ſuc-
 cedendi. 244.1
 Hereditas etiā dici poteſt ante
 aditionem. 244.2
 Hereditate adita intelliguntur,
 quæ de hærede dicūtur. 235.8
 Hereditas an deſinat dici per
 ſolam poſſeſſionis apprehen-
 ſionem. 245.6
 Hereditas repudiari nō poteſt
 conditione pendente. 370.2
 Hæredes plures ad opus facien-
 dum grauati obligantur in ſo-
 lidum. 285.2
 Hæredis loco habetur is, ad quē
 bona vniuerſa perueniſſe no-
 ſcuntur. 401.2
 Homicidium ſemel cōmiſſum,
 licet rursus fieri nō poſſit, ra-
 tum tñ haberi poterit. 240.13
 Homicida qualiter puniri de-
 beat, ſtantibus ſtatutis diuer-
 ſam pœnā inſigētibus. 229.8
 Homicidium negans, ſi conuin-
 catur,

- catur, potest de defensione ex-
cipere. 199.1
- Homo intelligitur, cū ab aliquo
si quis profertur. 43.94
- Hō liber vēdi non potest. 326.5
- Homo dictio, simpliciter prola-
ta, differt ab eo quod profer-
tur, si quis homo. 44.96
- Honestatis causa ab omni reue-
rentia censetur exēpta. 391.2
- I**gnorans, quo casu equipa-
retur dubitanti. 116.3
- Ignorantia excusatus, superue-
niente scientia nō excusabi-
tur. 374.4
- Ignorantia iuris excusat à dolo.
373.1
- Illegitimitas præcedens proba-
tur per instrumentum legiti-
mationis. 292.3
- Immunitas concessa posteris,
etiam filia nepti, & ex foemi-
nis descendentes concedun-
tur. 34.66
- Immunitas generaliter cōcessa
ut ad posteros transmittatur,
durat succedentibus in perpe-
tuum. 35.63
- Impeditus nō dicitur, qui impe-
dimentū removere pōt. 369.1
- Impeditus excusatur, qui impe-
dimentum tollere non potuit.
369.3
- Impēsa utilis facta pro infirmo,
etiā inuito, reperi potest. 259
- Impuberes civilibus fungi offi-
cijs haud quaquā possunt. 56.1
- Impubes iudex eligi neq̃t. 57.2
- Impubes dignitatē aut officiū
sine administratione potest
obtinere. 57.5
- Impuberes defectu iudicij non
possunt ad testimonium ad-
mitti. 59.10
- Inest verbum, proprietatem &
essentiam denotat. 329.1
- Indefinita in testibus nō acqui-
pollet vniuersali. 135
- Indefinita de rigore sermonis
nō æq̃pollet vniuersali. 44.95
- Indefinita à lege plata, vniuer-
sali est equiparanda. 8
- Indefinitē aliquid dici aut fieri
idē est quod generaliter. 9
- Individua quare speciei dero-
gent. 282.2
- Inhabiles etiā admittuntur quā-
do de vtilitate publica tracta-
tur. 430.2
- Inhabiles quo casu ad feudum
sint admittendi. 430.3
- Initium facti attenditur, ut pec-
na euiteretur. 416.7
- Iniuria volenti non irrogatur.
408.1
- Iniuriam nō fieri volenti, quā-
liter intelligendum. 409.11
- Iniuria in corpus illata non po-
test remitti. 409.8
- Innocentia existente notoria,
non est necessarium superio-
ris consilium. 378.5
- Insinuatio requiritur, quādo ex
causa donationis quid remit-
titur. 343.7
- Institutus sub potestatiua con-
ditione non potest repudiare.
369.2
- Institutio inutilis quādo recon-
ualefcere possit. 42.91

I N D E X.

- Instrumentū in dubio interpre-**
tatur, vt in eo mala gramma-
tica non contineatur. 310.3
- Interesse alicuius quantum sit,**
non iure, sed in facto cōsistit.
144.2
- Interesse publicum dum tracta-**
tur, verba latissimè interpre-
tantur. 97
- Interesse quotuplex, & quale**
vnumquodque. 144.1
- Interesse non iniuste tunc peti-**
tur, cū factum fieri denega-
tur. 145.4
- Interesse qualiter probari pos-**
sit. 145.5
- Interpretatio fieri debet sem-**
per, vt actus valeat. 362.4
- Interpretatio eareus fieri de-**
bet, quatenus valeat actus, nō
autem pereat. 11.27
- Interpretatio in duobus actib⁹**
non fit in dubio, vt vterque va-
leat. 395.17
- Interpretatio mitior semper in**
dubio capi debet. 227.1
- Interpretatio benignior sem-**
per capienda est. 304.1
- Interpretatio ad eū spectat, qui**
condere potest. 316.1
- Interpretatio priuilegij spectat**
ad concedentem. 384.2
- Interpretatio lata fit, etiā qñq;**
in materia odiosa. 257.12
- Inuito aliquo si qd fieri possit,**
& eo ignorāte poterit. 149.3
- Ira nō excusat delictum. 215.6**
- Iudex æquitatē prę oculis sem-**
per habere debet. 305.7
- Iudex testi malā rationem affe-**
renti credere non debet. 296
- Iudex rem non suam in alium**
transferre potest. 225.4
- Iudex inuestigādæ veritatis gra-**
tia cauillationibus vti potest.
249.6
- Iudex delinquēti impunitatem**
promittere potest. 249.7
- Iudex pœnas mitigat pro perso-**
narum qualitate. 327.4
- Iudex nō debet exeq sententiā,**
si de innocentia cōstet. 377.2
- Iudex non præsimitur, qui ex-**
tra iudicialiter procedit. 361.2
- Iudex quis non dicitur, qui facit**
quæ ad iudicis officium non
pertinent. 361.3
- Iudici officium excedenti impu-**
nè non paretur. 360.1
- Iudicis mādato qui quid opera-**
tur, an aliqñ excusetur. 66.12
- Iudicis præceptū non ligat ex-**
tra iudicis officium. 357.5
- Iudices in partiū p̄iudiciū leges**
interpretari possunt. 316.2
- Iudicium vnicū ad qōnem suffi-**
cit, iudicis arbitrio. 409.10
- Iudicium cū milite valet, si non**
sit oppositum, quòd in iudicio
esse non possit. 300
- Iudiciū criminale valet cū p̄cu-**
ratore, si nō opponatur. 300.9
- Iudiciū qñ retrotrahatur. 386.5**
- Iudicia in inuitum etiam reddi**
solent. 150.4
- Iurans statuta se seruaturum, iu-**
sta causa potest ea negligere.
302.4
- Iurās soluere certo tpe, excusa-**
tur si p̄ iudicē impediāt. 256.2

- Iuramentum calumniæ remitti potest tacite, sed non expressè. 389.3
 Iuramentū quare possit in contractu apponi. 175.13
 Iuramentum non præsumitur esse de feudi substantia. 58.6
 Iuramentū iracundia præstitū, non ligat iurantem. 214.4
 Iure ipso liberari, magnopere differt ab eo quod est ope exceptionis liberatū esse. 100.6
 Iure vno sublato, qñ tollatur aliud, & quando non. 308.4
 Iuri futuro nō facile potest renuntiari. 308.5
 Iure suo privari potest quis ob publicam vtilitatē. 427.4
 Iure speciali quod conceditur, in consideratione esse non solet. 247.3
 Iuris peritus nō excusatur à dolo per ignorantia iuris. 373.3
 Ius sibi dicere nemini permittitur. 311.3
 Ius sibi dicere potest quis decē casibus. 371.3
 Ius gentium duobus modis accipitur. 395.3
 Ius naturale diuersa iuris species est à gentium iure. 295.4
 Ius auctoris si resolutū sit, resolvitur ius acceptoris. 350.1
 Ius accrescendi qua ratione introductum fuerit. 77.2
 Ius civile creditur iuri canonū inherere, vbi nō discordat expressè. 220.13
 Ius publicum est, quod commune est. 344.1
 Iussus minuit poenam, etiam in grauioribus. 359.3
 Iussus iudicis excusat à dolo. 356.1
 Laborator an ob denuntiationem cum protestatione extraiudiciali desistere teneatur. 65.9
 Laudum quando censeatur ratificatum. 238.9
 Laudum à principio nullū, nullo pacto ratificari potest. 152.4
 Laudū cum efficitur, generi per speciem derogatur. 287.18
 Legata in testamētis relicta paratā habēt executionē. 98.6
 Legatum alicui factum si puras contrahat, quando debere incipiat. 161.6
 Legatum generis & speciei relictum vni aut diuersis, qualiter intelligendum. 286.15
 Legata pure vel indiem certū relicta, ad hæredem transmittuntur. 141.1
 Legata quæ ad hæredem non transferuntur, patri, vel domino non acquiruntur. 314.2
 Legata etiam in testamentis relicta, strictam recipiunt interpretationem. 97.3
 Legata ad pias causas an debeantur hereditate nō adita. 376.3
 Legatū sub conditione, an possit alienari. 42.5
 Legatum ad pias causas nō est de minori intelligendū. 87.4
 Legatum quod fit clericis, an intelligi debeat de minori, an verò maiori. 87.5
 Legatum

- Legatum** pro loci, cui fit, qualitate est intelligendum. 87.6
- Legatum** generale, quæ in domo sunt venalia includere non præsumitur. 10.23
- Legatum** factum monasterio, censetur in dubio factum monialibus. 38.
- Leges** ad ea quæ vt plurimū accidunt, applicari solent. 347.2
- Leges** regulam tradentes nil su perfluum admittere solent. 5
- Leges** etiam fiunt de his, quæ naturaliter contingunt. 247.2
- Legitimatio** sub conditione fieri potest. 276.4
- Legitimari** pluries quis potest, & se pluribus tueri legitimatationibus. 201.3
- Legitimus** consentiens hæreditatem trāsferri in institutum, præsumit nolle hæres esse. 71.1
- Legitima** filijs debita non potest per statutum auferri. 83.7
- Legitima** quo iure filijs sit debita ex bonis parentum. 84.8
- Legitima** patri vel matri an statuto possit minui vel in totum tolli. 85.9
- Lex** magis specialis dicitur, in q̄ utilitas maior inuenit̃. 283.4
- Lex** minus generalis iter generales, p̄ speciali reputat̃. 282.1
- Lex** generalis quomodo cōformari dicatur speciali. 285.11
- Lex** recepta contra rōnē iuris, nō trahit̃ in cōsequentiā. 405.1
- Lex** posterior quando priorem corrigat. 306.12
- Libellus** quare latam recipiat interpretationem. 345.3
- Libellus** admittitur, quo quis sententiam nullam dicit, vel integrum restitui petit. 199.3
- Libellus** petitionis in integrum restitutionis qualiter formandus. 344.3
- Libellus** in hærede, locum habere potest in bonorum possessore. 345.2
- Liberalitas** non potest in inuitum exerceri. 259.1
- Liberate** potest quis alium, pro eodem soluendo. 360.2
- Liberatio** facta à filio patris viui debitoribus, non conualescit patre mortuo. 157.3
- Liberalis** dicitur, qui donat, qd̃ donare non cogitur. 291.3
- Liberi** non matris, sed patris familiam sequuntur. 37.68
- Libertati** in dubio fauendum est. 119.1
- Libertas** inter causas pias annumeratur. 119.2
- Libertati** plus fauetur, quàm liberorum legitimæ. 119.3
- Libertatis** causa publica censetur, non priuata. 119.4
- Libertas** quando certo pretio æstimari possit. 326.4
- Liberta** patrono nupta non potest eo inuito diuertere. 95.5
- Liberto** neque nocet, neque etiam prodest quod fecit dum seruus esset. 410.2
- Lite** cum defuncto contestata, transit processus ad hæredem. 340.5
- Locator** operarum excusatur, si iussu

INDEX.

- iussu conductoris aliquid fece-
rit in fundo alieno. 65.8
- Locupletiorum alium esse fa-
ctū quis probare debeat. 131.6
- Lucratiua causa dicitur à lucro
originem trahens, licet dam-
num afferat. 170.4
- Lucrū querēs ex aliena iactura,
in dolo esse præsumitur. 426.1
- Lucrū dotis factū à marito, an
dicat ex causa lucratiua. 170.5
- Lucrum vt verè dicatur, causa
immediata attenditur. 171.6.
- M**andans quid vendi cen-
tum, non videtur in mi-
nori consentire. 331.9
- Mandans quando verè facere
dicatur. 358.4
- Mandans grauius peccat, quàm
mandatarius, qui aliàs non e-
rat facturus. 358.2
- Mandatum à voluntate man-
dātis ita regulatur in superio-
ribus sicut in priuatis. 333.15
- Mandatum de maiori, non ex-
tenditur ad id, quod minus
est. 121.7
- Mandatum speciale fisci non de-
rogat speciali. 282.21
- Mandatum speciale iurisdic-
tionis nil potest generali detra-
here. eodem.
- Mandatū speciale an possit da-
ri sola taciturnitate. 236.6
- Mandatarius quo casu possit ex-
cusari. 359.1
- Mandare quando quis præsu-
matur. 236.1
- Magistratus quilibet prætor
dici potest. 325.1
- Magistratus licitè potest legē
transgredi metu periculi aut
scandali. 302.3
- Maieſtatis læsæ conscius puni-
tur, si non reuelauerit. 218.9
- Manumittere prohibitus, po-
test manumittenti consenti-
re. 348.1
- Maritus pro re dotali tenet de
dolo, culpa lata & leui. 139.36
- Maritus vxorem corrigere po-
test, non autem mulier vi-
rum. 32.52.
- Maritus ad concubinam dimic-
tendam compelli potest. 391
- Mater ab hæreditate exclusa,
non statim excluditur à tu-
tela. 265.2
- Matertera non venit nomine
auunculi. 35
- Matrimonium consensu contra-
hitur, non concubitu. 160.1
- Matrimonium per verba de
præsenti contractum, secundo
per eadē verba etiam copula
secuta, est præferendum. 161.2
- Matrimonium præsumitur ex
consuetudine cum muliere
habita. 161.3
- Matrimonium præsumitur in
fauorem filiorum, vt scilicet
legitimi credantur. 161.4
- Matrimonium dicitur clande-
stinum, etiā quod corā duobus
testibus est contractū. 268.2
- Matrimonium facilius contra-
hitur quàm dissoluitur. 178.8
- Matrimonium inter prohibi-
tos valet, sub conditione, si pa-
pa dispensabit. 247.4
- Masculi

INDEX.

- Masculus præfertur mulieri cō
currenti in aliquo officio. 31.47
- Masculus in deposito est mulie
ri præferendus. 31.48
- Masculus nomine personæ, fe
rè semper includitur. 56.129.
- Masculi fœminis præferuntur
in feudis, quo casu eadem pos
sunt admitti. 33.55
- Masculinum non concipit fœ
mininum, lege per modū qua
litate de masculo loquente.
51.113
- Masculinum non includit fœ
mininum in materia correcto
ria. 51.114
- Masculinum in contractibus
non continet fœmininum. 47
106.&.108
- Masculinum in legatis an conci
piat fœmininum. 49.109
- Masculinum non concipit fœ
mininum, ubi mentio vtriusq;
sexus distinctè facta est. 46.101
- Masculinum non concipit fœ
mininum, si verba ad literam
sint intelligenda. 46
- Masculinū concipere fœmini
nū, quando verum sit. 46.102.
- Masculinum includit fœmini
num in ultimis voluntatibus.
46.103.&.105
- Masculinum an etiam in rescri
ptis concipere possit fœmini
num. 53.119
- Masculinū quando in sententia
fœmininum includit. 53.120.
- Masculinum in materia officio
rum an comprehendat fœmi
ninum. 3.121
- Masculinum appellatiuè pro
latum, differt ab eo quod pro
priè profertur. 44.97
- Masculinum non continet fœ
mininum, cum constat aliter
voluisse disponentem. 45.98.
- Masculinum regulariter fœmi
ninum continet. 42.90
- Masculinum in privilegijs quā
do concipiat fœmininū. 52.118
- Masculinum in statutis non cō
prehendit fœmininum. 52.
115.116.&.117
- Medic⁹ de iperitia tenet. 403.1
- Medic⁹ qñ sit excusand⁹. 403.1
- Mensis simpliciter prolata di
ctio, pro triginta diebus acci
pi debet. 322.3
- Mensis qualiter intelligi debet
in dilationibus dandis. 321.1
- Mensis utilis triginta dierum
esse dicitur. 321.2
- Meretrix in lupanari an possit
ad coitum cogi. 419.7
- Meretrices possunt signo no
tari. 391.4
- Metus etiam iuramento proba
ri potest. 186.11
- Metus iustus incurritur, quum
regius officialis alicui min
atur. 184.5
- Metus iustus etiam dicitur,
quod ab excommunicatione
infertur. 184.6
- Metus indicij probatur & præ
sumptionibus. 184.7
- Metus facilius probatur duo
bus testibus, quàm libera vo
luntas centum testibus. 185.8
- Metus non præsumitur, si in
consp

I N D E X.

- conspectu iudicis quid efficiatur. 185.9
 Metus iustus quis & quare dicatur. 183.2
 Metus minor in muliere quam in masculo attenditur. 183.3
 Metus libera superueniente voluntate purgari potest. 187.14
 Meum esse nil potest ex pluribus causis. 347.3
 Meum, tuum, suum, hæc verba, in dubio pro toto sunt accipienda. 95.6
 Meum, non immerito dicitur, quod mihi debetur. 107.1
 Miles etiam concluditur in dispositione, quæ generaliter loquitur. 266.1
 Miles partim testatus, & partim intestatus decedere potest. 78.6
 Miles de vna re testari potest, in reliquis remanens intestatus. 78.7
 Miles, quod ad testamentum attinet, in dubio præsumitur vti velle communi iure. 79.8
 Miles cælestis militiæ quo iure testetur, & an possit testatus partim & partim intestatus decedere. 79.9
 Minimum etiam in contractibus quare seq. debeamus. 87.7
 Minimum in pœnis infligendis attendendum. 88.9
 Minimum in legatis sequi debemus, & ultimis voluntatibus. Minimum sequimur, nisi significatio propria vocabuli aliud innueret. 86.3
 Minimum quod est, quando sequi debeamus. 86.1
 Minor nec alienare rem immobilem, nec alienanti consentire potest. 348.4
 Minor quando citra aliam lationis probationem restituatur. 344.4
 Minor non restituitur aduersus dolum præsumptum de futuro. 142.44
 Minor viginti quinque annis mitius punitur in delictis. 327.3
 Mistus casus quando contineatur sub simplicibus. 97.4
 Momento aliquid fieri sufficit, ut factum fuisse dicatur. 400.1
 Monialis sacra vasa tangere, & incensum adolere non debet. 29.40
 Mora sua cuique est nociua. 367.1
 Mora vnius ex reis promittendi non nocet alteri. 367.2
 Mora principalis nocet fideiussori. 368.3. & 5. & 6
 Mora filij in actione de peculio nocet patri. 368.4
 Moram incurere non dicitur, qui litigandi causam iustam habere inuenitur. 246.2
 Morosus an dicatur, qui negat centum à se petita in re implicita. 319.1
 Morosis non dicitur, qui legitima exceptione sese tuetur. 303.2
 Morosus non censetur, cui dilatio à lege tribuitur. 303.3
 Mort

- Mortuus potest quandoq; fin-
gi viuis. 168.7
- Mortuus non potest doctora-
tus suscipere dignitatem. 384.3
- Mulier de cōsensu filiorum se-
cundò nubens, non incidit in
pœnam. 408.5
- Mulier non committit adulte-
rium nolens. 408.2
- Mulier in cōtractibus venit li-
berorū appellatione. 48.107
- Mulier pcuratoris officio fun-
gi nequit in iudicio. 22.14.
15. & 16
- Mulier suos descendentes non
reddit nobiles. 36.67
- Mulier in multis casibus à pari
procedit cū masculo. 41.86
- Mulier qua potitur præroga-
tiua vltra masculos. 41.87
- Mulier non debet à masculo
differte. 42.91
- Mulier in testamēto inter libe-
ros testis admittitur, veluti in
eo quod sit ad pias causas. 26
- Mulier in testō ad pias causas
testis admittitur. 25.27
- Mulier, quæ licitè occiditur,
impunè violari poterit. 120.3
- Mulier multis casibus in feu-
dis succedere potest. 33.56
- Mulier viro subdita esse debet
non vir mulieri. 32
- Mulier prægnans quibus gau-
deat prærogatiuis. 39.79
- Mulier pro excommunicatio-
ne non tenetur Romam con-
cedere. 39.80
- Mulier ob minorem metum
excusatur, quàm vir. 39
- Mulieres ob dotem varia ha-
bent priuilegia. 39.81
- Mulier à muneribus corpora-
libus excusatur.
- Mulieri potius quàm masculo
subuenitur ratione fragilita-
tis sexus. 39.82
- Mulier principis indulgētia iu-
dicare potest. 20
- Mulier qua ratione magistra-
tum nequeat gerere. 20
- Mulier inhonesta debet expel-
li de vicinia. 39.1
- Mulier & minor à pari proce-
dunt. 265.1
- Mulier adulterata non præ-
sumitur iniuriam passa. 408.
7
- Mulier pro alio intercedere
Velleiano senatusconsulto ve-
tatur. 21
- Mulier bannita occidi licitè po-
test, adulterio autem violari
non debet. 354.5
- Mulier nec ad ordines promo-
ueri, nec characterem recipe-
re potest. 29.39
- Mulier naturalis tantum viro
legitimo nupta efficitur legi-
tima. 21
- Mulier quare tutrix esse ne-
queat. 23.18
- Mulier maiore fulgere debet
honestate, quàm vir. 33.54
- Mulier non succedit in feudo.
33
- Mulier neque docere, neque
prædicare potest. 30.41
- Mulier à rebus spiritualibus p-
hibita,

INDEX.

- hibita, ius patronatus habere
 potest in ecclesia. 30. 42
 Mulier ob sexus fragilitatē con-
 ditionis reputatur deterioris.
 30. 43
 Mulier maritum lugere tene-
 tur, non autem contra. 31
 Mulier filios in potestate habe-
 re non potest. 31. 49
 Mulier pupillū substituere non
 potest. 32
 Mulier filio tutorem dare ne-
 quit. 32. 60
 Mulier adoptare nequit citra
 beneficium principis. 32
 Mulier legitimare non potest.
 32. 51
 Mulier posthumum heredē in-
 stituere nequit. 32
 Mulier filijs alienis tutrix dari
 nequit. 24. 20
 Mulier quo casu executoris of-
 ficiū suscipere possit. 24. 21
 Mulier, nisi sit mater, bonis cu-
 ratrix dari nequit. 24. 22
 Mulier tributorū exactrix esse
 non debet. 24. 23
 Mulier ab argentarijs officijs
 repellenda est. 24
 Mulier in fiscum deferre non
 potest. 25. 24
 Mulier actionem popularē in-
 tentare non debet. 25. 25
 Mulier in testamento testis esse
 prohibetur. eodem
 Mulier in dubio prius mortua
 præsumitur quā vir. 30. 44
 Mulier in scriptura priuata te-
 stis rejicitur. 27. 32
 Mulier in causa criminali nō po-
 test testificari. 27. 33. & 34
 Mulieri in testimoniū admissæ
 minor fides habetur, quā vi-
 ro. 28. 35
 Mulieri tūc creditur, cum aliter
 veritas erui non potest. eod.
 Mulier in feudis non admitti-
 tur vt testis. 28. 36
 Mulieres in legibus aut statu-
 tis condendis interuenire ne-
 queunt. eodem
 Mulieres cōsuetudinem intro-
 ducere non valent. 29. 37
 Mulier etsi condendis legibus
 non adest, consilium tamē da-
 re potest. 29. 38
 Mulieres quot casibus melioris
 sint cōditionis q̄ viri 37. 70
 Mulier veniā ætatis citius im-
 petrare potest, quā mascu-
 lus. 37. 71
 Mulier carcere includi non de-
 bet. 38. 72. & 73
 Mulier pro administratione tu-
 telæ obligata potest carceri
 mancipari. 38. 74
 Mulier ad virum inuita trahi
 potest. eodem
 Mulier non semper comparare
 cogitur personaliter. 38. 75
 Mulier in palatium intrare po-
 test, non obstante statuto.
 eodem.
 Mulier in electione facta optio-
 nem habet. 38. 76
 Mulier non tenetur statuto lo-
 quente de bannitis. 38. 77
 Mulieres consilio sunt inuali-
 do. 31. 46
 Mulieres deterioris sunt con-
 ditionis

- ditionis, quàm viri. 18
 Mulieres iudicare nequire,
 moribus est inductum. 19.3
 Mulier, si consuetudo fineret,
 iudicis officio fungi posset.
 19.4
 Mulieri in dubio prægnatē
 se afferenti creditur. 381.2
 Mulieri non permittenda for-
 nicatio aut adulteriū neces-
 sitatis prætextu. 353.4
 Mulieribus quādo subuenien-
 dum. 336.1
 Munera ciuilia eadem dicen-
 tur, quæ & publica. 18.1
 Mutilatio quo differat à mē-
 bri truncatione. 261.2
 Mutus procuratorem consti-
 tuere potest. 367.2
 Mutus & surdus & donare, &
 matrimonium contrahere,
 possunt. eodem
 Mutus etiam cum alio pacisci
 potest. 397.3
Naturalia quæ sunt, im-
 mutabilia sunt. 81.1
 Natiuitas actionis an differat
 à natiuitate obligationis.
 105.10
 Nauis prædio vrbano æquipa-
 ratur. 323.3
 Necessitas ipsa legi non sub-
 iecta, legem facere dicitur.
 352.1
 Necessitas licitum facit quod
 aliàs esset illicitū. 353.2 & 3
 Negans quali defensione vti
 dicatur. 200.8
 Negans, se debere viginti, an
 censeatur negare decē. 319.2
 Negans quibus casibus puniri
 possit. 200.6
 Negatiua signo vniuersali
 postposita, suo contrario æ-
 quipollet. 331.11
 Negatiua quomodo poten-
 tior dicatur ipsa affirmati-
 ua. 331.8
 Neptis non præsumitur me-
 lioris esse conditionis quàm
 filia. 45.99
 Nocentem absoluerē satius
 est, quàm innocentē damna-
 re. 398.6
 Nolle nubere nō dicitur, quæ
 viri potens nō reperitur. 60.1
 Nolle & velle contraria sunt,
 medium inter vtrunque est
 non velle. 61.6
 Nomen proprium attendi de-
 bet in ordine, an præcedat
 appellatiuum. 303.9
 Notarius præsumitur rogatus
 ad clausulas consuetas. 174
 Notarius malitiosè errans nō
 potest corrigere, sed puniri
 debet. 313.11
 Notarius non matriculatus, si
 rogatus instrumentum fece-
 rit non reijcietur. 299.6
 Notarius præsumitur potius
 errare, quā malignari. 314.12
 Notarius instrumenta confi-
 cere cogi potest. 419.4
 Notarij dicta præsumuntur
 esse de voluntate & consen-
 su partium. 311.4
 Notarij plus iusto accipientes,
 meritò puniendi. 421.4
 Notarius alteri ratione officij
 potest

I N D E X.

- potest stipulari. 270.2
 Notarius in instrumento do-
 ris hypothecam apponere po-
 test. 175
 Notarius quādo, & in quibus,
 errorem suū corrigere pos-
 sit. 311.5
 Notario errorem suum corri-
 gere volenti, quo casu creda-
 tur. 312.6
 Notarius diē vel mensem pro
 alio corrigere non potest, ni
 error per testes sit probatus,
 312.7
 Notarius errorem ad partes
 pertinentem ex interuallo
 corrigere non potest. 313.8
 Nouum nō dicitur, quod prius
 destructum reparatur. 243.3
 Numerus minor quando in
 maiori contineatur. 210.7
Obligatio fideiussoris quā
 do valeat absque iura-
 mento. 312.12
 Obligatio qualitate non mu-
 tatur in creditoribus ob hæ-
 redum personas. 117.8
 Obligatio naturalis ex re im-
 possibili an oriatur. 378.1
 Obligatio naturalis tollitur
 animo sublato, eodem
 Obligatio an nasci soleat an-
 te diem ratione loci tacitè
 subintellectum, 104.9
 Obligatio naturalis de iure
 gentium esse dicitur. 294.1
 Obligatio naturalis cōsidera-
 ri potest duob' modis. 294.2
 Obligatio qua delictum pu-
 nitur, de iure naturali esse di-
 citur. 206.4
 Obligatio personalis non se-
 quitur singularem successio-
 rem, 373.3
 Obligatio per accidens con-
 trahi potest extra id quod a-
 gitur. 273.2
 Obligat' ex maleficio vel q̄li,
 non potest bis puniri. 229.4
 Obligatus ad calum fortuitū,
 tenebitur si cōtigerit. 143.48
 Obscurum in iudicijs inter-
 pretari solemus in fauorem
 actoris, 90.15
 Obscurum quādo aliquid esse
 meritò dicatur. 90.16
 Obscurum iudicis arbitrio de-
 clarandū si sit, nō recurritur
 ad id quod minimū est. 88.8
 Obscuritas breuitatis præte-
 xtu non admitterda, 5.4
 Occidere qui potest licitè, ver-
 berare poterit non illicitè,
 120.1
 Ocio alieno grauati nemo
 debet. 271.1
 Offendens alium, cōditionem
 eius inuestigare debet. 117.6
 Offensum iuuare valens, sal-
 tem clamando, non tenetur
 si non fecerit. 218.8
 Officialis quæ altioris spectāt
 officiū attentare non de-
 bet. 170.2
 Officiū ciuile genus quoddā
 dicitur, sub quo reliqua offi-
 cia comprehenduntur. 18.2
 Officiū necessariū quod di-
 catur. 419.8
 Opinio vltima rigorem con-
 tinens

INDEX.

- cinens, non est primæ præfe-
 rendi. 306.13
P Actum quod pater nō te-
 neatur alere uiliū, est
 ipso iure nullum. 81.3
 Pactum in cōtractibus, benefi-
 cijs, & iudicijs qualem reci-
 piat interpretationem. 362.1
 Pactum de licro in societate,
 est etiam de damno intelli-
 gendum. 91
 Pactum insolitū suspiciōnem
 inducit uisurarū aduersus con-
 tractum. 289.4
 Pactū iudiciorū ordinis dero-
 gatorium est inualidū. 151.3
 Pactum non ualeat de pignore
 non uendendo. 262.2
 Pactū contra ius naturale aut
 officium paternum, est ipso
 iure nullum. 82.6
 Pactum cū aliquo factū poni
 gitor ad eius hæredē. 214.5
 Pacem contrahentes, si post-
 modum simul ruperint, age-
 re non poterunt. 414.2
 Papa non ualens totū tollere,
 partē poterit quadoq;. 411.7
 Papa priuilegiū à se cōcessum
 solus interpretatur. 317.3
 Papa gratias à se indultas de-
 clarare solet. 317.4
 Papa quilibet, Petri successor
 dicitur. 387.2
 Pars cōrinetur in toto. 229.2
 Pars cum toto dupliciter con-
 sideratur. 341
 Pater quatenus pro filio te-
 neatur, 211.2
 Pater filio etiam exhæredato
 tutorem dare potest. 267.8
 Pater filio pupillo exhæreda-
 to substituere potest. eodē
 Pater filio naturali tantū in-
 stituto tutorem dare potest.
 267.6
 Pater pro delicto filij tenetur
 ex quo locupletior est effe-
 ctus. 231.4 & 5
 Pater quo casu non teneatur
 de peculio. 232.67
 Pater ratione officij publici p
 filio præcipue tenetur. 232.8
 Pater iure naturali filios edu-
 care tenetur, non obstante
 statuto contrario. 81.2
 Pater curatorem filio impu-
 beri in testamento dare non
 potest. 364.11
 Patria potestas inæstimabilis
 quædam res dicitur. 325.3
 Pater filiis in potestate, & etiā
 posthumis, tutorem dare po-
 test. 266.2
 Pater ad tempus filio sub pœ-
 na matrimonium prohibere
 potest. 164.10
 Pax alicui & suis adhærenti-
 bus facta, qualiter sit exten-
 denda. 112.21
 Pax pro absente per notariū
 recepta, an post terminū da-
 tum possit ratificari. 133.23
 Pecunia quando licitè recipia-
 tur pro defensione alterius.
 217.5
 Pecuniā accipere, & obligatio
 ne liberari, paria sunt. 342.1
 Pœna minui debet ob ætatē,
 & imprudentiam. 326.1
 Pœna

I N D E X.

- Pœna non cōmittitur ipso iure,** quando aliquid sub pœna præcipitur. 415.1
- Pœna delicto est commensuranda.** 205.3
- Pœna ex conventionione appositæ pro parte, ad aliâ partem non debet extendi.** 416.4
- Pœna extēditur, dum de fraude remouēda agitur.** 417.11
- Pœna extenditur quandoque ratione reipublicæ.** 417.12
- Pœna extenditur in æquiparatis,** 417.13
- Pœna in fauorem ecclesiæ extenditur quandoq;** 417.14
- Pœna tunc extenditur, quando ratio extendendi exprimitur,** 418.15
- Pœna extenditur de similibus ad similia.** 418.16
- Pœna apponi debet in cautione rati, vbi agitur de libertate,** 326.6
- Pœna iure ipso imposita defuncto, transit ad hæredes.** 339.4
- Pœna vt plurimum facere rei publicæ infligitur.** 50.112
- Pœna an possit retineri in foro conscientiæ.** 205.2
- Pœna non debetur, vbi nulla mora contrahitur.** 303.4
- Pœna hæredi imposita, non transit in hæredem hæredis,** 388.5
- Pœna quandoq; minuitur senectutis ratione.** 327.5
- Pœna offendenti aliquem in domo sua imposita, nō est de hospicio intelligenda.** 323.2
- Pœna quādo in hæredē transeat lite non cōtestata.** 340.7
- Pœna quando cōtractui posfit adijci.** 175.12
- Pœna pro sceminis inuenta, non est masculis infligenda.** 55.128
- Pœna exhæredationis à iure citili imposita contrahentibus matrimonium, canonibus reprobat.** 166.13
- Pœna statuti punientis maleficium, extenditur ad mandantem.** 358.3
- Pœna si pro delictis sit infligenda, quæ mitior est irrogari debet.** 89.12
- Pœna locum non habet, nisi statuta.** 416.9
- Pœnam & cōmodum ex eodem facto nullus reportare debet,** 403.1
- Pœnam petere nequit, qui in illam incidit.** 414.1
- Pœnalia nullo modo sunt extendenda.** 416.5
- Pœnales casus sunt stricti iuris.** 416.3
- Percussus volens non ager actione iniuriarum.** 408.3
- Periculum incurrere nemo tenetur.** 217.6
- Persuasio dolosa non excusatur à pœna.** 408.6
- Petitio nulla est, vbi nulla mora.** 303.1
- Petitio hæreditatis quādo hæredivel fideicommissario datur.** 244.4
- Petitio**

INDEX.

- Petitio hæreditatis non datur hæredi, qui possessionem semel apprehendit. 245.5
- Petitio pœnæ liquida debet esse. 415.4
- Pignori dari sua res potest nemini. 203.1
- Pignoris vel seruitutis ius in re sua nemini potest quæri. 203. 2. & 3.
- Pignus per pactū expressum iplo iure tollitur. 390.9
- Pignori incumbere satius est, quàm in personam agere. 147.1
- Plebs à populo differt, veluti species à genere. 341.3
- Plerunque dictio, quam ob causam regulam faciat. 8.11
- Plus & minus si sint eiusdem specie i, cui quod licet plus non licebit minus. 120.5
- Possessio non acquiritur sine animo & corpore, nec etiam amittitur. 414.1
- Possessio constituti in absentē facti non transfertur ante ratificationem. 132.10
- Possessio vltima in possessorio attendenda. 396.3
- Possessio præsumitur ratificari per fructuum perceptionem. 328.8
- Possessio quādo emptori à domino cēseatur tradita. 236.3
- Possessionis occupatio, dicitur quædam alienatio. 394.3
- Possessores bonorū in omnibus habentur loco heredum. 341.1
- Possessor malæ fidei tam de fructibus perceptis, quàm de his, qui potuerunt percipi, tenetur. 280.3. & 4
- Possessor malæ fidei titulum habens, non tenetur de fructibus percipiendis. 281.6
- Possessor an melioris esse conditionis præsumatur in pari causa. 400.1
- Possessor bonæ fidei, in quo habeatur loco dñi. 404.2. & 3
- Possessor bonæ fidei non ad damni æstimationē, sed quo locupletior factus est tenetur. 182.4
- Posterorū vocabulo qui continentur. 55.126
- Posteritatis nomine veniunt omnes descendentes. 35.62
- Postulare qui nequit, in camera cōsiliū dare poterit. 21.10
- Potestatem sui non habens, alium in potestate nequit habere. 393.1
- Potestas patria in tutore non attenditur. 393.2
- Præbenda minoris valoris nō debet dari loco maioris. 232.13
- Precarium recipiens, de dolo & lata culpa tenetur. 128.9
- Precarium cōstitui dicitur, ubi verbum, precario, vel aliud eiusdem significati adiicitur. 128.
- Precarium sumens non tenetur de leui aut leuissima culpa. 128.10
- Precarium cōcedens non potest

I N D E X.

- test illud ilico reuocare i præ
 iudicium recipientis. 128.11
 Precarium quando transeat
 in hærede cœcedentis. 129.13
 Precarium quando extingua-
 tur morte cœcedētis. 129.14
 Precarium quo differat à con-
 stituto. 130.15
 Precarium ad voluntatem cœ-
 cedentis reuocabile, non est
 ilico reuocandum. 103.4
 Precarium recipiens, cum re-
 uocatur, de solo dolo te-
 neretur. 103.5
 Præceptum iudicis quando ex-
 cuset facientem. 356.4
 Prædo quatuor modis qui di-
 ci potest. 399.2
 Præiudiciale minus in dubio
 eligi debet. 422.1
 Prælati non debent deroga-
 tiones à iudicibus seculari-
 bus suscipere. 299.5
 Prælatus dolo desinens pos-
 sidere, non præiudicat ec-
 clesiæ. 402.2
 Præscriptio petitione sola in-
 terrumpitur. 100.8
 Præsens intelligere præsumi-
 tur. 396.1
 Præsumptio legis potius ad
 confirmandum, quàm ad in-
 firmandum adaptari debet.
 262.5
 Præsumptio tūc tollitur, cum
 mala causa exprimitur. 290.
 7
 Præsumptio à communiter
 accidentibus ortum habere
 solet. 8
 Pretium in contractu vendi-
 tionis dicitur de substantia.
 108.1
 Prætoris verante factum, per-
 inde est, ac si fiat cœtra ipsius
 edictum. 322.1
 Prior tempore præferri solet
 in pari causa lucris. 318.1
 Princeps & respublica occa-
 sione data rem meam mihi
 auferre possunt. 94.3
 Princeps quando præsumatur
 vti plenitudine potestatis, &
 quando non. 363.7
 Princeps excipiens casum, quo
 non vult tertio prædicare,
 præsumitur in cæteris velle
 præiudicare. 11.26
 Princeps circumuentus præ-
 sumitur, à quo factum pro-
 prium reuocatur. 173.4
 Princeps aut dominus defen-
 sionem alicuius qualem susci-
 pere præsumatur. 223.7
 Princeps si ignorare præsuma-
 tur, clausula, ex certa scien-
 tia, nil operabitur. 275.7
 Priuato etiā fides seruari de-
 bet. 251.8
 Priuilegium datū causæ transi-
 tum cum causa, sicut actioni da-
 tum cum actione. 257.14
 Priuilegiū rem sequitur, quod
 rei conceditur. 258.15
 Priuilegium loco concessum,
 an extendatur ad loci perso-
 nas. 258.16
 Priuilegium personis conces-
 sum, durat aliquando perso-
 nis deficientibus. 258.17
 Priuileg

INDEX.

- Privilegium**, quod dignitati conceditur durare potest dignitate cessante. 258.18
- Privilegium** quod vni personæ conceditur, ad alias non porrigitur. 255.6
- Privilegium** loquens de filio, non verificatur in filia. 256.7
- Privilegium** ad alias non porrigi personas, quando verum sit. 256.8
- Privilegium** scholaribus concessum, ad eorū famulos est extendendum. 256.9
- Privilegium** patrifamiliās concessum, ad familiares extenditur tam præsentēs, quàm futuros. 257.10
- Privilegium** contra ius speciale, laram recipit interpretationem. 257.11
- Privilegium** quod fisco vel ecclesiæ de non soluenda gabella conceditur, ad emptores non extenditur. 254.2
- Privilegium** in dubio est censendum personale. 255.3
- Privilegium** quando ad hæredes fit extendendum. 255.4
- Privilegium** secundum speciale, non derogat primo generali. 288.20
- Privilegium** quod loco conceditur, in loci successorem transmittitur. 373.2
- Privilegiū** mortuo quale concedi possit. 394.4
- Privilegium** datū viuenti, non competit defuncto. 384.8
- Privilegium** alicui concessum, per legem generalem contrariam non tollitur. 284.8
- Privilegium** personale extinguitur cum persona. 254.1
- Privilegium** renuntiare quando quis præsumatur. 346.4
- Privilegio** principis induci potest, quod & consuetudine. 20.6
- Privilegio** originem ex contractu trahenti potest renuntiari. 155.8
- Privilegiatus** damnū fugiens, quo utatur remedio aduersus privilegiatum quærentem lucrum. 192.2
- Probatio** facta per testes, parte non opponente valet, statuto contrario non obstante. 299.7
- Probatio** concludens esse debet. 146
- Probatio** ordinaria, quando exigi dicatur. 30.26. & 27
- Probatio** in pœnis liquida esse debet. 415.2
- Processus** in possessorio valet admissa exceptione defectus proprietatis. 300
- Procurator** pœnam recuperare non debet, quam ob suum passus est delictum. 424.1
- Procurator** generaliter ad omnia constitutus, nil potest in his quæ mandatum speciale requirunt. 11.25
- Procurator** dominum in pœnam cadere facit quandoq;. 216.3

- Procurator vel negotiorum
gestor quare dicatur facere
quæ ad se pertinent. 179.3
- Procurator fisci an possit ad
officium cogi. 419.3
- Procurator inuitus nemo cõ-
stituendus. 419.1
- Prodigo non perenti datur
curator 189.4.& 7
- Prodigus in acquirendo alsim-
ilandus est pupillo. 290.5
- Prodigus in delictis non to-
leratur, sicut in contracti-
bus. 190.6
- Prodigus quis verè dicendus.
188.1
- Prodigus non verbis, sed fa-
ctis agnoscitur. 189.2
- Prohibitio quæ sit in testa-
mento an locum habeat in
codicillis. 25.26
- Prohibitio alienandi facta hæ-
redi in hæredem hæredis
transmittitur. 388.6.& 7
- Prohibitio qualem admittat
interpretationem. 21.11
- Promissio non valet, quæ sit
sine causa. 365.15
- Promissio mercedis vel pen-
sionis soluendæ, ad quod tẽ-
pus porrigatur. 102
- Promittens simpliciter resti-
tuere mutuum non potest
statim conueniri. 102.3
- Promissio de soluendo die præ-
senti, non ob temporis ex-
pressionem impedit fieri ex-
ceptionem. 105.12
- Promittens viginti, an cen-
seatur decem separatim pro-
mittere: 330.3
- Promittens simpliciter, non
statim cogitur soluere, licet
præsenti die debeat quod
promissum est. 103.6
- Promittens aliquem non of-
fendere, potest eum banni-
tum licite offendere. 431.6
- Promittens factum alienum,
si fecerit quod potuit, excu-
satur à pœna. 379.4
- Promittens de facto suo tan-
tum hæredem non excludit
suum. 234.6
- Promittens se facturum in
omnem euentum, non ex-
cusatur propter difficulta-
tem. 379.5
- Promittens pro se præsumi-
tur pro suis hæredibus pro-
misisse. 234.
- Propinquorum appellatione
includitur sexus uterque. 55
- Proposuit nil operatur, si in
mente retineatur. 173.2
- Proprietas verborum in pœna-
libus maxime attédenda. 89.11
- Protestatio an in metu sit ne-
cessaria. 186.12
- Protestatio clandestine facta
quando profit. 187.13
- Protestans se esse procurato-
rem vel hæredem, instru-
mento hoc ipsum probare
debet. 195.6
- Pubertati proximus ex deli-
cto iuramento obligat. 338.4
- Pubertati proxim⁹ ne ad pias
quidem causas restari po-
test. 338.5

- P**unctum loco copulæ habetur in oratione soluta. 335.4
- P**uniri nemo debet, si nullam admisit culpam. 271.2
- P**upillus infans à pari procedit cum eo, qui infantix proximus est. 70.9
- P**upillus qualiter obligari possit, remissive. 70.10
- P**upillus in ecclesia cathedrali canonicatum habere potest. 58
- P**upillus in ecclesia præbendam obtinere potest. 58.7
- P**upillus iure hæreditario dignitatem cum administratione potest obtinere. 58.8
- P**upillus neque notarius neque testis esse potest. 58.9
- P**upillus ignorat etiam visa, nec discernere novit. 382.1
- P**upillus pubertati proximus, præsumitur doli capax. 383.2
- P**upillus infans ne naturaliter quidem obligari potest. 283.3
- P**upillus, quod scilicet iudicio careat, ab officijs prohibetur administrationem requirentibus. 57.4.&.5
- P**upillus agere potest ratione iniuriæ sibi illatæ. 335.3
- P**upillus quantum ad primū decretum pati dicitur. 335.4
- P**upillus obligatur in eo, in quo locupletior factus est. 426.1
- P**upillus homicidium committens non decapitatur. 327.2
- P**upillus nec lucrari, nec obligari potest, citra tutoris auctoritatem. 182.2
- P**upillus pubertati proximus pro furto & iniurijs tenetur. 337.3
- P**upillus homicidium committens non decapitatur. 301.2
- P**upillus quando per patientiam non obligetur. 334.1
- P**upillus maior factus testis esse potest de his, quæ vidit in ætate pupillari. 59.11
- P**upillus quando dicatur pubertati proximus. 336.1
- Q**ualitas paucioribus competens, dispositionem reddit specialiore. 283.6
- Q**ualitas loci & tēporis quæ in principali obligatione ponitur, in fideiussoris obligatione repetita censetur. 102.1
- Q**ualitas quæ verbo adiungitur, secundum tempus verbi ferè semper intelligitur. 76.10
- Q**uæstio offerri potest homini malæ conditionis, si aliter veritas erui non possit. 399.7
- Q**uæstio an sit plebeio inferenda prius, quàm nobili. 409.9
- Q**uæstio tunc indicijs applicanda nemini. 409
- Q**uæstio à muliere veluti timidiore debet incipere. 30
- R**atificatio intra quod tēpus fieri debeat. 239.12
- R**atificare nequit quis, quod

- non suo nomine gestum est. 239.10
- Ratum habere quis potest, quod in suprà iudicium nomine alieno est gestū. 239.11
- Ratio eius nulla habet, quod à principis voluntate sola pendere noscitur. 248.5
- Ratificatio secundæ obligationis quādo præiudicat prior obligationi. 134.24
- Ratihabitio trahitur, & equiparatur mandato. 237.5
- Ratum haberi potest, quod homine impediēte fieri nō potest. 241.15
- Ratificatio nulla est ei⁹, quod nullum est. 241.16
- Ratificatio non sufficit, ubi mandatum lex requirit. 241.17
- Ratificatio non est verè idem cum mandato. eodem
- Reficere non dicitur, qui rem penitus lapsam restaurat. 242.2
- Regula ampliatur vigore exceptionis, ubi sequitur correctio iuris. 13.31
- Regula specialior præsumitur, personas respiciens ea, quæ casus intuetur. 283.5
- Regulæ iuris ex causa iusta negliguntur. 301.1
- Regula iureconsulto Paulo quid dicatur, & quid Sabin. 5.1
- Regula in iure varijs sumitur acceptionibus. 3
- Regula non ius ipsum constituit, verū ex prius constituto iure ipsa elicitur. 2.3
- Regula quæ ratione pro ordine absolute sumatur. 3.7
- Regula ex oratione vniuersali aut etiam indefinita ferè semper constituitur. 8.9. 12.&.16
- Regula communis ex benignitate procedens quandoque excluditur, veluti etiam naturalis æquitas pacta suadens esse seruanda. 8.13
- Regula aliquando vitata, suo ipsa officio priuatur. 8.9. 14.&.19
- Regula pro ratione adiuncti interdum accipitur. 3.8
- Regula superuenientes continet casus, veluti genus suas species. 6.6
- Regula ipsa nixus, in casibus non definitis intentionem fundatam habet. 6
- Regula per exceptionem nō ampliatur, quando verba regulæ repugnant. 12.28
- Regula statuti qualem recipiat exceptionem. 12
- Regulæ iuris, hæc duo verba, dupliciter in iure sumi possunt. 3.9
- Regula generalis pro qualitate exceptionis extensionem patitur. 12.19
- Regula breuem continere debet narrationem, & veluti summariam. 5.1
- Regula ex iure colligitur, non autem ipsum constituit. 6.5

INDEX.

- 8.9
Regula seu dispositio generaliter loquens, personas etiam privilegiatas includit. 7.8
Regula quare causæ coniunctio dicatur. 7.10
Reipublicæ interest, ut conseruentur homines. 270.4
Rei iudicatæ renuntiari potest. 428.4
Relatio tunc fieri non debet, si per eam actus destruitur. 363.10
Religiosus qualiter intelligatur non habere velle aut nolle. 60.2
Relicta in testamento confirmari possunt per aditionem coactam. 376.1
Remissio ob aliâ causam non dicitur donatio. 342.4
Remittens debitum non liquidum, facere potius quàm dare dicitur. 342.3
Remittens dare dicitur, si pecunia non fuit solutioni parata. 342.6
Remittere loquendo propriè non est dare. 343.5
Renouatio privilegij vel instrumenti quare specialis casus dicatur. 12.33
Renuntiationem dolo factam non valere, qualiter intelligatur. 281.4
Renūtiari potest fauori suo in annulatione actus. 300.11
Renuntiatio expressa efficacior est tacita. 189.6
Reo debendi vno solvente, liberantur reliqui. 228.1
Reo plus fauetur, quàm actori. 397.1
Reprobatio testium quæ prohibita præsumatur. 381.2
Repudiare posse eum, qui & adire, qualiter intelligendum. 61.5
Repudiatio quando ad omnia iura ad hæreditatem pertinentia extendatur. 307.2
Repudiare potest, qui acquirere. 370.1
Repudiatio legati alienatio quædam dicitur. 403.2
Repudiare non statim poterit, qui adire potuit. 370.3
Res iudicata propriè tunc dicitur, quando appellari non potest, quæ tunc pro veritate habetur. 427.12
Res tota in dubio venit rei vocabulo. 96.8
Rescriptum principis nil valet contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam. 428.3
Rescripta sua interpretatur solus papa. 317.5
Respublica ferè in omnibus fauorabilis est. 50.111
Restitutio cum debet incontinenti fieri, in dolo est qui perit. 368.2
Restitutio in integrum alij potest delegari. 264.7
Restitutio in integrum non datur, nisi duobus concurrentibus. 344.2
Resuscitatio

- R**estitutio tantū reddit, quantum læsio abstulit. 366.1
Restitutus quos recuperet fructus, & quos non. 366.2
Restitutio qualiter omnia in statum pristinum reponere intelligatur. 367.3
Reus iisdē priuilegijs vtitur, quibus & actor. 191.2
Reus sese tueri potest pluribus collationibus, aut etiam electionibus. 201.2
Reus quando ad expensas merito damnetur. 197.10
Reus exceptiones, quas obijcit, probare tenetur. 199.5
Reus præscriptionem vel priuilegium disiunctiue potest apponere. 199.4
Reus ex iusta causa ab expensis excusari potest, non item actor. 198.12
Reus in decisione causæ in dubio absolui debet. 398.4
Reus iusta litigandi causa vltus succumbens ab expensis excusari debet. 195.7
Reus publicato processu, vel instrumento producto desistens, ad expensas damnari non debet. 196.8
Rusticus nō excusatur, si contraria allegauerit. 381
Satisfactio quid sit. 332.1
Satisfactio remitti potest ei, qui valdē idoneus est, non autem pignoris datio. 148.5
Scripta non dicuntur, quæ in testamento sic scripta sunt, ne intelligantur. 269.1
Scriptoris error partibus nocere non debet. 310.1
Sententia quandoq; à reo potest dici nulla, & si qua sit ab eadē appellare potest. 199.2
Sententia solenniter lata, nihil in ea est immutandū. 377.1
Sententia iudicis quare strictam recipiat interpretationem. 79.11
Sententia in dubio cōtra actorem ferenda est. 297.3
Sententia pro actore fertur, ni exceptio ex parte rei probetur. 99.5
Sententia secundum regulam proferri debet, ni contrariū sit probatum. 7.7
Sententia quando conditionalis dicatur. 425.3
Sententia ferri non potest sub cōditione extrinseca. 277.9
Sermonem proferēs vnicum tantum præsumetur habere intellectum. 253.4
Seruis nil gratius præstari potest libertate. 325.1
Seruitus morti assimilatur. 429.1
Seruitus viæ, itineris, aquæductus in obligationē pro parte non deducitur. 385.1
Serui nec iudices esse, nec alijs ciuilibus officijs fungi possunt. 370.1
Seruus neque tutor, arbiter, aut testis esse potest, neque etiam executor. 370.2
Seruus, miles non potest esse, nec absens causa reipublicæ.

I N D E X.

- 370.3
 Seruus non potest esse tabellio, licet procurator esse possit. 371.4
 Seruus omnia potest quæ liber, si liber ab omnibus esse credatur. 371.5
 Seruus tabellionatus officio fungi nequit. 169.1
 Seruus ab alio possessus domo non quærit. 314.2
 Seruus quando possit abesse causa reipublicæ. 430.1
 Seruus manumissus nouus homo dicitur. 410.1
 Seruus an possit esse iudex de consensu partium. 371.7
 Seruus exculari debet, qui domino tubuenire non potest. 216.1
 Seruus pœnæ manumitti non potest. 429.2
 Seruus pœnæ est penitus in capax, nec restitutus habilitatur. 429.3. & 4
 Seruus pœnæ propter delictum nullus efficitur hodie. 429.5
 Seruus nec obligare, nec obligari potest. 122.1
 Seruus quando naturaliter obligari possit. 122.2
 Seruus an possit fideiubendo obligari. 122.3
 Seruus in delictis obligari potest, in contractibus non item. 123.4
 Silere dicitur proprie, qui loqui potest, & desinere qui coepit. 60.3
 Simonia in remissione debiti potest committi, sicut in datione. 34.2
 Simulatum contractum asserens simulationis speciem exprimere debet. 110
 Socius in rebus societatis tenetur de dolo, & culpa leui si quid depereat. 140.39
 Societate finita non tenentur socij de contractu postea inito cum aliquo ipsorum, licet contrahens nescierit solutam societatem. 115.2
 Solennitates iuris, & vsitatus modus, æquitate suadente omittuntur quandoque. 305.6
 Soluere potest quis pro alio inuito. 259.2
 Solutum non est melius, quam solutum repetere. 360.1
 Soluens pro eo, cui manus amputanda est si soluerit repetere poterit. 259.3
 Solutio debiti, si citra instrumentum probari nequeat, nec ipsum debitum. 177.3
 Solutum nomine pœnæ non repetitur iure. 205.1
 Solutio in dubio in causam grauiorem facta præsumitur. 324.3
 Solutio censetur facta in dubio in causa remouendi infamiam. 324.1
 Soluendo esse præsumitur, qui fideiussorem habet. 315.1
 Soluendo esse dicitur, qui totum debitum soluere potest. 315.2
 Soluendo est, qui nomina debitorum

- birorum habet. 316.3
 Soluendo non esse, quādo quis
 præsumat. 316.3. & 4
 Soror an iure cōmuni veniat
 fratris appellatione. 54.122
 Soror in statuto odioſo nō ve-
 nit fratris vocabulo. 54.123
 Soror in diſpoſitione legis, &
 teſtatoris cōprehenditur no-
 mine fratris. 54.124
 Species in legatis, quando ge-
 neri derogare dicatur. 286.
 24
 Species an derogat generi in
 legibus. 283.7. & 9
 Species generi detrahit in re-
 ſcriptis pariter ac mandatis.
 287.19
 Species an derogat generi in
 contractibus. 286.12
 Species cauſa dubitationis præ-
 ſumitur adiſci quandoque.
 287.16
 Specierum enumeratio genus
 reſpiciens, aut etiam non re-
 ſpiciens, qualiter intelligen-
 da. 287.17
 Spiritualia facilius conſumun-
 tur, quam deſtruantur. 178.7
 Spoliatus per iudicem non re-
 ſtituitur. 356.3
 Statutum vniuerſale in cauſa
 doris, aut etiā militis locum
 ſibi vendicare poteſt. 7
 Statutum diſponēs instrumen-
 ta publica non probare niſi
 regiſtrata, non intelligitur
 de instrumento doris. 7.9
 Statutum propinquorum re-
 quirere conſenſum, non de
 fœminarum conſenſu intel-
 ligendum. 43.9
 Statutum de cōtractu loquēs
 ad quali cōtractum quando-
 que extenditur. 117.9
 Statutum loquēs de venden-
 te rem ſuam, non intelli-
 gitur de re, ad quam quis ha-
 bet actionem perſonalem.
 107.6
 Statutum loquēs de promiſ-
 ſore, nō habet locum in hæ-
 rede. 233.2
 Statutum pœnale locum ha-
 bere poteſt aliquando in mu-
 liere. 42.88. & 89
 Statutum à quo fieri, & cōſue-
 tudo induci poſſit. 37.69
 Statutum puniens alium pro
 alio, an ſit validum. 271.3
 Statutum dictans neminē con-
 tra publicum instrumentum
 audiri non includit mulierē.
 22.12.
 Statutū quod mulier non con-
 trahit ſine propinquorū con-
 ſenſu, qualiter intelligendū.
 29.
 Statutum loquēs de faciente
 non ſemper habet locum in
 mandante. 358.6
 Statutum requirēs alicuius au-
 thoritatem vel conſenſum,
 nō eſt de fœminis intelligen-
 dum. 30.45
 Statutum loquēs de dominio,
 non habet locum in eo, quod
 hæres retro habuiſſe ſingi-
 tur. 38.1
 Statutum in poſſeſſore, an in-
 tellig

INDEX.

- intelligitur in eo, qui dolo de-
 sit possidere. 402.3
 Statutum prohibens accipere,
 non permittit accipi ab eo,
 qui offert sponte. 422.5
 Statutum facultatem testandi
 auferre potest, pactum tol-
 lere non potest. 152.8
 Statutum non ratione, sed er-
 rore fundatum, ad similia nō
 est extendendum. 406.3
 Statutum pœnam imponens
 filijs vxoris ducentibus sine
 patris assensu, spernendum.
 165.12
 Statutum tollēs exceptionem,
 locum non habet, si quis lu-
 cretur cum iactura alicuius.
 426.3
 Statutum fauorabile est, quod
 de non rumpendo testamen-
 to factum est. 97.2
 Statuto in sola voluntate fun-
 dato non proceditur de simi-
 libus ad similia. 405.2
 Statuto fieri pōt, vt quis par-
 tim testatus decedat, & par-
 tim intestatus. 151.7
 Statuto induci nequit, vt filius
 sine patris consensu matri-
 monium contrahere non va-
 leat. 143.9
 Statuto induci potest, vt dece-
 dere possit quis partim testa-
 tus, & partim non. 80.12
 Statuto potest iuri publico de-
 rogari. 151.4
 Statuta plura introduci pos-
 sunt, quæ pacta inducere ne-
 queunt. 151.5
 Statuta strictè sunt interpre-
 tanda. 345.4
 Statuta & consuetudines loci
 particularis, facti sunt, & in
 facto consistunt. 144.3
 Status de præsentī quare de-
 beat attendi. 425.1
 Stipulatio pœnalis non valet
 dispositioni impossibili adie-
 cta. 379.2
 Stipulatio quo casu sit inutilis
 iudicanda. 365.16
 Stipulationum commoda, pa-
 tri vel domino indistinctè
 acquiuntur. 114.3
 Stipulatio valet, quæ quis dare
 quod sua interest stipulatur.
 269.1
 Stipulari alteri quando quis
 possit. 269
 Stipulari alteri qualiter pos-
 sit quis indirectè. 270.4
 Substitutio pupillaris an fa-
 ciat testamentum pro parte
 valere, quod alia non valet.
 77.3
 Substitutio de hæredibus fa-
 cta, intelligitur si adierit hæ-
 reditatem. 235
 Substitutio verbis directis fa-
 cta à pagano, est inualida.
 364.12
 Successor prælatus non cen-
 setur eadē persona cum an-
 teecessore. 401.1
 Successor, etiam singularis,
 iure vii debet præcessoris.
 372.1
 Summa minor quando in ma-
 iore contineatur. 330.4
 Summa

I N D E X.

- Summa minor in maiore con-
tinetur. 320.4
- Suspensus, an sit liberandus,
si fracto laqueo cadat in ter-
ram. 399.8
- T**Acens nec consentire,
nec contradicere præ-
sumitur. 406.1
- Tacere medium quoddam est
inter contradicere, & con-
sentire. 406.2
- Tacens in statuto, non dicitur
consentire. 406.3
- Taciti & expressi non est æ-
qua virtus quo ad actus nul-
litate. 389.2
- Taciti & expressi in contra-
ctibus est eadē virtus 390.10
- Tempus quod in testamento
adijicitur, gratia hæredis ad-
ijci creditur. 111.4
- Tempus solutioni adiectū vi-
detur favore debitoris. 110.1
- Tempus probare debet, qui
in illo se fundat. 297.4
- Testamenta locum habere, in
terest Reipublicæ. 97.1
- Testamentum est quid indi-
viduum, quod non est par-
tim validum, & partim nul-
lum. 77.1
- Testamentum primum ad
pias causas factum coram se-
ptem testibus, an tollatur
per secundum coram duo-
bus factum. 178.6
- Testamentum filij à principio
nullum, non capit vires pa-
tris accedente cōsensu. 158.7
- Testamenta pleniorē ad-
mittunt interpretationem,
quā contractus. 97.5
- Testamentum vlturarij nullū
præstita demum cautione
efficitur validum. 159.12
- Testamentum furiosi aliquā-
do Romæ approbatum le-
gitur. 65.3
- Testamenti factio potest tol-
li statuto, non autem pacto.
151.6
- Testamentum primum re-
conualefcit, si testator secun-
dum inciderit. 118.3
- Testamentum valet, vbi te-
stes erant serui, qui credebā-
tur liberi. 371.6
- Testamentum militis proba-
ri debet probationibus legiti-
mis. 26.29
- Testator non potest ius accre-
scendi prohibere in institu-
tione. 77.4
- Testari potest pubertati pro-
ximus, si statuto inducatur.
338.6
- Testator disponere potest,
legata debent hæreditate nō
adita. 376.4
- Testatus partim quis decedit,
quando alicui totum relin-
quere nequit. 80
- Testator præsumitur quā-
minimū velle hæredem le-
gatis grauare. 86.2
- Testes in codicillis an debeāt
esse legitimi, quemadmodū
in testamentis. 26.28
- Testes ante litis contestatio-
nem regulariter nō admit-
tendi.

- atendi. 9.17
- Testes prodigū asserētes, rationē assignare debēt. 189.3
- Testes publicatione facta nec super iisdem capitulis, nec super directō contrarijs admittuntur. 92.4
- Testes tot probant solennitatem instrumenti, quot qualitatem. 313.10
- Testes tot in reuocatione requiruntur testamenti, quot in eiusdem confectione. 93.9
- Testes deponentes de culpa in contractu, de qua intelligi debeant. 135.26
- Testes tot in reprobando testamento requiruntur, quot in probando. 177.2
- Testes de falso suspecti, solliciti sunt examinandi. 249.4
- Testis suspect⁹ etiā de circūstarijs interrogari debet. 249.5
- Testis interesse probādo adhibitus, rationē dicti adducere debet, etiā nō rogatus. 145.6
- Testis dicēs quē quid in sui defensionē fecisse, nō tenet dicti sui rōnē allegare. 146.7
- Testis quādo dicatur affectio ne moueri, & qñ non. 146.8
- Testis deponens de summa maiori, non censetur de minori consentire. 333.16
- Testib⁹ affirmantibus plus creditur quā negantib⁹. 186.10
- Testibus malam rationem adducentibus non creditur, nō obstante statuto hoc ipsum precipiente. 290.6
- Transferre latius pater, quā concedere. 71.2
- Transferre velle intelligitur quis varijs modis. 71.3. & 9
- Trāsferre nō pōt q̄s quod nec actū habet nec potētia. 225.6
- Timor iustus putat, quod ex p̄cepto regis oritur. 184.4
- Totum vniuersale qualiter se habear ad partem subiectiuam. 342.2
- Tutela quæ matri efficaciter competat. 23.19
- Turpitudine nō dicit, quæ iure permittēte p̄petratur. 392.8
- Tutor in rebus pupilli, de dolo, lata culpa, & leui ligatur. 139.37
- Tumultus occasio sollicitē rescanda est. 372.3
- Tutor nomine pupilli bonorum possessionē agnoscere quit, repudiare nequit. 61.4
- Tutor venit quandoque curatoris appellatione. 364.
- V**ariatio in consilio iure improbat. 272.2
- Variatio & inconstantia est in principe reprobanda maximē. 272.3
- Vasallus vasalli mei an sit mihi vasallus. 212.1
- Velle nō putatur, qui superiore cogente operatur. 63.1
- Velle qui potest, etiam nō velle dicitur. 76.12
- Velleianum Senatusconsultum in quibus casibus locum non habeat. 22.13
- Venditio facta pretio viliori,

INDEX.

- an sit dicenda donatio. 109.2
Veditio imaginaria, seu simula-
 ta, nullius est efficaciar. 109.3
Venditio facta in fraudem cre-
 ditorum, valida est, reuo-
 catione indigens. 109.4
Veditio nullius est valoris, quæ
 facta est in fraudē legis. 110.5
Venditio de præsentī pura di-
 citur, licet sub conditione
 possit resolui. 425.2
Venditio pura dicitur, quæ sit
 de præsentī, licet sub condi-
 tione possit resolui. 359.2
Venditionis nomine quando
 ceteri contractus compre-
 hendantur, 416
Venditor generis, ad dandum
 tenetur. 356.3
Venditor de dolo & culpa le-
 ui in re vendita contingen-
 te tenetur, 137.31
Venalia in legato vniuersali
 continentur, in generali non
 item, 9
Veneno interficere volens an
 sit plectendus, si non perfe-
 cerit quod voluit, 73
Venenum emens necandi gra-
 tia punit, ac si necasset, 73.7
Veniam petens quando deli-
 ctum fateri dicatur, 293.6
Verba secundū naturam cōtra-
 ctus sunt intelligenda, 252.1
Verba secundum naturam a-
 ctus, de quo agitur, accipi de-
 bent, 252.2
Verba potius pro natura actus,
 quàm pro personæ qualitate
 sunt interpretanda, 252.3
Verba dubia qualiter sint in
 pactis interpretanda, 362.2
Verba actum denotantia pro
 materiæ subiectæ ratione
 sumuntur quandoq; pro sim-
 plici voluntate, 74.8
Verba si nec coniuncta sunt,
 nec disiuncta, qualiter sint
 accipienda, 335.3
Verba statutorum sunt pro-
 priè intelligenda, 73.6
Verba non sunt curanda, vbi
 mēs disponētis est apta, 173.3
Verba quando ad impropriū
 intellectū sint trahēda, 363.6
Veritas sola in foro conscien-
 tiæ est attendenda, 220.12
Vsufructuarius quo casu cau-
 tionem de vtendo arbitrio
 boni viri præstare non tene-
 tur, 153.2
Vsuras repetere pōt, qui scien-
 ter soluit indebitas, 223.2
Vocabula non eo sunt nume-
 ro, vt rebus ipsis responde-
 re valeant, 3.6
Voluntas ex facto collecta,
 præsumitur tacita, 75.10
Voluntas testatoris in nullo
 lædenda est, 365.18
Voluntas nō eadem est cū fa-
 cto, sed ipsa re distincta, 72.5
Voluntatem cessare, differt
 ab eo quod est, eandem reuo-
 care, 61.7
Voluntas testatoris ex ipsius
 qualitate coniecturam præ-
 bet, 45.100
Voluntas nostra quare facti
 esse dicatur, 94.1
Volunt

INDEX.

- Voluntarius nō dicitur actus, qui iussu patris vel domini est factus. 63.2
- Voluntas coacta qualiter voluntas dici possit. 63.3
- Voluntatem coactā, volūtate esse in negotijs pprijs, & nō alienis intelligendum. 64.4
- Voluntas an possit dici coacta in eo, qui gerit negotia aliena. 64.5
- Volūtas dicitur quādoq; coacta cōditionali violētia. 64.6
- Votum nullum præsūmitur, quod calore iracundiæ emit- titur. 214.2
- Votum deliberationem non modicam requirit. 214.3
- Vicinus vicini negotia nosse præsūmitur. 66.11
- Victus quando ad expensas vi- ctori non teneatur. 424.1
- Videtur, verbum improprieta- tem quādam designat. 187.3
- Videtur, verbū fictionem, non veritatem importat. 107.3
- Vis multis committitur mo- dis. 267.1
- Vis alia publica, alia priuata. 413.1
- Vis priuata in dubio interpre- tari debet. 413.1
- Violentia differt ab actu vio- lenter facto. 413.1
- Violentia quando cū armis illata dicatur. 267.3
- Vindicta fœminis non compe- tit. 32.53
- Virginitas amissa semel nun- quā recuperari potest. 168.2
- Vitia realia in quenuis succel- sorem transmittuntur. 407.2
- Vitiosum à principio quando vires ex post facto assumere possit. 158.8
- Vxor nondum cognita non prohibetur religionem in- gredi. 162.7
- Vxor radijs mariti illustris ef- fecta vocatur aliquando do- mina. 10.7
- Vxor potest marito pignus re- mittere. 347.5
- Vxor adulterium committens dotē non perdit, marito con- cubinam tenente. 391.5
- Vxor maritum in tertia parte bonorum potest hæredem instituere, in reliquis quoq; vult, aut debet. 80.13
- Vxor consentiens marito con- trahenti, metu coacta credi- tur. 188.15
- Vxor agere potest ad dotem & tori separationem, marito concubina vrente. 391.6
- Vxores subditorum non de- bent cogi ad domos domi- norum ingrediendum gra- tia chorearum. 391.3

INDICIS FINIS.

INDEX LEGVM, ET PARAGRAPHORVM.

Absentia eius	405	Cui ius est	354
Actus legitimi	276	Creditor	346
Adeaque non habent	422	Domum suam	242
§.Semper	eodem	Donari uidetur	290
§.In contractibus successores	eodem	Diuus Pius	153
res.	eodem	Eaque ad dandum	404
Alterius	216	Eaque raro	247
Aliud est uendere.	348	Ea est natura	248
§.Refertur.	eodem	Ea sola deportationis	318
§.Absurdum	350	Eaque in partes	385
Bona fides	228	§.In re dubia	eodem
Bona fides tantum	404	Eius est nolle	60
Capienda occasio	357	Et si nihil	377
§.Quod factum	eodem	Ex pœnalibus causis	230
Contractus	125	Expressa nocent	389
Consilij	207	Ex qua persona	412
§.Socij mei	212	Factum à iudice	360
Culpa est	179	Factum cuiq; suum	415
Culpa caret	216	§.Non uidetur	eodem
Cum tempus	110	§.In pœnalibus	eodem
Cum quis possit	355	Fatiorabiliores	397
Cum amplius	293	Fœminæ	18
§.Is natura	294	§.Item impuberes	56
Cum prætor	400	Ferè in omnibus	326
Cum principalis	374	Ferè quibuscunq;	414
Cum per delictum	414	Filiusfamilias	214
§.Illi debet	eodem	Furiosi	188
Cum seruis	226	Fraudis interpretatio	281
Cuius effectus	410	Fructus rei	262
Cuius per errorem	222	Generaliter	279
		Hereditas	

INDEX LEGVM.

Heredem eiusdem	233	In pari causa	406
Hereditas	244	§. Hi qui	eodem
Hoc iure	413	Inuito beneficium	259
§. Deiecit qui	eodem	Inuitus nemo	419
§. In contractibus	eodem	§. Cui damus	420
Id quod nostrum	94	§. Cum quis	eodem
Imaginaria uenditio	108	§. Plerunq; emptoris	421
Imperitia	402	§. Quod cuiq;	eodem
Impossibile	378	In testamentis	97
In ambiguis pro	296	In toto & pars	340
§. Non est nouum	298	In toto iure	282
§. Quoties	301	In totum omnia	273
In ambiguis oratiōibus	316	In contrahenda	361
In eo quod plus	329	In condemnatione	366
§. Nemo alienæ	333	§. Cum uerbum	eodem
§. Pupillus	334	§. Vnicuiq;	369
§. Vbi uerba	335	§. Dolo facit	368
§. Mulieribus	336	Iura sanguinis	81
In eo quod uel	169	Iure nature	426
In iure ciuili	350	Ius nostrum	77
In obscuris	342	Is damnum dat	357
In obscura uoluntate	375	§. Eius uerò	359
In omnibus obligationibus	101	§. Quod pendet	eodem
In omnibus causis id	254	Libertas	325
In omnibus causis	183	Libertas omnibus	39
In omnibus quidem	304	Marcellus	251
In omnibus efficijs	370	Melior conditio	403
§. Non debeo	371	Minus est actio	424
In negotijs	67	Nemo damnum facit	413
In personam	122	Nemo dubitat	315
§. Generaliter	123	Nemo de domo	322
		Nemo ideo obligatur	36

INDEX LEGVM,

Nemo fraudare uidetur	407	§. Infinita est	372
Nemo alieno nomine	395	Non alienat	394
§. Temporalis	eadem	Non fraudantur	403
Nemo potest gladij	260	§. Nemo ex suo	eadem
Nemo prædo est	399	Non debet cui	119
§. Locupletior	400	Non debet actori	191
§. Cum de lucro	eadem	§. In re obscura	192
Nemo plus	244	Non ut ex pluribus	347
Nemo plus commodi	394	Non potest dolo	393
Nemo qui condemnare	180	Non potest uideri	319
Nemo ex his	198	Non pōt uideri deſiſſe	428
§. Quoties	201	Non debet alteri	271
Nemo potest mutare	271	Non uidentur data	355
Necque interdicto	393	§. Qui iuſſu	356
Necque pignus	203	Non uidetur quiſquam	220
§. Priuatorū conuentio	82	Non uidetur defendere	221
Nec ex prætorio	150	Nō uidetur rē amittere	291
Neratius	384	Non uidetur cœpiſſe	98
Nihil interest	340	Nullus uidetur	226
Nihil tam naturale	177	Nulla intelligitur	303
Nihil dolo	401	Nullum crimen	328
§. Cum principalis	eadem	Nunquam actiones	401
Nihil conſenſui	344	Nuptias	160
§. Non capitur	344	Omnes actiones	405
§. Non uidentur	345	§. Non uidentur	eadem
Nihil peti poteſt	380	Omnis diffinitio	423
Non omne quod licet	407	Omnis hæreditas	404
§. In ſtipulationibus	eadem	§. Nunquam	eadem
Non uult	71	Omnia quæ ex teſtamento	
Non ſolet	302	• 423	
Non ſolent	315	Omnia ferè	385
Non eſt ſingulis	371	Omnia quæ iure	321

Omnia

ET PARAGRAPHORVM.

Omnia quæcunq;	263	Qui non facit	394
Parē esse cōditionē	413	Qui dolo	402
Pœnalia iudicia	355	Qui rem alienam	355
Plerunq; sit	425	Qui tacet non utique	406
Prætor	545	Quod attinet	168
Privilegia	390	Quod cuincitur	382
Pupillus nec uelle	382	Quod à quoquam	205
Pupillum qui	336	Quod contra	405
§. In hæredes	339	§. Vbi duo	406
Plus cautionis	147	Quod initio	157
Quandiu	303	Quod iussu	375
Quatenus	144	Quod nullius esse pōt	376
Quæ ab initio	429	Quod quis ex culpa	424
Quæ dubitationis	288	Quod quis cum seruis	410
Quæ legata	113	Quod ipsis	407
Quæ propter	352	Quo tutela	275
Quicquid calore	213	§. Nemo potest	260
Qui actionem habet	106	§. Vi factum	267
Qui autore	404	§. Clam	268
Qui cum alio	115	§. Quæ in testamento codē	
§. Non solet	118	§. Nec paciscendo	269
Qui potest inuitis	148	Quod attinet	168
Qui potest facere	369	Quoties dubia	119
§. Quod quis	370	Quoties idem sermo	232
Qui in alterius locum	193	Quoties duplici iure	307
Qui sine dolo	246	Quoties utriusque causa	
Qui uetante	322	318	
§. Eius est actionem, eod. m.		Quoties nihil	422
Qui in ius	372	Regula	5
§. Nemo	373	Res iudicata	427
Qui per successionem	386	Secundum naturam	91
Qui in seruitute	393	Semper generalibus	410
		Semper	

INDEX LEG. ET PARAGR.

<i>Semper in cōtractibus</i>	391	<i>Si quis obligatione</i>	342
<i>Semper in stipulationibus</i>		<i>§. Non potest uideri</i>	344
172		<i>Si quis prægnantem</i>	380
<i>Semper in obscuris</i>	85	<i>Toties in hæredem</i>	212
<i>Semper in dubijs</i>	227	<i>Vani timoris</i>	380
<i>Semper qui non prohibet</i>		<i>Velle non creditur</i>	62
236		<i>Verum est</i>	167
<i>Seruitutem</i>	428	<i>Vbicunq; causæ</i>	325
<i>Seruus Reipublicæ</i>	430	<i>Vbi repugnantia</i>	381
<i>Si librarius</i>	310	<i>§. Quæ rerum natura</i>	382
<i>Sicuti pœna</i>	181	<i>Vbi non uoce</i>	396
<i>Si in duabus</i>	324	<i>§. Furiosus</i>	397
<i>Si nemo subiit</i>	375	<i>Vbi lex</i>	322

FINIS INDICIS LEGVM.
ET PARAGRA-
PHORVM.

D N.

PHILIPPI DECII

MEDIOLANENSIS, IVRIS

VTRIVSQUE DOCTORIS CELE-

*berrimi ac doctissimi, Regij'que**Senatoris, enarratio**in Titul.*

De Regulis Iuris. ff.

CVM solitis Additionib. HIERONYMI Cu-
chalon Hispani. Et Annotationib. analyticis

CAROLI MOLINAE Iuriscon-

*sulti Parisiensis, recen-
ter adiectis.*

★

In Rubricam argumenta.

- 1 ♣ Clausula generalis nonnunquam ad specialiter enume-
rata subiicitur, eadem omnia comprehendens.
- 2 Clausula generalis subiecta, ad enumerata specialiter mini-
mè referri debet.
- 3 Regula non ius ipsum constituit, verum ex prius constituto
iure ipsa elicitur.
- 4 Clausula siue titulus generalis aliquādo statim in principio,
quandoq; etiam in fine collocatur.
- 5 Genus ipsum cognitioni prius obijcitur, quàm species.
- 6 Vocabula nō eo sunt numero: vt rebus ipsis rēdere valeant.
Regula in iure varijs sumitur acceptionibus.
- 7 Regula qua ratione pro ordine absolutè sumatur.
- 8 Regula pro ratione adiuncta interdum accipitur.
- 9 Regulae iuris, hæc duo verba, dupliciter i iure sumi possunt.

MAXIMA & incomparabilis vide-
tur præsentis tituli utilitas: & ex eo
facile indicari potest, qd vtriusq; lu-
ris censura in regulis, aut regularū
exceptionib. resoluitur. Idcirco stu-
dendo utilitati vestræ quātum pos-
sum, eius interpretationem in lectio-
nibus extraordinarijs videbimus. Et quia in regulis bre-

uiter proceditur, in qualibet regula eius resolutionem conclusiue, & ad tex. explicabo.

¶ Primò, continuatur iste titulus. ut in gloss. dum inquit, ¹ non esse nouam ut quibusdam specialiter enumeratis generalis clausula subiiciatur, quæ omnia comprehendat. l. si seruus seruum. §. inquit lex. in vers. sed non est nouum. ff. ad leg. Aquil. facit tex. in c. qui ad agendum. de procur. in vj. & in c. quoniam contra falsam. de proba.

¶ Sed tamen in casu isto non bene adaptatur quod gloss. dicit, quod omnia comprehendat. ² Nam generalis clausula ³ quæ subiicitur, non refertur ad præcedentia, de quibus specialiter dictum fuit. l. doli clausula. ff. de verb. ob. l. sanctio legum. ff. de poenis. l. alimenta. §. baillicæ. ff. de alim. & ciba. lega. l. qui l. sit fugitiuus. §. quod aiunt. cum gloss. ff. de edil. vnde esset sup. lendum, quod omnia comprehendat quæ non sunt specificata. Et ideo continuatio melius adaptari potest.

¶ Primò, ut colligitur per gl. in rub. eod. tit. in vj. Nam ³ cum regula ex iure prius scripto colligatur. l. j. §. eo. cōueniens fuit quod ultimo loco hic ponatur. facit gloss. instit. de actio. in prin. dum ibi ponit cōtinationem. Et quod no. Bal. in l. j. in prin. per illum tex. ff. de iusti. & iur. Vel secundo, ut Abb. dicit in rub. extra eo. in Antiquis. quia pro decisione casus cōcurrentis prius ad casus particulares recurritur si reperiuntur, & in subsidium ad communes regulas Iuris, meritò titulus iste hic reseruatur.

¶ Circa continuationem gloss. opp. secundum gl. in rubri. eod. tit. in vj. ⁴ Quia non videtur verum quod generalis clausula siue titulus generalis ultimo loco reseruetur: quia plerumque à principio ponitur titulus generalis, ut patet in rub. extra de proba. & de reb. eccles. non alie. & in rub. de feruit. & in rub. de bon. pos. cum simi. gl. respondet in d. rub. eod. tit. in vj. quod in isto tit. hoc factum fuit, ut ostēderetur quod ius non sumitur ex regula: sed quod regula ex iure sumatur. l. j. §. eo. & §. dictum est. Et ista responsio videtur bene procedere quantum ad situationem istius tit. Sed per hoc non respondetur ad quæsitum gloss. de alijs tit. general. cui plerumque præmittuntur. Vnde aliter respondendum videtur, ut dicamus quod quando Legislator magistraliter procedit tradendo doctrinam ad instructionem iuueni à generali titulo inchoandum est: ⁵ quia ad cognitionem specierum debet præcedere cognitio generis, ut not.

Bald.

A Quando generalis clausula comprehendat casus speciales, vide Abb. c. sedes. de rescrip. in fin. col. & ibi dom. Phil. pe. colū. Hiero. Cucha.

Bal. per illū tex. in l. j. in j. not. ff. si cer. pet. facit tex. in l. j. in prin. & quod ibi Bal. ff. de iusti. & iure. Et hoc modo bene procedit generalis ti. de prob. de serui. de bon. poss. cum si. Sed quādo clausula generalis ponit post aliquos casus speciales, venit ad ampliādū^a: quia omnes casus specificari nō possunt: quia plura sunt negotia q̄ vocabula. l. natura. ff. de prescri. ver. Et tali casu vltimo loco clausula generalis ponit. d. c. qui ad agēdū. d. l. doli clausula. cū si. Ista tamē latiorē postulatēt indaginē, qui a vario modo iura loquunt: sed quia incidenter hic occurrit, nō insisto.

¶ Vltērius ad intelligētiā prēmittēdum est, q̄ regula sumitur dupliciter, vt not. Bar. in l. j. in prin. j. eo. Et plurib. alijs modis regula dicit: vt tradit Archi. iij. dist. c. regula.

7 ¶ Et breuiter placet vt dicamus^b quod regula absolute p ordine^b accipitur, eo q̄ regat & rectē ducat: vt colligit in d. c. regula. iij. dist. in prin. variatur tamen secundū subiectam materiam, vel ratione qualitatis adiūctæ. Nā quādoq; pro modo & ordine viuendi accipitur. d. c. regula. post princ. Et isto respectu quālibet lex, etiam laicorum, regula appellat. lib. ij. in fi. §. de legib. & in proœ. Decretal. in princ. in vers. ideoq;.

8 Quādoq; pro ordine ecclesiasticorum. xlvij. dist. in c. quoniam. & quādoq; ratione adiūcti declaratur: vt quādo dicitur Regula Minorum. liij. distin. in c. multos. ibi secundū regulas patrum. & xij. dist. in c. de his. ibi, regulas magisterij. & in c. quemadmodum. §. fin. de iureiur. ibi, secundū regulā Euāgelij. Et facit tex. lxj. dist. in c. bene nouit. dum loquitur de sacris regulis. Ad idem tex. in §. sancimus. in auth. quōmodo opor. epif. & in authen. de monach. in §. fin. Et sic patet quod regula semper ordinem significat: & secundū subiectam materiam variatur, vel ratione adiūcti,

9 vt hic elicitur de Regulis iuris. & ista verba, de regulis iuris, duobus modis intelliguntur: transitue, & intransitue: vt not. Bart. in l. j. j. cod. & ibi in ij. not. declarabitur.

PHILIPPVS Decius Valentia.

^a Ampliandū. Fallit vbi expressa mentio requiritur, quātū tunc quātūvis generalia non sufficiunt. glo. Gemina. Phil. Franc. in quistores. de hēre. in vj Gemina. c. quia periculosum. de sen. excom. in vj. Mathe. Affli. deci. Neapo. 220. numero 16. & qn etiam vniuersalia restringunt vide Oldra. q. cxlvij. in fin. Alberi. j. parte statu. q. xvj. in fi. Ioā. Andr. in mercu. in generali eo. in vj. lat. l. j. colū. ij. de leg. j. Aym. consil. ij. consilio lxx. C. M.

^b Ordine. Qui dicantur propriē habere regulā, vide Philipp. Franc. in rub. cod. tit. libro vi. Hiero. Cuchalon.

In Regulam primam argumenta.

- 1 Regula Iureconsulto Paulo quid dicatur, & quid Sabino.
- 2 Regula breuē cōtinere debet narrationē, & veluti summarij. Leges regulam tradentes nil superfluum admittere solent.
- 3 Breuitas in cūctis rebus cōmēdabilis, veluti plixitas odiosa.
- 4 Obscuritas breuitatis p̄textu non admittenda.

- Claritas seu perspicuitas ipsam legem maximè decet.
- 5 Regula ex iure colligitur, non autem ipsum constituit.
- 6 Regula superueniētes cōtinet casus, veluti gen^o suas species.
Regula ipsa nixus, in casibus non definitis intentionem fundatam habet.
- 7 Sententia secundum regulam proferri debet, ni contrarium sit probatum.
- 8 Regula seu dispositio generaliter loquens, personas etiam priuilegiatas includit.
Statutum vniuersale in causa dotis aut etiam militis locum sibi vindicare potest.
- 9 Statutum disponens instrumenta publica non probare nisi registrata, non intelligitur de instrumento dotis.
- 10 Regula quare causæ coniunctio dicatur.
- 11 Plerumque dictio, quam ob causam regulam faciat.
Præsumptio à communiter accidentibus ortum habere solet.
- 12 Regula ex oratione vniuersali aut etiam indefinita serè semper constituitur. & nume. 16.
Indefinita à lege prolata, vniuersali est æquiparanda.
- 13 Regula cōmunis ex benignitate procedens quādoq; excluditur, veluti, etiā naturalis æquitas pacta suadēs esse seruāda.
- 14 Regula aliquando vitiata, suo ipsa officio priuatur. & nu. 19.
- 15 Dispositio generalis latius ipsa patet quā regularis.
- 17 Testes ante litis contestationem regulariter non admittendi.
Indefinitè aliquid dici aut fieri, idem est quod generaliter.
- 18 Generaliter aduerbium, strictius est aduerbio vniuersaliter.
Venalia in legato vniuersali cōtinentur, in generali non item.
- 20 Exceptiones tametsi contra regulæ dispositionem esse dicuntur, de genere tamen regulæ conuincuntur.
- 21 Exceptiones quibus casibus regulam confirment. & nume. 22.
- 23 Legatum generale, quæ in domo sunt venalia includere non præsumitur.
- 24 Exceptio regulæ restringentis gratia fuit adinuenta.
- 25 Procurator geueraliter ad omnia constitutus, nil potest in his quæ mandatum speciale requirunt.
- 26 Princeps excipiens casum quo non vult tertio præiudicare, præsumitur in cæteris velle præiudicare.
- 27 Interpretatio eatenus fieri debet, quatenus valeat actus, non autem pereat.
Exceptio regulam qualiter ampliare dicatur.
- 28 Regula per exceptionem non ampliatur, quando verba regulæ repugnant.
Regula statuti qualem recipiat exceptionem.
- 29 Regula generalis pro qualitate exceptionis extēsiōē patit.
Episcopus vicario omnia, quæ ipse potest, concedens, non censetur concessisse reseruata sibi specialiter.
- 30 Exceptio quibus casibus regulā ampliet, & quibus restringat.
- 31 Regula ampliā vigore exceptionis, vbi sequit correctio iuris.
- 32 Exceptio in quibusdam admissa, ad similes casus est porrigenda. & nume. 35. & 36.

33 Renouatio prinilegij vel instrumēti quare spālis casus dicat.

34 Exceptio vna quando reliquas tollere credatur.

REGVLA PRIMA. PAVLVVS.

REGVLA est, * quæ rem, quæ est, breuiter enarrat: non ut ex regula ius sumatur: sed ex iure, quod est, regula fiat. Per regulā igitur brevis rerum narratio traditur, & (ut ait Sabinus) quæ si causæ coniunctio est: quæ simul cum in aliquo uitata est, perdit officium suum.

- S**T A lex non summatur, quia eius dicta sunt pro summario. Et diuiditur per gl. in quatuor partes, prout quatuor ponitur dicta quæ de se patet: ex quibus colligā quatuor not. & i his totā materiā l. cōplectar.
- 2 **P**rimo noto ibi, breuiter enarrat, q̄ in regula brevis narratio & summaria esse debet. Et ideo per illū tex. dicit Bal. in l. Gallus. §. j. in iij. opp. ff. de libe. & posth. quod in legibus tradētib. regulā nihil superflū esse debet. Et dictū Bal. intelligitur maxime procedere in legibus tradētib. regulam: quia idem est in alijs legibus, in quib⁹ omnis superfluitas reiicitur: vt no. Bal. per illū tex. in l. j. ff. quod met. cau. facit tex. in §. quibus. in j. constit. C. vbi Bal. & in proxm. Decret. l. §. pen. ibi rescatis superfluis.
- 3 **E**t generaliter etiā in alijs breuitas cōmēdatur. l. fi. §. j. C. de app. l. fi. §. de precib. impe. offe. & l. fi. C. de dona. facit tex. in l. j. in prin. ff. de offi. praef. prat. xxij. dist. in pri. & l. xij. dist. in prin. Et ideo dicit gl. j. in l. j. ff. q̄ met. cau. q̄ g uident breuitate Moderni. facit tex. in l. j. §. si cer. pe. ibi. pauca. & in l. j. de praescript. verbis. ibi, agam paucis.
- 4 **E**t hoc intelligitur dūmodo obscuritas nō inducatur: vt no. Bal. in l. fi. C. de app. Et ne cōtingat quod Horat. dicit: Dū breuis esse laboro, obscurus fio: vt p gl. in p̄cc. Digest. col. pe. in verb. cōpendiū. Obscuritas enim reprobat. l. si legatario. §. si. ff. de fideic. li. l. ita fidei. ff. de iur. fil. Et praesertim in lege^a quæ debet esse clara. iij. dist. c. erit autē lex. & c. fi. de constit. Et nihil magis propriū est legis, quā claritas. §. nos igitur. in auth. de testa. imper.

A In lege. Se-
an tōc quā s e a
cūfē ab igno-
rantia eius, vī-
de Abb & doc.
c. fi. de constit.
Hierony. Cu-
chalton.

A Regula. Adde glo. & Doct. in rub. de reg. iur. in vj. & Bald. in sua Margarita, in verb. regula. Hieronym. Cuchalon.

B Transitus. Scilicet in aliud subiectum, sed est vnicū & idem subiectū. simile, cum dico personam Petri intelligitur intransitiuē, id est quæ est Petrus. Idē cum dicitur donū fidei, id est quod est fides. est enim donum & opus Dei in nobis. Ephe-
sior. i. Philip.

1. & ij. Petr. i.

sed cū dixi do-

num Dei, ver-

ba stant transi-

tiuē: quia aliud

est res data, a-

liud dator hæc

verba trāsiuē

sunt termini

Grammatico &

& Logicorum,

q̄b. frequenter

vruntur Theo-

logi scholasti-

ci, vt apud

Tho. Aqu. in

tract. Fallac. c.

x. in fallā. am-

phibologie

quos terminos

primus omniū

Dec. noster ad

sciētiā legalē

trāstulit, nec si

ne fructu. do

exēplum in c.

quanto. de di-

uor. ybi Cano-

nista multū la-

borāt in distin-

guēdo iter ma-

trimonium &

iūs matrimoni-

ij. sed inepre-

& frustra, quia

ibi illa vba ius

matrimonij, stant intransitiuē, id est ius quod est matrimonium. de quo per Al-

phon. Tostad. i. Reg. 8. q. 12. Carolus Molinæus.

C Regula. Ergo videtur quod sententia lata contra regulam sit ipso iure nulla,

sicut quando est lata contra ius. vt in l. i. & ij. C. quando prouoc. non est necesse.

& cap. j. de re iud. de quo vide eundem dom. Philip. c. consuluit. Io. i. in finalibus

verbis de appel. Hieronymus Cuchalon.

D Prose. Alexand. consi. lxxix. nu. 3. lib. vij. latē Andr. Tiraq. in tract. Retract.

prox. §. j. glof. ix. num. ccix. Carolus Molinæus.

¶ Secūdo not. ibi, ex iure, quod est, regula fiat, t̄ quod re-
gula^a nō facit ius, sed ipsa colligitur ex iure quod est. Et
istud verum est quo ad illos casus qui regulam præcedūt,
ex quibus ipsa regula cōstituitur & formatur: & hoc mo-
do dicitur regula iuris transitiue: quia de regula fit transi-
tus ad ius, ita quod ius est separatū & distinctū ab ipsa re-
gula. Secus est quo ad alios casus qui ante regulā determi-
nati nō reperiuntur, in quibus regula facit ius: vt patet in
regula Catoniana, quæ dicitur regula iuris. l. cum legato.
ff. quando dies leg. ced. & facilius, vt not. in l. j. ff. de reg.
Caton. Et videmus quod sepenumero fit decisio casus oc-
currens per regulā iuris. c. inter dilectos. de fid. inst. in fi.
c. si diligēti. de for. compet. cum sim. vt per gl. in rub. eo.
tit. in vj. Et isto casu dicitur regula iuris intransitiue: quia
ipsa regula immediate est ius. & non fit trāitus: b̄ quia ta-
li casu ius nō est distinctū & separatū ab ipsa regula. Sed
ius & regula^c est vnū & idem. Et ita colligitur ex his quæ
Bart. hic dicit post gl. & alios quos refert. Et idem Bar. in
l. j. ff. de reg. Caton. & not. per gl. & Dy. in rub. eo. tit. in
vj. Et in isto casu non comprehenduntur alij casus per viā
extēsiōis, iuxta l. j. nō possunt. de legib. sed ab ista regu-
la quæ facit ius, immediate includūtur: quia sicut genus
cōprehendit species propriæ, vt not. Bald. in l. ij. C. de iu-
re aut. annul. facit tex. in l. semp. in generalib. j. c. ita re-
gula cōplectitur casus qui post regulā superueniunt. Vnde
in casibus nō determinatis, fundatū habet, intētiōem
ille qui habet regulā pro se: d̄ vt not. p. gl. in l. omnis diffi-
nitio. j. c. & in rub. c. tit. in vj. Et ideo dicit Bar. in l. quo-

a Privilegiatas. Idem Dec. in l. patrum quod dotati. col. ij. C. de pact. in l. ij. C. unde libe. in c. cum ordinem. col. ij. c. sedes. col. v. de rescript. in consil. v. Sed contra facit las. l. fin. col. fin. C. de inoffic. testa. l. i. col. ij. ff. ioui. matrimo. Dec. consil. cccxcvj. nume. ij. Alciat. in generali. s. de verbo. signifi. ubi limitat, nisi privilegium tolleretur. Carolus Molinæus.

ties. ff. si quis caut. quod res dicetur certa esse pro eo qui habet regulam pro se. Et idē Bar. in l. ij. col. j. ff. si qs in ius voc. ubi alleg. Inn. in c. præterea. de dilat. Et hoc dictum pronotab. reassumit Matth. in not. xix. not. quod sententia. cum sim. vt dixi in consil. viij. in princ. Et dicit Bal. in 7 c. j. in ij. col. de alien. iud. mut. caus. fac. + quod secundum regulam pronuntiandum est, nisi contrarium probetur. Allegat not. in l. qui restituere. ff. de rei vendit. Et idem Bal. in l. si tutor. in fin. C. de ser. com. manu. Alb. in ij. parte statutorum. q. clviij. si ex forma statuti. circa si. bene facit tex. in l. ab ea parte. ff. de proba. & in l. suis quoq. in vers. puto generaliter. s. de here. instit. & in c. ad decimas de rest. spol. in vj. ¶ Et ampliat ista conclusio vt regula etiam atten-

A datur contra personas vel causas alias privilegiatas^a, + quia **B** regula & dispositio quæ generaliter loquitur, etiam co-

B prehendit personas privilegiatas^b: vt not. Bal. per illum tex. in l. in frau. lem. in fi. de testa. mili. Et facit tex. in ea. l. in §. si quis. & quod ibi colligit Bald. ¶ Ex quo infert, quod lex vel statutum generale etiam habet locum in

C causa dotis^c vel contra milites. Et hoc verum esse intelligitur, nisi loquatur in tali materia in qua causa vel persona privilegiata sit. Et ita loquitur & procedit quod no.

9 Salic. per illum tex. in l. si. in princ. in ver. ex quo not. bonum argumentum. C. de iure dot. + ubi inquit, quod statutum generaliter disponens quod instrumenta publica non probent, nisi registrata fuerint, tale statutum non habet locum in instrumento dotis. Et bene dicit Salic. per illum tex. ubi patet q. in tali materia causa dotis privilegiata est: quia, vt ibi dicitur, causa dotis non debet finiari. Secus ergo est si causa dotis non esset expressè privilegiata: quia tunc in statuto generali includeretur per supra dicta. Et huius dixi in consil. v. ubi ita consului Florentia. & dixi etiam in l. ij. C. unde liberi. Et ad prædicta videndum est quod scriptum in c. consilii. el. j. de appell.

10 ¶ Tercio noto ibi, quod causa conuictio. + quod regula est conuictio cause id est rōnis. Regula enim est finitio coniungēdo rationē pluriū casuum eandem rationē habent-

a Privilegiatas. Et quod dispositio generalis tantum valeat respectu omnium quantum specialis respectu quorundā, vide Paulū de Castro in l. qui edificium. ff. de serui. vrb. pædio. Et quando dispositio generalis censetur etiam disponere in casibus specialiter promissis, vide eundē Paul. de Castr. in l. j. & hoc autem. ff. de oper. no. nunt. Item quod in dispositione generali veniant illicita, idem latissime tractat in l. si quis. ff. de condit. instit.

c Dotis. Contrarium late domin. Ap. r. Tiraquel. in tract. c. Retract. p. xi. & l. glo. xxviii. num. 91. eam sequenti. Carolus Mol.

tium. Et sic rationes quę erant plures numero in quāpluribus & varijs casibus, ad vnum per traditionē regulę rediguntur: vt gl. & doct. hīc dicunt, & in rub. eod. tit. in vj. Et no. Archi. in c. regula. iij. dist. Et talis regula cōstituitur ex his quę vt plurimū ita se habent. arg. l. nam ad ea. de legib. ita glo. not. concludit in l. Iulianus. §. j. in verbo plures. ff. de act. emp. † Et ideo dictio plerunq; , regulam 11 facit: vt not. Alb. in q. clviii. in ij. parte statutorum. alleg. l. plerunq; ff. de iur. dot. Et idem Alber. in Diction. in verbo plerunq; vbi allegat bonum tex. in l. j. §. j. & plerunq; ita est. §. de tut. & rat. distr. & in l. iij. §. de offi. præsec. vig. Et ad idem est tex. in §. fin. insti. de legit. patron. tut. Sic etiam præsumptio insurgit à communiter accidentibus: vt not. per glo. in l. neque natales. C. de probat. cum simil. vt dixi in c. præsentia. colum. xvj. de probationib.

† Similiter regula constituitur ex oratione vniuersali, 12 vel indefinita: vt declarat glo. & Bar. hic & gl. Dy. & Doc. in rub. eo. titu. in vj. Nam indefinita prolata à lege, æquipollet vniuersali, ^a vt not. Bart. in l. si pluribus. de leg. j. & glo. in c. vt circa. in prin. de elect. in vj. Et no. q̄ dicit Bar. hic, & in d. l. si plurib. quòd indefinita æquipollet vniuersali ex interpretatione. allegat l. si seruitus. ff. de serui. vrb. præd. ibi, humanius est verbo generali omne lumen significari. Et Doct. communiter ita tenent. † Nouissimè tamen Barth. Soci. in contrarium inducit tex. in l. ij. ff. de libe. & posth. vbi ipse dicit q̄ ibi in materia odiosa: ^b indefinita nō æquipolleat vniuersali ex benignitate. Ergo videtur quòd regulariter æquipolleat vniuersali de proprietate verborum. Sed responderi potest quòd ibi loquitur de benignitate particulari ratione odij, & excluditur regula communis, quę tamen etiam de benignitate procedit, † sicut dicitur quòd æquitas naturalis suadet q̄ 13 pacta seruentur: l. j. in prin. ff. de pact. Et eadem æquitas naturalis suadet, quòd quandoque pacta non seruentur in aliquo casu particulari. in l. j. in princip. ff. de minoribus. † Quarto noto ibi, causam aliquo vitiatam est. q̄ regula 14 quandoq; vitiat, & tunc perdit officiū suum. Et sic sunt duo dicta. Circa primū facit: quia regula & illud q̄ regulariter fit: plerūq; habet exceptiones: vt inquit gl. in rub. eo. tit. in vj. Et no. Abb. post Card. per illum tex. in c. qm̄ frequēter. in prin. vt lit. nō cōte. facit tex. in l. regulariter. ff. de pet. hare. in l. regula. ff. de iur. & fac. igno. in c. pen.

A Vniuersali. Adde l. iij. in rub. Dyn. in rub. i. isto titu. & ibi per Anchar. & Philip. Fran. & doct. in l. si ita. de leg. ij. Alex. and. consil. vj. in ij. volu. & in consil. ex. eod. volu. Hierony. Cuchalon. ⁿ Odiosa. Idē quando nō est eadem ratio Philip. Corne. consil. ckl. libr. in. Philip. Frā. cus. c. ij. eo. j. de rescript. in vj. Carolus Moli.

Regulariter. Alex. c. synodum. xvij. distinc. quod recte reprobatur Dec. hic, & in cap. nam concupiscentiam. l. c. ij. col. ij. de constit. C. M.

Venalia. Cade, quia in Bartol. ibi tenet quod veniunt in generali legato, nisi dispositio restringatur ad res existentes in certo loco, quia tunc non veniunt merces, etiam in vniuersali, quia non censentur in loco. Et sic in hoc non est differentia inter gene-

de re iudi. cum concor. vt tradit Io. And. in rub. extra eod.

tit. in antiquis. ¶ Secus est si generaliter aliquid disponatur: quia tunc omnia sine aliqua exceptione includuntur.

15 † Cum plus sit disponere generaliter, quam regulariter.

A vt not. Abb. per illum tex. in c. venerabilem. de elect. ibi, regulariter & generaliter. Et idem Abb. dicit in d. c. quoniam frequenter. in prin. quem Mod. ibi sequuntur. Sed ista differentia, quam Doct. communiter tenent, non vi-

16 detur vera, † quia regula constituitur ex oratione vniuersali vel indefinita, vt s. dictum est. Ergo regula vel verbum regulariter, videtur significare vniuersaliter vel indefinitum. hoc est generaliter, secundum quod verba regulæ loquuntur. Et probatur in d. c. quoniam frequenter. in prin.

17 † vbi dicitur, quod regulariter ante litem contestata testes non recipiuntur. Et ista regula habetur indefinite in ru. vt lit. non contest. Et sic regulariter & indefinite pro eodem ibi ponuntur. ergo idem videtur de verbo generaliter, quia indefinite & generaliter idem est: vt colligitur

18 in l. j. §. & generaliter. ff. de leg. præstand. † Et hoc idem confirmatur: quia minus importat verbum generaliter, quam vniuersaliter: vt no. Bar. in l. generali. §. vxi. ff. de viusu. leg. in fi. vbi inquit q. in generali legato non in-

19 cluduntur venalia^b: secus est in vniuersali. Ergo non videtur verum, quod verbum generaliter excludat exceptio-

20 nes, quia idem importaret quod vniuersaliter. ¶ Circa secundum dictum, q. regula perdit officium suum si in aliquo vitiosa sit. Et in effectu sensus est, quod exceptiones sunt contra regulam id est, contra illud quod in regula disponitur, vt hic, & in l. in his. vbi Bar. ff. de legi. Et not. Ang. in c. c. c. c. Thema est. col. iij. ¶ Et licet exceptiones sint

contra dispositionem regulæ, sunt tñ de genere regulæ: quia si regula loquitur de hoīe, etiā exceptio debet fieri de hoīe.

¶ Et non esset cōgrua exceptio si dicit, Omnis homo currit, nisi alimur vt excludit Dy. in rub. eo. tit. an vj. c. ca. si. Bar. hic. et in d. l. in his. ff. de leg. Et ppter hoc, q. exceptiones sunt de genere regulæ, dicim⁹ q. exceptio declarat regulam: quia ex qualitate exceptionis declarat, de quo

rales vniuersales. Item Lancelotus de ci. ibi. Baldus cum tabernis in prin. de pign. Alex. in l. si sit ante. in prin. in inq. q. in part. pri. cip. sol. matr. c. conf. xxx. nu. 16. lib. v. conf. clxvj. nu. 1. li. vij. fiat. A. sic. dec. Neapoli. c. v. no. 6. Ant. de leg. ant. trac. in notu. par. ij. de bro. 2. d. in q. Car. ro. Mol.

c. Genere. Siue de terminis regulæ. Bartol. b. ad l. in eam. §. qui innotant. nu. 1. si quis currit. Ang. de. in rub. eo. in vj. Dec. l. i. o. l. in. ix. de off. eius cui mand. est iurisd. l. i. conf. l. i. lib. in. C. de iur. in l. i. de iur. p. q. de iur. Alex. in l. i. de iur. vj. Car. ro.

genere regula loquatur. l. nam quod liquide. ff. de pen-
 leg. Et hoc modo per illum tex. declarationem regule
 arguit Alex. in l. senium. C. qui test. fac. pos. & Ro. in cō-
 cxvij. circa id. † Similiter licet exceptiones sint contra re- 21
 gulam in casibus exceptuatis: tamen in alijs in casibus nō
 exceptis, exceptiones confirmant^a regulam: vt not. Bart. A
 in l. quæsitum. §. deniq. ff. de fund. instr. & in §. vt autem.
 vbi glo. & Bar. in auth. de non alien. col. ij. facit tex. in l.
 tribunus. §. si. ff. de testa. milit. in c. nonne. de præsump. &
 xxxij. q. vij. in c. dominus. & not. Ang. in consil. cccxxxix.
 quidam emptores. & in consil. ccxc. §. alleg. & Rem. in con-
 si. cccxxvij. quo ad primum. Et ratio videtur: quia regula
 sub generalitate omnes casus includit. Vnde si aliqui ca-
 sus specialiter excipiuntur, alij remanent sub regula. arg.
 l. cum prætor. ff. de iudic. in l. maritus. C. de procura. xxv.
 distin. ij. in c. qualis. † Sed quo ad alios casus qui sub re- 22
 gula non includuntur, exceptio non firmat regulam: quia
 non facit^b quod regula extendatur ad ea quæ alijs non B
 facta exceptione sub regula comprehensa non fuissent: vt
 est tex. not. in l. generaliter. §. vxori. vbi Bar. ff. de vsuf. fr.
 leg. † Nam in legato generali eorum quæ in domo sunt, 23
 non veniunt venalia. d. l. generali. §. Idem quæst. l. si cho-
 rus. §. j. l. si ita legatum. de legat. iij. Si ergo testator lega-
 uit vsufructum eorum quæ in domo sunt, non veniunt
 lane venales quæ in domo sunt: vt est casus in d. l. genera-
 li. §. vxori. vnde exceptio ibi facta de argento, licet confir-
 met regulam, vt §. dictum est, nō tamē ampliat vt sub illo
 generali legato res venales includantur: quia alias in tali
 legato non comprehenderentur. Et item dicit Bart. per
 illum tex. in l. Lucius. §. j. ff. ad Trebell. Florian. in l. mo-
 ra. la j. §. j. per illum tex. ff. de vsur. Et no. Abb. in c. in no-
 stra. per illum tex. de sepul. cum simil. vt late congerunt
 Moder. in d. c. quoniam frequenter. Et vltra dicta ibi hoc
 tractat Signorol. in consil. viij. quæstio proponitur. ver. se-
 cundò præmitto. Imo. in consil. lxxxiiij. vbi Ro. in consil.
 cvij. §. alleg. & in consil. cccxxxix. circa primum. colum. fi.
 Abb. in consil. xx. casus in effectu. in fi. lib. ij. & in consil. lxxij.
 in controuersia. col. v. eo. lib. ij. Aret. in consil. cxliij. vbi
 col. ij. Alex. in consil. xxxix. vbi statuto. col. iij. lib. iij. &
 in consil. cvj. vbi col. iij. lib. v. And. Sicul. in consil. xix col.
 iij. lib. j. & Marian. in consil. xlviij. in pñci. col. ij. & Cor-
 Perus. in consil. lvij. placet. lib. j. Et huius conclusionis ra-
 tio

a. G. q. 1. q. 1. q. 1.
 b. per illum tex.
 c. per illum tex.
 d. per illum tex.
 e. per illum tex.
 f. per illum tex.
 g. per illum tex.
 h. per illum tex.
 i. per illum tex.
 k. per illum tex.
 l. per illum tex.
 m. per illum tex.
 n. per illum tex.
 o. per illum tex.
 p. per illum tex.
 q. per illum tex.
 r. per illum tex.
 s. per illum tex.
 t. per illum tex.
 u. per illum tex.
 v. per illum tex.
 w. per illum tex.
 x. per illum tex.
 y. per illum tex.
 z. per illum tex.

a. per illum tex.
 b. per illum tex.
 c. per illum tex.
 d. per illum tex.
 e. per illum tex.
 f. per illum tex.
 g. per illum tex.
 h. per illum tex.
 i. per illum tex.
 k. per illum tex.
 l. per illum tex.
 m. per illum tex.
 n. per illum tex.
 o. per illum tex.
 p. per illum tex.
 q. per illum tex.
 r. per illum tex.
 s. per illum tex.
 t. per illum tex.
 u. per illum tex.
 v. per illum tex.
 w. per illum tex.
 x. per illum tex.
 y. per illum tex.
 z. per illum tex.

- 24 tio manifesta videtur: quia exceptio facta est ad restrin-
gendam regulam: ideo illam ampliare non debet. l. legata
inutiliter. ff. de leg. j. l. si incipia. de fund. instru. ¶ Et pre-
dicta conclusio vera est, & procedit quando fuit facta ex-
ceptio de eo quod in regula continetur: quia tunc exce-
ptio satis operatur: quia regulam restringit, prout loqui-
tur tex. in d. l. generali. §. vxori. secus^a si exceptio facta sit
de eo quod in regula non comprehendebatur: quia tunc
ne exceptio superflua & inutilis reddatur, regulam am-
pliare intelligitur secundum qualitatem exceptionis. gra-
tia exempli: Si constituo procuratorem generaliter ad
omnia, non veniunt illa, que mandatum speciale requirunt.
c. qui ad agendum. de procur. in. vj. sed si facio procurato-
rem ad omnia, nisi quod iuramentum non possit deferre.
Et sic excipio vnum casum in quo speciale mandatum re-
quiritur. Illa exceptio declarat regulam & ampliat, b vt
omnia alia includantur in quibus mandatum speciale re-
quiritur. Ita concludit Dominicus. Post Lap. in. d. c. qui ad
agendum. §. j. de procur. in. vj. & sequitur Alexan. in l. fin.
si. quod quisq. iur. Et dixi in c. consultationibus. in si. per
illum text. de offic. deleg.

- ¶ Et ad hoc facit quod not. Alex. in cōn. ccxvj. nec arguē-
26 di. col. viij. in ver. x. cōsidero. li. ij. + ubi inquit, c quod quā-
do princeps excipit vñ casum in quo noluit tertio praei-
dicare, ex tali exceptioe declarat & ampliat intētio prin-
cipis, quod in alijs voluit tertio praeiudicare. Ex quo infer-
tur quod in casu. l. generali. §. vxori. si facta fuisset exce-
tio de re venali quae in tali legato alias nō cōprehēdit: ta-
mē virtute talis exceptionis regula generalis legati etiā
ad res venales extenderetur, vt exceptio congrua sit &
aliqui l. operetur. argumēta. l. si quando. de leg. j. c. si papa.
de privileg. in vj.

- 27 ¶ Et quia in dubio interpretatio debet fieri vt actus va-
leat. l. quories. s. e. Nec isto casu habet obitare quod exce-
ptio non debet regulā ampliare, cum facta sit ad illū effe-
ctum vt regula restringatur, vt supra dicebatur. Quia ex
quo alias exceptio non valeret, d inducta ad diminutionē
oper

si quis d. quis
que de l. unum
in. de iudic.
in. de iudic.
dum. col. j. nu.
in. C. de iudic.
fuit. aut. con-
fili. co. iij.
in. de iudic.
in. de l. leg. lo-
co. i. de iudic.
cept. ad regul.
c. de l. fin.
de iudic.
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.

c. Imperator
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.

d. Valere.
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.
in. de l. fin.

~~operantur augmentum quando aliter dispositio non po-~~
~~test habere locum: Proinde si in iudicio sit in p. 9. in-~~
~~terdum. & ibi Bar. ff. de p. neg. Et ista declaratio sane~~
~~procedere intelligitur quando verba regulæ quæ debent~~
~~ampliari non repugnant: quia generalia sunt, & de sui natu-~~
~~ra comprehendunt exceptionem: ut patet in d. l. generali. §. vxori.~~
~~& in quaestione in qua loquitur do. Alex. in locis s. alleg.~~
~~¶ Secus si verba regulæ repugnarent: quia tunc regula~~ 28
~~per exceptionem nullo modo ampliatur, sed potius exce-~~
~~ptio inepta iudicatur & rejicitur: ut notab. tradit Pau. de~~
~~Castr. in l. his. ff. de legib. ubi dicit qd disponente statuto,~~
~~quod debeat solui gabella de omni instrumento conti-~~
~~nente summam c. librarum, excepto instrumento procu-~~
~~rationis. Et sic regula statuti loquitur de re æstimabili,~~
~~& exceptio de re inæstimabili. Nam propter qualitatem~~
~~exceptionis, regula statuti non extenditur ad instrumeta~~
~~facta de rebus inæstimabilibus, sed potius exceptio ine-~~
~~ptare putatur, secundum Pau. de Cast. quod ex eo videtur~~
~~quia verba regulæ non conveniunt, quæ præcisè loquitur~~
~~de rebus inæstimabilibus. Et in simili casu idem tradit~~
~~d. Jo. Bap. de S. Sever. in l. omnes populi. col. lxxvj. in ver.~~
~~xv. quæritur. ff. de iusti. & iur.~~

¶ Sed in casu d. l. generali. §. vxori. & in quaest. in qua do-
 cto. & Alex. loquuntur in locis s. alleg. verba regulæ erant 29
 generalia, & secundum qualitatem exceptionis extensionem pa-
 tiebantur. Et hoc modo varia doct. dicta adaptari & con-
 cordari possunt. Et secundum istam resolutionem dubia^a vide-
 tur decis. Pet. de Anch. in c. ij. de offic. vic. in vj. in ver. que
 ro. episcopus concessit. dicens, qd si episcopus vicario con-
 cessit, ut possit omnia quæ potest ipse episcopus, excepta
 collatione beneficiorum, non tamen poterit alia quæ reser-
 vata sunt episcopo. Et sequitur Aret. in conti. viij. abunde
 satis. in fi. Et Moder. in d. c. quoniam frequenter. in prin.
 ¶ Nam cum exceptio facta sit de collatione beneficiorum,
 quæ est de reservatis episcopo. c. fi. de offic. vicar. in vj. ta-
 lis exceptio videtur ampliari regulam ad omnia alia quæ
 reservata sunt episcopo: quia verba regulæ non repugnant,
 sed conveniunt, dum dicitur, quod omnia concessit per
 supra dicta, secundum Dominic. in d. cap. qui ad agendum.
 Nam quando verba conveniunt, & restringuntur pro-
 pter verisimilem mentem disponentis: ut in dicto c. qui
 ad agendum. & in dicto cap. si. de offic. vic. Et excipiaturs
 casus

¶ Imo veris-
 sima.

casus in quo requiratur specialis promissio. Et tali exceptione apparet de mente promittentis. Ideo verba generalia generaliter ut sonant intelliguntur: nec tali casu regula ampliatur. Sed potius^a dicendum est, quod verba generalia non restringuntur.

30 ¶ Et ex prædictis colliguntur tres conclusiones. † Prima est, quod exceptio non ampliat regulam, quando est facta de eo quod in regula continetur. d. l. generali. §. vxori. Secunda, quod exceptio ampliat regulam si facta sit de eo quod in regula non continetur, quando verba regulæ convenient, ut not. Dominic. in d. c. qui ad agendum. Tertia conclusio, quod si verba regulæ repugnant, exceptio facta de eo quod in regula non comprehenditur, non ampliat regulam, sed vitiatur, ut not. Paul. de Cast. in d. l. in his.

31 † Et ad supradicta notandum est, quod nunquam regula virtute exceptionis ampliatur, si correctio iuris sequeretur: ut est glo. in l. fina. ff. quod quisq; iuris. quæ ita intelligitur, secundum Alexand. ibi. Et eodem modo si absurdum resularet. ut not. Alexand. in consilio. cvj. visis. col. iij. libro quinto.

¶ Postremo non est omittendum, quod sicut regula limitatur non procedere in casibus exceptis, ut supra dictum

32 est, pariter non habet locum in casibus similibus: † quia
 33 exceptio facta in aliquibus casibus, ad similes^b porrigitur, ut no. per gl. in l. j. C. de condict. indeb. & no. Bar. per illum tex. in c. post translationem. §. quāquam de renūt. Et ad hoc allegatur text. quem ibi Abb. ponderauit, in c. cum dilecta. de confir. util. vel inuti. Alexand. tamen in l. si cōst ite. in prin. col. vj. ff. sol. mat. dicit quod ille text. nō est casus exceptuatus à regula, imō procedit secundum regulam, ut habetur in c. si. de fid. instrum. Sed replicari potest, quod imō^c renouatio priuilegij vel instrumenti videtur specialis casus ex quo fieri non potest sine causa. d. c. fina. Et facit tex. in l. si quis ex argentarijs. §. penult. ff. de eden. & text. in d. c. cum dilecta. expresse arguit à simili. Et Alex. ipse hoc modo arguit, allegando illum tex. in l. singularia. colū. iij. in vers. præterea. ff. si cer. peta. & in l. certi condictio. §. si nummos. co. j. co. tit. & in l. j. co. xviij. verūcū iuxta prædicta queritur. §. de offic. eius.

34 ¶ Et pro ulteriori declaratione huius conclusionis habemus considerare duos casus. Primus est, in alijs exceptionibus, quæ per alia iura includuntur. Et tunc clarū est, quod illæ
 non

^a Potius. Imo quia taceor & exceptio non restringit p se in alijs: sed dicop. d. v. vxori. quod nō facit quin generalitas restringatur prout alias per se restringitur. C. M.

^b Similes. Alex. consil. xij. num. 5. ubi inq. Decius. c. iura ut. colū. ij. de probat. consil. cccclv. Imol. cōs. vij. C. M.

non excluduntur, etiam si exceptio facta sit taxatiue per dictionem tantum, vel duntaxat, quia, propter hoc non tolluntur alie exceptiones comprehense per alia iura: quia hoc modo alia iura corrigerentur, quod non est dicendum. vt not. Bart. in l. iij. §. cum Titio. de adun. leg. in l. ob as. post glo. C. de præd. min. & in l. serui nomine. ff. de vsucap. & in l. si constante. in princ. c. l. vj. ff. solu. mat. Et idem tradit Angel. in l. si hominem. §. in adiutis. ff. de ædil. edic. & in l. Paulus. §. hæres rogatus. vers. & hoc est. ff. de vsuf. & in l. ita nobis. C. de adu. Abb. in d. c. cum dilecta. col. ij. Alex. in l. j. C. de contra tab. & in l. j. §. per seruum. §. de acquir. poss. Et hoc etiam habet locum si verba taxatiua essent geminata. vt not. tradit Alex. in consil. cxxx. in causa. col. iij. vers. nec. obstat. lib. iij.

¶ Secundus casus est, quando alie exceptiones non includuntur per alia iura. Sed querit, an exceptio facta in vno casu, porrigatur ad alium similem casum per viam extensionis. Et tunc si exceptio facta sit taxatiue, non videtur quod ad alios casus extendatur. vt not. Bal. in d. l. ita nobis. col. j. & in litem videndū. §. si. ff. de petit. hæred. & in l. j. §. sed excipiunt. in fine. ff. de fer. Et ad hoc faciunt que dixi in l. j. §. de contra tab. vbi conclusum fuit quod dictiones taxatiue concludunt oēs alios casus de proprietate sermonis.

¶ Si verò exceptio facta sit simpliciter in alijs casibus: tunc videtur habere locum conclusio supra facta, quod ad similes casus porrigatur. Et hoc tamen altiore postularet indaginem, quia penderet à profunda materia extensionis. Et talis conclusio procedit attento iure communi. Sed in statuto distinguitur, vt not. Abb. in c. ad audientiam de cleric. non retid. Et ex his hæc prima regula expedita sit.

PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. Fœminæ. argumenta.

- 1 Munera ciuilia eadem dicuntur, quæ & publica.
- 2 Officium ciuile genus quoddam dicitur, sub quo reliqua officia comprehenduntur.
- 3 Mulieres deteriores sunt conditionis quam viri.
- 4 Mulieres iudicare non posse, moribus est inductum.
- 5 Mulier, si consuetudo fieret, iudicis officio fungi posset.
- 6 Consuetudo à pari procedit cum statuto.
- 7 Mulier principis indulgentia iudicare potest.
- 8 Privilegio principis in iuri potest quod & consuetudine.
- 9 Mulier quæ ratione magistratum æqueat gerere.

- 7 Vxor radijs mariti illustris effecta, vocat aliquando domina.
Mulier naturalis tantū viro legitimo nupta, efficit legitima.
- 8 Abbatisa qualiter dignitate cū administratiōe dicat habere.
- 9 Fœmina quare prohibeatur postulare.
- 10 Postulare qui nequit, in camera consilium dare poterit.
- 11 Prohibitio qualem admittat interpretationem.
Mulier p alio intercedere Velleiano Senatusconsulto vetat.
- 12 Statutum dictans neminem contra publicum instrumentum
audiri, non includit mulierem.
- 13 Velleianum Senatusconsultū in quibus casib. locū nō habeat.
- 14 Mulier procuratoris officio fungi nequit in iudicio. & nu-
mero. 15. & 16.
- 17 Compromissum in mulierem fieri haudquaquam potest.
- 18 Mulier quare tutrix esse nequeat.
- 19 Tutela quæ matri efficaciter competat.
- 20 Mulier filijs alienis tutrix dari nequit.
- 21 Mulier quæ casū executoris officium suscipere possit.
- 22 Mulier, nisi sit mater, bonis curatrix dari nequit.
- 23 Mulier tributorum exactrix esse non debet.
Mulier ab argentarij officio repellenda est.
- 24 Mulier in flicum deferre non potest.
- 25 Mulier actionem popularem intentare non debet.
Mulier in testamento testis esse prohibetur.
- 26 Prohibitio quæ sit in testamēto, an locū habeat in codicillis.
- 27 Mulier in testamento ad pias causas testis admittitur.
- 28 Testes in codicillis an debeant esse legitimi, quemadmodum
in testamentis.
- 29 Testamentum militis probari debet probationibus legitimis.
Mulier in testamento inter liberos testis admittitur, veluti in
eo quod sit ad pias causas.
- 30 Probatio ordinaria quando exigi dicatur. & nu. 31.
- 31 Mulier in scriptura priuata testis rejicitur.
- 32 Mulier in causa criminali non potest testificari. & num. 34.
- 33 Mulieri in testimoniū admissæ, minor fides habetur quā viro.
Mulieri tunc creditur, cum aliter veritas erui non potest.
- 34 Mulier in leudis non admittitur vt testis.
Mulieres in legib⁹ aut statutis cōdēdis interuenire nequeūt.
- 35 Mulieres consuetudinem introducere non valent.
- 36 Mulier et si condendis legibus non adest, consilium tamē da-
re potest.
Statutum quōd mulier non contrahat sine propinquorum
consensu, qualiter intelligendum.
- 37 Mulier nec ad oratōes pmoueri, nec charactere recipere pōt.
- 38 Monialis sacra vasa tangere, & incensum adolere non debet.
- 39 Mulier n. q. docere, neq. prædicare potest.
- 40 Mulier a rebus spiritualibus prohibita, ius patronatus habe-
re potest in ecclesiæ.
- 41 Mulier ob sexus fragilitatē conditionis reputatur deterioris.
Quæstio a muliere veluti timidiore debet incipere.
- 42 Mulier in dubio prius mortua præsumitur quā vir.

- 45 Statutum requirens alicuius auctoritatem vel consensum, non est de fœminis intelligendum.
- 46 Mulieres consilio sunt inualidò.
- 47 Masculus præfertur mulieri concurrenti in aliquo officio.
- 48 Masculus in deposito est mulieri præferendus.
Mulier maritum lugere tenetur, non autem contrà.
- 49 Mulier filios in potestate habere non potest.
Mulier pupillum substituere non potest.
- 50 Mulier filio tutorem dare nequit.
Mulier adoptare nequit citrà beneficium principis.
- 51 Mulier legitimare non potest.
Mulier posthumum hæredem instituere nequit.
- 52 Bonorum possess. cōtra tab. nō datur in mulierum testamētis.
Mulier viro subdita esse debet, non vir mulieri.
- 53 Maritus vxorem corrigere potest, nō autem mulier virum.
- 53 Vindicta fœminis non competit.
- 54 Mulier maiore fulgere debet honestate, quàm vir.
Mulier non succedit in feudo.
- 55 Masculi fœminis præferuntur in feudis, quo casu eadē possunt admitti.
- 56 Mulier multis casibus in feudis succedere potest.
- 57 Descendentes ex fœminis deterioris sunt conditionis, quàm qui ex masculis.
- 58 Beneficium principis latam recipit interpretationem.
Descendentes ex fœminis quomodo dicantur de genere & posteritate.
- 59 Dispensationes & odiosa quæq; aliquando latam interpretationem admittunt, sicut & privilegia.
- 60 Immunitas cōcessa posteris, etiā filia, nepti, & ex fœminis descendentes conceduntur.
- 61 Concessio quæ sit alicui pro se & posteris, ad nomen familie referenda est.
- 62 Posteritatis nomine veniunt omnes descendentes.
- 63 Immunitas generaliter cōcessa vt ad posteros transmittatur, durat succedentibus in perpetuum.
- 64 Familia pro agnatione sumitur quandoq;.
- 65 Generis nomine veniunt omnes sexus vtriusq;.
- 66 Descēdētes ex fœminis, etiā generis vocabulo cōprehēdunt.
- 67 Mulier suos descendentes non reddit nobiles.
- 68 Liberi non matris, sed patris familiam sequuntur.
- 69 Statutum à quo fieri, & consuetudo induci possit.
- 70 Mulieres, quot casibus melioris sint conditionis, quàm viri.
- 71 Mulier veniam ætatis citius impetrare potest, quàm masculus.
- 72 Mulier carcere includi non debet, & num. 73.
- 74 Mulier pro administratione tutelæ obligata, potest carceri mancipari.
Mulier ad virum inuita trahi potest.
- 75 Mulier non semper comparere cogitur personaliter.
Mulier in palatium intrare potest, non obitante statuto.
- 76 Mulier in electione facta optionem habet.

- 77 Mulier non tenetur statuto loquente de bannitis.
Legatū factū monasterio, censetur in dubio factū monialib⁹.
- 78 Fœminæ nō puniunt ob crimen læsæ maiest. à pfe cōmissum.
- 79 Mulier prægnaus quibus gaudeat prægrogatiuis.
- 80 Mulier pro excōmunicatione nō tenetur Romam cōcedere.
Mulier ob minorem metum excusatur quàm vir.
- 81 Mulieres ob dotem varia habent priuilegia.
Mulier à muneribus corporalibus excusatur.
- 82 Mulieri potius quàm masculo subuenitur ratione fragilitatis
sexus.
- 93 Filia nupta non gaudet priuilegio concessio patri & filijs, &
filiabus. & nume. 85.
- 84 Filia nupta originem & familiam patris retinet.
- 86 Mulier in multis casibus à pari procedit cum masculo.
- 87 Mulier qua potiatur prægrogatiua vltà masculos.
- 88 statutum pœnale locum habere potest aliquando in muliere.
& numero 89.
- 90 Masculinum regulariter fœmininum continet.
- 91 Mulier non debet à masculo differre.
- 92 Statutum propinquorum requirens consensum, non est de
fœminarum consensu intelligendum.
- 93 Fœmininum de sermonis proprietate non concipitur per
masculinum,
- 94 Homo intelligitur, cum ab aliquo, si quis, profertur.
- 95 Indefinita de rigore sermonis non æquipollet vniuersali.
- 96 Homo dictio, simpliciter prolata, differt ab eo quod pro-
fertur, si quis homo.
- 97 Masculinum appellatiuè prolatum, differt ab eo quod pro-
priè profertur,
- 98 Masculinum non continet fœmininum, cum constet aliter vo-
luisse disponentem.
- 99 Neptis non præsimitur melioris esse conditionis quàm filia.
- 100 Voluntas testatoris ex ipsius qualitate coniecturam præbet.
- 101 Masculinum non concipit fœmininum, vbi mentio vtriusque
sexus distinctè facta est.
Masculinum non concepit fœmininum, si verba ad literam
sint intelligenda.
- 102 Masculinum concipere fœmininum, quando verum sit.
- 103 Masculinum includit fœmininum in vltimis voluntatibus. &
numero 105.
Conditio, si sine filijs decesseris, intelligitur etiā de filiabus.
- 104 Ecclesia substituta an excludatur stantē filia.
- 106 Masculinum in contractibus non continet fœmininum. &
numero 108.
- 107 Mulier in contractibus venit liberorum appellatione.
- 109 Masculinum in legatis an concipiat fœmininum.
- 110 Contractus etsi sit rictam recipiunt interpretationem, non ta-
men perinde ac si materia foret odiosa.
- 111 Respublica fere in omnibus fauorabilis est.
- 112 Pœnæ vt plurimum fauore reipublicæ intligi solent.

- 113 Masculinum non concipit foemininum, lege per modum qua-
litaris de masculo loquente.
114 Masculinum nō includit foemininū in materia correctoria.
115 Masculinum in statutis non comprehendit foemininum. &
nume. 116. & 117.
118 Masculinum in privilegijs quando concipiat foemininum.
119 Masculinum an etiam in rescriptis concipere possit foemi-
num.
120 Masculinum quando in sententia foemininum includat.
121 Masculinum in materia officiorum an comprehendat foemi-
ninum.
122 Soror an iure communi veniat fratris appellatione.
123 Soror in statuto odioso non venit fratris vocabulo.
124 Soror in dispositione legis & testatoris comprehenditur
nomine fratris.
125 Coniunctorum nomine venit sexus vterque.
Propinquorum appellatione includitur sexus vterque.
126 Posterorum vocabulo qui contineantur.
Matertera non venit nomine auunculi.
127 Foemininum concipere masculinum, naturæ repugnat.
128 Pœna pro foeminis inuenta, non est masculis intelligenda.
129 Masculus nomine personæ, erē semper includitur.

REGVLA II, VLPIANVS.

FOEMINAE ab omnibus officijs ciuilibus vel pu-
blicis remotæ sunt: & ideo nec iudices esse pos-
sunt, nec magistratum gerere, nec postulare, nec pro
alio interuenire, nec procuratrices existere.

¶ ISTA regula diuiditur in duas partes. In prima
Iurisconsultus ponit dictum generale. In secunda, illa-
tionem facit. Secunda incipit ibi: & ideo. Et quia regula
breuiter loquitur, alio sumuario non indiget.

¶ In textu, ibi ciuilibus vel publicis. † Pro eodem accipiū-
tur ciuilia munera & publica. l. fi. §. hæc omnia. ff. de mu.
& hono. ibi. ciuilia seu publica appellantur. Et per illum
tex. ita dicit Alexan. in consil. cccxiiij. circa primum. col. ij.
lib. v. Et ideo text. in l. ij. ff. ad Vellian. simpliciter dicit,
quod ciuilia officia adempta sunt foeminis. In cōtrarium
tamen videtur text. hic. vbi tex. illationē facit primo ad
officia publica: deinde ad priuata, prout est officiū procu-
ratoris de quo loquitur. † Et ideo dicendum videtur, q^d
ciuile officium dicatur genus, & sub eo comprehendatur
quodlibet officium, siue publicum siue priuatum: vt colli-
gitur in d. l. i. ff. ad Velleia. & in l. j. cū gl. in verb. ciuilia.
C. de profes. & medi. lib. x. Et facit text. in l. j. ff. de mu. &
hono.

hon.& in l.ei qui. §. quanuis. & in l.munerum. in principi. cod. tit. Et quādo reperitur quōd distinctē dicatur de officijs ciuilibus & publicis, illa copula, & ponitur tanquā inter genus & speciem: vt in rubri. C. de serui. & aqua. & hoc modo intelligitur tex. hic, & in l. medicos. C. de profes. & med. lib. x. ibi: ciuilibus vel publicis.

A ¶ Et ista regula more aliarum ex pluribus casibus particularibus colligitur, in quibus deterior videtur conditio mulierum quā masculorū: vt dicitur in l. multis. ff. de statu homi. Nam aliqui ponuntur hic, & quamplures alij vtiliter applicari possunt.

3 ¶ Nam primō hic dicitur, quōd † mulier iudicare non potest. ^b Et hoc moribus introductum est: vt dicit tex. in l. cum prator. §. si. §. de iud. & iij. quaest. vij. in cap. tria. in princ. & xxxij. quaest. ^B in cap. mulierem. in fi.

¶ Et hoc verū intelligitur, nisi iure hāreditario hoc sibi competere: quia tunc iudicare & iurisdictionem exercere potest, vt inquit Ange. hic, & in d. l. cum prator. §. si. vbi refert vidisse Reginam Ioannam sedentem in folio regali, & sententiam proferentem contra illos de Balio. Et not. Innoc. & Abb. post alios in capit. dilecti. de arbit. & idem Abb. in capit. significauit. de rescrip. in cap. dilecta. de maio. & obediē. Alexand. in consilio j. columna ^c vj. libro quinto.

4 ¶ † Secundo hoc procedit, nisi consuetudo esset in contrarium: quia virtute consuetudinis mulier iudicare potest: vt probatur in d. c. dilecti. de arbi. & not. per gloss. si. cum deuotissimam. xij. q. ij. & xv. q. iij. in §. j. in vers. mulieres. Et not. Bal. in l. fin. in princ. C. de arbit. & in l. de quibus, supra de legib.

¶ Abb. tamen videtur hoc limitare in d. ca. dilecti. in iij. notabili, vt solum habeat locum in mulieribus habentibus dignitatem, prout tex. ibi loquitur. Et idem videtur sentire gl. in c. noua. de pœ. & remis. in gl. si. dum inquit, nisi forte aliqua nobilis hoc habeat ex consuetudine.

¶ Sed tamen idem dicendum est in quacunque muliere: quia moribus & consuetudine talis prohibitio indulta est: vt dicitur in d. l. cum prator. §. si. & in d. §. quanuis. iij. q. vij. Ergo videtur quōd contraria consuetudine ^d tolli possit: vt in simili casu arguit Bald. per illum tex. ibi, moribus, in l. ij. in princ. §. de vulg. & pup. Et idem Ange. per illum tex. in l. more. §. de acquir. hāred.

A Casibus. VI. de Spec. tit. de procu. in prin. vbi ponit xxx. vij. casus, in quibus mulier est deterioris conditionis, quā masculus. Hic. Chu.

B Non potest. Ratio prohibitionis est: non quia sint incapaces, sed propter honestatē, vt ten. Abb. c. dilecti. de arbi. ij. col. & gl. l. j. §. sexum. ff. de postul. Hiero. Chuc.

C Lib. v. vbi nu. 24. dixi. & cons. xxij. nu. 12. eo. lib. Dec. cons. xxxij. nu. me. 6. C. M.

D ¶ Consuetudine. Idē tenet Barb. c. cum cōtingat. de foro compe. col. ij. in fine. Hiero. Chuc.

¶ Et quod dictum est de consuetudine, idem esset in sta-
 tuto: quia à pari procedunt, vt not. in l. de quibus. s. de le-
 gib. ¶ Tertio, etiam mulier ex priuilegio principis habi-
 litari potest ad iudicandum, secundum Bar. hic: & idem
 tenet glo. in l. j. vbi Bar. C. de mulie. & in quo loco. lib. x.
 Et idem glo. in d. c. dilecti. de arb. in verbo remota, & in
 §. j. xv. q. ii. in ver. mulieres, & in l. imperialis. in verb. di-
 gnitatem. C. de nupt. ¶ Nam si consuetudine induci po-
 test, vt dictum est: à fortiori cum priuilegio principis: vt
 not. in c. super quibusdam. de verb. signi. l. hoc iure. §. du-
 ctus aquæ. s. de aqua quoti. & assi. ¶ Secundo, mulier ma-
 gistratum gerere non potest, vt hic, & in l. & qui origi-
 nem. §. corporalia. s. de muner. & hono. Et ista conclusio
 procedit in magistratu seu in dignitate cum administra-
 tione quam mulier habere non potest, nisi ex certa scien-
 tia principis sibi concederetur: vt not. Bart. hic, & s. dixi.
 Secus est in dignitate quæ non haberet administrationē:
 quia illam mulier habere potest: vt not. Barto. per illum
 tex. in l. j. C. de mulie. & in quo loco. col. ij. lib. x. & in l. j.
 per illum text. in secunda oppo. C. de digni. lib. xij. Nam
 ex simplici rescripto principis talem dignitatem conse-
 quitur: vt dicit Bart. hic per l. imperialem, C. de nupt. &
 ista dignitas in effectu nihil aliud est quam nobilitas: vt
 Bar. concludit per gl. ibi in d. l. j. C. de digni. lib. xij. Et fœ-
 minæ competit talis dignitas seu nobilitas ex persona pa-
 tris. l. fœminæ. ff. de senat. ¶ Similiter ex persona mariti:
 vxorem radijs mariti illustratur. l. mulieres. C. de di-
 gnat. lib. xij. Et ideo vxor militis vel doctoris, domina
 appellatur: licet ab ipso marito sic nominari non debeat:
 vt not. Bar. in l. si post mortem. §. h. s. de contrata. & in l.
 amicisimos. §. si. de excu. tut. Et singulariter dicit Ang.
 in §. quod verò. in fine, in authen. quib. mo. natu. effic. sui.
 quod si fœmina naturalis tantum nupta sit viro legitimo
 naturali, ipsa etiam propter qualitatem mariti legitima ef-
 ficatur: nam capacitas viri ad vxorem porrigitur. vt not. A
 Bal. in l. si quis. per illum tex. C. de natu. liber. Ista tamen
 dignitas quæ conceditur fœminis ex persona aliorum nō
 est ita potens sicut est illa quæ ex propria persona compe-
 tit: vt notabiliter Bar. dicit in l. quod prin. in fi. de leg. ij.
 facit quod no. Bar. in l. si quis in bello. s. de act. vbi inquit,
 quod firmitus^b retinetur illud quod quis habet ex propria
 acquisitione, quā ex persona alterius. Et in notabili q. tra-
 dit

A Efficitur. Se-
 quitur Hippo.
 Marfil. singula.
 ceccei, sed est
 falsum. C. M.

B Firmitus. De-
 ci. l. si. col. ij. C.
 vnde leg. Petr.
 Pert in ru. pro
 ce. instit. nu. 7.
 And. Tiraqu.
 Tract. Retrac.
 provi. §. xxxij.
 nume. 2. Nico.
 Boeri. decisio.
 lxxvj. Car. M.

dit Aret. in consil. cxxxj. consultissime domine.

- 8 ¶ Secundo prædicta conclusio + nō habet locū in abbatissa quæ dicitur habere dignitatē cū administratione: vt no. Bart. in l. j. C. de dignit. & in d. l. j. C. de mulier. & in quo loc. quod habeat dignitatem, probatur in c. indemnitati- bus. §. verum. & ibi Domin. de elect. in vj. Et not. Abb. in c. cum in cūctis. in prin. de elec. cum similibus, vt dixi ibi. & in administratione abbati equiparatur: vt not. Bald. in c. j. in princ. col. vj. qui feu. da. pol. Abb. in c. ij. in princip. de his quæ fi. à prala. & Cardin. in consil. xvij. circa primum. col. ij. Et abbatissa dicitur habere iurisdictionem,
- A & etiam potest habere collationem beneficiorū. ^a ca. cū dilecta. de confir. vtil. vel inuti. vbi Abb. in ij. notabili. in gl. ij. Non tamen potest ipsa excommunicare, nec absol- uere. d. c. cum dilecta. Nec absolvere à peccatis. c. noua. vbi Abb. in princ. de pœnit. & remis.

- 9 ¶ + Tertio postulare femina prohibetur, vt hic: & in l. j. §. sexum. §. de postul. vbi dicitur quod pro alijs postulare non potest: & ita intelligitur hic. Pro se verò non prohi- betur, vt ibi colligitur. & etiam pro alijs quibusdam per- foris. l. j. §. fi. §. de postul. Et not. per glof. hic. Et ista con- conclusio procedere videtur quando mulier corā iudice pre- sentaret, quia tunc postulare dicitur. d. l. j. §. postulare. §. de postul. Secus ergo videtur si in camera hoc faceret scri-

- 10 bendo, cum hoc sibi prohibitum nō videatur: quia pro- hibitus postulare, non prohibetur consulere in camera: vt not. Bart. in d. l. j. §. postulare. ff. de postul. & Ange. ibi sequitur, dicens esse casum pro doctore legēte, licet pro- hibitus sit aduocare in camera: tamen consulere potest. Et idem notat Bart. in l. j. §. aduocatos. ff. de var. & ex- traordin. in l. Paulus. §. de leg. & sequitur Abb. in rubric. de postuland. Et hoc in casu isto videtur bene procedere: quia ratio prohibitionis quæ in muliere consideratur, in d. l. j. §. sexum. omnino cessare videtur, quando ipsa non vadit coram iudice in alio casu: videlicet, in doctore ra- tio prohibitionis deberet diligenter considerari, quæ etiam videtur militare scribendo in camera: vt tradit Ioannes de Anania in rubric. de magistris. in iij. colum. circa fin. in vers. sed aduerte.

- 11 ¶ + Et talis prohibitio strictē debet interpretari. vnde prohibitus apud præsidem ^b postulare, apud legatum ^c eius prohiberi non intelligitur. l. moris. §. j. §. de pœn.

A Beneficio- rum etiam cu- ratorum paro- chialū vt quā- doq; vidi tamē institutio au- thorisabilis ne- cessario semp- spectabit ad e- piscopū a quo separari non potest vt nota. per Philip. frā. in c. vnico de capell. mona- cho. in c. j. col. ij. de verbo. si- gnifica. in vj. in tantum quod etiā vbi huius- modi beneficia curata confe- runtur a Rege iure regaliz vt in Scotia tamē institutio au- thorisabilis de- bet spectare ad episcopū. C. M

B Præsidem. Adde Barba. c. Rodolphus. co- lum. iij. de re- scriptis. Hie- ro. Chb.

C Legatum. qui non habet idem tribunal. alias secus. C. M.

A Nouē dixi in tract. commmer. & vlt. q. xxx viij. Caro. M.

B Velleiano.

Adde quod regula est q̄ mulier non pōt re nuntiare Velle. de qua vide So ci. in suo tract. fallēt. i. regula cclxxiij. vbi ponit regulam cum suis fal. Itē est alia regula q̄ in casu i quo pōt renuntiare si renuntiat nō certificata de Vellei. non tenet renūtiatio regulariter. ita Soci. qui ponit hanc regulā cū suis fallē. vbi s. in reg. cclxxiij. & vide Pau. de Cast. in l. fia. j. col. C. ad Vellei. q̄ mulier q̄ promisit dotē, nō pōt se iuauere Velle. Itē si fideiubeat ad pias cās: vt in l. pen. C. ad Vellei. Hic. Cuch. c. Extra iudicialibus. Adde Alex. in l. quāuis. §. nihil. ad Trebel. & vide Ias. in d. l. qui alienā. vbi ponit ix. limitaciones. in j. col. & l. more. de acquir. hāred. Hieron. Cuch.

¶ Quarto, pro alio intercedere^a seu obligare se mulier non potest, ita senatusconsulto Velleiano disponente, vt hic. & in l. j. s. ad Velleia. ¶ Et ideo si statutum dicit, quod nullus contra instrumentum publicum audiatur, non habet locum in muliere quæ Velleiano iuuatur: vt no. Bal. in l. in multis. ff. de statu ho. & tradit Ant. de Canario in tracta. de execut. instru. quæst. xvij. Et dato quod pater mulieris consentiret in filia quæ se obligaret, consensus patris nihil operatur. vt not. Bald. in l. fina. §. necessitate. col. penultima versic. quæro nunquid. C. de bo. quæ libe. ¶ Limitatur tamen hoc quod dictum est de Velleia- nob, nō habere locum in quampluribus casibus: vt not. per glo. in d. l. j. s. ad Velleia. Et tradit Alex. in l. in repu dianda. s. de acquir. hāred. & in l. sciendum. char. pe s. de verb. oblig. & plenius Ang. Arc. scribit in §. Item qui in iudicio. col. xij. in vers. hinc sumpta occasione institu. de excep. vbi latē prosequitur materiam Velleiani. Et præsertim in quibus casibus non habet locum.

¶ Quinto, mulier officium procuratoris suscipere non potest, vt hic dicitur, & in l. neque formina. supra de procu. & in l. alienam. C. eo. titu. Et hoc procedit in iudicio: in extra iudicialibus vero procuratrix constitui potest: vt not. Barto. hic per tex. in l. iij. §. j. supra de nego. gest. Et idem tenet Alberic. & Doct. in d. l. alienam. Abbas in cap. cum dilecta. de confir. vti. facit text. in l. j. §. parui refert. ff. de instito. & in l. idemque. §. si cui mandauero. ver sic. si mater. ff. manda. Et ideo licet mulier ex forma statuti obligari non possit, tamen officium procurationis ad negotia suscipere potest: vt not. voluit Angelus. in l. quauis. ff. de acquirend. possēsi.

¶ Secundo fallit in iudicio voluntariæ iurisdictionis: vt not. Bal. per illum tex. in l. fi. §. id quoque. C. communia de manu. ¶ Tercio fallit in quinque casibus quos ponit Specul. in titulo. de procura. §. j.

¶ Quarto fallit in abbatisa quæ procuratrix pro monasterio constitui potest. cum dilecta. de confir. vtili. vbi gloss. in verbo procuratricem. de quo not. per gloss. in cap. dilecti. de arbitr.

¶ Quinto fallit in casu quem ponit Bartol. in fauorem pupilli vel minoris. in l. ij. in fin. C. de nego. gest. quod declaratur vt Alexan. ibi prosequitur.

¶ Vltimo fallit quādo esset procedendū de æquitate re motis

motis apicibus iuris: quia ista exceptio dicitur esse de apicibus iuris, vt no. gl. per illum tex. in l. fideiussor. §. qui dam. ff. mand. Ex quo infertur q. vbi agitur de salute animæ, mulier poterit esse procuratrix: quia tali casu non est disputandum de apicibus iuris: vt no. Archid. in c. scriptum. vj. q. iij. & ita dicit Anto. de Alexandro in d. l. alienam. C. de procura. & de his videndum est quod dixi in d. c. cum dilecta. de confir. vtil.

- 17 ¶ Sexto, in mulierem compromissum fieri non potest: vt est casus in l. fi. C. de arb. Et ad hoc facit: quia sicut mulier iudicare prohibetur, ita nec arbitrari debet, cum arbitria ad instar iudiciorum redacta sint. l. j. §. de arbit. Ex quo infertur q. in casibus in quibus §. dictum est q. mulier potest iudicare, etiam in illis casibus poterit in illa compromissum fieri. Et ista conclusio bene procedit in arbitrio, prout loquitur tex. in d. l. fi. Sed arbitratrix mulier constitui potest: vt no. Spe. in titu. de arbi. §. potest. in prin. Bar. in l. in multis. §. de sta. ho. & Cyn. Alb. Salic. & docto. in d. l. fi. de arbi. Et no. Abb. post Bal. & alios in c. quinquauallis. per illum tex. in ij. not. & in vj. differentia, tuam ibi ponit inter arbitrum & arbitratorē, de iureiu. Et tractat Lanfran. de Brixia. in trac. de arbi. in princ.

- 18 ¶ Septimo, ab officio tutelę mulier remouetur. l. fi. §. de tutel. l. j. C. qñ mul. tut. offi. fungi potest. & in §. fi. instit. de legi. patr. tut. Et hoc absolute verum erat de iure antiquo, nisi à principe filiorū tutelam impetrarēt: vt dicitur in d. l. fi. quo casu priuilegium habebat locū non statim legitimis, & seruata forma quæ habetur in l. ij. C. quādo mul. tut. offic. Hodie verò etiam de iure cōmuni mulier habilitata est, vt tutelam filiorū suscipere possit^a: vt est tex. in auth. vt ma. & auia. C. quādo mul. tut. offi. Et not. Bar. distinguēdo iura in l. si quis sub conditione. col. iij. de testa. tut. Et talis tutela quæ matri cōpetit, nō potest sibi à patre auferri: vt no. Bal. in cōsi. cccviiij. testator. l. ij. vbi miratur q. Bar. dubitauerit de hoc. Nam Bar. videtur velle cōtrariū in l. miles. §. sexaginta in fi. ff. de adul. Et talis tutela adeo matri efficaciter competit: q. licet ipsa excludatur ab hereditate filij à statuto, vt plerunq. est in Italia, non tamen excluditur à tutela: vt no. Sal. in d. auth. ma. & auia. in versi. nono quarto. & in auth. sicut. in fi. C. de leg. tut. Et hoc idem voluit Ioā. And. in addit. Specul. in titu. de cura. col. vj. vbi ponitur instrumentum

^a Et quod hodie de iure authenticorū mater præferatur oībus tutoribus legitimis & datis, sed nō testamentariis, renūtiādo simplici verbo secundis nuptijs, est glo. nota. in ea ex parte. in extrauagan. de ap. Nec requiritur iuramentum vt authē. mat. & auia. C. quādo mu. tut. offi. sup. potest. ^b Autē. Imo ex causis, vt dixi in cōsuetu. Paris. l. xliij. C. m.

curia furiosi. in fi. in vers. Dominus Hubertus de Bobio.
Et tractat Alexā. in consil. cxxj. viso statuto. lib. iij. Et ita
consuluit, vt patet in consil. xvj.

¶ Secus in alijs tutoribus legitimis, qui si priuati sunt he
reditate, etiam à tutela excluduntur, vt not. Bar. in l. j. ff.
de leg. tu. & dixi in c. ex parte. de app. In tutela verò alio
rum iura antiqua incorrecta remanent: † & ideo mulier ²⁰
non poterit dari tutrix filijs alienis: vt no. Maria. in cōsi.
xx. visis actis. col. v. & licet mulier tutrix esse non possit,
mandari tamen potest in testamento à testatore q̄ eius
consilio tutela administretur. l. quidam decedens. §. j. ff.
de admi. tut. Et not. Bal. in c. decernimus. de iudic.

¶ Octauo, mulier officium executoris suscipere non po ²¹
test eo casu quo in iudicio explicari debet: vt Bar. hic con
cludit. Extra iudicium verò, puta in vltima voluntate ^A,
executrix constitui non prohibetur. Bar. hic, & in l. alio.
in princip. ff. de alimen. & ciba. leg. & in l. filio. §. matri.
§. de alim. leg. Bal. in l. id quod pauperibus. col. ij. versic.
secundo quæro. §. de epis. & cle. Bal. in peculio eius, in ver
bo, mulier. vbi alleg. Spec. in tit. de instru. edi. §. nunc ve
rò. ver. sed nunquid. & Io. And. in d. c. fin. de test. in vj. Et
not. Pet. de Anch. in cōsi. ccij. circa primum. in princ. Et
tali casu quando est executrix non perdit officium, licet
ad secundavota transeat: vt tenet Bar. in d. l. alio. & sequi
tur Bar. in auth. ijsdem pœnis. in fin. C. de secū. nupt. imò
etiam si nupta ^B sit, executrix constitui potest, vt no. Ang.
in auth. vt lic. matri & auiæ. in prin. Et in duobus casibus
mulier ad officium executoris indistincte admitteretur
quando ipsa non esset mera executrix, & ageretur de suo
interesse. Et eodem modo ad pias causas generaliter
constitui potest, vt not. Ang. in l. feminas. §. de procur. &
Bal. in d. l. id quod. in loco §. alleg.

¶ Nono, mulier bonorum curatrix dari non potest, se ²²
cundum Ang. in l. ij. §. de cur. bo. dan. Quod videtur pro
cedere nisi esset mater: quia sicut tutelam filiorum susci
pere potest, ita etiam curam filiorum & bonorum habe
re poterit, vt not. Bar. post gloss. in d. auth. matri & auiæ.
col. ij. & in d. l. si quis. col. iij. in vers. quæro an idem sit
in cura. & not. Abb. in c. ex parte. de appel.

¶ Decimo, non potest constitui executrix tributorum: vt ²³
concludit Luc. de Penna in l. j. colū. j. C. de mulier. & in
quo loco. lib. x. Et ibi plura dicit de feminis.

A Voluntate.
Adde Alb. cum
l. filium. ff. de
opt. leg. j. col.
& l. Titium. ff.
de admi. tut. j.
col. & l. filio. §.
matri ff. solut.
mat. & Bald. in
sua margarita.
in verbo, mu
lier. Hic. Chu.

B Nupta. Sed
apud ^{gallos} non
poterit acce
ptare nisi auto
ritate viri, qua
obtēta reliqua
sine eius auto
ritate peraget:
nec vir obliga
bitur, quia nec
etiā ipsa obli
gatur nomine
proprio, sed e
xecutorio, vt
dixi in consue.
Paris. 4. cxiij.
Quod autē di
xi nō posse ac
ceptare, verū
est vt obliget,
vel agere aut
conueniri pos
sit: sed si de fa
cto extrā ius
executa fuisse.
net: quēadmo
dum si tanquā
nuncia vel pro
curatrix tertij
quid fecerit, te
net in præ iudi
cium constituē
tis. C. M.

¶ Undecimo, ab officio argentarij repellitur. l. pen. quæ incipit fœminæ. ff. de eden.

- 24 ¶ Duodecimo, delatio in fiscum mulieri prohibetur. l. deferre. in prin. ff. de iure fis. nisi de annona agatur. l. mulierem. ff. de accus. & in l. fi. §. ad leg. lul. de anno. Similiter ad denuntiandum delicta mulierum deputari potest: quia ipsæ melius cognoscunt, ut dicunt Luc. de Pen. & Io. de Pla. in d. l. j. C. de mulie. & in quo loco.

- 25 ¶ Decimotertio, actione populari mulier agere non potest. l. mulieri. ff. de popu. actio.

¶ Decimoquarto, mulier prohibetur esse testis in testamento^a. l. qui in testamēto. §. mulier. ff. de testa. §. testes autem. in sti. de test. Secus tamē est in codicillis, secundum gl. in l. fi. in gl. pen. in fi. C. de codicil. & in d. §. mulier. in verbo, poterit. quam doct. omnes sequuntur. † Sed in contrarium facit: quia prohibitio facta in testamento etiam videtur habere locū in codicillis. l. ij. ff. de lega. j. l. si quis in graui. §. si quis codicillos. ff. ad sillan. in l. diuus. §. codicillos. el. ij. l. conficiuntur. §. codicilli. ff. de iur. codic. & in l. discretio. C. qui test. fa. pos. Responderi potest quod regula qua habetur in locis præalleg. habeat locum quantum ad habilitatem personæ quod ille qui non potest facere testamentum, non possit pariter facere codicillos. non sic videtur respectu solennitatis testamenti: quia solennitas requisita in testamento, non habet locum in codicillis. d. l. fi. C. de codic. vbi testes in codicillis etiam non rogati recipiuntur, qui tamen in testamento non admittuntur. Et ita respondet Aretin. in d. l. qui testator. §. mulier. Sed huic solutioni obstare videtur tex. not. in l. hac consultissima. in ver. quæ in eundem modum. C. qui testa. face. pos. vbi tex. in prin. facit mentionem de septem testibus qui regulariter in testamento requiruntur. Et postea in d. ver. quæ in eundem modum. dicitur, quod ea quæ supraddicta sunt, eundem modum debet observare in codicillis. Ergo videtur quod qualitas testium requisita in testamento habeat locum in codicillis. Et hoc nisi contrariū expressum reperiat: ut in d. l. fi. C. de codicil.

- 27 ¶ Similiter quod dictū est de testō in quo mulier non potest testificari. hoc nō habet locū in testamēto ad plures causas^b, ut no. Bal. in l. pen. in fi. C. de fa. san. ecd. cum h. ut tradit Moder. in c. quoniam. de test. Et idē sequit Alex. in cōn. cy. viso. col. vj. hb. iij. & Cor. Perus. in cōf. cxxv. vide

^a In testamēto. Vide Sozin. qui ponit hanc regulā, scilicet quod nō potest in testamēto, nec in causa criminali, nec in chirographo nō potest esse testis. in tracta. fallē. i reg. cccxix. & quo ad illud de chirographo adde Feli. c. qm. de testi. verū fallit tertio. & lat. l. si quis. C. de cod. vbi etiam ponit an & quando possit esse testis. Hier. Chu.

^b Causas. vide Alex. & lat. in l. fi. C. de codicil.

tur.col.ij.lib.ij,Idem no.Bal.in l.habeat.in repe.d.l.ver.
super prima quæst.ibi,de muliere.C.de sac.san.etc. Lan-
fran.de Oria.in repe.c.quoniam cōtra falsam.in ver. te-
stes.ver.& primo qrit.ibi,inter liberos.extra de pph.Fe-
li.idem in c.qm̄.extra de test.Pau.de Ca.cōfi.suo cccxj.
Bal.conf.viij.& Pe.Phi.Cor.cōfi.ccxv.in litera i,part.ij.
¶ Est verum q̄ Romanus tenet contrarium in auth.simi-
liter.in xv.speciali,in vltimavoluntate.C.ad leg.Fal.per
text.in c.relatum.el j.de testa.vbi testamentum ad pias
causas probari debet duobus aut tribus legitimis testi-
bus.Ergo non videtur quòd mulier admittatur: quia nō
videtur testis legitimus in testamento.

¶ Sed respondetur,quòd non requiritur quòd sint legi- 28
timi: secundum quod requiritur in testamento de iure
ciuili:sed secundum canones debent esse legitimi,vt ex-
pressè dicitur in d.c.relatum.Et ratio quæ ibi allegatur
hoc ostendit,dum dicitur:quia in ore duorum vel trium
stat omne verbum:nam ista ratio declarat quòd testes
debeant esse legitimi secundum regulam communem.

¶ Et ad hoc facit tex.in l.Lucius.in fi.de test.mi.vbi si- 29
militer testamentū multis legitimis probationibus de-
bet p̄bri.Et tñ p̄batio ordinaria sufficit,vt ibi not.&
in l.j.ff.e.ti.Et quod s̄.dicēdū est de testamēto ad pias cau-
sas:idem est in testamēto inter liberos,in quo etiam mu-
lier admittitur,vt no.voluit glo.in auth.quod sine.C.de
testa.& Bal.ibi rationē adducit:quia q̄ masculi requirā-
tur,statutum fuit de solennitate iuris ciuilis, quæ nō at-
tēditur inter filios.Et pari ratione idem dicēdum est in
testamento militis:& hoc videtur sentire gl.in d.authē.
quod sine.quæ allegat tex.in d.l.Lucius.ff.de testa.mili.

¶ Et eadem ratiōe idem esset dicendū si in statuto dis- 30
ponatur q̄ valeat testamentū cū duobus aut tribus testi-
bus:quia tali casu statutū videtur considerare ordinariā
probationē:vt Corn.Perusi.dicit in d.auth.quod sine.se-
cus ergo videretur si statutum loqueretur de tribus vel
quatuor testibus:quia ista non esset ordinariā probatio.
& ideo esset intelligendum de masculis^a secundum ius A
commune,cui non apparet esse derogatum.& quòd pos-
sit mulier esse testis in testamēto inter liberos, ita quòd
institueret liberos,probat per glōf.fina.in allegatione
authenti.quod sine.C.de testamen.& ita tenent omnes
doct.in alleg.l.qui testamento.§.mulier.ff.de testa.

Sed

a. Masculi. di
xi in consuet.
Paris. y. xcvj.
Car Mol.

31 ¶ Sed circa hoc dubitatur, an illa glos. procedat eo casu
 A quo instituat bastardum^a Bal. in dicto. §. mulier. format
 dictam questionem in terminis, & alleg. Specu. sed non
 dicit vbi. dic quod est in tit. de instru. edi. §. compendio-
 se. vers. quid si pater naturalis. vide etiam Bal. de hac ea-
 dem questione in l. si qua illustris. C. ad Cris. & in l. hu-
 manitatis. C. de natu. lib. & in l. si. C. femi. erciscun. & ibi
 etiam Paul. de Cast. & in l. parentes. ff. de in ius voc. col.
 ij. ver. liij. quid dicemus.

A Bastardum.
 dic quod non,
 Alex. Ias. l. hac
 cōsultissima. §.
 ex imperfecto.
 C. de testa. Be-
 nedict. Rep. c.
 Rayn. vers. te-
 stamentū. j. nu-
 me. 83. de testa-
 men. C. M.

32 ¶ Decimoquinto, mulier prohibetur esse testis in priua
 B ta scriptura^b in terminis l. scripturas. C. qui pot. in pri. ha.
 C vbi Bal. hoc dicit per illum tex. in verbo, trium virorū.^c

B Scriptura.
 vide Ias. in l. j.
 §. de lega. col.
 ij. in prin. vbi
 vult tenere cō-
 trarium. tamē
 opi. Bal. cōmu-
 niter est appro-
 bata. Hier. Ch.

¶ Sed cōtra hoc facit quod not. idē Bal. per illum tex. in
 l. licet vniuersis. de test. vbi requiritur numerus duorū vel
 triū testiū. in xta illud quod habetur in Euāgelio, In ore
 duorū vel triū stat omne verbum. Et tamē tex. ibi dicit,
 duorū vel triū virorū. & secundū Bal. ibi illa verba non
 excludunt mulieres. Ita ergo dici potest in casu d. l. scri-
 pturas. quā nō videtur habere rationē specialitatis, vt di-
 cunt Mod. in c. quoniā. de testi. in d. c. licet vniuersis. & di-
 cunt q. in d. l. scripturas. videt facta expressio de viris ra-
 tione maioris frequentie, vt in simili habet in l. j. per gl.
 de rapt. virg. in cle. j. in verb. praeiudicantes. de rescrip.

C Virorū. dic
 quod hoc verū
 ad finē & effe-
 ctum d. l. dun-
 taxat, aliā se-
 cus. C. M.

¶ Non tamen videtur recedendum ab eo quod dicit Bal.
 in d. l. scripturas. per illum tex. quia textus ibi loquitur
 in casu speciali, vt patet: quia tres testes praeiuste requirun-
 tur. Et duo regulariter sufficiunt. l. vbi nume. ff. de testi.
 Et debent esse testes probatae atque integræ opinionis,
 vt vbi dicitur. Et ideo cum ibi dicat, trium virorum. con-
 sonat quod talia verba prolata sint cum ministerio: ideo
 à proprietate verborum non est recedendum. Secus vide-
 tur in d. l. licet vniuersis. quia ille tex. loquitur, secundum
 regulas iuris communis, vt ibi patet.

33 ¶ Decimosexto, non potest mulier testificari in causis cri-
 D minali^d saltem de iure canonico. c. mulierē. xxiij. q. v. vbi
 gl. in c. forus. §. si. & ibi gl. quæ ita restringit illū tex. de
 verb. sig. & idem gl. in c. ex eo. xv. q. ij. cum simi. vt Abb.
 tractat in c. quoniā. de test. & ibi dicit quod ista est cōmu-
 nis opi. & idem tenet Flor. in Lex eo. ff. de testib. & Io. de
 Pla. & Ang. Aret. in §. testes autem. insit. de testa.

D Criminali.
 Alex. consil. xj.
 nu. 5. lib. j. vbi
 dixi. Sed hoc
 non observari
 dixit Alex. cō-
 si. xxij. nu. ii.
 lib. ij. de Ce-
 pol. causa. cri-
 consil. xxxj. C.
 mol.

34 ¶ Sed tamen aduertendum est, quia in cōclusio nō pro-
 batur iure: nam primo tex. in dicto c. mulierem. absolute
 dicit

dicat quod mulier testis esse non potest. & sic non loquitur magis in causa criminali quam civili. Sed ille text. videt hoc prohibere ut non possit sine consensu viri, quia hoc infertur ex dicto precedenti, dum inquit, mulierem subiectam esse viro. Vnde accedente consensu viri ita videtur quod posset in criminali sicut in civili: quia cum de iure civili admittatur etiam in criminalibus, per l. ex eo. ff. eo. tit. per locum à specia li. hoc etiam deberet servari de iure canonico, ex quo contrarium expressum non reperitur: ut not. in c. j. de ope. no. nun. ¶ Non obstat text. i. d. c. forus. quia ille text. simpliciter dixit quod testimonium mulierum non est tantæ autoritatis sicut masculorum: quia variū & mutabile semper fœmina: nam ista ratio generalis est, & non magis in causa criminali quam civili loquitur.

¶ Et generaliter in omnibus causis in quibus fœmina admittitur ut testificari possit, illis minus creditur quam masculo: 35

A Masculo. Vide latè Fe. li. c. quoniam. de testi. n. colum. hoc tamen limita nisi mulieres doponeat et pro reo, & viri pro auctore: de quo vide Hip. de Marfil. in l. vnus. §. in ea causa. v. celū. §. de quæstio. Hieron. Cuch.

ut not. Abb. in d. c. forus. & Bal. in cōs. xxj. q. meli^r. lib. ij. facit text. in l. fi. ff. de fide instru. cū sim. ut inferius dicam.

¶ Sed dato quod communis opinio sit vera, limitatur non habere locum quando aliter veritas haberi non potest: quia etiam mu-

lieres in subsidium in causa criminali recipiuntur. ut not. Io. And. post Guid. de Suza. in addit. Spec. in tit. de teste. §. j. in vers. item quod mulier. Et tradit Alex. in cōs. lxxij. viso themate. in prin. lib. j. & idē Alexand. in cōs. lxxij. animaduersis. colū. iij. lib. ij. & Abb. in d. c. quoniam. de testib.

¶ Et casu quo mulier admittatur, non est testis omni exceptione maior propter fragilitatem sexus: ut ex pluribus concludit Bart. Vero. in cōs. lxxij. quidam rustici. col. ij. Et idem Alex. in cōs. xcix. in causa inquisitionis. l. j.

& in cōs. clxxvj. viso themate. lib. ij.

B Potest. Hip. pol. Marfil. l. diuus. col. n. §. de quæstio. Alcia. tract. præsumpt. regul. j. præsumpt. xl. vj. C. M.

¶ Et non sunt integri testes, ita quod duæ mulieres sufficiant ad condensationem: sed si plures essent, numerus suppleret defectum: ut in simili no. Inn. in c. cū nūtiis. de testi. quæ refert & sequitur Alex. cōs. xcix. visis processibus. col. iij. lib. v. facit gl. in l. iij. §. eiusdem. in ver. numerus. de testib.

¶ Decimo septimo, mulier prohibetur testificari in feudis: ut no. Bal. p. illū text. in c. j. in fi. in tit. qui test. sunt neces.

¶ Decimo octavo, in legibus vel statutis condendis mulieres non debent intervenire. l. j. vbi Bar. & Ang. hoc dicunt. ff. de legi. per illū text. & ideo Augusta non potest legem condere. ut p. gl. in l. princeps. §. de legi. no. Ang. in d. l. j. Et pari ratione mulieres non possunt consuetudinem inducere: ut no. Sy. in l. ij. C. q. sit lōg. cōsue. Bar. & Alb. in d. l. j. Et idē

Abb.

C Duæ. Con. tra facit Dec. cōs. l. cccxij. dico quod iudex arbitrabitur. C. M.

Abb. in c. fi. col. vij. de cōsue. vnde infert. Ro. in sing. suo xlv. aliās. xlij. incip. ad hoc vt cōsuetudo. quòd si mulieres contrahūt cū personis prohibitis, nō derogāt statuto. hoc tamen qđ dictū est limitat nisi esset comitissa vel regina quia p̄prio iure hereditario haberet potestātē faciēdi statuta: secundū Ang. hic. arg. eius qđ not. in l. fi. C. de arbi. & idem Ang. in d. l. princeps. §. de leg. facit quod dixi §. in prin. l. de iurisdictione, quē quandoq; mulieribus cōpetit.

38 ¶ Est etiam notandū, + qđ licet mulieres non habeant vocem in statutis condendis vel legibus: videtur tamē quòd consilium mulieris haberi possit: quia imperator ipse dicit legem fecisse. & consilij participem habuisse coniugē eius. in auth. vt iud. sine quoq; suffra. §. hac autem omnia. facit qđ §. dixi de tutela quē consilio mulieris administrari potest. Et ad idem facit quod not. Bal. in c. statutū. el. j. de hære. in vj. quem refert ibi Peru. quòd licet non valeat statutū^a quòd mulier non possit matrimoniū contrahere

A sine cōsensu patris, vt ibi dicit Io. An. Secus tñ est in consilio. Et ad idē facit quòd licet reprobata sit conditio, qđ matrimoniū cōtrahat de cōsensu alteri². Secus tñ est in cōsilio. Et rō est: quia cōsiliū nō astringit. c. cū olim. de arb. Et ita Paul. de Cast. cōcludit in cōs. lxxxvj. videt dicendū. Et dicit in c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xvj. de cōstit.

39 ¶ Decimonono, + mulier ordinari non potest ad ordines ecclesiasticos, nec recipit characterem si ordinetur: vt per gl. xxvij. q. j. in c. diaconissam. not. Abb. in c. noua. de pœ. & remis. Et facit tex. xxxij. distin. in c. mulieres. & c. fina.

¶ Et ideo abbatissa licet possit habere iurisdictionē iure speciali. c. dilecta. de maio. & obed. non tñ potest ea quæ sunt ordinis vel ab ordine dependēt: vñ nō pōt excomunicare, nec absoluerē a peccatis. d. c. noua. vbi Abb. j. prin.

40 ¶ Vigesimo, + mulier etiam si monialis sit, sacrata vasa & res sacras tāgere p̄hibet: & incēsum circa altaria deferre nō debet. xxij. dist. in sacratas. Et mulier p̄hibet ad altare accedere, & presbytero ministrare non pōt. c. j. in fi. de coha. cler. & mulie. Et ideo dicit Arch. de cōse. dist. j. in c. hoc quoq; qđ mulier non pōt seruire p̄sbytero in missa.

41 ¶ Vigesimo primo, + mulier prædicare non potest, neque docere, licet docta sit & sancta. c. noua. de pœni. & remis. xxij. distin. in c. mulier. & in c. mulierem. xxxij. q. v.

¶ Pōt tamē cū autoritate superioris. secundū gl. xvj. q. j. in c. addiscimus. quam Abb. reprobare videtur in ca. de-

A Patronatus. Roch. Curt. in tract. de iure patron. in ver. competens.

z Inchoari. Aliam tibi assigno rationem, quia mulieres omnes sunt male. ita Bar. in l. pater Seue. §. focrus. ff. de cond. & demon. & ideo ab eis est incipienda tortura. per nota. in c. ij. de iud. & not. quod mulieres raro sunt bonæ, & sunt nimium crudeles, faciunt fidas adulationes, sui natura sunt avaræ, sunt mobiles & inconstantes, odiunt

priuignos. ita cernimus. de iudi. sed defendi potest per ea quæ dixi ibi.

Alber. in l. filia Notandum tamen est quod licet mulier videatur pro 42

in orbitate. in hiberi à rebus spiritualibus & ecclesiasticis: potest tamē

j. col. C. de in- famina habere ius patronatus in ecclesia: vt per glōf. A

ba. in capit. ad xvi. q. vij. in c. quoniam. el primo. not. Abb. in fi. vers. sed

hoc. vt lite nō quarto. de concess. praben. Et idem Abb. in cap. j. in vers.

contest. col. vi. secundo potest dubitari. & in c. nobis. in j. not. de iure pa

Item mulier si tro. Et idem Abb. in consil. liiij. videtur primo. in fi. lib. j.

est sterilis, est infamis & maledicta. ita Ias. Et idem Cald. in consil. iij. de iure patro. Cald. in cle. fin.

l. i. solu. matri. q. vj. de iure patr. cum simil.

colū. ij. Item si Vigesimo secundo, + In fragilitate sexus est deterioris 43

est inhōnesta conditionis. l. ij. §. verba itaque. ff. ad Velleia. l. si mulier.

potest de vicini- C. eo. tit. & in c. ex parte. el primo. de priuileg.

nia expelli. P. Vigesimo tertio, propter hoc tortura debet inchoari bā B

de Cast. l. nul- fœmina, quia timidior videtur. arg. l. vnus. in prin. ff. de

lus C. de sum. quest. & ita tenet Gand. in tract. maleficiorum. in rub. de

trinit. colū. j. & quest. & torm. & §. nunc videndum. col. ij. & Paris de Pu

finaliter vide teo in tract. de syndic. in char. cxij. in ver. viso. de iudi.

Ioā. de Neufi- Vigesimo quarto, + mulier mortua prius presumit. l. ouī 44

nis in suo trac. duos. §. si maritus. vbi gl. ff. de reb. dub. Et econtrā mascu

qui vocat Syl- lus presumitur prius natus, vt not. gl. in l. idem erit. ff. de

ua nuptialis. statu hom. & not. Bart. in l. si fuerit. §. planē. ff. de reb. du.

vbi plenissimē Vigesimo quinto, + si statutū requirit in cōtractu alicu- 45

ponit omnes ius auctoritatem vel consensum consanguineorū vel con

malitias fami- narum, & etiā iunctorum, non intelligitur de feminis: vt no. Bal. in l. C

carum virtutes j. col. fi. ver. sed quid si statutū. C. qui admit. cum simil. vt

quæ raræ re- periantur. Hic tradit Alex. in cōsil. xxiiij. animaduersis. char. fi. col. i. lib.

ro. Chuch. ij. Et idem Bal. in cōsil. ccj. col. fi. in prouincia. lib. j. idem

c Feminis. voluit Ang. in l. fi. de verb. sig. & Cor. de Perus. in cōsil.

Hiero. Cagno. Rep. l. fi. col. xvj. de pact. Andr. Tiraquel. tract. de legib. connubia. in princ. nu. 73.

Sed certē hoc non est verum. Vnde vetus illa constitutio Caroli Magni de non

alienandis hæredijs sue consensu proximiorum, quæ adhuc seruatur in Saxonia

vt testatur Bal. in consil. clxxij. lib. v. & in multis locis Gallie, vt Ambiani & Ar-

tesij: intelligitur etiam de consensu mulierum si sint proximiores. Et hoc erat

frequens in Gallia ante trecentos annos: & ipse vidi multa instrumenta dona-

tionum dicti temporis, vbi etiam nominatim apponitur consensus proximio-

rum donantis, non minus scilicet minarum quàm masculorum, dixi in consuetud. Pa-

ris. lxxix. C. M.

cij. vide

46 cū. videtur. lib. iij. Et dicit Bal. in c. j. de iudi. colum. ix. in ver. vltimo quarto. allegando Aristotelem. quod mulieres habent consilium inualidum. & idem Bal. in c. significauit. de rescrip. col. j. dicit, quod consilium animi apud foeminam non reperitur. ¶ Et illud videtur verum quod ad integrandum personam alterius, prout doct. loquuntur in locis præalleg. & facit tex. in c. forus. §. si. de verb. sign. ¶ Secus esset in materia indifferenti: quia tunc veniunt etiam foeminae. vt not. Bal. de propinquis. in consil. cccxxiiij. in quaest. lib. iij. Eodem modo appellatione proximorum. vt not. Ange. in consil. cclxxxix. viso facto. Et appellatione coniunctorum, not. Alexand. in consil. cxv. circa dubitationem. colum. fin. lib. ij.

47 ¶ Vigesimo sexto: si mulier concurrat in aliquo officio cum masculo. præualet masculus. l. j. ff. de sena. & s. dictū est in officio executoris. vnde si masculus & foemina patroni discordant in præsentando, vox masculi a præfertur, secundum Bald. in d. l. j. de sena. Et in testificando præualet masculus cæteris paribus. Abb. per illum text. in c. forus. de verbo. significat. in §. fina. & Bald. in consil. cxj. quis melius. lib. ij.

¶ Et in substitutione exemplari cæteris parib. attenditur substitutus à patre: vt no. Bal. in l. ex facto. col. si. ver. vltimo quarto. §. de vulga. & pupil. & in simili not. Salic. in l. vxor. col. ij. C. qui accus. non possunt.

¶ Et ista conclusio sane intelligitur quando officium æqualiter competit vtrique. Secus si principaliter illud officium fundatum sit in foemina, ex eo quod notabiliter tradit Rota in deci. cccxxij. fuit dubitatum. in ponis. vbi concludit quod si maritus ratione dotis præsentauit vnum, & ipsa vxor quæ dedit ius patronatus in dotem cum alijs bonis præsentauit alium, præfertur præsentatus ab vxore^b.

48 ¶ Vigesimo septimo, præfertur masculus in deposito. l. fina. ff. de fide instrum.

¶ Vigesimo octauo, mulier est deterioris conditionis: quia tenetur lugere maritum. l. j. & ij. C. de secund. nupt. Secus est in viro. l. vxores. ff. de his qui not. infami.

49 ¶ Vigesimo nono, foemina non habet filios in potestate. §. cæteri. instit. de hæred. & quali. & differ. & inst. de adop. §. foemina.

¶ Trigesimo, propter hoc non pōt mulier pupillum substitue-

A Masculi. Intelligendum ceteris parib. vt declarat Pely. c. quoniam. in si. de test. quod ego verum dico si ordinari velit gratificare præsentato à viro, quare etiam poterit gratificare præsentato à muliere equale ius habente, vel neutri admittere, & libere providere lapsō tēpore præsentandi. & sic illud dictū Bal. simpliciter est falsum. C. M.

B Vxore. Imò à marito, ad quem spectant omnes fructus. vt tenet Roc. Curt. tract. de iure pati. ver. ipse, vel is à quo. q. xxviij. dixi in Consu. Paris. l. xxxvj. glo. x. nunc. i. Carolus Molli.

A Substituere.
Adde Cal. con
fil. ij. sub tit. de
testamea.

stituere^a. l. ij. in princip. ff. de vulg. & pupil. si mater. vbi
glos. fin. de vulg.

¶ Trigesimoprimum, nō potest mulier dare tutorē filio. 50
§. permīssum. insti. de tut. l. pater. in prin. ff. de test. tut.

¶ Trigesimosecundo: nō potest mulier adoptare, nisi im-
petret à principe. §. fœminæ. insti. de adopt. l. si suspecta.
§. si. §. de inof. testam. & in l. mulierem. C. de adoptio. Et
istud etiam hodie procedit, vt tradit Ange. Aret. in §. sed
hodie. instit. de adop.

¶ Trigesimotertio, mulier non potest legitimare. secun-
dum Bal. in l. mulierem. in fi. C. de adopt. Et not. Angel.
Aret. in d. §. fœminæ. instit. de adop.

B Posthumū.

Intellige quod

fœmina nō po

test oēm post-

humum hære-

dē instituere:

tamen posthu-

munum aum, sci

licet genera-

tione bene po-

test. ita Ias. ibi

in fin. j. colū. &

Socin. in j. col.

vers. ex quibus

conclude. Hic.

Cuchalon.

C Glo. Sed di-

cta gl. est fatua

& contra d. l.

cōsensu. C. M.

D Masculo.

Falsum, vt per

Angel. Aret. in

tract. Malefic.

ver. comparēt.

& in ter. defen.

col. iij. Alexā.

in d. l. pro hæ-

rede. C. M.

E Conclusio.

Idem Deci. c.

in presentia.

nu. 57. de prob.

sed dicendum

vt ibi dixi. Ca.

Molina.

¶ Trigesimoquarto, non potest mulier posthumū^b hæ-
redem instituere. l. placet. vbi Soci. post Cuman. ff. de lib.
& posthu.

¶ Trigesimoquinto, in testamentis mulierū non datur
contratubulas. l. illud. §. ad testamenta. ff. de contratabu.

¶ Trigesimosexto, mulier viro subiecta est. c. mulierem.
xxxij. qō. v. Et debet versari in obsequio viri. l. sicut. de
oper. lib. Et est naturalis ordo, vt viris seruiant fœminæ.
in c. ordo. xxx. q. 9.

¶ Et ideo maritus corrigere & leuiter vxorē castigare 52
potest. l. consensu. §. j. C. de rap. & authē. ibi posita: & per
gl. in q. quemadmodum. in gl. si. de iureiur. quæ voluit q̃
etiam eam in vinculis tenere possit.

¶ Et hoc verum est in vxore clerici: vt est text. in c. pla-
cuit. xxxij. q. ij. Secus est in vxore laici: quia iure cautū
non reperitur, secundum gl. in d. c. placuit. in verbo po-
testatem.

¶ Trigesimoseptimorū vindictæ nō competit fœmi- 53
nis, vt per gl. in c. j. §. hoc autē notādum. in tit. de his qui
fend. dare pos. in gloss. magna, in fi. quæ dicit quod fœ-
mina non recipit cōpositionem patris occisi, sed tantum
masculus. & nō. Ang. in l. pro hærede. §. si. ff. de acqui. hæ.
in l. iij. §. Cato. de verb. oblig. & in consi. lxxij. ex thema-
te. & Bald. in l. cum inter veteres. C. de fideic. lib. vbi in-
quit quod si sunt duo hæredes masculus & fœmina, suffi-
cir habere pacem ab hærede masculo^d.

¶ Glossa tamen præallegata reprehēditur per Bal. in d. §.
hoc autē notandū. quia procedit de iure Lombardorū, &
non iure Romanorū. Conclusio^e est, q̃ vindicta extraiu-
dicialis nō cōpetit mulieribus: secus est in iudiciali: vt
not.

not. Ange. distinguit in consi. lxxxix. viso & facto & statutis.

- 54 ¶ Trigesimooctauo in muliere maior honestas requiritur: vt per glos. not. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nuptiarum.

¶ Trigesimonono, foemina repellitur à successione feud. di. ^a c. j. §. hoc autem notandum. in tit. qui feud. dar. poss. in c. j. §. ad filias. de success. feud. in c. vnico. an mutus. & in c. j. de alie. feu. pater.

- 55 ¶ Et etiam si expresse dictum sit, pro se & descendantibus masculis & foeminis. Masculi tamen praferuntur. c. j. §. quinetiam. in tit. episcopum vel abb. de cuius intellectu notabiliter scribit Alex. in cōsi. ix. ponderatis his. lib. v. & in consil. xxix. quoniam abunde. col. pe. lib. j. Et dixi in consi. cxxxix. circa fi. & in consi. cxiiij. col. iij.

¶ Et praedicta conclusio procedit quando concessio est facta in feudum: secus si per viam donationis: quia tunc foemina admittitur: vt notab. Ang. tradit in consi. cxlij. su per puncto. in fi. & Card. in consi. lxxij. quod domina merita. cum simil. vt dixi in consi. xxxij.

- 56 ¶ Et etiam in pluribus casibus in feudo foemina admittitur: vt colligit Ro. in not. suo clxxx. hodie foemina. & in consi. cclxvij. circa primum. & Iacob. de sancto Georgio in tractatu de feudis. in verbo, & foeminis. & Cor. Perusi. in consi. xvj. aperta fronte. lib. j. cum simil.

¶ Sed stante iuramento fidelitatis foemina semper excluditur, nisi de illa specialiter exprimatur: vt Alex. concludit in d. consi. ix. ponderatis his. col. iij. ver. praeterea. lib. v. & dixi in d. consi. cxiiij. & cxxxix.

¶ Et praedictos casus fere omnes posuit Spec. in tit. de procur. §. j. licet non cum tanto apparatu.

- 57 ¶ Et non solum foeminae, vt supra dictum est, sed etiam descendentes ex foeminis sunt deterioris conditionis, quam ex masculis descendentes. Nam priuilegium datum alicui circa immunitatem, & generi posterisq; suis ad eos qui nati sunt ex foeminis non pertinet: vt est tex. not. in l. j. §. final. ff. de iur. immun. Et hoc procedit in priuilegio, prout ille text. loquitur. Secus est in beneficio concessio à principe: quia ille tex. non haberet locum, vt tradit Imo. in l. si ita scriptum. de leg. ij. & sequitur Alexan. in l. quia personale. ff. solu. matri. & idem Alexan. in consi. clx. viso themate. lib. ij. Et idem Ioan. de Imol. in consil. lxxij. post

A Feudi. Vide omnino dominum precepto rem meū Frā. Cur. in suo tracta. feud. in iij. parte. in j. qd. vbi ponit regulam cū suis sal. & circa id qd hic dicit domi. Phil. q masculi &c. vide eundem do. Fran. vbi supra, ver. xvij. ad declarationem &c. l. arb. c. significauit. de rescrip. col. ij. Hic. Ch.

B Donationis. Ita quod non sit datum in feudum, vt dixi in d. consil. xxxij. Car. M.

exhibitum consilium. vbi dicit illum text. in l.j. procedere in quolibet priuilegio contra ius commune. Et idem Ant. de But. in consi. ix. viso puncto.

¶ Et ratio prædictæ conclusionis videtur: quia beneficium principis latè interpretari debet. l. si. s. de cõst. prin.

¶ Priuilegium verò contra ius commune stricte interpretatur, vt no. Bar. in l.j. circa fi. C. de iur. & fac. ignor. & in d. l. si. in prin. de consi. prin.

¶ Ille tamè intellectus qui communiter approbat, quòd tex. in d. l.j. restringatur, quòd loquitur in priuilegio, nò procedit sine dubio: quia de proprietate verborum descendentes ex feminis dicunt esse de genere & de posteritate, vt infra dicà. ^a Ergo in priuilegio cõprehendi debet: quia non solù in priuilegio, sed etiã in dispensatione & in materia odiosa sit lata interpretatio quatenus verborum proprietates videantur requirere. Et de dispensatione no. Cal. in consi. j. de consang. & affin. & in materia pœnali est tex. in l. cum lege. ff. de testa. & Aret. ibi ad hoc not. illum tex.

¶ Vnde secundo ille tex. in d. l.j. de iur. immu. habet aliũ intellectum, videlicet quòd solum habeat locũ in priuilegio immunitatis: prout loquitur quòd quoddam priuilegium est contra vtilitatem publicam. Secus esset in alio priuilegio: quia etiam descendentes ex feminis cõprehenderentur: vt dicit Pau. de Cast. in l. in maritum. ff. sol. mat. gl. in d. l. si ita scriptum. & sequitur Alex. in d. l. quia personale. Nam etiam beneficium principis quòd de sui natura latè interpretatur, tamen restringatur quãdo vtilitati publicæ derogaret: vt not. Ang. in l. si. col. iij. de consi. prin. facit tex. in l. si quando. C. de oper. pub. & no. Bal. in l. ij. C. an ser. ex suo facto.

¶ Sed contra istum secundum intellectum de priuilegio immunitatis, vide tex. in l. j. C. de impo. lucr. descrip. lib. x. vbi priuilegium immunitatis datum posteris etiam competit filia nepti & ex feminis descendētibus. And. Sicul. in l. cum acutissimi. in xij. char. ver. & pondera. C. de fideicom. opponit de illo tex. & respondet quòd loquitur in materia fauorabili, & plus non dicit.

¶ Sed ista responsio nò sufficit: quia etiã in l. j. ff. de iur. immu. materia fauorabilis videtur respectu eius cui priuilegium conceditur, & si reputetur odiosa, quia sit cõtra publicam vtilitatem: vt doct. dicunt declarando illũ tex. eadem ratione odiosa materia videtur etiã in casu dictæ l. j.

A Dicam. Nu.
72. Bertrã, con
fil. cexlix. viso
consultationis,
libr. ij. dixi in
Consue. Parif.
4. xij. numer. 3.
C. M.

2 Prout. Idem
Ant. but. consi.
ix. col. j. Alexã.
cõsil. clx. lib. ij.
Corn. conf. cc-
xix. lib. ij. Cur.
senior cõsi. lxx
ij. nu. 4. Deci.
consil. cexxij.
cõf. cccclxvij.
col. si. in c. no-
nit. col. ij. de iu-
dic. latè Andr.
Tiraq. in tract.
de retrac. pro-
xi. s. i. glos. nu.
230. C. M.

l.j. de impo. lucra. descrip. quia etiam ibi iuri publico de-
A rogatur. Nisi^a dicamus quod tex. in d. l. j. de iure immu.
 loquitur de immunitate generali quæ magis nocet Rei-
 publicæ, & tollit legem cōmunem. Secus videtur in illa
 immunitate particulari, de qua loquitur text. in d. l. j. de
 impo. lucra. descrip. quia loquitur illa l. specialiter de cu-
 rialibus & causis lucratiuis: & ibi priuilegium immuni-
 tatis tollit illam l. specialem: quo casu latè debet inter-
 pretari: quia ad ius cōmune reuertitur, vt not. in c. olim.
 vbi Abb. secundum vnum intellectum. de verb. sig. & fa-
 cit gl. in c. statutum. §. numerandum. de præb. in vj.
 ¶ Tertiò, reperio ad illum tex. in d. l. j. ff. de iure immu.
61 alium intellectum, + quod ibi concessio facta fuit alicui
 pro se & posteris: quo casu posteritas ad nomen familiæ
 refertur. l. vacatio. ff. de mun. & hon. familia autem cōsi-
 stit in his qui per sexum masculinum tantum procedunt.
 l. familiæ. §. fin. ff. de verb. sig. ita Alex. dicit in consi. clx.
 viso themate. lib. ij. §. alleg. Et hoc allegat Cyn. d. l. fi. de
 constit. princ. in iiij. quæst.

¶ Sed aduertendum est, quia ista declaratio ad text. in d.
 l. j. de iure immu. non satis facit: quia ille tex. non solum
 dicit de posteris, sed etiam de genere. ibi, generi poste-
 risq; data: quo casu appellatione generis etiam feminæ
 includuntur: vt not. Ant. de But. in c. nouit. in iiij. not. per
 illum text. de iudi. & latius j. dicam. Præterea etiam sub
 nomine posterorū feminæ & descendentes ex eis com-
 prehenduntur, vt concludit præcipue Ant. de But. in con-
62 silio ix. viso puncto. in j. dubio. §. alleg. + vbi dicit, qd ver-
B bum posteritas, includit omnes^b descendentes. & ibi alle-
 gat text. in l. quod his verbis. §. fi. de lega. iij. vbi appella-
 tione posterorum veniunt liberi, & appellatione libero-
 rum veniunt omnes vtriusque sexus, & etiam ex femi-
 neo sexu descendentes. allegat etiam Anto. de Butr. in d.
 consil. tex. in c. in quibusdam. de pœnis.

¶ Et vltèrius facit tex. in l. cum acutissimi. C. de fideic. in
 l. generaliter. in prin. C. de insti. & substi. in l. vel quæ pa-
 ter. in ver. ex hereditatis. & l. si venditor. ff. de relig. & in l.
 j. in prin. C. de lucra. descrip. lib. x. cum si. vt tradit Andr.
 Sicul. in d. l. cum acutissimi. char. xij. col. iij. C. de fideicō.
63 ¶ Et bene facit tex. in l. immunitates. ff. de iure immu.
 vbi dicitur, quod immunitates generaliter tributa: vt ad
 posteros trāsmittant, durant succedētib; in perpetuum.

A Nisi. Adde
 And. Tiraq. de
 legi. connub. l.
 j. nu. 36 Franc.
 Ripa. de reser.
 respons. xxvj.
 nu. 19. Philipp.
 Dec. cōf. xxxij.
 in fin. C. M.

B Omnes. Do.
 And. Tiraq. d.
 trac. 4. j. gloss.
 ix. nu. 238.

Ergo etiam videntur cōpetere fœminis & earū descendē
tibus: quia illis æqualiter successio tribuitur. Et hoc de
proprietate verborū, nisi lex vltius pcederet, prout in
casu d. l. j. §. fi. ff. de iur. imm. Eodē modo in noīe familiæ
dicēdum est: nā licet qñq; familia specialiter p agnatiōe
intelligitur. d. l. familiæ. §. fi. tñ de proprietate ibi etiam
descendentes ex fœminis includuntur. l. fi. C. de verb. sig.
vbi Old. Bal. & Paul. de Cast. per illum tex. hoc dicunt. &
facit tex. in l. pronuntiatio. §. familiæ. ff. de verb. signi. &
not. Bar. in l. cum ita. §. in fideicommissio. de leg. ij.

¶ Eodem modo dicēdum est de genere: nam qñq; pro 64
agnatione accipit, vt per gl. in l. j. ff. de prob. Et hoc mo-
do intelligit quod no. Ang. auth. de ince. nupt. in prin. ad
fi. dū inqt per gl. ibi, illos esse de genere q cōsanguinei
sunt. Et ideo frater dicit esse de genere. l. eum qui. ff. de
interdi. & releg. & no. Bal. in c. si pater. de testa. in vj. di-
cens, q appellatione generis, veniunt tantum descenden-
tes per lineam masculinam. & Bal. refert Perus. in d. c. si
pater. in xiiij. char. in xij. q. & And. Sicu. in consi. lvij. in
ij. lib. Io. de Plat. in l. vacantia. C. de bo. vac. lib. x.

¶ Regulariter tñ & gñaliter sub appellatione generis 65
oēs vtriusq; sexus cōprehēdunt: vt no. Bal. i l. j. ff. de pba.
vbi inquit, q de genere meo dicūtur etiā qui sunt cogna-
ti. alleg. bonū tex. & gl. ibi in §. oportet aut. in auth. de
mā. prin. vbi dicit q puniri debet q deliquit, & bona p-
mitti debēt generi, secūdum qd il. disponūt. Et idē dicit
Ant. de Bu. in d. c. nouit. per illū tex. in iij. no. licet And.
Sicu. conetur respōdere ad illū tex. in d. consi. lvij. circa fi.

¶ Et idē probat et tenet Pau. de Ca. in l. j. C. de cōd. inser. 66
col. j. in ver. itē qu trit. & dicit q ista est veritas q descē-
dentes ex fœminis dicunt esse de gñe, & dicit se ita con-
suluisse, & sic repetit in cōf. ccxiiij. superscriptus dñs con-
sultor. in nouis. vbi etiā ad hoc allegat Spe. in ti. de loca.
ver. nūc aliqua. vers. clv. & inducit tex. in c. statutū. el. j. in
prin. de haret. in vj. Et idē cōcludit Io. de Imo. rñdendo
ad ea quæ in cōtrariū adduci pnt in cōf. liij. post exhibitū
cōsiliū. & idē Mari. in cōf. xxv. Do. Frā. in j. dub. Et nouis-
sime Do. Pe. Phil. de Cor. cōf. ccxxij. in hac cōsultatione.
lib. iij. vbi inducit tex. in c. j. de schis. in vj. & idē Luc. de
Pen. in l. fi. col. pe. C. de loc. præd. ciui. lib. xj. Et ista addē-
da sunt ad ea quæ tradit Bal. & Mod. i l. j. C. de iur. emph.

¶ Similiter descendentes ex fœmina nobili sunt deterio 67

A Matre. Deci. e. nouit. col. ij. de iudic. Bo. de Curtili. in tract. nobili. part. iij. nūme. 2; cum seq. Alcia. in l. familiae. de verb. signi. Pulebrè & latè do. Andr. Tiraq. in doctissimo suo tract. de nobilitate & iure primogenituræ. cap. xvij. nūme. 20. cum seq. nunc primum typis excusſi Parisijs. C. M.

2 Valet, dic breuiter quòd valet quantum ad ea quæ sunt in potestate consuetu-

ris conditionis, quia non dicuntur esse nobiles: quia no-

A bilitas non dicitur à matre^a: vt not. Bal. per illum tex. in l. liberos. in fi. ff. de sena. Et idem not. Bal. ponendo ratio nem in fi. l. ver. sed hic quæro. C. de ser. fugi. & tradit Pet. de Ancha. in consi. cccxxxix. visis diligenter iuribus. Et ideo non potest quis portare arma matris, quia tale ius deferendi arma non competit cognatis: vt not. Bartol. in tract. de insign. & ar. in vers. quæro qualiter. vbi allegat

68 tex. in l. ius familiarum. C. de reli. Et ad hoc facit † quia descendentes ex foemina non sunt de familia eius: quia qui nascuntur. patris. non matris familiam sequuntur l. fa milia. §. fina. ff. de verb. sig. & intantum procedit quod dictum est, vt nobilitas ex persona matris non confide retur, quòd statutum & consuetudo in contrarium non va

let^b. vt not. Bald. per illum text. in fin. in l. exemplo. C. de decur. libr. x. In quo dicto aduertendum est, quòd statu tum vel consuetudo inferioris non valeret: quia ibi in dicta l. exemplo. derogatur consuetudini. ideo consuetu do contraria. non valet, sicut etiam dicitur in authentic. nauigia. C. de furtis. in authentic. omnes peregrini. C. communia de succes.

69 † Sed ab ipso imperatore, vel principe, vel populo qui superiorem non recognosceset, bene videtur quòd statu tum fieri posset, vel consuetudo induci: quia quòd nobili tas sit à patre, hoc à iure civili inductum est, sicut ius agnationis, quòd tolli & mutari potest. §. fin. insti. de leg. agnate. unde in totum nobilitas à statuto induci po test. vt not. Bar. in l. j. in fi. ch. it. in ver. iij. ex prædictis. & in vers. iij. infertur. C. de digni. lib. xij. & Paul. de Cast. in consi. cxxvj. dubitatur. j. in ij. dubio. in nouis.

70 † E contra vero in pluribus casibus melioris^c conditio nis sunt foeminae, quam masculi.

¶ Primo. mulier citius potest facere testamentum m. l. qua tate. §. de testamen. ¶ Secundo, prius ^matrimonium contrahit. instit. de nupt. in princip. quia prius efficitur pubes. instit. quib. mod. iute. sim. in princip.

71 † Tertio, mulier citius veniam etatis impetrare potest.

dinis vel sta tuentium & in tra eorum ter ritorium dun taxat: non antè extra, nec etià intra quantum ad ea quæ non sunt in potesta te consuetudi nis vel statuen tium. vnde va let quantum ad diuidendas suc cessiones, de quibus iouit ur consuetu do, sed non ad eximendum à collectis regis vt dixi in Con sue. Paris. in præmio glo. vij. C. M.

c Melioris. Ad de Specul. titu. de proba. ver. & e contra. in in. col. vbi po nit xi. casus in quibus femi nae sunt melio ris conditio nis quam masculi. Hiero. Chuc.

A Crescit. Quare citius pubescit mulier quam masculus? vide Bart. in l. ij. C. de his qui ven. æt. imp. H. C. videlicet in xvij. anno, & masculus tantum in xx. l. ij. C. de his qui ven. æt. impetr. Et ratio predictorum videtur secundum Bald. in d. l. ij. quia naturaliter citius crescit quod citius finitur.

¶ Quarto, mulier non potest carcerari. b. l. j. C. de offic. diuer. iud. authen. nouo iure. C. de custo. reo. Et hoc habet locum in honestis mulieribus: secus est in meretrice, quæ capi & carcerari potest: vt not. Angel. post Petr. in l. quoniam. C. de custod. reor. Et idem not. Baldus in l. consentaneum. colum. fina. C. quomodo & quando iudex. alleg. text. in argumen. in §. fina. in authent. de testib. & ea quæ parit.

¶ Et hoc verum est, nisi esset in matrimonio: quia propter honorem matrimonij, licet inhoneste viuat, non potest carcerari: vt not. voluit Ioan. Andr. in tit. de iniur. in prin. in addi. Spec. ar. l. si vxor. in §. diuus. ff. de adult. not. Rom. in l. si verò. §. de viro. in secunda fallen. supra solu. mat. Alex. in l. pleriq. ff. de in ius vocan.

¶ Secundo, fallit, in muliere obligata pro administratione tutelæ: vt not. Barto. in authenti. matri & auix. C. quando mul. tut. offic. & in l. si quis sub conditione. ff. de test. tut.

¶ Tertio, fallit, quando recusat redire ad virum: quia capi potest & extrahi de domo, vt ad virum ducatur: vt notabiliter tradit Abb. post Card. in c. literas. colum. fin. ff. de restit. spolia.

¶ Quinto, mulier non cogitur comparere personaliter, saltem non ex omnibus causis ex quibus masculus compellitur: vt not. Bald. in l. fin. C. de procur. in ver. ultimo quæro hic.

¶ Sexto, statutum quod nullus de magnatibus intret palatium, non intelligitur in muliere: vt not. Bald. in l. in multis. ff. de sta. homi.

¶ Septimo, mulier in diuisione quæ fieri debet, habet electionem. vt not. Bart. in l. j. per illum tex. C. de his qui se dese. lib. x. quod dictum videtur procedere specialiter in illo casu: vt sentit Bar. ibi. & Ioan. de Platea, quæ dicit, quod mulier in isto casu habet duo priuilegia.

¶ Octauo, statutum quod loquitur de bannito non habet locum in femina: quia ratio statuti non videtur procedere in femina. tradit Ang. in conti. lxxij. primum est. columna prima.

¶ Comparere. Dic q regulariter non tenet comparere, nisi in casibus a iure expressis. ita Anch. per tex. ibi, in c. mulieres. de iud. lib. vj. in j. notabi

hanc. qm. tenent d. l. i. f. aut. palatij. in ius. m. rep. c. no. 3. p. 27. n. 4. fol. 11. g. n. 4.

li. & Paul. de Cast. in l. ij. ff. si quis cautio. §. si non propter. ij. col. & ibi Alexan. & Bald. l. fina. C. de procura. Hier. Chuc.

▲ Prægnans. Mulier prægnans est maioris pretij quam non prægnans Albe. l. si quid. j. colum. de lega. ij. & an possit citari post partum, vide eundem l. non exigimus. §. si quid. j. col. si quis caut. Item potest examinari lite non contestata. Feli.

capit. quoniam frequenter. ut lite non contestata. septima colum. & post partum retinet eadem privilegia. ita Alexan. dict. l. non exigimus. & non tenetur in iudicio comparere. Paul. de Castr. l. ij. §. si quis caut. ij. colum. item non cogitur ad testimonium. Alexand. l. Imperator. de statu hominū. item non potest torqueri, ut hic. de quolātē per Hippolytū de Marfilis in l. i. in princip. in quinta col. ver si. nono requiritur. & in leg. edictum. in tertia colū. supra de quæstionib. Hieronymus Chucha.

■ Dotis. Cuius privilegia vide late ibi per doctores, & per Bald. nouel. in lno tractat. de

¶ Nono. si legatum factū sit monasterio. in dubio de monasterio fœminarum & monialium intelligitur: quia locus magis pius reputatur: ut no. Bar. in d. l. in multis. in fi. de statu homi. alleg. Cyn. in l. cum multa. C. de dona. ante nupt. in vltima quæstione. vbi de hoc idem Bal. & Angel. sequuntur.

78 ¶ Decimo, † in crimine læsæ maiestatis filie fœminæ sunt melioris conditionis: ut in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. fa. tex. in c. quicunq. de pœn. in vj. Et in simili si filij banitorum expelluntur de ciuitate, non intelligitur de filiabus: ut not. Bal. in l. quicunque. C. de seruis fugi.

79 ¶ Vndecimo, † si mulier prægnans^a sit, habet prærogatiuam: ut habetur in l. prægnantis. §. de pœnis, quia pœna differtur & torqueri non potest: de quo Bar. ibi, & Bal. in l. Imperator. ff. de statu homi. & idem Bald. in l. interpositas. in fin. C. de transact. & Ioan. de Anan. in cap. j. col. ij. de his qui fil. occid.

80 ¶ Duodecimo, † est melioris conditionis fœmina: quia pro excommunicatione non cogitur Romam petere. c. a. mulieres. de senten. excom.

¶ Decimotertio. quia mulier pro minori metu excusatur quam masculus: secundum glo. in c. cum locum. de sponsa. de cuius intellectu videndum est quod dixi in c. fin. de app. & in c. causam matrimonij. de offic. deleg.

81 ¶ Decimoquarto, † est melioris conditionis respectu dotis^b quæ est valde privilegiata. l. j. ff. soluto matrimonio. Lausidius. C. qui pot. & in §. fuerat. institui. de actionibus.

¶ Decimoquinto, in muneribus corporalibus. l. iij. §. corporalia. ff. de mu. & hono. Et ideo statutum de capiendo malefactorem, non intelligitur in mulieribus^c. ut no. Io. de Plac. in l. p. matrimonium. C. de mune. patrimo. lib. x.

82 ¶ Decimosexto, † propter fragilitatē sexus mulieri magis succurritur, quam masculo: quia mulier plerunq. cōtra

dotē. vbi ponit de privileg. ijs competentibus constante matrimonio. & etiam ibi.

¶ Mulieribus. Falsum, & contra seruatur. C. M.

A Decimooctauo. Adde tu quod mulier quæ est nupta si habeat rem cum clerico, efficitur de foro ecclesiastico. ita Feli c. cum sit. de foro compet. col. vñ. idem etiam de laico habenti rem cum moniali: secundum Maria. Soci. quem refert ibi Felin. Hieronymus Chucalon.

B Filia nupta. Hanc tenent Bar. Ang. Platea. d. l. quoties. Feli. c. nouit. j. colum. de iudic. Barba. c.

proposuisti. de foro compe. fi. col. Corf. sing. in vers. priuilegium. Iason. & Roman. in l. cum quedam. hic alleg. & Ro. ma. l. i. in prin. ad Sillan. Bar. tholo. Brix. in suo repertorio in versica. poster. Curtius. in addit. ad Alex. in dicta l. cum quedam. & hæc est communis opin. tamē contrariā opinion. tenet Alexan. in d. l. cum quedam. & do. Philipp. hic: circa quod primo est videndum in tex. an d. l. quoties. probet id ad quod alleg. per

propria commoda laborat. l. iij. C. de nup. Et ideo in muliere facilius iuris ignorantia præsumitur, vt no. Bar. in l. fi. C. de iuris & facti ignoran. Et facit quod not. Bald. in rub. C. de rerum permut. circa fi. vbi dicit quod in muliere & rustico præsumitur simplicitas, non obstante iuramento: quia iuramentum capiosum est. Et facit quod s. dictum fuit de Velleiana & fragilitate mulieris.

A Decimoseptimo, in casu l. sicut patronus. ff. de oper. lib.

A Decimooctauo^a, in casu l. iij. §. si filiofamilias. ff. com. mo. & de his not. Specu. in titu. de procurato. in §. j.

B Et ad supradicta notandum est, quod priuilegiū datum alicui pro se & filijs masculis & feminis, non cōperit filie nuptæ^b. Ad hoc allegatur dictum Bar. in l. quoties. C. de priuileg. schola. lib. xij. vbi Ang. & Io. de Pla. sequuntur.

B Sed Maria. Soci. in consil. incip. reuerendus dominus de Rauella. prout Moder. referunt in c. nouit. col. j. de iudic. reprobat illud dictum: quia mulier nupta retinet tamē originem & familiam patris: vt not. Bar. in l. fi. §. pe. ff. ad municipi. Et contra Bar. etiam tenet Alex^c. in l. cum quedam puella. col. fi. ff. de iurisdic. omn. iudicum. Et late id concludit Corne. Perus. in consil. clxxvij. circa quod est primo videndum. col. fi. lib. iij.

B Sed nō est laborandū: quia Bar. in d. l. quoties. nō dicit illud ad quod allegatur. Et verissima cōclusio videtur quod

B Barto. & doct. & an Barto. dicat id ad quod allegatur. Quo ad primum dico quod tex. in dicta l. quoties. probat opinionem Barto. & doct. duobus modis. primo in verbo liberi. vbi dicit quod si liberi alterius iudicis iurisdictioni se submiserunt, quod perdunt dictum priuilegium: ergo patet quod tam filij quam feminae mutando forum perdunt priuilegium. Secundo inquantum dicit, matres vt eorum in viduitate &c. vult quod matres & sic ascendentes per lineam femininam quibus competit priuilegium ex persona filiorum, quod gaudeant dicto priuilegio, si permanferint in viduitate, alias secus. Ergo videtur quod contrahendo matrimonium perdant priuilegium: & sic idem videtur in filia nupta: & hoc modo probat id ad quod Bartol. allegat, quicquid dicat Philippus Corne. in dicto suo consilio clxxvij. in fin. capit. iij. volumi. de quo vide Barbat. qui tenet hanc opinionē. & dicit se ita consuluisse, in clemen. j. de electio. colum. xvij. versien. ego vidi dubitari. Hieronymus Chucalon.

C Alex. & in consil. cxxv. nu. 10. lib. vñ. vbi dixi. Carolus Molinusz.

filia nupta gaudeat privilegio dato patri suo & filiabus: quia licet mulier nupta sit, remanet tamē in potestate patris. vt no. per gl. insti. ad Tertu. §. j. in ver. parentes. & no. Bal. in l. si uxorem. in prin. C. de cōd. infer. Et retinet originem & familiam patris. vt no. Bar. in d. l. si. §. penul. ad municip. & Bal. in d. l. cum quædam puella. Et ideo bona prohibita alienari extra familiā, non prohibentur alienari in filiam nuptam. vt Alex. concludit in consil. lvi. consideratis verbis. col. pe. lib. j. & late hoc tradit Soci. in cōs. ccxxvij. præsens consultatio. col. ix. Et cum prædictis etiā concordat Alex. in consil. xx. viso processu. in fin. lib. ij. in consil. cj. ex inspectione. in princip. lib. ij.

86 ¶ Extra casus suprà notatos, in quibus expressè inter masculos & fœminas differentia constituitur, à pari procedunt regulariter masculus & fœmina: qui enim inter eos differentiam inducunt, naturæ accusatores existunt. vt dicitur in l. maximum vitium. C. de lib. prate. & in l. lege xij. tabularum. C. de leg. hære. & in §. nostra constitutio. insti. de exhære lib. ibi, inter masculos & fœminas nihil interesse existimas. & in auth. defuncto. C. ad Tertul. ibi, exclusa prorsus omnino differentia sexus. & in auth. in successione. C. de suis & leg. ibi, non distinguendo sexus. Ad idem tex. in §. consideremus. in fin. in vers. non autem. in auth. de trien. & semis. ibi, non autem distinguemus de filiis, siue masculi, siue fœminæ sint. Ad idem tex. in l. mulier an masculus. ff. ad Trebel. in l. pe. C. qui bo. ced. poss. ibi, vtriusque sexus. & in l. quoties. §. imperator. ff. de pollici. ibi, non tantum masculos, sed etiam fœminas. & in l. j. §. & generaliter. ff. de lega. præstā. ibi, sed nec personas profecutus est, vtrum ex virili sexu an ex fœminino descendunt. & in l. ij. §. j. ff. vnde legi. ibi, non tantum masculorum, sed etiam fœminarum. & in l. omnes omnino. C. de agrico. & censit. lib. xj. ibi, sine vilo sexus discrimine. & in l. vel quæ pater. §. liberis. ff. de religio. ibi, liberis vtriusque sexus. & facit tex. in cap. j. in fin. de vita & honesta. clerico. vbi fœminis sicut masculis laicis ingressus ecclesiæ ad orandum pariter conceditur. Et mulier in contractibus principalibus masculo aequiparatur: vt not. Bald. per illum textum in l. si a muliere. C. de institut.

87 ¶ Et si mulier nullam habet prærogatiuā vltra masculum, nisi quatenus expressum in iure^a repenti. l. si. vbi Bal.

A In iure. Alexan. consil. lxxv. nume. 10. lib. v. vbi dixi. consil. clxxv. nu. 8. lib. vi. And. Tiragu. in tract. retract. conuentionis. no. gloss. vñ numer. 17. Carolus Mola

C. de iur. & fac. ign. unde quod disponit in monachis, etiam habet locum in monialibus, in his quæ sunt eis proportio nabilia. ut not. Abb. in fi. per illum tex. in ultimo notabili de statu reg. de quo not. Card. in cle. j. in v. q. de regula.

A Bald. Adde eundem in l. ne palsim. C. de iur. & fac. ign. ubi dicit, quod mulieres ligantur statutis, nisi expresse reperiatur exceptio. Hic. Chu.

† Et eodem modo statutum quod imponit poenam in aliquo casu etiam habet locum in femina: ut no. Bar. in l. iura. in fin. ff. de leg. ubi loquitur in statuto poenali quod quis non vadat de nocte sine lumme. Nam etiam comprehendit mulierem. & idem not. Bar. in l. j. in fi. ff. de pecu. post Cyn. in l. j. in antepe. q. C. quæ sit long. consue. & Bal. in l. quicumque. col. iij. C. de ser. fugit.

B Concipit. latet domi. Andr. Tiraq. in tract. retract. proxi. j. gloss. ix. nu. cxxliij. cum sequen. C. M.

† Et idem in statuto quod imponit poenam pro violentia illata cum armis vel sine, quia etiam mulierem includit. ut no. Imo. de Ro. Pau. de Cast. & Alex. in l. si constante. §. fin. ff. solu. matri. Et facit quod no. per glo. magnam quam Bal. & doct. sequuntur, in l. si quis in tantam. C. unde vi. quæ tenet poenam illius l. etiam habere locum in muliere. facit glo. in l. j. C. de rapt. virg.

C Masculinum. Hanc regulam ponit Socin. in suo tract. fallē. in regul. cclv. fol. xxxix. ubi ponit ix. limit. & vide latet Ias. in l. si quis id quod. de iurisd. om. iudi. qui loquitur quasi in omnibus casibus quibus hic do. Philip. Decius. Card. in clemen. j. de elect. & in cle. j. de sepul. Hic. Chuc.

† Aliqua iura ex supradictis alleg. Specu. in dicto titu. de procurato. §. j.

† Et quia supra proxim. dicta in effectu pendent ab illo articulo, quando masculinum concepit ^b femininum, hic non impertinenter pro complemento huius l. applicari potest, & plenius & meliori ordine quam hactenus scriptum sit, declarabitur.

D Differenti. Alex. consil. c. xxxv. col. fina. lib. i. ubi dixi. Carolus Moli.

† Sit ergo conclusio & regula affirmativa, quod masculinum ^c concepit femininum: quia dicit tex. in l. quæ duos. in fi. de leg. iij. quod sexus masculinus semper femininum continet, & in l. seruis legatis. de leg. iij. dicitur quasi commune nomen utrumque sexum continens: & hoc procedit etiam secundum Grammaticos, ut dicit Pau. de Cast. in l. quicumque. C. de ser. fugi. Et hoc etiam habet locum in lege diuina: ut not. Abb. per illum tex. in c. maiores. col. ij. versicu. item noto. de baptis. Et ratio huius conclusionis videtur: † quia non debet fieri differentia inter masculinum & femininum. l. maximum vitium. C. de liber. prater. cum simi. §. alleg. Et istam rationem adducit Pet. de Ancharano in consilio cxx. pro clariori. Et attenda hac ratione dicendum est, quod regula procedat in materia indifferenti: prout textus loquitur in dicto l. maximum vitium. & ita prima regula limitatur. Secus ergo videtur in materia differenti, quæ non ita conueniret femi-

nis sicut masculi: quia tunc masculinū non complectitur
fœmininum: vt nō. Bar. in l. j. ff. de verb. significa. & in l.
j. in fin. ff. de pecul. & idem dicit Bal. in l. seruus. C. com-
munia de succes. & in l. in multis. in versic. & nota quōd
masculinum. §. de statu ho. Et idem Bal. in l. tres fratres.
in ver. & est argumētum. ff. de pac. & in consi. ccj. in pro-
vincia. col. si. lib. j. & not. Sali in d. l. quicumque. C. de ser.
fug. & Cuma. in consi. lxxxiiij. præsупposito. & facit qd

- 92 §. dictum est in hac l. de † statuto requirente consensum
propinquorum: quod non intelligitur de fœminis: quia
est diuersa ratio in fœminis, vt dictū fuit. Et ista ratio-
ne si statutum præponit agnatos cognatis, non intelli-
gitur de fœminis: vt voluit not. Ioan. de Anan in consi. iij.
visis statutis. in secundo dubio. Et reperio quōd Bal. idē
dicit in consi. lxxxiiij. circa quæstionem. lib. v. Et ista
prima limitatio etiam habet locū si statutum expresse
dicat, quōd masculinum concipiat fœmininum, quia sta-
tutum intelligitur si materia adaptari potest, & si eadē
ratio in fœminis: vt not. Bal. in consi. xlvij. factum tale
est. lib. v. Et tale statutum secundū ius commune intel-
ligitur, & parum operatur: vt tradit Cor. Peru. in consi.
xj. stantibus dictis statutis. lib. j. Nisi statutum diceret q
in omnibus casibus masculinum concipiat fœmininum:
vt idem Cor. Peru. scribit in consi. cccvj. quo ad primum.
col. pen. lib. j.

- 93 ¶ Secundo, regula procedit ex interpretatione extensi-
ua: quia de proprietate sermonis masculinum non con-
cipit fœmininum, vt notat Bart. in d. l. j. de verb. sig. per
text. in l. pronuntiatio in princip. ff. de verbo. signifi. vbi
dicitur quōd pronuntiatio sermonis in sexu masculino
plerunq̃ue ad vtrunq̃ue sexum porrigitur: ergo illud vi-
detur per extēsiōem per illud verbum: porrigitur. facit
text. in l. ij. de lib. cau. vbi, ad iniuriam nostram porrigit.
Et ad hoc alleg. tex. not. in l. in adoptiuis. vers. quæ in fi-
lio. C. de adop. vbi expresse dicitur, quæ in filio diximas,
hoc in filia extendimus.

- ¶ Et ista limitatio sanē intelligitur in nomine masculi-
no, prout est seruus, equus, filius. Secus est in termino cō-
muni, prout est homo. † Et idem si dicatur, ū quis quia in-
telligitur, homo: & tali casu in termino cōmuni mascu-
linum cōprehendit fœmininū de proprietate sermonis:
vt Barto. concludit in d. l. j. de verb. signifi. per illum text.

vbi

A Extensua. Il-
mitat Aleia. in
l. inter stuprū.
in fi. s. tit. i. Vi-
de d. And. Tre.
in trac. retrus.
prox. s. i. glōf.
ix. nu. 223. Ca-
Molin.

vbi verbum si quis, complectitur tam femininū quam masculinum. Et hoc propriē propter illud verbum complectitur. Et idem sequitur Bal. in l. Gallus. in prin. co. fi. de libe. & posthu. Car. in cle. j. in iij. q. de elect. Domi. in c. generali. col. iij. de elect. in vj. Alexā. in consil. lxj. super eo. lib. j. & idem Alex. in consil. xxiiij. animaduertis. colū. iij. lib. ij. & idem Cuma. in consil. clxvj. visa. & Benedic. Capra. in consil. lxij. cum viso. circa finem.

¶ Et circa prædictam doctrinam Bart. primo dicit Ang. in d. l. quicunque. C. de ser. fug. quod in materia fauorabili talis differentia non attenditur: quia termini sunt communes in substantia, licet non in probatione sermonis. Secundo dicit Domi. in d. c. generali. col. iij. quod talis differentia non attenditur, quia ista est interpretatio passiva quæ habet locum etiam in statutis.

¶ Tertio dicit Bart. in l. j. col. fi. ff. de pecu. † quod licet de 95 proprietate sermonis masculinum conciperet femininum, illa tamen est oratio indefinita quæ de proprietate sermonis non æquipollet vniuersali: & sequitur Areti. in consil. xxxix. in facto. col. ij. in ver. pro hac decisione.

¶ Et hoc videtur esse intelligendum, quando profertur ab homine. Secus videtur si a lege: vt not. Bar. in l. si pluribus. de leg. ij.

¶ Quarto & vltimo considerandum est, quia non videtur quod Bart. bene dicat in secundo membro, dum inquit, æquiparando, siue dicatur de homine simpliciter, siue dicatur si quis: quia intelligitur de homine secundum eum. † Nam hoc non videtur verum: quia licet terminus homo, sit communis si proferatur simpliciter: non tamen sic videtur, si dicatur si quis homo^a: quia tunc terminus homo, restrictus videtur in masculino per illud verbum, si quis. quod est masculini generis. & ita Fulgo. dicit in d. l. quicunque.

¶ Tertio regula limitatur vt habeat locum quādo genus masculinū in nomine appellatiuo exprimitur: puta filius vel seruus. Secus si in noīe proprio: vt no. Bar. in d. l. j. de verb. signif. per l. si quis ita. §. j. cum gl. in ver. filio. ff. de testa. tut. & idem Ang. dicit in d. l. quicunq;. Et idē est si expresse dicatur de masculino: quia tunc femina nō comprehenditur: vt Abb. tradit in consil. xxxvj. videtur primo. in j. lib. vbi inquit, q. terminus masculus tñ cōuenit viris & non feminis. idē Ant. de Bu. in consil. xlvj.

rectè decifum est. & Io. de Ana. in cōf. xxij. ad approbādā.

- ¶ Et idem si dicatur viris: quia non veniunt foeminae^a.
vt not. Bart. per illum tex. s. de legi. & Bal. in l. scripturas.
per illum text. C. qui pot. in pig. hab. de quo s. dictū fuit.
Et ad hoc etiam allego bonum tex. in c. maiores. de ba-
ptis. ibi. tam viri quā foeminae baptizantur.

- 98 ¶ Quarto limitatur nisi constaret de voluntate dispo-
nentis: quia tunc masculinum nō continet foemininum:
vt no. Bart. in d. l. j. de verb. sig. per l. Lucius. s. quāsitum.
de lega. iij. ibi. nisi aliud sensisse testatorem probetur. Et
idem dicunt Ang. & Sali. in d. l. quicunque.

¶ Et hoc clarum videtur quando apparet de voluntate:
idem tamen est etiam si hoc ex coniecturis colligatur.
quia voluntas testatoris quā apparet & ex coniecturis
etiam attenditur. l. licet imperator. vbi Bart. de lega. j. l.
cū auus. de condi. & demon. l. cū proponeretur. in fin.
l. qui solidum. ff. de leg. j.

- ¶ Et exemplum poni potest in notābili quāstione quam
ponit Paul. de Cast. post Fulg. in l. j. col. fin. C. de condit.
infer. vbi inquit. * qd si pater instituit filiam in re certa. &
99 filium vniuersaliter instituit. ecclesia substituta. si filius
institutus sine filijs decederet. Nam tali casu illa condi-
tio filiorum intelligitur de masculis^b: quia non est veri-
simile quod testator voluerit nepres esse melioris condi-
tionis. quam filias proprias. arg. l. si viua matre. C. de bo.
mat. de quo dicendum est. vt tradidit idem Paul. de Ca.
in cōf. lxxvij. casus frequenter contingit. & in consilio
ccely. viso dicto testamēto. & Raph. Cum. in cōf. cxvij.
in testamento. in prin. cū simil. vt dixi in cōf. xv. Et
nouissime latè in hoc insistit Soci. in l. cū auus. in xij.
chart. ff. de condi. & demon.

¶ Et in proposito de dictis coniecturis tradit Bal. in l. tres
fratres. x. not. ff. de pact. cū similibus. vt Alex. tradit in
cōf. lxxvij. viso testamento. lib. j.

- 100 ¶ Et ad coniecturandum voluntatem testatoris non pa-
rum facit qualitas testatoris: quia si ipsa foemina sit. non
est verisimile qd voluerit foeminas excludere: vt in nota.
casu sing. scri. Pet. de Ancha. in cōf. cccxxxix. pro maio-
ri intelligentia. co. iij. Et de isto consilio feci mentionē
in c. præsencia. in v. char. de proba.

¶ Et ex hoc colligi potest limitatio ad tex. in l. j. de iure
immu. qd dispositio illius l. nō haberet locū si priuilegiū
immu

a Foeminae. vi
delatē Iaso. in
l. si quis id. iij.
col. de iurid. i.
om. iudi. verfi.
decimo limita-
ta. & Alexā. in
lib. j. de ver. fi.
qui dicit. quod
etiam in statu-
tis ratiōe vsus
masculinum vi-
rorum concipit
foeminā. Hieron. Chac.

~~b~~ ~~ad hoc.~~
~~si quis id.~~
~~col. de iurid. i.~~
~~om. iudi. verfi.~~
~~decimo limita-~~
~~ta. & Alexā.~~
~~in lib. j. de ver. fi.~~
~~qui dicit. quod~~
~~etiam in statu-~~
~~tis ratiōe vsus~~
~~masculinum vi-~~
~~rorum concipit~~
~~foeminā.~~

immunitatis concessum fuit ab aliqua muliere, puta à regina vel duciſſa, quod addendum eſt ad ea quę dicta ſunt ſ. circa intellectum l. j. §. ſi. de iure immu.

¶ Quintò, limitatur quando eſſet facta mentio diſtinctione de utroque ſexu: quia tunc maſculinum non concipit fœmininum, vt not. Bal. in l. in multis. in ſi. ff. de ſta. hom. quia expreſſum facit ceſſare tacitum. l. cum ex filio. §. j. ff. de vulg. Et reperiò q̃ Bal. hoc idem dicit in conſilio clxxxvj. quia allegationes. libr. j. ſecundum nouã formã.

¶ Sextò, regula non habet locum ſtante ſtatuto q̃ verba intelligi debeant ad literam. Nam tali caſu ^a maſculinũ ^A non contineret fœmininum. vt not. Bal. in conſil. cccix. Ioannes. libr. v. & Cor. Peruſ. idem tradit in conſil. xiiij. in præſenti conſultatione. col. pen. libr. ij.

¶ Præmiſſis prædictis limitationibus quę generales ſunt, nunc videndum eſt an regula habeat locũ in omni materia^b.

¶ Et ad maiorem declarationem poſſunt formari decem ^B quaſtiones.

¶ Prima, quid in vltimis voluntatibus.

¶ Secunda, quid in contractibus.

¶ Tertia, quid in diſpoſitione legis.

¶ Quarta, quid in ſtatutis.

¶ Quinta, quid in gratia vel priuilegio.

¶ Sexta, quid in reſcriptis.

¶ Septima, quid in ſententia.

¶ Octaua, quid in officijs.

¶ Nona, an appellatione fratris veniat ſoror.

¶ Decima, videndum erit de quibuſdam quaſtionibus in ſpecie.

¶ Poſtremò econtrà: An fœmininum concipiat maſculinum.

¶ Circa primam in vltimis voluntatibus iura clara ſunt ¹⁰³ quòd maſculinum comprehendat fœmininum: quia legatis mulis etiam mulæ continentur. l. qui duos. de lega. iij. & legatis ſeruis ſeruæ veniunt. l. ſeruis legatis. cod. ti. de lega. iij. & in §. j. in authen. de non eligen. ibi, duos filios maſculum & fœminam. Et in ſubſtitutione not. Petr. de Ancha. in conſil. cxx. pro clariori.

¶ Et conditio illa, ſi deceſſerit ſine filio: etiam de filiabus intelligitur: vt not. Ioã. And. & docto. in c. Raynaldus. de teſta. cum ſim. vt dixi in conſil. xv. in prin.

^A Caſu. Niſi
quãdo ex pro-
prietate ſer-
monis. vt ſ. eo.
nu. 96. C. M.

^B Materia. Vi
de Barb. in cle.
j. de elec. in xj.
col. H. C.

¶ Et ex ista cōmuni opi. confundit̃ quod dicunt Mod. Pa-
pien. videlicet Ias. in l. si q̃s id quod. col. iij. ff. de iur. om.
iud. q̃ si testator reliquit fundū Titio & filijs successiue,
& non fratribus filijs substituit ecclesiā. quod ecclesia non
excludit̃ stante filia: quia ecclesiā substituta tollit pr̃sum-
ptionē filiorū. de qua in l. cū auus. ff. de cōdi. & demon. &
l. cū acutissimi. ff. de fideic. vt no. tradit Pe. de Anc. in cōf.
xlvj. prima facie. nam talis decisio quā ponūt Mod. in d.
l. si id quod. fundata in pr̃al. cōf. Pe. de Anc. nō est vera,
quia est cōtra cōmūnem opi. quā habet q̃ in vltimis vo-
luntatibus masculinū cōcipit fœmininū. vt s̃. dictum est.

¶ Non obstat dictum Pet. de Anc. quia ad propositum nō
bene adaptatur: quia fauor ecclesiæ ita excluderet mascu-
los sicut fœminas in casu in quo loquitur Pet. de Ancha.

¶ Propterea contrariū eius quod dicit Pet. de Anc. tenet
Bal. in d. l. cum acutissimi. q̃ illa lex etiā habet locū eccle-
sia substituta: de quo dicendū est, vt latè Soci. scribit in d.
l. cum auus. in vj. char. in ver. secundum correlarium.

150 ¶ Et pr̃dicta cōclusio, q̃ in vltimis volūtatibus mascu-
linū cōcipiat fœmininū, p̃cedit in materia fauorabili. Se-
cus est in materia odiosa: puta si facta sit exhereditio de
filio nō habēte locū in filia. l. j. §. sed & si incertū. ff. de ṽ.
in pos. mit. & no. Bar. in d. l. j. de ver. sig. Et isto casu verifi-
cari pōt qd̃ dicit gl. in c. gñali. de elec. in vj. q̃ in fauora-
bilibus masculinū cōcipit fœmininū. & nō in odiosis. Et
ita simpliciter etiam Bal. dicit in consi. ccxxvj. pr̃missis
verbis. col. si. hb. v. & Cuma. in consi. clxvj. visa.

¶ Sed tamen aduertendū est, quia text. in d. l. j. de vent. in
pos. mit. videtur loqui quando verba masculini generis
geminata sunt, vt colligitur ibi, si mihi filius vnus nasce-
tur. Quo casu dici potest, q̃ illa verborū geminatio hoc
operetur: quia verba geminata pr̃cisam ostendunt volun-
tatē disponētis. vt no. Bal. per illū tex. in c. cū te. de rescri.

¶ Vel secundo rīderi potest, q̃ ille text. videtur loqui in
casu claro qñ cōstabat de voluntate testatoris, q̃ noluis-
set filiā exheredare, sed solū filiū: & tunc bene adaptatur
casus de quo ibi loquit̃: quia incertum est an nascatur fi-
lius, vel filia. Et licet hoc modo tex. cauillari possit, nega-
ri tñ nō pōtest quin in d. l. j. §. sed & si incertū. pro cōstan-
ti pr̃supponat q̃ exheredato filio non sit filia exherede-
data, & sic bñ pbat̃ ibi cōmūnis opi. quia materia odiosa
est. Et facit tex. in l. j. in l. cum quidam. de lib. & posthu.

In sec

A Contracti-
bus. Latè And.
Tiraq. in trac.
retract. proxi.
4. i. glos. ix. nu.
181. C. M.

¶ In secunda quæstione communis est opinio, quòd in 106
contractibus ^a masculinum non concipiat fœmininum. **A**
vnde si quis recipit in emphyteusim fundum pro se & fi-
lijs non veniunt fœminæ: vt voluit Guid. de Suza. in l. ve-
teribus. per illum tex. ff. de pact. quia verba interpretant
cōtra illum qui illa pretulit. Et idem tenet Archid. xvij.
q. iij. in c. si quis suadente. cum simi. vt Alex. tradit in cō-
fi. lxj. super eodem. lib. j. & in consi. cxij. viso instrumēto.
lib. ij. & in consil. ccij. consideratis verbis. eod. lib. ij. &
dixi in c. in præsentia. de prob. col. xvij. & idē tenet Imo.
in consi. xxxvij. in casu præmissio. & Cuma. in cōfi. clxvij.
vbi dicit hoc præsertim pcedere in cōtractu stricti iuris.
¶ Et quod dictum est etiam sequitur Rom. in cōfi. xxxv.
visa facti serie. & Cor. Peru. in cōfi. lxxij. de duobus. col.
fin. lib. j. & in consi. clxxj. post redditum consilium. col. fi.
lib. iij. & in consil. ccxxxij. in hac consultatione. lib. iij.
¶ Prædicta conclusio habet locum quando in cōtractu 107
dicitur de filijs: secus si dicatur de liberis: quia tunc etiam
in contractibus fœminæ includunt: vt no. Bal. per illum
rex. in l. sed si hac. §. liberos. ff. de in ius vo. Pe. de Anch. in
cōfi. cxxv. visis. Alex. in d. §. liberos. & in cō. lxxx. viso. li. j.
¶ Sed tamen talis differentia non videtur procedere sine
dubio: quia ratio dictæ l. veteribus. ff. de pac. etiam vide-
tur militare in liberis: quia sicut appellatione liberorum
veniunt fœminæ cum masculis d. l. sed si hac. §. liberos. &
& in l. fi. ff. de censi. & in l. cognoscere. §. liberorum. ff. de
verb. signi. Eodem modo appellatione filiorum. veniunt
filix, vt suprà dictum est. Et tamen in contractibus non
veniunt. per d. l. veteribus. quæ quidem etiam videtur mi-
litare in liberis: nam etiam quandoq; appellatione libe-
rorum non veniunt fœminæ. l. liberos. ff. de senato. vnde
concludendum videtur vt infrà dicam.
¶ Secundo, cōclusio supra facta in contractibus non habe-
ret locum quando absurdū sequeretur, si fœminæ in con-
tractu non includerentur: vt Alexan. declarat in d. l. sed si
hac. §. liberos. & in consi. lxj. super eo. lib. j. supra alleg. &
ibi respondet ad illum tex. in §. liberos.
¶ Tertio, prædicta cōclusio non videtur habere locum in
donatione q̄ latè debet interpretari. c. cū dilecti. de don.
¶ Et ad hoc allego decisionem Ang. in consi. ccxlij. super
primo. in fine. Card. in cōfi. lxij. quòd dicta verba. & di-
xi in consil. xxxij.

- 108 ¶ Postremò aduertendū videtur, quia licet communis sit opi. q̄ in contractibus masculinum non concipiat foemininum, vt patet ex supradictis: tamen ista opi. non probatur iure: ^a quia reg. l. veteribus. dicit, q̄ in re obscura & ambigua interpretatio sit contra venditorem & cōtra locatorem qui apertius potuit legē dicere. Sed hoc in isto casu non videtur adaptari: quia nō videtur obscurum nec ambigū, qñ dicitur de filiis, quin cōprehendantur filiae: quia hoc semper habet locum, q̄ masculinū concipit foemininum. d. l. qui duos. de leg. iij. Et cum ista sit regula, res clara & certa dicitur pro eo qui fundatur in regula: vt no. Bar. in l. quoties. ff. si quis cau. Et quia hoc est in vltima voluntate, vt s. dictum est, ergo pariter idem videtur esse in contractibus: quia ratio diuersitatis efficaciter reddi non potest. Nec valet ratio Alexan. in d. consi. lxj. dum inquit, quòd in vltimis volūtatibus sit larga interpretatio. l. in testamentis. ff. de regu. iur. quia illa reg. nō habet locum in legatis in quibus attenditur quod minimum est.
- 109 l. nummis. de leg. iij. l. apud Iulia. §. Seio. de leg. j. ¶ Et tamen in legatis masculinum concipit foemininū. d. l. qui duos. & l. seruis. Ergo non videtur obscurum legatū quādo masculinum concipit foemininum. Ergo l. veteribus. non videtur habere locum in tali casu.

¶ Et ad hoc facit quod Doc. dicunt de liberis: nam idem videtur dicendum de filiis, ex quo ratio diuersitatis assignari non potest: vt s. dictum est. Et quia etiam materia odiosa, vt j. videbimus in dispositione l. masculinum concipit foemininum l. si quis id quod. ff. de iurisd. omnium iudic. Ergo idem in contractibus videtur. ¶ in quibus licet debeat fieri stricta interpretatio l. quicquid astringendū. de verb. oblig. non tamen verba contractus magis restringi debēt, quā si materia esset odiosa. Et de hoc aliquid dicit Cor. Perus. in consi. clxxvij. circa quod. lib. iij. & in consi. cccxxij. lib. iij. s. allegato.

¶ Tertia est questio in dispositione legali, in qua communiter omnes tenent, quod regula habet locum: si lex loquitur de eo, etiam in ea intelligitur. l. j. ff. de consi. pec. l. iij. in prin. ff. de neg. gest.

- 110 ¶ Et hoc etiam procedit in materia odiosa & pœnali vt dicit C. v. post Odo. in l. quicunq. C. de ser. fug. Et idem dicit Alb. per illum text. in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iud. & ibi etiā allegat tex. i. l. ait diuus. ff. de iure fisci. vbi

^a Iure. Et hęc partē affirmatiuā plenē com probaui in Cō sue. Paris. s. xij. C. M.

^b Pœnali. An. Tiraq. tracta. Retrad. s. i. gl. ix. nu. 211. Sed vide Alex. con si cxxxv. nu. 4. lib. j. & quæ ibi dicit. C. M.

verbum quicumq; masculinum & foeminam continet: & idem est in ver. si quis. l. j. ff. de ver. sig. & not. per glo. in c. generali. in ver. vniuersos. de elec. in vj. & facit tex. in l. si quis in tantum. cum glos. si. in prin. C. vnde vi. & in c. si quis suadente. xvij. q. iij. iuncto c. mulieres. de sent. excom. & in l. si quis maior. C. de transac. cum gl. in l. cum proponas. eod. tit. & in clem. j. cum glo. in verb. eos. de sepul. Et ex his verificatur quod not. Ange. in consi. col. xxxix. viso testamento. vbi inquit, quod quando masculinum profertur à lege, semper concipit foemininum. alleg. Io. And. in c. si. de elec. in vj.

¶ Non omitto tamen quod in casu l. si quis id quod. non videtur materia odiosa: quia interest reipublicæ quod delicta puniantur. l. ita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. c. vt famæ. de sen. excom. † Et quando tractatur de interesse reipublicæ, materia reputatur fauorabilis: & extēō fit etiam in materia pœnali. vt not. Bart. in l. quemadmodum. C. de agric. & cens. lib. xj.

¶ Et ita dicit Cor. Perus. in consi. cxxxij. lib. iij. supra alleg. Et idem dicunt Moder. in d. l. si quis id quod,

¶ Sed respondetur, qd illud est verum quādo delictū remaneret impunitum: aliās secus, vt declarat Bar. in l. ij. §. exercitū. ff. de his qui not. infam.

¶ † Secundo potest responderi, quod in pœnis causa immediata est fauor reipublicæ. Et causa immediata attenditur, quæ principalis est. Et ita respondet Soci. in l. j. in prin. col. si. de verb. obli. alleg. Bal. in l. si. C. de interdi. matrimo.

¶ Prædicta conclusio limitatur, primo vt procedat in materia indifferenti: secus si materia penitus non conueniret foeminis: vt in isto casu Domi. dicit in d. c. generali. cum simi. vt dixi supra in prin. nam ista limitatio semper intelligitur per ea quæ supradicta sunt.

¶ Secundo ista conclusio habet locum, vt dictum est, etiam in materia odiosa. Et hoc intelligitur in odio rationali: secus est in odio irrationali, prout est quando vnus pro alio ponitur: quia tunc masculinum non concipit foemininum. vt no. Bar. in d. l. j. ff. de ver. sig. pen. l. quis pns. C. ad legem Iul. omitt. & Domini. in d. c. generaliter. Aret. in consi. xxix. in facto. & facit quoq; l. not. Bal. in l. quicumq; col. iij. in ver. se i pone. statuto. C. de sen. sig. vbi inquit, quod si filij bannitorum non possunt morari in ciuitate hoc statutum non intelligitur de foeminis.

¶ Sed tamen aduertendū est, quia iuxta tex. in d. l. quisquis. per quam mouentur Doct. ad ista dicendū, etiam videntur foeminas includere. Sed ex dispensatione recipiuntur, quia Imperator vltcrius ita declarando procedit.

¶ Secundo in d. l. quisquis non veniunt foeminae alia ratione quia et si ibi distinctio de masculis & de foeminis. & ita illum tex. intelligit Bal. in d. l. quicumq; col. ij. & l. si iij. & facit quod not. idem Bald. in l. in multis. supra de statu homi. & supra dictum fuit,

¶ Tertiò, etiam dici potest quòd in dicta l. quisquis. materia nò ita còueniebat fœminis, sicut masculis: quia in fœminis non est tanta audacia, vt not. Bal. in l. quicumq. colum. iij.

- 113 ¶ Tertia conclusio s. facta non habet locum quãdo lex de masculo loquitur per modũ qualitatis: vt quia dicat, religiosus vel medicus: nam tali casu masculinum non concipit fœmininum: vt no. Domin. in d. c. generali. per tex. in cle. eos. vbi Card. in fin. idem tenet. de consang. & affi. per illum tex. ibi, religiosos & moniales. Ad idẽ tex. in c. quòniã. s. hoc etiam. de simo, vbi similiter fit specialis nominatio de monialibus & monachis. Ad idem facit tex. xxvij. q. j. in c. impudicas. & sequitur Alexan. in consi. cxxxv. circa primum. col. pen. lib. j. & Barth. Veron. in consi. xxvj. magnifice & generose.

¶ Sed tamen ista limitatio non videtur procedere sine dubio: quia si materia ita conueniat mulieribus sicut re-

- A ligiosis: idem^a dicendum videtur: vt not. Card. in clem. j. in v. q. de rescrip. Et certè nò videtur differentia in nomine appellatiuo cuius qualitatis, vel alio nomine. Et ad hoc facit tex. in l. quicumq. C. de ser. fugi. vbi quod dicit de seruo fugitiuo, etiam videtur habere locũ in fugitiua: & tamen est nomen qualificatũ: & ita tenẽdum videtur.

- 114 ¶ Quarta conclusio s. facta nò habet locum in materia
B correctoria^b, quia masculinũ non concipit fœmininũ: vt
C not. Alex. in l. Gallus. in prin. col. vj. de lib. & posthu.

¶ Postremò etiam aduertendum est: quia licet secũdũ communem opi. s. dictũ sit, quòd in dispositione legis, etiam in materia odiosa masculinum concipiat fœmininum, hoc efficaciter nò probatur in materia odiosa: quia text. in l. si quis id quod. cum simil. s. alleg. non loquitur in masculino præcise, sed in termino communi quãdo dicitur, si quis: quia de homine intelligitur. vt not. Bald. in dicta l. j. de verbo. significat. Et hoc tenendo dictũ Bartol. quod communiter approbatur, licet aliud suprã dictũ sit. Et in contrariũ facit, quia ex quo propriè masculinum non concipit fœmininum, vt s. dictũ est, hoc non deberet habere locum in materia odiosa, quæ debet strictè interpretari. l. cum quidam. de lib. & posth. & in regula. odiosa. de regu. iur. in vj. Et ad hoc facit illa distinctio communis, quòd in fauorabilibus masculinũ comprehendat fœmininum, nò in odiosis: vt not. per gl.

A Idem. Et bene. C. M.

B Correctoria. Ias. tenet cõtrã. l. si quis id. col. ij. de iurisdic. omnium iud. H. C.
C Alex. Idem Cor. cõsil. xij. cons. xiiij. li. 2. C. M.

in d.c. generali. cum si. §. allega. & facit tex. in d. l. j. §. sed & si incertum. de ventre in pos. mittere.

A Etiam. Bar. conf. ccelxxvj. lib. j. And. Tir. trac. retrac. §. j. gl. ix. nu. 229. Lud. Gomes in reg. Cancel. de infir. resignat. q. vj. C.M.

B Primogenita. si tamen cōstet eādē omnino esse rationē aliās nō. C.M.

C Alex. Sed in d. consilij est diuersa ratio. C.M.

¶ **Quarto** queritur, quid in statutis? Et videtur dicendum, quod etiam ^a masculinum comprehendat ^A femininum, ut not. Bar. in l. intra. in fi. ff. de legi. cum sim. ut tradit Alex. in l. si constante. §. fin. col. fin. ff. sol. mat. & notat Bar. in l. j. in fi. ff. de pecul. vbi absolute dicit, quod si statutum loquatur in materia indifferenti, masculinum concipiat femininum. & sequitur Aret. in consil. copiose & eleganter. col. j. & idem not. Bald. in consil. xlvij. factum tale. lib. v. Et ideo statutum de primogenito **habet** locum in primogenita^b, ut not. Bald. in l. in multis. ff. de statu ho. & sequitur Rom. in consil. xvij. quo ad id. circa fin. & idem Fulg. in consil. ciiij. visis.

¶ **In contrarium** tamē facit: quia in statuto saltem odio ¹¹⁶ so quod strictē debet interpretari, non videtur quod masculinum concipiat femininum. Et ita in statuto pœnali arguit Alex. in consil. cxxv. lib. j. §. alleg. Et idem Barth. Veronē. in consil. xxvj. §. allega. & idem in statuto tradit Alex. in consil. xxiiij. animaduēsis his. col. antepe. lib. ij. vbi concludit qd statutum de habitatore nō habet locum in muliere habitatrice. & idem Alex. in consil. xxviii. preclare & subtiliter. col. iij. lib. iij. concludit, qd statutum cōtra ius cōe quod loquitur in filiofamilias nō habet locum in filia: ut no. Cor. Perus. in consil. xiiij. in præsenti. lib. ij.

¶ **Dominic.** in d.c. generali. colum. ij. distinguit, quod si ¹¹⁷ masculinum profertur à statuto sub termino communi, idem est quod in dispositione legis: quia masculinū concipit femininum. Si verò statutum præcisē in nomine masculino loquitur in materia exorbitanti, masculinum non comprehendit femininum: secus si in materia fauorabili. Vnde infert, quod si statutum excludit matrem ut non succedat filio, non habebit locum in filia. Et ad hoc facit quod not. Bal. in l. quicumque. col. iij. in vers. sed ponetur. C. de ser. fug. vbi inquit, quod si statuto cauetur qd filij bannitorum de ciuitate expellantur, non habet locum in feminis: quia in illis est minor audacia: & statutum de adultero, non habet locum in adultera, ut not. Bal. in consil. vj. factum tale est. lib. v. in fi.

¶ **Quinto** vidēdum est de priuileg. Et Bal. in c. ad audiē ¹¹⁸ tiam. el. j. col. fi. ver. quero nūquid. de rescrip. dicit qd vsu veterum masculinum concipit femininum etiā in priuilegijs

legijs. & idem Domin. in d. c. generali. col. iij. in ver. tertio casu. vbi infert quod priuilegium immunitatis cōcessum alicui ex filiis, etiam filiabus competit.

¶ Et ad hoc facit tex. in l. j. §. si. de immu. vbi excipiuntur descendētes ex fœminis, non autem fœminæ. Et per hoc videtur dubitandum de eo quod voluit Signo. in consil.

clxxx. in q. vbi inquit, quod priuilegium legitimandi filios datum alicui, nō intelligitur de filiabus. ^a Nam opi.

communis videtur in cōtrariū: quia etiam in priuilegijs masculinum concipit fœmininum. Et contra Signor. facit: quia potestas legitimandi est fauorabilis, & latè debet interpretari: vt not. Io. And. in c. si. de simo. per illum tex. & Abb. ibi post alios sequit. & idē Oldr. dicit in cōsi. clij. factū tale est. in prin. & Dñic. in c. quāuis. el. ij. de pb.

¶ Et ad prædicta notandum est quod tradit Corn. Perus. in consil. clxxvij. circa quod. lib. iij. & quod not. Fulg. in consil. cxxj. supposita. vbi in mandato Papæ de charitatu subsidio moniales includuntur. & Card. consil. cxxxv. puto. & Domin. in c. ne aliqui. de priuile. in vj.

119 ¶ Sexto idem est in rescriptis: vt no. Archi. in d. c. si quis. xvij. q. iij. vnde sub illa clausula, & quidam alij, etiā fœmina comprehenditur: vt not. Spec. in tit. de rescrip. præfenta. §. si. vers. sed quæritur vtrum. col. j. in fi. Imol. in l. si ita scriptum. de leg. ij. & Domi. in d. c. generali. col. iij. versic. quarto casu. & not. in c. significauit. de rescrip. vbi Abb. hoc tenet: quia rescriptum est modici præiudicii. de quo ibi latè insitit And. Sicul. col. iij.

120 ¶ Septimo idem in sententia in verbis iudicis: vt notat Archid. in d. c. si quis. xvij. q. iij. Et illud dictum Alex. extenditur etiam ad verba arbitri. in consil. j. col. vj. lib. v.

¶ Sed tamē^b de sententia dubitari potest, quia est stricti iuris: vt no. Inno. in d. l. si ita scriptū. de leg. ij. Et cōfirmatur: quia ex verbis sententiæ plus inferri nō debet, quā ex his necnon inferatur. Bart. in l. Iulianus. col. iij. ff. de condic. indeb. & Fulg. in consil. cxl. præsuppositis. in ij. dubio. & dixi in consil. xliij. circa fin. Et de hoc etiam not. Alex. in d. consil. j. col. vj.

121 ¶ Octauo quid in officijs: Bal. in c. ad audiētiā. el. j. circa fi. ver. sane in officijs. de rescrip. tenet q. nō. vnde infert q. si quis in testamēto dedit executores fratres suos, non intelligit de sororib: quia fœmina inualidū habet cōsiliū. ¶ Et ex tali ratione videtur, quod dictum de officijs pro-

^a Filiabus. Quod verū puto, quia nō est tanta rō in fœminis, & priuilegiū exorbitat, & est originatiter decisio Signo. consil. clxxxiiij. in qō. vertente inter Durantē, quod ad verbum re-

fert & sequit Præpos. in c. p. venerabilē. §. qd verō. num. 125. q. j. sint le. Itē tenet Signo. cō. ccxix. factū sic se habet. co. pe. nu. 15. Cur. senior col. fin. Hippo. Marfil. singu. dxxxvj. & ita tenendū est: licet Deci. hic, & Ia. in l. si qs id qd col. ij. de iuri om. iu. dubitēt. sed ipse Dec. postea maturus cognā & plenius examinans, in cōsi. cccclij. se cuius est opin. Signo. & bene. C. M.

^b Tamē. Imo idem. C. M.

his temporibus significat.

cedat in materia different, prout regulariter est in officijs: vt in hac l. foemina.

¶ Nonò, †specialiter dubitatur, an appellatione fratris, 121
soror includatur de iure communi? Hoc clarum videtur in dispositione legis: quia iura hoc expresse dicunt. l. tres fratres. ff. de pact. vbi glos. & in l. Lucius. §. quæsitum. de leg. iij. & in l. Lucius. in prin. vbi glos. ff. famil. ercisc. & in l. Lucius. §. Mauius. el. ij. ff. ad Treb. & not. Fulgo. in consilio lxxj.

¶ Et hoc procedit etiam si verbum, fratres, ab homine proferatur: vt not. Angel. in d. l. tres fratres. in d. §. quæsitum. & in d. §. Mauius. & sequitur Alexan. in consil. viij. animaduersis. co. ij. lib. iij. Et Pau. de Cast. in d. l. fratres. vbi ipse distinguit, an proferatur in numero plurali vel singulari.

¶ Sed magna dubitatio est, an hoc habeat locum in statuto? Pet. de Anch. in c. j. de constit. quem refert Alexan. in d. consil. lxxxv. † tenet quòd non, in statuto odioso. & 123

idem Paul. ^a de Cast. in consil. cxi. hereditas prædicta. ^A quem refert Fran. de Cur. in consil. ix. Et concludit Pau. de Cast. in d. consil. quòd statutum excludens sororem à successione fratris, non habet locum in successione sororis. & idem tradit Bened. Cap. in consil. lxij. cum viso. circa fin. qui tenet quòd non: quia non proprie masculinum concipit foemininum. Et quia sunt diuersa nomina, frater & soror, non est idem sicut est in filio & filia. Et hoc idem in casu substitutionis not. Fulgo. in consil. xxxiij. de mina Catherina. quia non proprie masculinum concipit foemininum. ideo appellatione fratrum non veniunt sorores. Et idem in statuto exorbitante tenet Cor. Peru. in consil. xciiij. circa prin. lib. ij. in prin.

¶ In contrarium ^b autem est decisio Bal. in consil. xlvij. ^B factū tale. in verbo, dubitatur. lib. v. vbi inquit, † quòd in 124
dispositione legis & testatoris appellatione fratris soror comprehenditur. Et idem dicit in statuto si eadem ratio sit. & idem tradit Alexan. in consil. lxxxv. animaduersis. colum. ij. lib. iij. §. alleg. & late Franc. de Cur. in consil. ix. Ticinensi statuto. & Ludo. Bologni. in consil. lx. tota difficultas videtur in perscrutando, an sit eadem ratio in sorore quæ est in fratre. Nam vbi esset diuersa ratio, allegata supra in contrarium procederent: & exemplum habetur per Alexand. in consil. xv. viso testamento. lib. iij.

^A Paul. Quod est consil. cxix. lib. j. secundum nouā impressionē. & placet in exorbitatū. aliàs secus. adde Alex. consil. xlv. lib. vj. Soci. in rubric. in xij. ff. de acqr. poss. Albe. in j. par. stat. q. clx. vij. Deci. j. e. l. secundum naturam. in fine. C. M.

^B In contrariū, vide Hippo. de mar. in luis singul. xxxix. incip. capias vnū de pane lucrādo. vbi allegat plura consilia doctorū tenentium hanc partem. H. C.

125 ¶ Decimo, notandum est de quibusdam verbis specia-

A liter. Nam appellatione coniunctorum^a vterque sexus comprehenditur etiam de proprietate sermonis. Alexan. in consil. xv. circa dubitationem. col. fi. lib. ij.

A Coniuncto-
rum. Sed non
appellatione
consanguineo-
rum: vt vult
Alex. consil. cl-
ij. cōsi. clxxxj.
in fin. lib. vij.
C.M.

¶ Idem est appellatione propinquorum. Bald. in consil. cccxxiiij. in q. libr. iij. Idem est appellatione proximorum. vt not. Ange. in consil. cclxxix. viso facto. Idem est appellatione descendantium, quia veniunt masculi & foeminae. Alex. in consil. clx. viso themate. lib. ij.

126 ¶ Idem est appellatione posteriorum. Anto. de Butr. in consil. ix. viso puncto. in primo dubio, cum simili. vt s. dixi & tradidit Pet. de Ancha. in consil. cccxxxix. pro maiori intelligentia. colum. iij.

¶ Et sub nomine auunculi matertera non comprehen-
ditur. Cor. perus. in consil. cclxxj. lib. iij.

127 ¶ Vltimo, econtrā, foemininum^b non concipit masculi
B num. l. si ita scriptum. de leg. ij. not. per gloss. in § fin. qui
da. tuto. test. poss. in l. j. ff. de verb. signi. Ideo ancillis le-
gatis masculi non continentur. l. seruis legatis. de leg. iij.
Nam hoc esset contra naturam, quam ars quantum po-
test imitatur, vt dicit Car. in cle. j. in ij. q. de sepul. in fin.
& in clemen. j. iij. quaestio. de elect. Et ideo nomine ab-
batissae abbas non comprehenditur: vt per gloss. in ele-
men. ascendentes de statu monac.

B Foemininum.
Vide Alex. in l.
sed si hac. s. li-
beros. de in ius
vocando. & in
consil. xlvj. iij.
volu. & consil.
lxvj. Hic. Chu.

¶ Et intelligitur, nisi esset eadem ratio in masculo,
quae est in foemina: vt dicit Anto. de Butr. in c. fi. char. ix.
de consuetu. quem referunt & sequuntur Modern. in l.
si quis id quod. ff. de iurisdic. omni. iudic.

C ¶ Sed hoc non videtur verum^c: quia tunc non esset dif-
ferentia inter masculinum & foemininum, contra. d. l. si
ita scriptum.

C Verum. Idem
Deci. c. cum in
cūctis. in prin.
col. iij. de elec.
C.M.

128 ¶ Et contra illud dictū Ant. de Butr. allego tex. notabilē
in c. quoniam in princ. de simo. ¶ vbi pena quae mulie-
ribus imponitur, non habet locum in masculis, in quibus
tamen erat eadem ratio. Et illum tex. ad hoc ponderauit
Ioan. de Anan. Sed illud quod dicit Anto. de Butr. posset
habere locum quādo dictū fuisset de foemina gratia ma-
ioris frequentie^d. Ex quo inferitur ad quaestione quā Al-
be. ponit in i. parte statutorū, quaest. ciiij. incipit. sed quid si
statutū sit in villa. quod quis nō teneat captias sub pena,
an habeat locum in huiusmodi fuisse determinatū Mu-
tinae quod non, de consil. Alberti Papiens. per regulam

D Frequentia.
Alet. l. deter-
minatio. s. serui.
de verb. sig. fa.
Ceter. in ling.
ver. frequentia.
Gerard. singu.
xcvj. Teugi
ad Alex. consil.
cxix in fi. lib.
vj. C.M.

distal. si ita scriptum. quia fœmininum non concipit masculinum.

¶ Dicit tamen Alberic. quòd vidit contrarium obseruari propter identitatem rationis: & dici potest expressum fuisse de capris propter maiorem frequentiam, vt dixi. Et ad hoc facit gloss. in l. j. C. de rap. virg.

¶ † Appellatione tamen personæ masculus continetur, 129 vt not. Bal. ^a in l. quicumque. col. iij. ver. idem si statutum A diceret, quæcunque persona. C. de seru. fugi. Et idem dicit ibi, nomine vniuersitatis. per l. metum. §. animaduertendum. ff. quòd met. causa. Et idem dicit Bal. in d. l. quæcunque. de nomine aquilæ: quia masculus & fœmina comprehenditur. Et in hac l. hæc satis sint.

PHILIPPVS Decius regius senator Delphi.

In §. Item impuberes. Argumenta.

A Bald. Adde eundem in l. omnes populi. de iusti. de iur. col. pe. & Barba. c. dilecti. de fo. compe. col. vij. & si vis videre latissi. de pluribus verbis, puta, filij appella. an veniat filia: & hinc appel. an veniat capra: & verbum, si quis si comprehendat fœminam, verbu raptor, & de similibus vide Barba. in cle. j. de elect. vbi multa dicit in col. xj. vsque ad xx. Hic. Ch.

- 1 Impuberes ciuilibus fungi officijs haudquaquam possunt.
- 2 Impubes iudex eligi nequit.
- 3 Impubes dignitatem aut officium sine administratione potest obtinere.
- 4 Pupillus, quòd scilicet iudicio careat, ab officijs prohibetur administrationem requirentibus. & nu. §.
- 6 Iuramentum non præsumitur esse de feudi substantia.
- 7 Pupillus in ecclesia cathedrali canonicatum habere potest.
- 8 Pupillus in ecclesia præbendam obtinere potest.
- 9 Pupillus iure hæreditario dignitatem cum administratione potest obtinere.
- 9 Pupillus neque notarius neque testis esse potest.
- 10 Impuberes defectu iudicij non possunt ad testimonium admitti.
- 11 Pupillus maior factus testis esse potest de his quæ vidit in ætate pupillari.

§. Item impuberes.

ITEM impuberes ab omnibus officijs ciuilibus debent abstinere.

¶ NOT A regulam † quòd impuberes ab omnibus. i officijs ciuilibus remouentur. † Et ideo non tenetur pater qui consentit filium infantem creati decurionem: quia creatio non valet. lege Lucius. §. pro infante filio. vbi gloss. ff. ad municip. Et idem est in officijs ecclesiasticis quæ impuberibus non conferuntur. c. indecorum. de ætate & qualitat. c. superinordinata. de præbend.

Et

- ¶ Et ista regula generaliter procedit, adeo quòd etiam propter penuriam hominum impubes non admittitur. l. ij. §. si. ff. de iure immun.
- 2 ¶ Secundo ampliatur, † vt etiam iudex eligi non possit, ita quòd officiũ debeat exercere post pubertatem: quia tempus electionis consideratur. vt not. Bar. in l. impuberem. in prin. §. de fal. vbi dicit, quòd pupillus notarius creari non potest, hoc modo, vt postea factus maior officium exequatur. alleg. l. excusatur. in princip. §. de excu. tut. & text. in c. si eo tempore. de rescript. in vj.
- 3 ¶ Sed hoc dictum dubitabile videtur: † quia vt j. dicam, impubes potest habere officium & dignitatem sine administratione. Ergo nihil repugnare videtur quominus constituatur notarius conferendo exercitium post tempus pubertatis: quia tunc dum est impubes nihil facit iudicio intellectus impuberis. Sed postea post pubertatem exequitur officium secundum iudicium quod tunc habet. Secus esset quando actus in effectu haberet fundamentum à iudicio pupilli, dum est pupillus. gratia exempli: Si minor xiiij. annis faceret testamentum conferendo eius testamentum post tempus pubertatis. Certè hoc non valeret: vt est bonus tex. in l. si minor. ff. de ser. expor. ibi, consilio eius quasi parum firmo resistit. & facit tex. in l. j. §. fina. ff. commod.
- ¶ Non obstant iura allegata per Barto. quia habent locum quando electio fit simpliciter. Secus quando facta est conferendo exercitium in tempus habile: de quo tamen videndum est quod dixi in cap. post cessionem. de probatio.
- 4 ¶ Tercio pupillus prohibetur hic, quia iudicio caret: vt dicit textus in l. cum prator. §. non autem. ff. de iudi. & in §. præterea. insti. quibus non est permis. fac. testa. & facit textus in l. j. §. impuberes verò. C. de fal. mo. Ideirco tertio ampliatur ista regula, vt contrarium per viam dispensationis à principe constitui non possit: quia super defectu iudicij naturalis dispensari non potest. vt not. Innoc. in c. iuriscitatus. de rescript. Bal. in l. bonarum. C. qui admit. fa. tex. in l. fin. C. de testa. milit. cum similibus, vt not. tradit ibi Alexand. Et videtur hoc procedere, nisi pupillus esset doli capax: quia cum eo videtur quod princeps dispensare possit: vt not. Angel. & sequitur Alex. in d. l. fina. per illum tex. de testa. mil. & ad hoc facit tex. in d. l. de minore. in princip. ff. de quæstionib. vbi in crimine læsæ maiestatis impubes habilitatur ad testimonium. & facit glo. in c. statututum. in verti. in canonicis. de rescript. in vj. quæ dicit quod Papa ex certa scientia potest causam pupillo committere. Et de hoc tradit Abb. & Moder. in c. cum vigesimum. de offic. deleg.
- 5 ¶ Et prædicta regula nũc limitatur vt procedat in officiis & dignitatibus cum administratione. Secus esset in officio & dignitate simplici quæ non haberet administrationem: ad quæ etiam pupillus habilis videtur: vt no. Bal. post Odo. in d. l. si. per illũ tex. de testa. mili. Et idem Bal. per

illum tex. in l. sed & milites. §. iam autē. ff. de excu. tut. vt not. Bar. in l. j. col. x. versi. ex prædictis pater. C. de dignilib. xij. vbi inquit, quod infans licet nihil intelligat, miles creari potest. Et hoc sæpenumero faciunt barones & reges qui faciunt eorum filios paruulos milites: vt Alb. dicit in d. l. si. Et ista ratione etiam infanti feudum concedi potest: quia magis habet naturam beneficij, quam contractus. Et licet non possit iurare. l. ius iurandum. §. pupillo. ff. de iureiur. † iuramentum non est de substantia feudi. ita Bal. dicit in l. si quis seruo. C. commu. de manu. & facit tex. in l. quam tuberonis. §. pupillum. ff. de pecul. vbi pupillus potest habere peculium.

A Pupillus.

Imò requiritur quod annum decimumquartum exceſſerit.

Egid. Bellamerra decif. dccxxvij. ſuppoſita. & decif. dccclv. ſentit Panor.

c. ſuper inordinata. nu. 4. de præben. in ca. præterea. de æta. & quali. & eſt decif. ſuper Reg. Cancellaria. l. 17. l. 1. no. 8.

~~ſuper inordinata. nu. 4. de præben. in ca. præterea. de æta. & quali. & eſt decif. ſuper Reg. Cancellaria. l. 17. l. 1. no. 8.~~

~~ſuper inordinata. nu. 4. de præben. in ca. præterea. de æta. & quali. & eſt decif. ſuper Reg. Cancellaria. l. 17. l. 1. no. 8.~~

¶ Et eodē modo in eccleſiaſticis poteſt pupillus^a habere canonicatū in eccleſia cathedrali, licet vocem dare non poſſit. c. ex eo. de elec. in vj. no. in c. ſi. vbi gl. de iud. in vj. ¶ Et poteſt etiam pupillus habere præbendam in eccleſia: vt not. Bald. in l. adminiſtrantes. §. qui corporis. ff. de excu. tut. & eſt tex. in c. ex inſinuatione. de ſimo. de quo Feder. tradit in conſi. xlix. domine Raynut. & in conſilio cxxij. caſus eſt talis: quædam eſt canonica. Et late Abb. in c. ſuper inordinata. de præben. Nam etiā pupillus poteſt habere ordines minores in quibus ſufficit ſeptennium. vt per gl. lxxvij. diſtin. in ſumma. & in clem. ſi. de æta. & quali. Ergo etiam poterit habere beneficia ſimplicia: vt ſ. dictum eſt: quia ille qui reputatur habilis in ordinibus, etiā in beneficijs debet habilis reputari. c. de his. vbi gl. xxvij. diſtin. in c. accepimus. de æta. & quali.

¶ Secundo, regula procedit niſi pupillus iure hæreditario dignitatem cum adminiſtratione conſequeretur: vt patet in filio regis, qui mortuo patre ſuccedit: vt not. in cap. grandi. de ſup. neglig. præla. & not. Bal. & Ang. in d. l. i. de teſta. mili. & idem Ang. in l. cum prætor. §. non autem. ff. de iudic. Et tunc debet regi per tutorem vt not. Old. in conſi. liij. queſtio talis eſt. Ioan. And. in addi. Specu. in titu. de tut. in rub. cum ſimilib. vt tradit Alex. in d. l. ſi. & Abb. in c. cum vigelimus. col. ij. de offic. deleg. Ioan. de Ana. in rub. de delic. pne. col. j.

¶ Et per iſtam regulam inferitur, qd pupillus non poteſt eſſe notarius. vt not. Bal. in d. l. impuberē. in prin. de ſol. Et eodē modo non poteſt eſſe teſtis. l. iij. §. lex Iulia. l. inuiti. in ſi. ff. de teſtib. §. teſtes autē. in ſi. de teſta. quia eius teſtimoniū eſſet, ſicut ſi cæcus teſtificaret de coloribus: vt Bal.

vt Bald. dicit in l. testium. C. de testib. colum. ij. versicu. redeo ad primum.

¶ Et licet non opponatur, eius dictum non valet: quia ipso iure est nullum. vt not. Ang. per illum text. in §. j. in authentic. de testamen.

10 ¶ Et non videtur quod etiam in defectum aliorum impuberes admittantur propter defectum iudicii naturalis, ex eo quod §. dictum est per l. ij. §. fina. ff. de iure iur. licet secus esset in alijs testibus qui ob alium defectum repelluntur.

¶ Et ista conclusio fallit in crimine læse maiestatis in quo pupillus ad testimoniū habilitatur. l. de minore. in prin. ff. de quæstio. Secundo fallit quo ad iudicium faciendū si sit doli capax: vt no. per gl. in l. inuiti. l. ij. in fi. ff. de testi. & not. Barto. per glo. ibi in l. fina. C. de his quibus vt indign. & in l. ex libero. §. fina. ff. de quæstionibus. Non tamen facit iudicium plenum, sed aliquale. vt not. Bartol. in l. maritus. supra de quæstionibus.

11 ¶ Tertio & ultimo limitatur, nisi sit maior factus: quia testificari potest de his quæ vidit in pupillari, ætate secundum glo. in l. ij. §. lex Julia. §. de testi. in l. notione. §. instrumentorum. de verb. sign. in l. ad testium. in prin. ff. de testa. & in §. sed neq. instit. de testa. & not. Spec. in titu. de testi. §. j. versic. sed nunquid factus impubes. Et hoc est verum in his quæ vidit dum esset proximus pubertati: vt not. Bart. in d. l. ad testium. in prin. & in d. §. instrumentorum. & est communis opinio: vt dicit Are. in d. l. ad testium. & Ang. Aret. in §. testes. instit. de testamen.

¶ Sed tñ considerandū est: quia hoc nō videtur verum. Nam ex quo eorū dictum refertur ad tempus pupil. ætatis in quo non habebat iudiciū, non videtur valere testimonium: quia factus pubes non deponit. Prout nunc, sed prout tunc. facit tex. in l. ij. §. fina. ff. cōmo. vbi factus maior nō obligatur pro cōmodo facto in ætate pupillari.

PHILIPPVS Decius Valen.

In LEius est nolle. Argumenta.

- 1 Nolle nubere non dicitur, quæ viri potens non reperitur.
- 2 Religiosus qualiter intelligatur non habere velle aut nolle.
- 3 Silere dicitur propriè qui loqui potest, & definire qui corpus.
- 4 Tutor nomine pupilli bonorum possessionem agnoscere quit, repudiare nequit.
- 5 Repudiare posse eum, qui & adire, qualiter intelligendum.

Nolle

Ad testium. Hæc opini. est etiam cōmunis de iure canon. circa quam vide Felin. latè post alios cap. cū nobis. de p. scrip. ij. col. in cā tñ criminali requirit qd sit ætatis xx. annorum: vt l. in testimoniū. §. de testib. Sed an vbi delictū aliter non posset probari, admittantur impuberes. Albe. quod sic in l. in testimoniū. §. de testib. quod tamen non cre do verū p. not. per Bald. in l. testiū. C. de testi. ij. col. & per ea quæ dicit hic do. Philip. in vers. & per istam. & maxime, quia in criminalibus probationes debent esse luce clario res. l. fina. C. de probati. & per tex. in d. l. in testimonium qui non sine mytho statuit ætatem xx. annorum. in causa criminali. Hic. Chu. Verum. in d. vt dicitur ad lex. consi. xxix. l. b. vñ Caro. M.

Quam nolle approbat. l. ij. col. ij. h. i. b. p. m. 3

6 Nolle & velle cōtraria sunt, mediū inter utrūq; est nō velle.

7 Voluntatem cessare, differt ab eo quod est, eandē reuocare.

REGVLA III. VLPIANVS.

EIVS est nolle, qui potest & velle.

¶ ISTA regula vltra gl. melius exemplificari potest, ex eo quod dicit tex. in l. pater Seuerinam. in princ. ff. de condi. & demon. & Bar. ibi ponit summariū huius l. Et not. illum. quod illa † quæ non est viri potens non dicitur nolle nubere, ex quo matrimonium contrahere non potest. Et sic velle non potest. bene facit tex. in l. quis sit fugitiuus. §. idem ait si seruus. ff. de adil. edi. vbi nolle dicitur ille qui potest statim facere, & nō fecit ibi, cum posset noluit. Ad idem tex. in l. nolle adire. ff. de acqui. hær. vbi non videtur nolle adire qui non potest. Et ista ratione dicitur, quod † religiosus non habet velle nec nolle. c. si religiosus. de elec. in vj. & in c. si religiosus. de testa. in vj. in c. si. de sepultu. eo. lib. not. in c. non dicatis. xij. q. j. & ideo non nocet nolle ei qui velle non potest. vt not. Bal. per illum tex. in l. ab administratione. C. de leg. vbi post Iac. But. infert ad statutum quod imponit pœnam declinanti iurisd. potestatis. vt nō habeat locum in clerico qui etiam si velit non potest coram seculari litigare. c. si diligenti. de fo. comp. & hoc late prosequitur ibi Alex. & per istum etiam vt s. & nolle etiam dicitur, qui facit quod nō possit velle. vt not. Bald. in c. intelligimus. col. ij. de iudi. per l. j. C. de natu. lib. vbi etiam Bal. in vlti. not. idē dicit. ¶ Et per istum tex. dicit Abb. in consi. xxij. quidam Ioan. colum. ij. libr. ij. quod † ille dicitur proprie silere, qui potest loqui : & desistere dicitur ille, qui inchoauit. vt not. Cald. in consi. xvj. de verbor. significa. facit text. de pœni. distin. ij. in fi. vbi dicitur, quod illud quod non est. deferri non potest. Et proprie excusatur ille qui acceptare potest : & qui non potest, dicitur improprie excusari. gl. not. in l. j. §. initium. in versi. c. sum. ff. de postul. & facit quod not. per glo. in c. ad dissoluendum. de despon. impu. dum inquit, quod non moritur ille qui non vixit. alleg. xxiij. q. ij. in c. quod verō. & in c. sicut ex vestratum. de homi. cum simil. vt per glo. in d. c. ad dissoluendum. & est regula generalis, quod priuatio præsupponit habitum. l. de cem. de verbo. obligat. l. manumissiones. de iusti. & iure. l. non

non videtur. l. eo. vbi de hoc plenè videbimus.

¶ Et regula istius l. secūdum gl. Bar. hic fallit in tutore qui bonorum possessionem agnoscere potest pro pupillo: & tamen illam repudiare non potest. l. tutor. ff. de bon. possessione.

¶ Sed tamen videtur dicendum q̄ imò ista regula etiam in tutore habeat locum: nam ipse potest nolle, cum habeat facultatem adeundi hæreditatem, vel agnoscendi bonorum possessionem. Ergo etiam bene verificatur, vt dicatur nolle adire vel nolle agnoscere. Sed non sequitur quòd licet dicatur nolle adire vel nolle agnoscere bonorum possessionem, quòd videatur repudiare: quia ex eo quòd tutor dicat, nolle agnoscere, nolle adire, non inferitur repudiatio: vt not. in l. qui se patris. C. vnde liber. vbi declaratum fuit.

¶ Bene verum est quòd per illum tex. in d. l. tutor. limitatur regula. l. is potest. s. de acquir. hæred. t̄ vbi dicitur: is potest repudiare, qui potest adire. Nam illa regula habet locum in eo qui iure suo & ex propria persona adire potest. Secus si ex persona alterius. vt not. Bar. hic: & sequitur Alex. in l. legatum. ff. de leg. j. in l. fi. C. de repub. bon. posses. Et hoc etiam non videtur verum: quia imò regula d. l. is potest. etiam habet locum in eo, qui ex persona alterius adire potest: vt probatur in l. is qui hæres. s. fi. s. de acqui. hære. vbi in repudiando voluntas patris & filij requiritur sicut etiam in adeundo necessaria est, vt etiam dixi in d. l. ij. de repud. bon. posses. Et ideo d. l. tutor. aliū habet verum intellectum: quia procedit in eo qui ad vtilitatem alterius adire potest. Nam in præiudicium alterius repudiare nō potest. vt nō idē Bart. in d. l. is potest. col. v. vbi alleg. gl. hic, quæ hoc sentire videtur, dum dicit quòd fallit in tutore ratione officij.

¶ Postremo, ad declarationem verborum regulæ, notandum est q̄ nolle & velle contraria sunt. Et inter ista contraria datur medium, quod est, non velle^a vt not. Bart. in l. iam dubitari. de hære. in fi. facit quod not. in l. j. s. scientiam. ff. de tribu. Nam verbum nolle, donotat expressam reuocetiam: nō sic in verbo non velle. vnde dormiens bene dicitur non velle: sed nō dicitur nolle, vt tradit Inno. Io. And. & doc. in c. prudentiam. s. sexta. de offi. deleg. cū simil. vt dixi ibi, & in l. qui se patris. post Alexand. ibi. C. vnde lib. Et adde Abb. qui videtur in c. finem litibus. de

^a Non velle, adde Bal. in l. verbū. C. de fideicommissis.

dolo

dolo & contu. in ij. col.

A Reuocetur. **¶** Et ad predicta etiam fa. quia aliud est, quod in aliquo 7
 no. vñ casum casu cesset voluntas: & aliud est, q̄ voluntas reuocetur^a. **A**
 vñcū in mate gratia exempli: morte mandantis expirat mandatum, et
 ria reuo. man- mandatum nō extinguitur per mortem tanquam reuo-
 dati. quod vbi catum sit à domino. Sed quia voluntas domini cessat. l.
 subest causa re iij. ff. loca. nam per mortem non dicitur voluntas reuo-
 nocandi mada tū, reuocatur. cata: quia reuocatio est quando contraria voluntas poni-
 tū, reuocatur. tur. & talis reuocatio per mortē fieri non dicitur. ita no-
 l. si cū Corne- tabiliter Bart. dicit in l. more maiorum. col. fi. s. de iuris.
 lius. ff. de solu. om. iud. vbi per hoc infert q̄ si aliquis causam delegaue-
 ibi, nec causam rit, donec iusserit reuocandum, quod per mortem non
 habuisset. Hic. videtur reuocare^b. Allegat bonum tex. in c. si delegatus.
 Chuc. de offic. deleg. in vj. & est cōmunis opinio, q̄ per mortē
 non dicatur actus reuocari^c: vt latē Alex. concludit: quia
 iudex qui pos- alios refert. in l. centesimis. §. si. de verb. obli. & est dictū
 suit quendam Inn. in c. licet vndique. de offic. delega. refert & sequitur
 ad confinia do Ang. in l. & quia. s. de iuris. om. iud. Et sic ille cuius vo-
 nec reuocauer- luntas cessat, dicitur non velle. Et nolle dicitur, qui re-
 rit, an eo mor- uocationem facit. PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. Velle non creditur. argumenta.

- 1 Velle non putatur, qui superiore cogente operatur.
- 2 Voluntarius non dicitur actus qui iussu patris vel domini est factus.
- 3 Voluntas coacta qualiter voluntas dici possit.
- 4 Voluntatem coactam, voluntatem esse, in negotijs proprijs & non alienis intelligendum.
- 5 Voluntas an possit dici coacta in eo, q̄ gerit negotia aliena.
- 6 Voluntas dicitur quandoque coacta conditionali violentia.
- 7 Filius vel seruus aliquid faciens mandato patris vel domini pressus excusatur.
- 8 Locator operarum excusatur, si iussu conductoris aliquid fecerit in fundo alieno.
- 9 Laborator an ob denūciationem cum protestatione extra iudiciali desistere teneatur.
- 10 Bona fides possessoris non alteratur per simplicem denūciationem.
- 11 Vicinus vicini negotia nosse præsumitur.
- 12 Iudicis mandato qui quid operatur, an aliquādo excusetur.

REGVLA IIIII. VLPIANVS.

VELLE non creditur, qui obsequitur imperio patris uel domini.

NOTA

- 1 **¶** **NOTA** quoddam non reputatur velle ille qui actum facit ex iussu patris vel domini: licet enim precise non cogatur obedire, quia etiam iubente domino seruus potest nolle adire: ut dicitur text. in l. cum proponas. C. de here. in fi. Tamen obtemperando actus ille non dicitur voluntarius, ut hic dicitur. Et secundum gl. hoc intelligitur quod ad hoc ut à pœna excusetur, aliàs secus: quia etiam voluntas coacta, voluntas est. ut per gloss. quæ alleg. l. si mulier. §. si metu. el. ij. supra quod met. cau. & l. si patre cogente. supra de ritu nup. Sed certè hoc modo ista regula multum restringitur intelligendo illam respectu pœnæ, de qua in text. nihil dicitur. Et ideo generaliter ut verba sonant intelligi potest, quia proprie & verè non datur velle: nec
- 2 actus voluntarius videtur, quando fit iussu patris vel domini: quia ex voluntate fieri dicitur, quod ex libero mentis arbitrio proficiscitur. ut dicitur text. xv. q. i. c. j. in §. voluntatem. Et per obedientiam propria voluntas macatur, ut inquit text. vii. q. j. in c. sciendum. Et actus non dicitur
- 3 voluntarius, quando fit ab eo qui poterat compelli: ^a ut not. Bal. per illud text. in l. nouissime. ff. quod fal. tut. auth. & tradit Io. And. in c. præterea. in ver. extorquentes. de iure patr. & in regula bonafides. in prin. de reg. iur. in vj. cum iura. ut dixi in c. cum M. de consti. & facit text. in l. rem legatam. infra de ad. lega. vbi alienatio dicitur voluntaria, quando non instante necessitate, sed à mera voluntate procedit. Et ideo ex prædictis bene infertur, quod hæc regula absolute procedat prout loquitur.
- 4 **¶** Non obstat quod voluntas coacta voluntas dicatur, ut in iuribus alleg. in gl. & ad idem text. in l. si priuatus. in prin. supra qui & à quib. & est text. melior de iure. xv. q. j. in c. merito. quia respondetur quod voluntas est qualificata & non simpliciter unde non proprie dicitur, ex quo non est simpliciter, sed secundum quid ^b arg. l. hoc legatum. & quod ibi Bar. de le. iij. Et ad hoc est text. ad litteram in c. maiores. in §. item queritur. de baptis. vbi dicitur, quod coactus dicitur velle cōditionaliter & non absolute. & facit text. in d. l. si priuatus. vbi primo dicitur, quod coactus manumittere voluntate secōmodo. aut. Et postea dicit text. quod non fuit voluntas manumittere h. Et sic simpliciter & absolute eius quod cogitur non dicitur voluntas. Et in primo limitat & declarat illud quod dicitur, quod voluntas coacta, voluntas est. Et regula nostra intelligitur de voluntate simplici & propria.

^a Compelli.
Dec. consi. ccij.
nu. 2. vbi dixi.
C. M.

^b Quid. Bal. l. pe. in fi. C. quō & quā iud. adde Arist. in ij. ethic. Gabr. Biel. in iij. sent. di. xv. q. ij. art. i. tetigi i tra. 2a. vltima. nu. 411. Et nouem gradus voluntatis tradit Bonau. in ij. sent. dist. xij. & quæ dicitur infra c. re. cxxxiij. C. M.

¶ Secundo, quod dicitur quod voluntas coacta voluntas est, habet locū 4 in negotio proprio. Secus est in negotio alterius: vt not. Bal. dicit in rubri. de controuer. inuest. in fi. per l. j. in fi. ff. de auto. tut. & idem no. Bal. in l. ij. §. sed si quis. col. fi. C. commu. de leg.

¶ Sed considerandum est, quod imò etiam in gerente negotium alterius: quia in tutore vel procuratore voluntas coacta voluntas est, dum eligit potius hoc facere, quàm aliud malum pati, vt dicitur in d. c. merito. xv. q. j. Nam ratio ista quæ in facto proprio consideratur, etiā in alio procedit, bene verum est quod compulsio non reddit actum nullum in facto proprio: secus in tutore. & ita loquitur text. in d. l. j. in fi. Et hoc idem est in pluribus alijs casibus. vt not. ibi per glos.

¶ Tertio voluntas coacta voluntas dicitur, quando violentia præcise 6 non inferitur, sed est conditionalis: puta: nisi sic feceris, te interficiam. In eo enim quod elegit ita facere potius quàm mori, eius volūtas est: vt declarat tex. in d. c. merito. v. q. ij. & in d. c. maiores. in §. item quæritur. de de bapt. Secus quando quis præcise cogitur aliquid facere, quia tunc nullo modo consentire videtur: quia potius dicitur pati, quàm agere: vt dicit tex. not. in c. satis. quod met. cau. & idem habetur in d. c. maiores.

¶ Quarto & vltimo licet coacta voluntas dicatur, non tamen est voluntas spontanea. vt no. Abb. per illū tex. in c. j. de reg. & est gl. not. xxxij. q. v. in c. notificasti. in verb. licentia. & no. Abb. in c. cum locum. de spon. fa. in c. abbas. quod met. cau. Et in hoc etiam considerandū est, quia si voluntas spontanea accipiat pro libera, hoc habet locū in qualibet voluntate simplici quæ proprie libera esse debet, per ea quæ superius dicta sunt. Si verò capiatur spontanea voluntas pro voluntate eius qui sponte se offert: tunc spontanea voluntas à voluntate simplici distinguit. Nam sponte fieri dicitur illud quod fit proprio motu, & non ad petitionem: vt not. dicit Pet. de Anch. in cle. præsent. de censu. in v. not. vbi expressè dicit, quod non dicitur sponte fieri illud quod fit ad petitionem.

¶ Vltimo notandū est quod dicit gl. hic per istū tex. & excusatur filius 7 vel seruus qui aliquid facit de mādato patris vel dñi. Et hoc intelligit in delictis leuibus qui non habēt atrocitatē: vt gl. dicit per l. ad ea. infra eod. Et ad hoc est tex. in l. liberorū. §. excusant. ff. de his qui not. infra. & in l. liber homo. la. ij. in prin. supra ad leg. Aquil. & glos. ibi latè insitit. Secus est in grauib. delictis in quibus non excusatur filius vel seruus. d. l. ad ea. quæ à contrario sensu. & est tex. in l. seruus non in omnibus. §. de act. & obli. & no. Bart. in l. seruus. ff. de noxal. in l. non solū. §. si mandato. col. j. §. de iniur. & ibi in versu. idem puto. dicit q. quælibet iniuria personalis dicit graue delictū quantū ad propositū. Et licet in grauioribus (vt dictū est) non excusetur filius vel seruus ex iussu patris vel dñi, pænna tamē mitigatur: vt est tex. no. in l. seruos. C. ad leg. Iul. de vi publ. & Bal. & Sali. ibi ad hoc not. illū text. Et eodē modo excusaretur etiā in atrocibus

atrocibus, qñ seruus cogereť à dño sub cōminatione mortis si illud nō faceret: vt Bar. dicit in d. l. seruus. de nox. Et hoc haberet locū in quolibet qui tali modo per merū cōpelleretur: vt not. per doc. in l. vt vim. supra de iust. & iu.

8 ¶ Et quod supra dictū est de filio vel seruo, etiā habet locū in alijs hominibus sui iuris qui ex mādato alterius excusant, saltē in his quæ sunt de genere permissorū. vt no. per glo. fi. in l. in rem. §. tignū. ff. de rei vend. quæ dicit de

4 laboratore^a qui cōductus de mādato cōductoris intrauit fundū alterius, q̄ excusatur. & Bar. Ang. & Docto. illā sequuntur. & tradit no. Bal. in conti. cccclxiiij. statuto ciuitatis Papiæ. lib. iij. secundū nouā formā. & no. Alb. in l. si q̄s id quod. col. pe. in ver. itē facit. supra de iurisd. om. iud. & idē Alb. in l. j. in prin. col. j. in fi. in ver. & bene facit ista l. tera. supra de eo per quē fac. est. & no. Bar. in d. l. nō solū. §. si mandato. col. iij. in ver. sed quæro. Bal. in l. non ideo. col. j. ver. & nota q̄. l. nostra. C. de accu. & idē Salic. ibi, in j. q. & idē Bal. in auth. ingressi. col. ij. in ver. quod dico de medico. C. de sacrosan. ecc. & facit quod not. Bal. in q. accusatus de vi turbatiua. col. antepe. ver. tertio quaritur.

9 ¶ Et prædicta cōclusio limitat non procedere qñ prædicto laboratori sit facta denuntiatio. vt dicunt Imo. & Roma. in l. de pupillo. §. nuntiatiōem. in ver. quis forte. per gl. ibi, in ver. nullus. in fi. Et idem voluit Ange. in d. §. tignū. in ver. quod intellige. dicens, q̄ cōtra laborantes nō obstāte p̄estatione eis facta, est p̄asumptio doli. & idē no. Ang. in auth. vt omnes obe. iud. in iij. col. in ver. item ex hac lectura patet. & sequitur Alex. in cōsil. xxxvj. visis his quæ per dños. lib. j. col. ij. & in cōsil. lxxix. visis his quæ egregie. lib. ij. Et ista videt cōmunis opi. licet idē Alex. cōtradicat in d. l. de pupillo. §. nuntiatiōem. col. iij. vbi inquit, q̄ laboratores p̄pter talē protestatiōem non debent desistere: quia illa denuntiatio extraiudicialis nō cōstituit illos in mala fide. alle. tex. in l. pe. ff. p̄ empt. vbi emptor rei alienæ q̄ bona si se possidebat nō cōstituit in mala fi. ex eo q̄ q̄s extraiudicialiter sibi denuntiavit rē esse suā.

10 ¶ Sed rīderi potest, q̄ tex. in d. l. pe. loquitur in eo q̄ erat in bona fide causata ex tit. emptionis: meritō illa bona fides non alterat ex simplici denūtiatiōe alterius. Nō sic videtur in laboratoribus, quorū bona fides & credulitas erat solū fundata in simplici dicto cōductoris: ideo etiam ex simplici dicto alterius alterat. Cū nulla sit rō quare

^a Laboratore.

Idem Bal. l. nō

ideo min⁹. col.

j. C. de accusa.

Ang. de malef.

¶ si. sempronii

mandatorē. q.

iiij. Soci. l. rem

quæ nobis. col.

ult. de acq. pos.

cōl. iij. cū seq.

lib. iij. l. as. l. de

pupillo. §. nun

ciatiōem. in fi.

de ope. no. nū.

Fran. Purpu. l.

quod re. nu. 86

ficet. pe. Limi

tat Paul. confi.

ccccxx. in fine

lib. j. Alex. cōf.

xxxvi. vbi in

annota. tetigi

lib j. Prā. Rip.

c. ij. num. 61. de

iudic. C. M.

magis vni quàm alteri credatur. Et sic defendit ista limitatio quæ maxime haberet locum si protestatio facta fuisset re integra antequam laboratores intrarent fundum. argu. l. si fundum. & quod ibi Barto. C. de rei vend. & ex eo quod dixi responderi potest ad doctrinam Barto. quæ facit pro opi. Alex. in l. quod te. col. pen. supra si cert. pet. in l. qui in alterius. de reg. iur. cum simi. vt dixi ibi, quòd quis non tenetur credere denuntianti vel protestanti in eo quod non pendet à facto proprio eius cui fit protestatio: quia in facto alieno est probabilis ignorantia, nisi facta sit fides per instrumentum: nam hoc non videtur habere locum in laboratore: quia, vt dixi, sicut fuit facilis ad credendum conductori: ita etiam debet contradicenti credere & desinere.

¶ Secundo gl. in d. §. tignum. habet locum propter ignorantiam probabilem in qua sunt laboratores. Secus ergo videtur si ignorantia non esset probabilis: vt quia essent vicini qui præsumuntur habere notitiam, quia vicinus præsumitur scire facta vicini. c. quosdam. de præsump. & no. Bar. & doct. in l. j. ff. si cer. pet. Et in simili casu ad propositum nostrum tradit Spec. in ti. de emp. & vend. §. nunc dicendum est. in fi. & in terminis tradit Alex. in consi. xxxvj. lib. j. §. alleg. Et pari ratione idem esset dicendum in alijs casibus in quibus scientia præsumitur: vt quia esset fama in loco, propter quam scientia præsumitur: vt no. Bar. in l. is potest. col. vj. de acqui. hæ. & in l. si cui. §. eisdem. ff. de accu. cum simi. & tradit Alex. in consi. xxxvj. visis his. col. ij. lib. j. & in consi. clxxvj. in hac causa col. iij. lib. ij. & in consi. clxx. col. ij. eo. lib. ij. & secundum istam limitationem procedit tex. in l. ij. in fi. in ver. si verò. ff. de term. mot. de quo tex. opponit Alb. & non soluit in l. si quis id quod. ff. de iur. om. iu. Nam loquitur ille tex. quando operarij scienter hoc fecerunt, vt colligit ibi, in ver. seq. quòd si per ignorantiam. vbi tex. aduersatiue loquitur de ignorantia. Ex quo datur intelligi quòd in d. ver. si verò. immediate præcedenti loquitur quando scienter id factum fuit. & non placet sol. Moder. in d. §. nuntiationem. qui dicunt quòd in tex. d. l. ij. sequitur quando laboratores conducebantur ad opus illicitum: quia ibi non constat hoc: quia illa mutatio lapidum & terminorum de se non videtur de genere prohibitorum. Ad supradicta etiam esset videndum, an excusetur ille qui mandato iudicis aliquid facit. Et regula est quòd sic, in regu. quod quis. de reg. iur. in vj. & in l. non videtur. §. quod iussu. j. eo. & quomodo hoc procedat & intelligatur, reservatur dicendum ibi, vbi melius cadit.

PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. In negotijs. Argumenta.

- 1 Furiosus quia agenda non intelligit, meritò negotium gerere nequit.
- 2 Furiosus ne ad pias quidem causas testari potest.

Test

- 3 Testamentum furiosi aliquādo Romæ approbatum legitur.
- 4 Furiosus pro delicto non punitur, quod ratione careat & sensu communi.
- 5 Furiosi factum non personale dicitur, sed casuale.
- 6 Furiosus iisdem causis, quibus & ignorans ligatur.
- 7 Filia furiosa aliquo casu pro consentiente habita. Filia sanæ mentis, si non contradixerit, pro consentiente haberi debet.
- 8 Furiosus quo differat à pupillo fari valente.
- 9 Pupillus infans à pari procedit cum eo, qui infantiz proximus est.
- 10 Pupillus qualiter obligari possit, remissiuè.

REGVLA V. PAVLVS.

IN negotijs contrahendis alia causa habita est furiosorum, alia eorum qui fari possunt, quanuis actum rei non intelligant. nam furiosus nullum negotium contrahere potest: pupillus omnia negotia tutore autore agere potest.

PRIMO noto, quod furiosus nullum negotium contrahere potest: quia non intelligit quod agit. §. furiosus. instit. de inutil. stipul. & nulla est eius voluntas. l. furiosi. §. eodem. §. præterea. instit. quibus non est permis. facere testamen. & in omnibus & per omnia loco absentis & quiescentis habetur. l. ij. §. furiosus. §. de iure codic. l. j. §. adipiscuntur. §. de acquiren. possessio. & in l. ubi non voce. §. furiosus. §. eodem. in l. ij. §. furiosus. §. de procuratoribus.

Et ista conclusio procedit etiam dato quod actus per furiosum recte factus fuisset, prout prudenti conveniret: quia hoc videtur factum à casu ex quo mente caret: ut dicitur in d. §. præterea. cum simili. §. allega. Et hoc patet, quia etiam ad pias causas furiosus testari non potest: ut Bartol. concludit in l. j. in 1. qua stio. C. de sacrosan. eccle. bene facit tex. in cap. fin. de successio. ab intest. & in c. si cur tenor. de reg. & hoc videtur verum, quando constat ealem non esse sanæ mentis: alias verò ex dispositione quæ mature & prudenter facta sit, ex quo hic non constat de furore, videtur quod non præsumatur furiosus. Et hoc modo videtur procedere quod notat Ioan. And. in capit. 3. sine. de successio. ab intesta. circa fin. ubi refert^a testa-

A Refert. Ant. Corf. in singu. ver. testamentum. l. 1. p. tre furioso. colum. ij. de his q sunt suivel ali. iur. & consilio cxlij. col. v. lib. iij. Hipp. mar. singu. cccclxxx. vide Cor. consil. lxxij. lib. j. C. M.

A Mentis. Dixi remissiue ad Alex. confi. cxlj. lib. j. fa. Pentha. de Cre. repeti. l. ij. col. lj. C. de rescin. ven. Lud. Gomes in Reg. Cancell. reg. de infir. resignan. q. x. Sed quòd præsuntur furor perseuerare, & in eo factò, Alexan. confi. cxlvij. col. ij. lib. vij. Bertran. confi. xlvij. ex processu. col. ix. lib. j. vide Alcia. tract. præsunt. reg. ij. præsunt. xvij. Carol. Molinæus.

B Delicto.

Nota tamen q si culpa sua sit factus furiosus & delinquit, nō excusatur. ita Car. in cle. j. de homic. in vj. quòd de delicto tamen cōmisso ante furorē non potest puniri criminaliter. ita Bald. in c. j. de eo qui trat. suū occidit. & ista est communis opi. de qua vide latissime p Ias. post Alex. lex factò. de vulgar. & pup. col. x. vers. sed pulchrum dubium. & Bald. in c. in literis. de rescript. & hoc procedit etiā si ante furorē fuerit conderatus, secundū doct. ibi. Si tamen

mentum cuiusdam qui dicebatur furiosus, ex eo q rectē factum fuisset, Romæ in senatu approbatū fuisse. & recitat Bal. in c. j. in prin. per quos si it inuest. Alex. in l. furiosum. C. qui test. fac. pos. & facit quod no. Ang. in d. l. furiosum. vbi inquit, q in furioso qui dilucida habet interval la, ex qualitate actus præsunt factum qn erat sanæ mentis^a. cū si. & tradit Alex. in cōfi. cxij. matureq. co. iij. li. j. & in confi. xxxvj. visis attestationibus. col. pen. lib. ij.

¶ **Secundò**, prædicta conclusio quæ videtur loqui in cō tractibus, ampliatur vt habeat etiam locum in delictis, in quibus furiosus non punitur. l. sed & si quemcunq. §. secundo. ff. ad legem Aquil. l. illud. §. sanè. §. de iniur. & etiam pro graui delicto^b, puta pro homicidio. vt est tex. in l. diuus. §. de offi. præ. l. infans. §. ad leg. Corn. de fidei. in l. pe. §. si. §. de par. Aliqualis tamen pœnitētia imponitur, si furiosus post delictum cōmissum ad sanā mentem conuertatur. vt dixit tex. xv. q. j. c. si quis insanien. & hoc toleratur, ne disciplina ecclesiæ deferatur. vt dicitur in c. excōmunicatorum. xxij. q. v. vbi imponitur pœnitentia pro homicidio permissò, ne disciplina ecclesiæ deferatur. & in hoc tenet Luc. de Pen. in l. si apparitor. col. si. de coarta. lib. xj. Sed hoc dictum nō videtur verum: quia furiosus pro tali homicidio nō efficitur irregularis. text. in cle. j. de ho. ergo non videtur aliquo modo puniendus: & quia satis ipso furore punitur. d. l. diuus. & d. l. pen. §. si. de par. & quia ibi dicitur tale homicidium esse impu-

constaret de simulatione, bene potest puniri. ita Bal. l. furiosum. qui test. fa. pos. C. in cautela. hinc vsus est quidam iudex in patria mea quadam cautela: nā cū vellent mandare sententiam executioni contra quendam malefactorem: fuit oppositū q non poterat propter superuenientē furo: em: tūc ipse fecit ponere malefactorem in loco vbi erat sagittandus: & præcepit cuidam ex executoribus vt percuteret sagitta ignum in quo malefactor erat: quo factò ipse alta voce petijt cōfessionem: & sic detecta fuit malitia malefactoris. Qualiter autem probetur furor, vide Barb. c. cū dilectus. de succ. ab intest. ij. col. Ias. l. furiosum. j. col. v. quia quis non præsuntur furiosus, secundū Bald. per illam l. in fine. C. de hæredib. insti. ideo alleganti incumbit onus probandi, vt per Bal. in l. nec codicillos. C. de codic. & Card. cle. j. §. alleg. in ij. q. Et an probetur per testem nō reddentem ra-

nitum. + Et quia factum à furioso, videtur factum à casu sine facto personæ. vt dicit tex. in l. fi. in fi. 3. de administ. tut. & glos. hoc tenet in d. c. si quis insaniens. in ver. propria. & ad illum text. in prin. responsio colligitur. Non obstat. tex. in d. c. excommunicatorum. quia ibi potest esse culpa, quæ non cadit in furioso.

6 ¶ Et ad supradicta notandum est, quod furiosus ^a tamē obligatur ex causis ex quibus ignorans obligatur, vt probatur in l. iij. §. & si furiosi. 3. de neg. gest. & not. per gloss. hic, & tradit Barto. in l. Iulianus. in vij. col. ff. de condict. indebiti.

¶ Et not. etiam casum singu. quem gl. hic adducit in quo furiosa filia pro consentiente habetur. in l. ij. §. voluntatem. ff. sol. mat. vbi videtur ille tex. contra text. in l. quia certum. ff. loca. vbi furiosus non potest haberi pro cōsentiente: quia expressè consentire non potest. Docto. laborant in ratione illius §. voluntatem. in d. l. ij. sol. mat. Ias. ibi dicit quod in d. §. voluntatem. nō fingitur consensus aut voluntas: quia istud est impossibile in furioso. d. l. qui ad certum. sed ibi fingitur non contradictio: quia filia ibi furiosi habetur pro non contradicente.

¶ Sed certè hoc videtur contra illum tex. qui expressè dicit consentire eam, quia meritò credat: ergo ibi fingitur consensus: & nullo modo dici potest quod fingatur ibi non contradicere: quia in veritate non contradicit filia furiosa. Cū ergo habeamus veritatem, non est opus fictione: quia fictio cum veritate non conueniret. l. filio quem pater. 3. de lib. & posthu.

7 ¶ Præterea in illo casu filia sanæ mentis, si non contradicit, habetur pro consentiente, vt ibi dicitur, nisi euidenter contradicat, videri patri consentire, ergo in illo casu non videtur differentia an fingatur consentire, vel fingatur non contradicere. Et ideo stat cōtrarium de d. l. quia certum. quia in filia sanæ mentis, taciturnitas habetur pro consensu: quia contradicere potuisset: secus videtur in furiosa. d. l. quia certum.

¶ Sed potest responderi, vt dicit gloss. hic, quod ibi sit casus specialis: & ratio specialitatis videtur, quia actio erat communis cum filia: & quia nō agitur de interesse filiæ, ex quo pater teneretur illam iterum dotare, si non haberet dotem: vt not. per gloss. in l. ij. §. quod si in patris. in verbo, dos est. ff. sol. mat.

tionē dicti sui. vide Bald. in l. solam. C. de testibus. Paul. de Cast. in d. l. furiosum. H. C.

A Furiosus. Et an furiosus gaudeat omnibus privilegijs pupilli. Bald. in l. ij. C. qui admittit. & vnum no. q. licet furiosus nō habeat consensum in contractibus, habet tamen in quasi cōtractibus. ita Bal. in sua Margar. in verbo, furiosus. & in dubio si sit furiosus per dilucida intervalla si faciat testamentum vel cōtractum, præsumitur fecisse tempore non dilucidi intervalli: ita Bald. vbi 7. H. C.

¶ Secundo principaliter noto differentiam quā regula facit inter furiosum, & pupillum qui fari potest, & idem habet in §. furiosus. & in §. pupillus. insti. de inut. stip. Scus est in pupillo infante, quia furioso aequiparatur, ut à contrario sensu colligitur hic. & ad idē pro ista aequiparatione est tex. in d. §. pupillus. in l. j. §. adipiscimur. §. de acq. pos. in l. Fulcinius. §. adeo. ver. ita autē. §. ex quib. cau. in pos. ea. in l. pupillus. supra de acqui. hæ. in l. vij. §. de cō di. fur. in l. quod infans. §. de rei ven. in l. infans. §. de sica. in l. inuitū. de ser. vrb. præd. in §. præterea. insti. qui. non est permis. fa. test. in l. quod pupillus. §. de condi. inde. in l. pupillus. §. de act. & obl. in l. j. C. de fal. mo. limitatur in casu l. infantis. C. qui admitti. vbi glo. facit differentiam inter infantem & furiosum, de quo ibi dixi.

¶ Et quod dictum est de pupillo infante, idē est si infantia proximus sit. ut dicitur in d. §. pupillus. insti. de inuti. stip. & gl. ibi declarat, quando dicatur proximus infantie vel pubertati, in verbo infantia proximus. & idem gl. in l. pupillū. in j. gl. infra eo. no. Bar. in l. j. ff. de noua. col. ij.

¶ Et de hoc quomodo intelligatur & procedat, videbimus in d. l. pupillum. infra eo. vbi melius cadit: quia tex. ibi loquitur de pupillo proximo pubertati. Regula ergo ex differentia quæ traditur hic, procedit in pupillo qui sit maior infante & proximus pubertati: quo casu habet aliquem intellectum, & actus in eo fundari potest & suppleri cum autoritate tutoris: ut hic dicitur, & in d. §. pupillus. de inuti. stipul.

¶ Et qualiter pupillus obligetur, no. Bar. in d. l. j. col. pe. supra de noua. cuius dicta reasumit Ang. Are. in d. §. pupillus. col. j. & videbimus in l. pupillus. infra eo.

In l. Non vult hæres esse. Argumenta.

- 1 Legitimus consentiens hereditatem transferri in institutum, præsumitur nolle hæres esse.
- 2 Transferre latius patet, quàm concedere.
- 3 Transferre velle intelligitur quis variis modis. & nu. 9.
- 4 Corrumperē volēs mulierem, quando capite puniri debeat.
- 5 Voluntas non eadem est cum facto, sed ipsa re distincta.
- 6 Verba statutorum sunt propriè intelligenda.
Veneno interficere volens, an sit plectendus, si non perfecterit quod voluit.
- 7 Venenum emens necandi gratia punitur, ac si necasset.

Verba

- 8 Verba actum denotantia pro materiae subiectae ratione sumuntur, quandoque pro simplici voluntate.
 10 Voluntas ex facto collecta, praesumitur tacita.
 11 Actus se habens per modum actionis, fortior censetur eo, qui per patientiam constat.
 12 Non velle dicitur, qui etiam velle potest.

REGVLA VI. VLPIANVS.

NON vult haeres esse, qui ad alium transferre voluit hereditatem.

- ¶ Ista regula melius quam glo. dicat, exemplificari potest in casu l. si quis ita haeres instituitur si legitimus. §. de haere. instit. vbi haeres institutus sub conditione si legitimus haeres hereditatem vendicare nolit. † Nam si legitimus consentiat quod hereditas in heredem institutum transferatur, apparet quod non velit esse haeres, ut hic dicitur: qui enim rem in alterum transfert, illam nolle ipse habere dicitur: ut de donatione text. dicit in l. senatus. §. j. ff. de dona. cau. mor. vbi qui donat, illum potius quam se habere mauult. Et qui rem habet pro delicto, intelligitur voluisse in alium transferre, & à se omnino rejicere: ut inquit tex. in l. j. in l. si id quod. §. si. ff. pro dereli. in l. quod seruus. in princip. ff. de stipulat. ser. & in §. hoc amplius. instit. de rer. diui. Et ideo hic bene dicitur, quod non vult haeres esse, qui ad alium voluit hereditatem transferre: & verbum istud, transferre, de quo tex. loquitur, intelligitur de totali abdicatione: † quia plus est transferre, quam concedere. ut per glo. in c. j. de commo. in §. sed quod principi. in verbo, concessit. instit. de iure natu. & in capit. lex est. ij. distinct. quae exponit trāstulit, id est concessit. Et ideo translatus de vna ecclesia in aliam, nihil retinet de prima. xxj. q. ij. ca. si quis translatus. Et not. Bal. per illum tex. in l. Vlpianus. ff. de excu. tut. Et dum in tex. dicitur hic voluit transferre. ista verba dupliciter intelligi possunt.
- 3 ¶ Primo simpliciter pro nuda voluntate: ut quia declarauit voluntatem suam esse quod hereditas in alium transferatur, prout dictum est infiguratione casus, per illum tex. in dicta l. si quis ita haeres.
- ¶ Secundo, illa verba, voluit trāstferre. intelligi possunt: cū

effectu, ita quod re ipsa hæreditatem ipse in alium transulerit. Et ita videtur glo. hic intelligere. ¶ Et secundum istum intellectum hic probatur quod voluit glo. not. per illum tex. in l. fin. ff. de re. diui. quæ verba hic posita, muros transcendere voluerit: interpretatur & intelligit, quod

re ipsa transcederit muros. † Et Bar. ibi per illam gl. infert ad statutum quo cauetur quod si quis voluerit ⁴ aliam ^A quam mulierem corrumpere, capite puniatur. Nam intelligitur, quod cum effectu illam corruerit. Et ex hoc dicto Bar. infert Franc. de Cre. in suo not. xlix. defensiui semel. quod stante statuto, quod si quis voluerit aliquem venenare, capite puniatur, quod tale statutum non haberet locum in illo qui præparauerat venenum, si delictum non fuit consummatum: quia verbum illud, voluerit, intelligitur de re ipsa quod fecerit. Et pro tali expositione etiam est gl. in l. j. in verbo, voluerit. ff. de leg. ij. Et illum not. ibi Alex. in fi. post Pau. de Cast. Et ad id est glo. in l. fi. in prin. C. de cõdi. in ver. voluerit. quæ exponit voluerit, id est elegerit. & in l. si constituerit. in ver. voluisse. ff. fini. reg. & in l. quod si ab initio. ff. si cer. pet. & in c. si diligenti. in verbo, purgare. de foro compe. & not. Bal. Ang. & Imo. in l. si quis Sempronium. §. de hæredi. insti.

¶ Sed tamen ^b aduertendū est in prædictis quæ Doctores simpliciter sequuntur. Nam talis expositio est contra proprietatem verborum: † quia volūtas ab ipso facto separata est, & distinguitur. c. j. de eo qui mit. in pos. l. promissor Stich. §. cum constituto. §. de constit. pec. Et ideo exponere verbum voluerit pro ipso actu, est contra proprietatem verborū. Bene fateor quod talis expositio tolerari potest quandoque propter subiectam materiam: quia verba secundum subiectam materiam accipiuntur. l. si vno. in prin. vbi Bart. C. loc. etiam impropriado verba: vt Alexan. tradit in consi. v. puto de iure. lib. iij. cum simil. vt dicam in l. quoties. j. eod. Et hoc modo procedit & intelligitur glo. in d. l. fin. §. de rer. diui. Nam illa expositio ibi necessaria est, quod exponatur verbū illud, transcendere voluerit, pro facto quod transcederit: quia pœna de qua ibi agebatur, erat imposita pro ipso facto, vt dicitur ibi in principio. l. si quis violauerit. Nam verbum illud, violauerit, designat factū. vnde licet postea inferius in eadem l. dicatur quod Remus occisus fuit ex eo quod muros transcendere voluerit: consonat quod verbū illud **voluerit**

A Voluerit. istud dictum sequitur Barbat. in c. quia nonnulli. de refer. col. xvij. & Felii. in suo tract. quando conatus puniatur. in iij. col. in princip. quem vide in ista materia. & Socin. in tract. fallen. in regu. xxxj. folio vij. & Bertachi. in suo reperto. in versu. venenatio.

B Tamen. eadē tradit & tenet Deci. in l. certi conditio. §. si. col. ij. §. si cert. pe. vbi aliquid dixi. C. M.

A Neceſſitas. Imò videtur quòd ſic: quia ſtatuta punientia delicta, intelliguntur de conſummatis, iuxta doct̃ riam Bar. & omnium in l. j. ad leg. Cor. de ſica. & ſtatuta debent intelligi in caſu vero & non ficto. l. ij. & ibi Bald. §. hæc verba. de nego. geſt. & l. quicquid. de verbo. obligat. §. & ſic iſta voluntas venandi etiam ſi proceſſit ad actum propinquum, dicitur ficta. vnde non poteſt puniri per ſtatutū

voluerit, pro facto accipiatur, ſecundum quod in princ. l. dicitur. Et ideo illatio quam facit Bart. ad ſtatutū in d. l. ſi. non bene probatur in ſtatuto: quia in ſtatuto nō cōcurrit illa ratio ita interpretandi quæ in præalleg. l. ſi. habet̃.

9 ¶ Et in contrarium eſt regula communis, ¶ quòd ſtatutorum verba propriè intelliguntur. l. iij. §. hæc verba. vbi Bart. ff. de nego. geſt.

¶ Minus etiam ſatisfacit illa decifio Franc. de Cre. quòd ſtatutum, ſi quis voluerit venenare aliquem, non habeat locum in eo qui præparauit venenum.

7 ¶ Primo, quia militat ratio inducta contra Bar. quòd in caſu ſtatuti non ſubeſt illa neceſſitas ^a recedendi à proprietate verborum, prout erat in caſu d. l. ſi. de rerū diui.

A ¶ Secundo, quia in caſu in quo loquitur Franc. de Cremona

quia requirit factū verū & cōſummatū: put in ſimili conſultit Bal. in cōſili. ccc. l. vj. incipit. ſtatuto Placentie. in j. volu. vbi vult quòd ſtate ſtatuto Placent. quòd quicunque nixus fuerit adulterium cōmittere, decapiteſ. quòd ſi quis tentauerit, & non potuit adimplere, quòd nō ſit

decapitandus, ſed quòd puniatur alia pœna pecuniaria: per not. per Cy. & doct̃. in l. is qui cum telo ad leg. Cornel. de ſicar. Tertio facit, quia per conſuetudinem totius mundi eſt derogatum omnibus legibus diſponentibus conatum puniri. vt vult Specu. in titu. de accuſa. in §. j. quem ſequitur Bal. in conſil. ccc. l. xj. in j. volu. in cip. qui dam rumor. & Alex. in conſil. xv. in j. vol. ij. col. Ang. & Moder. in l. j. §. hæc autem verba. ff. quod quiſque iur. Pely. in tract. quando conatus puniatur. in ij. col. Ang. in tract. maleſi. in ver. & ex interuallo. pe. col. Bertachi. in ſuo reper. in verſi. venenatio. vbi dicit ſe pluries iudicaſſe Romæ. Barbat. latiſſimè in conſilio xxxij. in ij. volumi. & hæc eſt communis opi. prout ipſe dicit, & ſic videtur quòd bene iudicauerit Franc. de Cre. exponendo venenauerit, id eſt re ipſa fecerit. & mors ſecuta eſt. pro quo facit tex. glo. in c. conſulere. de ſimo. his tamen nō obſtantibus credo opi. d. Philip. veram. per ea quæ ipſe ſubtiliter dicit, prout moris eius eſt ſemper mittere ſalcem ſuam in materias ſubtiles, nodofas, & intricatas, & eas miro & ſubtili modo enucleare: nam negari non poteſt quòd voluntas ſit ſeparata ab ipſo facto. text. c. i. hic per eum alleg. vbi glo. in ver. voluntatem, alleg. plures concor. quæ voluntas in delinquendo retenta in animo etiā in atrociffimis delictis non puniunt. l. cogitationis. §. de pœnis. latè Car. in clem. j. de viſur. in ij. q. ſed vbi proceſſum eſt ad actum exteriorem, efficitur punibilis: vt nō. dicit Bal. in l. non ideo minus. C. de accu. vj. col. dicens, quòd etiam in atrociffimis voluntas. ſeu ordinatio de delinquendo non punitur, niſi proceſſum ſit ad aliquē actū ordinatum de præſenti ad ipſum factum, quo cau venit puniendus: ſic ergo in præſenti caſu. Secundo, vbi quis eſt impeditus impedimento facti, vt quia iur. detentus, non venit puniendus conatus: vt volunt Doct̃. maxime Card. in d. c. j. de eo qui mit. in poſ. Tertio, ſtatutum loquitur clare & expreſſe puniendo ipſam voluntatem. ergo debemus ſequi illud. quia lex vel ſtatutū quantuncunq. durū & riga-

rosam sit, vbi clarè loquitur, est sequendum. l. prospexit. ff. qui & à quib. Quarto, verba statuti sunt intelligenda propriè vbi absonus intellectus non sequitur: vt in l. ij. §. hæc verba & ibi Bar. ff. de neg. gest. ita in casu isto cū clarè cōstet voluntatem statuentium velle punire ipsam voluntatem delinquēdi propter atrocitatem delicti: vt in l. j. C. de malef. vbi gloss. Salic. & Ioan. Fab. & Ang. post gloss. in §. alia. instit. de

publi. iud. Bal. in suo consilio clxij. in ij. vo lu. vbi appellat istud delictum grauissimum, dicens quòd cōmittens tale delictum, proditor & homicida nūcupatur, ergo si est grauissimū, quare nō punietur eius conatus, sicut in alijs etiā homicidijs, vt in crimine læsæ maiestatis, & in assassinamento: vt vult ipse Bald. & Ang. post gl. ibi in d. §. hæc verba. & magis late Ludo. Bo. io. in suo consilio. vij. in ij. colū. versic. quòd assassinamento. Quinto, facit dictum consiliū Bal. cclvj. vbi vult, quòd si ibi probatum esset quòd ille

na, ille non habuit simplicem voluntatem, sed deuenit ad actum, quia venenum præparauit: & per eum non stetit, quia detectus fuit, vt ipse dicit: quo casu statutum videtur voluisse talem poenam imponere propter atrocitatem delicti: quia plus est hominem veneno interficere, quàm gladio. l. j. C. de male. Et ad hoc bene facit decis. Bar. in l. j. ff. de parric. vbi in vlti. no. per illum tex. dicit, quòd ille qui emit venenum vt daret alicui, licet non dederit, punitur tamen ac si dedisset. Quòd dicit notandum esse cōtra quosdam monachos qui voluerunt abbatē venenare.

¶ Et de hoc not. Ioan. de Ana. in rub. de his qui fil. occ. & Barth. Veron. in consil. lxxxj. vbi in inquisitione. & est consilium vltimum. Et idem Bartho. Veron. in consil. v. casus talis. & in simili casu de abortiuo tradit And. Sicul. in consil. xxij. sapientissimus dicit. lib. ij. col. penul.

¶ Eodem modo quantum ad casum huius lapplaudet quòd verba illa, transferre voluerit, intelligantur cum effectu propter subiectam materiam: vt §. dictum est.

¶ Sic etiam econtrā propter subiectam materiam verba quæ denotant actum & effectum, pro voluntate simplici quandoq; accipiuntur. l. stipulatus sum Damam. de verborum obligati. cum glo. in ver. dares. quæ exponit, dare velles. l. ij. in princ. ff. solu. matrimo. in ver. cogitur. circa si. dum dicit: stipulanti, id est stipulare volēti. & in l. illud. C. de sac. san. eccl. in ver. fecerit. quæ exponit, id est facere voluerit. facit tex. in l. j. §. j. ff. de aqua plu. arcen. cum glo. in ver. noceat. quæ exponit, id est nocere possit. ad idem text. in l. Labeo. in princip. §. de statu libe. ibi, nocet, id est

qui tentauit committere adulterium, fecisset quicquid potuerit, & per eum non steterit, quòd veniret puniendus: tamen quia ibi non perseverauerit: quia ausus est, non venit puniendus. & ad contraria. §. adducta respondeo, quòd nos loquimur vbi statutum clarè vult punire conatum: quia tunc non potest dici casus fictus, imò verus, quia ipsa voluntas delinquendi vere est: nec etiam non consummatum, quia satis est consummatum illud quod punit statutum. nec etiam obstat communis opinio, quæ habet, quòd generali consuetudine est hodie derogatum omnibus legibus punientibus conatum, quia illa nō extenditur ad atrocissima delicta, vt §. dictum est. nec etiam obstat. d. c. consulere. quia respondeo,

nocere possit. & in l. ha. actiones. ff. ad Velleia. cum glo. in ver. competunt. quæ exponit, id est competere possunt cum sim. vt in not. casu tradit And. Sicul. in cõf. xxj. præclare dicitur. col. iij. lib. ij. & cõf. lxxxj. præclare & eleganter. col. ij. lib. iij. ¶ Et retento supradicto intellectu, ad istum tex. q̃ verba illa transferre voluit, intelligantur cum effectu, ita quòd realiter in aliũ hereditatem transfulerit, colligitur & bene probatur hic, † quòd ex facto voluntas declaratur. ad idem text. in l. Paul. respondet. ff. rem rat. hab. in l. si auita. C. de iure delib. in l. reprehenden. da. cum glo. C. de instit. & substi. vbi glo. in ver. comprobasti. quæ alleg. bonum tex. in l. de quibus. §. de legib. ¶ Et plus est aliquid facere facto, quàm verbo: vt dicit tex. in c. dilecti. el. ij. de app. Et plus est facere, quàm pronuntiare, vt inquit tex. in l. si tamen. §. ei qui. §. de ædil. edic. & potiora sunt facta ad declarandum voluntatem, quàm verba, quæ sæpenumero contra intentionẽ proferuntur: vt Abb. dicit in cõf. cxvij. illud de iure queritur. lib. ij. col. ij. † Notandum tamen est quòd voluntas quæ ex facto colligitur, tacita videtur. Et ad qualitatem facti restringit & limitatur: vt not. Bart. in l. j. §. si quis hoc interdicto. in fi. ff. de iti. actuq; priua. qd̃ verò verbis sit expressum, dicitur, & magis extenditur gl. no. in cle. sape. in ver. partibus. circa fi. de verb. sig. de qua not. Pau. de Ca. in l. si conuenerit. §. de iurisd. om. iur. & in cõf. xxv. super primo. col. v. secundũ formã primã. & Ro. in cõf. cxxxij. in pposito casu. Et ad idem facit gl. no. in l. j. §. sed videndũ. in versũ. succedat. j. de suc. edi. prout illam declarat Pau. de Ca. in l. j. C. qui admit. de quò videndum est quod dixi ibi. col. iij. ¶ Similiter notandũ est q̃ licet facto voluntas declaretur, vt §. dictũ est: tamẽ actus facti qui se habet per modũ agẽdi, est fortior & magis intẽtus ad demonstrandũ voluntatẽ, quàm actus qui sola patientia consistat: vt no. Inn. tradit in c.olum. el. ij. de resti. spo. Ant. de But. in c. veniens. col. ij. ver. restat videre. de fil. presby. cum simi. vt Moder. cõgesserunt in c. gratũ. de offi. deleg. & dixi ibi. col. pe. Sic etiam testis facilius probat facere, quàm pati. vt not. Bald. in l. data opera. col. xj. ver. octauo modo dicitur. C. qui accus. ¶ Vltimo considerandum est, quod regula ista videtur procedere quantum ad hereditatem, de qua principaliter disponitur quòd in alium transferatur. Secus est in consequentia: quia transferendo in alium hereditatẽ, videtur velle

prout ad l. fia. de rer. diui. Est bene verum q̃ in iudicando esset durum recedere à prima opin. quam sequitur omnes. de quo vide hic per domi. Philipp. alleg. maximẽ Barbat. Vnum tamen dico, quòd si casus eueniret vbi esset in practica talis species delicti, prout est Romanæ. quòd iudicare contra communem, & credo quòd recte. Hier. Chu.

A Velle. Dixi
in cōsue. Paris.
4. ix. gl. iij. nu.
7. C. M.

velle^a esse hæres per prius: quia aliter in alium trāslatio fieri non potuisset. l. si aui. vbi tex. C. de iure delib.
¶ In glos. vnica quæ laborat ponendo exempla ad istum tex. quæ, non videntur cōuenire. Nam in duobus primis exemplis non potuisset pro se retinere ille, qui in alium trāstulerit hæreditatē, cuius cōtrariū videt præsupponere tex. hic, dum inquit, nō vult hæres esse. † quia nō velle¹² dicit, qui potest & velle. l. eius. s. eo. & vltius in secūdo exēplo quādo quis fuit grauatus restituere, ipse remanet hæres saltē nomine, & nō fit totalis trāslatio, vt denotat verbū illud trāsferre, vt. s. dictū fuit in prin. Alia duo exēpla posita in glo. etiā nō possunt bene adaptari: quia ibi hæreditas in illū trāsferitur propter expressam repudiationē. & nō ex eo simpliciter qñ quis hæreditatē in aliū trāstulerit, prout hic tex, loquitur. & vltà glo. secundum Albe. hic exēplificari potest tex. in casu. l. fuit quæstionis. s. de acqui. hæred. & in l. Iulianus. in prin. s. si quis omis. cau. test. Sed etiā illa iura nō vident bene adaptari posse ad istā regulā quæ videtur loqui in casu licito in quo q̄s possit licitē in aliū hæreditatē trāsferre, vel illā habere apud se: sed in illis iuribus punit trāsferendo hæreditatē in alium: ideo exemplificari potest, vt dixi supra in prin.

PHILIPPVS Decius Valentia.

In l. Eius est nolle. Argumenta.

- 1 Testamentum est quid indiuiduum, quod non est partim validum, & partim nullum.
- 2 Ius accrescendi qua ratione introductum fuerit.
- 3 Substitutio pupillaris an faciat testamentum pro parte valere, quod aliā non valet.
- 4 Testator non potest ius accrescēdi prohibere in institutiōe.
- 5 Hæres partem hæreditatis adire nequit, alia repudiata.
- 6 Miles partim testatus, & partim intestatus decedere potest.
- 7 Miles de vna re testari potest, in reliquis remanēs intestat⁹.
- 8 Miles, quod ad testamentum attinet, in dubio præsumitur vti velle communi iure.
- 9 Miles cœlestis militiæ quo iure testetur, & an possit testatus partim, & partim intestatus decedere.
- 10 Qualitas quæ verbo adiungitur, secundum tempus verbi ferre semper intelligitur.
- 11 Sententia iudicis quare strictam recipiat interpretationem.
- 12 Statuto induci potest, vt decedere possit quis partim testatus, & partim non.
- 13 Testatus partim q̄s decedit, qñ alicui totū relinquere nequit. Vxor maritum in tertia parte bonorum potest hæredem instituere, in reliquis quos vult, aut debet.

REGVLA VII. POMPONIVS.

IVS nostrum non patitur eundem in paganis & te-
 A stato & intestato^a decessisse, earumq; rerum natu-
 raliter inter se pugna est, ut testatus & intestatus quis
 sit.

ISTA regula, comprobatur: † quia testamentum est
 actus indiuiduus. Ideo pro parte valere nō potest: vt not.
 Cy. in l. furiosum. C. qui test. fa. pos. & Bal. per illum tex.
 in l. si is qui legē. §. de test. & facit tex. in l. fideic^amissa.
 §. j. & quod ibi Bart. de leg. iij. Et propter istā regulā tū
 accrescendi introductum fuit, ne quis decedat pro parte
 testatus, & pro parte intestatus. vt not. per gl. in l. si ser-
 uus communis extero. ff. de acqui. hære. vt not. Bar. in l. j.
 §. his ita. ver. tertio habet. C. de cad. toll. in l. re coniūcti.
 col. viij. ver. quartò quæro. de leg. iij. & probatur in §. nō
 autem. insti. de hære. insti. vbi tex. istam rationem addu-
 cit. & in l. si duobus. §. de test. mil. & de ista ratione vidē-
 dum est quod dixi in l. j. C. quando non pet. par. vbi de-
 fendendo prædictam rationem ab impugnatione Moder.

† Ista regula ampliatur tripliciter. Et quatuor modis li-
 mitatur.

3 † Primo enim ampliatur vt etiam habeat locum in pu-
 pillari substitutione quā facit pater pro filio. vt no. Bald.
 in l. sed & plures. §. ad substitutos. ff. de vulg. vbi per illū
 text. dicit, q̄ sicut pater ^{non} potest decedere pro parte testa-
 tus, & pro parte intestatus: ita filius cui pater pupillari-
 ter substituit: quod dicitur esse notatu dignum. & hoc re-
 fert & sequitur Corn. Peru. in consi. xxxviiij. in casu isto.
 libro quinto.

4 † Secundo ampliatur, vt ista regula intātum procedat
 q̄ dispositio testatoris in cōtrarium non valet: quia non
 potest testator in institutione prohibere ius accrescendi,
 ad istum effectū vt pro parte decedat testatus, & pro par-
 te intestatus: vt not. Bar. in l. si duo. in prin. §. de hære. in-
 sti. & de hoc doct. omnes cōueniūt. arg. l. nemo potest. de
 leg. j. Sed inter doc. magna est discordia. An tali casu de-
 beat testator in totū testatus vel in totū intestatus de-
 cedere, de quo vidēdum est in locis alle. per Alex. in l. quo-
 ties. C. de hære. insti. & in l. si quis priore. in l. §. ad Treb.

5 † Tercio ampliatur vt idem sit in herede qui nō potest
 hære

▲ Intestato.
 Circa istam re-
 gulam videas
 Soc. in trac. fal.
 vbi ponit vi-
 gintiduas fallē-
 tias i reg. cccc.
 fo. lix. & inquā-
 tum dicit q̄ ad
 pias causas po-
 test quis de-
 dere pro parte
 &c. vide Iaf. l.
 j. C. de sac. lan.
 eccles. col. iij.
 vbi dicit q̄ cō-
 munis opi. est
 q̄ in testamen-
 tis ad pias cau-
 sas nō sint sub-
 latæ solennita-
 tes iuris ciui-
 lis. Soci. tamen
 vbi §. tenet cū
 Bar. H. C.

hereditatem pro parte accipere, & pro parte recusare. l. j. & ij. ff. de acquir. hære. Et intantum hoc procedit quod etiam filius hæres institutus non potest legitimam retinere, & residuum hereditatis repudiare: ut tenet Cy. in l. hæres instituta. C. de impu. ubi Bal. & Paul. de Cast. sequuntur. & Bar. in l. quia poterat. §. ad Trebel. cum simili: ut tradit ibi Alex. & idem Alex. in consil. vlti. lib. v. Pe. de Anch. in consil. cccxij. ex sola vulgari. Aret. in consil. clx. longa est ista consultatio. col. ij.

¶ Prædicta regula primò fallit in milite qui potest de- 6
cedere pro parte testatus, & pro parte intestatus: ut colligitur hic ibi, in paganis. & est tex. §. non autem. insti. de test. mil. & in l. qui miles vnum. in l. si duobus. §. de test. mil. Et non solum pro parte bonorū, sed etiam pro parte temporis militi privilegium conceditur: ut probatur in l. miles ita heredem. §. de test. mil. Et ratio specialitatis in milite videtur, quia vice duarum personarum fungitur. l. ij. §. si. §. ad Maced.

¶ Et regula ista de eadem persona loquitur, ibi, eundem. unde non mirum si regula non habet locum in milite, licet vice plurium personarū fungitur. Et ita dicunt Bal. Sali. & Moder. in ij. not. in l. j. C. de test. mil. Et ex ista ratione inferri videtur quod miles testari possit de bonis castrensisibus tantum, & in paganis remanebit intestatus, vel econtrariū: non autē videtur quod pro parte bonorū paganorum testari possit. ita inferri videtur ex ratione præalle.

¶ Sed tamē hoc non est verum: quia etiā de vna re miles 7
testari potest, & in omnibus alijs bonis intestatus decedere. l. si miles vnum ex fundo. §. de test. mil. l. cogi. §. sed & si miles. §. ad Treb. Et ratio superius alleg. non videtur vera: quia imò miles pro vna persona consideratur in tali privilegio. ut colligitur in d. §. cum autem. insti. de her. insti. ubi ponitur regula, quod iste non potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, nisi sit miles.

¶ Ut ergo exceptio facta de milite conveniat, miles pro vna persona reputatur: ex quo regula ibi facta est de eadē persona, ibi, neque idem. & dixi latius in d. l. j. de testam. milit. Non obstat l. ij. §. ad Macedonian. quia ibi dicitur, quod miles filiusfamil. in castrensi peculio reputatur sui iuris: quia aliis non posset testari. l. senium. C. qui test. facere poss. l. qui in potestate. §. de testamen. unde in alijs militibus qui sunt sui iuris illa ratio cessat. Est ergo di-

cendum, quòd in militibus speciali priuilegio hoc cõcedatur vt possint etiam pro parte testari: & tale priuilegium habet locum quãdo apparet de eorum voluntate: aliàs in dubio præsuntitur quòd iure communi^a vti velint. l. in testamento. C. de test. mil. cum simi. vt dixi ibi in ult. no. Et ista limitatio de militibus extẽditur vt etiã habeat locũ in p*ri*u. cau. vt no. Bar. in l. j. C. de fac. san. ec. & sequitur Alex. in consil. cx. in fi. lib. iij. Abb. in consil. xxxj. circa duo. col. ij. in ij. lib. Et pari ratione idem videtur in testamento facto inter liberos, per ea quæ notantur in l. hac consultißima. §. ex imperfecto. C. de testam.

¶ Restringitur tamen ista limitatio in militibus armat^b militiæ, prout iura supra alle. loquuntur. Et non haberet locum in militibus cõlestis^c militiæ: vt nota. dicit Ioan. And. in rub. de pecu. cler. in addi. Spec. in ver. est autem sciendum. & sequitur Aret. in l. j. quam legit cum l. ij. col. iij. ver. adde etiam. ff. de acqui. hæred. Hoc tamen pendet ab his quæ tradunt Alex. & Moder. in l. centurio. supra de vulg. & pup.

¶ Secundo, regula limitat procedere à principio, vt verba regulæ etiã indicant, ibi, decessiße. & in d. §. non autẽ. ibi, nec enim ex parte intestatus decedere potest. Et sic verba referuntur ad tẽpus mortis: quia iqualitas adiuncta verbo secundũ tempus verbi intelligit l. Titius. vbi Bart. ff. de testa. mili. l. in delictis. §. si extraneus. de noxa. Secus vero est ex postfacto: quia non prohibetur quis ex postfacto decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, d vt probatur in l. circa. supra de inoff. test. vbi Bar. & Doc. hoc dicunt. & hoc sanẽ intelligitur quãdo per sententiã iudicis post aditã hæreditatem mediante querela rumpitur testamentum pro parte. d. l. circa. nam querela nõ intentatur nisi post aditam hæreditatẽ. l. filium. §. sed cum exhæredatio. supra de contratab. & sententiã iudicis strictẽ intelligitur: quia ex verbis sententiæ non inferit nisi quatenus verba sententiæ important de necessitate: vt not. Bar. in l. Iulianus. col. imp. supra de condic. indeb. vbi alleg. l. si iudex. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & l. j. C. de ordi. iudi. & no. Fulg. in consil. cx. praesuppositis. merito ergo sententiã iudicis restringitur, vt pro parte rumpatur testamentũ: secus vero si testamentũ rumpatur pro parte ex dispositione legis, & ante aditã hæreditatẽ: quia tunc etiã ex postfacto in totũ rumpit: vt no. Bart. per illũ

tex.

A Communi.
Alex. consil. lx. nu. 20. (vbi dixi) lib. ij. consil. lv. nu. 6, lib. v. C. M.

B Armate. Pro hoc facit gl. in §. sed hæten^o. insti. de mil. testat. qui vult, q nulla priuilegia cõpetat militibus nõ existentibus in expeditione, nisi q filius. & surdus & mut^o milites possint testari, quæ glo. cõiter approbat ibi. de quotalẽ doc. l. centurio. hic alle. H. C.

C Cõlestis. Facit Matheß. sin. lxxij. C. M.

D Pro parte intestat^o. De hoc vide latissimẽ do. Pau. de cal. in l. nam & si. §. filius. ff. de inoff. test. & in l. cũ duobus. C. de inoff. test.

tex.in l.pen.ff.de ritu nup.& Pau.de Cast.ibi declarat.

¶ Tertio regula fallit, si aliter disponatur à statuto: quia huic regulæ licet à testatore derogari nõ possit, vt supra dictum est, tamen† autoritate statuti induci potest quòd 12 quis possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, vt no. Ang. & Imo. in l. moribus. in prin. per illum tex. ff. de vulg. & pup. & Alex. in l. sequitur. in ij. notab.

▲ Partē. Vide Steph. Bertrā. in l. j. nu. 47. & ibi Io. de Garro. super gl. ij. nu. 8. & 9. C. M.

¶ Quarto & vltimo regula fallit, quando quis alicui non potest totum relinquere, sed tantum partē, 2 quia in alia ▲ parte erit intestatus: vt no. Bar. per illum tex. in l. j. C. de secun. nup. not. in l. si is qui. ff. de vulg. & pupil. vbi Alex. post alios in ij. not. & ibi reprehendit glos. nostram hīc, quæ tenet quòd totum acquiratur, licet postmodū auferatur sibi illud quod erat prohibitum. & Bar. in d. l. j. de secun. nup. refert opi. gl. hīc. & in d. l. j. quæ idem tenet. Sed ipse dicit esse speciale in illo casu, vt quis possit decedere pro parte testatus, & p parte intestatus: sicut est in milite: quasi velit Bar. quòd propter dispositionem legis & statuti hoc fieri possit, vt supra dictū est. Et certè hoc esset verū in terminis. d. l. j. de sec. nup. si constaret de mente legis. Sed in illo casu non constat quòd Imperator voluerit derogare huic regulæ. † Nam simpliciter ibi dicit, 13 quòd non potest vxor maritū instituere, nisi in tertia parte. Et per hoc non infertur, quòd in alijs partibus, mulier intestata decedat: quia intelligitur quòd alium instituat in alijs partibus. Et casu quo non institueret in totū, acquiratur iure accrescēdi. Sed vltra tertiā partem restituere cogetur. arg. l. cogi. §. hi qui solidum. supra ad Treb. Et ita in effectū glo. hīc saluari potest.

In l. Iura sanguinis. Argumenta.

- 1 Naturalia quæ sunt, immutabilia sunt.
- 2 Pater iure naturali filios educare tenetur, non obstante statuto contrario.
- 3 Pactum quòd pater nõ tenetur alere filiū, est ipso iure nullū.
- 4 Filius an possit ex causa alimentis priuari.
- 5 Filius, qui debitam sibi portionē consumpsit, alimenta à patre petere poterit.
- 6 Pactum contra ius naturale aut officium paternum, est ipso iure nullum.
- 7 Legitima filijs debita non potest per statutum auferri.
- 8 Legitima quo iure filijs sit debita ex bonis parentum.
- 9 Legitima patri vel matri an statuto possit minui, vel in totum tolli.

¹ Pactum. Vide Lud. Bolog. in cōfi. xxj. in ij. col. & vij. vbi an valeat argu. de pa-
cto ad statutum. & adde quod cōmunis opi. Cano. à qua nullus discipat, tenet q
non valet consuetudo quod pater non teneatur alere filiū. Ita Rochus Cur. in re-
pe. c. quanto. de consue. col. xxxij. fo. xxij. H. C.

² Insti. cū. l. de vt mē legistis nō capir qd sit ius naturę, qā istin. & licet insti. à na-

REGVLA VIII. POMPONIVS.

IVRA sanguinis nullo iure ciuili dirimi possunt.

- Hæc regula de plano procedit capiēdo iura sanguinis pro ipsa coniunctione sanguinis, quæ tolli nō potest etiā pacto. l. ius agnationis. §. de pac. l. abdicatio. vbi glo. C. de pat. pote. + quia naturalia immutabilia sunt. §. fi. insti. de iur. na. bene facit tex. in l. ij. §. de vsuf. ea. re. quæ vsu cōsu. vbi dicitur q ratio naturalis autoritate Iuriconsulti mutari non potest: & ideo ista naturalis coniunctio sangui-
¹ nis etiam cadit in seruum: vt not. Bar. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accu. Ius verò cognationis quod à iure ciuili inducitur, bene tolli potest: vt per gl. in §. quod autē. in ver. cognationis. insti. de capi. dimi. & no. Ras. in l. j. §. ius naturale. in fine. ff. de iusti. & iur. vbi inquit, quod ista agnatio vel cognatio non potest tolli: sed ius agnationis, id est, ius proueniens ab agnatione, tolli potest. Et in no. casu tradit Ro. in consi. lxxxij. quo ad id quod quærit. vbi concludit, cōiunctū sanguine posse haberi pro extraneo
² ex forma statuti quo ad cōmoda ciuitatis. + Et cum pater iure naturali teneat filiū alere. l. j. §. ius naturale. §. de iusti. & iur. per istū tex. infert Alb. de Ros. in j. parte statuto-
rum, in q. xl. in vers. itē quæro. q non valet statutū, quod pater non teneat filiū educare. & ad hoc alle. Iac. de Are. in l. si quis à liberis. ff. de lib. agno. & Galeotū in tract. de alim. in ver. pone quæstionem. & alleg. etiam Spec. in tit. qui fil. sint legi. col. iij. ver. sed pone, quidam emancipa-
³ uit filium. + vbi tenet non valere pactum quod pater non teneatur alere filiū cui dedit partem suam, si postmodum
⁴ ad necessitatē peruenerit. & quod non valeat pactū, nec statutū, tenet idē Alb. in l. j. §. ius naturale. col. fi. vers. sed quæro. ff. de pac. Sed tñ contrariū de iure videtur saltē ex causa: quia licet educatio liberorū sit de iure naturali quā-
⁵ tum ad instinctum^b naturæ. d. l. j. §. ius naturale. & j. dist. in c. ius naturale. tamen ille naturalis instinctus est redu-
ctus ad necessitatē à iure ciuili. l. si quis à liberis. in prin. ff. de lib. agn. vnde in pluribus casibus videmus quod ali-

tura nō est ius, sed passio vel affectus. Ius autē naturę quantum ad diuina est notitia quædā legis diuine ho-
minis naturę à Deo indita. ad Rom. i. & in ita illud plat. in ij. Signarū est su-
per nos lumen vultus tui. Quā-
tū autē ad ciuilia negotia, ius naturę est noti-
tia siue dicta-
mē rectę rōnis naturaliter in-
ditū. vt pbat i
l. cū naturalis rō de bo. dāna.
Et tradit Ioan. Gerl. in lib. de vi-
ta spirit. ani. Arc. Peli. Piel.
j. Sic i pposito, vt recta rō di-
cat liberos a-
lendos, ita ius-
tura obligat.
cōtra data sa-
sta omnia dene-
gadi, vt nece-
ssa rō ita, nec
ius naturę obli-
gat. Nec ppter
ea ius naturę
seu recta ratio
mutat in se, tñ
cā subiecta mu-
tat, seu circū-
stātię casus va-
riantur. C. M.

menta filio denegari possunt, puta si filius à seipso viuere potest. d. l. si quis à lib. §. sed si filius. de lib. agn. Et ex pluribus causis potest filius exheredari. §. aliud quoque capitulum. in auth. vt cū de app. cog. Et pariter ex illis causis alimēta denegari possunt: vt no. Bar. in d. l. si quis à lib. §. si quis ex his. & in l. diuus. §. de parr. & in l. si patrem. C. de alen. lib. t. ergo pariter videtur quod ex causa filius à statuto poterit priuari iure alimētorum: quia tollitur solū illa necessitas^a à iure ciuili introducta, & remanet ille instinctus naturalis: & tūc pater secundū illū naturalē instinctum qui tolli nō potest, poterit alimēta ministrare: quia solū in effectu, vt dictū est, tollit illa forma, & illa necessitas induta à iure ciuili. & ad hoc facit tex. in auth. ex cōplexu. C. de incest. nup. vbi pater filio nō tenet prestare alimēta. Ergo pariter ex causa à statuto hoc induci pōt: imō etiā sine causa^b videtur quod fieri possit: quia iura ciuilia pro volūtate statuētū mutari possunt. §. si. insti. de iur. natu. ¶ Non obstat alleg. §. in cōtrariū: quia possunt habere locū in pacto prout loquit Spec. in loco. §. alleg. secus videtur in statuto saltē causa subsistere, p ea quæ. §. dixi. Et in pacto idē tenet Bal. quod filius qui consumpsit partē suā quā habuit à patre, possit petere^c alimēta. Bal. idē tenet in d. l. j. §. ius naturale. col. fi. in ver. quæro qd si filius. & i. l. scimus. in prin. in ver. sexto quæro. §. de inof. te. ar. l. libertus qui operari. §. de ope. li. & idē Bal. i. auth. si captiu. in fi. C. de epis. & cle. cū sim. vt tradit Alex. in l. si cū dotē. §. j. col. iij. ff. so. mar. & dicit Bar. in d. l. j. §. parēs. in fi. nō valere pactū, quod filius alimentari non debeat. ff. de lib. agn. ¶ Et quod dictū est videtur limitare Bal. in auth. quid si rogatus. col. ij. ver. & facit ad duas quæstiones. C. ad treb. nisi filius partem sibi datam à patre perdidisset dolo vel lata eius culpa. & sequitur Alex. in d. l. si cum dotem. §. j. ¶ Sed considerandum est: quia aut dicimus quod non valet pactum, quia fit contra ius naturale, vel contra officium paternum. Et ista ratio pariter militare videtur, dato quod filius eius dolo vel lata culpa portionem sibi datam perdidisset. Aut dicimus quod valet pactum: quia ex causa factum videtur, ex quo eius partem recepit. Et indistincte videtur pactum valere quocunq; modo eius portionem perdidisset: quia non priuatur legitima ex quo illam habuit. Et hoc videtur de stricto iure, licet ex quadam miseratione deberet pater illi prouidere, sed ad hoc nō cogitur

a Necessitas. Vult dicere quod remanet ius naturale & eius obligatio: licet nō detur actio de iure ciuili, quod hic ineptū est. C. M.

b Sine causa. Falsum, nec valeret tale ius ciuile, tanquā iuri naturali cōtrariū, sicut cū tyrānus ius de negat. C. M.

c Petere. Vide Barb. in c. quæ in ecclesiis. de cōsti. col. v. post me. H. C.

¶ Generali. Host. confil. lxxvj Dec. l. principalib. in fi. s. si cer. pe. Aymo. confil. clxxix. numero 1.

¶ Legitima. Brevis veritas est, q̄ licet possit quota variari, nō potest tolli liberis nisi ex causa ad exheredationē iusta. Adde decif. Thol. cccclxxxvj. Ang. Arc. trac. testa. ver. nolēs decedere intest. col. fi. & idxi ad Alex. confil. xxv. nu. 11. li. j. C. M.

tur: & sic tali casu idem videtur in pacto quod in statuto.

Et hoc quando specialiter sit dictum de alimentis, aliās

¶ secus videtur: quia in generali^a remissione non videtur remitti alimenta. d. l. libertus qui operatur. & bene facit tex. in l. libert^o. §. posthumus. & quod ibi Bar. ff. de ali. & cib. leg. Et tali casu quando non fuit expressum de alimentis, saluari potest opi. Bal. & doc. in locis s. alleg.

7 ¶ Similiter per istū tex. arguit Dyn. in regula, indultū. de reg. iur. in vj. q̄ legitima^b quæ filiis debet, tolli non possit à statuto: quia secundum naturā debet. §. cū itaq; in

auth. de hære. & fal. ibi secundum ipsam naturā eis debeatur. facit tex. in l. scripto. in fi. j. vnde lib. in l. cū rō. i. prin.

c de bo. dāna. Contrarium tamē cōcludit & tenet^c Dy. in dicta regula, indultū. quod de rigore iuris, qui in isto casu prævalet æquitati, statutū possit tollere legitimā quæ introducta fuit à iure ciui. quod qdē ius ciuile imposuit illā necessitatem relinquendi filiis. §. j. in auth. de trien.

c Cōtrariū tñ cōcludit & tenet. Vnū scire debes, q̄ vique ad hæc tēpora nullus discrepauit in hac opi. videlicet q̄ legitima possit minui, præter Barb. in c. Raynutius. de test. q̄ tenet q̄ non pot. minui. in co. xliij. & in cōsil. xxiiij. in j. vol. sed an possit i totū tolli. Dy. & Io. and. i reg. indultū. tenet q̄ sic. Idē Io. an. in addi.

Spe. iti. de suc.

ab intest. hāc opi. tenēt oēs hic alleg. per d. Philip. in vers. cōtrarium tñ & c. hanc etiā Old. conf. cvij. circa ius municipale & c. Ang. in cōfil. cccclxij. inci. post hoc scriptum. & in cōfil. ccclix. inci. præsuppo. stat. & in cōfil. ccc. inci. pūctus talis est. in j. col. Ro. confil. cxxxiiij. inci. pro declaratione primę. in prin. Ped. in cōfil. xxj. in iij. col. inci. nunquid hæres. Cald. in cōfil. xv. inci. an si statutū augeat. Et Cal. in cōfil. xxxij. sub ti. de testa. Card. in dicto c. Raynutius. Lanfran. in rep. d. c. Raynutius, in vj. co. vbi dicit hanc cōmunem legistārū. Anto. in l. planē. §. si duobus. de leg. j. Rom. in l. sequens gradus. ad Silla. Ang. in repe. c. pater filium. de inof. test. Barto. Imol. & Moder. in l. Titio. §. Titio genero. de condit. & demon. Paul. in l. planē. §. si duobus. de leg. j. Ful. d. l. Papinia. §. vnde si quis. Ray. & Io. de Bel. in auth. de hære. & fal. & ibi Bart. Sali. in auth. nouissima. vj. colū. xi. q. vbi dicit quod cōter tenet opi Dy. tamen cum modificatione, videlicet ex causā. Paul. in confil. xvi. in ij. colū. in secunda parte. Phil. Corn. in omnibus consiljs hicalleg. affirmat hanc cōmunem Bart. in l. de quibus ff. de legibus. in iij. colum. in principio.

¶ Contrariam tamen opin. videlicet quod non in totum tenent, Doctores hic alleg. per do. Philipp. in vers. nonnulli tamen. & Domini de Rota in decif. cccclxxvj. sub titul. de consuetu. fol. 92. colum. iij. in antiquis incip. consue. videlicet & c. & magis latē in decisione xviij. in nouis. fol. §. col. iij. incip. fuit dubitatum. Ias. in l. quoniam in prioribus. col. ij. in fi. & in auth. nouissima. col. pen. C. de inof. testa. tenet hanc opinionē: & dicit hanc esse cōmunem opi. Barb. singulariter in confil. xxiiij. in j. vol. & in c. Raynutius. de testamē. col. xij. & xij. vbi allegat Bald. & Ancharanum in quibusdam recollet is in l. hac edictali. C. de secun. nupt. Cardi.

Alex. in c. ius naturale. j. dist. in ij. col. vbi reprobatur dictum Abb. in d. c. Raynutius. Angel. in d. c. Raynutius. in v. col. in medio. Bal. in authen. nunc autem. C. de epis. & cler. & in tract. statutorum in verbo, legitima. versicul. viij. & ix. & in sua Marga. in ver. legitima. ver. ij. Bar. in consil. lxxij. col. ij. Car. in consil. ij. vbi dicit, quod de iure canon. non valet tale statutum. Ange. & Bal. in l. ij. §. ius naturale. de iusti. & iure. in

finalibus verbis. Capra in consil. lxxij. in ij. col. Inno. in c. quæ in eccle. fiar. de cõsti. Fel. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de consti. col. ij. Socinus cõfi. cl. in j. parte. & in consil. cclxxv. incip. in causa fratris in ij. volu. & in consil. cclxxxvij. in ij. part. Alex. in consil. cxv. inci. visito tit. q. in iij. col. vbi dicit hanc veram opin. & communem cano. Alber. de Rosa. in ij. par. statu. q. ciiij. &

& semis. §. si quis autem. & in authen. de fal. Bene verum est quod lex civilis ita statuit naturali ratione suadente. Et hoc modo iura alleg. in contrariis intelliguntur. & idem finaliter tenet Cy. in l. scimus. in fi. C. de nup. Old. in cõsil. cxxxv. factum est tale. & Alex. in consil. lxxv. visis. col. ij. li. j. refert Dy. quod legitima debetur de iure civili: naturali tamen ratione. Et quod legitima absolute à statuto tolli possit: tenet Ange. in l. Papinianus. §. quarta autem. col. fi. §. de inoffic. testa. vbi dicit se pluries ita consuluisse: & patet in eius consil. xv. statuto cauetur. in consil. cccxlix. cõsultatio hæc. & idem Ang. in l. quod de bonis. §. fi. §. ad le. Fal. & ibi Imo. dicit quod ista est communis opi. & Alex. ibi post multas alleg. dicit quod communiter ita tenetur, saltem ex causa. Et idem Domi. in c. quauis. col. pen. de pact. in vj. lo. de Ana. in cõfi. iij. visis. Lopus in alleg. cj. in ciuitate Florentiæ. col. j. Rota in xvij. deci. fuit dubitatum. in nouis. & Abb. in consil. lxx. primo est videndum. col. fi. lib. j. And. Sicut in consil. lxxvij. col. vj. lib. iij. Et istam esse communem opi. etiam attestatur Cor. Peru. in consil. cl. hanc quæstionem. in fi. lib. j. & cõf. ccx. in hac cõsultatiõe. col. j. pe.

ciiij. & in l. quoniam in prioribus. pen. & fi. col. Bal. tenet hanc opinionem in pluribus locis relatis, vbi §. in tract. statu. & sic vides quod vtraque opi. est communis: tamen non recedas ab opi. Cano. quia est magis æqua, quia vbi sunt duæ opinio. communes contrariæ, scilicet cano. & legistarum, est tenenda opi. cano. de quo videtur de Lanfran. in repe. c. quoniam contra. in ver. testium. col. xj. in fin. de probat. & vbi est decisio Rotæ, est maioris autoritatis quam communis opi. doc. ita Barb. in c. olim. de lit. contest. col. xij. post prin. est bene verum quod cum causa poterit in totum per statutum vel consuetudinem tolli legitima, secundum magis communem opi. doc. quæ refert Abb. in consil. lxxv. fi. col. & Rochus Curt. in trac. de consuet. col. lxxiiij. fo. xxxij. & dato quod prima opi. legistarum esset vera, communiter tenent omnes quod alimenta possent peti. de quo. per Barb. vbi §. & Imo. in §. Titio genero. col. pen. & Abb. consil. lxxij. in j. vol. & per d. Roch. de Curte vbi §. qui dicit, quod nullus discrepat quod non valet consuetudo quod filij à parentibus non alantur. Et sic per ista patet an valeat statutum inelytæ ciuitatis Valentis regni Hispaniæ disponens quod pater possit filium ex hæredare cum quinque solidis monetæ ipsius regni, qui faciunt summam quartæ partis vnius aurei. Item etiam an meliorationes seu maioratus sunt liciti. de quo vide Moder. Hispan. in repe. c. per vestras. de dona. inter vir. & vxor. fo. 8j. ver. restat nunc examinare. H. C.

lib. & in consi. vij. in hac consultatione. lib. ij. in princ. & in consil. cv. in hac cōsultatione. lib. iij. & in consi. cxxij. licet breue sit. eo. lib. iij. col. fi. & in consi. j. col. iij. lib. iij. vbi pluribus medijs tollit equiparationem quæ fit de alimentis ad legitimam.

¶ Et ista cōclusio præsertim habet locū ī legitima^a quæ debet matri vel patri, vt aot. Ang. in d. consi. cv. Bal. in l. j. §. ius naturale. ff. de iust. & iur. Ro. in cōf. xxxij. visa. co. fi. Ben. Cap. in cōf. xv. pro pleniori. & ī cōf. clj. subscripsi. ¶ Nonnulli tamen tenent contrarium, q̄ nō possit tolli in totum sed minui. Et vltra antiquos quos refert Dyn. in dicta reg. indultum. hoc tenet Bald. in consil. xlvij. in quæstione. lib. j. & in consil. cxxxj. circa prædicta. lib. ij. Fulgo. consi. xcv. quidam. Raphael Cuman. in consil. lxx. quidam Serpetius. col. j. And. Sicul. in consi. xxiiij. col. iij. & fi. lib. j. Alex. in consi. lv. viso titulo. col. fi. lib. ij. & Maria. in consi. xxx. quanuis ex his. & Soci. in cōf. cl. in prin. vera & magis communis opinio est, q̄ possit tolli etiam in totum saltem ex causa per supradicta.

A Legitima. Roma. consilio xxxij. incipie. visa municipali. fi. col. vbi dicit quod nullus tenet contrarium. & Abbas consi. lxxv. incip. quidā decessit &c. H. C.

In l. Semper in obscuris. Argumenta.

- 1 Minimum quod est, quando sequi debeamus.
- 2 Testator piūmū quā minūū velle heredē legatis grauari.
- 3 Minimum in legatis sequi debemus, & in vltimis volūtātibus.
- 4 Minimum sequimur, nisi significatio propria vocabuli aliud innueret.
- 5 Legatum ad pias causas non est de minori intelligendum.
- 6 Legatum quod fit clericis, an intelligi debeat de minori, an verò maiori.
- 7 Legatum pro loco, cui fit, qualiter est intelligendum.
- 8 Minimum etiam in contractibus quare sequi debeamus.
- 9 Debitori datur electio in alternatiuis.
- 10 Obscurum iudicis arbitrio declarandum si sit, nō recurritur ad id quod minimum est.
- 11 Minimum in pœnis infligendis attendendum.
- 12 Damnatus pœna capitali, intelligi debet de minori.
- 13 Proprietas verborum in pœnalibus maxime attendenda.
- 14 Pœna si p̄ delictis sit infligēda, q̄ mitior est irrogari debet.
- 15 Excommunicatio in dubio de maiori est intelligenda.
- 16 Excommunicatio qualiter esse pœna probetur.
- 17 Excommunicatio minor non solet ab homine proferri.
- 18 Obscurum in iudicijs interpretari solemus in fauorē aētōris.
- 19 Obscurum quando aliquid esse meritō dicatur.

REGVLA IX. VLPIANVS.

SEMPER in obscuris quod minimum est, sequimur.

¶ EADEM regula habetur eo. tit. in vj. c. in obscu-
ris. & gl. ibi exemplificat in c. ex parte. de censu. sed non
bene: quia tex. ibi rationē specialem adducit. & in termi-
nis illius c. si legatū fuisset factū ecclesie, deberet maius.
l. Titia. §. Seia. & ibi Bar. ff. de aur. & arg. leg. vnde exem-
plificari potest. l. in nūmis. de leg. iij. quā gl. hic adducit.
& in l. apud Iulia. §. Seio. de leg. j. in l. qui cōcubinā. §. cū
ita. de leg. iij. cum si. vt tradit Dy. in d. regu. in obscuris.

¶ Et ista regula habet locū in subsidium: quia prius in-
spicitur quod actū est. Secūdo, quod verisimilius est. Ter-
tiò, quod fieri solet. l. semper. j. eod. l. in obscuris. j. eod. &
no. per gl. in d. regu. in obscuris. Et huius regulæ rationē
adducit gl. in d. reg. in obscuris. eo. ti. in vj. quia in eo qđ
plus est, cōtinetur minus. Sed ista ratio bene procederet
in quātitatibus, nō autē in speciebus. l. inter stipulantē.
§. si stipulante. ff. de verb. ob. vnde melior ratio videtur:
quia in legatis testator videtur minus grauare hære-
dem, qđ fieri possit. l. vnū ex familia. §. si rē. de leg. ij. in cō-
tractibus verò ratio videtur, per reg. l. veterib⁹. ff. de pac.
& in delictis ratio colligitur per l. si præses. ff. de pœnis.

¶ Habet ergo locū regula, primò in legatis^a, & in vlti-
mis voluntatibus, vt probatur in d. l. nummis. de leg. iij.
in d. l. apud Iulianum. §. Seio. in l. si ita scriptum sit. in fi.
de leg. j. in l. si ita relictum fuerit. in princ. de leg. ij. in l.
qui concubinam. §. cum ita. de leg. iij.

¶ Et tali casu regula procedit vbi est incertitudo in re-
bus. Secus est in personis: quia tunc electio datur heredi.
l. si quis seruum. §. si inter duos. de leg. ij. Et not. per Dy.
in regula in obscuris. eo. tit. in vj. vbi dicit, quod in perso-
nis minimum apparere non potest.

¶ Secundò regula limitatur, nisi propria significatio vo-
cabuli aliud importaret: vt not. Bar. per illum text. in l. si
is qui ducenta. in prin. §. de reb. dub.

¶ Tertiò regula intelligitur, quando illud minimum ha-
bet in se vrilitem: alias secus. vt per gl. in l. legato ge-
neraliter. de leg. j. vbi Alex. in iij. co. in ver. item dicit gl.

¶ Quartò regula intelligitur, quādo non apparet qđ ele-
ctio data fuerit legatario: alias secus. vt no. Bar. in d. l. le-
gato generaliter. circa fi. in ver. prædicta omnia. de le. iij.

¶ Quintò fallit, qñ qualitas legati vel legatarij aliud sua-
deret l. si cui. de ali. & cib. leg. l. Stichus. de leg. iij. quia le-
gatū obscurū ex affectiōe cuiusq; capit iterpretationē: vt

dixit

^a Legatis. j. c.
l. in testamen-
tis. nu. 3. idem
Dec. l. j. in fi. l.
si creditores.
in fi. l. certis an-
nis. col. 2. C. de
pac. l. in testa-
mento. col. fin.
C. de mil. test.
l. j. col. j. C. de
insti. & substit.
l. j. in fin. C. de
impube. & ali.
Iat. l. si pluri-
bus. col. ij. de le-
ga. j. l. nō solū.
§. si. colū. xx. de
oper. no. nun.
Soc. l. si fuerit.
de reb. dubijs.
C. M.

dixit tex. in l. capienda. §. qđ factū est. j. eo. facit tex. in l. Aurelius. §. Titius testamento. & qđ ibi Bar. s. de lib. leg.

- 4 ¶ Sexto & vltimo fallit in legato relicto ad pias causas: quia nō de minori, sed de maiori fauore religiōis intelligitur. l. Titia. §. Seia. ff. de auro & ar. leg. vbi Bar. ita limitat istā regulā & illū text. pro singulari alleg. Rom. in sing. ccccxv. quāro si lego ecclesiā. & not. dom. Abb. in c. iudicare. de testam. col. ij. ver. vnū tamē sing. Et tradit And. Sicul. in consi. lix. illud in medium. col. xj. lib. ij.
- ¶ Limitatur tamen ille tex. procedere in legato ecclesiā, prout loquitur.

A Causas. Idem Socin. in tract. fallētiarum, in regul. cccx. in xli. priuilegio pię causā. Hierony. Chuc.

- 5 ¶ Secus si esset legatum factum clericis vel personis ecclesiasticis. vt not. Abb. dicit per illum text. in c. ex parte. de censu. per rationem quā in tex. ibi assignatur. Sed certe cum text. ibi loquatur in voto, consonat quōd votum factum fuerit de dando ecclesiā, & clerici ibi videntur pro ecclesia recipere. vnde ille text. indistinctē prout loquitur, videtur procedere secundum istam regulā. quā etiā videtur habere locum in relicto facto ecclesiā.

- ¶ Non obstat tex. in d. l. Titia. §. Seia. quia nō videtur probare illud ad quod per Bar. & doc. oēs allegatur. ¶ Nam ibi erat factū legatū templo in quo nō erāt nisi dona aurea & argentea. merito secundū qualitātē loci legatum intelligitur. Et dum ibi dicitur, quōd de argento debeat legatū fieri, bene probatur regula quōd in dubio legatū sit quod minus est, ex quo fit ibi de argento non de auro. Et ideo Ro. in not. s. alleg. ccccxv. bene dicit qđ legatū factum ecclesiā de calice, intelligitur de argento vel auro: quia de alia materia calices ecclesiā non conficiuntur. c. vt calix. de conse. distin. j. Et sic propter qualitatem loci videtur fieri illa interpretatio.

- ¶ Aliās^b ergo in legato facto etiam ecclesiā regula ista haberet locum: vt probatur in d. c. ex parte. Et hoc modo saluatur gl. in d. reg. in obscuris. eod. tit. in vj. quā exemplificauit reg. per illum tex. in d. c. ex parte. Et ad hoc facit quod not. Roma. in singul. lix. quidam Roma. vbi inquit, quōd si quis legauit ecclesiā vtilitatem palatii sui, quōd videtur legare solum vsum, & non proprietatem. alleg. tex. cum gl. in l. si habitatio. §. j. ff. de vsu & habita.

B Aliās. Idem Iason. l. si ita sic ascriptum. in fin. de le. j. dixi in tract. vfur. q. xx. C. m.

- 7 ¶ Secundo regula etiam habet locum in contractibus. l. inter stipulantē. §. si stipulāte. l. si stipulatus fuero decē. de verborum obligat. l. si fideiussor. la. secunda. s. manda.

l. si quid venditor. in fin. §. de ædil. edict. Et facit regula, quod in contractibus in alternatiuis electio est debitoris. l. plerunq; in fi. ff. de iur. dot. Et ad propositum fa. gl. notab. in l. si. §. de præto. stip. quæ dicit, quod iudices semper sequuntur quod minus est. Et ideo in mandato obscuro attenditur illud quod minus præiudicaret: vt not. Bal. in l. falsus. col. penul. C. de fallis. & in dubio non videtur quod transferatur dominium. vt not. Bar. in l. cum pater. §. pater pluribus. de leg. ij. Alex. post Bal. quem ibi refert in l. si pascenda. C. de pact. Et talis regula in contractibus procedit quando illud minimum non sit inutile. aliàs debetur mediocre. l. si quis argentum. §. similiq; modo. C. de donati. declarando vt per Dyn. in regula, in obscuris. eod. titu. in vj.

¶ Secundo regula fallit in dote: vt not. per gl. in princip. in l. nuptura. ff. de iure do. quæ alleg. l. in ambiguis. eod. titu. Nam illa regula, in ambiguis, quæ loquitur in dote, est magis specialis, & videtur derogare huic regulæ generali. vt regula generi per speciem. de regu. iur. in vj.

¶ Tertio fallit quando illud quod obscurum est, declarari debet arbitrio iudicis: quia tunc nõ recurritur ad minimum: vt no. Abb. in c. j. de deci. vbi limitat istam regulam: & ad hoc bene fa. tex. in l. cū post. §. gener. §. de iure dot. & q. §. dictū fuit in legatis per l. is cui. de ali. & cib. lega.

¶ Quarto fallit in casu. l. veteribus^a. §. de pac. vt per glo. hic, & Dyn. in d. re. in obscuris. Et de intellectu. d. l. veteribus. videndum erit in locis. j. allegandis.

¶ Quinto fallit ratione subiectæ materiæ: quia in dubio videtur dominium transferri. l. j. in vers. si tamen. ff. pro dote. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahend. empt. & not. Bartol. in l. dotis. ff. de iure dot. & in l. cum pater. §. pater pluribus. de leg. ij.

¶ Tertio regula etiam procedit in delictis: vt no. per gl. hic: quia in dubio minor pœna imponitur. l. si præses. & l. interpretatione. §. de pœn. & de pœn. dist. j. in c. pœnæ. in l. pactū. §. in pœnalibus. j. eo. facit tex. cū gl. in l. hæ enim causæ. §. de suspes. tut. in l. absentem ff. de pœ. Et not. Bal. in l. diuortio. in prin. ij. ver. & facit ad quæstionem. ff. sol. met. & in l. quoties. §. si quis ita. in vers. facit etiā hoc ad quæstio. §. de hæ. insti. & tradit Alex. in cōsi. cxvj. in causa inquisitionis. lib. iij. † Et ad idē facit, quia cōdemnatus pœna capitali (cū sint plures causæ capitales) de minori, intelligitur:

^a Veteribus.
Imò recte intelligendo, iuxta l. sæpe. de verbo. signifi. concordat. Carolus Moli.

intelligitur: vt not. Abb. post gl. & alios in c. quanto. col. iij. ver. iij. quæro. de iureiur. cum simil. vt tradit Alex. in consil. cum statuto loquens. lib. j. Et condemnatus ad restitutionem rei furtiua in dubio videtur condemnatus conditione furtiua, quæ nō infamat. vt in not. q. trad. Io. de Ana. in c. qualiter & quando. §. ad corrigendos. col. iij. de accus. vbi dicit se ita consuluiffe Venetijs. facit glo. in l. si quis id quod. in versū. quingentorum. quæ dicit quòd aliàs in text. est quinquaginta. Et ita approbatur: quia est minor pœna, secundum Cyn. Alber. Bald. & alios ibi. & Fulg. in consil. cxxxvij. hoc maximè.

¶ Et prædicta conclusio limitatur primo, nisi ex qualitate facti aliud colligatur: vt patet in l. j. C. ad leg. Corn. de sicar. in l. si non conuictij. C. de iniur in ca. j. de præsum. & latius per Dyn. in d. reg. in obscuris.

¶ Secundo fallit in casu l. item Mela. §. si plures. ff. ad leg. Aquil. de cuius intellectu vide Ioā. de Ana. in c. significasti. el secundo, de homi. in iij. notabi. Et Pe. de Anc. in cō. si. ccxvj. nos Bartholomæus. cum simi. vt tradunt Mod. in d. c. significasti. Et adde Ro. in consil. ccccj. eo præsupposito. Alex. in consil. xv^a. viso processu. lib. j. & in consil. l. visis. col. ij. eo. lib. j. & in consil. xlvj. copiosè. lib. iij.

A ¶ Tercio, prædicta conclusio limitatur non habere locum, quatenus verborum proprietas videtur requirere: quia lata interpretatio fit vt verborum proprietas seruetur, etiam in pœnalibus. l. cum lege. §. de test. vbi Are. no. illum tex. ad hoc. & facit quòd not. Cal. in consil. j. de confang. & affi. vbi inquit, quòd materia dispensationis quæ strictè debet interpretari. c. j. de fil. presby. tamen late secundum proprietatem verborum interpretatur.

12 ¶ Quarto & vltimo, conclusio supradicta procedit in delictis vbi agit de pœna corporali. vel pecuniaria. Secus est in excommunicatione, in qua in dubio fit interpretatio de maiori excommunicatione. c. pe. de sent. excō. quia excommunicatione nō dicitur pœna, sed medicina ad corruptionē. c. j. de sen. excō. in vj. vt no. Abb. in d. c. pe. & in c. j. de postu. pla.

13 ¶ Sed ista responsio nō videt vera: quia absurdū est dicere quòd excommunicatione nō sit pœna: quia contrarium probatur in c. quoniā frequenter. §. si. vt lit. nō contest. & nulla maior pœna est in ecclesia: vt dicit tex. in c. corripiantur. xxiiij. q. iij. Obstare tamē videtur tex. in d. c. pe. vbi cōtra naturā pœnæ fit lata interpretatio. Et in hoc valde labo-

A Consil. xv.
vbi plenè dixi.
Adde Nicol.
Boeri. decisi.
ccxxxvj. & j.
eod. l. fauorabi
liores. nume. 6.
Carolus Moli.

A Dicendum est. Aliam tibi assigno rationem quam dat Anch. in c. statumimus. de sen. excom. libr. vj. in versi. q. not. nam excommunicationem non profertur nisi pro mortali. c. nemo. xj. q. ij. mortale de per se operatur remotionem à sacramentis, ut minor excommunicatione. c. sacerdotes. j. q. j. ergo ut aliquid addat, excommunicatione debet intelligi de maiori. ut l. j. in fi. ff. ad municipales. alias rationes ponit Feli. in d. c. pe. de sen. excom. quem vide, ubi sentit istam, licet non ita declararet. Hier. C.

rant doct. Imo. in c. j. de loca. Io. de Ana. in c. j. de sagittarijs. Mod. in c. pe. in c. dilecte. de except. ¶ Sed non bene resoluunt. Vnde dicendum est^a, quod tex. in d. c. penul. loquitur in iudice q. protulit sententiā excommunicationis. Nā de maiori intelligitur, quia ab homine minor exco¹⁴ municatio proferri non solet: & verba intelliguntur secundum communem usum loquendi. c. quanquam. ij. q. vii. l. Labeo. ff. de supel. leg. & in delictis quomodo regula procedit, dicendum est, ut latius per Dyn. in d. reg. in obscuris.

¶ **†** Vltimo, regula non habet locum in iudicijs, ut gl. hic¹⁵ dicit: quia in dubio fieri debet interpretatio in fauore actoris. l. si quis intentione ambigua. §. de iudi. l. inter stipulantem. §. si Stichum. de verb. obli. & not. Bar. in l. rerum amotarum. in fi. ff. re. amo. Et no. Inno. in c. licet causam. in fi. de proba. quem Bald. refert in l. ordinarij. C. de rei vendi. col. pe. & idem Inno. in c. examinata. de iudi. in fi. Abb. in consi. lxxvij. in q. in fi. lib. ij. Alex. consi. lxxvij. viso themate. col. pen. libr. ij. Et prædicta conclusio etiam habet locum in iudicio criminali, ut Alex. concludit, reprobando Rom. in l. diuortio. in prin. col. iij. ff. sol. matr. & ita tenet Bar. in l. libellorum. col. fi. in prin. versi. quæro aliquis percussit. limitatur tamen text. in d. l. si quis intentione. ut Bal. ibi dicit in secundo notabili. & tradit Alex. in consi. lv. quoniam causa. col. fi. lib. v.

¶ **†** Et ad declarationem regulæ, ut l. veteribus. ff. de pact. quando aliquid dicatur esse obscurum, tradit Alex. in consi. xj. viso. col. fi. lib. ij. & ibi dicit quod verba generalia non dicuntur obscura. de quo not. in l. si fideiusor. la. ij. ff. mandati.

¶ Et an sit differentia inter verbum obscurum, & ambiguum, dixi in c. fi. de constitut.

¶ Et de præallegata. l. veteribus. not. Imo. in consi. xxj. in casu præmissio. Io. de Ana. in consi. xcviij. visis. in fi. Arer. in consi. liij. in causa magistri Blasij. in fin. & in consi. lxxxij. diligenter. col. fi. Old. in consi. xc. ex forma. col. ij.

In l. Secundum naturam. Argumenta.

- 1 Comoda ferens incōmoda & onera sustinere debet. & nu. 2.
- 2 Pactū de lucro in societate, est etiā de damno intelligendum.
- 3 Contrariorum quare eadem disciplina. & nu. 5.
- 4 Testes publicatione facta nec super ipsdem capitulis, nec super directo contrarijs admittantur.
- 6 Augmentum si non augeat, nec viautio minuet, quod oppositorum

fitorum eadem sit ratio.

- 7 Argumentum ab oppositis quare inualidum.
- 8 Frater an succedat sorori, statuto stante quod soror non succedat fratri.
- 9 Testes tot in reuocatione requiruntur testamēti, quot in eiusdem confessione.

REGVLA X. PAVLVVS.

SECVNDVM naturam est: commoda cuiusq;
Rei cum sequi, quem sequuntur incommoda.

¶ EADEM regula habetur^a in c. qui sentit. eo. tit.
lib. vj. & probatur in l. j. in prin. s. de instito. §. cum autē. insti. de emp. & vend. l. j. §. pro secundo. C. de cad. tol. cum simi. allega. in gl. alia exempla, & similia traduntur per glo. in d. regula, qui sentit. Et adde tex. in l. is qui in pote-
state. in §. si. ff. de leg. prestan. † vbi dicitur absurdum esse alium habere commoda, & alium onera sustinere: & vbi periculum est, ibi lucrum debet collocari. l. si. §. pen. C. de fur. glos. per illum text. in l. si is qui. §. j. supra commo. Et ideo pactum factum de lucro in contractu societatis etiā de damno intelligitur. §. illud. insti. de socie. Iniquissimū enim est genus societatis, in qua vnus damnū & non lucrum haberet. l. si non fuerint. §. si. ff. pro soc. Et ideo cōmodum ab onere regulatur: vt in not. q. tradūt Bal. Ang. & doct. per gloss. ibi in l. planē. §. si duobus. de lega. j. vbi Alex. refert col. j. facit text. in l. Seio. in princ. & quod ibi Bar. ff. de annuis leg. in l. Nefennius. §. si. supra de excus. tuto. & in l. quoties. supra ad Treb. Et ad prædicta facit quod not. Bar. in l. quia poterat. in fin. supra ad Treb. vbi ponit quæstionē, de socio qui suo periculo voluit ire Venetias contra voluntatem socij: nam de lucro quod fecit nihil debet habere socius qui noluit periculum subire. cum simil. vt tradit ibi Alex. col. j. & sequitur Ang. Aret. in §. illud. insti. de socie. & Roma. consil. ccccclxxv. & per istam regulam, & Bal. dicit in l. j. §. pro secundo. in fi. C. de cadu. tol. quod aut vasallus dimittat feudum, aut præstet seruitium.

^a Habetur. Fa-
cit Hipp. Mar-
si. sing. cclxliij.
C. M.

- 2 ¶ Et prædicta regula procedit data habilitate personæ. Sed quādoq; propter inhabilitatē personæ quis cōmodū consequitur, licet onus & incōmodum nō patiat: vt patet in muliere & minore qui ad hæreditatē agnatorū admittuntur, & tamen tutelam eorum subire non tenentur. l. j.

§. inter

§.interdum.ff.de leg.tut.in §.fi.insti.de legi.pat.tute.

¶ Secundo regula non habet locum in dote, in qua mulier quandoque habet lucrum, & onus non patitur: vt not. Bar. in l. si constante. in prin. colum. penul. in v. q. iij. q. princip.

¶ Tertio ista regula habet locum quando est eadem ratio, vt qs ad com modum & incommodū admittatur: secus vbi esset diuersa ratio. vt not. Bar. hic & patet in iuribus alleg. in gl. videlicet in l. si negotia absentis. §. de neg. gest. in l. si quis. §. j. §. communi diui. in l. sed & socius. §. si ab senti. ff. pro socio, in quibus iuribus propter culpā eius qs cogitur dam num subire & à lucro repellitur. vt no. Ang. p. gl. fi. ibi in l. si. C. ad Terr.

¶ Et secundum istam limitationem duæ limitationes supradictæ vi dentur procedere: ita omnia supradicta in ista limitatione includi pos sunt. & ratio Barto. in d. l. si constante. non fundatur in fauore dotis: sed quia eadem ratio videtur. Et ad hoc facit, quod inferius dicam.

¶ Per istum tex. cum similibus. §. & in gl. alleg. infert gl. hic illud vulga tum, † contrariorum eadem est disciplina. & idem not. per glo. in rub. C. de acquiren. poss. in c. quanto. de censu. in glo. fi. & in l. sciendum. §. si: §. qui satisfacit cog. in l. Pomponius. §. j. in vers. esse. ff. de procur.

¶ Prædicta regula exponitur & declaratur pluribus modis. Primo, vt dicamus: eadem disciplina, id est, eadem cognitio: quia cognito vno de contrarijs, alterum cognoscitur. & hoc probatur in l. j. ff. de his qui sui vel alie. iur. insti. eo. in prin. & ibi Ang. Aret. & insti. de tutel. in prin. & in l. qui accusare. in princi. ff. de accus. & in l. j. §. stipulatio. §. de præst. stip. Et hoc modo arguit Dy. in reg. ij. in prin. de reg. iur. in vj. Bar. in l. inter stipulantem. §. sacram. colum. iij. ff. de verbo. obl. Abb. in c. fraternitatis. de test. colum. antepenul.

¶ † Et ideo sicut facta publicatione testium testes non admittuntur su per eisdem capitulis: ita non admittuntur super directo contrarijs: quia est idem timor subornationis in directo contrarijs: quia cognito vno contrario, alterum cognoscitur: vt dicit Ange. Aret. insti. de his qui sunt sui vel alie. iur. col. j. in si. alleg. not. in cle. ij. de test. & in §. quia non. in authen. de testi. not. in c. fraternitatis. de testib.

¶ † Secundo, cōtrariorum eadē est disciplina. intelligitur q̄ eadē sit de cīso: q̄a dispositū in vno, habet locū in alio: vt gl. hic dicit p̄ istū tex. cū simi. Nā licet cōtraria sint cōtrariæ naturę & effect⁹. c. hospitaliū. xxxij. dist. in si. vnde si vnū cōtrariū est bonū, alterū malū est: vt per gl. in c. intel lecto. de iureiur. quia quod operatur propositū in pposito, operat op positum in opposito. l. si & toto. in princi. l. quod in rerum. §. si quid pōt. de leg. j. l. fin. de leg. iij. Et contraria non possunt simul stare: quia vno posito alterum tollitur. xxij. quæf. ij. c. cū humilitatis. & ibi gl. in l. si. vbi gl. de diuor. facit tex. in l. non codicillum. C. de test. & quod ibi gl. l. Pō ponius. §. j. ff. de procur. Tamen quandoq; de vtroq; cōtrario idē dispo nitur

nitur & iudicatur, vbi est eadem ratio, vt hic: secus si diuersa ratio sit: vt cōcludit Bar. hic. & idem Bar. in l. in fundo. in j. col. ff. de rei ven. Ang. in consi. lxxj. visis. in fin. & Dy. in d. reg. qui sentit. & Bar. in d. §. sacram. Pau. de Cas. in l. qui proprio. §. procurator. ff. de procu. Ang. Are. in d. §. illud. & insti. de his qui sunt sui & c. in prin. & in ista cōclusionē omnia iura resoluuntur. & ita etiam concludit Aret. in rub. ff. de acqui. pos. vbi ad hoc inducit glo. no. in cle. fi. de appel. in ver. repulsio.

- 6 ¶ Et secundum prædicta procedit quod not. Bal. in l. pe. C. de solu. vbi dicit q̄ oppositorum est eadem disciplina: quia si diminutio non minuit, sic nec augmentum augere debet. allegat pro concordatijs l. & si contra. §. fi. ff. de vulga. & pup. & quod not. Bald. in l. non nudis. in fi. C. de probat. ¶ q̄ non valet argumentum ab oppositis, quando non est eadem ratio. & quod no. glos. in clemē. j. in verbo obseruare. de sen. excom. quæ dicit q̄ contrariorum non est eadem disciplina, vbi verba & mens resistunt. & idem Bal. in l. si præses. C. quomodo & quando iud. in prin. dicit quod contrariorum non est eadem disciplina, quando non est eadem ratio contrariorum.

¶ Ex supradictis infertur ad quæstionē quam ponit Bal. in l. duodecim tabularum. in fine. C. de leg. hære. in ver. 8 quæro statu. vbi dicit, ¶ quod si statuto^a cauetur quod soror non succedat fratri: non tamen in casu contrario videtur statutum disponere, q̄ frater^b non succedat sorori:

- 9 quia non videtur eadem ratio contraria conseruandæ agnationis: & illud etiam sequitur Paul. de Cast. in d. l. lege. cum si. vt tradit Alex. in l. inter stipulantem. §. sacrā. 9 de ver. oblig. ¶ Et quot testes requiruntur in confectione testamenti, tot etiam in eius reuocatione requiruntur^c: vt not. Bal. in l. fi. col. iij. vers. & scias. C. de fideicom. cum si. vt tradit Alex. in rub. de acqui. pos. & de hoc videbimus plura similia in reg. nihil tam naturale. j. eo. vbi melius similes quæstiones conueniunt.

In l. Id quod nostrum. Argumenta.

- 1 Voluntas nostra quare facti esse dicatur.
- 2 Facti vocabulo venit quandoque non factum.
- 3 Princeps & res publica occasione data rem meam mihi auferre possunt.
- 4 Commune quod est, meum aliquo modo est.
- 5 Liberta patrono nupta non potest eo inuito diuertere.

Meum

^a Statuto. Do. Soci. tenet contrariū per pulchra fundamenta, in rub. ff. de acquirē. pos. in fin. verbis. Ias. tamen ibi dicit cōmunē opin. esse cōtra Soc. & ibi latē per doct. circa hanc materiā. H. C. ^b Frater. §. eo. l. ij. nume. 117. C. M. ^c Requirunt. Imò non semper, vt no. in l. sancimus. C. de testa. & dixi ad Alex. cōfi. ciiij. lib. ij. C. M.

- 6 Meū, tuū, suū, hæc verba in dubio pro toto sunt accipiendā.
 7 Conditio, si meus erit, verificatur si meus pro parte sit.
 8 Res tota in dubio venit rei vocabulo.

A Princeps. vi
 de latissimē Ia
 so. l. barbarius.
 de offic. presi.
 vj. col. ver. cir-
 ca duas vlti-
 mas. Cañ. cap.
 quæ in eccle-
 siarū. de cōstit.
 H. C.

» Meū. Deci.
 c. ratio. de præ-
 ben. Ias. l. cæte-
 ra. §. itē quæri
 potest. de le. j.
 Alci. l. pupil-
 lus. §. si. de ver-
 sig. dixi in con-
 sue. Pari. §. j. gl.
 j. q. vij. C. M.
c Et nō pro-
 priē. adde bar.
 l. si testamēto.
 in princi. ff. de
 cōdi. instit. & l.
 hoc legatū. de
 leg. iij. & doct.
 in c. cū in illis.
 §. si. de præbē.
 li. vj. vbi dicit
 q̄ in materia
 fauorabili meū
 dicitur q̄ est
 cōmune: secus
 in odiosa: de
 quauide Car.
 in cle. j. de ho.
 in ij. col. in fin.
 adde tamē bal.
 in l. j. C. de cō-
 mu. re. ali. qui
 dicit q̄ cōe di-
 citur meū tm̄
 vsq; ad disposi-
 tionem partis
 meę & non vl-
 tra. H. C.

REGVLA XI. POMPONIVS.

ID Q VOD nostrum est, sine factō nostro ad
 alium transferri non potest.

¶ IBI in text. factō nostro. Hic factum nostrum pro
 voluntate simplici etiam accipitur. † Nam voluntas no-
 stra & animus facti esse dicitur. l. bonæ fidei. §. j. de acq-
 re. domi. ibi, ad factum pertinet. no. Bar. in l. pro hærede.
 in prin. ad si. ff. de acqui. hære.

¶ Secundò factum nostrum hīc etiam non factum inclu-
 dit. † Nam appellatione facti, etiam non factum contine-
 tur. instit. de nupt. §. si qua vxor. in si. vbi dicitur rectius
 illos facturos si se abstinerint. & no. per glos. & doct. in
 l. iij. in prin. ff. de verbo. obli. Et hoc etiam habet locum
 in materia pœnali: vt tradit Alexā. in l. vbi autem. §. qui
 id quod. ff. de verb. obli. & in terminis regulę hoc patet:
 quia id quod nostrum est, mediante negligentia, & sic
 mediante nostro factō ad aliū transfertur: vt contingit
 in præscriptione & vsucapione. l. j. §. de vsucap. l. traditio-
 nibus. C. de pact. & gl. hīc dicit, dum inquit, quod ille qui
 tacet & patitur contra se præscribi, dicitur aliquid face-
 re. & fortior videtur ista translatio quæ fit mediāte præ-
 scriptione: quia prælatus qui non potest alienare, cū eius
 negligentia ecclesia priuatur iure suo mediante præscri-
 ptione. c. veniens. de præscrip.

¶ Et ista regula sic declarata limitatur non procedere ex
 causa: † quia princeps^a & respublica ex causa possunt rem³
 meam mihi auferre. l. item si verberatum. §. j. vbi Bar. ff.
 de rei vend. l. Lucius. ff. de euct. not. in l. Antiochēsiū.
 ff. de priuil. cred. & ibi Bar. Imò etiam officialis ex causa
 hoc potest. l. si. §. Titius. vbi Bar. ff. de pig. act. Et hoc sanē
 intelligitur, dummodo pretium soluat. l. serui. vbi Bald.
 C. pro quib. caus. lib. accip. glos. in l. si locus. §. si. ff. quēad.
 ser. amit. & no. Bar. in d. l. si. §. Titius. Archi. ix. q. iij. c. per
 principalem. bonus text. in l. venditor. §. si constat. ff. cō-
 munia præd.

¶ In hac l. est gloss. not. quæ allegatur, † q̄ illud quod est
 commune, dicitur meū^b largo modo per fictionem, &
 non propriē^c: & istā gl. sequitur Bar. in l. serui electione. c.
 §. j.

§.j.in fi. supra de leg. j. per tex. in l. illud. ff. de rit. nup. vbi videtur tex. dum ibi dicitur, quia nō propriē videtur eius liberta, quæ etiam alterius sit. Nicol. de Neapol. in d. §. j. & Alb. de Ros. quem ibi Alex. refert, dicunt, q̄ tex. in d. l. illud. videtur probare contrariū: & illum contra Bar. inducit Aret. in d. §. j. quia licet primo, secundum sententiā Iaboleni, text. dicat q̄ res communis propriē nō sit mea: tamen videtur recedere ab illa opi. dum inquit, alijs contrā visum est: quia libertam eius esse negari non potest, licet alterius quoq; sit liberta: & Iureconsultus illam approbat. & sic videtur recedere à prima opi. Iaboleni.

¶ Sed responderi potest, q̄ licet sententia Iaboleni reprobetur in decisione illius casus. Ratio tamen alle. non reprobatur: & ibi de liberta cōmuniter iudicatur idē quod de propria: quia liberta nupta patrono, non potest illo inuito diuertere. l. fi. in prin. ff. de diuor. & hoc fuit statutum propter reuerentiā patroni: vt dicitur in l. in eo iure. §. fi. ff. de rit. nup. Et talis reuerētia in solidū patrono debet. l. cōmunis libertus. ff. de in ius vo. l. fi. de iu. pa. l. que dam mulier. ff. fa. erc. & ista ratione in d. l. illud. de cōm. lib. idē iudicatur quod de p̄pria: vt Soci. ibi declarat, & ibi est casus specialis fauore matrimonij: vt no. Io. And. in c. fi. col. ij. de ver. si. in vj. Et difficultas secundū Are. in hoc consistit, vtrū ille qui dicit rem suā, ita propriē loquēdo intelligi possit de parte, sicut de toto: & ipse tenet, q̄ res propriē sua dicat, si p̄ parte sua sit: quia in materia pœnali quæ propriē & strictē intelligit, appellatione rei meæ venit cōmunis. d. l. libert⁹. Sed rñsio colligit ex s. dictis.

¶ Ad idem Aret. inducit tex. in l. rectē dicimus. de ver. si. gni. vbi res communis non falsò dicitur mea.

¶ Sed dic verum esse, q̄ non falsò dicitur mea: quia excusatur à falsitate ex quo mea est pro parte. Sed non sequit quod propriē dicatur mea. ad idem alleg. text. in l. pupillus. in fi. de verb. sig. vbi dicit, quod verbum, suum, ambiguum est, an de toto vel de parte intelligatur. & ideo qui iurat suum non esse: addere debet, neq; sibi cōmune esse.

¶ Sed dic quia licet verbum suum, ambiguum sit, in dubio cum pro toto intelligit, inferius dicā. Illa expressio, quod non sit cōmunis, videtur facta ad maiorem declarationē, vt gl. ibi dicit: & no. Ioā. And. in d. c. fi. de ver. sig. in vj. col. j. vbi dicit, quia verbum meum, de vi verbi debet

A intelligi quod sit meū simpliciter, id est omni sui parte &

A Simpliciter.
Alex. cōi. cxcv.
nu. 1. li. 6. C. M.

te & dicit quòd text. in d. l. pupillus. intelligitur ad tollendam dubitationem: vt ibi no. & sic videtur approbare gl. ibi, & concludit, quòd commune non potest propriè dici meum: & idem sequuntur Doc. ibi, col. ij. ¶ Vltimo Aret. alleg. l. ij. in princi. ff. de condi. insti. vbi illa conditio, si talis seruus meus erit cum moriar, verificatur etià si meus sit pro parte. & sic videtur quòd propriè verificetur: quia conditio est voluntaria que formaliter debet impleri. l. Manius. & l. hæredi. de condi. & demon. ¶ Sed potest responderi, quòd ibi illa cōditio verificata videtur vt actus valeat: quia aliàs si in totum seruus proprius remanisset, institutio non valuisset: quia erat institutus seruus sine libertate, quo casu institutio non valet. Sed in aliena in totum vel in parte valet. l. iij. ff. de hæred. instit. & ita illum tex. declarat Soci. in d. §. Labeo. in l. serui. alleg. de leg. j. licet idem Soci. referat dicta Aret. & sequatur in consil. ccxi. incip. circa præsentem consultationem. col. v.

¶ Et concludendo cōclusio gl. hic verissima videtur, quòd propriè illud quod est commune, non dicitur meum: quia appellatione rei simpliciter, de tota intelligitur: vt dicunt Ioan. Mona. Ioan. And. & Domi. in d. c. si. de ver. sig. & si quandoq; contrarium reperitur, illud videtur procedere in casibus specialibus qui habent particularem rationē, & hoc modo etiam procedit tex. in l. j. §. domini appellatione. ff. ad Sillan. ibi, etià appellatione dñi pro parte dominium cōtineri dicendū est, quia in illa materia, vt occasio delinquendi remoueat, fit larga interpretatio: vnde ibi etiam filius viuente patre dñs reputatur in l. j. §. domini appellatione. el. ij. Et quòd secundum regulam appellatione rei simpliciter de tota intelligatur, probatur in l. si quis cum totū. in princ. ff. de excep. rei iud. vbi parificatur quòd quis petat totum fundum, vel fundum simpliciter. ad idem tex. in l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de interro. act. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. ff. de ope. no. & ibi Bar. cum sim. vt tradit ibi Alex. & idem Alex. in consil. cxij. viso. in fi. lib. iij. Abb. in c. ij. de libel. obla. col. iij. ver. secundo dicit gl. & facit tex. in l. j. §. edere. ff. de edē. vbi dicitur, quòd edere dicitur ille qui totū edit. Et ideo quando res cōmunis tanquā propria iudicatur, iura vtuntur verbis designantibus impropriatatem. l. extraneo. de quæst. ver. cum enim ibi, de cōmuni seruo habendam quæstionem rescripsit, quòd pro domino fore videretur.

In l. In testamentis. Argumenta.

- 1 Testamenta locum habere, interest reipublicæ.
Interesse publicum dum tractatur, verba latissimè interpretantur.
- 2 Statutum fauorabile est, quod de non rumpendo testamento factum est.
- 3 Legata, etiam in testamentis relicta, strictam recipiunt interpretationem.
- 4 Multus casus quando contineatur sub simplicibus.
- 5 Testamenta pleniorē admittunt interpretationem, quā contractus.
- 6 Legata in testamentis relicta, paratam habent executionem.
- 7 Argumentum à testamento ad contractus, est nullum in dubio.

IN testamentis plenius uoluntates testantium interpretatur.^a

¶ In testamentis plenius uoluntates testantium interpretatur. & idem dicitur in c. cum dilecti. de don. + nam agitur de interesse publico, quod testamenta habeant locum. l. vel negare. ff. quemad. test. ap. l. Gallus. §. si is. vbi Bal. ff. de lib. & posthu. Et quando agitur de interesse publico, lata interpretatio fieri debet. l. ij. §. exercitum. vbi Bar. ff. de his qui no. inf. l. quemadmodum. vbi Barto. de agric. & censu. lib. xj. + & propter hoc statutum de nō rumpendo testamentum dicitur esse fauorabile. vt no. Bal. in consi. ccccxix. incip. domina Ioanna. lib. iij. & ideo in fauorem testamenti iudicari debet. l. siue pars. ff. de inof. test. c. si. de re iud.

¶ Et ista regula non videtur habere locum in legatis, quæ licet in testamēto relicta sint, tamen strictè debent interpretari. l. nūmis. de leg. iij. l. apud Iulianū. §. Seio. de le. j. cum simi. vt dixi supra in reg. in obscuris. Et ideo gl. quæ ponit exemplum in legatis, non bene dicit. & Bart. in l. cum annus. de cond. & demon. videt istā legē intelligere respectu institutionis: quia institutio est caput testamēti. §. ante heredis. instit. de leg. Et ideo fauorabilior interpretatio fit in testamentis quàm in legatis: vt not. per gl. fi. in l. si plures. ff. de condi. insti. & ad hoc facit text. in l. cum quidam. iuncta l. pe. §. illo. C. de neces. ser. hæ. insti.

¶ + Vide tamen tex. in l. Titia textores. de le. j. vbi etiam in legatis videt fieri largā interpretatio: quia casus mixtus sub simplicibus continetur. Sed potest responderi, quod ibi erat facta prouisio de utroque simplici: quo casu licet materia odiosa sit, tamen prouisio facta in utroq; simplici videtur habere locum in mixto: vt probatur in l. si ita. ff. de iniu. rup. & in l. fac. test. vbi hoc dicitur in exheredatione quæ odiosa est. l. cum quidam. §. de lib. & posthu. Et de intellectu l. Titia textores. no. Bar. in l. seruis vrbanis. §. si. de leg. iij. Aret. in l. Gallus. §. & quid si tantū. col. iij. ver. tertio adde. de lib. & posthu.

¶ Item regula bñ procedit cōparatiuè ad cōtractus: quia plenior fit interpretatio in testamētis, q̃ in cōtractibus: b vt dicitur in d. c. cum dilecti. de dona. Nam in testamētis appellatione filiorū veniūt nepotes: secus in cōtractibus:

A Interpretatur. Quæ sit interpretatio vide Bal. in rub. C. de verb. sig. & quod simplex sit, vide Bart. l. oēs populi. in vj. q. de iusti. & iu. & ibi Alex. & Bal. in l. iij. C. de lib. præ. & qñ sit facienda latè & latissimè, vide hic Bart. & in l. ij. C. de bon. vac. lib. x. H. C.

¶ Cōtractibus. Quæ sit rō differentiæ: vide Iaso. post Alb. in l. beneficiū. de cōsti. princ. col. ij. vers. in quarta præ. vbi satis latè tractat Albe. hanc materiam, & in trac. stat. in rubri. an statu. accipiāt interpretationē. H. C.

A Paratā. Iure non probat, & contrariū etiā tenet Dec. in l. fi. C. de edic. diui Adr. tol. vbi tñ dicit pūfio-
ne decerni pos-
se a iudice cau-
sa cognita, & la-
tus in cōu. Pa-
ri. §. xcv. C. M.

B Contractus. Nic. Euerl. in loc. lega. Io. xvij. de cōtra. ad vlt. vo. Vin. Hercu. dispu. j. col. xxxj. Sali. Ias. l. fi. C. de le-
ga. Vide Paulū Iaso. in l. pactū inter. de pact.
Cor. cōf. cij. li. ij. Dec. l. j. col. j. C. de instit. & sub sti. C. M.

vt no. Bar. in l. liberorum. col. vj. ff. de verb. signi. † & reli-
cta in testamentis paratam^a habent executionem: vt no. A
Ang. per illum tex. in §. illud quoque. in ver. item not. in
auth. de hære. & fal. & no. Bar. & Doct. in l. fin. per illum
tex. C. de edic. diui Adria. tol. vbi Alex. in ij. notab.

¶ Secus est in alijs instrumentis quæ non habēt paratam
executionem. l. minor vigintiquinque annis. ff. de mino.
& in dispositis in testamento masculinum concipit fœ-
mininum. Secus in contractibus, secundum communem
opin. vt supra latē dixi in l. ij. eod. titu.

¶ Et ex his comprobatur quod dicit Alex. in consi. lxxj. in
cip. super eo. col. iij. lib. j. † quod in dubio non valet argu-
mentum de testamento ad contractus: ^bsecus tamen vbi
constaret quod esset eadem ratio, quia tunc valeret argu-
mentum: vt ibi Alex. dicit. & hoc modo procedit in l. ser-
uum filij. §. eum qui chirographum. de lega. j. in l. pactū
inter hæredem. supra de pactis. in l. j. vbi Bald. C. de lege
Fusia Cani. tol. cum multis simi. & per istam regulam ar-
guit. d. Alex. in consi. cclx. col. iij. lib. iij. & in consi. lvij.
lib. iij. col. fi. Abb. consi. xxxij. lib. ij. col. ij.

In l. Non videtur cepisse. Argumenta.

- 1 Actionem habere, sed elisam exceptione, perinde est, ac si nullam habeat.
- 2 Debitū non dicitur, quod perpetua exceptione defenditur.
- 3 Creditor non dicitur negligens, qui potuit exceptione repellī.
- 4 Actio intentata perimitur per exceptionē, quæ opponitur.
- 5 Sententia pro actore fertur, ni exceptio ex parte rei prebet̃.
- 6 Iure ipso liberari magnopere differt ab eo quod est. ope ex-
ceptionis liberatum esse.
- 7 Exceptio quando perimat actionem, & quando non.
- 8 Præscriptio petitione sola interruptitur.

REGVLA XIII. VLPPIANVS.

NON videtur cepisse, qui per exceptionem re-
mouetur à petitione.

¶ A D istam regulam alia conformatur in l. nihil in-
terest. infra eo. vbi dicitur, † nihil interest ipso iure quis
actionem non habeat, an per exceptionem infirmetur. &
facit alia regu. quæ habetur in l. si quis obligatione. §.
non potest videri cepisse. infra eod.

¶ Et per istā reg. cōfirmatur quod no. Bal. in l. q. si mari-
 2 tus. §. si quis autem. §. de cōsti. pec. vbi inquit, † q. nō dici-
 tur deberi illud quod perpetua exceptiōe defendi potest.
 facit tex. in l. debitor. in l. creditor. §. de verb. sig. & ista ra-
 tione valet legatum factum creditori, cui exceptio per-
 petua competeat. l. si creditori. in prin. de leg. j.

¶ Et per istam reg. etiam infertur ad illud quod not. Pet.
 de Anch. in cōsi. v. pro parte. in vlt. dub. dum ibi cōcludit
 3 † quod nō dicitur esse in negligētia ille qui nō petijt de-
 bitū à quo debito excludi poterat exceptione: quia ille ma-
 le agere dicitur, cui obstat exceptio. l. verū. §. de compēsa.

4 ¶ † Et ad declarationem regulæ cōsiderandum est, quòd
 opposita exceptione actio intentata perimitur. l. quēcūq;. §. de compē. & exceptio proposita actionem excludit. l. ij. §. de excep. & no. in l. si vnus. §. pact⁹ ne peteret. §. de pact. vbi Bar. hoc declarat col. iij. & in l. Iulianus. col. x. §. de cō di. indeb. Et ideo regula bene dicit, quòd non videtur ce-
 pisse qui per exceptionē remouetur à petitione: quia in-
 tentio agentis excluditur exceptione opposita, vt §. dictū est. Et tali casu intelligit alia regula §. alleg. in d. l. nihil interest. j. e. Secus est, si exceptio non opponat, quia actor obtineret. vt no. per gl. in d. l. si vnus. §. pactus ne peteret. quem Bar. ibi sequitur col. antepe. dicēs, quòd si petij à te decem in quibus eras debitor meus, licet fecerim tibi pa-
 ctum de non petendo: nisi tu opponas exceptionē, iudex te condemnabit. & Pau. de Ca. ibi col. fi. & alij sequuntur. & hoc idem not. Bar. in l. cum qui ita. §. qui ita. §. de ver. oblig. & in l. exceptionem. C. de proba. & tradit Angel. Aret. in §. omnis. col. ij. in sit. de verb. oblig.

5 ¶ Et ad hoc facit, quia vbi est fundata intentio actoris, nisi exceptio ex parte rei probeat, fertur sentētia p. acto-
 re. c. post electionē. c. cū sup. de cōces. prab. & tradit Alex. in cōsi. lvij. viso & perfecto. in prin. lib. v. Et ista cōclusio procedit, nisi ex actis cōstaret exceptionē cōpetere: quia

¶ tūc iudex supplere pōt in his quæ ex actis colligunt: vt
 A no. p. gl. in l. j. C. q. & aduer. quos. Ant. de Bu. in c. ex reno-
 re. col. j. in ver. not. hoc dictum. de rescrip. Angel. in d. l. si
 vnus. §. pactus ne peteret. col. fi. Rom. in cōsi. cxxvij. spe-
 ctabilis domine. in fi. cum si. vt dixi latē in c. ex infinua-
 tione. circa fi. de app. & tradit Alex. in l. j. C. vt que defunt
 aduo. col. ij. in cōsi. xcv. in causa & lite. col. pe. lib. j. Cau-
 tus tamen sit aduocatus: vt opponat exceptionem: quia si

A Potest Li-
 cet non teneat
 nisi petatur.
 C. M.

iudex non vellet supplere, non facit litem suam. vt notat Ang. in d. §. pactus ne peteret. col. fi. alleg. dictum Spe. in ri. de offi. iud. in §. competit. de quo latè dixi in c. ad hanc. el. ij. de app. vbi videndum est. Et superius dicta procedunt vbi agitur de exceptione propria, quæ excludit actionem: secus si non excluderet actionem: quia nõ esset

A Prout. Quo casu etiã parte non opponẽte supplere tenetur. Adde Ale. confi. clxxxvj. in fi. (vbi dixi) lib. ij. confi. cc. xxv. nu. 2. lib. vj. Deci. l. cũ quid. col. vj. s. si cer. pe. C. M. **B** Ipso iure. vi de Bald. in sua marga. in ver. liberatio. & Iason in §. in bonæ fidei insti. de actio. col. j. **H. C.**

opus replicatione, prout^a esset exceptio intentionis & facti: vt no. Pau. de Cas. post Ang. in l. licet. col. fi. in ver. notu qui practicas. C. de iudi. & de illa exceptione intentionis dixi in rub. extrà de excep. vbi videndum est.

¶ Et ex supradictis colligitur, quòd magna sit differẽtia⁸ an quis sit liberatus ipso iure^b, vel ope exceptionis. & de^B clarat Ang. Arc. in §. omnis. alleg. s. in ij. col. insti. de ver. obli. & ideo ille qui obligatus ipso iure reperitur, licet exceptione se tueri possit, dicitur esse in damno: quia magis sibi expediret q̃ ipso iure non esset obligatus. vt no. Ang. dicit in l. metum. §. sed quòd prator. per glos. ibi. ff. quod me. cau. & ad hoc facit, quia melius est iura intacta seruari, quàm post causam vulneratam remedium querere. l. fi. C. quib. cau. in integ. resti. non est neces. l. j. C. quãdo lic. vnicuique sine iud. se vindi.

¶ Postremò regula ista limitatur procedere respectu⁷ principalis petitionis, prout loquitur: quia illa exceptione opposita perimitur: vt dictum est. Secus videtur quoad ea quæ extrinsecus veniunt: quia tunc petere videtur. licet per exceptionem repellatur. gratia exempli, in l. amplius non peti. ff. rem ratam hab. vbi prohibitus petere sub pœna^c, si petat, & litem contestetur, incidit in pœnam: certè hoc etiam haberet locum. licet post litem contestatã opposita exceptione excludatur. d. l. amplius non peti, & etiam citrà litis contestationem. in l. si quis maior. C. de transac. committeretur pœna secundum dispositionem illius legis: quia petens licet repellatur exceptio ne, dicitur tamen petiisse & contrauenisse quantum ad pœnam illius legis.

¶ Similiter quo ad effectum interrumpendi prescriptionem, quia sola petitio sufficit: vt not. Bart. in l. fi. s. de eo⁸ per quem factum est. per l. cum notissimi. C. de præscri. triginta anno. cum simi. & hoc modo fallentiæ quæ ponuntur in glos. adaptari possunt.

¶ In gl. ibi, non alij, restituendum. hoc non bene cõgruit verbis regulæ, quæ etiã primam acquisitionem excludit, dum

c Sub pœna. Et q̃ petitio etiã infructuosa sit punibilis q̃si petenti pœna imponitur, ponit Bar. in l. j. in ij. no. C. de bo. pet. subla. lib. x.

dum inquit, remouetur à petitione. Et per hoc etiam non videtur conuenire quod glo. dicit de hærede grauato restituere qui grauatus adiuuit. Similiter aliud exemplum quod gl. ponit pro veriori, non satisfacit: quia ibi in l. nihil. §. si cum fili^o. ponitur casus specialis in quo filius deceptus fuit facto patris: & non consonat quòd regula in casu speciali restringatur. Similiter limitationes quæ ponuntur in glo. non conueniunt verbis literæ, quæ dicit, remouetur à petitione, & in casibus quibus gl. loquitur, non remouetur à petitione: quia habuit hereditatem, vel hæres esse reputatur. & ideo limitationes gloss. debent adaptari, prout dixi in vltima declaratione ad textum.

¶ Et dum in tex. dicitur, non videt cepisse. melius quàm gl. dicat, exponi potest: cepisse. id est inchoasse & petijisse: vt colligit ibi, remouetur à petitione. Et pro ista expositione facit tex. in l. j. §. cepisse. ff. de pollici. xj. q. iij. in c. cepisti. xxiiij. q. j. in c. fi. vel cepisse, id est acquisiuisse: vt per gl. in l. si qs obligatiõe. §. nō potest videri cepisse. j. e.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Qualitas loci & temporis quæ in principali obligatione ponitur, in fideiussoris obligatione repetita censetur.
Dos promissa puellæ, intelligi debet cum nubilis erit.
- 2 Promissio mercedis vel pensionis soluendæ, ad quod tempus porrigatur.
- 3 Promittens simpliciter restituere mutuū, non pōt statim cōueniri.
- 4 Precarium ad voluntatem concedentis reuocabile, non est ilico reuocandum.
- 5 Precarium recipiens, cum reuocatur, de solo dolo tenetur.
- 6 Promittens simpliciter, non statim cogitur soluere, licet præsentī die debeatur quod promissum est.
- 7 Dies appositī dispositioni, differt ab ea, quæ executioni.
- 8 Conditio dispositioni appositā præsumitur in dubio quando substantialia concernit.
- 9 Obligatio an nasci soleat ante diem ratione loci tacitè subintellectam.
- 10 Natiuitas actionis an differat à natiuitate obligationis.
Dies expressa actionis natiuitatē impedit, obligationis nō itē.
- 11 Debitum purum dicitur, quod præsentī die debetur.
- 12 Promissio de soluēdo die præsentī, non ob temporis expressionem impedit fieri exceptionem.

R E G V L A X I I I I.

IN OMNIBVS obligationibus in quibus dies non ponitur, præsentī die debetur.

¶ IDEM habetur in l.eum qui Calendas. §. quoties. de ver. obli. cum si. alleg. in gl. ad idem tex. in l. si dies. in prin. §. qñ dies leg. ced. in §. omnis. insti. de ver. oblig.

¶ Ista regula procedit nisi dies ratione loci tacite intelligatur. §. loca. insti. de verb. oblig. d. l. eum qui. §. quoties. l. interdum. l. continuus. §. cum ita. ff. de verb. oblig. l. iij. §. si quis ita. el. ij. de eo quod certo loco.

¶ Et hoc etiam habet locum respectu fideiussoris. l. si testamento. §. si. de fideius. ff. facit l. si vt proponitur. ff. eod. tit. de fideius. per quem Bart. concludit in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. in penul. col. de verb. obliga. + quod 1
qualitas loci vel temporis posita in principali obligatione, repetita intelligitur in obligatione fideiussoris. & notat Bald. per illum tex. in l. Titius. C. de oper. liber. & dixi in consilio meo ij.

¶ Secundo, quod dictum est ratione loci, idem est ratione rei quæ nõ sit in rerum natura, sed speretur: quia dies & tacita conditio intelligitur si nascatur. d. l. interdum. de verb. oblig. l. j. §. si. ff. de condi. & demon. no. per glos. hic, & in §. omnis. insti. de verb. oblig. cum simil.

¶ Tertiò, idem est si ex voluntate disponentis tacite aliquod tempus determinatum intelligatur: vt de testatore no. per gl. in l. si dies. in prin. in verbo, confestim. §. quando dies leg. ced. quæ allegat l. epistolam. in §. si. ff. ad Trebel. & Bar. ibi declarat. ad idem facit text. in l. fideicom. §. si filio. de leg. iij. quem ad hoc Bar. adducit in l. si legatarius. §. si. de leg. iij.

¶ Quarto, hoc idem dicendum est si ex qualitate contractus vel actus hoc intelligatur: & potest exemplificari hoc pluribus modis.

¶ Primo, ex eo quod notabiliter dicit Christophorus Porcus in d. §. omnis. de verb. oblig. insti. in gl. in verbo, confestim. quod + si quis promittit puellæ dotem, tacite 2
intelligitur cum erit nubilis ætatis. allegat l. qui filium. ff. vbi pupil. educ. deb. & ibi dicit quod eo ita respondente iudicatum fuit.

¶ Secundo, aliud exemplum Porcus ibi ponit, in eo qui promittit soluere mercedem magistri, vel pensionem domus: nam tacite intelligitur in die quo solutio fieri consuevit. l. nec semel. §. si in habitationem. ff. quando dies lega. ced.

¶ Tertiò, aliud exemplum colligitur ex dictis Bar. in l. si pœnam. in fi. de verb. oblig. ver. inquit. quod + si mutuanti 3
tibi

tibi decem, & promittas simpliciter restituere: non tamen videtur quod statim^a possit conueniri, quia ex tali mutuo non haberes aliquam vtilitatem. allegat gloss. in l. penul. in fi. C. commodati. & sequuntur Imo^b. & Alex. in d. l. si pœnam. quia non debet quis decipi beneficio, sed iuari. l. in commodato. §. sicut. ff. commodati. facit l. qui sic. ff. de solu.

¶ Quarto hoc in simili voluit Abb. in c. fin. de precarijs, colum. ij. versicu. sic potest dici in precario. dicens, † quod licet precarium reuocari possit ad voluntatem concedentis: non tamen videtur quod statim reuocari possit, ex eo quod notat Bar. in d. l. si pœnam. hoc tamen dictum Abb. de precario non videtur procedere sine dubio: quia precarium pendet ex sola voluntate concedentis. l. Lucius. ff. de donationibus. ergo videtur quod statim^c reuocari possit: & ita Bald. dicit in l. ij. C. commodati. Confirmatur hoc: quia si pendet à voluntate concedentis. d. l. Lucius. & in l. de precarijs. in c. j. eo. ti. voluntas est libra. l. fideicommissa. §. quanquam. ff. de lega. iij. l. cum quidam. de lega. ij. ergo videtur quod semper pro voluntate reuocatio fieri possit.

¶ Et pro ista conclusione contra Abb. induco text. in l. quaesitum. §. eum quoque. ff. de precarijs. & quod per illum textum not. Bart. in l. quod natura. col. fin. versu. xij. quaero. ff. depositi. vbi concludit quod ex eo quod precarium reuocari potest ad nutum concedentis, solum de dolo tenetur qui precarium recipit: quia cum in vno grauetur, in alio releuetur. Et ista ratio facit, & inferre videtur, quod statim reuocari possit, nec propter hoc deceptus videtur, qui precarium recipit: quia ista est natura precarij de qua cogitare potuit à principio ille qui recipit.

¶ Quinto generaliter considerandum est, quod licet praesenti die debeatur illud quod simpliciter promissum fuit: non tamen statim promissor cogitur soluere: vt glo. hic dicit. & idem gl. in d. §. omnis. insti. de verb. obl. vbi text. magis precise loquitur, dum inquit, quod confestim peti potest: & tamē gl. ibi dicit hoc esse intelligendum cum aliquo spatio. & idem glo. in §. si impossibilis. in verbo. statim. insti. de inuti. stip. & ad hoc facit, quia licet interpellatio constituat debitorem in mora. l. si ex legati causa. de ver. obl. no. in l. quod te. §. si cer. pet. hoc tamen intelligitur cum aliquo spatio. l. si quis filius. §. stip. de colla. bo. ff. & not.

^a Statim. Dixi in tract. vlura. nume. 82. C. M.

^b Imola. Idem etiam tenet ibi Raph. sed Bal. in addit. in d. l. si pœnam. & ibi Ang. tenent gl. d. l. si pœnā. licet Bar. eam reprobet, & alleget glo. in l. pe. in fi. C. commodati. pro sua opinione tamen illā gl. reprobēdit Frānciscus Tigri. & alleg. tex. contra eam in l. seruus leg. §. si. de lega. ij. & in l. fideicom. §. si heres. de lega. iij. quae iura meo videri probant clare opi. Bar. maxime. §. si heres. & §. si. si iungatur cum §. si heres. hanc opin. tenet Ias. d. l. si pœnam. & l. eum qui calendis. §. j. eod. titol. Hic. Chau.

^c Statim. j. eo. l. contractus. nume. 9. C. M.

Bartol. in l. si pœnam. §. quando di. leg. ced. cum simi. vt trad. Alex. in l. j. §. item si ita. col. ij. §. ad leg. Fal. Et stante ista conclusione, dictum Bart. in d. l. si pœnam. videtur habere locum non solum in mutuo, prout ipse loquitur, sed in quolibet alio debitore, qui videlicet statim, teneatur, non tamen statim cogitur soluere. vt §. dictum est.

¶ Vltius in casibus supradictis aduertendū est, quia magna differen- 7
tia est, an dies qui apponitur apponatur dispositioni vel executioni. vt
no. Bar. & distinguit. in l. talis scriptura. in fi. de leg. j. Et eo modo in cō
ditione quæ respicit executionē nō suspendit, neque facit actum condi
tionalem. vt per Bart. in l. j. col. ij. ff. de condi. & demon. vbi declarando
tex. in l. mutuo. §. sub conditione. ff. de tute. dicit, quod illa conditio ap
posita tutori, si satisdederit, non facit conditionē, vt ibi dicitur: quia nō
respicit dationem tutoris, sed executionē & administrationē tutelæ. &
idem Bar. cōcludit in l. itē quia. versi. huius rei. §. de pact. in l. ita demū.
C. de arbi. & Bal. in l. iij. C. de arbi. cum simi. vt tradit Alex. in d. l. item
quia. & est bonus text. in l. si decem cum petiero. de verb. oblig. † Et in 8
dubio conditio videtur appositā dispositioni quando cōcernit substantia
lia, sine quibus obligatio consistere nō potest: secus si respiciat acciden
talia, quia tunc executioni appositā videtur: vt not. Bal. in c. fi. col. j. in fi.
de præsumpt. Et applicando ista ad ea quæ superius dicta sunt, considerā
dum est, quod quando datur tempus debitori ad soluendū miserationis cā,
vt §. in quinto & vltimo casu dictū fuit, illud tēpus respicit executionē,
& nō impedit natiuitatē obligationis. Et tali casu regula ista nō limita
tur: quia verū est dicere, quod præsentī die debetur, licet exactio differa
tur: quia cessit & venit dies cū obligatio pura sit. l. cedere diē. de verbo.
sign. & eodē mō in casu mutui, de quo Bart. loquitur in d. l. si pœnā. ille
qui mutuū recipit statim tenetur illud restituere. vt no. per gl. fi. in d. l. si
pœnā facit l. j. ff. si cert. pet. licet aliqua dilatio ad soluendū tribuatur. ar.
l. ratū. & l. quod dicimus. ff. de solu. secus est in tacita cōditione, ratione
rei quæ non sit in rerū natura. vt §. in secūdo casu dictū fuit: quia ista su
spēdit dispositionē, quia respicit substantiā obligationis. d. l. interdū. de
verb. obl. & d. l. j. in fi. de cōdi. & demon. & idē dicēdū est, si testator hoc
velit, vt §. in tertio casu dictū fuit. p. gl. in l. si dies. ff. qñ dies leg. ced. cū
simil. §. alleg. & facit l. in conditionibus. §. j. de condi. & demon. In istis
enim casibus regula nostra hic limitatur: quia præsentī die nō debetur.
† Sed dubitatio est de die tacita quæ ratione loci subintelligitur, de 9
qua. §. in primo casu dictum fuit, an ante diem quæ tacite intelligitur sit
nata obligatio. Barto. in d. l. interdum. cōcludit quod obligatio statim
nata sit, sed non actio, per illum tex. & opi. Bart. communiter tenetur.
vt Alex. ibi dicit. facit text. in l. si ita stipulatus essem abs te. de verbo.
oblig. ibi, non antē agi posse. & in l. existimo. §. ex hac. eod. titu. de ver
bo. oblig. & in l. si tutor reipu. §. fi. de tutel. & rat. distrah.

¶ Iason tamen nouissimè in d.l.interdū dicit se tenere contra omnes, & dies tacita nedū impediāt natiuitatē actionis, vt cōmuniter Doct. dicūt, sed & etiam ita impediāt natiuitatem obligationis, propter æquiparationem quā facit text. in d.l.interdū. de stipulatione quę sit de partu nascituro, vel de fructibus nascituris ad promissionē solutionis quę certo loco fieri debet: & quia secundū eum, si dies quę tacitē ratione loci intelligitur. impedit natiuitatem actionis, vt doc. cōmuniter tenent, pariter videtur natiuitatem obligationis impedire: quia ratio diuersitatis, dicit ipse, reddi non potest. Audacter iste loquitur, & cum paruo fundamento: & ideo à communi opin. recedendum non videtur.

¶ Non obstat æquiparatio quam facit tex. in d.l.interdū. quia loquitur respectu actionis. de qua tex. expresse dicit, non autem de natiuitate obligationis. & certe quantum ad natiuitatē obligationis, alia ratio videtur in eo qui partum futurum vel fructus nascituros promittit, quia incerta est obligatio, nō sic videtur in eo qui certo loco soluere promittit.

- 20 ¶ † Non obstat quod non videtur ratio diuersitatis inter natiuitatem actionis & obligationis: quia hoc in die expressa reperitur, quę licet impediāt natiuitatem actionis, non tamen impedit natiuitatem obligationis. l. cedere diem. de verb. signifi. not. Batt. in d.l. ita stipulatus. in ij. principali q. de verb. obli. Iason respondet in d.l. interdum. & fatetur hoc in die expressa: secus dicit in tacita, de qua agitur, sed talis differentia non satisfacit quantum ad propositum: quia si dies expressa non impedit natiuitatem obligationis, à fortiori nec tacita. quę l. intelligitur ex coniecturata mente contrahentium.

¶ Adde tamen, & contra cōmunem opi. videlicet & ante diē quę tacitē intelligitur, nō sit nata obligatio, videtur tex. in l. continuus. §. cū ita. in fi. dum ibi dicitur, quod si ille qui certo loco dare promittit, ad talē locū peruenerit celerius quā fieri solet, statim quod applicuit ad locū, obligatus est: ergo videtur & prius nō sit obligatus. & Aret. ibi. not. illū tex.

¶ Non obstat. & in die expressa sit nata obligatio ante diem: quia non sic videtur in tacita, in qua minor est certitudo, quā in die expressa & de terminata: quia dies tacita arbitrio iudicis declarari debet. d. §. cum ita.

- 21 ¶ Vltimo no. istū tex. † quod illud quod præsenti die debetur, purē debeat. ad idē tex. in l. liber homo. §. x. de ver. ob. vbi ille qui hodie dare promittit, pōt statim conueniri: quia obligatio præsens dicitur, & nō in diē. & illū tex. gl. hic adducit. hoc verū est respectu dilationis, quia illa expressio præsentis diei nō facit dilationē: secus est quo ad aliū effectū extrinsecū: quia diē habere dicitur. vt est text. not. in l. talis scriptura. de leg. j. vbi clausula illa quę loquitur de legatis in quibus dies nō erat, nō cōprehendit legata quę præsenti die relicta erāt: quia illa dicuntur habere diem ad effectum de quo tex. ibi loquitur. † Et notandum est, quod promissio facta de soluēdo hodie, vel præsenti die, nō impedit exactionē

A Ipso. In con-
trarium est sen-
sus & obseruan-
tia communis.
Caro. Mo.

fieri in ipso^a die propter specificam expressiōē tempo-
ris: licet secus sit in promissione facta simpliciter: vt not.
Ang. Aret. in §. omnis. insti. de ver. obli. per gl. ibi in ver-
bo, nec ipso. & alleg. etiam Bar. ad hoc in l. liber homo.
§. decem. de verb. obliga. & probatur per illum tex. & ad
idē facit l. iij. §. si quis ita. el. ij. §. de eo quod cert. loco. vbi
si quis promittit hodie dare Romæ. x. nō valet stipulatio
propter impossibilitatem. ergo datur intelligi, q. illa ex-
pressio de dādo hodie sit p̄cisa, & dilationē nō patiatur.
¶ In gl. ibi, idem si exprimatur. Albe. hic dicit quod ista
glo. à Doct. reprobatur: sed saluari debet, vt habeat locū
quo ad natiuitatem obligationis, prout loquitur. secus
quod ad translationem. vt Bar. concordando glo. contra-
rias concludit in l. ita stipulatus. in ij. q. de verb. oblig.

In l. Qui actionem habet. Argumenta.

- 1 Meum non immerito dicitur quod mihi debetur.
- 2 Actio vel mobilis vel immobilis dicitur, pro qualitate rei,
quæ in ea deducitur.
- 3 Videtur verbum f̄ctionem, non veritatem importat.
- 4 Actionem habere, an sit minus, quàm rem ipsam teneri.
- 5 Actiones personales, & debitorum nomina, in bonis nostris
computantur.
- 6 Statutum loquens de vendente rem suam, non intelligitur de
re, ad quam quis habet actionem personalem.
- 7 Debitum mihi, non est propriè meum.

REGVLA XV. PAVLVVS.

QVI actionem habet ad rem recuperandam,
ipsam rem habere uidetur.

¶ **N**OTA quod de actione idem quod de re ad quā
competit, iudicatur: † & ideo illud quod mihi debitū est,
meum appellatur: vt not. per glo. in l. si tibi pecuniam. in
verbo, meum. ff. si cer. pet. & in l. si me & Titium. in ver-
bo, pecunia. in l. eius qui in prouincia. in verbo defuncti.
& ibi Bar. ff. si cer. pet. & in l. si pecuniam. in verbo, tuam.
C. de nego. gest. in l. j. ff. quod cum eo. in verbo, suum.

2 **Rei. Andr.**
Tiraq. in tract.
retract. proxi.
§. j. glo. vñ.

¶ Et ista ratione actio iudicatur res mobilis vel immo-
bilis, secundum qualitatem rei^b quæ in ea deducitur: vt
per gl. in l. j. C. si aduer. transac. & Bar. ibi hoc declarat. &
idem Bar. in l. potest. ff. de auth. tut. cum simil.

¶ Et quantū ad istā regulā, ille de plano exēplificari pōt
in actione reali: quia cū actio cōpetat ad rē recuperandā, ta-
lis res

- lis res dicitur esse in bonis. l. re in bonis. ff. de acq. re. do. l. bonorum ap. s. ti. j.
- ¶ Nec obstat quod habens dominium rei, & rei venditionem, proprie dicatur rem habere: ut gl. hic dicit. Regula autem ista loquitur per modum fictionis, dum dicit, videtur. & per istam rationem gl. reprobat istum intellectum.
- 3 Quia responderi potest, quod ista ratio non tollit quin ista regula verificetur, & a fortiori habeat locum in actione reali, dato quod verè & proprie dicatur rem habere ille qui habet dominium: sed ratio preallegata videretur in ferre, quod in actione reali regula non restringatur. Præterea & secundo responderi licet in actione reali quis verè habeat dominium, plus tamè est habere rem apud se, quàm habere actionem ad rem recuperandam, propter commodum possessionis, quod non videtur esse parui momenti. §. commodum. instit.
- 4 de interdi. l. is qui. s. de rei ven. & ideo alia regula quæ habetur. ff. eo. t. dicit, minus est actionem habere, quàm rem. & isto respectu iura videntur verbis denotantibus fictionem: quia vere non habet rem apud se, licet habeat dominium. & isto modo loquendi videtur textus in d. l. rem in bonis. de acqui. rer. do. dum videtur verbo intelligitur, quod denotat fictionem. l. quoniam. vbi Bal. ff. de his qui no. inf. l. hæres quandoq. s. de acqui. hære. quæ textus ad hoc allegat Roma. c. cccv. præsuppositis terminis. col. j. & in c. ex studiis. de præsump. quem textus ad hoc allegat Abb. in consi. xx. casus in effectu. col. ij. lib. ij. ¶ Similiter textus in d. l. bonorum. §. si. s. tit. j. videtur verbo, videntur. quod verbum etiam no. fictionem: ut per gl. hic, & in l. si duo. in glo. si. s. de acqui. hære. in l. j. §. de iecisse. in verbo, videor. ff. de vi & vi arma. cum simi. ut per Bar. in l. si quis pro emptore. de vsucap.
- ¶ Secundo ista regula etiam videtur procedere in actione personali: ut tenet glo. hic quæ rationem adducit: quia cum adesse dicatur debitori id in quo alij obligatus est. l. si mandato Titij. ff. de negot. gest. ergo econtra creditori cui debetur videtur adesse. secundum gloss. hic. & ad hoc facit, quia actiones personales & nomina debitorum dicuntur esse in bonis. d. l. bonorum. §. si. tit. j. & ideo qui non potest rem acquirere, eodem modo actionem ad rem acquirere non potest. l. si ad resoluendam. C. de præd. mino. l. si vnus ex sociis. ff. de serui. rusti. præd. vbi Paul. de Cast. & illud quod est in iure & obligatione dicitur esse in patrimonio: ut not. Bald. in l. facere. in princip. per illum textum. ff. solu. matrimo.
- ¶ Et ista conclusio vera est largo modo & fide, ut denotat verbum illud: secus est verè & proprie: quia, ut s. dictum est, minus est, actionem habere, quàm rem: ut. eo. l. minus. & ideo statutum quod loquitur de vendente rem suam imponendo penam, non habet locum in eo qui venderet rem ad quam haberet actionem^a personalem. ut no. Bar. in l. Gallus. §. videndum. de lib. & posth. quia ille non dicitur proprie habere rem ad quam habet actionem, ut post alios tradit Ale. in d. §. videndum. & no. Bar. in l. nemo. ff. de in inte. rest. & dicit Bar. in l. forma. §. si cum ego. s. de censi. quod ille qui possidet, debet ponere rem in catastro

nō ille q̄ habet actionē ad rē petendā. & facit l. sciendū. §. si fundus. s. quī
 satisd. cog. ibi diuersa causa est eius qui fundi petitiōe personalē habet:
 sic etiam quod s. in prin. dictum fuit, quod meum quandoq; appellatur
 quod est mihi debitum: illud est verum largo modo & improprie, per
 supradicta. & ad idem facit, quia licet ius patronatus sit de foro eccle-
 sia. c. quanto. de iudi. non tamen actio personalis ad ius patronatus di-
 citur de foro ecclesie, secundum Ant. de But. in d. c. quanto. circa fi. & no.
 Aret. in consi. vj. viso instrumento. in fi. de quo dixi in d. c. quanto. in fin.
 ¶ Et q̄a, vt dixi, pprie nō dicit meū, quod est mihi debitū: vt no. per gl. 7
 insti. de actio. in prin. in ver. debetur. & pillā gl. dicit Ro. in cōf. ccj. pro
 decisioe. qđ meū pprie nō dicit mihi debitū. etiā facit tex. in l. Aurelius.
 §. Mauius. in l. creditor. §. Titia. de libe. leg. & quod no. Bal. in l. cū neces-
 sitatē. C. de fideicō. in prin. & aliud est qđ. beneficiū sit suū, aliud qđ sit si-
 bi debitū: vt no. p gl. in cle. auditor. ī verbo debitū. de rescr. Largē ergo
 & improprie mihi debitū, dī meū. vt dixi. & not. Ro. in cōf. cxcv. in ca-
 su pmissio. & quod no. Alex. in cōf. lxxij. & si celeberrime. lo iij. in prin.

In l. Imaginaria. Argumenta.

- 1 Pretium, in contractu venditionis dicitur de substantia.
- 2 Venditio facta pretio viliori, an sit dicenda donatio.
- 3 Venditio imaginaria seu simulata, nullius est efficaciar.
- 4 Venditio facta in fraudem creditorum, valida est, reuocatione indigens.
- 5 Venditio nullius est valoris, quæ facta est in fraudem legis.
- 6 Simulatum contractum asserens, simulationis speciem exprimere debet.

REGVLA XVI.

I M A G I N A R I A venditio non est, pretio accedente.

¶ I A M pretiū arguit cōtractum vēditionis. l. fi. vbi Bar. C. de p̄dī.
 curia. lib. x. no. gl. & Bal. in l. cū dotē. C. de iure dot. & gl. in verbo p̄tio.
 in l. apud Celsum. §. sed cū legitima. s. de excep. do. † & pretiū dicit esse
 de substantia cōtract⁹ vēditionis. l. pacta cōuēta. s. de cōtrahē. emp. & ideo
 accedēte pretio, vt ibi dicitur, vera est vēditio, & nō imaginaria: sufficit
 etiā vt vera dicatur vēditio cōuentio facta de pretio cū p̄posito soluen-
 di pretiū: quia solo cōsensu venditio perficit. §. j. insti. de emp. l. ij. ff. eo.
 vnde quod dicitur hic, pretio accedēte, intelligitur etiā cōuentio: nec re-
 soluitur cōtractus vēditionis, licet postea prater primū p̄positum loco
 pretij aliud soluatur. l. pretij causa. C. de rescin. vē. l. si sp̄sus. §. circa ven-
 ditionē. ff. de don. inter vir. quē tex. hic gl. adducit. & quod dictū est in-
 telligitur, qñ à principio intētio erat qđ pretium solueretur: secus si pre-
 tium apponat ex causa donatiōis, id est ea intētiōe qđ nō soluatur: tūc
 enim nō dicitur vēditio. l. cū in vēditione. s. de contrahē. emp. esset em̄
 imaginaria venditio, quæ in effectu facta est sine pretio, vt hic à contra-
 rio sensu colligitur: & eo modo imaginaria venditio dicitur, si facta sit
 vno

vno nummo de re longē maioris pretij: vt not. per gl. in §. præterea. insti. quib. mod. ius pa. po. sol. in verb. imaginaria. & insti. de test. in prin. in verb. libripenda. Si autē venditio facta sit pro modico pretio, illa tamen est venditio vera: vt hic dicit per text. qui hoc bene probat in l. quis donationis. §. de contrahē. empt. secus est, vt dixi, in vēditione facta vno nūmo: quia tale pretiū nullā habet proportionem ad aestimationē rei. An autē venditio facta modico pretio dicatur potius donatio quā venditio. Cy. in l. j. in fi. C. de pact. quem Bal. ibi refert, dicit q̄ potius dicitur donatio: & ad hoc est glo. in l. apud Celsum. §. de autoris. in verb. causa. de except. dol. §. & ideo Bal. in d. l. j. infert q̄ dispositio l. si vnquam. C. de reuoc. don. habeat locum in venditione facta modico pretio^a. & idem dicit Bal. in d. l. si vnquam. & facit quod no. Bar. in l. nō vsq; §. si quis à pa. fue. ma. & hoc intelligēdū videtur q̄ pro maiori parte esset donatio secūdm doctrinam quam tradit Bar. in l. Aristo. circa fi. ff. de do. & l. tenetur. §. j. §. de act. emp. no. in c. ad quæstiones. de re permut. & trad. Abb. in consi. xv. quæritur. lib. v. Alex. consil. 3° cxij. viso processu. col. pen. lib. v. † Et imaginaria vēditio & simulata, de qua dictū est, nulla best. l. emptor. in prin. §. de aqua plu. arc. facit l. & qui sub imagine. C. de distra. pig. & no. Bar. in l. post cōtractū. colū. iij. ff. de donat. † vbi secus dicit esse in vēditione facta in fraudē creditorum, quia illa valet, & opus est q̄ reuocetur mediātibus actio nibus reuocatorijs: de quibus in tit. de his quæ in fraud. cred. & Bar. in l. filios. C. de reuo. his quæ in frau. cred. & hoc bene procedit in alienatione facta in fraudē credito rū: secus si facta sit in fraudē legis: quia illa est nulla: vt no. Bar. per illū tex. in l. si libertus. §. de iurepat. & Bal. in l. j. in j. opp. de oper. lib. quia vbi agitur de annullatione actus, durius agitur cum lege, quā cū hoīe: vt per Bar. in d. l. si libertus. & in l. amplius nō peti. ff. rem rat. habe. ¶ Postremo ad declarationem istius l. dicit Bal. allegando istum tex. in l. cum precibus. C. de prob. quōd hic agitur de simulatione in qua nihil agitur. Et hoc exēplificari potest in eo qui nullo modo velit vendere: sed propter timorem tyranni vel criminis cōmissi facit venditionē simulatam: vt dicit Pau. de Cast. in consi. cxij. viso pūcto superscripto. col. ij. & ibi prosequitur plures species simulationis: de quibus no. Bal. in d. l. cum precibus. Barto. in consil.

^a Pretio. Latē And. Tiraq. Rep. d. l. si vnquam. ver. donatione largitus. nu. 2.

^b Nulla. Vide Bald. & doc. in l. j. C. plus val. quod agi. vbi dicit q̄ simulatio vitiat iuramentū, transactionem, sententiā & laudū: & quod duplex sit, vide Bal. in l. cū precibus. C. de prob. latē Cepo. in tractatu de simul. cōtractuum. et qualiter pbe. vide Bald. vbi §. Bar. l. pacta. C. de pactis. & Bald. in l. multum. j. col. C. si quis alteri. H. Chuc.

confi.lxv.Petrus Nicole.col.ij.verf.circa primum.in l.j.
C.plus val.quod agi.in l.Lucius.la ij.f. depofi.& nouifi
me Soci.fcribit in confi.cclxvii.vifis.col.ij.circa fecun-
dam quaestionem.

A Speciem.
Ang.Arc. inst.
de exceptio.in
prin.co.xxj.

¶ Et cū sint plures species simulationis, ille qui dicit cō 6
tractū simulatū,debet exprimere & specificare speciem^a A
simulationis:vt no.Bart.in d.confil.xv.col.ijj.Bal.in l.ab
Anaftasio.in fi.C.mand.Pau.de Caltr.in l.Iurifgentiū.ſ.
dolo malo.ſ.de pac.Alex.in confil.cxj.vifo superiore the
mate.col.j.lib.ijj.in cōfi.xxvii.in caufa.col.iiij.li.v.Pet.
de Ancha.in confi.ccxvij.Ad corroboracionem.col.j.Et
ifta addenda sunt ad ea quæ tradit Barth.Veron.in trac.
simulationum.in xxvj.præfumptione.col.fi.

In l.Cū tempus. Argumenta.

- 1 Tempus ſolutioni adiectum, videtur fauore debitoris.
- 2 Hæres grauatus ad distribuendum bona ſe mortuo, non po-
teſt ante mortem distribuere.
- 3 Declaratio fienda in tempore, ante tempus fieri non debet.
- 4 Tempus, quod in teſtamento adijcitur, gratia hæredis adijci
creditur.
- 5 Dies incertus pro conditione reputatur.
Creditor ante conditionem non cogitur inuitus ſolutionem
recipere.
- 6 Creditor ante tempus non cogitur vinum aut granum reci-
pere, curſu temporis quod minuitur.
- 7 Emphyteuta quare pro annis plurib⁹ futuris ſoluere neqat.
- 8 Emphyteuta non ſoluens ea nonem, iure ſuo priuatur, non
obſtante reſcripto ſummi Pontificis.
- 9 Emphyteuta non ſoluendo, non priuabitur iure, ſi hoc ferat
conſuetudo.
Emphyteuta paciſci poteſt cum eccleſia, quòd non ſoluendo
non cadat iure.
- 10 Creditor, cuius fauore tempus adiectum eſt, ante tempus pe-
tere poterit. & nu. ſequentib.

REGVLA XVII.

CV M tempus in teſtamento adijcitur, credendum
eſt pro hærede adiectum: niſi alia mens fuerit te-
ſtatoris, ſicut in ſtipulationibus, promiſſoris gratia
tempus adijcitur.

¶ **N**O T A quòd tempus appoſitū ad ſoluendum, in
dubio appoſitū videtur in fauorē debitoris & hæredis.
¶ Et primò de hærede, vt hic dicit. & ideo hæres i dubio
incrari debet fruſtus qui pēdente dilatione percipiuntur.
l. ſi ita relictū. ſ. Pegasus. de leg. ij. Et propter hoc hæres
ſi velit

- si velit, an tēpus soluere pōt. l. eū q. ff. de ann. leg. & l. post mortē. C. de fideicō. & l. patrē. ff. de his quæ in frau. cred.
- ¶ Et ex hoc infert Bar. i. l. si cū pñitiōe. i. si. s. qñ di. le. ce.
- ¶ Quod si testator vnā corbē grani reliq̃t annuatim vsq̃;
- A** ad 50. annos, hæres statim^a an tēpus soluere poterit, quia est vnū legatū. Et dilatio appositā est in fauorē hæredis.
- ¶ Et ista cōclusio pcedit qñ solū agit de interesse hæredis: secus si tractat de praiudicio tertij: quia tūc hæres an tēpus soluere nō potest. l. vxorē. §. Scia. de leg. iij. l. cū pater. §. à filia. de leg. ij. vbi Bar. infert, † q̃ hæres grauatus post mortē eius distribuere bona inter pauperes, nō pōt hoc facere i vita i praiudiciū pauperū q̃ erūt post mortē eius. Et idē dicūt Bar. Ang. & Doct. in l. post mortē. C. de fideic. Et est cōis opi. vt psequit Alex. in l. stipulatio ista. §. incertā. quē legit simul cū. §. si quis dolū. de verb. obli.
- ¶ Et in simili no. Bar. in l. omnes populi. in v. q. quæstiōis principalis. ff. de iusti. & iur. vbi not. cōcludit, q̃ potestas quæ habet arbitriū imponēdi pœnā in casibus nō determinatis à iure, nō poterit in principio officij hoc declarare: quia talis declaratio quæ potest variare in tēpore: ante tēpus fieri non potest. d. l. cū pater. §. à filia. & sequit Pet. de Anch. in c. j. in ver. quærit Bar. de constit.
- ¶ Et idē qd dictū est de pauperib⁹, sequit Ro. in cōf. cccc. liij. circa primū. & Bal. i cōf. lxxvij. videt q̃ electio. li. iij.
- ¶ Aliter tñ reperio q̃ in hoc voluit Pe. de Anc. in cōf. cc. ij. circa primū dubiū. in secūdo dubio: ^b quia illa distributio quæ debet fieri inter pauperes post mortē hæredis, est principaliter facta pro salute animæ defuncti, cui expedit q̃ celerius prouideat. Vnde si hæres in vita voluit eligere pauperes. debet cōmēdari: nec est curandū de pauperibus q̃ accessoriē veniūt. vt latius ipse ibi psequit. Et hoc idē videt tenere Abb. in cōf. xj. factū sic proponit in primo dubio & ij. lib. & ista opi. de iure verior videtur.
- 4** ¶ Secundo quod dictum est de hærede, tñ idem est de quo libet alio debitore: quia in dubio pro eo tempus appositum intelligitur, vt hic dicitur, & l. eum qui Calendis. §. si. de verb. obli. & tex. in §. omnis. vers. quod in diem. in fr. de verb. oblig. Et ideo ante tempus si velit soluere, potest. l. quod in diem. ff. de solu.
- ¶ Et eodē mō si debet solutio fieri i certo loco fauore debitoris, poterit alibi debitor soluere, ac si talis loc⁹ exp̃sus nō fuisset: vt no. Bar. in l. is q. s. de eo quod cer. loc. Et idē

A Statim. Contrarium sentit Alb. in d. l. si cū pñitiōe. & verius. C. M.

B Dubio. Vbi clarissimē respondet motiuis Bart. & pro ista opin. facit tex. l. vxorē. §. Sczuola. de le. iij. vbi hęc verba post mortē exponunt, id est quādo vellet. H. C.

idē no. Bal. i. l. acceptā. i. xij. q. in fi. ver. sed pone. C. de vsu.
 ¶ Et quod dictū est de tpe, pcedit in die certa: secus est i die incerta: vt expresse tex. distinguit in l. stipulatio ista. §. inter certā. de ver. ob. + Nā dies incert⁹ p cōditione habet. l. dies incert⁹. §. de cōd. & dem. Et añ cōditionē nō cogit creditor inuitus solutionē recipere. q̄a deficiēte cōditione tenet restituere: vt no. Bar. in l. itē liberat. §. qui paratus. in fi. j. qui. mo. pi. vel hypo. & no. in d. §. inter certā.
 ¶ Secundo, prædicta cōclusio. q̄ ante tempus solui potest, habet locū qñ tēpus solū apponitur fauore debitoris: secus si agat interesse creditoris, quia ante tēpus solui non potest. l. qui Romæ. in prin. ibi glo. & Bar. de ver. obl. facit quod s. dictū est de hærede qui añ tēpus soluere nō potest in præiudiciū legatarij. & à fortiori hoc dicendū est, si solū fauore creditoris tēpus adijciat: quia similiter añ tēpus solutio fieri nō pōt. l. si ita relistū. §. Pegafus. de le. ij. vt not. in l. in fideicōmissi. §. cum Polidius. §. de vsur.
 ¶ Et ex his inferit: + q̄ creditor nō cogit añ tēpus recipere vinū, nec granū, nec aliud quod cursu tēporis deteriorari possit, vt no. Bal. post Guil. de Cu. i. l. plures apochis. C. de fi. instr. & Flor. in d. §. cū Polidius. in fi. Alex. in d. §. inter certā. & no. Cv. in d. l. ij. in vlti. q. C. de iur. emphy. Ang. in l. Titius. in fi. in ver. vnū tñ. ff. quæ res p. obl. pos.
 ¶ Et hac ratione tēphyteuta nō potest soluere canonē pro pluribus annis futuris, quia agit de interesse ipsius dñi creditoris: vt tenet Cy. Bal. Alb. & Domi. in d. l. §. de iur. emph. Spec. in ti. de loca. §. nunc aliqua. ver. xlij. Bart. in l. eum qui. §. de ann. leg. cum simi. vt tradit Alex. in d. §. inter certā. vbi dicit istam esse communē opin. & idem Aret. dicit in d. l. qui Romæ. in princ. Et Moder. in d. l. ij. q. xxij. Et adde, + quod non valet rescriptum a Papæ, quod 8 tēphyteuta non soluendo non priuetur iure suo: vt not. A Bal. in l. si à te. ver. & no. C. de pac. inter empt. & vendi.
 ¶ Videt tamen quod valeret rescriptū quod tēphyteuta possit soluere ante tēpus pro plurib⁹ annis futuris si propter malignitatē quorundā dominorū qui subterfugiūt, & nolunt canonē recipere, ad illaqueandū tēphyteutā: q̄a malitijs hominū obuiādū est. l. in fundo. §. de rei ven.
 ¶ Et quia agitur de modico præiudicio: nam si potest cōcedi dilatio ad soluendum per rescriptum. l. quoties. C. de preci. impe. offer. à fortiori videtur quod quis possit cogi ad recipiendum: quia hoc videtur minus præiudiciale.

Et

A Rescriptum.
 Intellige propriè: nā largo modo cōprehēdit priuilegiū, & bene posset fieri. quia q̄ potest per cōsuetudinē induci, potest à fortiori per priuilegiū, vt per c. su per quibusdā. de verb. sig. & hoc etiā sentit Bal. in l. si à te. in princ. legis. H.C.

- 9 ¶ Et licet valeat rescriptum, vt dictum est, t̄ valet tamen consuetudo q̄ non soluendo emphyteuta iure suo non priuetur: vt not. Abb. tradit in consi. lxxij. circa primum. lib. j. vbi hoc dicit in ecclesia. & idem Ioan. de Ana. in consi. lxxxiiij. videndum est. col. fi.
- ¶ Et eodem modo valeret pactum factum cum ecclesia, quòd emphyteuta non soluendo non cadat: vt not. dicit Bar. in l. fundi. C. de fundo patr. lib. xj. & sequitur Pau. de Cast. in consi. cxxxvij.
- 10 ¶ Et sicut debitor in cuius fauore tempus appositum est, potest, si velit, ante tempus soluere: ita creditor, in cuius fauorem tempus apponitur, poterit petere ante tempus: vt sit æqualis conditio vtriusq; cōtrahentis. vt Rom. dicit in d. §. inter certam. & sequitur Areti. in d. l. qui Romæ. in princ. argu. l. cum dies. §. si arbi. in fi. ff. de arbi. facit tex. in l. fin. C. de fruct. & lit. expen.
- 11 ¶ Soci. in d. l. qui Romæ. in prin. reprobatur istam æquiparationem, & dicit manifestam esse rationem diuersitatis: quia in debitore soluente ante tempus non agitur de interesse creditoris: secus videtur in creditore si velit sibi solui ante tempus: quia agitur de interesse debitoris, vt ante tempus non cogatur soluere. Et ipsi debitori videtur esse ius quæsitum beneficio creditoris, vnde illud sibi tolli non potest. arg. l. fin. ff. de pact. Et facit quod no. in l. peten. C. de temp. in integ. resti. peten. & quod no. Bar. in l. si post mortem. §. si. ff. de contratab.
- 12 ¶ Sed verior videtur opi. Ro. quia si tempus apponitur fauore creditoris, prout loquitur Ro. etiam ipse debet posse renuntiare fauori suo: nec tali casu potest debitor prætere aliud interesse: quia si solum est dilatio in fauorem creditoris, debet esse nociua debitori, & interesse debitoris non est in consideratione. Nam si interesse debitoris deberet cōsiderari in tali casu, tunc gratia vtriusq; esset dilatio: quo casu etiā debitor in diem non potest prius soluere, qm̄ tempus respicit fauorē vtriusq;: vt no. in d. l. qui Romæ. in prin. vnde patet q̄ rectē cōsideranti, debitor & creditor à pari procedunt, prout Rom. & Aret. dicunt, & bene.

In l. Quæ legata. Argumenta.

- 1 Legata purè vel in diem certum relicta, ad hæredem transmittuntur.
- 2 Legata quæ ad hæredem non transferuntur, patri, vel dño non acquiruntur.
- 3 Stipulationum commodà patri vel domino indistinctè acquiruntur.
- 4 Conditio futuræ spes quare potius in contractu, quàm in legato ad hæredes transeat.
- 5 Conditio in persona hæredis implēda, in domino vel patre nō est verificāda.
- 6 Conditio dandi hæredi, non habet verum in hærede hæredis.

REGULA XVIII.

QVAE legata mortuis nobis ad hæredem nostrum trāsseunt, eorū cōmodum per nos his quorū in potestate sumus, eodem

casu acquirimus: aliter atq; cum stipulati sumus. nam & sub conditione stipulantes, omnimodo eis acquirimus, etiam si libertate nobis præstita à dominis conditio existat.

¶ **N A M** † legata quæ purè vel in diem certum relicta sunt, ad hære¹ dem transmittuntur. l. si post diem. in prin. l. si penum. in prin. ff. quando dies leg. ced. l. j. §. cum igitur. in fi. eo. ti. C. quando dies leg. ced.

¶ Eodem modo ista legata ex persona filij vel serui patri vel domino acquiruntur. vt hic dicitur, & in d. l. si post diem. §. pe.

¶ Sic e contra † legata quæ ad hæredem non transmittuntur, vt sunt le-² gata conditionalia. l. j. §. si autem aliquid sub conditione. supra de cadu. tollen. & d. l. si post diem. §. sed & si sub conditione. patri vel domino non acquiruntur, sed ipsi filio vel seruo, si tempore purificatæ conditionis sui iuris reperiuntur: vt hic à contrario sensu colligitur, & in l. si vltus fructus. §. fin. supra quando dies lega. ced. & in l. si legati. supra de pignoribus. & in l. j. §. si. supra vt leg. no. caue. in l. vxor. C. de condi. infer. Et hoc bene procedit in legatis: † secus est in stipulationibus, quo-³ rum commodum indistinctè patri vel domino acquiritur: licet tempore purificatæ conditionis sint sui iuris filius vel seruus: vt hic dicitur. ad idem text. in l. si filius. ff. de verb. obli. in l. ij. §. id quoque quod supra de colla. bono.

¶ Et ratio diuersitatis videtur: quia in stipulatione cōditionali illa spes quæ habetur de conditione futura, transit ad hæredem. §. ex conditionali. insti. de verb. obli. ideo patri vel domino acquiritur, per regulam quæ hic in prin. habetur. Sed spes legati conditionalis non transmittitur in hæredem. l. j. §. si autem. C. de cad. toll. ideo patri vel domino nō acquiritur, secundum regulam quæ hic ponitur.

¶ † Et si vltèrius quærat de ratione quare potius spes futuræ conditio⁴ nis in contractu ad hæredes transmittitur, quàm in legato. Dicendum est quòd in contractu actus fundatur ex consensu duorum, & factum sti pulatoris interuenit, qui sibi ex heredibus suis prouidere videtur. vnde fortior acquisitio redditur. Non sic videtur in legato: vt per glo. in d. §. ex conditionali. & per Doct. in l. si filius. de quo tamen dicendum est, vt dixi in l. j. C. de pact.

¶ Vltimo ad æquiparationem quæ fit hic de hærede ad patrem vel dominum, facit tex. in l. qui liberis. §. hæc verba. de vulg. & pupil. vbi substitutio facta de hærede, non habet locum in patre vel domino, & pariter nec in hærede hæredis. † Et conditio quæ debet impleri in persona⁵ hæredis, non verificatur in persona domini vel patris. l. qui hæredi. in princ. supra de condi. & demonstr. & facit tex. not. in l. ij. §. hoc autem. de lega. præstan.

¶ Et pariter videtur quòd † cōditio dandi heredi, non verificetur in hæ-⁶ rede

A rede hæredis^a. d. §. hæc verba. facit tex. in l. cum ita datur. §. de condi. & demon. vbi conditio dandi Titio, non potest impleri in hærede Titij.

In l. Qui cum alio. Argumenta.

- 1 Contrahens, cōditionem seu qualitatem secum contrahentis nosse debet.
- 2 Societate finita nō tenetur socij de contractu postea inito cū aliquo ipsoꝝ, licet cōtrahens nescierit solutā societatem.
- 3 Ignorans, quo casu æquiparetur dubitanti,
- 4 Delicta an possint excusari ex causa iusta.
- 5 Bannitum cum saluoconductu occidens, excusatur.
- 6 Offendens alium, conditionem eius inuestigare debet.
- 7 Hæres ex quasi contractu obligatur.
- 8 Obligatio qualitate non mutatur in creditoribus ob hæredum personas.
- 9 Statutū de contractu loquēs, ad quasi cōtractū qñq; extēdit.
- 10 Esse, idem putatur cum eo quod est, esse debere.
- 11 Cōtrahere sponte nō dicit, qui ex quasi contractu obligat.

REGVLA XIX.

QVI cum alio cōtrahit, uel est uel debet esse nō ignarus cōditionis eius: hæredi autē hoc impu-
tari nō potest, cū non spōte cū legatarijs contrahit.

I ¶ **NOTA** quod qui cum alio contrahit, debet esse certus de conditione & qualitate contrahentis. & ideo qui mutuauit pecuniam filiofamiliās, non potest mutuū recipere obstante Senatusconsulto Macedoniano: quia scire potuit illum esse filiumfamiliās. l. pen. §. ad Maced. ¶ Et idem in minore: vt no. per gl. in l. si Titius. in vers. ætatis. §. de fideius. vnde præsumitur ille qui cōtrahit habere notitiam eius cum quo mercatur: vt not. Bal. per illū tex. in l. inciuiile. C. de fur.

¶ Et in hoc etiam forensis non excusatur: quia debet conditionem eius cum quo contrahit inuestigare: vt notat Cuma. in cons. xxvj. cū statutum Paduæ. col. j.

B ¶ Et ista ratione etiā iusta causa nō excusat à pœna^b conuentionali: q̃a debuit inuestigare, vt no. tradit Ale. in cōf. cxix. titulus questionis. col. pen. lib. ij. Et bene facit quod no. tradit Pau. de Cast. in l. j. §. nō aut. in ver. itē aliās con-
sului. ff. de exercito. vbi dicit se consuluisse, ¶ q̃ cū duo mercatores fecissent societate per quinquennium, q̃ finito quinquennio alter nō tenetur ex contractibus cū alio celebratis, licet cōtrahentes ignorarent finitā esse societate: q̃a debuerūt perscrutari & se informare de qualitate

A Hæredis. v. de omnino la. fo. l. paterfam de vul. & pup. & quō intelligatur regulæ hæres hæredis primi testa. est hæres, vide Ancha. cōf. cxxx. H. C.

B Pœna. Dixi ad Alex. d. cōf. cxix. nu. 13. lib. ij. adde Alexā. cōf. lxxvj. lib. v. do. And. Tira. in trac. Retra. conuentio. 4. j. gl. vj. num. 56. C. M.

A Aequiparē-
tur. vide Paul.
de Ca. in l. ma-
nifestissimi, §.
sed querebat.
C. de furtis.

B Indignum.
Ias. l. cum fi-
lius fa. §. in hac.
col. j. de verb.
obli. Frā. Rip.
de rescrip. Re-
spon. xij. col. j.
fa. Alex. consil.
ccij. col. iij. li.
ij. cōsi. xix. nu.
iij. lib. iij. C.
Molina.

c Conditionē.
hæc faciunt ad
materiam ca. si
verò. de sentē.
excom. vbi po-
nuntur plura
exēpla per do.

Fel. qñ quis de
linquit ignorā-
do conditionē
seu qualitatem
personæ. & po-
nitur ibi regu-
la, q̄ vbi factū
est illicitū non
excusatur alle-
gans ignoran-
tiam, quia præ-
sumit scientia.
de quo per ca-
no. in ca. a no-
bis. eod. titulo.
H. C.

D Bannitus.
Hyppo. Marfi.
in prac. ver. ag-
gredior. C. M.

societatis, per istam regulam. & idem Pau. de Cast. in l. j. §. conditio. ff. de insti. & idem Paul. de Cast. in consil. ccc-xxxv. visis & ponderatis omnibus. in prin. & idem Petr. de Anchi. in consil. cccxxxij. pro clariori decisione. vbi cōcludit, quòd vnus socius pro alio nō tenetur nisi pro illa quātitate quam posuit in corpore societatis. Et ideo ille qui cōtrahit debet inuestigare qualitatem societatis per ipsam regulam. Et ad idem facit: quia licet aliās igno-³rans & dubitans æquiparentur^a l. manifestissimi. §. sin-^A autem. vbi Bart. C. de fur. l. si. C. de condi. indebi. Hoc nō habet locum in contrahente cum alio: quia si dubitat, debet eius conditionem inquirere. ita Bal. not. dicit allegādo istum text. in c. j. §. persona verò. ver. sed quid indubitatē. per quos fiat inuesti. de cuius dicti veritate dixi in l. quandiu. C. qui admit.

¶ Et quod hic dicitur de contrahente, idem est in eligen-
te qui præsūmitur habere notitiam electi. & ideo non
excusantur canonici qui eligunt indignum^b: vt no. Bar. ^B
in l. si patronus. de confir. tut. & ibi Bart. alleg. istum tex.
Et per istam l. qui cum alio. arguit Alexand. in l. si cum
dotem. §. si mulier. ff. sol. matri. col. ij. versic. vnum addo.
quòd imputatur creditori qui acceptauit debitorem qui
non erat soluendo: quia debuit eius cōditionem perscru-
tari. & idem dicit Paul. de Cast. post Ange. in l. j. ff. si quis
in ius voc.

¶ Et ista regula procedit, nisi ignorantia esset multum
probabilis & iusta, quia tunc excusatur. l. si quis patrem.
ff. ad Maced. & d. l. si Titius. de fideiuf.

¶ Secundo regula habet locum in contrahente, prout lo-
quitur: † secus est in delictis in quibus quis à pœna excu-
satur ex iusta causa, & non imputatur si conditionem^c c
offensi inuestigauit, vt not. tradit Paul. de Cast. in consil.
xxxij. licet ista sit quæstio. in fi. versi. ad quartum. vbi pro-
pter hoc concludit, † quòd occidens bānitum excusatur: §
non obstante quòd bannitus occisus haberet saluumcō-
ductum, de quo ille non inuestigauit.

¶ Sed tamen talis differentia non videtur vera: quia in
tali casu ex quo erat publicè bannitus^d & descriptus in li-
bro bannitorum ignorantia saluiconductus erat multum
probabilis: quo casu idem esset in contrahente. vt §. dictū
est: sed si ignorantia non esset ita probabilis, idem esset
in delinquente.

6 ¶ Et quia si ille qui cum alio contrahit debet inuestigare conditionem eius cum quo contrahit, vt hic dicitur, multò magis qui alium offendit debet eius conditione inquirere. ita Bar. dicit^a in l. si. ff. de adul. Et de quæstio-

A ne Paul. de Castro latè scribit Alexā. in l. huiusmodi. §. si ita. de leg. j. & in consil. lxxvij. visis dubitationibus. li. iij.

7 ¶ Tertio regula habet locum in contrahente: secus est in hærede, vt hic dicitur: quia ipse ex quasi contractu obligatur. §. hæres. insti. de obli. quæ ex quasi contractu. l. ex maleficijs. §. hæres. §. de act. & oblig.

¶ Et hoc verum intelligitur quo ad legatarios quibus hæres obligatur ex quasi contractu: secus est in creditoribus quibus hæres est obligatus ex contractibus quibus defunctus tenebatur: vt not. Bartol. dicit in l. de eo. ff. de iudic. Et idem Raphael Cuman. in consil. clxxvj. statuto Papiensi. col. ij.

¶ Et de legatarijs loquitur tex. hic in §. hæres. instit. de obli. quæ ex quasi contrac. Et in d. l. ex maleficijs. §. hæres. & l. apud Iulianum. §. si. vbi glos. verbo, contrahere. ex quibus causis in pos. ea.

8 ¶ Et ad hoc facit, quia ex persona hæredū qualitas obligationis in creditoribus mutari non debet. l. ij. §. ex his. de verb. oblig.

¶ Quantum tamen ad istam regulam idem videtur in creditoribus à quibus hæres conuenitur ex contractibus cum defuncto celebratis de quibus hæredi nihil impunitari potest, si conditionem creditoris non inuestigauit. Et sic militat ratio quæ hic in tex. alleg.

¶ Et ex his colligitur, quòd illud quod dicit de cōtractu, non habet locum in quasi contractu, ex eo quod hic dicitur de hærede qui ex quasi contractu obligatur. Et hoc in statuto not. Bar. in l. apud Iulianum. §. si. in si. ff. ex quibus causis in pos. Bar. in l. j. per illum tex. §. de contrario iud. tute. cum sim. vt tradit Alex. in l. mutum. & in l. more. in ij. not. §. de acqui. hære. Et idem Ang. in consil. cccij. visis & diligenter. Abb. in consil. lxxj. quinque dubia. col. viij. lib. j. & c. qua fronte. de appel. vbi dixi.

¶ Et idem Alex. in c. lxxvj. visis dubitationibus. col. iij. libr. v. Et ista conclusio procedit inspecta vi & proprietate

9 te verborum: per viam vero extensionis quandoque ita tutum quod loquitur de contractu etiam ad quasi contractum porrigitur^b, quādo omnimoda ratio militaret:

A Dicit. Vide Ias. qui plura circa hanc qd. accumulauit post Alex. in l. si se non obtulit. §. condēnatum. in vj. col. ver. vlti. Dy. & Alb. & c. §. de re iudi. vbi etiam ponit an possit quis occidere bannitū qñ nullitas banni est patēs: quid qñ pendet lis, an bannum sit nullum vel ne: an potestas à statuto cōcessa occidendi bannitum sit intermissa suspensa. H. C.

B Porrigitur. Ias. l. si ego & si cer. per

Et ita procedit quod no. Bal. in rubr. C. de pact. Bar. in l. more. de acqui. hære. cum simi. vt tradit Alex. in l. siue apud acta. C. de transac. & idem Rom. in consi. xij. viso facto. col. fi. in fi. & in consi. ccclxxx. præsupposito. in prin. & subtiliter scribit Cuma. in consi. clxxvj. statuto Papien. supra alleg. facit quod not. Bar. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. col. iij. supra de pact. & in l. Mauia. §. j. supra sol. mat.

¶ Vltimo ex verbis illius regulæ duo notanda sunt.

¶ Primo ibi, est vel esse debet. † quod paria sunt, esse vel esse debere. Sic etiam paria sunt, scire vel scire debere. l. quod te. supra si cer. pet. vbi dixi, vt no. per gl. hic. Vnde sicut denuntiari potest ille qui scit se debitorem: ita ille qui scire debet: vt not. Bal. in auth. ad hæc. col. iij. C. de vsu ris. sic etiam paria sunt, scire & scire posse. l. pe. supra ad Maced. no. Bal. per illum tex. in l. si duo. de acquir. hæred. facit text. in l. qui contra. vbi Bar. C. de incest. nup. in c. ij. cum glo. de temp. ord. in vj. Sic etiam paria sunt, habere & habere posse, vt in not. q. Ang. dicit in l. item veniunt. §. petitam. supra de pet. hæ. Sic etiam paria sunt, habere & habere debere: vt not. Bar. in pulchra quæstione, in l. pe. §. cum ita. de aur. & arg. leg.

¶ Secundo not. † quod sponte non dicitur quis contrahere & se obligare qui ex quali contractu per interpretatione iuris obligatur. Et sic sponte dicitur fieri illud quod fit principaliter & immediate ex propria voluntate: adeo quod not. dicit Petr. de Ancha. in cle. præsentis. in v. not. de censu. quod non dicitur sponte factum illud quod fit ad petitionem: sed videtur tex. in contrarium in l. ij. C. de pact. & ibi dixi.

In §. Non solet. Argumenta.

- 1 Exceptio doli non nocet, quibus testatoris voluntas non resistit.
- 2 Exceptio doli repellit petentem debitum, quod exceptione elidi potest.
- 3 Testamentum primum reconualefcit, si testator secundum inciderit.

§. Non solet.

NON solet † doli exceptio nocere his quibus voluntas testatoris non refragatur.

¶ Ultra gl. hic iste §. exemplificari potest, vt statim dicam in tex. ibi, doli exceptio. Nam † exceptione doli generaliter repellitur qui debitum petit quod exceptione elidi potest. l. ij. §. generaliter. supra de excep. do. vnde petens consulto deleta exceptione repellitur. l. j. §. sed consulto. ff. de his que in testa. delent. sed si inconsulto deleta sint, non repellitur. d. l. j. vbi. inconsulto verò. quia voluntas testatoris non refragatur, vt hic dicitur. Et aliud etiam exemplum colligitur in l. pe. §. si. supra de secun. tabu. vbi si testator vltimum testamentum inciderit vt primum habeat locum, præualeat primum.

In l. Quoties dubia. Argumenta.

- 1 Libertati in dubio fauendum est.
- 2 Libertas inter causas pias annumeratur.
- 3 Libertati plus fauetur, quàm liberorum legitimæ.
- 4 Libertatis causa publica censetur, non priuata.

REGVLA XX.

QVOTIES dubia est interpretatio libertatis, secundum libertatem respondendum erit.

- 1 ¶ **N**OTA quòd in dubio † pro libertate iudicandū est. faciunt iura allegata in gl. ad idem tex. in l. lege Iulia. §. de manumiss. l. inter pares. §. de re iud. & in l. in obscura.
- 2 & in l. libertas. in eadem. † Causa enim libertatis dicitur pia. l. j. circa fi. C. de communi seruo manu. not. Bart. in l. proxime. ff. de his quæ in testa. delentur. in l. si vnus. C. de testa. Bal. in l. ij. & pe. C. de fideicom. lib. Et libertati magis quàm reo fauendum est. c. fina. de re iudic. d. l. in ter pares. & dicta l. Iulia.
- 3 ¶ Et † fauorabilior est causa libertatis, quàm sit legitima liberorum: vt not. dicit Paul. de Cast. per illum text. in l. Papinianus. §. quarta autem. de inoffic. testa. Et causa libertatis dicitur publica, † non priuata. l. si quis rogatus. §. de fideicommiss. libert.

In l. Non debet. Argumenta.

- 1 Occidere qui potest licitè, verberare poterit non illicitè.
- 2 Argumentum à maiori, in statutis locum habere potest.
- 3 Mulier quæ licitè occiditur, impune violari poterit.
- 4 Argumentum à maiori tate rationis, in materia correctoria non probat.
- 5 Plus & minus si sint eiusdem speciei, cui quod licet plus, non licebit minus.
- 6 Dispensatio ratione maioris rationis non extenditur.
- 7 Mandatum de maiori, non extenditur ad id, quod minus est.
- 8 Argumentum à maiori ad minus valet, si vtroque sit ratio eadem.

REGVLA XXI.

NON debet cui quod plus est, licet: quod minus est, non licere.

- ¶ **C**VM ista regula cõcordat reg. cui licet. c. ti. in vi.
- ¶ & istā reg. etiā colligit Alex^a. per illū tex. in l. in actiōib⁹.

¶ Alex^a. Et ibi
Ias. col. 17. Dy.
d. cap. cui licet.
Nicol. Euerat.
in lo. leg. 10. à
minori. C. M.

§. j. ff. de in lit. iur. Et ideo † si quis potest aliquē occidere, à fortiori illum poterit verberare & contumelijs afficere. l. nec in ea. ff. de adul. vbi Bar. facit tex. in l. in suis. in fi. §. de libe. & posthu. l. j. C. ne fideiuss. dentur. c. ex parte. de deci. c. per venerabilem. qui filij sunt legiri.

A Statutis. An hoc procedat quando statuta sunt contra ius commune vel ne, vide Lanfr. in tract. de interpret. statu. in vj. col. Hier. Chuc.

¶ Et istud argumentū à maiori etiam habet locum in statutis^a: vt not. Bal. in l. quod vero. versic. sed pone. ff. de legi. in l. si verò. §. de viro. §. sol. mat. l. ij. C. de in ius voc. & l. affinitatis. versic. pone statutum. C. commu. de succes.

¶ Et ex his sumitur argumentum à maiori affirmatiuē, quod valet auth. multo magis. C. de sacr. sanc. eccle. c. cum in cunctis. in prin. de elect. cum simi. vt dixi ibi.

¶ Et econtrā etiā regula negatiuē procedit: quia cui denegatur quod minus est, etiā quod plus est videtur prohiberi. l. relegatorum. §. potest. §. de interdic. & releg. l. qui indignus. §. de senat. l. cui pacto. §. de ser. expor. & in c. cum illorum. de senten. excommunicata.

¶ Et per istā regu. hic arguit gl. in d. l. ij. C. de patri. qui filios distra. q. si pater pōt filium vendere, à fortiori potest illum pignorare. Et hoc tenet Azo ibi in summa.

¶ Et per istam reg. infert Nellus in tract. bannitorum, in ij. parte secundi temporis. q. xlvj. † quòd si mulier bannita potest occidi, à fortiori poterit adulterari: cum maius sit homicidium, quàm adulteriū. xxxij. q. ij. c. si quid verius. ibi, si enim facturus est quod non licet, prius faciat adulterium, quàm homicidium. aliter tamen in hoc expresse voluit Bald. in l. si. C. si contra ius vel vtil. public. vbi inquit, quòd licet mulier occidi possit, nō tamen poterit adulterari. de quo dicendum est, vt scripsi in c. quæ in ecclesiarum. col. vj. de constit.

¶ Nunc regula ista limitatur non habere locū in casibus notatis in gl. hic. Et vltius † primo fallit in materia cor-
reptoria, in qua nō valet argumentū à maioritatem^b ratio-
nis: secundū gl. quæ approbatur communiter in authen. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. & gl. fi. & ibi Bar. in l. sancimus. C. de testa. & l. præcipimus. C. de appel.

¶ Et idem Bart. in l. si constante. in principi. in ix. q. j. partis principalis. §. sol. matri. & est bonus tex. in authen. de admini. sacri palat. col. iij.

¶ † Secūdo, regula habet locū quādo plus & minus sunt eiusdē speciei: scēus est in diueris speciebus: quia regula non procedit: vt per Dy. in d. reg. cui licet. per tex. in l. solemus

B Maioritate. Nicol. Euerl. in loc. leg. Io. à ratione. l. larga. columna 4. Caro. M.

lemus. §. latrūculator. ff. de iud. vbi latrunculator hominē interficere pōt. Et tñ de cā pecuniaria cognoscere nō pōt.

¶ Contra istam tamē limitationē facit text. in d. l. in suis. de lib. & posthum. & d. l. nec in ea. & d. l. j. ne fideius. den. vbi arg. fit à maiori etiam in diuersis speciebus. nō obst. tex. in d. §. latrūculator. quia respondetur vt statim dicā.

¶ Tertio, regula fallit qñ est facta diuisio potestatis secundum plus & minus: quia tñ ille qui habet potestatem in eo quod plus est, nō pōt qđ minus est, cū alteri illud specialiter sit attributū. no. Bal. in reg. cui licet. vbi Perus. sequit̃. Et hoc modo pōt pcedere tex. in l. solem. §. latrūculator.

6 ¶ Quarto, regula nō pcedit in materia dispensatiōis in qua nō fit extēsiō ad casum etiā habentē maiore rationē: & est dictū Host. in c. postulasti. de refer. vbi ad hoc alleg. c. j. & ij. de fil. psby. & seq̃t Abb. i. c. at si clerici. §. de adul. de iudi. ¶ Et hoc pro regula ponit Fely. in c. postulasti.

¶ Et cōprobat per tex. in c. si. de postul. praela. vbi dispensatio facta cū aliquo q̃ possit trāsire ad archiepiscopatū, nō habet locū in episcopatu. ¶ Et quia licet sit dispensatū cū monacho in curato beneficio, dispensatio nō habet locū in simplici beneficio. ¶ Sed vt dixi i d. §. de adulterijs. col. vj. ista cōclusio nō probat iure. nā in tex. d. c. j. & ij. de fil. psby. simpliciter dicit̃, q̃ materia dispensationis odiosa est: ergo nō debet dispensatio magis strictē interpretari, quā alia materia odiosa. Sed in alia materia odiosa habet locū argumētū à maiori.

A & d. l. nec in ea. & d. l. in suis. & d. c. cum illorum. de senten. excom. cum simil. §. alleg. ergo idem videtur in dispensatione. & in terminis text. in c. per venerabilem. qui filij sint legitimi.

¶ Non obstat quod sit dispensatio gratiofa: imō est odiosa, quia contra ius commune.

¶ Non obst. c. si. de postul. praelat. quia ibi nō trahitur ad id quod minus est: quia nō est eadem ratio, cū facilius debeat dispensari in maiori beneficio, quā in minori, propter maiore vtilitatē, vt ibi colligit̃. Et ista ratiōe facili⁹ dispensat cū monacho in bñficio curato, q̃a in eo maior est vtilitas & necessitas, quā in simplici: vt latius dixi in d. §. de adulte.

7 ¶ Quinto fallit in mandato. vt tex. no. in c. ei cui. §. si. de praben. in vj. vbi si mādatur prouideri de prabenda certi valoris, de minori valore prouideri non potest: quia huiusmodi mādata quorū fines obseruari diligētē oportet, nō debent ad alios casus quā expressos ex

A Maiori. Ad. de Philip. Dec. l. & militibus. nu. 12. C. de test. mili. consi. lxxvj. Vbi in annotat. dixi Hierony. grat. consi. xxvj. nu. 34. lib. j. C. M.

tendi: vt ibi dicitur. & facit tex. in c. si. de verbo. signific.

¶ Sexto fallit in decreto: vt est text. in l. si pupillorum. §. si prator. ff. de rebus eorū. ibi. cū quis aliud facit quā à pratore decretū sit. nihil agit. & not. per glo. hic. & sequitur Alex. in d. l. in actionibus. de in litē iuran.

¶ Vltimo fallit quādo non est eadem ratio in eo quod minus est. prout colligitur ex s. dictis: & faciunt iura alleg. in gl. hic. Et eodem modo limitatur reg. l. quæ de tota. ff. de rei vendic. vbi arguitur de toto ad partem. † Nara argumentum procedit vbi est eadem ratio. vt Abb. declarat in c. pastoralis. §. item cum in totum. in fin. de offic. deleg. & not. Are. in consil. clxiiij. diligenter. col. iij. versicu. non obstat argumentum. & hoc idem Bar. dicit in l. iuris gentium. §. adeo. ff. de pact. & adde quæ dixi in regu. in eo. in princip. j. eo.

In l. In personam. Argumenta.

- 1 Seruus nec obligare. nec obligari potest.
- 2 Seruus quādo naturaliter obligari possit.
- 3 Seruus an possit fideiubendo obligari.
- 4 Seruus in delictis obligari potest. in contractibus non item.

REGVLA XXII.

IN PERSONAM seruilem nulla cadit obligatio.

¶ ISTA regula intelligitur de obligatione ciuili † quæ nec actiue nec passiue cadit in seruum. l. serui. s. de acti. & obl. l. nec seruus. s. de pecu. vbi tex. notabilis quem glo. hic adducit.

¶ Secus est in naturali obligatione ad quam seruus obligatur. l. serui. & l. hæres à debitore. §. seruo. s. de fideiuf. ad idem text. in l. naturaliter. ff. de condict. indeb. & l. si id quod. eo. titu. ibi Bart. declarat quomodo naturalis obligatio cadat in seruo.

¶ Et hoc quod dictum est. seruum obligari naturaliter. † verum est. nisi ex causa fideiussionis promitteret: quia tūc etiam naturaliter seruus nō obligatur. l. sed & si serui. in prin. s. de fideiuf. ibi. cū seruus fideiussionis nomine obligari nō possit. & gl. ibi. & in l. in personam. §. qui pecunia. in ver. à Titio. s. de pac. & no. Bar. in l. seruus inscio. de fideiuf. vbi ratio nem adducit. quia lex resistit. d. l. sed serui. & l. licet. §. sed si filius. s. de pecu. ergo non oritur naturalis obligatio ex quo lex resistit. l. cum lex. de fideiuf. & sequitur Pau. de Cast. in d. l. seruus inscio.

¶ † sed tamen considerandum est. quia imò seruus etiam fideiubendo naturaliter obligari videtur. quia consensit d. l. naturaliter. cum simil. s. allegat.

¶ Non obstat quod iura resisterent: quia illa prohibitio est respectu domini. vt de peculio non teneatur. prout iura prædicta loquuntur: non autem quo ad ipsum seruum procedere videatur.

¶ Secundo. quod dictum est. seruum obligari naturaliter actiue & passiue. procedit quādo ista naturalis obligatio prouenit ex promissione. secundum

secundum quam graue erat fidem fallere. l. j. suprà de pactis. l. j. in prin. suprà de constitu. pecu.

¶ Secus si ex contractu mutui vel alio contractu qui sit de iure gentium: quo iure status serui erat annihilatus: quia tunc etiam naturalis obligatio seruo acquiri non potest: vt not. Bartol. in l. frater à fratre. in j. q. extra gloss. §. de condit. indeb.

- 4 ¶ + Secundo principaliter regula habet locum in contractibus: secus est in delictis, in quibus etiam serui obligantur: prout tex. distinguit in d. l. serui. de actio. & obliga. & not. glo. hic, quæ dicit idem esse in quali maleficio. alleg. l. j. §. cū seruus. de his qui deiece. vel effude. facit tex. in l. si vnus. §. cum seruus. §. de iniur. & l. si minor. §. si seruus. §. de minor. & instit. de noxa. in prin. & generaliter vbi de pœna corporali agitur, seruus tenetur. l. hos accusare. §. omnibus. §. de accusationibus.

In §. Generaliter. Argumenta.

- 1 Arbitrium boni viri intelligitur, si quid in domini vel procuratoris arbitrium conferatur.
- 2 Arbitrium liberum differt ab arbitrio simpliciter dicto.
- 3 Arbitrium boni viri, quale debeat intelligi.

§. Generaliter.

GENERALITER probandum est, ubicunq; in bonæ fidei iudicijs confertur in arbitrium domini vel procuratoris eius conditio: pro boni viri arbitrio hoc habendum esse.

- 1 ¶ NOTO + quod illud quod confertur in arbitrio domini vel procuratoris, de arbitrio boni viri intelligitur. facit tex. in l. hæc venditio. in prin. §. de contrahen. emp. & l. si in lege. in prin. ff. loca. l. si cum ea. C. de dot. promiss. Et not. Bartol. in tract. ad reprimen. in versu. videtur.
- 2 ¶ + Et hoc intelligitur quando simpliciter dicitur de arbitrio: secus si de libero arbitrio dicatur, quia tunc de libera voluntate intelligitur. vt not. Bartol. in l. si sic. de leg. j. in l. alio. col. iij. in versu. ex prædictis. de alimen. & cib. leg. in l. fideicommissa. §. si sic. de leg. iii. Bald. in l. j. §. de testa. mili. & Rom. in l. filiusfamilias. col. iij. in tertio casu principali. §. de donatio.
- ¶ Secundo regula ista limitatur, nisi arbitrium concedatur illi qui alias arbitrium boni viri habuisset^a: quia tunc vt verba aliquand operentur de voluntate & libero arbitrio intelligitur: vt notat Imo. in dicta l. si filiusfamilias. de donationibus.
- 3 ¶ Vltimo notandum est, + quod arbitrium boni viri intelligitur illud quod in rebus suis quis faceret, vel quod vellet sibi fieri: vt not. Bartol. in l. j. ff. de solu. & Roma. in rubri. de arbitr. colum. iij.

^a Habuisset. Imò idem, quia tolerabilis est verba nihil operari, quam contra materiam subiectam: vt j. cod. l. quoties idem sermo. C. M.

In l. Contractus. Argumenta.

- 1 Depositarius de dolo solo tenetur.
- 2 Depositum & commodatum eiusdem sunt fermè rationis.
- 3 Depositarius pro custodia pecuniam recipiens, de culpa etiā leui tenebitur.
- 4 Depositarium, qui se obtulit, de culpa leuissima teneri, quando verum sit.
- 5 Contractus quando gratia eius, qui rogauit, dicat celebratus.
- 6 Commodatarius de culpa leuissima teneri solet.
- 7 Culpa leuissima in faciendo, est leui æquiparanda.
- 8 Depositarius de casu tenet, si depositū in pecunia numeret.
- 9 Precarium recipiens, de dolo & lata culpa tenetur.
Precarium constitui dicitur, vbi verbum, precario, vel aliud eiusdem significati adiicitur.
- 10 Precarium sumens non tenetur de leui aut leuissima culpa.
- 11 Precarium concedens non potest illud ilico reuocare in præiudicium recipientis.
- 12 Commodatarius minus iuris consequitur, quàm precario recipiens, & tamen plus obligatur.
- 13 Precarium quando transeat in hæredem concedentis.
- 14 Precarium quando extinguatur morte concedentis.
- 15 Precarium quo differat à constituto.
- 16 Constitutū verā possessionē tradit, licet ficto modo quærat.
- 17 Constitutū quando post mortē constituentis conferri possit.
Conditio purificata retro trahi solet.
- 18 Donatio vel venditio si duobus successiuè facta sit, vtri iure quæratur.
- 19 Emptor primus non est secundo præferendus, ni pretium aut fidem de pretio dederit.
- 20 Possessio constituti in absentem facti non transfertur ante ratificationem.
- 21 Pax alicubi & ius adhærentibus facta, qualiter sit extēdēda.
- 22 Donatio facta absenti, ante ratificationem non prodest ei.
- 23 Pax pro absente per notarium recepta, an post terminum datum possit ratificari.
- 24 Ratificatio secundæ obligationis quando præiudicet priori obligationi.
- 25 Dolus & culpa in plurib. cōtractib. simul interuenire possūt.
- 26 Testes deponētes de culpa i cōtractu, de qua stelligi debeāt.
Indefinita in testibus non æquipollet vniuersali.
- 27 Culpa quomodo in cōtractibus interuenire dicatur.
- 28 Commodatum quo differat a precario.
- 29 Commodatū, terminorū data paritate, nō differt à deposito.
Commodatum præsumitur fieri ad petitionem cōmodatarij.
- 30 Commodatarius pro deterioratione rei non tenetur, si ad vsum debitum ea vtatur.
- 31 Venditor de dolo & culpa leui in re vēdita cōtingēte tenet.
- 32 Creditor de dolo, lata & leui culpa contingente in re pignori accepta tenetur.

- 33 Cōductor & locator inuicē de dolo, lata, & leui culpa tenent.
- 34 Equus ī itinere moriēs, an peat locatori, an verò cōductori.
- 35 Emphyteuta q̄ pro deterioratione rei emphyt. teneatur.
- 36 Maritus pro re dotali tenetur de dolo, lata culpa, & leui.
- 37 Tutor in rebus pupilli, de dolo, lata culpa, & leui ligatur.
- 38 Gestor negotiorum de dolo, lata culpa, & leui potest quandoque teneri.
- 39 Socius in rebus societatis tenetur de dolo & culpa leui, si qd depereat.
- 40 Dolus & culpa in rerum communione attenditur.
- 41 Conuentio contra contractus naturam, reiicienda est.
- 42 Dolus quare per pactum remitti nequeat.
- 43 Culpa lata pacto remittitur aliquando.
- 44 Minor nō restituitur aduersus dolum p̄sumptū de futuro.
- 45 Dolus de futuro tacitē remittitur quandoque.
- 46 Debitor speciei ex cōtract⁹ natura de casu fortuito nō tenet.
- 47 Debitor tenetur de culpa casum interuertente.
- 48 Obligatus ad casum fortuitum, tenebitur si contigerit.

REGVLA XXIII.

CONTRACTVS quidam dolum malum dū taxat recipiunt, quidam & dolum & culpam. Dolum tantum depositum: & precarium: dolum & culpam, mandatum: commodatum: uenditum: pignori acceptum, locatum: item dotis datio, tutelæ, negotia gesta. In his quidam & diligentiam. Societas, & rerū communio, & dolum et culpam recipit: sed hoc ita nisi si quid nominatim conuenit uel plus uel minus in singulis contractibus. nam hoc seruabitur quod ab initio conuenit. Legem enim contractus dedit, excepto eo quod Celsus non putat ualere si cōuenerit ne dolus p̄stetur. hoc enim bonæ fidei iudicio cōtrarium est, & ita utimur. Animalium uerò casus: mortesq; quæ sine culpa accidunt, fugæ seruorum qui custodiri non solent, rapinæ, tumultus, incendia, aquarum magnitudines, impetus prædonum, à nullo præstantur.

A Dolo. Ita q̄ non de lata, ut tenuit Ioann. Igne. hic, & nimis effuse in l. ij. §. si quisquā. col. v. cum nouem col. sequētib. ad Sillan. sed uertor est cōis sententia quā tenet Dec. hic: & tenuit d. Pyrrhus legendo Aurelijs, me audiente, Anno 1780.

PRIMO noto ibi, dolum tantum depositum. q̄ i depositarius duntaxat de dolo teneat. ad idē tex. in l. i. ut certo. §. nunc videndum. ff. cōmo. ibi, solum dolum in depo

deposito. & in d. l. j. §. si vestimēta. & §. si. ff. eo. tit. & in §. praterea. in st. quib. mod. re contrahi. oblig. Et nō solum de dolo, sed etiam de lata culpa tenet. l. j. C. depōsi. & per gl. in d. §. praterea. in ver. dolo. & c. si. in ver. de culpa. extra de depo. & tradit Bal. in consil. ccxviij. pramittendū est. lib. v. Nā dictio illa tātūm, nō excludit latā culpā. l. j. §. j. §. si mēf. fal. mod. dix. no. p gl. hic & in d. l. iij. §. interdum. §. de neg. gest. vbi Ang. tamen dicit hoc non habere locum in statuto in quo duntaxat dicatur de dolo.

¶ Et cū tantūm de dolo & lata culpa teneatur depositarius, infertur q̄ de leui & leuissima nō tenet. ex quo infert Ang. Aret. in d. §. praterea. in princi. q̄ si leui culpa depositarij res deposita furto subtrahita sit, qd nō tenet.

¶ Et ista cōclusio procedit qñ depositū factū sit gratia deponentis, prout regulariter & cōmuniter fieri solet: quia nulla vtilitas eius versatur apud quē deponit: ideo solus dolus prætāt: vt dicit tex. in d. l. si vt certo. §. nūc vidēdū.

¶ Secus ergo si factū sit depositū gratia depositarij: quia tūc de culpa etiā leuissima tenet. l. si q̄s nec causam. i. p̄i. ff. l. cer. pe. secūdum communem intel. de quo dixi ibi.

¶ Et tali casu in deposito idem videtur quod in cōmodo: quia data paritate terminorū, non videt differētia inter cōmodatum & depositū: vt declarat Bar. in l. quod Nerua. col. si. ver. duodecimō quarto. §. depōsi.

¶ Eodē modo si depositarius obtulit se, de leuissima culpa obligat: secūdum gl. hic per l. j. §. saepe. §. deposit. facit tex. in c. ij. extra de depōsi. Et ratio videt, quia gratia ei⁹ qui rogauit contractus videt celebrari. l. si gratuita. in §. margaritas. ff. de p̄scri. ver. si verò depositū factum sit gratia vtriusq; depositarius de dolo, lata, & leui culpa tenet, secūdum dist. quā habet in d. l. si vt certo. §. nūc vidēdū.

& latius ista tradit Bar. i. d. l. q̄ Nerua. col. antep. ver. octauō p̄cipaliter q̄ro. & Ab. post alios i. d. c. ij. col. ij. de depo. ¶ Et ad p̄dicta facit: q̄ si depositari⁹ accipit p̄

cuniam p̄ custodia rei deposita, de leui culpa tenet: quia gratia vtriusq; cōtract⁹ fieri v̄t vt cōductōr cōueniat. l. j. §. si vestimēta. ff. depo. & d. l. si vt certo. §. nūc vidēdū. Nā pecunia p̄ deposito dari pōt: vt no. Ang. in l. inter esse. §. de acqui. pos. And. Sic. in consil. lxxj. lib. iij. facit quod notat Rom. in consil. ccccc. summaris quæstionis. col. j.

¶ Et q̄ dictū est, depositariū qui obtulit se, de leuissima culpa teneri: hoc de plano p̄cedit, si gratia ipsius depositarij

A tarij depositū factū sit, ^a vel gratia vtriusq; vt obligatio aliqd operet: secus vñ si gratia deponētis depositū factū sit: quia satis obligatio operatur, si de leui culpa obligetur. & ad hoc facit tex. in d. c. ij. de depōsi. vbi æquiparatur isti duo casus, quod se offerat, vel pecuniam accipiat depositarius: sed quando recipit mercedem, tantum de leui tenetur: vt supra dictum fuit. ergo pariter videtur in alio casu quando se obtulit.

¶ Et certe ex quo nullam habet vtilitatem depositarius qui se obtulit, non videtur quod ex tali obligatione in tantum debeat obligari.

¶ Non obstat. tex. in d. l. j. §. sæpe. quia ibi de leuissima culpa nihil dicitur. Sed simpliciter dicitur, quod debet præstare culpam & custodiam: quæ verba videntur potius leuem culpam respicere.

¶ Non obstat, si dicatur dum text. ibi dicit illum teneri de culpa & non de casu fortuito: ergo videtur omnis culpa includi, ex quo tantū casus fortuitus excluditur: quia respondetur hoc non esse verum: nam non sequitur, de casu non tenetur, ergo de omni culpa obligatur. l. quæ fortuitis. C. de pig. act.

5 ¶ Non obstat, quod gratia eius qui rogauit contractus videtur celebratus: quia hoc videtur verum quando agitur de vtilitate rogantis: prout loquitur tex. in d. l. si gratuita. §. si margaritas. Secus videtur vbi constat rogantē nullam habere vtilitatē: esset enim absurdum quod ibi tantum agitur de vtilitate deponentis, quod ex eo quod depositarius magis liberalem exhibuit, debeat ita grauari vt de culpa leuissima teneatur.

¶ Adde etiam alium casum in quo depositarius de leuissima culpa tenetur, videlicet quando fuit in culpa, quia portauit rem depositā per loca periculosa: vt no. per glo. in d. §. præterea. in ver. dolo. alleg. l. in rebus. in princ. & l. si vt certo. §. interdum. ff. commo.

6 ¶ Sed aduertendum est, quia illa iura loquuntur in commodato, in quo venit regulariter leuissima culpa. Et nō videtur bene inferri ad depositū in quo regulariter quis de dolo & lata culpa tenetur.

7 ¶ Sed responderi potest, quod culpa quæ est in faciendo, prout iura supra allegata loquuntur, etiam si leuissima sit, æquiparatur leui & etiam latæ culpæ in nō faciendor: vt not. Bar. in l. quod Nerua. col. antepe. ver. item quæ ro
vtrum

A Factum sit. Vide Barba. c. bonafides. de depō. vbi dicit hanc cōmunem opi. tñ ipse in cōtrariū pōderat ibi text. in æquiparatione quā facit de eo qui se obtulit, & de eo qui pecuniā p custodiā recipit, quē vide ij. colū. & vide eum, quia vult qd qd se obtulit, videat contractus celebrat^o gratia recipientis tantum. H. C.

utrum culpa. ff. de pos. & glo. in l. si maritus. ff. so. ma. vbi Alex. Et alios casus in quibus tenetur depositarius de leuissima culpa & de casu, tradit in glo. in d. §. præterea. in l. j. §. sape. ver. euenit. supra de pos. & in c. ij. de deposito. in verbo, de culpa.

A De casute-
net. Vide Pau.
de Ca. in l. j. §.
si euenierit. ff.
de pos.

¶ Et notabilem casum nota in quo depositarius de casu tenetur^a quando sit depositum in numerata pecunia: & actum est quod tantundem reddatur: tunc enim egredi-⁸ tur terminos depositi: vt dicitur in l. Lucius. la j. & l. die sponſaliorum. supra de pos. Et cum tali casu depositarius teneatur ad tantundem in genere: eius est periculum. ^b ^B

B Periculū. Et
hoc verissimū
& æquissimū,
quā solū tenet
in genere gene-
ralissimo. scilicet
si teneretur de
genere subal-
terno, puta de
certo aceruo
posito in tali
archa, vt patet
in l. in naue fau-
pheij. §. loc. ga-
toto illo gene-
re subalterno
percepto, esset
liberatus. & ita
debet intelligi
illa lex nō au-
tē debet exten-
di extra casum
suum ad genus
generalissimū,
& ita intelligit
d. l. in naue fau-
pheij. Deci. in
l. quod te. co. j.
§. si cer. pet. fa-
cit Dec. consil.
vj. C. M.

¶ Lincendium. C. si cert. pet. Nam de tali deposito idem quod de mutuo quantum ad hoc iudicatur, vt not. Rom. in consil. cccc. summarius quæstionis. colū. ij. & in consil. ccccxx. circa propositam. in prin. Paul. de Cast. in consil. ibi, in præſenti causa. & idem tradit Bald. in consil. cccxv. præmittendum est. lib. ij. & in consil. ccclxj. viso instru-mento. eo. lib. ij.

¶ Secundo noto, quod recipiens rem precario de dolo dun-⁹ taxat tenetur, & etiam de lata culpa: vt est tex. in l. quæsitum. §. cum quoque. supra de precar. Et vt sit precarium, oportet quod adiiciatur verbum precarium vel aliud idē importans: puta si dicat, promitto tibi vt voluntate mea ædifices. Nam illud verbum idem importat quod precarium. l. Lucius. cum glo. ff. de dona. ita Ange. dicit in consil. j. porrecta fuit. col. pen. Et differt precarium neutri generis, à precaria in fœminino genere: quia concessio precaria non potest reuocari ad libitum concedentis sicut precarium, quia ad certum tempus cōceditur: vt no. Abb. in c. j. in ij. not. & c. fi. in vlt. not. extrā de precar.

¶ Et mirum videtur quod cum precarium fiat gratia re-¹⁰ cipientis, quod de culpa leui & leuissima non teneatur, sicut est in commodato. l. si vt certo §. nunc videndum. ff. commod.

¶ Ad hoc tex. respondet in d. l. quæsitum. §. cum quoque. ita statutum fuisse in precario: quia voluntate concedentis reuocari potest. & not. Bar. in l. quod Nerua. col. fina. ver. octauo quæro. ff. de pos.

¶ Et ex hoc videtur dubitandū de eo quod Abb. voluit in c. fi. in ij. col. de preca. dicens, quod si cōcedens velit reuocare¹¹ precarium statim in præiudiciū recipientis, non videtur quod possit: quia secundum eum, iura quæ simpliciter dicūt preca

precarium posse reuocari ad libitū concedentis, intelligitur dato aliquo interuallo. arg. l. quod dicimus. §. de solu.

▲ Nam hoc videtur contra^a tex. in d. l. quæsitū. §. eū quoq; vbi videtur præcise statim posse reuocari, ex quo propter hoc solum de dolo & lata culpa tenetur: nec potest allegare se deceptum, ex quo ista est natura precarij de qua à principio cogitare potuit: vt dixi etiā l. in omnibus. §. eo.

12 ¶ Mirum etiā videtur q̄ cōmodatarius qui plus obligatur, minus iuris cōsequat̄, quā ille qui precario rem accipit. Nam cōmodatarius nō possidet, sed simplicē habet tenutā. l. officiū. §. de rei vē. l. rei cōmodatæ. §. cōm. Et per precariū possessio trāsferē. l. & habet. §. eū qui. de precar. ¶ Sed ratio à quibusdam assignatur: quia in commodato vsus est limitatus, in precario verò vsus est latior ad voluntatem concedentis: & hoc incertum est, quo casu dubium perpetuum reputatur. l. sufficit. supra de condi. indeb. l. iuris peritos. in princ. vbi Bart. ff. de excu. tuto.

¶ Et licet precariū reuocari possit ad voluntatē cōcedentis. vt §. dictū est, non tamē per mortē cōcedentis reuocatum intelligit̄: vt no. Abb. per illū text. in fi. in iij. not. de precar. ¶ Transsit enim precariū ad hæredē concedentis. b
13 B l. quæsitū. §. j. l. cū precario. §. fi. §. de preca. Et hoc verū est quando precariū concedit̄ simpliciter: secus si cōcedatur ad beneplacitū concedentis: quia tunc per mortem beneplacitum expirat. c. si gratiose. de rescrip. & ita Abb. dicit in d. c. fi. Et hoc de beneplacito in pulchra quæstione tradit Ange. in consi. ccxvij. in causa accusationis. col. ix.

14 ¶ Et eodē modo videt̄, si concedat̄ precariū ad voluntatem cōcedentis, videt̄ precariū extingui mortuo concedente: quia per mortē cessat volūtas. l. iij. ibi tex. ff. locat. ¶ In contrarium tamē facit tex. in l. j. supra de precar. vbi precarium concessum videtur quandiu patitur qui cōcessit. Et idem dicitur in d. c. fi. de preca. Ergo ista patientia videtur cessare per mortem. d. l. iij. supra loca.

¶ Sed potest respōderi, q̄ illa verba quādiu patit̄ qui concessit, sunt declarata in l. iij. §. j. §. de precar. vt dicat̄ patille qui cōcessit, donec reuocauerit & voluntatē mutauerit, vt colligit̄ ibi: vt possum reuocare cū mutauero volūtatē. & no. Bar. in l. centesimis. §. fi. de ver. obl. Merito per mortē non extinguit̄ precariū: quia licet per mortē cesset voluntas, non tamē dicit̄ facta reuocatio: vt not. declarat Bar. in l. & quia. col. fi. §. de iur. om. iu. & bonus tex. in c. fi.

▲ Cōtra. Barba. ca. fin. tenet cōtra Abb. alle. l. Lucius. de dona. supra.

B Cōcedentis. Est bonus tex. in l. Lucius. de don. §. vbi etiā probatur, q̄ si cōcessum sit ad voluntatem q̄ morte cōcedentis non extinguatur. H. C.

delegatus. ff. de offic. dele. in vj. Et idem no. Bar. in l. centesimis. §. si. de ver. obli. cum simi. vt Alex. ibi prosequit.

¶ Et nota[†] differentiam esse inter precarium & constitutum. Nam in precario tráfit naturalis possessio in ipsum rogantem, & ciuilis remanet apud concedentem. l. & habet. §. eum qui. §. de precar. Sed in constituto si constituo me simpliciter nomine tuo possidere, omnis possessio transfertur: quia ille possidet cuius nomine possidetur. l. quod meo. §. de acqui. pos. & no. Bar. in l. interdū. in prin. §. de acqui. pos. & in l. creditores. in ij. q. ver. item quero. C. de pign. cum si. vt tradit Alex. in d. l. interdum. Et hoc videtur procedere in dubio: aliàs etiā in precario agi potest, q̃ omnis possessio transferatur, vel quòd nulla transeat: vt per gl. in d. l. & habet. §. eum qui. in verbo, in possessione. & insti. de interd. §. hodie tamen. ver. nec clam.

A Constitutū.
Late do. Andr.
Tiraq. in trac.
de consti. poss.
& in tracta. le
mort. faist le
wis. C. M.

¶ Et notandum est, quod per constitutum^a vera possessio¹⁶ acquiritur: licet modus acquirēdi sit fictus: vt no. Bar. in l. ab emptione. circa si. ver. vltimo aduertas. §. de pact. & probatur in l. certē. §. j. ibi, p̃prie habere dicor. & Bar. ibi not. illum text. §. de precar. Et idem tradit Bart. in l. si is qui pro emptore. col. pe. ff. de vsucap. cum simi.

¶ Et hoc fallit vbi corporalis traditio p̃cise requiritur, quia tunc non sufficit constitutum: vt not. Bar. dicit in l. Titia. circa si. ver. quid si do tibi fundum. §. de verb. obli.

¶ Secundo, ista conclusio procedit quando constitutū apponitur in contractu vero: secus si sit simulatus, vel sit suspicio fraudis, quia tunc vera & corporalis traditio requiritur: vt no. Bar. in l. post contractum. col. iij. ver. sed quid si venditor. §. de dona. & in l. emptor. §. de aqua plu. arcē.

¶ Item notandum est, quòd tale constitutum non potest¹⁷ conferri post mortem constituentis: vt notab. Ang. dicit in l. quanuis. §. j. ver. sed ex hoc dico. supra de acqui. poss. Nam tali casu, dicit ipse, constitutio precarij nihil operatur, quia confertur in tempus quo possessio defuncti erat penitus interrupta. l. cum hæredes. in princ. de acqui. poss. & sequitur Alexan. in d. l. quanuis. §. j. versic. item per istum tex. & idem Alexan. in consi. lxxxij. perspectis his. colum. iij. lib. ij. secus tamen est si conferatur in tempus¹⁸ mortis: vt in notabili casu tradit Oldrad. in consilio cxxxix. ad habendam aliqualem notitiam. in quinto dubio. Et sequitur Alexand. in consilio lxxxij. visa facti narratione. colum. iij. libr. ij. Et eodem modo si conferatur post

p Col. iij. nu.
9. vbi dixi. An.
tho. Negusan.
tract. pig. fo. v.
C. M.

post mortem accidentaliter: vt quia constitutum factum sit sub conditione quæ post mortem constituentis purificetur, valet constitutum: quia conditio purificata retrahitur: vt Oldrad. tradit in consil. præallega. cxxxix. in tertio dubio.

A Non potest. j. eo. l. semper in stipulationibus. nume. 15. C. M.

A ¶ Et supradicta habent locum quando apparet de constituto in ipso instrumento: si non apparet, non potest illud notarius apponere virtute dictionis, &c. vt notabiliter concludit Alex. in consil. xxviii. viso & præhabito. lib. ij.

B Penes. Dixi ad Alex. consil. clxx. nu. i. libro vi. C. M.

18 ¶ Ex superscriptis infertur ad quotidianam quæstionē, + quod si res sit vendita vel donata duobus successiue diuersis temporibus, quo casu præfertur ille, cui prius rei traditio facta sit. l. quoties. C. de rei vend. Nam sufficit quod traditio facta sit per constitutum: vnde primus emptor vel donatarius cui factum fuit constitutum, præfertur secundo cui postea realis traditio facta sit: vt tenet Guil. de Cug. in d. l. quoties. quæ refert, & sequitur Ioan. And. in addi. ad Spe. in tit. de empt. & vend. §. sciendū. col. x. ver. quod si res tradita non est in præsentia. in addit. incip. dubitatur. Et idem sequitur Bal. in rub. de contrahen. emp. in xvj. q. Abb. in c. ij. col. fi. de consue. & in consil. xcj. quo ad primum dubium. col. pen. li. j. & idem Alex. in consil. xiiij. circa primum dubium. in fi. lib. j. & in consil. xxv. viso testamento. lib. iij. & idem Bald. in consil. cccclxix. venditor constituit. lib. v. & Angel. in consil. cvj. quædam mulier. Et ista conclusio est satis nota. sed pluribus modis vtiliter limitatur.

B ¶ Primo, quando possessio tempore constituti erat penes ^b constituentem: aliàs secus. vt not. Ang. in d. l. quauis. §. si conductor. & Alexā. ibi in fin. sequitur. & post Ange. admonet aduocatū eius qui agit virtute constituti, vt debeat probare constituentem possidere tempore constituti. & idem Ange. dicit in l. ij. circa fi. C. de acquir. pos. & in l. quædam mulier. col. j. verū. attende tamen. de rei vendic. & Bal. in l. j. columna j. quando lic. ab emptio. discedere. & idem Alexand. consilio x. viso processu. libro quarto. hoc fallit in antiquis, vt Socinus scribit in consilio clxxxvij. in controuersia. columna iij. versicu. tertio probatur. Et non sufficit quod constituens detineret: vt not. Bald. in rub. de contrahenda emptione. q. xvj.

19 ¶ Secundo fallit, quando primus emptor non soluisset pretium, nec habita fuisset fides de pretio: quia tali casu vera traditio non transfert dominium. §. vendit. x. instit. de rerum diuis. A fortiori ergo nec ista, quæ inducitur per constitutum: vt not. Bal. in d. rub. de contrahen. emptio. in decima sexta quæstione.

¶ Tertio, conclusio prædicta intelligitur quā res certa sit quā q̄s cōstituat se possidere: scē si incerta sit: q̄ ppter incertitudinē cōstitutū nihil operatur: vt no. Bar. i. l. ij. §. incertā. §. de acq. pos. & idē no. Ang. i. l. q̄ de tota.

§. incertæ. ff. de rei vend. verfi. & ideo. vbi inquit, quod si venderem vel donarem quicquid habeo in tali fundo, & constituam me precario nomine possidere, non transfertur possessio propter incertitudinem. Et ad hoc bene facit quod no. Barto. in consil. xxiiij. Petrus vendidit. vbi inquit, qd si venditio facta sit ad mensuram, quo casu ante mensuram non est perfecta venditio. l. quod sæpe. §. in his. s. de contrahen. empt. unde tali casu constitutum nihil operatur: & secundus emptor cui facta est venditio & traditio, debet primo præferri: vt concludit Bar. in consil. præalleg. & ista videtur quarta limitatio ad conclusionem supra factam,

¶ Quinto limitatur conclusio supradicta quando consti-²⁰ tutum fuit factum præsentis: secus verò si absenti factum sit: quia tunc possessio non transfertur antequam ille ratificet^a, vt no. cōcludit Alex. in l. quod meo. in princip. A
col. ij. ver. item istud quod hic dicitur. s. de acqui. pos. vbi limitando illum tex. dicit, qd intelligitur quādo erat præsens ille cuius nomine fit constitutum. Nam tūc in illum per constitutum possessio transfertur: secus si quis cōstituatur se possidere pro absente: quia illi nō acquiritur possessio antequam ratum habeat. l. si communis seruus. §. j. de acqui. pos. facit tex. in l. si ergo. s. de nego. gest. Et ideo dicit Ant. de But. in c. cum venissent. in fi. de resti. spolia. qd si ille pro quo absente fuit factum constitutum expellatur de possessione antequam ratum habeat, non competit sibi remedium^b recuperandæ possessionis: quia ante^B ratificationem possessio acquisita nō fuit. Et si nūc ratificaret post spoliationem non amitteretur ratificatio: quia non esset facta congruo tempore, videlicet tempore quo cōstituens possideret: quia iam erat perdita possessio. argumen. l. bonorum. s. rem ratam habe. Et ad hoc allegat Anto. de Bu. in d. c. cum venissent, decisionem dominorū de Rota in decisione cxlvj. inci. item licet amicus. & reperitur in nouis, in decisione cl. & sequitur Alexā. in d. l. quod meo. col. ij. quia ratificatio debet fieri re integra: vt no. Bar. in d. l. si vxor. §. si quis planē vxore. s. de adult. vbi inquit, tquod ab aliquo fuit facta pax pro se & adhæren-²¹ tibus suis sub pœna, & vnus ex adhærentibus offensus fuit antequam ratum^c haberet, quod licet postea ratificet, pœna non cōmittitur. arg. d. l. bonorū. sic in proposito constitutum factū pro primo emptore vel donatario absente

A Ratificet,
Bertran. cōsil.
ccciij. donatio
lib. xxxij. dixi
ad Alex. cōsil.
lxxxviij. nu. 3.
lib. v. C. M.

B Remedium.
idē Alex. cōsil.
cx. num. 3. (vbi
dixi.) lib. j. con
sil. cxlvj. nu. 3.
lib. vj. C. M.

C Ratū. Vide
eundē in regu.
semper qui nō
prohibet. j. co.

- absente non potest ratificari, si ante eius ratificationē facta sit vēditio & traditio secūdo emptori vel donatario.
- ¶ Et ampliatur singulariter ista limitatio etiam si notarius stipulatus sit pro illo absente pro quo factū fuit constitutum: vt sing. tradit Paul. ^a de Cast. in consil. cxv. visis his quæ narratur. & plene allegata sunt in secūdo dubio.
- 22 vers. secūdo videndum est. vbi ponit quæstionem de donatione facta absenti, pro quo notarius illam recipit & stipulatus fuit, & ante ratificationem absentis fuit alteri facta donatio de eisdem bonis, concludit quod ante ratificationem nō fuit ius quæsitum primo donatario: per reg. l. si ego. de neg. gest. & alleg. §. generaliter. authen. quib. mo. nat. effi. sui. Et quia speciale est in mutuo, vt alteri per alterum etiam ignorati actio acquiratur. l. certi conditio. §. si nūmos. §. si cert. peti. Non obstat stipulatio notarij: quia dicit ibi Paul. de Cast. q. stipulatio notarij nō facit q. absenti ius acquiratur, nisi secuta ratificatione.
- b. Solum enim operatur vt sequuta ratificatione utilis actio sine cessione acquirat, quod non esset in alio quā notario, qui si stipuletur nomine absentis, etiam sequuta ratificatione actio illi non acquiritur sine cessione, vt latius prosequitur Paul. de Cast. in d. consil. Et ibi ad propositum concludit, q. ratificatio non potest fieri in præiudicium secundi donatarij cui medio tempore ius quæsitum fuit: quia illi fuit res donata & tradita. allegat l. si ego. §. si res. ff. de iur. dot. & no. in l. si indebitum. §. ff. re rat. hab. Et hoc idem tradit Paul. de Cast. in consil. clxxj. in casu præsentis, visis omnibus. lib. ij. Et id quod dictum est de notario etiā tenet Bal. in l. nec ei. §. satisfactio. circa fi. vers. sexto quæro. §. de adop. vbi quærit, si notarius recipit pacē pro absente intra terminū, nunquid post terminum ratificari possit: Et videtur primò q. sic, in notario qui alteri acquirit. Contrarium concludit, quia non obstante stipulatione notarij ratificatio requirit ante terminum. & sic Bal. tenet q. nō obstante stipulatione notarij ratificatio necessaria sit, secundum prædicta: alijs consilij Lugduni.
- c. in quadam donatione facta per magistrū Ioannē de Arbēdo notariū, filie sue Margaritæ absenti. Sexto limitatur non habere locum in primo emptore, vel donatario cui factum sit cōstitutum sub conditione: quia licet purificata conditione cōditio retrahatur, vt not. Oldra. in constituto, in consil. cxxxix. §. alle. in ij. du-

a Pau. consil.
cxv. lib. ij.

b Ratificatio
ne. Idem Ber-
trā. consil. cxvj.
visa consil. in
fi. consilio ccc-
lij. donatio. li.
ij. Alci. Parer.
li. ij. c. xij. fa-
Bartol. l. iij. §.
hoc autē iudi-
cium col. ij. de
dam. infec. Tū
cōtraria opin.
de iure erat ve-
rior & cōmunis
quā tenet Ale.
cōf. xxxj. nu. 6.
(vbi dixi.) cōf.
clxxxv. nu. 7.
lib. vj. cōf. liij.
nu. 4. libr. vj.
Guid. Pap. dec.
Delp. xlix. &
ipse Deci. j. eo-
tit. l. quo tute-
la. §. si. Sed opl.
Deci. hic cōfir-
mata fuit noua
constitutione
regia. 1539. §.
cxxxij. C. M.
c. Lugduni. cō-
fil. cxxxvj. idē
consil. cclxvj. ij.
cōf. cccclxxxij.
C. M.

A Tamen. Fa. Alex. cōfil. clj. nu. 3. cōf. cccxv. iij. n. 4. li. vj. Sic nō valet qñ cōfertur in tēpus quo consti tuens non pos sdebit, puta post mortem. Alexā. consilio lxxx). colū. iij. lib. ij. Bertran. consil. cccxv. quoniam Andreas. lib. ij. li cet cōtra facit Mattb. Afflict. decif. Neap. l. ij. col. iij. C. M. **B** Habile. Cor neus cōf. clxx. iij. col. pe. lib. ij. Dec. cōf. cc. cclx. in fi. licet Soci. l. fi. nu. 6. s. fi ex noxali cau. aga. C. M.

bio. Tamen^a si ante euentum cōditionis res pro qua fuit^A factum constitutū alteri vendita sit, & donata, & tradita, illi ius quæsitū videtur quod tolli nō potest, licet prima conditio cōstituti primi emptoris vel donatarij purifica ta sit: quia illa conditio nō trahitur retro in præiudiciū secundi emptoris vel donatarij: quia extremū à quo, non est habile: iuxta not. per Barto. in l. si is qui pro emptore. col. iij. vers. idem si æstimabile extremū à quo. s. de vfu. alleg. l. bonorum. s. rem rat. habe. vbi si ille actus qui ra tificatur nō potest secūdum veritatē fieri tempore ratifica tionis, illa ratificatio non trahitur retro: quia extremum à quo, nō est habile^b. Et idem probatur in l. necessario. **B** §. quod si pendente. s. de peri. & cōmo. rei vend. vbi si cōditio venditionis exitit re perempta, conditio nō retro trahitur: quia extremum à quo, non est habile. & ita in proposito videtur: quia tempore purificatæ conditionis illa clausula constituti non potuisset possessionē trans ferre: quia non erat apud venditorem. & hoc idem notat Bar. in l. quoties. in fi. s. de noua. & Alex. in consi. xxv. vi so testamento. col. ij. lib. iij. & quia ad hoc vt ratihabitio vel cōditio trahatur retro, requiritur q̃ res sit in eodem statu: vt not. tradit Bar. in l. si vxor. §. si quis vxorem. vers. vel aliter. s. de adult. & Alex. in d. l. quod meo. in princip. col. ij. & in consi. lxxvij. viso. col. penul. lib. v. & Corn. in consi. cx. in iudicio diuisorio. col. pen. lib. ij. & ad idem fa cit quod not. Bar. in l. res aliena. in prin. s. de pign. actio. vbi concludit, quod ratificatio domini facta de obliga 24 tione rei suæ per alium facta, eius nomine non præiudi cat illi cui dominus ante ratificationē rem vendidit vel obligauit. & facit quod not. Abb. post Ant. de But. in d. c. cum venissent. col. ij. de resti. spol. & quod no. Pau. de Ca. in consi. cxcvij. cum fim. in præfenti limitatione. s. alleg. Et ita aliàs consului in ciuitate Auinionēsi pro magnifi co barono Dales.

¶ Vltimo, conclusio supradicta limitatur procedere stan te primo contractu vēditionis valido: secus si nullus fuis set: quia constitutum in cōtractu nullo nihil operatur. vt not. Bal. in l. ex testamento. C. de fideicommiss. dicens, q̃ si non valet principale, consequenter non valet precariū eius accessorium. Et idem not. Bal. in c. ij. de sen. dato in vic. legis cōmis. & sequitur Alex. in l. j. §. si vir. & l. quod meo. in princip. s. de acquiren. possessione. & latius idem Alex.

Alexan. in consi. lxxxj. lecto & discussio. col. iij. lib. iij. Et hoc bene procedit in ista possessione quæ à iure per cōstitutum transfertur: quia pariter potest à iure annullari: secus est in possessione reali, quæ in facto consistit, quia illa transfertur: licet contractus principalis sit nullus. l. j. §. si vir. §. de acquiren. posses. vbi Paul. de Cast. ita dicit & declarat. Et hæc satis sint de constituto.

25 ¶ Tercio, noto ibi dolum, & culpam, quòd in pluribus contractibus hic enumeratis venit non solum dolus, sed etiam culpa. Et de leui intelligitur: quia sub nomine cul

A pæ, quando profertur à lege, de leui intelligitur^a: vt not. Bal. in authen. quod locum. in ij. quæstio. infra de collat. alleg. l. si cum venderet. §. fina. §. de pignori. actio. & not. per glo. l. in venditione. §. de tempore. in verbo, ex culpa. & Barto. ibi in ultimo notabili. §. de bonis autorit. iudic. poss. & facit gloss. in §. præterea. in versic. culpæ. institut. quibus modis re contrahitur oblig. & in l. si filiusfamiliæ. §. marito. in versic. culpa. ff. soluto matri. & not. Bald. in l. acceptam. in vj. C. de vsu. Et hoc intelligitur nisi secundum subiectam materiam esset aliud dicendum, quia tunc culpa intelligitur secundum subiectam materiam: vt not. Bal. in l. quæ fortuitis. colum. iij. versic. sed dubitatur. C. de pigno. actio. cum simil. vt per Alex. in l. si mora. colum. v. §. soluto matrimo.

A Intelligitur. Deci. l. in actio nibus. col. vj. §. de in lit. iurā. Iaso. l. si mora. col. ij. solu. matri. Alex. consi. lxxxij. nume. 1. lib. vj. C. M.

26 ¶ Hoc tamen non haberet locum in testibus: quia si de ponunt de culpa in contractu gratia vtriusque celebrato, non intelligitur de culpa leui secundum subiectam materiam: quia probatio non concludit, cum possit intelligi de leuissima culpa: vt not. Corn. Perusi. in consi. cxviij. videtur prima facie. colum. iij. lib. j. Et hoc ex eo videtur, quia probatio debet de necessitate concludere. c. in præsentia. de probatio. l. non hoc. j. vnde leg. Et ideo in testibus indefinita non æquipollet vniuersali: vt notat Abb. post Innoc. in c. auditis. de præscrip. Alex. in consi. cx. visis accutissimis. lib. j.

B In contractibus. vide Ias. l. domus. ij. col. de lega. j.

27 ¶ Et discurrendo breuiter quomodo veniat culpa in contractibus^b hic enumeratis. Primo in mandato. Conclusio^c fit, quòd regulariter in mandato mandatarius^c teneatur de dolo, lata, & leui culpa. tex. hic declarando vt dixi. facit tex. in l. si procuratorem. §. fin. §. mand. in l. in re mandata. in fi. C. manda. Et ista cōclusio videtur procedere in mandato quod mediocrem diligentiam videtur requirere:

C Mandatararius. Quando mandatararius teneatur de leuissima culpa: & quæ dicatur leuissima: & quando de dolo vel lata culpa, vide Pau. de Cast. in l. in rebus. ff. comodati. Bar. in l. cum qui. §. si culpa. ff. de furtis.

A Lites. Lance lo. Deci. l. cum res legata. §. ita que si Stichus. col. fin. de lega. iij. ratio propter peritiam assertam ex eo quod idoneum se profitetur ad id quod summam diligentiam requirit. dixi in trac. de eo quod interest. n. 142. cum seq. C. M.

vt emere aliquid, vel negotia gerere. Secus est in mandato in quo maxima diligentia requiritur, vt in mandato ad lites^a: quia tunc procurator de culpa etiam leuissima tenetur. l. à procuratore. C. mand. & not. Dy. in reg. contractus. cum simil. vt tractat Alex. in consil. xli. viso puncto. col. ij. libr. iij. Et ex hoc ibi infert, quod capitaneus galearum de leuissima culpa teneatur, quia tale negotiū videtur exactissimam industriam requirere. Si vero in mandato continetur illud quod modicam aut nullam requirit industriam, vt in mandato facto fideiussori quod soluat vel alicui portet literas: tunc solum mandatarius de dolo & lata culpa tenetur. l. si fideiussor. in princ. & §. j. §. mandati. Et ita adaptando iura §. alleg. cōcludit Bart. in l. quod Nerua. col. penul. vers. ix. quarto. §. mand. & in l. eum qui. §. si. §. de fur. & sequitur Bal. in l. quæ fortuitis. in penul. colum. vers. iuxta hoc reuoco in dubium. C. de pigno. act. Pau. de Castr. in l. in rebus. in princip. §. commoda. & Angel. Aret. in §. mandatum. in fin. institut. mand. gloss. tamen in l. in re mandata. C. manda. in verbo, exactio. aliter distinguit, considerando cuius gratia factum sit mandatum. Sed gloss. institut. mand. in §. mandatum. in vers. iusta causa. non approbat dictam opinio. dicens, quod contractus mandati multum distat ab alijs contractibus. Et hoc patet ex eo quod suprà dictum est de procuratore ad iudicia qui etiam de leuissima culpa tenetur, & tamen mandatum factum videtur gratia mandantis. Et supradicta habent locum in actione mandati directæ: secus in contraria in qua venit leuissima culpa. l. si seruus communis. §. quod verò. in princip. & ibi Bartol. §. de furtis. Et hoc limitatur & declaratur vt per Bald. in l. quæ fortuitis. columna penul. C. de pigno. actio.

¶ **Secundo** dicitur hic de commodato: nam commodatum differt à precario: quia precarium conceditur ad voluntatem concedentis. l. j. §. de precario. c. si. de precar. & §. dictum fuit. Sed commodatum fit ad certum vsum: & debet esse gratuitum. l. si rem tibi inspiciendam. §. de prescriptis verb. item debet fieri cum certo tempore expresso vel tacito: secus si concessio facta sit ad certum vsum indeterminatum, quia esset precarium: vt not. Bar. in l. j. in princip. §. de precat. & in l. in commodato. §. sicut. §. commodati. per l. Lucius. ff. de donat. & idem not. Bald. in l. Aquilius. in j. oppo. §. de donati. & idem not. Bald. in l. j. C. commod. & Ang. Are. sequitur in §. sequens. col. iij. institut. de actionib.

¶ Et commodatum non potest reuocari nisi vsu finito, d. l. in commodato. §. sicut. in c. j. in fi. eo. tit. de cōmod. sufficit tamen quod tantum temporis elapsum sit quod potuerit cōmodatarius perficere vsum ad quem res fuit cōmodata. Et si non sit vsus etiam propter aliquod impedimentum,

- tum, reuocatio non impeditur: vt not. Bar. post glo. in d. l. in commodato. §. sicut. Et in commodato quia gratia commodatarij cōmuniter fieri solet: ideo de leuissima culpa regulariter commodatarius tenetur. §. item is cui. instit. quibus mod. re contrahi. oblig. & l. j. §. is quoque. ff. de actio. & oblig. l. in rebus. in prin. l. si vt certo. §. nunc videndum. ff. commo. c. j. in prin. de commo. Secus si gratia vtriusque dantis & recipientis factum sit commodatum: quia tunc solum de leui culpa obligatur. l. in rebus. §. hoc ita. §. commod. l. si cum venderet. §. si. & ibi glo. §. de pigno. acti. si verò tantum gratia commodantis factum sit commodatum: commodatarius solum de dolo & lata culpa tenetur. d. l. si vt certo. §. interdum. §. commodati. & gloss. ibi ita distinguit, & latius tradit Bar. in d. l. quòd Nerua. col. fin. in versi. xij. quæro. & Bal. in l. quæ fortuitis. col. penul. C. de pigno. actio. Abb. in d. c. j. col. ij. Et ex prædictis infert Bar. in d. l. quòd Nerua. in loco præalleg. † non esse differentiam inter commodatum & depositum, data paritate terminorum: sed differentia quā facit tex. & in d. l. si vt certo. §. nunc videndum. videtur procedere, considerato eo quod plerunque contingit: quia commodatum gratia commodatarij, & depositum communiter gratia deponentis fieri solet. Et propter hoc in dubio præsumitur quòd rogatu commodatarij sit factum commodatum: vt not. Bart. in d. l. si vt certo. §. interdum. & sequitur Angel. Aret. in d. §. item is cui. instit. quib. mod. re contrahi. oblig. vbi dicit, quòd cautus sit ille qui agit contra commodatarium, vt dicat quòd ipse commodatarius rogauit & petijt. Ista tamen cautela non videtur necessaria ex eo quod dictum est, quòd rogatu commodatarij præsumitur factum commodatum. Et ad iudicandum cuius gratia contractus sit celebratus, debemus inspicere principale propositum: vt not. Barto. in l. rogasti. §. si cert. peta.
- 30 ¶ Et ex supradictis infertur, quòd si commodatarius vtatur re commodata ad vsum pro quo fuit commodata, & res deteriorata sit, non tenetur. l. fina. ff. commoda. Et si res commodata remittatur per nuntium idoneum communi opin. & à casu perdita sit, non tenetur commodatarius. l. argentum. §. commodat. Qui text. limitatur, & declaratur, vt dixi in capitu. significante. de appellatio. & tradunt Moder. in l. j. ff. de eo per quem factum est.
- 31 ¶ Tertio dicitur hic de venditore † qui etiam ipse de dolo & culpa tenetur: vt hic dicitur. Et de culpa leui intelligitur, cum gratia vtriusque cōtractus celebretur: vt concludit gl. per illum tex. in §. cum autē. instit. de contrahen. emp. in versi. neque culpa. & in l. custodiam. ff. de peric. & commo. rei vend. & tex. in d. l. si vt certo. §. nunc videndū. ver. sed vbi. Nam licet in re vendita periculū pertineat ad emprorē. d. §. cum autē. & in l. i. C. de peri. & cōmod. rei ven. debet tamen venditor custodiā in re vendita præstare qualē bonus paterfamilias in rebus suis adhiberet. l.

quod scilicet. §. si res vendita. §. de contrahend. empr.

¶ Quarto, idem est in contractu pignoris: ut hic dicitur. Gratia enim utriusque contractus pignoris celebratur: & ideo de dolo, lata, & leui culpa creditor tenetur. §. creditor quoque. instit. quibus modis re contrahi. oblig. & dicta l. si ut certo. §. nunc videndum. versic. sed ubi. & l. sicut. ibi gloss. Bald. C. de pignori: & l. si cum venderet. §. final. & ibi gloss. ff. de pignorat. actio. Et ista conclusio procedit in pignore conuentionali prout textus hic dicit, & iura supra allegata loquuntur. Secus est in pignore pretorio vel iudiciali in quo creditor^a solum de lata culpa tenetur. l. prator ait. §. est praterea. §. de bonis auth. iud. pos. ubi tex. expresse istam differentiam facit. Et not. Bar. in l. j. ff. de pigno. actio.

¶ Quinto, dicitur hic de contractu locationis & conductionis, in quo uterque adinuicem tenetur de dolo, lata, & leui culpa, ut hic, quia gratia utriusque celebratur. d. l. si ut certo. §. nunc videndum. versic. sed ubi. Ad idem tex. in l. in iudicio. C. loca. ubi gloss. & §. qui pro usu. ubi gloss. instit. loca.

¶ Hoc fallit in rebus quæ leuiter franguntur, in quibus venit etiam culpa leuissima. l. si merces. §. qui columnam. ubi gloss. §. loca. & not. per gloss. in d. §. qui pro usu.

¶ Et ex prædictis infertur ad questionem quam ponit Bald. in consil. ccxix. incipien. Vannutius. lib. j. quod pro equo quem quis accipit ad vecturam, si in itinere infirmatus sit, & conductor apud hospitem dimisit, & mortuus sit, non tenetur: quia de vitio naturali, nec de casu fortuito, nec etiam de leuissima culpa conductor tenetur, per supradicta.

¶ Et similiter infertur ad gloss. in authen. de non alienan. §. scire autem. versic. fecit. quæ dicit, quod emphyteuta qui rem deteriore facit, tenetur quando talis deterioratio proueniat ex lata, vel leui culpa: quia contractus gratia utriusque celebratur. Et not. Bald. in authenti. qui rem. de sacrosanct. eccle. C. in j. col. versic. tertio requiritur & tradit Alex. in consil. cxviij. in casu de quo queritur. columna penult. lib. v.

¶ Similiter infertur ad questionem quam ponit Corneus Perus. in consil. ccxviii. pro dicto victurali. lib. iiii. ibi, de victurali qui perdidit sacculum in quo erat argentum.

¶ Sexto dicitur hic de dotis datione. Nam etiam contra-

ctus

A Creditor. Caue ut intelligas secundum hæc iura, vide licet in credito re misso non ad administrandum, sed ad inquietandum. Secus si creditori ipsi vel cuius committatur administratio vel custodia totalis rei, quia tunc etiam de leui culpa tenetur, ut nouè declarauit in consue. Paris. c. vi. glo. vij. questio. ij. C. M.

36 Etus dotis gratia vtriusque celebratur: tideo maritus de

A dolo, lata, & leui culpa tenetur, ^a vt hic. & in d.l. si vt certo. §. nunc videndum. vers. sed vbi. & not. per gloss. in l. si constante. §. si maritus. in verbo culpanda. in fine. & in l. si mora. in ver. culpa. supra solu. matrimo. Illo tamen casu tenetur de leuissima culpa: videlicet quando in rebus suis esset diligentissimus, vt per gloss. notab. in l. in rebus. C. de iure dot. in gloss. j. in fi. & Alexan. in l. etiam. §. licet. in princ. ff. solu. matrimo. & ibi post Nicolaum de Neapoli dicit hoc modo posse limitari omnia iura dicentia quem teneri de dolo, lata, & leui culpa. Et ibi infert ad quaestio nem de boue. quam ponit Bal. in l. pignus. sed voluit allegare. l. quæ fortuitis. col. iiij. versicu. sed iuxta prædicta quaeritur. C. de pigno. actio. Eodem modo si esset leuissima culpa in faciendo, maritus tenetur: quia cum de leui

B teneatur, vt supra dictum est, leuissima culpa in faciendob æquiparatur leui in faciendo: vt per Bart. in l. quod Nerua. in vij. quaest. princ. versic. item quæro vtrum. supra depositi. Et ad hoc est gloss. not. in l. si mora. & Alexā. ibi. ff. solu. matrimo.

37 ¶ Septimo, etiam in tutela obligatur tutor de dolo, lata, & leui culpa, vt hic: & est text. in l. quicquid. C. arbitr. tute. & in l. tutori. C. de nego. gest. in l. iij. §. tutores. vbi gloss. in versic. inconsideranter. supra de suspes. tut. vt no. Barto. in l. quod Nerua. colum. penult. in x. quaestione. Et ibi excipit duos casus in quibus tantum de lata culpa tenetur. & tradit Bald. in l. quæ fortuitis. colum. penulti. C. de pigno. actio. Ange. Aret. in §. actionum. colum. xxiiij. instit. de actio. & vide tex. in l. ij. C. arbi. tut. in l. si tutor. supra de admini. tuto. & Fulgo. in consilio xxv. spectabilis miles. in fine. Et faciunt quæ dixi in consilio clxxviij. & in consilio excij. & in consilio ex. colum. final. Et licet tutor de leui culpa teneatur: hæredes tamen tutorum solum de lata culpa conueniri possunt. l. j. & per totum. C. de hæred. tuto.

C ¶ Successiue octauo dicitur de actione ^c negotiorum gestorum, [†] in qua etiam regulariter venit dolus, lata, & leuis culpa. l. tutori. C. de negotijs gestis. Et per illud textum hanc regulam facit gloss. in lege tertia. §. interdum. supra de negotijs gestis. & §. sunt autem. instit. de obliga. quæ ex quasi contrac. Et licet iste qui alterius negotia gerit videatur se ingerere, tamen regulariter de leui

A Teneñ. Adde Bal. l. i. quæ fortuitis. fi. co. Doc. l. si mora. solu. mat.

B Faciēdo. Ancha. Phil. Frac. c. inquisitionis. l. fi. de her. Cur. iunior l. vnica. col. viij. nu. 21. C. de sent. quæ p eo & inter. Ias. Deci. auth. grē. C. de fac. san. ecc. Dec. l. fi. col. ij. C. de pac. l. actione. l. fi. C. de trāsa. col. excij. C. M.

C Actio. Vide Bal. d. l. q̄ fortuitis. pe. col.

leuissima culpa non tenetur: vt facilius homines inducantur ad gerendum negotia absentium quæ perirent: vt not. Barto. in quò Nerua. colum. fina. in xj. col.

¶ Et considerandum est, quòd ista actio negotiorum gestorum númeratur inter contractus qui gratia vtriusque celebratur. quod ex eo fieri videtur, quia cum sponte quis veniat ad negotia alterius, illa oblatio facit quòd etiam eius gratia contractus videtur celebrari. argu. l. j. §. s. de p. s. depositi. Merito ergo tenetur de leui culpa: quia in contractibus bonæ fidei qui gratia vtriusque celebrantur. quis tantum de leui tenetur. l. si seruus. §. cum quid. de legat. j. limitatur tamen ista conclusio, vt per gloss. in d. l. iij. §. interdum. de negot. gestis. & Barto. ibi sequitur. & in d. l. quòd Nerua. colum. fi. Et Ang. Are. in §. actionum. col. xvij. vers. quæro de quo tenetur gestor. instit. de actionibus.

¶ Nono, dicitur hic de societate^a. † Nam in tali contractu etiam dolus^A & culpa præstatur, vt hic dicitur: & de leui culpa intelligitur, quia gratia³⁹ vtriusque celebratur. l. si vt certo. §. nunc videndum. versicul. sed vbi. & ad idem text. in §. final. institut. pro socio. & in l. socius socio. & in l. cum duobus. §. j. supra pro socio. Et tradit Alexand. in consil. xlvij. circa primum. colum. v. libr. i. Et prædicta conclusio procedit, nisi socius in suis rebus negligens esset: quia sufficit illam adhibere diligentiam quam in rebus propriis præstare solet: vt dicitur in dicta l. socius socio. & d. §. final. institut. pro socio. Et notat Alexand. in consil. cij. super primo. columna v. lib. ij. Et hoc declaratur vt per gloss. in dicta l. cum duobus. §. j. in versicul. venit. quam pro notabili sequitur Angel. Aretin. in §. final. institut. pro socio.

¶ Et ex prædictis infertur, quòd cum socius teneatur de leui culpa, tenetur de furto. l. cum duobus. §. damna. ff. pro socio. not. Bald. in l. si creditor. C. de pigno. actio. & Corneus Perus. in consil. cccv. iij. pro dicto virtuali. colum. iij. libr. iij.

¶ † Decimo & vltimo dicitur hic de rerum communione, in qua etiam⁴⁰ dolus lata & leuis culpa consideratur, vt hic, & in l. hæres. §. non tantum. in l. & puto. §. sed & si. supra famil. erciscun. Et tamen notandum quòd leuis culpa in rebus communibus aliter consideratur, quam in rebus alienis: quia in alienis diligentia requiritur quam diligens paterfamilias præstare solet. l. si cum vendere. §. si. cum l. sequenti. §. de pignor. actione. & l. si procurator. ff. ad l. Aquil. sed in rebus communibus sufficit talem præstare diligentiam qualē in suis rebus adhibere solet. d. l. hæres. §. non tantum. & ita declarat Barto. in l. quòd Nerua. colum. ix. versic. ad primum. & ver.

^A Societate.
Adde Baldum
d. l. quæ tortu-
m. fin. col.

ad secundum. Et idem in l. j. ff. de sol. col. ij. vbi etiam limitat quòd dictum est de rebus alienis, nisi committatur res arbitrio recipientis: quia tunc illa verba important vt faciat

faciat illud quod in rebus suis faceret, per illum text. ibi cum gl. & no. Bal. in l. j. in ij. opp. C. de his que pœnæ no. cum similit. vt tradit Alex. in cōsiliis. c. ij. super j. col. iij. lib. ij.

- 41 ¶ Quarto principaliter noto, valere conuentionem contra naturam contractus, vt quis in plus vel minus teneatur, quàm de iure obligatus sit: quia contractus ex conuentione legem accipiunt, vt hic dicitur, & in regul. contractus. eo. tit. in vj. l. j. §. si conuenerit. & §. saepe. §. de positi. in l. pacisci. §. de pact.

¶ Et ista conclusio procedit quando natura contractus solum alteratur: secus si mutetur illud, quod esset de substantia contractus, quia tunc conuentio non valet. l. cum precario. §. de precat. facit text. in l. ij. §. de vsufru. earum rerum quæ vsu consu. & l. per seruum. §. denique. C. de vsu & hab. & in l. pacta conuenta. ff. de contrahen. emp. in l. cū man sueta. eod. tit. Et hoc intelligitur, nisi conuentio posset in aliam dispositionem transire: quia tunc illa conuentio quæ non valet prout agi videbatur, in aliam dispositionem transfertur, quando verba conueniunt & hoc patiuntur. l. vbi ita donatur. §. de don. causa mort. vbi Bart. declarat.

- 42 ¶ Quinto noto quod dolus per pactum remitti non potest, idem dicitur in l. j. §. si conueniatur. vers. illud. §. de positi. in l. si vnus. §. illud. §. de pact. l. in commodato. in princ. §. commod. & rationem text. hic adducit: quia hoc bonæ fidei iudicio contrarium est. ista tamen ratio non videtur generalis: quia idem videtur in contractu stricti iuris. l. si quis cum aliter. de verb. obli. l. dolo. C. de inuti. stipul. Et ideo illa ratio esse videtur, ne detur occasio delinquendi.

- A l. conuenire. §. de pact. dotali. Et ista ratio, quia dolus remitti non potest, in generali remissione vel liberatione facta alicui, non venit dolus. l. non solum. la. ij. §. fin. l. Aurelio. §. Caius. §. de lib. le. & l. si seruus vetus. de leg. j. l. quidam decedens. in princ. §. de admit. tuto. vbi Bart. cum sim. vt tradit Alex. in consiliis. l. xij. seuerissimus. lib. iij. & in consiliis. cl. xiiij. præsupposito primo. li. v. Et idem Ang. in consiliis. cl. xiiij. reuocatur in dubium. & in consiliis. cl. xxiiij. filius Iugonis. & Bal. in cōsiliis. l. in causa præsentis. in princ. lib. j. secundum formam nouam. vbi inquit quod in nulla latitudine potestatis dolus includitur. l. creditor. §. Lucius. §. manda. Et idem no. Fulg. in consilio c. iij. nobilis vir. Et de hoc late dixi in consilio. cl. xxviiij. vbi hoc limitatur & declaratur, & cōsiliis. cl. xij. vbi videndum est.

Et

A Delinquendi. Vide Bal. in l. sic cum antea. C. de arbi. & in l. si de contrahen. emp. Hic. Chuc.

B Dolus. Vide gloss & doct. l. transactio. C. de transac. & in l. si vnus. §. illud. de pact. Bal. in l. aduersus. C. de excep. Bar. in l. Pompo. in ix. col. de neg. gest. H. C.

¶ Et licet dolus remitti non possit, lata culpa tamē remitti potest: vt no. in d. regula. contractus. eo. tit. in vj. facit tex. in l. si vt certo. §. interdum. ff. cōmo. Et no. Alexā. in l. si mora. col. j. §. sol. mat. Et idem Fulg. dicit in consil. xxv. spectabilis miles. col. penul. alleg. istum text. qui de dolo loquitur.

A Dolo. Vide istam regulam per Soc. in suo tract. fallen. in reg. xcv. H. C.

B Remitti. Tacite nō expresse. Bal. l. j. in fi. C. de vsufr. Alciat. l. actione. vers. specialiter. C. de trāsa & io. adde Hip. Marfil. sing. cc. lxxxix. C. M.

C Alleg. & cōfilio ccccxvij. col. fi.

n Potest. vide Bald. in l. cūm necessitate. C. de fideicom.

¶ Possset tamen responderi, quōd idem sit in lata culpa quæ dolo æquiparatur, adeō quōd si dicatur de dolo tantū, lata culpa non excluditur. l. j. §. j. ff. si mens. fal. mod. dix. nisi dicamus quōd remissio doli est contra bonam fidem. vt dicitur in l. j. §. si conueniatur. ff. depositi. Et ista ratio non videtur habere locum in lata culpa quæ ex simplicitate & quadam fatuitate procedit: vt not. Barto. in l. quōd Nerua. in diffinitione latæ culpæ. Et per glo. §. pe. instit. quib. mod. re contrahi. obliga. Et ad hoc facit: quia lata culpa videtur dolus præsumptus. l. quōd Nerua. §. depositi. qui quidem dolus præsumptus remitti potest: vt tenet Ant. de But. in c. fraternitatis. col. ij. ver. fallit quarto. de testi. Et Feli. ibi sequitur. col. iij. Contrarium tamē voluit Paul. de Castr. in d. l. si vnus. §. illud. §. de pact. per tex. in l. quōd Nerua. ¶ Et ad hoc facit, quia licet minor restituatur aduersus dolum præsumptum, vt per glossam in l. vbi exigitur. ff. de edendo. hoc non habet locum in dolo præsumpto de futuro. vt not. Barto. in d. l. vbi per. l. auxilium. in prin. §. de mino. vbi Bar. & idem Bart. in l. j. §. nuntio. de ope. no. nun. cum si. vt tradit ibi Alex. Concordari possunt, si dicamus quōd dolus præsumptus de futuro remitti possit, quando in non faciendo consistit, vt in tutore qui non fecit inuentarium: vt dixi in consil. clxxvij. §. alleg. c. Et ista opi. Anto. de But. intelligitur: si verō dolus præsumptus in faciendo consistat, remitti nō possit. Et tali casu dictum Pauli de Cast. procedat per rationes quæ habentur in consil. præalleg.

¶ Item quod dicitur hic de dolo, intelligitur de dolo futuro: secus est in dolo præterito, qui remitti potest. vt per gl. & doct. in d. l. si vnus. §. illud. §. de pact. Et no. Bar. in l. quidam decedens. in prin. §. de admi. tut.

¶ Vltimo, conclusio §. facta procedit si dolus expresse remittatur, prout iura §. alleg. loquuntur. ¶ Tacite verō etiā dolus de futuro remitti potest, secūdm gl. in d. l. si vnus. §. illud. per illum tex. in ver. quauis. Et idem gl. in l. iurisgētium. §. sed & si quis paciscatur. §. de pact. Paulus de Cast

Cass. & Moder. in d. §. illud. reprobant istum intellectum. Et dicitur, q̄ nec etiam tacite remitti potest: quia text. dicit, nulla pactio, & sic expressa nec tacita. Et quia subest eadē ratio, ne detur materia delinquendi, ad §. quanuis. respondetur, quod in dolo de præterito intelligitur.

¶ Sed certē opin. glos. videtur apertē probari in d. §. illud quanuis. vbi tex. aduersatiuē loquitur ad illud quod supra proximē dixit de dolo. vnde in eodem casu intelligitur, & sic in dolo de futuro vt bene aduersetur. Et non est nouū, quod aliquid permittatur tacite fieri quod expresse prohibeatur, vt patet in iuramento calumnia: quod tacite remitti potest, quanuis expresse non possit. c. j. de iura. cal. in vj. l. iij. §. sed quia veremur. C. de iura. cal.

¶ Non obstat. tex. qui dicit, nulla pactio, quia de pacto expresse intelligitur: quia tacitum pactum non est pactum propriē: vt no. Host. de pact. in prin. in diffinitione. & dixi in rub. C. de pact.

- 46 ¶ Vltimo noto regulam, q̄ debitor speciei ex natura contractus de casu fortuito non tenetur. ad idem tex. in l. in rebus. in princ. §. cōmo. in l. quæ fortuitis. C. de pig. act. in l. j. C. de pos. in l. ij. §. si eo tempore. supra de admi. rer. ad cū. perti. & l. si res pupillaris. §. de admi. tut. vbi glo. limitauit hoc tripliciter. Et pro illa glo. est tex. in c. ij. de de pos.

¶ Primo, enim limitatur, nisi debitor sit in mora: quia tunc periculum casus fortuiti ad eum pertinet. l. quod te. supra si cer. pe. l. si ex leg. uti causa. de verb. obli. cum simi. Et hoc etiam habet locum in mora irregulari. l. merito. la. j. §. certissimē. supra de vi & vi ar. & no. Bal. in cōsi. lxxx. iij. sunt quidam. lib. j.

- 47 ¶ Secundo fallit, quando culpa præcedit casum: quia tunc etiam debitor de casu tenetur. §. item is cui. in fi. instit. quibus mod. re contrahitur oblig. ibi, si modō non ipsius culpa is casus interuenit. Et tex. in l. in rebus. supra commod. cum simi. vt tradit Rom. in cōsi. ix. quod pars condemnata. Et hoc procedit quando culpa est ordinata ad casum: vt in iuribus præalleg. secus si culpa non fuit ordinata ad casum: quia tunc de casu is non tenetur, licet in culpa fuerit. l. si is qui. supra de act. & oblig. l. si. §. si ea conditione. supra ad leg. Rhod. de iac. & l. si alius. §. etiam autem. supra quod vi aut clam. & not. Bar. l. si vt certo. §. interdum. vbi latius hoc declarat, supra commod.

- 48 ¶ Tercio fallit, quando quis pro casu fortuito se obligauit. l. j. C. de pos. l. negotium. C. de neg. gest. & in c. ij. de de pos. & no. Bar. in l. sed & si quis. §. quasitum. col. fi. supra si quis cau. vbi post glo. ibi tenet, quod sufficit si quis dicat in se suscipere periculum casus fortuiti, & tenetur de omni casu. l. quæ fortuitis. C. de pig. act. & l. si quis fundum. in princ. ff. loca. & d. c. ij. de de pos. vbi Abb.

¶ Et idē Bar. per illū tex. in l. Titius. in prin. §. de lib. & posth. cum simi. vt tradit ibi Alex. qui dicit illam esse cōmunem opi. ista tamē altiore post

postularent indaginem: ideo videndum est in d.l. sed si quis. §. quæsitum. quia in singulis insistere longum esset. Et ex his lex ista expedita sit.

In l. Quatenus. Argumenta.

- 1 Interesse quotuplex, & quale vnumquodq;
- 2 Interesse alicuius quantum sit, non in iure, sed in facto consistit.
- 3 Statuta & consuetudines loci particularis, facti sunt, & in facto consistunt.
- 4 Interesse non iniurè tunc petitur, cum factum fieri denegatur.
- 5 Interesse qualiter probari possit.
- 6 Testis interesse probando adhibitus, rationem dicti adducere debet, etiam non rogatus.
- 7 Testis dicens quem quid in sui defensionem fecisse, non tenetur dicti sui rationem allegare.
- 8 Testis quando dicatur affectione moueri, & quando non. Probatio concludens esse debet.

REGULA XXIII.

QUATENUS cuiusque intersit, in facto, non in iure consistit.

¶ Quatenus, id est quantum l. si vnus. §. pacta. l. si quis crediderit. §. de pac. & in l. grege. §. pignori. §. de pig. & c. placet. §. de conuer. coniug.

¶ Et cum interesse secundum communem opin. sit triplex. Commune, I singulare, & cōuentū, vt per gl. in l. j. §. de act. emp. in ver. interest. & l. libertas. i. eo. in fi. & l. j. in gl. j. C. de sen. quæ pro eo quod interest profer. dictum huius regulæ in qualibet specie videtur procedere. Nam si agat de interesse singulari quod cōsideratur ex eo quod fundus sit vicinus. l. si cui. in fi. de leg. ij. vel ex eo q̄ res fuerit maiorū suorū. l. si in emptio. ne. ff. de mino. in facto hoc consistit, vt hic dicitur. Eodem modo si agat de interesse cōmuni, quod est cōmuniter æstimatum, ita quod vnicuiq; tantū valet. l. pretia rerū. §. ad leg. fal. l. si seruū. §. ad leg. Aquil. hoc etiam in facto consistit: similiter si agatur de interesse conuento, quia pender à conuentione & contractu. l. si. §. de præto. stipu. etiam illud dicit in facto consistere, quia contractus facti sunt. l. cōsilio. in fi. §. de cura. furio.

¶ Sic ergo quantum sit alicuius interesse, in facto & non in iure consistit. Sic etiam quæstio facti est, si queratur quousq; videatur permissum administrare peculium: vt dicitur in l. j. §. j. §. quæ res pigno. Et quæstio facti etiam dicitur in l. insulam. quæ res pig. oblig. pos. Et quæstio facti est potius, quàm iuris, quis prior natus sit. l. idem Mauius. in fi. §. de statu homi. l. Herennius. j. de verb. signi.

¶ Sic etiam statutū vel consuetudo loci particularis dicitur esse facti, & 2 in facto consistit, vt dicit tex. in c. j. de consti. in vj. & etiam quæ pendent ab animo in facto consistunt. l. bona fidei. §. de acqui. re. dom. Et ista quæ in facto consistunt debet probari, quia nō præsumunt. l. in bello. §. factæ. §. de capti. c. cū in iure. de off. deleg. l. j. C. de pba. l. asseueratio. C. de nō nume. pecu. Et hoc modo arguit Bal. in rubr. C. de fide instru. col. iij. & Abb.

Abb.in cōfi. xxxvij. circa primū. col. j. lib. ij. & cōfi. lxxix. super eo. lib. ij. cum sim. vnde videndū est de duobus. Primo, qualiter interesse petatur. Secūdo, qualiter probetur.

4 ¶ Circa primū tutior modus, q̄ petatur factū fieri. Et si factū non fuerit, petatur interesse successiuē: vt Bar. cōcludit in l. stipulationes non diuiduntur. col. pe. ver. tertius modus est. & glo. quæ hoc dicit in l. ij. §. item si in facto. in gl. j. de ver. obli. Et no. Bal. in l. si pacto quo; p̄nā. in fi. ver. vltimo quæro. §. de pac. vbi dicit aptissimē formari libellū si dicatur, peto quod principaliter promissisti: & si non solves, peto p̄nā. & idem Bal. in l. j. col. fi. C. de sen. quæ pro eo quod interest. & in consi. exc. allegationes. in iij. lib. & idem glos. in l. j. §. de act. emp. in gl. magna. & Bar. ibi idē sequit, ver. tertia practica est. Et idē tenet Cy. in l. si traditio. ver. secundo quærit. C. de act. empt. & Bal. ibi in prin. ver. itē potest. col. j. & sequitur Pet. de Ferra. in eius practica Papiensi, in libello de actione reali. versi. pro florenis decem pro omni damno & interesse. col. iij.

5 ¶ Circa secundū de p̄batione interesse, dicit Bar. in l. ij. circa fi. C. de rescin. ven. q̄ talis probatio interesse est difficilis: & in tali probatione interesse debet iudex habere

A æquitatē añ oculos, & etiā ex cōiecturis^a p̄bari potest: vt dicit Bal. in cōfi. clxx. ad euidētiā. col. ij. lib. j. Et in probatione interesse nō defert iuramentū^b in defectū p̄bationis, secundū Bal. in l. j. in fi. de sen. quæ pro eo quod inter. Et primo de interesse cōmuni videndū est quomodo probetur testibus. Secundo de singulari. Tertio de cōuento.

¶ Circa primum, interesse cōmune referri videtur ad cōmunem rei æstimationē & ad communē rei valorem: vt no. Bal. in d. l. j. col. ij. de sen. quæ pro eo quod interest. & facit tex. in l. pe. ex quib. cau. in poss. eatur. in l. si vendidero. §. j. ff. de furt. in l. j. ff. de his qui à non domino manu.

6 ¶ Et testis in probando interesse debet rationē dicti sui allegare etiā nō interrogatus: vt no. Bar. in tract. de testi. col. ij. ver. testis dixit aliquē esse dñm. in fi. vbi inquit, q̄ si testis dicat fundū valere decē, nō probat, nisi rationē^c adducat, quāuis nō sit interrogatus. Et no. Abb. post alios quos ibi refert in c. cum causa. col. ij. versi. sed dubitat. de testib. & idē Bal. in l. fi. C. de iur. do. impe. & l. j. col. viij. ver. septimo quæro. de sen. quæ pro eo quod interest profer. Alex. post Paul. de Ca. in l. pretia rerū. col. fi. §. ad legē Falc. Et idē Alex. in l. j. in prin. ad fi. §. de ope. no. nun. fa-

A Cōiecturis.

Bald. l. si traditio. C. de acti. empti. dixi ad Ale. cōfi. lxxvij. num. 13. lib. vj. C. M.

B Iuramētum.

Idē Ias. §. curare. co. fi. nu. 59. inst. de act. sed cōtrariū veri^o, vt expressim Bal. cōfi. incip. pponit. ad fin. quod est consi. ccxij. li. j. secundum veterē, & cōfi. l. cccxlv. li. ij. secundū nouā impressionē. et Pyrr^o hic co. v. C. M.

C Rationē. Bertrād. cōfi. cclvj. multa sunt. co. fi. lib. iij. C. M.

cit quod no. Inno. in c. cum causam. de testi. Bar. in l. solā. C. de testa. cum si. Et ista cōclusio procedit in æstimatione domus vel fundi : quia talis æstimatio intellectu potius quā sensu corporis colligitur. Secus in æstimatione frumenti & victualiū, & in similibus rebus in quibus non est opus magno discursu: ideo dictū testis bene probat absq; alia ratione si non fuit interrogatus: vt no. Bar. in d. trac. in loco s. alle. & idem Bal. dicit in l. solam. col. fi. ver. quæro nunquid. C. de test. Et ad hoc facit quod no. Bal. in d. l. solam. col. fi. ver. solum hic quæritur. vbi tenet q̄ testis qui deponit aliquē fecisse ad sui defensionē: ^a 7
 Facit Hyppol. probat: licet rationem non adducat: quia modico discursu intellectus hoc percipi non potest per coactionē loci & temporis. alle. Bar. in consi. lviij. sed reperitur. in consi. cvij. quidā Masiolus. vbi Bar. hoc dicit, & sequitur Alex. in consi. cxix. visis. col. fi. li. j. Et ratio in testibus deponentibus de valore rei vt cōgruē sit & probet, debet ad communē æstimationē referri: videlicet q̄ cōmuni æstimatione tantū valet, & q̄ tantum cōmuniter venderetur. vt no. Bar. per illū tex. in l. pretia rerū. s. ad leg. Falcī. & in l. filiusfamiliās. §. si quid alicui. de leg. j. & l. fi. C. de præd. nauī. li. xj. vnde non sufficit q̄ testis dicat q̄ ipse tantum daret: quia posset moueri aliqua particulari affectione. & ita tenet gl. in l. ij. in gl. mag. C. de rescin. ven. Et pari ratione non sufficit probare quantū res vendita fuit. vt no. Bar. in l. cum emptor. §. si s. de dam. infe. cum si. vt tradit Alex. in consi. xxviij. in causa & lite. col. ij. li. v. & Maria. in cōs. viij. visis. col. j. Ang. Are. in §. si qs agēs. col. iij. in sti. de act. ¶ Non omitto tamen q̄ contra gl. in d. l. ij. de rescin. vend. tenet Bal. ^b in d. l. ij. col. pe. vbi post Nico. de Marfi. dicit, t̄q̄ si non apparet de speciali affectione, non ⁸ præsumitur q̄ testis qui dicit q̄ ipse tantum daret, moueatur particulari affectione, sed potius communi æstimatione: quia præsumitur quis facere illud quod sit communiter. l. si pactum. de proba. Imo. & Alex. in d. l. pretia rerum. sequuntur opi. glo. & Bar. quia probatio debet esse concludens. c. in præsentia. de proba. & iura allega. per Bal. non loquuntur in materia probationis.
 ¶ Sed replicari potest, q̄ imò etiam in materia probationis sufficit q̄ præsumptiuē probatio cōcludat: vt per glo. in l. neq; natales. C. de proba. cum si. vt dixi in d. c. in præsentia. Et hoc in proposito dicunt ipse Imo. & Alexan. in l. j.

A Defensionē.
 Facit Hyppol.
 Marf. sing. xix.
 Alex. cō. lxxvj.
 cōs. cix. li. j. vbi
 dixi. C. M.

B Bald. Sequit
 Pācha. de Cre.
 Rep. d. l. ij. col.
 lxxij. C. M.

l.j. §. hæres percepto fundo. §. ad Trebel. vbi dicunt per illum tex. quòd res tantum valet quantum vendi potest: intelligitur scienti qualitatem rei. Et dicunt hoc non esse opus exprimere: quia sufficit q̄ ita præsumatur. Et ista opin. Bald. esset sustentabilis, & verior videtur de iure: & plerique illam tenent quos refert Alex. in d.l. pretia rerum. Et saltem videtur procedere quādo in capitulo super quo testes deponunt, dicitur q̄ res tantum valet communiter vel communi æstimatione: quia dictum testis videtur habere relationem ad capitulum, vt not. Bart. in l. Labeo. §. de supel. leg. Et hoc modo opin. concordari possunt. & in probatione interesse, aduertendum est: quia debet esse in potētia propinqua. & not. declarat Paul. de Cast. in l. non utique. §. nunc de officio. ff. de eo quod cer. loco. Et de ista materia vltius nō insisto hic, quia latè videbimus in l.j. C. de sen. quæ pro eo.

In l. Plus cautionis. Argumenta.

- 1 Pignori incumbere satius est, quàm in personam agere.
- 2 Actio in rem vtilior est ea, quæ intentatur in personam.
- 3 Fideiussorem qui dare tenetur, dando pignora liberabitur.
- 4 Creditori inuito non soluitur aliud pro alio.
- 5 Satisfactio remitti potest ei, qui valde idoneus est, non autem pignoris datio.

REGVLA XXV.

PLV S cautionis in rem est, quàm in personam.

- ¶ IBI, cautionis, id est securitatis & cautelæ: vt gl. hic dicit. & facit tex. in §. neque autem. in authen. de manda. prin. & in l. sancimus. C. de verb. sig. Sic ergo plus securitatis est in rem, quàm in personam. Et hoc
- 1 exemplificari potest in eo quod dici solet, quòd melius est pignori incumbere, quàm in personam agere. §. furti. insti. de obliga. quæ ex deli. nascun. & l. itaq; §. si. §. de fur. Et hoc etiam patet in actionibus realibus quæ firmiores sunt: quia dantur contra quemlibet possidentem. §. j. in statu. de actio. secus est in personalibus: nam actio personalis contra singularem successorem non dirigitur. l. j. §. si hæres percepto fundo. §. ad Trebel. l. si. §. de contrahen. empt. l. cum fundus. vbi Bal. §. de ser. rustic. præd. secus est in reali actione l. si fundus. §. in venditione. ff. de pigno. facit tex. in l. pignoris. eod. tit.
 - 2 ¶ Et quòd vtilior sit actio in rem, quàm in personam, probatur in d. l. si fundus. in d. §. in venditione. in fi. Et plenius prouidet dispositio realis, quàm personalis. l. si necessarias. §. de vendendo. §. de pig. act. & l. iurisgētium. §. pactorum. §. de pact. & not. in l. si pactum. §. de probat. Et personis data immunitas, cum personis extinguitur, & rebus, nūquam extinguitur. l. iij. §. fin. l. forma. §. quanquam. §. de censi. Et ex supradictis dicunt Guil. de Cug. Ang. Pau. de Cast. & Alex. & Moder. in rubr. §. si cert. pet. quòd actiones reales digniores sunt: de quo dicēdum est vt dixi ibi.

¶ Et per istum tex. infert Bar, hic† quòd ille qui tenetur dare fideiussorē, liberatur dando pignora: quia plus cautionis est in rem, quàm in personam. Et idem Bart. dicit in l. pratoria. la. iij. §. de præt. stipul. l. j. §. qui satisfidare cog. cum simi. vt ibi tradunt Alex. & Moder. idem Alex. in l. j. C. de procu. Et hoc verum videtur, nisi à lege aliud præcisè disponatur. d. l. pratoria. Non obst. regula quam in contrarium adducunt Alex. & Modern. in d. l. j. qui satisfidare cog. an, † quòd aliud pro alio inuito creditore solui non potest. l. ij. §. j. §. si cert. petat. ideo non videtur quòd pro fideiussore pignus dari possit: quia respondetur^a, q^a

^A Respondet. opi. Bartol. est magis cōmuniter approbata, vt dicit Ias. in d. l. j. qui satisfidare cog. in princi. iij. col. vers. ex secunda,

¶ Vltimo notandum est, † quòd licet quis liberetur à satisfidatione quam præstare teneatur, si sit valde idoneus: vt not. Bar. in l. quicunq; la. ij. C. de fund. patrimo. lib. xj. cum si. vt tradunt Alex. & Moder. in d. l. j. qui satisfidare cog. non tamen videtur liberari si tenetur dare pignora. ita videtur dicendum per istum tex. quia plus cautionis est in re, quàm in persona,

In l. Qui potest inuitis. Argumenta.

- 1 Filius possessionem bonorum patre inuito & ignorante potest agnoscere.
- 2 Citare non debet is, quo etiam inuito potest actus transigi.
- 3 Inuito aliquo si quid fieri possit, & eo ignorante poterit.
- 4 Iudicia in inuitum etiam reddi solent.

REGVLA XXVI,

QUI potest inuitis alienare, multo magis et ignorantibus & absentibus potest.

¶ Reg. Alexā. consil. cxxx. libro j. Ias. l. ij. §. si. nu. 12. soluto mat.

¶ AD hoc facit tex. in l. necnō ignorāte & inuito. §. de tut. & cur. da. ab his. & l. iij. §. j. §. de fideic. li. Et per istā reg. barguit gl. in l. j. C. qui admit. in ver. ratā. † qd si fili^b agnosceret posse. inuito patre, à fortiori posset ignorāte. Et

¶ Et Alex. ibi in d. l. j. ampliando istam regulam dicit illam etiam procedere in materia correctoria, quia est interpretatio passiva: per nota. in l. ij. de lega. ij. in l. j. §. lex Falcidia. ff. ad leg. Falc. Et hoc idem prius voluit Imol. in l. si quis mihi bona. §. iussum. supra de acqui. hæred.

2 ¶ Et per istam regulam infertur, quod nunquam debet

A citari ille quo inuito actus expediri potest. ^a Et hoc modo arguit Oldra. in consil. xcv. in fin. ex forma istius statuti. & eodem modo arguit Paul. de Cast. in consil. xxx. iij. super primo dubio. colum. pen. in nouis, aliàs in consil. ccxxvij. vbi etiam alleg. tex. in d. l. iij. §. j. de fideicom. mis. liber. & ita etiam arguit Rom. in consil. ccij. quo ad primum. & idem Rom. in consil. ccclix. circa primum. in quinto dubio. & idem Alexan. in l. si pacto quo pœnam. in vlt. not. C. de pact. & in consil. ij. visis codicillis. colum. vj. lib. j. & idem Alexan. in consil. cxxx. difficultas. in eod. lib. j. & in consil. vj. circa processum causæ vertentis. col. fina. lib. iij.

A Potest. Nisi debeat esse p*ro* iudicis. C. M.

B ¶ Ista regula limitatur pluribus modis: ^b vt per gloss. hic & in l. si in tres. ff. de arbi. & Bar. hic resoluendo considerat hic plures casus: vt ex eius distinctione colligitur.

B Modis. Iaf. l. qui in aliena. col. ij. de acqui. hæ. §. l. j. col. vj. C. qui admit.

¶ Sed magis breuiter concludi potest, quod regula intelligatur & procedat vbi sit eadem ratio, prout regulariter videtur: quia si possum facere aliquid te inuito & contradicente, pari ratione te absente & ignorante: quia non debet expectari præsentia & scientia, quæ nihil operatur. argu. l. aliquando. §. si. supra ad Velleia.

3 ¶ Secus vbi sit diuersa ratio, prout est in casu l. duo ex tribus arbitris vel iudicibus. supra de re iur. & in l. si in tres. ff. de arbi. ibi, duo ex tribus arbitris vel iudicibus iudicare possunt, tertio contradicente & inuito: non autem eo absente vel ignorante. facit tex. in d. l. si in tres. qui rationem adducit: quia tertius si esset præsens, posset alios in suam sententiam trahere. Barto. tamen hic videtur istam rationem impugnare: quia talis ratio semper videretur habere locum. Et in omnibus casibus regulæ procederet, quod absens posset alios præsentem trahere in eius sententiam: sed cum ista sit ratio Iurisconsulti, impugnari non potest. Et ideo dicendum est, quod illa ratio solum attendatur in arbitris vel iudicibus qui ratione officij habent potestatem iudicandi: secus videtur in priuatis, prout regula loquitur.

¶ Et eodem modo regula non procedit in iudicialibus: quia iudicia redduntur in inuitum. l. inter stipulantem. 4 §. j. de verbo. obligatio. & tamen non procedit iudicium contra absentem: quia citatio requiritur. l. de vnoquoq. in princip. §. de re iudi. Et similiter in electionibus prælatorum & in actibus capituli vel collegij in quibus attēditur quod fit à maiori parte: & cōtradictio minoris partis non attenditur. l. quod maior. §. ad municip. cap. cūm omnes. de constitu. Et tamen factum à maiori parte non valet aliquibus absentibus & ignorantibus: quia plus non cet vnus cōtemptus, quàm cōtradictio multorum. c. per venerabilem. de electio. in prædictis enim casibus regula non procedit: quia data est forma à iure, quod absentes requiruntur.

In l. Nec ex prætorio. Argumenta.

- 1 Conuentio priuatorum non potest publico iuri derogare.
- 2 Delicta puniri Reipublice interest.
- 3 Pactum iudiciorum ordinis derogatorium est inualidum.
- 4 Statuto potest iuri publico derogari.
- 5 Statuto plura introduci possunt, quæ pacta inducere nequeunt.
- 6 Testamenti factio potest tolli statuto, non autem pacto.
- 7 Statuto fieri potest vt quis partim testatus decedat, & partim intestatus.
- 8 Statutum facultatem testandi auferre potest, pactum tollere non potest.
- 9 Argumentum de pacto ad statutum nullius est vigoris, si negatiuè formetur: si affirmatiuè, poterit valere. & nu. 10.

REGVLA XXVII.

a Partium. sed an pacto publico populi vel alicuius villæ vel vltiori vniuersitatis possit derogari iuri publico. Bar. tol. in l. oēs populi. de iust. & iur. in ij. co. te net & sic. tūc vide Barba. d. c. si diligēti. v. col. ver. quāto pondero. vbi reprobatur hanc opi. Bar. H. C. p. Publico. Et

NEC ex prætorio, nec ex solenni iure priuatorū conuentione quicquam immutandum est: quāuis obligationum cause pacione possunt immutari, & ipso iure: et per pacti conuēti exceptionem: quia actio num modus uel lege, uel per Prætozem introductus, priuatorum pacionibus non infirmatur: nisi tunc cūm inchoatur actio, inter eos conuenit.

¶ NOTANDVM est, quod partium^a cōuentio-
ne iuri publico derogari non potest. ad idem tex. in l. in a
ris gentium. §. paciscar. l. ius publicum. §. de pact. in l. ij. §. a
ius reipublice. ff. de admin. rerum ad ciui. perti. & in c. si
diligenti. de foro compe.

¶ Et ius publicum intelligitur, quando respicit formam & solennitatem à iure publico introductam, cui etiam testator derogare non potest. l. nemo potest. de lega. i. l. testandi. C. de testib.

2 ¶ Similiter † utilitatem publicam respicit, quòd delicta puniantur. l. ita vulneratus. suprà ad leg. Aquiliam. l. si citatio. §. quod illicitè. §. de publica. cap. vt famæ. de senten. excom. ideo non valet pactum, quòd non agatur actione iniuriarum, vel furti si committatur. l. si vnus. §. pacta. §. de pactis.

3 ¶ Et non valet pactum † propter quod ordo iudiciorum tollatur: vt per gloss. in cap. de causis. de offic. deleg. quod declaratur, vt dixi ibi. Et tradit Alexan. in l. si conueniunt. colum. vij. de re iudic.

4 ¶ Et quod dictum est bene procedit in pacto. † Secus est in statuto quod iuri publico derogare potest: vt not. per gloss. hic, & not. l. neque pignus. §. priuatorum. j. eodem, vbi glo. tenet, quòd etiam vniuersitas potest statuere contra ius publicum. & per illam glo. notab. Abb. consi. ciiij. videtur primo colū. ij. libr. ij. & in capi. si diligenti. in iij. notab. de foro compet.

¶ Et ideo dicit Bartol. in l. alia. §. eleganter. suprà soluto matrimon. † quòd multa possunt fieri per statutum quæ non possunt^a per pactum. allegat gloss. in locis præallegat. & no. Dominic. in consilio cxxix. in causa. columna iij. & idem Bart. in l. Titio centum. §. Titio centum. el. ij.

6 suprà de condit. & demonstratio. † vnde facultas testandi per statutum auferri potest, licet pacto tolli non possit: vt not. Ang. in consi. lxxvj. visis. colum. fina. Et licet pa-

7 cto quis non possit se obligare ad pœnam mortis^b, vel mutilationem membri: quia non est dominus membrorum suorum. l. liber homo. la. j. §. ad l. Aquil. & Bart. in l. si quis reum. in princ. ff. de custo. reo. à statuto tamen obligari potest: vt not. Bart. in l. Titio centum. d. §. Titio centum. vers. tertia ratio est.

¶ Et solennitas testandi à statuto potest tolli. l. si non speciali. C. de testamen. licet à priuatis derogari non possit.

7 d. l. nemo potest. † Et licet non possit quis decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. l. ius nostrum. j. eo. à statuto tamen hoc induci potest: vt not. Angel. & Imol. per illum tex. in l. ij. & ibi Alex. in ij. not. de vulg. & pup. Et dictum fuit in d. l. ius nostrum.

ideo pactum quod faciunt debitoribus suis creditores de non probanda solutione, non valet, per Barba. in d. c. si diligenti. ij. colum. per Bal. in sua marg. in verb. pactum. Pau. in l. pactum inter hæredes. ff. de pact. Bart. in l. si. ff. de præto. stip. Hic. Chu.

^A Possunt. De cius in rubr. de consti. ij. lea. iiij. col. ver. potentius. & in c. j. eo. tit. in ij. lea. iiij. col. ver. vltimus.

^B Mortis. In criminalib⁹ nemo potest renuntiare defensionem per pactum, de quo videtur de Feli. in d. ca. si diligenter. in princ. & eiusd. addi. super litera b. Hic. Chu.

¶ Similiter licet non valeat pactum per quod tollitur facultas testandi. l. pactum quod dotali. C. de pact. † valet tamen statutum: vt not. Bal. in l. Archimedoram. col. fin. ver. sed nunquid. C. vt in pos. leg.

¶ Hoc tamen dictum Bal. reprobatur Alex. in l. pactū. & in d. l. fi. s. de pact. quia tale pactū videtur contra bonos mores^a. d. l. pactū. & l. stipulatio hoc modo cōcepta. de verb. obliga. quo casu si non valet pactum, quia contra bonos mores, etiam tali casu non valet statutum: vt no. Bal. in l. non impossibile. s. de pact. & j. statim dicam.

^A Bonos mores. Adde quod pactum quod debitor bonis cedere nō possit, est inualidum, quia contra bonos mores. Soci. in tra. stat. fallent. in regul. cclxxix. idem in pacto de hære. perdēda, in regul. cclxxx. & quot modis dicatur pactum contra bonos mores, vide Bald. in l. pactum. C. de col. & Bar. in l. si quis pro eo. de fideius. Hieron. Chu.

¶ Sed potest responderi q̄ ratio Alex. procedit inspecto iure cōmuni. Sed ex quo à statuto in loco hoc permittit, non videtur contra bonos mores, quia ad iudicandū aliquid esse contra bonos mores, mores ciuitatis de qua agitur debent cōsiderari. l. item apud Labeonē. in prin. versu. sed quod adijcitur. ff. de iniur. Et quod valeat statutū, tenet Ang. in cōsi. lxxij. s. alleg. Et quod suprà dictū est de validitate statuti, à fortiori haberet locum si cum statuto pactum concurreret: quia plus potest fieri per statutum vallatum pacto, quàm per statutum simpliciter: vt tradit Bal. in c. venientes. col. fi. ver. sed nunquid. de iureiuran.

¶ Et ex prædictis inferitur, quod negatiue non valet argumentum de pacto ad statutum: vt dicamus, si non potest fieri per pactum, ergo nec per statutum: vt not. Barto. & Doct. in locis s. alleg. Et idem Socinus in cōsil. liij. super hac difficultate. in prin. nouis.

¶ Et hoc intelligitur & procedit vbi agitur simpliciter de derogatione iuris publici, per supradicta.

¶ Secus si sit aliquid turpe & contra bonos mores: quia tunc etiam negatiue valet argumentum: quia si non valet pactum, non valet statutum: vt no. Bar. in d. l. non impossibile. s. de pact. l. omnes populi. in iij. q. principali. s. de iustitia & iure. & in l. Titio centum. §. Titio centum. de conditio. & demonstra.

¶ Et hoc modo intelligitur gl. in rub. C. de decre. ab ord. fac. lib. x. quæ dicit nō valere statutum si pactū nō valet. † Affirmatiue verò valet argumentum, si potest fieri per pactum: ergo per statutū. Et ita arguit tex. in l. fi. vbi Bar. C. de fideius. & idem Alex^b. in cōsi. l. in causa & lit. lib. v. Bar. in cōsi. clxxij. dubia occurentia. in prin. Et ad hoc facit: quia dispositio legis contrahentiū & testatoris æquiparatur. l. fi. s. de reb. ali. non alie. vbi Bal. Et ampliatur ista conclusio:

^B Alex. cōsil. cxx. in fin. lib. vj. Franc. Cur. tract. de sequestris. quæ. xxij. in fin. C. M.

conclusio: quia si potest fieri per pactū iuramento firmatum, potest fieri per statutum, vt not. Bar. in l. fin. coll. iij. vers. quod casu. §. de pact.

¶ Et ista conclusio affirmatiua procedit vbi sit eadē ratio, secus si diuersa, quia quandoque aliquid potest fieri per pactum, & nō per statutū. Nā per pactum princeps obligatur. c. j. de proba. & tamē lege vel statuto nō obligatur. l. princeps. §. de legibus. l. digna vox. C. de legib. Et per pactū potest remitti iuramentū ab eo in cuius fauorē præstitū fuit. c. ij. de spōsa. Et tamē iuramentū à statuto tolli nō pōt: vt per Alex. in cōs. lix. viso instrumēto. col. iij. ver. nō obstat ter. lib. j. Et ex his expedita sit ista lex.

In l. Diuus Pius. Argumenta.

- 1 Conuenti ex causa donationis, in id quod possunt tantum, damnandi sunt.
- 2 Vsfufruarius quo casu cautionem de vtendo arbitrio boni viri præstare non teneatur.
- 3 Donatio ob causam, quare insinuationem non requirat.
- 4 Donatio simplex dicitur, qua quid in premium emancipationis à patre donatur.
- 5 Conuentus ob donatiōē à se factam, retinere potest, ne in solidum exigatur.
- 6 Conuentus ob donationem propriam, quo gaudere possit priuilegio.
- 7 Conuentus ob liberalitatem suam actione personali, tenetur tantum in id quod potest.
- 8 Priuilegio originem ex contractu trahente potest renunciari.
- 9 Donans conuentus ob donationem, æs alienum deducere potest.

REGVLA XXVIII.

D I V V S Pius rescripsit, eos qui ex liberalitate sua conueniuntur, in id quod facere possunt condemnandos.

- 1 ¶ **N** O T O quod illi qui ex causa donationis cōueniuntur, in id quod facere possunt debent condemnari. ad idem tex. in §. sicut præterea. ver. idem est si quis ex donatione. instit. de acti. l. inter eos. §. hic quoque. §. de re iud. Et hoc habet locum etiam si ex alia actione donatarius cōueniatur quæ originē habuerit ex donatione: vt not per gloss. hic & est tex. in l. si quis id quod. in princip. §. de don. ad idem bene facit tex. in l. ij. §. parui quoque. §. de priuileg. credi. ¶ Et quod hic dicitur, iusta ratione statutū fuit, ne quis ex sua liberalitate periclitetur: vt tex. dicit in l. ne liberalitate sua. §. de re iudica. Et ista ratione singulariter dicit Bartholomæus
- 2 Soci. in l. oēs. §. de excep. quod licet ¶ vsufufruarius teneatur præstare cautionē idoneam de vtendo arbitrio boni viri. l. j. §. vsufufru. quæ adm. ca. hoc secundū eum nō habet locū in eo qui donasset eius bona retento vsufufru: quia cū ex sua liberalitate cōueniatur cū eo mitius agendū est
- 4 arg. l. ad res donatas. §. de ad dil. edic. Et ideo satis^a erit, qd tali casu vsufufruarius solum promittat cum hypotheca ^a Satis. Deci. bonorū. & ad hoc inducit text. not. in l. filio. §. vt leg. no. consil. ccc. lxx. caueatur. Et latius hoc idē cōsulendo deducit Cor. Perus. col. fi. C. M.

in consi. cclxvij. in hac consultatione. col. iij. libr. iij. Et hoc idem prius voluit Ioan. de platea in d. §. sed præterea. in versi. si quis. instit. de actio. ¶ Et ista regula procedit in donatione simplici quæ ex mera liberalitate procedit. d. l. ne liberalitate sua. de re iudic. secus est in donatione ob causam. vt not. Ang. in l. sed hoc ita. §. de re iud. & ibi Alex. sequit. & inducit glo. ibi in ver. matrimonio. Et idem Alex. in l. qui in id. col. ij. eod. titu. §. de re iudic. & idem tenet Ioan. de. Platea in d. §. præterea. versicu. sed & si quis. † Et ratio manifesta videtur, quia donatio ob causam non est proprie donatio: ideo non requirit insinuationem: vt not. per glos. & ibi Bar. in l. Aquilius Regulus. per illum text. C. de dona. & facit text. in l. si pater. §. j. §. de dona. & not. Oldr. in consil. cxxxix. ad habendam. cum simil. vt tradit Alex. in consi. xij. viso instrumento. colum. ij. lib. j. Et donatio ob causam quantum ad propositum, dicitur, quando causa respicit fauorem donantis quæ excludit liberalitatem: secus^a est

^a Secus. Idem in alia causa extrinseca quæ non impediret quominus dicatur donatio ex liberalitate procedere: vt not. Ang. in Ang. consi. cxx-
iij. totius. Cor. consi. cj. col. pe.
lib. j. Dec. con-
si. cxxxvij. ad
fi. Aymo. consi.
xcv. nu. 2. licet
aliter velle vi-
deatur Betrá.
consi. lxxxv. vi
so instrumen-
to. col. j. sed sibi
tradidit cõ-
fil. clxxij. quia
difficultas. col.
j. Caro. Moli.
in d. l. sed hoc ita. & Ioan. Faber & Ioan. de Plat. in d. §. præ-
terea. versi. sed & si quis. & facit quod not. Paul. de Cast. in
l. vt liberis. col. penul. C. de collat. † vbi declarat quomo-
do donatio facta à patre in præmium emancipationis,
dicitur donatio simplex, & non ob causam, quia illa cau-
sa non tollit liberalitatem. sicut etiam concludit Paul. de
Cast. in l. j. §. de don. vbi dicit, quod donatio facta sub con-
ditione, si nauis venerit ex Asia: dicitur tamen donatio
simplex, quia à mera liberalitate procedit, & hoc etiam
declarat Aret. in consil. xvij. consideratis. col. iij. Et si do-
natio excederet causam donationis, in illo excessu habe-
ret priuilegium. per ea quæ not. Bald. in l. illud. col. iij. in
iij. q. C. de sacrosan. eccle. cum simil. vt tradit Alex. in l. si
donatione. col. ij. C. de collat. facit text. in l. si sponsus. §. circa venditio-
nem. ibi, quatenus locupletior facta est. §. de dona. inter virum & vxor. &
in c. relatum. de testib. ibi, iuxta seruitij meritum. & not. Oldr. in consil.
ccxxvj. quidam episcopus. col. penul. Alex. in consi. lv. consideratis verbis
colum. ij. lib. j. & in consi. cj. visis instrumentis. col. iij. eod. lib. j. & Aret.
in consil. xvij. supra allegato.

¶ † Secundo regula procedit quando illi qui donationē fecerunt contu-
niuntur, quia retinere possunt vt in solidū nō exigātur. Sed si soluissent
petendo, nō haberēt tale priuilegium: vt not. Bal. dicit in c. j. in prin. ad
fi. in tit. de notis feud. Et ad hoc bene facit in l. nā & maritus. ff. de cōdi.
indeb. Et not. Alex. in l. maritum. ver. xvj. fallit. §. sol. matri. Et ad idem
facit: quia facilius retentio permittitur, quàm petitio. l. ij. vbi Bal. in iij.
not. ab. C. de fideicō. facit text. in l. per retentionē. C. de vsuris. in c. intel-
leximus.

leximus. de iudic. iuncto cap. cum inter. de excepti. Et in notabili casu tradit Benediēt. Capra in consil. xix. & si vi-
so & considerato. Et in alia simili quæstione notat Alex.
post alios quos refert in l. precibus. in gloss. final. de im-
pub. & alijs substit.

6 ¶ Tercio regula habet locum in eo qui ex propria do-
natione conuenitur. d. l. ne liberalitate. de re iud. cum si-
mil. §. alleg. secus est in alio qui ex donatione alterius te-
netur cui non competeret tale priuilegium: quia est per-
sonale, & ad alium qui non dotauit non porrigitur: vn-
de non datur hæredi. l. sciendum est. §. de re iudic. nec fi-
deiussori. & l. si fideiussor. in princip. eo. titu. §. de re iudi.
& no. per gl. hic. & ad idem tex. in l. verum. in princip. ff.
pro soc. Cautela tamen est, quod si conueniatur fideiuf-
sor principalis, compareat & suscipiat iudicium in se: &
tunc ex persona sua habebit priuilegium vt docet Barto.
in d. l. & si fideiussor. per l. idemq; §. & generaliter. in fi.
ff. mand. Et idem not. Bar. in d. l. rerum. in princip. §. pro
soc. cum simili. vt tradit Alex. in d. l. sed hæc ita. §. quod
autem. in fin. ff. de re iudic. & ibi dicit not. hoc procedere
quando fideiussor qui cōuenitur esset habiturus regres-
sum contra principalem: quia tunc principalis compa-
ret pro suo interesse: aliàs secus. vt not. Bartol. in l. Mar-
cellus. in fin. §. de fideiuss.

7 ¶ Quarto regula procedit in actione personali: secus
est in actione reali: vt probatur in l. Nescennius. §. fun-
dum. §. de re iudicat. & not. Barto. in l. maritum. & in l. si
constante. col. final. §. soluto matrimo. & hoc intelligitur
quando conuenitur actione reali, prout loquitur text. in
d. §. fundum. videlicet quando res donata tradita fuit do-
natario: & postea aliquo casu ad donantem perueniret.
aliàs secus: vt not. Bar. in l. si filiusfamiliās. la ij. §. sol. ma-
trimo. cum simili. vt Alexan. tradit in d. §. fundum.

8 ¶ Quinto^a limitatur, nisi tali priuilegio sit renuntia-
tum: quia cum habeat originem ex contractu, potest re-
nuntiar: vt Alex. concludit in l. alia. §. eleganter. col. pe-
nul. §. soluto matrimo. & videtur renuntiatum ab illo qui
integre promisit soluere quantitatem: vt not. Alex. trad.

in consil. cxxxiij. super quæstis. in princip. libr. v^b.

9 ¶ Vltimo ad declarationē huius beneficij notādum est,
quod, in tali beneficio donans deducit æs alienū. l. inter
eos. verfi. & quidem. §. de re iudica. Et vltius deducitur,

A Quinto. Se-
xto crederem
esse limitandū
quādo iste qui
ex causa dona.
conuenitur, ne
garet donatio-
nem, quia per
mendacis per-
dit priuilegiū:
sicut dicimus
de marito ne-
gante matrim.
qui habet simi-
le priuilegium:
nam conueni-
tur in solidum.
ita Bar. l. etiam
§. j. circa fi. §. so.
matri. & Alex.
in l. maritum.
ij. col. eo. titu.
ratio est, quia
mendacium cir-
ca id quod est
fundamentum
& causa priui-
legij facit per-
dere priuile-
gium. ita Bart.
in l. si dubite-
tur. §. ita demū.
per text. ibi. §.
de fideiuss. H. C.

B Lib. v. vbi
contrarium te-
nui. C. M.

ne do-

a Egeat . quæ personæ gau-
deant hoc bene-
ficio , & quali-
ter intelligatur
vide Fabr . &
post eum Mod.
in §. sunt præ-
terea . ver . item
fi de dote . in-
stit . de actioni-
bus . vbi latè
per Iason . Hie-
ron . Chuc .

b Commodè .
Albe . Bru . con-
si . lxxxix . C . M .

c Consili . iij .
Nunc habetur
in lib . j . consi . c .
in fin . C . M .

ne donans egeat ^a . d . l . inter eos . § . fin . & l . condemnatio-
ne . in princ . j . eod . Et illa verba in quantum facere potest ,
intelliguntur commodè ^b & honestè : vt per glo . in dicta l .
in condemnatione . Et hoc debet considerari secundum
qualitatem personæ : vt notat Bal . in l . ij . in princ . C . quod
cum eo . cum simi . vt Alexand . tradit in l . si maritus in id .
in fi . § . sol . matr . nec tali casu videtur quod donans tenea-
tur vendere proprietatem , si res aliqua sit magni valoris
& parui redditus . argumē . l . qui bonis . § . de cessione bono-
rum . Nam proprietas vendi non debet , sed alimenta de-
bent præstari secundum quantitatem fructuum : vt notat
Bart . in l . pen . § . de alim . & ciba . leg . per l . imperator . § . ad
Trebel . vbi Bar . in l . fin . cum simi . vt scribit ibi Alexand .
Bald . tamen in casu nostro videtur velle contrarium ,
quod imò debeat vendi proprietas , vt ipse tenet in d . l . ij .
vers . iuxta prædicta quæro . cum simi . vt tradit Alex . in d .
l . si maritus . Et idem Alexand . in l . maritum . in fin . § . sol .
matri . concludit , quod si alimenta debentur ex titulo lu-
cratiuo , non debet vendi proprietas : secus si ex titulo one-
roso . Et quod non vendatur proprietas , tradit Alexand .
in consil . iij ^c . super processu causæ . in lib . iij . & facit tex .
not . & quod ibi Bald . in l . fina . § . ipsum autem . in fin . C . de
bon . quæ liber . vbi filius non dicitur posse alere se , si non
habet tot redditus quod viuere possit : nec tenetur ven-
dere proprietatem .

In l. Quod initio. Argumenta.

- 1 Acquisitio facta per forensem initio nulla , non conualescit
eo ciue facto .
- 2 Laudum à principio nullum , nullo pacto ratificari potest .
- 3 Liberatio facta à filio patris viui debitoribus , non conuale-
scit patre mortuo .
- 4 Confessio in quæstione nullis indicijs illata , non validatur
superuenientibus indicijs .
- 5 Actus personæ illegitime inualidus , non fit validus ea effecta
legitima .
- 6 Electio facta de bannito , non roboratur eo rebannito .
- 7 Testamentum filij à principio nullum , non capit vires pa-
tris accedente consensu .
- 8 Vitiosum à principio quā vires ex post facto assumere possit .
- 9 Actus initio nullus non potest validari : validus autem qui
potest annullari , poterit etiam confirmari .
- 10 Causa confirmans , superueniens actui inualido robur mi-
nistrat .
- 11 Alienatio rei minoris , inualida , accedente ætate confirmari pot.
Testes ,

- 12 Testamentum vsurarij nullum, præstita demum cautione
efficitur validum.
13 Actus à principio nullus potest ratificatione roborari.

REGVLA XXIX.

QVOD initio uitiosum est, non potest tractu
temporis conualescere.

- ¶ ISTA regula etiam habetur in regula pe. j. cod.
& in regula non firmatur. eo. tit. in vj. plura exempla
in glos. hic ponuntur. ad idem text. in §. j. institu. de ex-
here. lib. in c. j. de despon. impu. in vj. & in c. j. §. j. de pro-
hibit. feud. alie.
¶ Et per istam regulam infertur ad q. quam tradit Rom.
in consi. ccccix. circa propositam consultationē. in v. du-
bio, col. pen. vbi plura iura inducit ad probandum, quod
1 acquisitio quæ à principio fuit nulla, quia facta per fo-
rensem contra formam statuti, non reconualescit, licet
post acquisitionem nulliter facta ciuis efficiatur. de quo
tamen aliter loquitur And. Sicul. in consi. lxx. col. ij. lib. iij.
2 ¶ Similiter laudum quod à principio fuit nullum, rati-
ficari non potest: vt not. Bald. in titu. de pace Constā. in
ver. sententia: quoq. Rom. in consil. clx. præmissum lau-
dum. & idem Ang. in consi. ccxvii. visa narratione. colū.
pen. De quo videndum est quod tradit Pet. de Ancha. in
consi. cxxij. vnus ex procuratoribus.
3 ¶ Similiter liberatio facta à filio debitoribus paternis
viuente patre, quia à principio fuit nulla, non reconua-
lescit si postea filius patri succedat. ita arguit Bald. in l.
filius familiās. la. ij. §. de solut. de quo dixi post Mod. in l.
filius. C. de pactis.
4 ¶ Et confessio facta in tormentis non præcedētibus in-
dicijs, quia non valet à principio, nō confirmatur postea
superuenientibus indicijs: vt not. Bar. in l. maritus. col. j.
§. de quæstionib. cum sim. vt tradit Alex. in consi. clxxix.
5 in causa angelorum. col. pen. versū. quinimo. lib. ij. Ro. b
in consil. clxxvij. Antonius. col. ij.
6 ¶ Et actus qui à principio fuit nullus, quia persona non
erat legitima, nō confirmatur, licet postea persona legiti-
metur: vt tradit Alex. in consi. clxxj. viso processu causæ.
lib. ij. & facit quod no. per gl. in c. dilectus. el. ij. de præb.
de impetratione iudicis excommunicati, quæ fuit nulla
à prin.

Exempla.
Dy. in d. regu.
non firmat. po-
nit plura exē-
pla tā in testa.
quā legatis,
quā etiam in
cōtractibus &
matrimonijs.
gl. & Io. Imol.
i l. fi. §. fi. de v.
obli. & docto.
in regula j. de
reg. iur. lib. vj.
H. C.
2 Rom. Idem
etiam in sing.
cxxxj. fo. v. Fe-
lin. in c. ad nō-
stram, de pro-
ba. j. col. vbi sa-
tis remissiue.
& quid in mi-
nore quicōfesi-
fuit in tormē-
tis sine autori-
tate tutorū, &
postea ratifica-
uit: vide Abb.
c. fi. de confes-
sionib. col. & q. cō-
fessio in tor-
mentis nō præ-
cedentibus in-
dicijs sit nulla,
etiam si perse-
ueret, vide las.
vbi plura de
confessione in
materia deli-
ctorū, in l. qui
aliena. §. Cel-
sus. de acquir.
hære. Hippol.
de Marf. in ti.
de quæst. in l.
j. vj. col. versū.
primo enim.
& in l. pe. c. ri.
col. ij. ver. mo-

do redeundo,
&c. Lanfr. in c.
qm̄ contra. de
prob. in versi.
cōfessiones. &
per Mathefill.
sing. lv. fol. ij.
& Raph. in cō-
filio cxxxvij.
col. j. in princ.
& Bald. in sua
Marg. in versi.
confessio. col.
ij. in princi. &
Alex. consil. v.
incip. in causa
inquisitionis. in
j. vol. & in con-
sil. j. incip. viso
processu. i. ij.
vol. & in conf.
lj. incip. viso
themate. vol.
ij. H. C.

A Excedit. ita
declarant hāc
reg. Io. And. &
doct. in d. reg.
non firmatur.
in princ. & ad-
de q̄ si posses-
sio esset violen-
ta à principio,
non posset talis
rescripto
principis con-
firmari. ita Ias.
in l. iustē possi-
det. j. col. vers.
secūdo limita.
de acqui. poss.
& quādo cōfir-
matio superio-
ris firmet actū
nullū, vide la-
tissimē Pel. i. c.
inter dilectos.
de si. instr. i. v.

à principio, & nō confirmatur, licet postea absolutus sit.
Et in simili not. per gl. in c. statutum. in prin. in ver. cano-
nicus. in fi. de rescrip. in vj. cum si. vt dixi in c. post cessio
nem. in vlti. charta. ver. prima conclusio est. de proba.

¶ Et electio facta de bannito qui non potest esse de ⁶
prioribus, statuto ita disponente, quia est nulla, non con-
firmatur, licet postea rebannitus sit: vt not. Bald. in rubr.
C. de condi. ob turp. caus. circa fi. facit tex. in c. si eo tem-
pore. de rescript. in vj. & not. Bart. in l. vsusfructus. in fin.
s. de stipul. seruo. ¶ Et si in testamento quod potest facere ⁷
filius familiars de consensu patris ex forma statuti à prin-
cipio non interuenit consensus patris, non valet testamē-
tum, nec postea confirmatur: vt not. Bald. in l. si vxore.
col. ij. C. de condi. inser. Et in simili quæstione de cōsen-
su propinquorum not. Bal. in l. j. col. pen. vers. extrā quæ-
ritur. C. qui admit.

¶ Et ista regula videtur procedere maximē vbi conside-
ratur principium: vt glos. dicit in dicta regul. non firma-
tur. in fi. facit tex. in d. c. si eo tempore. de rescript. in vj.
cum simil. s. alleg.

¶ Secundo regula ampliatur procedere etiam si esset cau-
sa propter quam actus fuit nullus: quia per hoc actus nō
confirmatur: vt not. per Dyn. in dicta regul. non firma-
tur. col. ij. Et probatur in §. præterea. instit. quib. non est
permis. face. test. §. j. instit. de inutil. stipul. l. eius qui. s. de
testa. & in d. c. j. de despon. impub.

¶ Et prædicta regula habet locum quando à principio ⁸
fuit initium vitiosum, & constet: secus si nō constaret, vt ^A
patet in eo quod memoriam hominum excedit ², quia
illud valet & habet vim priuilegij. l. hoc iure. §. ductus
aquæ. s. de aqua quoti. & æsti. & cap. super quibusdam. §.
præterea. de verb. signi. cum si. vt tradit Alex. in consil. vj.
viso themate. in prin. li. j. vel dici potest, q̄ illa verba tra-
ctu temporis non videntur excludere tempus cuius ini-
tij memoria non sit in contrarium. facit quod not. Ang.
per gl. ibi, in auth. vt de cætero commu. ecclesiarū. col. v.
cum sim. vt tradunt Moderni in rub. de præscrip. in fi.

¶ Secundo regula limitatur procedere prout loquitur ⁹
quando ab initio actus fuit nullus: secus si validus sit, li-
cet annullari possit: quia tunc confirmatur. c. quod sicut.
in fi. ff. de elect. & no. per gl. in d. reg. nō firmatur. & idē
not. Abb. in cap. ij. colū. ij. de his quæ fiunt à prælatis. Et

hæc ampliatur etiam si aliquo respectu actus valet: vt no. Inno. in c. cum consuetudinis. de consue. per l. per fundū. supra de serui. rust. præd. vbi Pau. de Ca. refert Inno. & dicit q̄ idē in d. l. per fundum. confirmatur illa concessio seruitutis, quia non erat ex toto nulla: quia ille qui prius consensit, non poterat contrahere. Et hoc idem tradit Pet. de Anch. in consi. cxxij. ex narratis. in fi.

col. post prin. & c. qualiter & qñ. de accu. xij. col. Alex. in cō si. vij. inci. abū de. ij. col. H. C.

10 ¶ Tertio, regula limitat non procedere si causa confirmans superueniat: quia tunc cōfirmat quod ab initio fuit nullū. Et Dy. concludit in d. regula, non firmatur. per d. l. fundū. vbi Bart. approbat quod Dy. dicit. Et idē sequitur ibi Bal. & Ang. & Domin. in cōsi. xxxij. pro examinatione. col. fi. & idem gl. hic in effectu dicit. & idem gl. in d. regu. non firmatur. Et hoc facit, quia iudiciū quod à principio erat nullū, ex iure superuenienti confirmat. l. si rem alienam. §. si. s. de pign. act. not. Alex. in consil. xxvij. viso libello. col. ij. lib. j. & in consil. lxxvij. in causa & lite. in fi. eo. lib. j. & in cōsi. cxxvij. viso instrumento. col. ij. lib. v.

¶ Et similiter in casu l. si. C. si maior fac. alien. rat. habue. 11 ¶ vbi alienatio rei minoris facta sine decreto quæ nō valet, cōfirmatur superueniente maiore ætate: prout ibi distinguit. de cuius intellectu no. Alex. in consil. cxvij. viso processu. li. v. Bal. in cōsi. xlv. incip. quandoq; cōtractus, & cōsi. clxxxij. ad intelligentiā li. ij. & Cor. Perus. in consi. xxxvj. in hac cōsultatione. lib. ij. & in cōsi. ccvij. videt prima facie. lib. iij. Et qñ actus à principio nullus ex consensu vel ratificatione superuenienti confirmet. Rom. tradit in cōsi. liij. visis circa id de quo querit. & And. Sicul. plenē in cōsi. lxx. lib. iij. Et ad prædicta facit text. in l. j. in fi. C. si quacunq; prædi. pote. l. si quis in senatorio. s. de ritu nup. & quod no. Bar. in l. filio præterito. col. fi. s. de iniust.

22 rup. test. ¶ vbi ponit quæstionē de vsurario qui fecit testamentū nō præstita cautione. iuxta c. quanquā. de vsur. in vj. Nam eius testamentū recōualefcit demū præstita^a cautione, secundū Bar. in d. l. filio præterito. cū si. vt Alex. scribit in l. posthu. col. antepe. C. de cōtratab. & est cōmunis opin. vt Feli. dicit in c. cū dilectus. de accu. col. ij. Et circa prædicta considerandū est, q̄ regula videtur generaliter procedere prout loquit, quia tractu tēporis nō firmatur: sed aliud vltra tēpus requirit: & talis cōfirmatio facit q̄ actus valeat, prout nūc & prout tunc, vt not. Abb. per illū tex. in d. c. iij. de his quæ fiunt à prælat. & bene facit text.

A Præstita. Ange. disput. inci. Astenfis miles. & dispa. vsurarius. Ancha. in rubri. col. ij. de reg. iu. i. vj. cōsil. clxj. colū. ij. Alb. j. parte statu. q. clj. Bald. Paul. vniuersa col. j. C. de prec. imp. of. Pau. l. filius. s. de test. Phil. Frā. in rub. de test. col. xxj. lib. vj. C. M.

in l.

A Nullū. An si
dolos det cau-
sam, matrimo-
nium sit nullū,
vide Iaso. in §.
actionū. instit.
de act. col. vj.
in fi. H. C.

in l. obseruare. in fi. supra de offic. procons. Et ideo si ma-
trimoniū fuit nullū, ^a filij non legitimantur per dispen- **A**
sationē postea factā: quia dispensatio videtur cōualidare
matrimoniū, vt tūc, vt no. Bar. in l. Paulus. §. de sta. homi.
¶ Et quod dictum est, limitatur, nisi actus confirmet per **12**
ratificationē, quia trahitur retro: & perinde habet ac si ab
initio cōsensisset. l. fi. C. ad Maced. vbi Bart. cum si. vt tra-
dit Alex. in cōsi. cxvij. viso processu. col. ij. li. v. Et hoc in-
telligit quādo actus qui ratificat fuit aliquo respectu va-
lidus: secus si omnino fuit nullus: quia tunc ratificatio re-
tro non trahit: vt not. Bar. in d. l. obseruare. supra de offi.
procons. Alex. in cōsi. lxxvij. viso & diligenter ponde-
rato. col. vj. ver. quarto respondeo. lib. v. Et Are. in cōsil.
cxxxvij. eximie domine. col. ij. & de ista ratificatione vi-
debimus in regula, semper qui non prohibet. infra eod.

In l. Nuptias. Argumenta.

- 1 Matrimonium consensu contrahitur, non concubitu.
- 2 Matrimonium per verba de præsenti contractum, secundo per eadem verba etiam copula secuta, est præferendum.
- 3 Matrimonium præsumitur ex consuetudine cum muliere habita.
- 4 Matrimonium præsumitur in fauorē filiorum, vt scilicet legitimi credantur.
- 5 Consensus matrimonium perficit, non carnalis copula.
- 6 Legatum alicui factum si nuptias contrahat, quando deberi incipiat.
- 7 Vxor nondum cognita, non prohibetur religionem ingredi.
- 8 Filius familias an possit citrà patris assensum vxorem ducere.
- 9 Statuto induci nequit, vt filius sine patris consensu matrimonium contrahere non valeat.
- 10 Pater ad tempus filio sub pœna matrimonium prohibere potest.
Filius matrimonium sine patris consensu contrahens, an possit exhæredari.
- 11 Filia matrimonium sine patris consensu contrahens, potest dotem petere.
- 12 Statutū pœnā imponens filijs vxorē ducentibus sine patris assensu, spernendū.
- 13 Pœna exhæredationis à iure ciuili imposita contrahentibus matrimonium, canonibus reprobatur.
- 14 Filia sine consensu patris matrimoniū contrahens, quādo possit exhæredari.
- 15 Exhæredatio à pari procedit cum priuatione alimentorum.

N UPTIAS non concubitus, sed consensus facit.

¶ **NOTA** quòd consensus facit matrimonium, & non cōcubitus. **1**
ad idem tex. in §. nuptias itaque. auth. de nup. col. iij. & in §. illud. in au-
then. quib. mod. nat. eff. leg. & in l. fi. in prin. C. de repud. nam solo con-
sensu matrimonium contrahitur. c. cum locum. de despon. in c. sufficit.
& c. matrimonium. xxvij. q. ij. sic etiam nudo consensu sponsalia contra-
huntur. l. ij. ff. de sponsal. in c. tuæ. de sponsal.

- 2 ¶ Et matrimoniū per verba de pñti cōtractū præferit se
cūdo matrimonio postea cōtracto etiā sequuta copula. c.
fi. de spōs. duorū. Et ex isto tex. duæ cōclusiōes colligunt.
¶ Primā est, quod cōcubitus non facit matrimonium. Et
idem dicitur in c. matrimoniū. 3. alleg. xxvij. qō. ij. & hoc
- 3 videt intelligendū ex vno coitu. ¶ Secus videt si quis ha-
beret consuetudinē cum muliere: quia ex tali cōsuetudi-
ne matrimonium præsūmitur. l. in liberā. ff. de ritu nup.
¶ Et hoc procedit de iure ciuili: secus est de iure canoni-
co: quia fornicatio præsūmitur: vt no. per gl. in c. illud. in
verb. vxorem. de præsump. & ibi Abb. in fi. Et hoc verum
- 4 intelligitur respectu ipsorū cohabitantiū, ¶ sed respectu
A filiorū² vt legitimi sint, matrimoniū præsūmitur. vt not.
Abb. in c. lator. qui fil. sint leg. cum si. vt dixi in c. ecclesia
sanctæ Mariæ. de consti. col. xvj. ver. in septimo casu.
- ¶ Secundo limitat ista cōclusio, nisi præcedant sponsalia
de futuro: quia tunc copula quæ sequit, matrimoniū indu-
cit. c. veniens. el. ij. de sponsa. c. is qui. & no. in c. fi. eo. ti.
- 5 ¶ ¶ Secunda cōclusio est, q̄ cōsensus facit matrimoniū. gl.
hic intelligit, q̄ cōsensus perficiat matrimoniū: sed resol-
uit negatiue, q̄ sine cōsensu nō possit esse matrimoniū.
& ista cōclusio gl. negatiua indubitata est, adeo q̄ etiā si
quis expresse cōsentiret per verba de pñti: si tñ animo nō
cōsentiret, nō esset matrimoniū, saltē in foro cōsciētia: vt
est tex. in c. tua nos. de spōs. de quo latē Marian. scribit in
cōsi. xxvij. ¶ Sed dubitatio est in cōclusionē affirmati-
ua. Et affirmatiua etiā nō videt probari cōcludenter per
istū tex. quia dū dicit, q̄ cōcubitus nō facit matrimoniū,
sed cōsensus: potest intelligi, q̄ cōcubitus solus non facit
matrimonium, sed cōsensus requirit. Et per hoc inferri nō
potest, q̄ solus cōsensus faciat matrimoniū. & istū sensum
forte habuit gl. dū inquit, q̄ cōsensus perficiat matrimo-
niū. Et licet iste tex. cauillari possit: tñ cōtra gl. sunt plura
iura in quib⁹ dicit expresse, q̄ solus cōsensus facit matri-
monium. in c. cū locū. de spon. & in c. sufficiat. & in c. ma-
monium. xxvij. q. ij. cum si. 3. alle. Et per solū cōsensum quo
ad essentiā eius, dicit matrimonium: vt no. per gl. si. in c. ex
publico. de cōuer. cōiu. Et tale matrimonium impedit secū
dū matrimoniū postea cōtractū, etiā copula sequuta. c. fi.
- 6 extra de spons. duorū. Et ideo ¶ legatū factū alicui, si nu-
ptias cōtrahit, statim cōtracto matrimonio solo cōsensu
cōditio impleta videt absq; copula carnali: quia nuptias nō

A Filiorū. Pul
chrè Dec. cōsi.
clij. cū duobus
sequen. C. M.

~~Contra hoc dicitur in l. si quis dixerit. §. de iur. iur. quod si quis
 nec in iur. disp. c. sententia. De iur. (S. bene) in iur. publico. in c. de iur. iur.
 mat. l. si quis dixerit. De iur. iur. c. l. si quis dixerit. De iur. iur. c. l. si quis dixerit.
 q. q. de iur. iur. c. l. si quis dixerit. De iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

~~de iur. iur. c. l. si quis dixerit.~~

cōcubitus, sed cōsensus facit. l. cui fuerit. §. de cōd. & dem.
 Et q̄a talia spōsalia de p̄nti nō possunt dissolui à partib⁹.
 c. si inter. de spōsa. Et isto respectu quia cōtrahit vinculū
 indissolubile, dicit matrimoniu cōtrahi solo cōsensu ab-
 solute: tamē nō videt perfectū matrimoniu solo cōsensu:
 vt probatur in c. debitū. de biga. in prin. vbi dicit, q̄ duo
 sunt in cōiugio, cōsensus animorū, & cōmixtio corporū:
 ergo nō videt q̄ alterū facit perfectū matrimoniu. Et
 ideo absq; corporū cōmixtione non cōtrahitur bigamia.
 d. c. debitū. & facit tex. in c. ex publico. de conuer. coniug.
 vbi tex. interpretat legē diuinā, q̄ non licet viro vxorem
 dimittere, vt intelligatur de matrimonio copula carnali
 cōsummato. ^a Et ideo non prohibetur vxor nondū co- ^A
 gnita intrare ^b religionē. c. verū. c. ex publico. de conuer. ⁷
 coniug. & facit tex. in c. quod autē. xxij. q. ij. apparet illos ^B
 cōiuges non fuisse. ergo patet q̄ copula ad perfectionem
 matrimonij requirit. Et dicit tex. eadē causa & q̄o. in c. si
 quis desponsata. q̄ ritē coniugiū vocatur, q̄n mulier est
 tradita viro, ita q̄ ea vtatur. Et hoc modo saluant gl. hic
 quæ dicit, quod consensus non perficiat matrimoniu.
 ¶ Et cū solo cōsensu inducat matrimoniu, vt §. dictū est,
 inferē ad q̄nē de qua superioribus diebus quærebatur,
 + verū filiusfam. absq; patris cōsensu matrimoniu contra ⁸
 here possit. Et si hoc facit, an propter hoc exheredari pos-
 sit. Circa primū breuiter cōsiderandū est, q̄ licet de iure
 ciuili cōsensus patris necessarius sit. insti. de nup. in prin.
 l. Paulus. §. de sta. ho. l. si vt pponis. la ij. C. de nup. Et ma-
 xime si filius duceret vxorē turpē & indignam: quo casu
 etiā ppter hoc exheredari pōt. l. iij. §. si emācipatus. el j.
 §. de cōtrata. l. libert⁹. vbi Bar. C. de nup. Secus tñ est de iu-
 re cano. q̄ in isto casu attēdit vbi agit de matri. c. si. de se-
 nup. & in ij. q. iij. §. hūc igit. ibi, leges seculi p̄cipue in ma-
 trimonijs sacros canones seq nō dedignant. & do. Fed. in
 cōf. xxxvj. casus talis est. Ang. i cōf. xxix. ex themate. in j.
 dub. & in cōf. excij. sup primo quæsito. in v. dub. Anto. de
 potest cōtra voluntatē sponsi religionē intrare. ita Ang. in l. j. §. monet. ff. de pos.
 quē sequitur Hipp. de Marfi. in l. j. §. præterea. in ij. col. supra de quæst. H. C.

But.

Butr. in consil. xxxv. visa forma. in prin. Abb. in c. j. col. ij. de sponsa. & in c. j. col. j. de desponsa. impub. & in consil. lxxv. ad decisionem. col. j. lib. ij. Et ideo in terminis in casu nostro infertur, quod iura. s. allegata de iure canonico correcta sint: quia secundum canones filiusfamilias absque consensu patris matrimonium contrahere potest: ut not. per glos. in c. fin. xxxij. quaestio. ij. quae expresse hoc dicit. idem glos. pen. in c. j. de despons. impub. ubi Abb. & idem concludit glos. in l. Paulus. de statu homin. De honestate bene requiritur consensus patris: ut not. per glo. in c. cum virum. de regul. in verbo, paterna. & in c. sufficiat. in verbo, solus. xxvij. quaestio. j. sed, ut dixi, non est necessarius consensus patris, nec impedit validitatem matrimonij. Et secundum istam conclusionem consuluit Abb. in cap. lxxv. in princip. in ij. lib. 3. alleg. & idem Abb. in consil. xij. ut clare materia. in j. dubio. lib. j. & idem Pet. de Anch. in consil. xxj. pro solutione dubiorum. in ij. dubio. Et Ange. in consil. xxix. ex themate. in principi. s. alleg. Et ad confirmationem huius conclusionis facit: quia non valet^a statutum, quod filius non possit contrahere matrimonium sine consensu patris: ut concludit Ioan. And. in c. statutum. el primo. in ver. & facit decretalis ad quaestionem. in fin. de haere. in vj. dicens, quod correctae sunt leges quae requirunt consensum patris & matris filiorum: unde a fortiori non debet valere statutum. & sequitur Domini. ibi, & alij. Abb. in cap. ecclesia sanctae Mariae. colum. viij. in versiculo, ad praedicta adde. de constitu. & in capitulo j. de sponsal. & in consil. xij. libro j. s. allegato. cum similibus. ut tradit Alexand. in consilio j. col. vij. libro iij. & in rub. s. soluto matrimonio. colum. fina. & in l. Seius & Augerius. colum. j. s. ad legem Falcidiam. ubi refert se ita consuluisse: & ita consuluit in consilio xcvij. principalis dubitatio. lib. j. Et licet statutum videatur esse rationabile: ut not. Bald. in rubri. de constit. columna fin. & in capit. clerici. colum. j. de iudicijs. in capitu. tenor. in fine, de re iudic. & in l. omnem matri suae. C. ad Tertullian. in l. j. §. ius naturale. s. de iusti. & iure. Andreas Sicul. in consilio ultimo. in iij. lib. Tamen non sufficit rationem subesse ex quo deficit potestas: quia in quolibet actu voluntas & potestas requiritur. capitulo, cum super. de offic. deleg. l. cum in te. ubi Bald. C. de donatio. ante nup. & in l. nolle. ubi Bald. s. de acquiren. haered. cum simil. & communem

~~A Non valet.~~
~~Imo, ut dixi r.~~
~~co. l. ij. nu. 40.~~
~~C. M.~~

A Communem opinionem. Hanc etiam dicit cōmunem Feli. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ. col. xix. ver. sed contra. & in c. j. de spon. xj. & vn. col. vbi Alexā. dicit eam magis cōmunem. & idem dicit Fran. Cur. in cōsi hic alleg. de quo etiam per Moder. Hisp. in repe. cap. per vstras. de donatio. inter virum & vxorem. fol. 75. versicu. sunt tamen qui has. col. iij. vbi refert quasi omnes tenentes hanc opinio. de quo etiā vi

de las. in l. j. §.

fin. §. de iust. &

iure. & sic pa-

ter hanc esse

magis commu-

nem, à qua nō

est recedendū,

vt per gl. in l.

omnis diffini-

tio. j. eodem. et

Bald. in l. pre-

cibus. C. de

impub. & alijs.

dicentes adhæ-

reas Carroccio.

& Abb. c. ij. de

cogn. spiritua.

& in c. tua nos.

de vsuris. vnde

pater clarè an

valeant leges

regni Castelle

disponentes q̄

si filia contra-

zerit matrimo-

nium sine pa-

tris & matris

consensu, quòd

nihil ex bonis

parentum pos-

sit habere. de

quibus & alijs

simile disponē

tibus, vide Mo-

der. Hisp. vbi

suprà, fol 74.

& folio 75. vbi multa adducit ad earum corroboracionem, dicendo eas iustissimas

& rationabiles, quod admitto, tamen quòd dictæ leges non tollant libertatē con-

trahendi matrimoniū. & quòd causa matrimoniij non spectet ad ecclesiam, hoc

non est admittendum, per ea quæ omnes doctores s. allegati dicunt. de quo adde

eundem do. Philipp. in dicto c. ecclesia sanctæ Mariæ. colum. xvj. idem etiam est

dicendum de prius in dictis legibus depositis: vt subtiliter more suo concludit do-

minus Philip. j. in versu. venio ad secundum. & Francif. Curt. in dicto consi. xxvj.

Hieronymus Chuchalon.

opinionem^a ipse Bald. sequitur in l. nemini. C. de iud. in

c. pen. in fin. de conti. cum simi. vt nouissimè late scribit

Franc. de Cur. in consil. xxvij. magnificus vir. in j. dubio.

Et ita ex omnibus supradictis concludendum est, indubi-

tanter valere matrimonium quod absque consensu pa-

tris contractum fuit. † Illud tamen no. quòd pater potest

ad tempus sub pœna filio matrimonium prohibere. l. sed

si hoc specialiter. §. fin. de condi. & demon. vbi Bartol. &

Imo. & Aret. in consi. lxxvj. diligenter & maturè. col. ij.

¶ Venio ad secundum: an filius exhæredari possit ex eo

q̄ sine consensu patris matrimonium contraxit. Et pri-

ma facie videbatur dicendum quòd sic: quia ita decidit

Paul. de Cast. in l. si filium. C. de inof. testa. vbi per illum

text. dicit, quòd filia quæ nubit sine consensu patris, ex-

hæredari potest. Ita à contrario sensu ibi colligitur. Et

idem dicit Paul. de Cast. ibi, etiam in filio. argu. l. iij. §. si

emancipatus. el j. §. de contratab. quia licet valeat matri-

monium contractum sine consensu patris, prout canones

dicūt: vt s. proximè dictum est, ius canonicum solum dis-

ponit de fœdere matrimoniij, & non de iniuria quæ pa-

tri illata videtur. Et ad hoc quod not. Bar. in l. adijcimus.

C. de murileg. lib. xj. in fi. vbi inquit, q̄ licet statutū non

possit prohibere matrimonium, quia est res spiritualis,

& de iurisdictione ecclesiæ: tamen valet statutū quo ad

hoc vt contrafacientes puniātur. Et ita videt̃ esse in casu

nostro: quia honestas maximè suadet q̄ consensu patris

matrimonium contrahatur: vt not. per gloss. in c. cum vi-

rum. de reg. cum simil. §. alleg. Et facit quod not. Bald. in

rub. extrà de consue. col. pen. dicens q̄ consuetudo potest pœnam imponere rei licitæ, puta matrimonio, si ex eo sequatur illicitum. Et idem tradit Bal. in l. omnes. C. ad Tertul. vbi tenet valere statutum quod pœnam imponit filiis contrahentibus matrimonium sine consensu patris: quia non vetat substantiam matrimonij, sed punit malos mores.

¶ Sed prædictis, & similibus quæ adduci possunt non obstantibus, contrarium de iure videtur, quod propter tale matrimonium filius nullo modo exheredari possit: quia cum matrimonium permissum sit de iure canonico, vt s. conclusum fuit: quod sit lege permittente, pœnam non meretur. l. Gracchus. C. de adult. xxiiij. q. iij. in c. qui peccat. & in terminis Abb. consuluit in consil. xij. vt latè materia. col. ij. vers. sed dubium imminet. lib. j. vbi dicit istam non esse iustam causam exheredationis: quia cum de iure canonico matrimonium debeat esse liberum, non debet per istam pœnam exheredationis restringi. & inducit decisionem Io. And. in d. c. statuto. de hære. in vj. & idem Abb. in c. j. de spons. col. ij. si cut enim pœna conuentionalis in matrimonio reprobat, ne libertas matrimonij impediatur. l. Titia. in princip. s. de verb. obli. Et cum à iure canonico permittatur matrimonium absque consensu patris, quia vult matrimonium gaudere omnimoda libertate. c. cum locum. c. gemma. de sponsa. & eadem ratione pœna exheredationis remota videtur: quia cessante prohibitione matrimonij, cessat effectus, & tollitur pœna quæ in casu prohibitionis erat statuta: vt dicit text. in ca. non debet. de consang. & affini. Et vbi non est delictum, pœna cessare debet. l. sancimus. C. de pœnis.

- II ¶ Et ideo filia^a quæ contraxit matrimonium absq; con
 A sensu patris, prout canones permittunt, non prohibetur
 dotem petere: vt not. per gl. in c. fi. xxxij. q. ij. in gl. j. ver.
 sed nunquid. & xxxvj. q. j. in c. de raptoribus. in gl. in ver
 bo, excusata. & pari ratione videtur q̄ filius nullo modo exheredari
 possit: vt s. dictum est secundum Abb. in consil. xij. lib. j. s. allega. Et hoc
 idem in terminis tradit Petr. de Ancha. in consil. xxj. pro solutione du
 biorum. in secundo dubio, dum inquit, quod pœna quam canones con
 cedunt filiis & filiabus liberam facultatem contrahendi matrimonium
 absque consensu patris, non videtur quod talis facultas metu pœnæ per
 leges coarctari possit. Et propter hoc concludit, quod filij tali casu non
 debent priuari hæreditate patris naturali iure illis debita: vt latius ipse
 ibi prosequitur. Et decisionem Pet. de Ancha. latè comprobatur Alexand.
 qui in simili casu consuluit in consilio xcvij. principalis dubitatio. lib. j.
 12 vbi concludit, non valere statutum quod imponit pœnam filiis con
 trahentibus matrimonium sine consensu patris: quia à tali statuto au
 fertur libera facultas contrahendi matrimonium. l. cum tale. §. rescri
 ptum est. s. de conditionibus & demonstratio. unde sicut non valet sta

tutum quod tali casu prohiberet matrimonium: pariter non debet vale-
re statutum quod pœnā imponit cōtrahentibus matrimonium: quia ubi
non potest aliquid directo & principaliter prohiberi, non potest etiam
conditionaliter & per indirectum prohiberi: vt not. Bar. per illum tex.
in l. Seius & Augerius. supra ad leg. Falc. & per illum tex. dicit Bal. in l.
j. C. de indic. vidui. tol. quòd si non valet statutum prohibitorium, ergo
nec pœnale: quia pœna legis nunquam potest incipere à permisis. arg.
l. ab administratione. C. de legib. Et not. etiam Bal. in l. omnes populi.
col. vj. ver. sed nunquid statutum inualidum. supra de iust. & iur. dicens,
quòd qui non potest disponere simpliciter, non potest disponere pœna-
liter. Et quòd in adiectione pœnæ maior potestas requiritur, quàm in
dispositione principali. Et in proposito bene facit glo. not. in c. de tute-
lis. xxxvj. q. ij. in gl. fi. quæ voluit quòd sicut non valet prohibitio legis
ciuilis quæ prohibet mulierem raptam matrimonium contrahere cum
raptoribus. c. pe. de rapt. ita pariter non valet dispositio iuris ciuilis quæ
pœnam imponit mulieri contrahenti matrimonium cum raptore: quia
cum prohibitio cessat, etiam pœna cessare debet: vt glo. ibi dicit. Et ista
ratio pariter in casu nostro concludit.

¶ Vnde concludendum est, quòd pœna exhæredationis imposita à iure 13
ciuili non habeat locum.

¶ Non obstant allegata supra in contrarium: quia responsio ex supradic-
tis colligitur. Nam dictum Pau. de Cast. in d. l. si filia. non est verum, &
contrarium tenent Pet. de Anch. & Abb. in cōsi. supra alleg. Et rationes
contra Pau. sunt efficaces, vt patet ex prædictis.

¶ Non obstat. tex. in l. iij. §. si emancipatus. de contratab. quia vt dicit Bar.
ibi, ille tex. hodie non habet locum. & not. Imol. in ca. accedens. colum.
fina. versicu. & per prædicta. de procuratoribus. Alexand. in l. j. colum. x.
supra solu. matrimo.

¶ Et quanuis pleriq; dicant, quòd filia etiam hodie pos- 14
sit exhæredari duobus^a concurrentibus: videlicet q̄ sine A
consensu patris contrahat matrimoniū, & cum turpi per-
sona. vt gl. sentit in c. de raptoribus. xxxvj. q. j. ver. excusa-
ta. in fi. & vt no. Bal. in l. nec filium. C. de nup. & in l. si pa-
ter. C. de sponsa. Anto. de But. in d. c. accedens. de procur.
Et Pet. de Anch. in cōsi. xxj. supra alleg. col. ij. hoc habe-
ret locum secundum iura antiqua. & ita Docto. loquun-
tur in locis præalle. qui allegant tex. in d. l. iij. §. si eman-
cipatus. sed hodie ille. §. est correctus, vt s. dictum est. Et
quia secundum iura canonica quæ attenduntur hoc non
videt verum: quia matrimonium à iure ciuili prohiberi
nō potest, nec pœna imponi potest, per ea quæ supradicta
sunt. quæ omnia habent locū etiā si cum turpi p̄sona con-

A Duob^o. Hæc
sequebat Soci.
in tract. fallen.
in re. cclxxxj.
de quo vide Ia-
so. in auth. sed
si post. C. de in-
offi. test. ubi re-
fert oēstenen-
tes hæc opi. fi-
naliter tñ te-
net cū do. Phi-
lip. bic. H. C.

tractum sit matrimonium: quia est defectus potestatis, ut s. dictum est. Et ista etiam ratio militat concurrētibz his duobus, cū iura ciuilia in tali materia nō habeāt p̄tētem. ¶ Non obst. dictum Bar. in d. l. adijcimus. de murileg. lib. xj. quia nō est verum per supradicta. & contra Bar. tenet Ioan. de Platea in d. l. adijcimus. vbi allegat Ioan. And. in d. c. statutum. de hæretic. in vj. cuius opi. communiter tenetur, ut Alex. concludit in d. consil. xcviij. libr. j. vbi alios plenē refert in iij. col. & lātius scribit Francisc. de Curte in consilio xxvij. in j. dubio. s. alleg. Et hoc modo etiam respondetur ad alia s. alleg. in contrarium.

¶ Et sic ex omnibus supradictis conclusio est, q̄ filius qui accepit vxorem sine cōsensu patris, propter hoc nō potest exhæredari. Et pari ratione nō potest priuari alimentis: quia rōnes superius alleg. etiā militant in alimentis: & quia à pari^a procedunt, exhæredatio & priuatio alimētorum, ut not. Bar. in l. si quis ex liberis. §. si quis ex his. ver. idem iudex. in ver. detuleras. s. de liberis agnosce. Et idē Bar. in l. diuus. s. de parricid. in l. si. C. de alen. lib. in prin. & per gl. in §. siue igitur. in verbo, habere. in auth. ut cum de appel. cog. & idē Bar. in trac. de alim. col. ij. ver. quēro an ex causis. & Abb. in c. cū haberet. col. fi. de eo qui duxit in mat. quā polluit per adult. Et ex his expedita sit ista l.

A. Pari. Idem Alexan. consil. cciij. libr. ij. vbi dixi. Ca. M.

In l. Verum est. Argumenta.

- 1 Factum non potest non esse factum.
- 2 Virginitas amissa semel, nunquam recuperari potest.
- 3 Facta per fictionem, infecta iudicari possunt.
- 4 Mortuus potest quandoque fingi viuus.

REGVLA XXXI.

VERVM est neq; pacta, neq; stipulationes factum posse tollere. quod enim impossibile est, neque pacto, neque stipulatione potest comprehendi, ut utilem actionem, aut factum efficere possit.

- 1 ¶ **NOTA** † quod impossibile est factum nō esse factum. ad idē tex. in l. in bello. §. facto. in prin. s. de capt. in l. si ita quis. s. de euict. & in l. j. §. si vir. s. de acqui. pos. & id. auth. de equal. dot. §. j. ver. que igit. vbi dicit: qd em factū est, infectū manere impossibile est: adeo q̄ nec Deus ipse facere pōt. p̄ illud quod sit factū, nō sit factum. ut not. Bar. in l. nō dubium. col. iiii. C. de legi. vbi alleg. tex. nostrum hic. & idem no. Bal. in l. si. ver. his autē factis. C. de leg. &

in l. ex his. in fin. C. de testa. mil. latè tradit Soci. inferen-
do ad pulchram quæstionem in consi. cij. in præsentî con-
sultatione. Et facit q̄ nō Bal. in l. eam quā. col. x. ver. circa
quintum. C. de fideicom. Et ideo dicit tex. in l. j. in prin.
C. de rap. virg. t̄ quòd mulier corrupta & violata restitui
non potest. Et gloss. ibi in ver. non potest. dicit quòd etiā
Deus facere non potest quòd illa quæ fuit corrupta non
sit corrupta: licet enim omnia Deus possit, suscitare ta-
men virginem non potest post ruinam: vt dicitur in c. si
Paulus. xxxij. quæstio. v. ita. *quod si mulier corrupta sit non potest restitui*

A Infectis. Sci-
licet illis quæ
sunt iuris po-
situi vt dixi
super cle. vni-
ca de immunit.
ecclesia. ad mar-
ginem gloss.

¶ Et istud verū est veritate inspecta: sed per viā fictio- 3
nis facta p̄ infectis^a haberi possunt, quātū ad effectū iu- **A**
ris: vt notat Bar. in l. nō dubiū. col. iij. & est gl. notabilis
in clem. j. de immuni. eccle. in vers. pro infectis. cū sim. vt
dixi in c. si. col. fi. in fi. de cōsti. Et ad idē tex. in l. non du-
biū. C. de legi. vbi pacta cōtra leges pro infectis habent.
¶ Nec obstat, quòd est impossibile quòd factum non sit
factum: vt hic dicitur ibi, impossibile est. cum sim. s. alle.
non videtur quòd per fictionem contrarium induci pos-
sit: quia fictio non habet locum super impossibili. l. qui
ad certum. vbi Bar. s. loca. l. certe. in prin. s. de precar.

¶ Quia respondetur, vt declarat Barto. in l. sub conditio-
ne. s. de sol. col. j. lex non potest fingere illud quod est im-
possibile in suo genere: vt, quòd filius sit maior patre, vel
quòd furiosus consentiat: sed bene fictio habet locum in
eo quod est impossibile in aliquo casu particulari. Et sa-
tis est quòd possibile sit in suo genere.

¶ Vnde fingitur quandoq; quod ille qui mortuus est, 4
viuat. l. si. s. de vaca. muner. in prin. l. bello admissi. s. de
exc. tut. Et licet impossibile sit quòd mortuus viuat, sa-
tis est quòd possibile sit in genere quòd homo similis vi-
ueret: vt latius declarat Bar. in l. si is qui pro emp. col. xv.
ver. tertio principaliter quæro. s. de vsucap. Et Alexand.
refert in d. l. j. s. si vir. de acqui. posses.

In l. Quod attinet. Argumenta.

- 1 Seruus, tabellionatus officio fungi nequit.
- 2 Argentarij officium publicam causam habet.

REGVLA XXXII.

QUOD attinet ad ius ciuile, serui pro nullis
habentur: nō tamen et iure naturali: quia quod
ad ius naturale attinet, omnes homines æquales sunt.

- ¶ DE ista regula dictum fuit in l. in personam. §. eo.
 1 solum adde, quod seruus † non potest esse tabellio. l. ge-
 nerali^a. C. de tabu. lib. x. ob stare tamen videtur, quia ser-
 2 uus potest esse argentarius. l. pretor ait. §. sed & si seruus.
 3 §. de eden. † Et tamen officium argentarij publicam ha-
 bet causam: vt dicitur in l. argentarius. in princip. §. de
 eden. potest dici quod text. in d. l. generali. procedat ex
 noua prouisione illius legis: quia text. dicit, deinceps, &
 sic de cætero. vnde videtur presupponere quod. secundum
 iura Digestorum potuisset seruus esse tabellio. & ad istā
 regulam vide aliam regulam quæ habetur j. eod. in l. in
 omnibus officijs.

A Generali.
 Vbi latissimè
 Ioā. de Platea.
 & qua pœna
 puniatur domi-
 nus qui permit-
 tit seruū sume-
 re tabellionis
 officium, ibi
 in principi. l.
 Hiero. Chu.

In l. In eo quod. Argumenta.

- 1 Damni & lucri alia & alia est ratio habenda.
- 2 Hæreditatis titulus, censetur lucratiuus.
- 3 Hæreditas tūc lucratiuam causam habet quādo soluēdo est.
- 4 Lucratiua causa dicitur à lucro originem trahens, licet dam-
 num afferat.
- 5 Lucrum dotis factum à marito, an dicatur ex causa lucratiua.
- 6 Lucrum vt verè dicatur causa immediata attenditur.
- 7 Donatio quare inter virum & vxorem prohibeatur.
- 8 Causa lucratiua vel onerosa qualiter ab origine sit iudi-
 canda.

REGVLA XXXIII.

IN EO quod uel is qui petit, uel is à quo petitur
 lucri potiturus est, durior causa est petitoris.

¶ DE ista regula videbimus j. eod. in regu. l. in pari.
 vbi melius cadit.

- ¶ Sed quantum ad causam lucratiuam, de qua loquitur
 1 iste tex. sciendum est, qd † sæpenumero alia ratio dāni, &
 alia ratio lucri habetur in l. Proculus. in fi. §. de dā. in fec.
 l. si is cui. §. fi. §. de fur. l. fi. §. licētia. C. de iure deliber. l. fi.
 C. de codicil. l. qui autē. in princip. §. de his quæ in fraud.
 cred. l. cum hic itatus. §. si maritus. §. de don. inter virum.
 ¶ Et hoc intelligitur nisi lucrum radicatū sit: quia de tali
 lucro idem quod de dāno iudicatur: vt per glo. in l. j. §. si
 qd propter. in ver. in integrū restitutioe. §. de itin. actuq;
 priua. & not. Bal. post Cy. in l. cū te. C. de don. ante nupt.
 Bal. Ang. & Imo. in l. nō amplius. §. j. §. de leg. j. cum simi.
 vt tradit ibi Alex. & in l. iij. §. de dam. in fec. in prin. in l.
 ij. §. fina. §. qui satisfd. cog. & in l. cum emptor. §. ad legem
 Fal. & in consl. lxxxix. viso puncto. colum. penulti. libr. ij.

¶ Et de lucro agitur, & causa lucratiua dicitur quod agitur de hereditate & donatione causa mortis, vel inter viuos, vel de relictis in vltima voluntate. l. j. §. lucratiuas vero. C. de impo. lucr. descrip. libr. x. facit text. in l. si hæreditatem. s. mand.

¶ Et quod titulus hæreditatis dicat lucratiuus, probatur in l. inter stipulantē. §. si re. de verb. obli. in l. si. §. pe. C. de codicil. in §. si verò expectet. vbi Ang. in auth. de nupt. & no. Alex. in cōs. cij. super eo de quo quærit. col. pe. lib. iij.

¶ Et hoc habet locū non solum in hæreditate extranei, sed etiam in hæreditate ascendentis. tex. cum gloss. in l. si emancipata. C. de iuris & fac. igno. Et ita hoc ampliando Alex. dicit in d. l. inter stipulantem. §. si rem.

¶ Et de hereditate intelligitur, quando hereditas est soluendo, tunc habet causam lucratiuam: alias secus. vt not. Alex. post Dy. & Ang. in d. l. inter stipulantem. §. si rem. per l. si seruus legatus. §. item si domino. de leg. j.

¶ Et hoc videtur verum quando à principio constat hæreditatem non esse soluendo, prout loquitur text. in d. §. item si domino. alias secus videtur: quia quando causa trahit originem à lucro, licet quandoque damnum afferat, lucratiua dicitur. gloss. not. vbi Imo. in l. si duo. de acquiren. hæredi. in gloss. penulti.

¶ Similiter quod acquiritur ex causa pœnæ, acquisitū dicitur ex causa lucratiua: vt not. Bar. in l. Marcius. §. duobus. col. pe. de leg. ij. idē Bal. in l. nec dīnosam. in ij. opp. C. de pœib. imp. offe. facit tex. i l. seru. ea lege. i si. §. de ser. expo. & q. no. Bal. per illū tex. in l. milites. in fi. C. de testa. mil.

¶ Similiter acquisitum in ludo dicitur ex causa lucratiua acquisitū: vt no. Bal. in d. l. j. circa fi. in vers. extrā quæro. C. si quid in fraud. patr. ¶ Et acquisitū modico pretio, dicitur acquisitū ex causa quasi lucratiua. gl. not. in l. apud Celsum. §. de auctoris. in vers. causa. s. de excep. doli.

¶ An autē lucrū dotis quod facit maritus ex forma statuti dicatur ex causa lucratiua? glo. no. in l. si donatarius. §. j. in ver. duntaxat. s. de condic. ob. caus. tenet quod nō. Sed ex causa onerosa acquisitum dicitur, quia propter onera matrimonij acquiritur. & Bal. ibi & Doct. alij communiter sequuntur: vt Alex. ibi dicit.

¶ Et idem Bal. in l. cum multa. C. de donat. ante. nupt. col. ij. in auth. præterea. col. penul. ver. præterea non est verū. C. vnde vir & vxor. & in l. hac edictali. col. iij. C. de secū. nupt.

A Originem.
Vide j. nu. 8.

Pœnæ. l. apud
Celsum. §. auto
ris. iuncta glo.
in ver. noxa. s.
de dol. excep.
Alex. l. cum mu
lier. col. ij. in fi.
s. sol. ma. C. M.

Ludo. Andr.
Tiraq. rep. l. si
vnuquā. in ver.
donatione lar
gitus. nu. 272.
C. de reuocan.
donat.

Quod non.
Deci. confilio
ceclij. num. 4.
And. Tiraq. re
petio. d. l. si vnu
quam. vers. do
natione largi
tus. nume. 187.
C. M.

nupt.& idem Bald.in consilio lxiij.duo sunt.libro iij.in fin.& est bonus text.in l.j.§.lucratiuas.versicu.si verò.de impo.lucra.descrip.libro x.

¶ Sed tamen aduertendū est,quòd prædicta videntur procedere inspecta causa remota. Sed causa proxima & immediata huius lucri est vir ipse,& matrimonium:vt not. Bal.in auth.ex testamēto.col.x.ver.xij.cap.in fi.C.de col lat. Et pro dicto Bal.est tex.in l.cū quis.5.de do.preleg.in §.j.vbi dicitur,quòd matrimonij causa id lucratus est.& per illū text.hoc trad.Bal. nouellus in trac.de dote,in vj. parte.in xxxvij.priuilegio,col.ij. Et ista causa proxima attribuitur:vt no.Bal.in d.auth.ex testamento.in loco pre alleg.alleg.l.sed & si plures.§. in arrogato.5.de vulgari.

¶ Et ista ratione,quia causa immediata attenditur,tale lucrum dotis aduentitium dicitur:vt not.Bart.in l.fi cum dotem.§.transgrediamur.in fi.5.solu.matri.per text.in l.j.vbi Bal.in fi.C.de bon.quæ lib.idem Bal.in l.fi donatarius.§.j.in prin.ff.de condi.ob caus.

¶ Et certè cum tale lucrum marito^a acquiratur, immediate absque aliquo onere ex causa lucratiua acquisitum videtur: quia causa onerosa dicitur,quando onus est causa acquisitionis:vt in emptione cōtingit.l. apud Celsum. §.de autoris.verū.si quis autem.ff.de excep.doli. Et ideo in dote dicitur causa onerosa.l.ex promissione.5.de acti. & oblig. quia dos datur pro oneribus.C. de iure dot.l.do tis fructus.5.de iure dot.l.dotem.5.de cast.pecu.

¶ Nō sic videtur in tali lucro statuti quod marito deferatur:quia ipse etiā absq; tali lucro cogebatur onera matrimonij subire:& videmus quòd tale lucrū acquiratur etiā marito qui onera matrimonij non sustinuit:vt not.Bart. in l.nihil.ff.re.amot.Bal. in l.Deo nobis.per illū text.C. de episc.& cler.in l.non sine.C. de bonis quæ lib.cū simi.

¶ Et quòd tale lucrū ex causa lucratiua dicatur procedere:expresse tenet Ang.in authē. de nup.§.adscriptitio. Et ad hoc facit,† quia donatio est prohibita inter vir.& vxorē,quādo donis pauperior efficitur,non autem si lucrum remittitur.l.sed & si vir.§. quod legaturus.l.cum hic status.§.si maritus.el ij.ver.si miles.5.de dona.inter virum.

¶ Et ideo tale lucrum remitti potest vxori per maritum: quia causam habet lucratiuā:vt not.cōcludit Andr.Sicul. in cons.lxx.illud in medio.col.ix.lib.ij. idē dicit Alex.in l.fi socer.§.Lucius.5.sol.matr. & idem concludit Socinus in consil.

^a Marito. Dicendum vt scripsi in tract. de donatio. factis in cōtractu matrimonij.nu.9. nu.18.C.M.

in consi. cxliij. viso testamento. col. ij. ver. ad secundam rationem.

¶ Et ex decisione istorum concludendum est, tale lucrum statuti procedere ex causa lucratiua, attēta causa proxima quæ inspicitur, vt dixi. Et allex. s. in contrarium possunt habere locum considerando causam remotam quæ non attenditur. l. socium qui in eo. supra pro socio.

¶ Non obst. q̄ causa lucratiua vel onerosa debet iudicari ab origine, & secundum glo. in d. l. si duo. s. de acqui. hære. Quia illud procedit quando causa de sui origine & natura habeat causam lucratiuam. Nam licet accidentaliter damnum occurrat, non attenditur prout est in hæreditate, de qua illa gl. loquitur: non sic videtur in lucro statuti quod de sui natura causam habet lucratiuam per supradicta. Et ideo secundum principalem eius naturam iudicari debet: arg. l. si quis nec causam. s. si cer. pet.

In l. Semper in stipulationibus. Argumenta.

- 1 Acta à partibus attendi debent in contractibus.
- 2 Propositum nil operatur, si in mente retineatur.
- 3 Verba non sunt curanda, vbi mens disponentis est aperta.
- 4 Animus hominis ex ipsius cognoscitur loquela.
- 5 Actum id præsumitur, quod tacite subintelligitur.
- 6 Actum etiam esse dicitur, quod ex rei qualitate colligitur.
- 7 Consuetudo attenditur, si quod actum est non intelligitur.
- 8 Contractus secundum loci consuetudinem attenditur, si contrahentis mens ignoretur.
- 9 Doctor secundum consuetudinem studij præsumitur conducere.
Notarius præsumitur rogatus ad clausulas consuetas.
- 10 Consuetudo quælibet, cuiuslibet consuetudinis regula esse debet.
- 11 Clausula codicillaris præsumitur appositae de voluntate testatoris.
Notarius in instrumento dotis hypothecam apponere potest.
- 12 Pœna quando contractui possit adijci.
- 13 Iuramentum quare possit in contractu apponi.
- 14 Contractus secundum quam consuetudinem extendi possit.

REGULA XXVIII.

SEMPER in stipulationibus et in cæteris contractibus id sequimur quod actum est. Vnde si non appareat quid actum est, consequens erit ut id sequamur quod in regione in qua id actum est, frequentatur. Quid ergo si neq; regionis mos appareat, quia varius fuit? Ad id quod minimum est redigenda summa est.

¶ **N**O T A ¶ q̄ in cōtractibus primo attendit̄ qđ actū ē
A Dictum est. est à partib⁹. ad idē tex. in l. sed Celsus. §. si fundus. de cō-
Quid in matri trah. emp. vbi dicit̄, q̄ in cōtractu potius id quod actū est,
mo. vide text. quàm id qđ dictū est ¶ sequi debet. Et in cōtractibus veri
& ibino. l. c. tua tas rei poti⁹ quàm scriptura p̄spici debet: vt dicit̄ in l. j. C.
mos. de ipsona. plus ¶

plus vale. quod agi. & in l. iij. eo. tit. vbi dicitur, non quod scriptum est, sed quod gestum est inspicitur. Iustum est enim voluntates contrahentium magis, quàm verborum conceptionem inspicere, vt dicitur in l. fi. in prin. C. quæ res pig. obli. pos. ad idem text. in l. in conuentionibus. §. de verb. sig. in l. promittendo. in prin. §. de iur. dot.

¶ Et prædicta procedunt quando constat de voluntate, & apparet quod actum est, vt hic dicitur. Secus si non apparet: quia tunc plus valet scriptura, quàm quod actum est. l. si alij. in fine. §. de vsufruct. lega. qui text. ita intelligitur, vt declarat Bartol. post gloss. in l. in ambiguo. §. de rebus dubijs.

2 ¶ Et ratio est, quia propositum in mente retentum nihil operatur. l. si repetendi. C. de condict. ob caus. Et non sufficit testatorem ita voluisse nisi disponat. l. quidam cum filium. vbi Bal. & Imo. §. de hære. insti.

3 ¶ Et est communis doctrina, quod receditur à verbis quando aliter cõstat de mente disponentis: vt not. in l. non aliter. in princip. de lega. iij. & late tradit Bartol. in l. non dubium. col. ij. ver. secundum dubium est. C. de legi. Bald. in l. iuris gentium. §. pactorum. §. de pact. Ang. in consil. ij. præmitto primo. col. ij. Aretin. in consil. lxxvj. viso puncto. col. j. in singu. Alex. in consil. cxvj. animaduersis statutis. col. ij. lib. ij. Sic ergo si non apparet quod actum est, non est recedendum à verbis: & actum videtur quod ex verbis colligitur: quia videtur quis habere voluntatem prout verba sonant. l. Labeo. §. idem Tubero. de supell. leg. & in l. nepos Proculo. de verb. sig. & id loquitur quod ex his quæ significantur sensit. & ideo à verbis contractus non est recedendum. l. si quis stipulatus sit Stichum. de verb. oblig. l. fideiussores magistratuum. §. de fideiuf. quæ iura ad hoc alleg. Paul. de Cast. in consil. ccxxvij. super primo. & in cõs. clxj. in præsentī causa. ad idem tex. in l. fi. C. communia vtriusque iud. vbi tenor stipulationis inspicitur. Et in stipulationibus verba ex quibus obligatio oritur, inspicienda sunt. l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. in fi. ff. de verb. oblig.

4 ¶ Et ex loquela hominis eius animus iudicatur: vt not. Bald. in l. sed & reprobari. in prin. §. de excus. tuto. Et verba contractus sunt forma contractus, quæ forma dat esse rei: vt not. Bald. in l. quoties. col. ij. C. de suis & legit. & nullum est magis nostræ mentis testimonium, quàm qualitas inspecta verborum. vt not. Bal. dicit in c. j. de test. cum simi. vt tradit And. Sicul. in consil. lvj. lib. ij. in consil. ix. col. pen. lib. iij. in consil. xx. col. pen. eo. lib. ij. & in consil. xlij. col. iij. in eod. lib.

5 ¶ Similiter actum videtur etiam illud quod tacitè intelligitur: vt not. Bar. hic per l. cū quid. ff. si cer. pet. vbi hoc probatur in his quæ sunt de natura cõtractus. illud tamē nō videtur propriè ex cõuentione contractætium, sed potius ex prouisione legis: quia tex. ibi dicit, agi intelligit, & pro cauto habet. & declarat illū text. Aret. in l. iij. §. Cato. col. xij. de verb.

verb. oblig. facit quod no. Bar. in l. cum stipulatus. de ver. obli. vbi concludit quod oblig. ad interesse quæ tacite in obligatione facti intelligitur, non dicitur ex dispositione hominis, sed legis.

¶ Item actum videtur illud quod ex qualitate rei colligitur, vt notat Barto. hic post glo. not. ad idem glos. & ibi Bartol. in l. j. §. qui superficiem. ff. de superficie. in verbo, agendo. quæ dicit quod ex qualitate pretij colligitur an fuerit venditio vel locatio, vt not. Barto. in l. patronus. §. j. col. ij. de leg. iij. Petr. de Anch. in consil. cccij. pluribus rationibus. col. ij. Alexan. in consil. xxvj. consideratis verbis. lib. iij. & Areti. in consilio vj. viso instrumento visionis. col. penult. Et quando in fine instrumenti dicitur, Actum in tali loco. verbum illud, actum, rem perfectam significat. Paul. de Cast. in consil. cciiij. ad primum quæsitum. Bald. in l. quod sine. C. de testamen.

¶ Secundo colligitur hic, quod in contractibus si nõ apparet q. actum sit secundum supradicta, recurritur ad consuetudinem: videtur tamen quod in primis consuetudo ipsius contrahentis inspiciatur. l. vt vniuersorum. §. de pign. actio. l. qui semisses. §. de vsur. & in l. hæredes palam. §. si quid post. in fi. ibi, ex consuetudine patrisfamilias vel regionis. §. de test. & in l. si seruus plurium. §. si. de leg. j. ibi, ante omnia ipsius patrisfamilias consuetudo, deinde regionis.

¶ Vnde concessio facta ab ecclesia, videtur facta secundum consuetudinem ecclesiæ concedentis: vt not. Alex. in consil. cxxiiij. consideratis his. col. ij. libro quinto.

¶ Et consuetudo vltima attenditur. l. Mela. §. quid ergo. de alimen. & cib. leg. & tradit Alex. in consil. v. si vera sunt. col. fi. lib. v.

¶ Sed cessante consuetudine contrahētis, secundum consuetudinem loci contractus interpretatur: vt hic dicitur: ad idem tex. in l. q. si nolit. §. qui assidua. §. de adil. edict. & in l. si fundus. §. de eui. & in l. si prius. §. placuit. §. de aqua pluuiæ arc. & in c. ceterum. de dona. & not. Bart. in l. si in princip. §. de his quæ in fraud. credi. & in l. si procurator. in princ. §. de iure fisci.

¶ Et ideo doctor conductus videtur conductus secundum consuetudinem studij: vt no. Barto. in l. nemo est qui nesciat. §. de duob. reis. Et magistratus etiam videntur creati secundum consuetudinem: vt not. Bart. in l. magistratus. in princ. §. ad municip.

¶ Et notarius rogatus videtur vt apponat clausulas consuetas: vt not. Bar. per illum tex. in l. fi. C. de fideius.

¶ Et generaliter quælibet dispositio recipit dispositionem à consuetudine, vt est dictum Inn. in c. olim. de ver. sig. & sequitur Abb. in c. certificari. de sepul. cum si. vt latè congerit

▲ Consuetas.
Vide Paul. de
cast. in l. j. ff. de
iur. om. indi. &
latissimè per
Alex. in l. si fini
ta. de dam. inf.
Barba. in con
sil. ix. col. pen.
in iij. volu. &
Ias. 1. Gallus.
§. idem creden
dum. de liber.
& posthu. & d.
Philipp. in ca.
cum M. hic al.
legato. col. ij.
in v. not. H. C.

Gerit Fel. in c. cum M. col. iij. & iij. de consti.

¶ Et prius Alex. in l. huiusmodi. in prin. de leg. j. & in consi. xxvij. in causa & lite. lib. ij. & in consi. cvij. pro inuestigatione. col. pe. eo. lib. ij. & in consi. xxxvij. viso dicto instrumento. col. ij. lib. j. Et do. And. Sicu. in c. quo ad traslationem. char. iij. de offi. leg. & in consi. v. col. pe. li. j. & in consi. vij. col. ix. & in consi. xiiij. col. pe. & in consi. xxxvij. col. v. in consi. lj. col. ij. in ij. li. Et adde tex. in l. item eorum. §. decuriones. ibi. secundū consuetudinē locorum. & idē no. tradit Bar. in l. Paulus. la. j. in prin. §. de sol. & not. Ang. in consi. lxxxv. ex themate. Bal. in l. ita demum. §. si. §. de arb. in l. si certis annis. col. iij. vers. credo autē. col. fi. C. de pac. Ro. in consi. xciiij. visis his. col. fi. & Ang. in consi. clxxxiiij. ex forma & serie. col. j. in fi. vbi alle. tex. nostrū hic. & Bal. in consi. excvj. tres sentētiæ. li. j. Cum. in consi. ij. proponit. col. ij. & Soc. in consi. xciiij. præstātissimi. col. iij.

11 ¶ Ex prædictis infertur, q̄d clausula codicillaris videatur apposita de voluntate testatoris, ex quo consuetum est q̄d apponatur cōtra Bar. in l. j. in vj. q. §. de iur. codi. Ita And. Sicu. cōcludit in d. c. quo ad translationē. de offic. dele. & Alex. in consi. j. col. ix. in prin. li. v. & facit quod not. Bal. in l. j. col. fi. §. so. ma. in ver. sed ponamus cōtrahentes. vbi dicit, q̄d notarius potest instrumento dotis apponere hypothecam, de qua cōtrahentes nihil dixerunt: quia videt̄ rogatus vt apponat clausulas quæ sunt de natura cōtractus.

12 ¶ Et parī ratione videtur, quod † pœna apponi possit in contractu: quia consuetum est quòd pro obseruatione contractus pœna apponatur.

A ¶ Contrarium^a tamen decidit Bal. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. de iureiur. in princi. in versic. non tamen præsumam pœnam. vbi dicit, quòd pœna non præsumitur etiam sub dictione, & cætera: quia non est vniformis. & Socin. sequitur in l. Gallus. §. item credendum. colum. secunda de liber. & posthum. Adde quòd contrarium Angelus dicit in l. ij. supra de iurisdic. omnium iudicum. in principio. versicu. potest & aliter exemplificari. vbi inquit, quod ille qui habet potestatem vendendi bona fiscalia, potest apponere omnia pacta pœnalia secundum mores regionis. & idem Abbas dicit in capit. secundo de precar. vbi loquitur in mandato ad pacem faciendam. Et hoc potest procedere quando esset consuetudo vniformis circa pœnam.

^a Contrariū. & bene, vt plenè dixi ad Ale. cons. xxvij. lib. ij. facit §. eo. l. cōtractus. nu. ij. C. M.

¶ Et pari ratione iuramentum videtur, quòd ratione cō- 13
suetudinis apponi possit in contractu.

¶ Sed non est verum: quia iuramentum requirit formali-
tatem verborum, & specificam expressiōem: vt no. Abb.
post Ant. de But. in c. pe. de iureiur. & prosequitur Soci. in
d. §. idem credendum.

¶ Et pari ratione idem videtur quòd ratione consuetudi-
nis in contractu venditionis apponi possit constitutum.
Sed contrarium in hoc Alexā. concludit in consil. xxviij.
viso & prahabito. lib. ij.

¶ Et in effectu videtur quòd supradicta intelligantur in
his, quæ sunt de natura contractus: secus videtur in alijs:
vt not. Alex. in cōsi. præalle. vnde in substantialibus non
fit supplementum à consuetudine: vt no. Ioan. And. in tit.
de instru. edi. §. instrumentum. col. iij. ver. quòd si à cōtra-
ctibus. & Ang. in l. licet. C. locati.

¶ Et vltcrius notandum est, quòd illa facultas extēden- 14
di cōtractum secundum consuetudinē loci, habet locum
in notario qui rogatus fuit. Secus ^a est in eo cui alterius ^A
rogatus committuntur: quia ille nihil potest exprimere,
nec declarare: cum officium eius sit transcribere, & non
addere, nec interpretari: vt no. Bal. dicit in rub. C. de fide
instru. in col. vj. in ver. quarto quæritur. Quod tamē non
videtur procedere sine dubio: quia ista interpretatio quæ
fundatur in consuetudine non adhæret personæ notarij
qui rogatus fuit: & ideo videtur quòd etiam per aliū no-
tarium fieri possit: ^b ex eo quod no. Bar. in l. argentarius. ^B
in prin. supra de eden. & Alex. ibi specialiter hoc dicit.

¶ Vltimo notandū est ad supradicta q̄ ista cōsuetudo in-
terpretatiuē non requiritur q̄ scripta sit: vt not. Areti. in
consil. xj. procedendum. & in d. c. cum M. vbi alleg. Anto.
de Bu. qui hoc dicit in c. fi. de consuet. in v. char. in ver. ex
his dicit Nicolaus de Mata. Et idem Alex. in consil. cvij.
pro inuestigatione. col. pe. l. ij. finis.

In l. Nihil tam naturale. Argumenta.

- 1 Consensus in dissoluēdo requiritur, cuius & in contrahendo.
- 2 Testes tot in reprobando testamento requiruntur, quot in
probando.
- 3 Solutio debiti, sicitrā instrumentum probari nequeat, nec
ipsum debitum.
- 4 Donatio bodie fieri potest pacto nudo.
- 5 Actus si quid cum fir, requirit, idem cum dissoluitur necessa-
rio exigit.

Testa

^A Secus. Idem
Alex. cō. clxiij.
col. fi. (vbi di-
xi) lib. vij. Hip-
pol. Mar. sing.
cxxij. Deci. l.
vt liberis. col.
ij. C. de collat.
C. M.

^B Fieri possit.
Vide latissimē
per do. Bart. in
consil. ix. in pe.
col. in iij. vol.
& Ias. in l. Gal-
lus. §. idē credē-
dum. de libe &
posthu. H. C.

- 6 Testamentum primum ad pias causas factum coram septem
testibus an tollatur per secundum coram duobus factum.
7 Spiritualia facilius construuntur, quàm destruantur.
8 Matrimonium facilius contrahitur, quàm dissoluatur.

REGULA XXXV.

NIHIL tam naturale est, quàm eodem genere
quodq; dissolvere, quo colligatum est. Ideoq; uer-
borum obligatio uerbis tollitur: nudi consensus obliga-
tio contrario consensu dissoluitur.

¶ I S T A regula etiam habetur in c.j. extra eo. tit. vbi

- A dicitur quòd omnis res ^aper quasunque causas nascitur,
per easdem dissoluitur. facit tex. in §. fi. insti. quib. modis
tol. obli. & in l. j. C. quan. lic. ab empt. disce. & in l. prout
1 quisque supra de sol. ¶ Et ideo cuius consensus in contra-
hendo requiritur, eiusdem etiam in dissolviendo interue-
nire debet. ^bauthen. contrà si filij. C. de repud. in fine, &
ibi Bartol.

- 2 ¶ Et quot testes requiruntur in probando testamentum,
pariter tot requiruntur in reuocatione testamenti: vt no.
per glos. in l. cum proponeretur. de leg. ij. vnde si ex for-
ma statuti legatum potest probari duobus testibus: eodẽ
modo reuocatio legati poterit duobus testibus probari:
vt no. Bal. in l. fi. col. fi. versi. ex hoc infero. C. de fideicom.
& sicut collatio beneficij potest probari testibus: pariter
c renuntiatio beneficij testibus probari poterit: ^cvt no. Bal.
in l. ij. in fi. de resti. spol.

- 3 ¶ Et si solutio debiti non potest probari nisi per instru-
mentum ex forma statuti, pariter idem erit in contrario,
videlicet in debito quod non poterit testibus probari, se-
cundum Pet. de Anch. in consi. ccclj. in quæstione.

- ¶ Et si contractus est bonæ fidei, pariter & distractus erit
bonæ fidei. l. ab emptione. vbi Bartol. supra de pactis. Et
4 sicut hodie pacto nudo donatio fieri potest. l. si quis ar-
gentum. C. de dona. sic etiam nudo pacto resolui potest:
vt not. per glo. & doct. in d. l. ab emptione.

- ¶ Et sicut pignus solo consensu contrahitur. l. j. supra de
pigno. actio. ita etiam solo consensu resoluitur. l. pen. C.
de pig. not. per gl. in l. si tibi. §. de pignore. supra de pact.

- ¶ Et si tenuta data fuit de facto parte non citata, pariter
non citata parte potest reuocari: vt no. Bart. in l. si pacto
quo pœnam. C. de pact. facit quod not. per glos. in l. mi-

A Res. Vide Ia
so. in l. quæ ad-
modũ. de aeq.
pos. in ij. not. &
Bar. in l. actor.
§. rē rat. ha. pe.
colũ. & Ia. l. j.
C. qñ non per.
par. col. v. ver.
quinto no. & c.
H. C.

B Debet. Hip-
pol. Marf. sing.
delxix. C. M.

C Poterit. De
cit. l. cū post-
eaquã. in fi. C.
de pact. C. M.

nor.in ver.Seius.supra de euiet.cum sim.vt tradit Alex.^a A

A Alex. cōf.v.
column.j. lib.ij.
Hipp. Marf. fin
gul. cxv. sing.
cccxx. C.M.

in d.l. si pacto quo pœnam.in vlt.not.

¶ Et omnia supradicta procedunt quando in conficien- 5
do actum de necessitate aliquid requiritur. ^b nam tunc B
etiam in reuocatione illud adhiberi debet. Secus si ultra
necessitatem ex abundanti aliqua solennitas adhibita sit:

quia tunc illa solennitas non est necessaria in reuocatio-
ne: vt no. declarat Bar. in l. heredes palam. §. si quis post.
supra de testa. vbi inquit, quod dum ibi dicitur, quod in
mutatione testamenti omnia ex integro facienda sunt,
intelligitur omnia quæ de necessitate fieri debuerint.

Quid enim si in primo testamento fuerint decem testes?
nam satis erit reuocare testamentum coram septem. Et
ideo consuluit Pau. de Cast. in consil. cclxij. dubium facit
in supradicto puncto. quod primum testamentum ad pias 6
causas factum coram septem testibus, tollatur per secun-
dum factum coram duobus testibus. Et sequitur Alexan.
in l. hac consultissima. §. si quis autem. col. fi. per l. ij. §. de
iniust. rup. test. Et idem Alex. concludit in consil. cxlvj. vi-
so themate, col. fi. lib. ij. quia non sunt in consideratione
quæ abundant. l. iij. C. test. & idem Alex. in consil. cvj. vi-
so & diligenter considerato themate. col. ij. vers. quinto
adduco quod dicit do. Ant. in iij. lib. & idem Andr. Sicul.
in consil. xliij. col. iij. lib. iij.

¶ Item ista regula nō habet locum in spiritualibus quæ 7
facilius construuntur quàm destruantur. & dicit text. in
c. inter corporalia. in princi. de transla. pœla. vnde vt ibi
dicitur, solus episcopus honorem dare potest: solus aufer-
re non potest.

¶ Et ideo matrimonium facilius cōtrahitur, quàm dis- 8
soluatur. vt dicit tex. in l. consensu. in princi. C. de repud.
nam solo consensu contrahitur. c. cum locum. de sponsal.
l. sufficit. xxvij. q. ij. cum simi. vt supra dictum fuit in re-
gula, nuptias. supra eod. & tamen solo consensu dissolui
non potest. imò nullo modo: quia quos Deus coniunxit
homo non separet. c. ij. de transla. pœla. c. an quod. xxiiij.
q. ij. & in c. ex parte. de conuer. coniug.

¶ Et idem est in baptismo & in ordine, vt no. per gl. in c.
j. de re. iur. quia in istis in quibus imprimi character spi-
ritualis, cōtrarius actus propriè interuenire nō potest: vt
Abb. dicit in d. c. j. sicut in virginitate, quæ semel amissa
recuperari non potest: vt dictū est §. in regu. verum. §. eq.
in l.

z Requirit. Vi
de Ias. post Bal
dū. & Mod. in l.
siue apud acta.
C. de trāsa. co.
ij. & eūde post
Bar. §. l. si vnus.
§. pactus. viij.
col. de pac. & l.
l. more. de ac.
qui. hæ. & in l.
quod iussit. co.
ij. ver. secūdo
principali no.
de re. iu. H. C.

In l. Culpa est. Argumenta.

- 1 Affessor se peritum asserens, de imperitia tenetur.
- 2 Officialis, quæ ad alterius spectant officium attentare non debet.
- 3 Procurator vel negotiorum gestor quare non dicatur facere quæ ad se pertinent.

REGVLA XXXVI.

CULPA est, immiscere se rei ad se non pertinenti.

¶ SIMILIS regula habetur eo. tit. in vj. in regula, non est sine culpa^a. Et exemplificari potest in assessore qui videtur asserere se peritum: ideo propter imperitiā tenetur. l. j. §. quod quisq; iuris.

¶ Et pari ratione medico imperitia imputatur. l. illicitas. §. sicuti. ff. de offic. præsidis. Deliquit enim quis officium alterius vfurpando. cap. tua nos. de homicid. Ideo debet quis abstinere ab officio cuius se idoneum non esse cognoscit. c. non punienda. §. fin. j. q. j. & facit text. in l. doli mali. §. fi. §. de noua. vbi quis non debet esse curiosus de rebus alienis.

¶ Et vnus officialis non debet se de officio alterius intrittere. vt no. Bar. per illum tex. in l. prouincijs. C. de numer. actuar. & chartul. lib. xij. & not. Bal. in l. repetita. C. de epis. & cler. cum sim. vt tradit Andr. Sicul. in consil. xlv. col. iij. lib. iij.

¶ Et verbum illud, ad se non pertinenti, tollit contraria de quibus glo. opponit: quia verbum pertinere, latam habet significationem. l. verbum pertinere. de ver. sig.

¶ Vnde illud quod quis facit tanquam negotiorum gestor, vel procurator, vel intuitu pietatis dicitur ad eum pertinere: quia facultas sibi datur à iure: ideo pertinet ratione officij, vt in tutore & procuratore: & ratione amicitie, vt in eum qui alterius negotia gerit: vel ratione humanitatis. l. non tantum. ff. de appel. Nam hominem affici beneficio hominis interest. leg. seruus ea lege. §. de ser. expor. & not per Dyn. in d. reg. non est sine culpa. & ibi prosequitur an quis teneatur aliū defendere. de quo dixi in c. j. de offi. deleg. finis.

In l. Nemo qui. Argumenta.

- 1 Absoluere nequit, qui damnare non potuit.
- 2 Absoluere quando possit, qui damnare nequit. & nu. j.
- 4 Absoluere qui pōt ex privilegio, non statim dānare poterit.

^a Culpa. Vbi videas plura exēpla p Dy. & latissimè per eius add. & per Io. And. in mercur. vbi ponit q. an testis qui non iuratus se immiscuit ferēdo testimoniū: & falsum dixit, q. teneatur poena falsi. H. C.

NEMO qui condemnare non potest, absolvere potest.

A Noto. Caue, ga Haloader le git: nemo qui cōdemnare po test, absolvere non potest. qđ de se magis ar ridet & con- gruit cū l. qui cōdemnare. s. de re iud. tamē oēs codices ha bent vt hic le- git Deci. & oēs ita legunt, non ausus sum mu- tare. C.M.

B Corrécto- ria. Vide latif- simē Ias. in l. q. cōdemnare. de re iudicata. in prin. i. ij. col. ver. vltra scri- bētes &c. & in prin. l. vbi po- nit plura exē- pla ad regulā nostram.

¶ NOTO ^a regulam negatiuam, [†] q. qui non potest ^A condemnare, non potest absolvere, & isto modo arguit ¹ Iurifconsultus in l. solent. in prin. s. de offi. procon. & le- ga. Et ibi Bal. in ij. not. dicit, quòd qui non potest cōde- nare condemnando, non potest absolvere absoluendo. Et à contrario sensu, qui potest condemnare, potest ab- soluere: vt dicitur in l. qui condemnare. s. de re iudic.

¶ Et à regula nostra hic bene procedit, quando quis nō ² potest condemnare ex defectu iurisdictionis. Secus si nō possit condemnare ex priuilegio personæ: quia tunc ab- soluere potest. l. quoties. C. vbi senat. vel clarif. & Bal. ibi rationem adducit: quia priuilegium non debet nocere priuilegiato.

¶ Secundo [†] fallit in materia correctoria ^b, quia si tollitur ³ potestas condemnandi, non videtur adempta potestas ^B absoluedi. glos. not. in cle. j. in ver. contra eos. de hæret. quam ibi Card. Imol. & Abb. sequuntur, licet Soci. & Are- tinus in rub. de acqui. pos. videtur illam impugnare.

¶ Sed pro illa facit: quia absolutio fauorabilior est. l. fa- uorabiliore. j. eo. l. cum Arrianus. s. de act. & oblig.

¶ Vnde licet tollatur potestas condemnandi, nō videtur eadem ratio quòd tollatur potestas absoluedi. Et ad hoc facit: quia licet absens non possit condemnari. l. absentē. ff. de pœnis. l. absentem. C. de accusa. Si tamen de inno- tia constet, absens absolui potest: quia officium iudicis magis exuberat in absoluedo: vt not. Anto. de But. post Io. And. in c. veniens. de accus. & Barth. Veronen. in consi- lio xij. incip. licet inuitus. col. fi.

¶ Et pari ratione videmus [†] quòd ille qui habet potesta- ⁴ tem absoluedi ex priuilegio, non habet potestatem cō- demnandi: vt not. Ioā. And. in c. canonica. de sent. excom. Domini. in d. c. cum inferior. xxj. dist. Felin. ^c in cap. non potest. in prin. de re iud.

¶ Et secundum superius dicta regula hic declaratur: quia dum hic dicitur, quòd qui non potest condemnare, non potest absolvere, procedit vbi sit eadem ratio: prout est quando est defectus iurisdictionis: quia tunc qua ratione non potest condemnare ex defectu iurisdictionis, pari ra-
tione

c Feli. Quem vide vbi ponit tres fallentias ad reg. nostrā.

tionem non potest absoluere: quia absoluere & condemnare sunt in eadē specie iurisdictionis: vt not. Bal. in l. imperium. col. iij. versi. circa tertiū punctum. s. de iurisd. om. iud. alleg. text. in l. solent. Et ideo præscripta potestate absoluendi, est præscripta potestas condemnandi, secundum Inno. in c. dilecto. de offic. archid. sequitur Bal. in l. imperium. col. iij. ver. circa vltimum. quia sunt eiusdem speciei, vt dictum est.

¶ Secus vbi potestas condemnandi tollitur in priuilegium, & potestas absoluendi datur in priuilegium: quia tunc non est eadem ratio, quod sicut potest absoluere quod possit condemnare: vel si non potest condemnare, non potest absoluere: quia priuilegium noceret priuilegiato, vt dicit Bald. in d. l. quoties. Et quia inducta in fauorem resultarent in odium, contra l. quod fauore. C. de legib.

¶ Et ideo in casu glo. in d. cle. j. de hæret. considerandum est, quod dum ibi dicitur in tex. quod tollitur potestas condemnandi, gloss. dicit, quod remanet potestas absoluendi: quia non mutatur ibi, episcopus habebat potestatem condemnandi, id est soluendi.

¶ Si ergo tollitur potestas condemnandi, remanet potestas absoluendi: quia illa potestas condemnandi quæ tollitur, respicit fauorē rei vt condemnari non possit: vnde non extendatur vt absolui non possit: quia non est eadem ratio. Et tali casu glo. bene dicit.

¶ Si vero ibi sublata esset potestas absoluendi, an remaneret potestas condemnandi: gloss. ibi sentit, quod sic, attenda ratione sua, quia mutatio fuit limitata.

¶ Et hoc non videtur verum: quia si tollitur potestas absoluendi videtur tolli potestas condemnandi: quia eadem ratio videtur in vtroque per supradicta.

¶ Et isto casu potest saluari opinio Pet. de Anch. qui tenet contra illam gloss. in d. clem. j. & Aret. & Soc. in rub. de acqui. poss.

In l. Sicuti poena. Argumenta.

- 1 Hæres nec ex delicto defuncti potest lucrari, nec poena teneri.
- 2 Pupillus nec lucrari, nec obligari potest, citra tutoris auctoritatem.
- 3 Ecclesia in eo, in quo sit locupletior, teneri potest.
- 4 Possessor bonæ fidei non ad damni æstimationem, sed quo locupletior factus est, tenetur.

RÉGLA XXXVIII.

SICVTI poena ex delicto defuncti hæres teneri non debet: ita nec lucrum facere si quid ex ea re ad eum peruenisset.

- 1 ¶ **NOTA** quod sicut hæres non obligatur ad poenam ex delicto defuncti: ita pariter ex delicto defuncti lucrari non debet: & ideo tenetur de eo quod ad eum peruenit, vt hic, & in l. in heredem. s. de ca-

lum.& in l.hæredem.supra de dolo.cum simi.alleg.in glo.hic.& ad idē text.in l. quod diximus.§.fin.in l.quod autem.supra quod met.cau.in l. j.§.fi.supra de vi & vi arma.in l.vi pulsos.C.vnde vi.l.iiij. §.ex re furtiua.ff.de pecul.in l.fi cum exceptione.§.Pedius.cum simi. ibi in glos.alleg.ff.quod me.caus.

¶ Similiter est in pupillo,† qui sicut non obligatur absq; autoritate tutoris, ita pariter lucrari non debet: vnde tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. iij. §. si seruus. ff. de tribu. l. j. §. j. supra de auto. tut. l. fi. C. de vsuca. pro emptore. & in §. fin. autem. insti. quibus alien. lic.

¶ Idem est † in ecclesia quæ tenetur in eo in quo fit locupletior: vt nota. 3 per glo. & Bart. in authen. qui res. C. de sacrosanc. ecc. Bal. in l. iubemus. §. sanè. in princ. de sacrosanc. ecc. in l. si prædium. in princ. C. de prædijs mino. Abb. in c. si quis presbyterorum. in fi. de reb. ecc. non alien. Alex. in consil. iij. viso processu. colum. j. in fi. lib. iij. Andr. Sicul. in consil. xl. col. x. lib. j.

¶ Idem est in bonæ fidei possessore † qui non tenetur ad æstimationem 4 damni, sed dumtaxat in eo quo fit locupletior. l. item veniunt. §. eos autem. l. sed & si lege. §. consuluit. supra de peti. hæ. & facit tex. in l. idēq;. §. si mandauero. supra mand. vbi quis non debet lucrari ex actu pro quo ad damnum noluit obligari. Et in notab. q. tradit Barto. in l. quia poterat. supra ad Trebel. vbi in fin. concludit, quod socius non debet aliquid lucrari ex negotio pro quo noluit ad periculum teneri, cum simi. vt tradit Alex. in vlt. not. Et Ang. Are. in §. illud. in fi. insti. pro socio. Adde tamen quòd quandoq; quis lucratur ex actu pro quo de damno non tenetur: vt est text. in l. si negotia. ff. de nego. gest. & illud contingit propter culpam eius qui negotia insolita aggreditur, vt ibi habetur. Et ad supradicta faciunt quæ dicta sunt in l. secundum naturam. supra eo. tit.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Factum reputatur, quod metus causa fuit ne efficeretur.
- 2 Metus iustus quis, & quare dicatur.
- 3 Metus minor in muliere quàm in masculo attenditur.
- 4 Timor iustus putatur, quod ex præcepto regis oritur.
- 5 Metus iustus incutitur, quum regius officialis alicui minatur.
- 6 Metus iustus etiam dicitur, quod ab excommunicatione infertur.
- 7 Metus indicij probatur & præsumptionibus.
- 8 Metus facilius probatur duobus testibus, quàm liberæ voluntas centū testibus.
- 9 Metus non præsumitur, si in conspectu iudicis quid efficiatur.
- 10 Testibus affirmantibus plus creditur, quàm negantibus.
- 11 Metus etiam iuramento probari potest.
- 12 Protestatio an in metu sit necessaria.
- 13 Protestatio clandestine facta quando profit.
- 14 Metus libera superueniente voluntate purgari potest.
- 15 Vxor consentiens marito contrahenti, metu acta creditor.

REGVLA XXXIX.

IN omnibus causis pro facto accipitur id in quo quis alium perhorrescit quo minus fiat.

I **¶** **NOTA** quòd † pro facto habetur illud quod factum non fuit propter metum. ad idem tex. in l. j. si propter met. iu. non app. **¶** Et notatur per glo. hic. & adde tex. in cap. si. de appel. Et ad declarationem istius regulæ primo videndum est qualis metus requiratur.

¶ Secundo, qualiter metus probetur. **¶** Tertio, an pro testatio necessaria sit: & qualiter fieri debeat.

¶ Quarto, quando metus purgari videatur.

2 **¶** Circa primum, metus debet esse iustus, vt dicitur in c. si. de app. & non intelligitur iustus, ita quòd iuste inferatur: quia pro tali metu iuste illato quis conqueri non potest. l. si mulier. in prin. vbi Bar. s. quod met. cau. no. per glo. in l. qui aliena. s. si. in ver. non fieri. in fi. C. de acqui. here. cum simil. vt tradit Alex. post Pau. de Cast. in l. cum

A aliquis. C. de iure deli. & dixi in d. c. si. de app. Sed iustus^a metus intelligitur quod sit probabilis & non vanus: vt Abb. dicit post Ioan. And. in d. c. si. quia vani timoris nulla est excusatio. vt in reg. vani timoris. j. eo. in l. metum autem. s. quod met. caus. Et ideo requiritur metus mortis vel cruciatus corporis. l. continet. s. quod metus causa. l. interpositas. C. de transact.

¶ Et generaliter debet esse talis metus qui cadat in constantem virum. c. cum dilectus. quod met. caus. in c. veniens. & in c. consultationi. de sponsa. Et licet tex. in l. metum autem. dicat de homine constantissimo, illud superlatiuum pro positiuo ponitur. vt no. Abb. in c. cum dilectus. in secundo not.

¶ Et aduertendum est in iuribus præallegatis quasi esset homo qui etiam ex leui metu terreretur, licet non caderet in constantem virum, videtur tamen, quòd inspecta qualitate personæ deberet excusari. arg. l. plenum. s. Equitij. s. de usu & hab. Et ad hoc facit gl. not. in c. quod locum. de

3 sponsa. quæ dicit, quòd † minor metus consideratur in muliere^b, quàm in masculo. Et sic videtur quòd metus debeat considerari secundum conditionem personæ. Et not. hoc Immo. in d. c. cum dilectus. col. penul. vers. aduerte tamen. & facit quod not. per glo. in l. j. C. vnde vi.

¶ Non obstant iura s. allega. in quibus consideratur metus qui cadat in constantem virum: quia locum habet quantum

A Iustus. Adde quòd iustus metus dicitur, qui ex factis & non ex verbis inferatur. Bald. in l. metum. per illum tex. quod metus causa. sed tu vide Bar. & Angel. in l. ad inuidiam. C. quod met. causa. vbi dicunt quòd etiam ex verbis inferatur iustus metus. & per Can. in c. causam matrimonij. de off. delega. hic. C.

B Muliere. Adde Rom. in singul. c. cxv. incipi. tu scis. & Iaso. l. interpositas de transactio.

A Regis. Dixi
ad Alex. consil.
cxxiiij. in fi. lib.
j. Ca. M.

B Timoris. Ad
de quò iustus
metus dicitur
ex iniuria illa-
ta meo dome-
stico. ita Card.
in cle. j. de ex-
cep. pral. & me-
tus mortis dici-
tur iustus. l. si
quis. §. pe. ad l.
Aquilã. metus
iustus infertur
etiam ex vultu
seperioris. Ale-
xan. in l. j. quod
met. cau. & no.
¶ iustus metus
excusat, siue
sequet eius ef-
fectus, siue nõ.
Alexan. consil.
xlv. in iij. vol.
vbi etiam dicit,
¶ metus violen-
tiæ est iustus
metus: est etiã
metus iustus,
vbi est iusta su-
spicio. Bald. in
l. fin. in j. col. de
iu. deli. Itẽ etiã
qñ propter se
male tractatur
consanguinei.
Feli. c. ecclesia
sanctæ Mariæ.
de constit. ver.
xin. quarto & c.
Hier. Chu.
c. Officiali. Vi-
de Bald. in sua
Margar. in ver.
ap. in ver. xlvj.
¶ Et præsum-
ptionibus. Ad-

ad probationem & ad fundandum intentionem eius
qui allegauit metum: quia ex leui metu quis excusari nõ
videtur: nec coactus præsumitur. l. non est verisimile. in
princip. §. quod met. cau. Sed tamen quando constaret ali-
quem fecisse vel non fecisse aliquid propter metũ etiani
leuem, idem esset dicendum propter qualitatem perso-
næ: quia eadem ratio videtur: vt §. dictum est de muliere,
& dixi in dicto c. fina. quod metus causa.

¶ Et ex prædictis infertur, quòd præceptum † regis ^a sit
iusta causa timoris ^b. vt not. per gloss. in cap. conuenior. †
A
B

¶ Contrarium tenet glo. per illum tex. in c. fin. in verbo,
metu regio. qui cler. vel vouentes. Et conclusio breuiter
est, quòd si præceptum comminatorium sit, iniustum me-
tum inducat, saltem quando est solitus sæuire contra
inobedientes. vt not. Abb. post Ioan. Andr. in d. c. fina. qui
cler. vel vouentes. cum simil. vt tradit Alex. in consil. xvj.
ponderatis narratis in themate. col. penul. lib. iij. & Per.
de Anch in consil. cxc. aliàs ccc. visa supradicta facti nar-
ratione. vbi loquitur de præcepto domini Otthonis qui
erat dominus Parmæ. Et Ang. in consil. ccxv. thema tale
propositum est. colum. fina. & Dominic. in consil. xv. super
primo dubio. in secundo dubio.

¶ † Sic etiam in officiali ^c præceptum comminatorium ^c
iustum metum inducit, saltem quando cõsuevit facere il-
lud quod dicit: vt no. Bar. in l. metũ. C. quod met. cau. in l.
de pupillo. §. si quis ipsi pratori. col. ij. ver. quinto quarto.
§. de oper. noui nuntia. in l. iij. §. ex quib. caus. maio. Abb.
post alios in d. c. fin. de ap. Eodem modo præceptum pœ-
nale ciuitatis iustum metum facit: vt not. Bar. in l. credi-
tor. in fi. §. de solu. Bal. in l. falsus. in fi. C. de fur. in l. omne
in fin. C. ad Tertul. Abb. in consil. lx. quoniam satis. col. ij.
lib. j. And. Sicul. in consil. xlij. col. iij. lib. j.

¶ Et ad supradicta notandũ est, † quòd timor excommu-
nicationis iustum metum facit: vt not. per gloss. in c. cum
olim. el. iij. in gl. fi. de resti. spol. & latẽ tradit And. Sicul.
in consil. xxx. bene enim cuncta geruntur. lib. iij.

¶ Venio ad secundum, qualiter metus probetur. Et ex
supradictis aliquantulum colligit. † Et generaliter cõcluden-
dum est, quòd probatur ex indicatijs & præsumptionibus ^d.
Et ideo totũ hoc arbitrio iudicis relinquitur: vt not. Bal.
in l. si quis nec genus. C. de episco. & cle. ver. adde tamen

vnum.& idem Bal.in consilio xxvj.punctus.lib.iiij. Pe.de Ancha.in consi.ccxc.5.alleg.Bart.in l.de pupillo.5.si quis ipsi Prætori.in viij.q.5.de oper.noui nunt.Alex.in consi. xlvij. quoniam per excellentissimum.lib.iiij. Et quod sit verum quod sit in arbitrio iudicis, probatur in l.iiij.5.ex quibus cau.ma.ibi,huius rei acquisitio iudicis est.no.per glo.Inn.& Doct.in c.cum dilectis.in verbo,mortis.quod metus causa.& Bal.post glo.in l.interpositas.in ver.ciu. i tatum.C.de transact.& idem Bald^a. in l.ij.C.de his qui propter metum iudi.non appel.& in consil.ccclxiiij.quia quæstio.lib.iiij.

- 8 ¶ Et in ista probatione metus notandum est,† quod plus creditur duobus testibus deponentibus de metu^b & violentia, quàm centum deponentibus de libera voluntate. vt not.dicit Inno.in c.super hoc.col.j.de renunt.sequitur Bal.in consilio schismatis.col.vij. in l. obseruare.5. proficisci.in xiiij.q.5.de offic.proconsul.& leg.Ange.in l.j.in fin.5.quod met.cau.in l.si quis à se fundum.C.vnde vi.& Abb.in cap.j. quod met.caus.vbi rationem adducit: quia deponentes de metu, attestantur de minis,vel tormentis & similibus quæ sensu corporis percipiuntur.Sed alij deponunt simpliciter de voluntate secreta. Et fuit ista ratio Innoc.in d.c.super hoc. & idem tradit Alex.in consil. clvj.viso processu.in princip.lib.v.& And. Sicul.in consil. lv.col.i.lib.j.& in consil.lxj.col.v.eod. lib.i.in consil.lxx. col.vj.lib.ij.& ista conclusio procedit nisi alia præsumptio sit in contrarium:vt not.Ang. in l.final.5.quod metus causa. † Et hoc potest exemplificari quando actus esset factus in præsentia iudicis, quo casu metus non præsumitur:vt notat Bartol. & Doctor.in l.transactiones.C.de transactio. Idem Barto.in l.j.de prædijs curial.lib.x. Et ex hac ratione inferendum videtur, quod data paritate terminorum non sit differentia: quia pariter videtur credendum testibus deponentibus de libera voluntate,sicut de metu.Cum enim utroque casu agatur de probando voluntatem alterius quæ nobis occulta est,de illa præcise non possunt testes deponere.Sed in probando metum arguitur ex medijs extrinsecis: puta ex cruciatu, vel minis quæ bene cadunt in sensum testium. Et idem videtur dicendum in probando media ex quibus libera voluntas arguitur:puta quod factum sit in præsentia iudicis. Nam pari modo testes de hoc deponere possunt:

de Bal. in l. interpositas. C. de transact. Ange. in l. j. 4. quæ onerandæ. ff. quarum rerum actio non datur. probatur etiã probando potentiam & malam consuetudinem alicuius. Bartol. in l. j. 5. quod vi aut clam. Abb. c. fi. de app. metus probatur per duos testes. ita Bald. in l. nostram. C. de testif. & vide Ias. in l. interpositas. C. de transactio. vbi ponit requisita ad probationem metus. Hier. Chu.

A Bal. Et idem Bal. in ca. item sacramenta. de pace iur. fir.

B Metu. Iason, Deci. in l. interpositas. C. de transact. Deci. cap. fin. in fi. de appell. dixi ad Alexan. consil. clvj. nu. 3. libr. v. Caro. Mola.

A Duobus. ideo cæteris paribus non videtur differentia : & hoc te-
 Curt. tract. de
 testib. cõclu. ij.
 Corset. singu.
 ver. testis. De-
 ci. confi. cccc.
 xxxiiij. in fi. li.
 mitat Marfil.
 singu. ccccxlj.
 Adde Nicola.
 Boc. deci. c. nu.
 3. C. M.
 ideo cæteris paribus non videtur differentia : & hoc te-
 net dom. Signo. de Mediolano in consil. lxxiiij. in quæstio-
 ne vertente. in fin. & in simili facit : † quia plus creditur 10
 duobus^a testibus affirmantibus, quam pluribus negan-
 tibus: vt per gloss. in l. diem proferre. §. si plures. supra de
 arbit. Nam hoc intelligitur quando deponunt super ne-
 gatiuam simpliciter, quæ improbabilis est. cap. quoniam
 contra. de proba. c. bonæ. de elect. Secus si negatiua coar-
 ctata sit loco & tempore : quia tunc ita negantibus sicut
 affirmantibus, vt declarat Bart. in l. actor. colum. antepe.

B Tamen. Dixi versu. item ex delictis. C. de probat.
 ad Alex. confi. **C** Vltimo notandum est, † quod metus in vno casu per 11
 lxxix. numer. 7. solum iuramentum probari potest: vt habetur in capitu-
 libr. vij. statutum. §. cum vero. de rescripte. in vi.

C Tertio quæritur an requiratur protestatio. gloss. hic concludit quod
 sic. idem glo. in c. fi. de appel. l. ij. C. de his qui propter met. iudic. non
 app. & per illum tex. in d. c. fin. vt enim appareat stetit per iudicem, &
 non per partem, protestatio utilis est & necessaria: vt Bal. dicit in l. prope-
 randum. §. si autem. versu. quærit hic glo. C. de iudic. & not. glo. in c. cu-
 pientes. §. quod si per viginti. in verb. proposita. de elec. in vj. quam no-
 ibi Domini. dicens, quod impeditus facere actum in termino statuto, non
 excusatur, nisi protestetur. Et per hoc dicit Ioan. de Imo. prout Domini.
 refert se obtinuisse in quadam causa appellationis, in qua non poterat
 haberi copia iudicis pars quæ permisit labi tempus absque protestatio-
 ne, pro illa negligentia in non protestando succubuit. & sequitur Alex.
 in d. §. si autem vtraque. & in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. colum.
 iij. ff. de operis noni nuntia. & in consil. clxxij. viso processu causarum.
 colum. final. libro secundo.

C † Sed tamen^b vt dixi in d. c. fi. de app. aduertendum est, quia generali- 12
 ter videtur quod tali casu protestatio non sit præcisè necessaria. quia sicut in
 alijs casibus sufficit probare metum simpliciter, ita in casu isto videtur quod
 excusatus sit iste qui non appellauit: dummodo metus probetur. Beneve-
 rum est, quod probatio metus ex tali protestatione coadiuuatur: vt dicit
 Ioan. And. in d. c. fi. de app. per c. j. quod metus causa. Nam non præsumi-
 tur stare per iudicem, nisi probetur. vt no. Bar. in l. damni infecti. §. Sabin.
 in fi. §. de damno infecti. Et quod protestatio non sit necessaria, expresse
 sentit Bar. in l. ij. §. quod diximus. §. si quis caut. dū inquit, hoc esse de cõsue-
 tudine. & ibi expresse hoc dicit Alex. & idem Pau. de Cast. in consil. xxj.
 in causa desertionis. col. antepenul. ver. nec obstare videtur. Et idē Arer.
 in consil. clxxij. verū est quod Comicus. col. iij. Abb. post Inn. in c. ex trās-
 missa. de præscrip. & in c. j. quod metus causa. in glo. & idē Alex. in l. qui
 aliena. §. fi. col. iij. de acqui. hære. & est glo. j. c. j. quod metus causa, & in
 c. nota

- conotarius. xxxj. q. ij. & ista allegauit in d. c. fi. quod met. cau. quæ postea Iul. peculiari more suo vsurpauit in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. vbi ipse in vltima eius ætate scripsit. & prius stabat scripta mea de app. Nō obstat iura quæ videntur protestationē requirere. d. l. ij. C. de his qui propter met. & in d. c. fi. de appel. & in simili in l. ij. §. de nau. sceno. in l. fi. de lege cōmis. quia in illis casibus videtur q̄ sola p̄testatione metus probet: quia illa iura nihil aliud videtur requirere: & si nō esset facta p̄testatio, nō negat illa iura q̄n p̄bato metu absq; p̄testatione q̄s excuset.
- 13 ¶ Et notandum est, q̄ talis protestatio si clandestine facta sit, prodest: vt est tex. in c. j. quod met. cau. Et hoc procedit respectu eius qui infert metum coram quo quis nō audet p̄testari: vt no. ibi in gl. in d. c. j. & in c. cum M. col. v. de consti. Bartol. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. in xj. q. de noui oper. nun. Bal. in l. si repetendi. in fi. C. de condict. ob caus. Secus est in præiudicium tertij: quia protestatio clandestina & illi tertio non præiudicat: vt not. Bar. in l. qui aliena. §. Celsus. in fi. §. de acqui. hære. & Bal. in l. clari. in fi. C. de fideicō. & in notabili quæstione tradit Alex. in consi. xvj. pōderatis narratis. col. pen. lib. iij. vbi concludit quod protestatio clandestina facta à patrono de non præsentādo alium, & q̄ si præsentaret quod faceret per metū: talis protestatio non nocet, neque præiudicat illi qui postea præsentatus fuit: vt latius ipse ibi prosequit.
- 14 ¶ In quarto dubio breuiter considerandum est, quod metus purgetur ex libera voluntate quæ postea expressè vel ex aliquo actu deprehendatur, vt metus qui in promittendo interuenit, tollitur & purgatur ex solutione quæ postea facta sit. l. ij. quod met. caus. & not. Bal. in consi. ccxl. donatio facta. lib. j. Alex. in consi. cxxvj. viso instrumento. col. j. in fine, lib. v. & Domini. in consi. xxij. quia diffusè. co. j. Et hoc præsertim videtur procedere accedente intervallo temporis propter quod metus purgari præsumitur: vt not. Bald. in dicta l. ij. cum simi. vt tradit Alexā. Et ista conclusio sane intelligitur, & bene procedit cessante causa metus. Sed eadem causa metus durante & subsistē-
- A te, nunquam^a etiam cum intervallo metus purgari videtur: vt not. Bald. in dicta l. ij. versic. sed quæro. quem refert & sequitur Alexan. in consi. lxxvij. lib. iij. §. allega. & And. Sicul. in consi. liij. col. xiiij. libro j. & hoc etiam probatur ex eo quod not. Cy. in d. l. ij. col. fi. per istam gl. vidi semel. vbi dicit q̄ debitor qui fuit carceratus & coactus prestare cautionem de soluendo communitati illud quod debebat creditori suo, licet postea liberatus fuit, & cum intervallo solutionem fecit: excusatur tamen propter metum: quia nisi soluisset, iterum capi potuisset à communitate, & seuerius tractari. Et sic durante causa metus non videtur purgari. & hoc idem tradit Angelus

A Nunquam. Deci. consi. ccclxvij. nu. 23. col. ccccxviij. nu. 17. dixi ad Alex. consi. xcviij. libr. ij. & ad Phil. Deci. l. pacta nouissima. nu. 12. C. de pact. & consi. cxix. col. ij. Adde Hieron. Grat. consi. xlviij. libro ij. C. M.

in l. qui

in l. qui aliena. §. Celsus. de acquiren. hered. vbi concludit quod si sit contractus venditionis celebratus per metum si postea traditio rei venditæ facta sit ex interuallo durante eadem causa metus, illa traditio videtur facta per metum. & sequitur Alex. ibi, inferendo post Ang. ad confessionem factam ex interuallo post torturam. Et idem comprobatur ex decisione quam ponit Bart. in l. ob turpem. col. si. ver. & adeo in quaestione de facto. §. de cond. ob turp. cau. de marito † qui verberauit vxorem quæ no-
 15 lebat consentire cuidam instrumento: si postea ex interuallo mulier consentit, certe, dicit Bar. videtur consensisse metu mariti: quia donec durat matrimonium, durare dicitur metus. Et idem not. Abb. in c. accedens. in iij. not. de procurat. vbi inquit, ille qui tenetur alicui libertatem restituere, non liberatur, illum relaxando simpliciter in suo territorio: quia non dicitur esse in libertate, cum de facili retineri possit. Et not. Bar. in l. qui in carcere. §. quod met. cau. Et idem in simili casu tradit Pet. de Anch. i. cōfi. ccix. §. allegato, col. si. & in alio simili casu de rege Cypri scribit Cardi. in cōfi. cxxxvij. redemptoris omnium, qui est rex regum. & Cald. in cōfi. j. in tit. quod met. cau. Et Abb. per illum text. in c. accedens. circa si. de conuer. coniug. Are. in cōfi. xiiij. viso & diligenter considerato. col. x. quod restat nunc videre de quarto dubio. Alex. in cōfi. j. viso processu. col. iij. lib. iij. & And. Sicul. in cōfi. liiij. col. xiiij. & sequenti, lib. j. & in consil. vlti. col. xj. lib. ij.

In l. Furiosi. Argumenta.

- 1 Prodigus quis verè dicendus.
- 2 Prodigus non verbis, sed factis agnoscitur.
- 3 Testes prodigum asserentes rationem assignare debent.
- 4 Prodigus non petenti datur curator. & nume. 7.
- 5 Prodigus in acquirendo assimilandus est pupillo.
- 6 Prodigus in delictis non toleratur, sicut in contractibus.

REGVLA XL.

A Voluntas. Furiosus tamē obligatur ex contractibus in quibus obligatio contrahitur re ipsa sine cōsentu, per text. in l. furiosus. §. de acti. & obli.

FURIOSI uel eius cui bonis interdicitur, nulla voluntas^a est.

¶ DE furioso dictum est in regula in negotijs. §. eo. Hic dicendum est de prodigo. Et de æquiparatione quæ hic facta videtur.

¶ Nam prodigus dicitur, † qui nec tempus nec finem habet expensarum. Sed bona sua dilacerando & dissipando profundit. l. j. §. j. supra de cur. furio. Et prodigus cognoscitur

A

I

- 2 scitur ex factis, nō ex sermonibus: vt not. Bar. in l. is qui. §. diuus. §. de tut. & cur. da. ab his.
- ¶ Et prodigus dicitur, qui expendit vltra substantiam suam, citra necessitatem: vt no. Ange. post gloss. in §. cūm verò. in authen. vt deter. sit nume. cler. col. j. Et not. Ang. Areti. in §. furiosi. in fin. insti. de cura.
- 3 ¶ Et ad probādum quē esse prodigū, debent testes assig-
nare rationem^a: qui audent quotidie illum dilapidare & exponere valde vltra facultates eius. ita Bal. dicit in l. vbi adhuc. col. antepen. C. de iur. dot.
- ¶ Et probatur quis furiosus, vel prodigus, si coniuncti ha-
bent illum pro furioso vel prodigo. vt no. Bal. in §. item furiosi. insti. quib. non est per. fa. test. Alex. refert & sequi-
tur in consi. liiij. ad quæsitum. lib. j.
- ¶ Et per dationē curatoris probatur q̄ quis sit prodigus,
vel furiosus: quia pro decreto præsumitur vt no. Bal. An-
ge. & Sal. in l. cum te. C. de prob. cum si. vt Alex. tradit in
consi. lxxxij. viso & opportunē discusso. colū. iij. lib. j. &
Cor. Perus. in consi. xxj. visa dicta repudiatione. lib. ij.
- ¶ Et ille qui est datus curator, nō potest dicere, nec audi-
re si dicat illū non esse furiosum, vel prodigū cui datus fuit
curator: vt tradit Rota in v. decis. in titu. de test. in antiq.
cum sim. vt prosequitur Feli. in c. lator. col. ij. de re iud.
- ¶ Et talis prodigus æquiparatur furioso, vt hic dicitur.
Ad idem text. in l. Fulcinius. §. adeò. in versi. idemq; & in
prodigo. §. ex quib. caus. in pos. ea. in l. is cui bonis. de ver.
oblig. & in l. si prædia. §. de reb. eo. in l. j. C. de cura. fur. &
in §. hæc dicimus. in auth. vt qui se res mi. obli. ha. perhi.
- ¶ Et propter istam æquiparationem dicit Bald. in l. qui
habet. in prin. versi. quid in prodigo. §. de tute. quòd pro-
digo^c etiam nō petenti^b dari potest curator: quia furio-
so æquiparatur: vt not. Bartol. in l. hæc autem. in prin. §. ex
quib. causis in pos. eatur.
- ¶ Et pari ratione concludit Bar. post antiq. in l. ex facto.
col. vj. ver. quæro utrū. de vul. & pup. q̄ sicut furioso sub-
stitui potest, ita etiam prodigo, cum si. vt ibi tradit Alex.
- ¶ Et an talis æquiparatio de furioso ad prodigum proce-
dat vbi sit eadem ratio, videlicet quātum ad hoc ne pro-
digus faciat deteriorē eius conditionem, quia illis bono-
rum diminutio interdicta est. l. Iulianus. in prin. §. de cura.
fur. l. si is qui. §. fin. §. de tuto. & cura. dat. ab his. & ita
regula ista loquitur.

A Rationem.
Alex. cōsi. cxi.
vij. nu. 16. libr.
vij. Ias. consi. ij.
col. ij. lib. j. cō
fil. lxxxv. cum
seq. li. ij. C. M.

B Nō petenti.
Vide Ias. in l. si
is cui bonis. de
verb. ob. in ij.
col. in vj. nota.
vbi etiam po-
nit quando æq
paretur furio-
so, & quādo pu
pillo.

A Mortem. Idem Lancelo. Pol. in tract. substit. de exempla. substit. nume. 14. licet communis contrā, vt alibi plenē dixi. C. M.

B Alex. Et Ias. ibi in ix. col. vers. secundo quærit Bar. & c.

C Nam. dixi in consue. Parisien. §. xxx. q. xiiij. nu. 65. C. M.

D Citari. hæc vera & obseruatur. C. M.

E Administra

tionē. Adde ta
menglo. d. l. is
cui bonis. & ibi
Ias. in iij. col. §.
in fin. vbi dicit
quod furiosus
potest contra
hære, obliga
ri, & alienare,
ante. quam in
terdictum sit
bonis: & com
muniter tene
tur illa gl. put
ibi Ias. in vers.
pro clara intel
ligentia. & pro
opi. do. Phil. fa
cit vnum di
ctū Bart. in l. q
habet. c. si pu
pillus. de tute.
ff. vbi dicit, q
furiosus & pro
digus accipiūt
curatoresigno
rāter. p. l. Fulci
nius. §. adeo.
hic alleg. ergo
si ignoranter,
patet sine cita
tione, vt dictū
fuit in d. reg. q
potest. Ias. ta
men in repe. l.
Gallus. §. & qd
si tantum. col.
xix. vult repro
bare dictum
Pauli de Cast.
respondendo
ad reg. qui po
test. tamen ni
hil facit. Item

¶ Secus ergo videtur quo ad acquirendum sibi: quia non prohibetur sibi acquirere ille cui bonis est interdictum. l. is cui. in prin. de verb. obli. l. certi conditio. §. quoniā. vers. item quæri potest. §. si cer. pet. & not. Bart. hic.

¶ Et respectu acquisitionis prodigus pupillo æquipara⁵ tur: quia non potest obligari sine tutoris autoritate, & ta men sibi acquirit. §. j. instit. de auto. tuto. l. pupillus. §. de acqui. re. do. & no. Alex. d. l. is cui. in prin. de verb. oblig. Nam prodigus in eius fauorē bonis interdictur: & ideo non dicitur propter hoc capite diminutus: nec dicitur cō demnatus, licet declaratus sit prodigus: vt not. Bald. in l. fi. col. pen. vers. hic dubitatur quid de prodigo. C. vnde legi. reputatur tamen prodigus vilis persona. l. nō debet. §. de dolo.

¶ Et supradicta habent locum in contractibus: secus vi⁶ detur in delictis in quibus punitur sicut quilibet alius: vt not. Ang. in l. Fulcinius. §. adeo. in fi. §. ex quib. caus. in pos. eat. adeo quod etiam ad mortem^a condemnari po^A test: quia vitium coniunctum vitio non excusat malefi cium: vt Bal. dicit in l. furiosum. in fi. C. qui testa. fa. poss. & idem Pau. de Cast. in d. l. is cui bonis. cum si. vt tradit ibi Alex. b. col. iij. Nam^c quando alienatio prohibita est fauore alienantis, vt est in prodigo: tunc alienatio que fit delinquendo non est prohibita, quia propter delictū per dit fauorem: vt no. Bar. in l. si quis in tantam. col. iij. ver. quæro an dominus. C. vnde vi. Et sequitur Alex. in consi. xxij. opportunē cōsideratis. col. ij. lib. j. Arc. in cōs. xiiij. viso & diligenter cōsiderato. col. v.

¶ Vltimo notādum est, qd licet §. dictum sit, quod prodi⁷ go etiam non petenti curator dari possit: tamen ipse qui prodigus dicitur debet in ipsa datione curatoris citari: d^D vt not. voluit Ange. in d. l. is cui bonis. in vers. an autem. quia agitur de eius praiudicio, cum administratio sibi auferatur. Et sequitur Alexand. in d. l. is cui. circa fin. post alios. & Soci. in cōs. cclxxix. visa dona. col. ij. vers. p̄terea. ¶ Sed tamen istud dictū videtur dubitabile: quia prodi^E gus æquiparatur furioso quātum ad administrationē^e, & datio

& dationem curatoris: vt supra dictum est. Ergo non videtur citatio necessaria sicut in furioso: & quia etiā prodigo datur curator non petenti, vt dictum est. Et non potest prodigus impedire interdictionem administrationis, nec dationem curatoris, ergo citatio non videtur necessaria. l. iij. §. j. s. de fideicom. liber. Et per illam tex. ita arguit Pau. de Ca. in consil. xxxiiij. super primo dubio secundum formam nouam. in nouis. in ij. vol. Oldr. in consil. xcv. ex forma ipsius statuti. in fi. & Ro. in consil. ccxij. quo ad primum. cum si. vt dixi in reg. qui potest. §. eo.

facit pro ista opi. id qđ tenet Barb. in consil. lxx. in iij. vol. v. col. in prin. qđ vbi est notum parti ablen- ti nullā cōpetere defensionē: tūc nō requiritur citatio: qđ no. H. C.

In l. Non debet actori Argumenta.

- 1 Actor procuratorem reuocare non potest post litem contestatam, sicut nec reus.
- 2 Reus iisdem priuilegijs vtitur, quibus & actor.
- 3 Actor non debet meliori gaudere conditione, quā reus.

REGULA XLI.

NON debet actori licere, quod reo non permittitur.

- 1 **E** A D E M regula habetur in reg. ^a non licet actori. eo. ti. in vj. Et ibi secundum Dy. exemplificatur. † quod sicut non potest reus post litem contestatā reuocare procuratorem. l. post litem. supra de procur. pariter nec actori licet. l. quā omnia. supra eo. tit.

^a Reg. Egidt. Bellem. decisi. dccxxix. Marf. fin. cccxxxvij

¶ Et ad hoc facit glos. in clemen. sepe. de verb. signific. in verbo, voluerit. quā dicit, quod illud quod non permittitur reo in conuentione, non debet concedi actori in reconuentione.

- 2 **E**t ideo si actor impetrauit quod causa terminetur appellatione remota: idem erit in casu reconuentionis contra actorem: vt no. gl. per illum tex. in c. ij. de mut. peti. & Bal. in c. j. §. in quibusdam. in vers. simile habemus. de consue. recti feudi. & si actor impetrauit in causa ciuili, quod reus debeat personaliter comparere, etiam actor cogitur personaliter comparere: vt no. Domin. in c. j. col. ij. in ver. quid si actor. de do. & contu. in vj. & facit ista reg. non debet licere actori quod reo non permittitur.

¶ Vnde si agens pro liquidatione instrumenti quod ex forma statuti paratam habet executionem, habuit dilationem ad liquidandum, pariter in tali dilatione poterit

reus articulum facere:& probatur contra liquidationem:vt no. tradit Bal.in l.fi causam.col.fi.ver.apponitur pœna.C.de excep.rei iud.
 ¶ Et in effectu regu.ista videtur vera, q̃ actor non debet esse melioris conditionis,quàm sit reus,non autem dicit q̃ à pari procedant actor & reus,vt dixi in c.j.de proba.col.xxv.Nam causa rei fauorabilior est: vt in reg.fauorabiliores. j.eo.cap. ibi videbimus quando à pari procedant actor & reus:& in quibus melioris conditionis sit actor,quàm reus.

In §. In re obscura. Argumenta.

- 1 Damnum vitanti plus fauendū, quàm lucrū quærenti, qualiter intelligendū.
- 2 Priuilegiatus damnum fugiens quo vtatur remedio aduersus priuilegiatum quærentem lucrum.

IN R E *obscura melius est fauere repetitioni, quàm aduentitio lucro.*

¶ R E G V L A ista intelligitur quando tractatur de damno euitando,vt gl.hic dicit: † aliàs esset melior conditio possidentis in pari casu: vi in reg.in pari causa.j.eo.l.seruum.§.fi.j.de mino. in l.fi seruum.§.sequitur.in fi.de verb.obli.Sed quando altera tractat de damno,eius causa fauorabilior est contra illum qui tractat de lucro: vt hic dicitur. Et ideo † tali casu priuilegiatus qui tractat de damno euitando,vtitur priuilegio contra priuilegiatum qui tractat de lucro.l.fi. s.ex qui.cau.ma.& in c.auditis.de resti.in integ.& no.Bal.in auth.perpetua.C.de sac.sanc.ecc.Pet.de Anch.in consi.xxxvj.contra Io.Marianum.Pau.de Ca.in consi.cccxiij.aliàs cccxvij.vt bene attingatur.in fi.Roma.in consil.clxxxix.amplissime doctor.col.pe.& Ange.Aret.in §.rursus.col.ij.instit.de act. Et dixi in c.in præsentia.de proba.in vj.charta.in gl.fi. Nam alia ratio damni.alia ratio lucri habetur:vt dictum est suprà eod.in regu.in eo.in prin.vbi videndum est.

In l. Qui in alterius. Argumenta.

- 1 Hæres in rebus defuncti iustam ignorantiam prætereundere potest.
- 2 Hæres emphyteutæ non cadit iure,si fundum emphyteuticum vendiderit.
- 3 Hæres,testamenti notitiam habere præsumitur.
- 4 Hæres in damno vitando propter ignorantiam excusatur.
- 5 Hæres quare conuentus ob ignorantiam excusetur, conueniens autē non item.
- 6 Protestans se esse procuratorem vel hæredem, instrumento hoc ipsum probare debet.
- 7 Reus iusta litigandi causa vsus,succumbens ab expensis excusari debet.
- 8 Reus publicato processu,vel instrumento productio desistens,ad expensas damnari non debet.
- 9 Debitor in expensas non damnatur, si citatus absq; interpellatione debitum fatetur.
- 10 Reus quando ad expensas meritò damnetur.
- 11 Dolus actoris quando cum dolo rei veniat compensandus.
- 12 Reus ex iusta causa ab expensis excusari potest,non item actor.

REGVLA XLII.

QVI in alterius locum succedunt, iustam habent causam ignorantie, an id quod peteretur, deberetur. Fideiussores quoq; non minus quam hæredes iustam ignorantiam possunt allegare. Hæc ita de hærede dicta sunt, si cum eo agatur, non etiam si agat. nam planè qui agit, certus esse debet: cum sit in potestate eius quando uelit experiri: & antè debet rem diligenter explorare, & tunc ad agendum procedere.

¶ E A D E M regula habetur in regula cum quis. eo. titu. in sexto.

- 1 ¶ Nota quòd hæres habet iustam & probabilem ignorantiam in rebus defuncti. Quia in facto alieno ignorantia probabilis est. l. fin. supra pro suo. l. si mulier. supra ad Velleia. Et ideo ex tali ignorantia hæredi datur restitutio: vt no. Bar. in l. ad diem. in l. cum filius. §. in hac. de verbo. obli. Dy. in regu. cum quis. eod. titu. in vj.

- A ¶ Et de hærede emphyteutæ^a no. per glo. fin. in l. ij. C. de iure emphy. cum simi. vt latè tradit Alexā. in d. §. in hac. col. ij. Et Card. in consi. xciiij. respondeo quòd.

¶ Et per istum tex. dicit Bart. in l. non ab re. in fi. C. vnde vi. quòd hæres si ignorauit rem conductam à defuncto, non tenetur pœna illius legis.

- 2 ¶ Similiter ¶ si hæres emphyteutæ ignoranter vendidit fundum emphyteuticum, non cadit à iure suo. Et dominus volens seuocare, debet probare scientiam: ^bquod est nota. dignum. ita Bal. in c. j. §. si vafal. feu. in fi. in tit. si de feud. fuer. controuer. inter domi. & agna.

¶ Et quando hæres ex facto suo & propria culpa conuenitur, omnino propter iustam ignorantiam excusatur: vt no. Pau. de Cast. in consi. xx. vltra ea quæ superius alleg. sunt. Et in simili casu tradit Corn. Perus. in cõsil. cx. videtur in hac consultatione. col. fi. lib. j. vbi inquit, quòd text. in l. j. C. de dona. quæ sub mo. non habet locum in hærede qui ignorauit obligationem de alimentando.

- 3 ¶ Et prædicta conclusio procedit nisi agatur de his quæ in testamento continentur, de quibus hæres præsumitur habere notitiam. l. non est ferendū. supra de transa. Nam post aditam hæreditatem hæres præsumitur habere notitiam de testamento: vt no. Bal. in l. cætera. §. si. in versi.

^a Emphyteutæ. Alex. consi. xlv. li. v. Cor. consi. clxv. lib. ij. Idè in vafallo. Bal. cõ. cccc xxix. li. j. Paul. cõsi. cccxj. in fi. lib. j. Bertran. cõs. ccclxxj. viso pcessu. col. fi. lib. 2. C. M.

^b Sciētia. Dec. cõsi. cccxxvij. Iaf. cõsil. lxiij. col. ij. li. ij. dixi in cõsue. Paris. §. j. gl. vij. nu. 4. & xij. gl. v. nu. 6. C. M.

▲ Suus. Dūmo
do sit maior.
Aymo. consi. c.
xcij. nu. 7. vel
reptū sit apud
eū testamentū.
l. non est feren
dus. §. de trāsa.
Anch. cōsi. clx.
Pau. cōsi. xix. &
xciiij. li. ij. Are
ti. cōsi. xv. ad fi.
C.M.

secundo noto. de lega. j. & in l. si tutor petitus. in versicu.
sexto fallit. supra de peri. tuto. & dicit Bald. in l. eius qui.
col. penul. supra si cert. peta. quod veritas est, quod quili- ▲
bet heres etiam suus^a post immisionem factam præsū-
mitur scire & vidisse testamentum. & idem Paul. de Ca-
stro in consi. x. clarum est in iure. cum similibus. vt tradit
Alexan. in l. qui Romæ. §. duo fratres. charta antepenul.
de verbo. obli. & secundum istam conclusionem consu-
luit Alexand. in consi. iiij. videretur inspectis his. colum.
penulti. lib. ij. & not. Abbas in consilio xix. facti contin-
gentia. lib. ij. & in consilio liij. videtur primo. circa fin.
eod. lib. ij.

¶ Secundo ista regula intelligitur vbi agitur de damno &
vitando: quia hæres excusatur propter ignorantiam, vt
hic dicitur, cum sim. Ad idem tex. in l. in summa. §. si ser-
uum. supra de condic. indeb.

¶ Secus si agatur de causa lucratiua: quia hæres ex iusta
causa ignorantie non excusatur: vt not. per glos. in d. §. si
seruum. per tex. in §. res legata. vers. si verò. insti. de leg.
vbi hæres tenetur ad æstimationem serui legati quem
ignorater manumisit: & non excusatur hæres quominus
ad æstimationem serui manumissi teneatur, licet legatū
serui relictum fuisset in codicillis: vt est tex. in l. si seruū.
§. de illo quæritur. de verbo. obli. & ad idem tex. in l. qui-
dam ita. §. qui filium. in fi. supra ad Trebell. vt colligitur
ibi. Hoc amplius, & si ignorasset filius codicillos à patre
factos, nihilominus hæredes eius seruum præstare debe-
bunt, ne factum eius alteri damnum afferat. ad idem tex.
in l. si quis inquilinos. §. j. de leg. j. & facit tex. in l. fin. de
leg. ij. Et ratio in iuribus præall. videtur: quia hæres præ-
rendit causam lucratiuam. vt glos. dicit in d. §. si seruū.
vbi Bart. sequitur. & in d. l. si seruū. §. de illo quæritur.
& ibi Alexander post alios. & idem Angel. Aretin. in di-
cto §. si res legata. in fine post alios quos ibi refert. & in
dictis legibus duo concurrunt: causa lucratiua hæredis,
& regula quæ dicit quod factum vnus alteri nocere non
debet: vt dicitur in dicto §. si quis filium. in regu. non de-
bet. infra eod.

¶ Tertio, regula habet locum in hærede qui cōuenitur: §
secus si agat, quia ex ignorantia probabili non excusatur:
quia debet inuestigare, cum in potestate sua sit quando
agere velit: vt in tex. hic dicitur. & facit text. in l. si quan-
do. C.

do. C. de dilat. cum simil. alleg. in gl. & inter alia allegat l. pure. §. fi. §. de doli except. De cuius intellectu dixi in c. si autem. de rescript.

¶ Et istam l. in ista parte limitat Card. dupliciter in consil. xciiij. alleg. ubi primò dicit, quòd dicitur hic de actore, licet non debeat excusari sicut reus, per hoc non tollitur quin etiam ipse actor ex aliqua causa probabili possit excusari. alleg. not. per glos. in c. ij. in versic. non fecissent. de oper. noui nun. & xij. quæst. j. in c. expedit. in glo. fin. & de hoc inferius dicam.

¶ Secundo limitatur procedere quando probatio est facienda ab ipso actore: secus si probatio fieri debet per liberos qui non sunt in potestate actoris, sed alterius. & sic pendet ex facto alieno in quo probabilis est ignorantia. l. fin. §. pro suo. & not. in capit. ab excommunicato. de rescript. Ista tamen secunda limitatio satis videtur includi sub prima.

¶ Circa ea quæ dicit Bart. hic, primò notandum est, quod de protestatione dicit & idem Bar. in l. si quis inficiatus. §. deposit. ubi inquit, † quòd si tu protesteris mihi quòd tibi soluam, quia sis procurator vel hæres, debes facere si dem^a per instrumentum: aliàs ego non sum in mora. & idem in l. grege. §. cum pignori. in versic. aduerte quòd si denuntiatio. §. de pig. cum simil. vt tradit Alex. in l. de pupillo. §. qui procuratorio. in princip. §. de noui oper. nun. & in consil. xc. visis processibus. colum. penul. libro ij. & in consilio clxxij. visis & opportunè discussis. col. j. in fin. eod. libro secundo.

7 ¶ Secundo nota, † quòd reus qui succubuit, excusatur ab
B expensis^b si habuit iustam causam litigandi. & idem no. Bart. in l. qui solidum. §. etiam. in j. nota. de legat. ij. in l. properandum. §. si autem alterutra. in prin. C. de iudi. & in l. ij. post glo. ibi. §. si rem. de leg. ii.

¶ Et iusta causa exemplificatur per Bartol. hic, quando reus destitit à lite post productionem instrumèti in quo apparet de iure actoris: vel post publicationem testium, ex quibus apparet de meritis causæ in fauorem actoris: nam excusatur ab expensis, si à lite delistat. Si verò prosequatur litem post productionem instrumenti, vel post publicationem testium, debet condemnari in expensis postea factis: sed excusatur ab expensis quas actor prius fecit. vt Barto. hic concludit, & clarius idem tradit in l. si quis

A Fidē. Andr. Tiraq. in trac. Retrac. con uē. §. ij. gl. vj. nu. §. C. M.

B Expensis. In hac materia expensarum quæ exequetur quis vide late apostil. Dyn. in regul. cum quis. de reg. iur. lib. vj. in nouis impressionibus super litera b. & Lanfran. de oria. in rep. c. quoniam contra. de probat. in ver. expensę. latissime per Mod. in l. properandū. §. si autem. de iud. & Soci. in trac. fallen. in reg. cxxxix. H. C.

A Vt Alex. Idem ibi Ias. in v. col. vers. secundo quarto.

B Roma. Adde Feli. in c. nouit. de iudicijs. fi. col. vers. monitio. vbi refert omnes tenentes hanc opi. Guil. de Cug. & Barb. in addi. ad Abb. c. ij. hic alleg. & Paul. de Cast. in l. quidam Iberus. de serui. vrba. prædio. & Feli. in c. quoniam contra. de prob. in ix. col. in ver. hanc limitationem. vbi vult q̄ etiam si confitear coram iudice præceden

te interpellatione, quod nihilominus condēnetur in expensis citationis. & idē colligitur ex mēte Rom. in d. singu. sed aduerte ad vnum quod Rom. in sequēti sing. nu. 397. & Feli. vbi s. volūt q̄ in dubio præsumatur præcessisse extrajudi. monitio, per arg. à communiter accidētibus, vt ibi per eos. Ex quo sequitur, q̄ reus qui confessus est corā iudice, venit cōdemnandus in expensis libelli & citat. quia præsumitur præcessisse dicta monitio extrajudi. cuius contrarium volūt ra-

inficiatus. s. de positi. & in d. l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudi. cum simil. vt Alex. ^a ibi scribit col. iij. ^A vers. iuxta hoc. & idem Pet. de Anch. in consi. cccxxvj. super primo dubio subtiliter. & idem Ang. in l. destitisse. s. de iud. Abb. in c. ij. in fi. de secun. nup.

¶ Sed tamen aduertendum est in ista conclusione instrumenti quam communiter omnes sequuntur. † nam quando post productionem instrumenti vel publicationem processus reus à lite desistit: clarum est quod non debet condemnari in expensis propter iustam causam quam habuisse videtur. & in hoc communis conclusio placet. Sed si reus non obstante productione instrumenti vel publicatione processus fuit litem prosequutus, & succubuit, videtur q̄ debeat in expensis totius litis condemnari, non solum in expensis factis post instrumenti productionem vel publicationem processus, vt omnes tenent, sed etiam in expensis factis prius, à quibus non videtur excusari, ex eo quod malam litem prosequutus fuit, etiam post productionem vel publicationem. Quo casu verisimiliter videtur quod etiam si à principio notitiam habuisset de instrumento postea productio, q̄ tamen non cessasset à lite: ideo in expensis totius litis debet condemnari. Et hoc in simili casu tradit Rom. ^b in singul. cccxcvj. alio se- ^B ro dominus Manuel. vbi inquit, † quod si creditor citatus ⁹ absque interpellatione debitum confitetur, non debet condpmnari in expensis: quia sicut citatus coram iudice debitum cōfitemur, ita videtur quod appellatus de his si-

tionibus naturales, de quibus per eum in d. singulari. cccxcvi. vbi dicit, quod qui cōfessus est coram iudice debitum quod ita interpellatus de his similiter confessus fuisset. & sic quod non est condemnandus in expensis. cogita si potest dici quod ista præsumpta interpellatio quæ causatur à communiter accidentibus, tollatur per confessionem factam coram iudice, & per consequens hoc casu non veniat condemnandus in dictis expensis: & in quantum dixi de argu. à communiter accidentibus, an sit validum in iure tam in criminalibus quam in civilibus, vide latissimè Hippolyt. de Marfil. in singul. primo. incipien. argum. à communiter &c. & per do. Philip. in consi. clxxxij. incip. & pro tenui facultate. in ij. col. vers. & communiter fieri &c. H. Chuc.

militer confessus fuisset. Secus dicit Rom. si debitor cōuentus debitum negauit: quia tunc debet in expensis condemnari, licet extraiudicialiter interpellatus non fuerit: quia verissimiliter sicut debitum in iudicio negauit, ita etiam interpellatus negasset. & ita Rom. consuluit in loco supra alleg. Et fuit distinctio Guil. de Cu. in l. edita. C. de eden. vt Ang. refert in l. debitores. C. de pig. & Abb. in c. ij. de accusa.

¶ Et similiter in casu nostro videtur dicendū. Nam qñ producto instrumento vel publicato processu reus cessat à lite, excusatur ab expensis. Quia verissimiliter si talem notitiam à principio habuisset, non litigasset ex quo nūc desistit. Secus videtur qñ totā litē prosequitur, non obstāte productione instrumēti, vel publicatione processus: quia tunc verissimiliter si à principio litis talē notitiā habuisset, voluisset litigare: & cessat ratio quæ cōsideratur qñ desistit: & ideo semper videtur malam litē prosequutus, meritō succumbens, in expensis totius litis debet cōdemnari.

¶ Et ista declaratio optimē applicari potest ad illud quod dicitur in c. 10 exceptionem. de excep. † quod reus qui malitiose distulit opponere exceptionem excommunicationis, vt actor vexaretur litibus & expensis debet condemnari in expensis factis per actorem. & idem dicit Bal. in d. c. exceptionē. de illo qui calūniose distulit pro-

A ducere instrumentū, ^a vt non audiatur postea nisi refectionis expensis. Nam hoc videtur intelligendū quando aduersarius cui expensæ solui debent, à lite desistit. Secus videtur si postea etiam litem iniustam prosequatur. Quia verissimiliter etiam à principio opposita exceptione excommunicationis, vel producto instrumento non destitisset à lite. vnde tali casu patet qd malitia rei in non opponendo exceptionem, vel non producendo instrumentum, non fecit actori præiudiciū: & sic videtur cessare ratio. d. c. exceptionē. ideo debet cessare eius dispositio. c. cū cessante. de

II appel. l. adigere. §. quāuis. 3. de iure patr. † Nam licet reus qui distulit opponere exceptionem, vel producere instrumentum, videatur esse in culpa vel dolo: pariter etiā aduersarius qui postea etiā litem iniustam prosequitur, videtur esse in dolo. & ideo dolus cum dolo debet cōpensari. l. si duo. 5. de dolo. l. si ambo. 3. de compens. Et in simili no. Abb. in d. c. exceptione. col. antepe. post alios quos ibi refert. Et sit ista compensatio, vt reus qui distulit apponere exceptionem vel producere instrumentum, non teneatur in expensis. Actor tamē qui fuit prosecutus litem iniquam, post exceptionē oppositā vel productionem instrumenti, si succubuit, debet cōdemnari in expensis, secundum regulā l. properandū. §. siue autē alterutrum. C. de iud.

A Instrumētū.
Adde Iaso. d. l.
properandū. 6.
siue autē. colū.
v. de iudi.

¶ Tertio & ultimo not. † quòd licet reus iustus ab expensis ex iusta causa excusetur, vt s. dictum est. Secus videtur in actore. vt Bartol. dicit per istum tex. non tamen præcisè intelligatis quòd actor non possit excusari. Sed in actore requiritur causa magis iusta, quàm in reo. idē Barto. dicit in l. eum quem temere. s. de iudic. in vers. ad vnum tamen aduerte. alleg. istam l. & fatetur Bartol. hic quòd etiam ex parte actoris potest esse iusta causa: videlicet quando actor destitit cognito quòd debebat desistere: & tunc releuatur ab expensis. l. destitisse. s. de iudi. Et hoc intelligendum videtur quando à principio habebat euidenter iustam causam litigandi, & contrarium ab eo perscrutari non potuit^a: & sic cessat ratio quæ in tex. allegatur. & de iusta causa in persona actoris not. Cardin. in consilio xciiij. s. alleg.

^A Potuit. Imò adhuc obseruamus q̃ non releuatur, nisi eo casu, & ab eo tēpore, quo reus malitiosè distulit excipere & producere. vt s. ea. l. nume. 2. C. M.

In l. Nemo ex his. Argumenta.

- 1 Homicidium negans, si conuincatur, potest de defensione excipere.
- 2 Sententia quādoq; à reo potest dici nulla, & si qua sit, ab eadem appellare potest.
- 3 Libellus admittitur, quo quis sententiam nullam dicit, vel in integrum restitui petit.
- 4 Reus prescriptionem vel priuilegium disunctiuè potest opponere.
- 5 Reus exceptiones, quas obijcit, probare tenetur.
- 6 Negans quibus casibus puniri possit.
- 7 Exceptiones plures falso opponens, à iure de mendacio puniri solet.
- 8 Negans quali defensione uti dicatur.
- 9 Exceptio tolli potest statuto, sed non defensio.

REGVLA XLIII.

N E M O ex his qui negant se debere, prohibetur etiam alia defensione^b uti nisi lex impediatur.

^B Defensione. vide latè addi. Dy. in d. regu. nullus. super litem, a. in nouis impressionib⁹. H. C.

^C Adde latè addi. Dy. in d. regu. nullus. in addi. super litem, a. l. ij.

¶ E A D E M regula habetur in regula, nullus pluribus. eod. tit. in vj. & idem dicitur in l. nemo prohibetur. s. de exceptio. vbi glos. dixit hoc etiam procedere in exceptionibus contrarijs^c. Et hoc clarum est si conditionaliter proponatur: vt not. per glo. in l. si quidem. C. de exceptio. & tradit Dyn. in dicta regul. nullus. colū. ij. versic. vnde videtur mihi. vbi exemplum ponit in eo qui negat debitum: & si contingat probari, opponit exceptionem pacti de non petendo, vel solutionis. Et ista cautela vtuntur

tur aduocati. Quia primo negant, deinde sub conditione exceptiones opponunt: vt dicunt Bald. Angel. & Salic. in d. l. si quidem. & idem Bal. in l. j. colum. v. vers. circa secundum. C. de furt.

- 1 ¶ Et ideo⁺ accusatus de homicidio^a, pōt opponere negando se commisisse homicidium: & si probetur, pōt dicere se illud fecisse ad defensionem: vt not. Bar. in l. cum de indebito. §. de probat. in authen. contra qui propriam. C. de non nu. pecu. vt etiam Bald. col. pe. ver. iuxta prædicta quæro. Abb. in c. is qui. in princ. per illum text. de solu. & hoc not. Pau. de Cast. in consil. xxxvj. in præsentī casu. Et istam communem opi. dicit Soci. in d. l. nemo in fi.
- 2 ¶ Et in simili⁺ procedit libellus in quo reus condemnatus dicit sententiam nullam: & si qua sit, appellat: vt not. Barto. in l. si expressum. in iij. q. §. de appel. glo. & Bart. in l. j. C. quando prouo. & Bal. ibi in vers. quinto quæro. idē Bal. in tale pactum. §. qui prouocauit. in xvij. q. §. de pac. Specul. in titu. de senten. §. iusta. vers. sed nunquid. & Cuma. in consil. xxxvj. proponitur. Abb. post Host. & alios in c. dilecto. de appel. & dixi ibi post Perusinum.
- 3 ¶ Sic etiam⁺ admittitur libellus in quo quis dicit sententiam nullā: vel petat restitutionē in integrū. c. cōstitutus. vbi Abb. de rest. in integ. per illū tex. & idem Abb. in c. cū olim. col. ij. de priuileg. Et non solum conditionaliter, vt §. dictū est, sed etiam simpliciter exceptiones cōtrariæ opponi possunt. Quia in dubio oppositæ vidētur disiunctiue: vt no. Inn. in c. auditis. de præscri. vbi Abb. col. vij. tertio opponitur. Et ideo potest reus excipere, quod soluit, & quod in testamēto liberatus sit: vt no. Bar. in l. j. C. de fal. causa adiect. leg. in ij. opposi. ¶ Similiter⁺ reus potest se tueri ratione prescriptionis & priuilegij disiunctiue: quia de vna exceptione transit ad aliam: vt not. per glo. in d. c. auditis. in vers. præscripsisse. de præscri. & bene facit tex. in c. cum personæ. §. quod si tales. de priuile. in vj. & Abb. declarat in c. abbate. col. ij. de verb. signi. Et prædicta procedant in pluribus actionibus contrarijs: secus esset vna exceptione contraria in qua reus non auditur si contrarietatem contineat. l. ij. ver. sed si alius. & ibi Ang. §. quādo appel. sit. & not. Bar. in d. l. nemo. facit text. in c. solitudinem. de appel. in l. j. C. de fur. & in regula, vbi repugnantī i. i. cod. cum simili. declarando, vt ibi dicam.
- 5 ¶ Secūdo⁺ regula præcedit in pluribus exceptionibus quæ

^a Homicidio. Adde latif. Ias. in l. j. C. de furtis si. col. vers. quid in criminalibus. & eundem in l. v. vim §. de iusti. & iu. & qualiter hoc probabitur? dic quod potest probari per testes deponentes de credulitate. ita Hippol. de Marfil. in sing. xix. inci. tu teis. vbi alleg. quamplures. nempotest etiam probari per coniecturas. vt in eodē singula. in fin. Hiero. Chuc.

per reum probari debent: & actor non grauatur onere probandi, vt in exceptione prescriptionis, & priuilegij, & pacti de non petendo. Secus si actor grauatus sit onere probandi: vt quia reus negat numeratam esse pecuniam: & etiam se soluisse dicit. Nam istæ exceptiones simul opponi non possunt: vt not. Barto. in d. l. nemo.

¶ Sed talis differentia nō videtur procedere: quia, vt s. dictum est, exceptiones contrariæ in dubio disiunctiue oppositæ videntur: vt no. Inn. in d. c. auditis. ergo nihil ob stare videtur quominus simul proponi possint: & quia nō videtur subesse ratio diuersitatis. Nam quādo reus opponit exceptionē priuilegij & prescriptionis: vt i. d. c. auditis. ipse reus probat vtranq; exceptionē, quia habet actor fundatā intentionē de iure cōi: & ita hoc procedit secundū regulas iuris cōmunis. Et eodē modo videtur qñ reus negat qđ petit, & etiā dicit se soluisse, secundū regulā iuris nō tenet probare negatiuā. l. actor. C. de prob. ideo actori onus probandi incumbit secundū ordinē iuris. Et propter hoc nō debet magis in isto casu quā in alio reus repelli: t̄ q̄a negās regulariter nō punit, nisi in quibusdā casibus specialiter in iure expressis. l. fi. s. de rei ven. in auth. cōtra qui p̄ priā. C. de nō nu. pecu. cū sim. ideo qđ sit lege permittēte, p̄cā nō mere tur. l. Gracchus. C. de adult. vnde sicut in casu præcedēti cōtraria p̄poni possunt, ita videt in casu isto: quia in vtroq; casu videt eadē contrarietas quæ excipiendo admittitur: vt latius dixi in c. pastoralis. col. vj. de excep.

¶ Tertio, regula fallit si lex impediāt vt hic dicitur: & exempla sunt in glos. t̄ in omnibus casibus in quibus mendacium ponitur: nam non licet vti pluribus exceptionibus, absq; p̄cā mendacij imposita à iure: vt not. Barto. in d. l. nemo. & Ange. in §. illud. el. ij. in authen. de trien. & semis. Et per istā regulam videtur dubitabilis decisio^a, quā tradit An- gel. Aret. in §. fin. col. iij. vers. quæro quid si à princ. insti.

A Decisio. Que falsa est, quia iure non probatur, adde que dixi in consil. Paris. xxx. nu. me. s. sed bene perdet, & etiā carcerabitur si iuterim bona sua in fraudem dilapidauit. I. fin. in fi. quæ in fraud. cred. dixi in consuetu. Paris. s. excvj. Caro. Moli.

de actio. vbi concludit quod debitor qui negauit debitū, si postea conuictus confiteatur, perdit beneficium cessionis propter mendacium. & ibi reprobāt Salice. qui tenet contrariū in l. j. C. qui bo. ced. poss. nam pro opinione Salic. facit ista regula.

¶ Non obstat quod dicitur de mendacio quod ponitur, quia illud habet locum in casibus in iure expressis: quia iure suo quis priuari non debet, nisi expressum sit not. Bal. in authen. ex testamento. col. penul. C. de collat. per text. §. cum igitur. in authen. de non elig. secund. nubē. & not. per glo. in c. fin. de iure patron. Et ita arguit Alex. in cons. cij. videtur prima consideratione. col. pen. lib. j. Et de ista quæstione not. Bal. in d. l. j. C. qui bon. ced. poss. colum. j. vbi distinguit.

¶ Similiter ista regula facit pro eo quod Alex. tenet in l. vinum.

vinum.col.iiij.5. si cert.peta.vbi tenet contra Roman.& concludit quod difficultas excusat à mora etiam post negationem factam:& ad hoc bene facit iste text.

- 8 ¶ Ultimo not. istum text. ibi, alia defensione vti. † quòd negans dicitur vti defensione, vt colligitur ex illa distio ne alia, quæ denotat similitudinē: vt not. in l. si fugitiui. C. de ser. fug. & in l. si. vbi Bal. C. de his qui à nō domino. Et licet negatio dicatur defensio, nō tamen propriè dicit̃ exceptio: vt no. Bal. in rub. extrà de excep. & idem Bal. in l. j. col. xv. ver. reſtat. C. qui accu. & in l. peremptorias. col. v. ver. quæro, dicit statutum. C. sen. rescin. nō pos. declarādo vt dixi in d. rub. extrà de excep. † Et ideo licet per statutum tollatur exceptio, non tollitur defensio: vt no. Domin. cap. j. in glo. ii. de lit. contest. in vj. cum simil. vt dixi in c. ex parte. col. penul. de offic. deleg.

In §. Quoties. Argumenta.

- 1 Actio certa ex pluribus, quæ competunt, est eligenda.
- 2 Reus sese tueri potest pluribus collationibus, aut etiam electionibus.
- 3 Legitimari pluries quis potest, & se pluribus tueri legitimationibus.

Q VOTIES concurrunt plures actiones eiusdē rei nomine, una tantum quis experiri debet.

- 1 ¶ **NOTA** † ex pluribus actionibus ad idem cōpetentibus, vna tantū eligi debet. ad idem tex. in l. q. in hærede. §. eligere. 5. de trib. in l. cū filius. §. varijs. de leg. ij. cum si. & facit tex. in c. & qui duas^a. de elec. in vj. Et ista regula bene procedit in actore prout loquitur: secus est in reo qui potest se defendere pluribus exceptionibus: vt 5. ca. l. in prin. & no. per gl. in d. §. eligere. Et similiter tex. in d. c. & qui duas. procedit in actore: † secus est in reo qui potest se tueri ex pluribus collationibus^b vel electionibus: vt no. Card. in c. post electionē. per illum text. de concess. præbē. & Abb. ibi in tertio notabili. & idem Abb. in ca. cū olim. el secundo, circa fi. de priuilegijs. Lapis in allegatiōe clij. & est vltima in ver. ad secundā quæstionē. Cald. in cons. vij. de elect. Ro. in cōsi. cccxxiiij. quo ad primū. in secundo dubio. Domin. in d. cap. & qui duas. Et hoc declaratur per Ro. in cōsi. cccl. in casu propositæ cōsultationis. in secundo dubio. & per Abb. in c. cū olim. in gl. in verbo, elusionem. de re iudi. † Et ad prædicta facit: quia pluries quis se legitimari potest, & ex vtraq; legitimatione poterit se

^a Duas. Vbi vide Anch. qui singulariter loquitur. Hic. C.

^b Collationibus. Adde Fely. c. cum olim. de re indica. & latiss. in repet. c. in nostra. de rescriptis, in ij. col. in ver. tualis multiplicatur &c. Hic. Chuc.

tueri: vt tradit Paul. de Castr. in consil. ccxxvij. viso testamento. circa finem
¶ Item regula, vt dixi, procedit in actore qui à seipso certificari debet.
Secus si factio aduersarii impediatur: quia tunc libellus incertus admit-
titur: vt dicit Barto. hic per illum tex. alleg. in glos. in l. j. §. qui autem. §.
quorum leg. vbi Barto. idem dicit cum simili. vt tradit Alexand. in l. vbi
autem. §. qui illud. de verborum obligatio. & in consil. clxxxij. lectis &
ponderatis. lib. ij. & dixit in l. edita. in secundo genere cumulationis. C.
de eden. & etiam dixi ibi de intellectu. §. sed neque. in authentic. de si-
iuss. alleg. in gloss. hic.

In l. Toties. Argumenta.

- 1 Hæres insolidum tenetur, qui de dolo proprio tenetur.
- 2 Hæres de dolo defuncti non tenetur.
- 3 Hæres quando de dolo defuncti teneatur, etiam de eo quod ad eum non peruenit.

REGULA XLIII.

TO T I E S in hæredem damus actionem de eo quod ad eum peruenit, quoties ex dolo defuncti conuenitur non quoties ex suo.

¶ N O T A quod † hæres qui ex proprio dolo conuenitur, tenetur ¹
insolidum. Sed quando ex dolo defuncti, tunc tenetur solum de eo quod
ad eum peruenit. ad idem tex. quem glo. hic adducit in l. quod in hære-
dem. §. si seruum. ver. toties. §. de ser. corrup. vbi glo. Et ratio manifesta
videtur: quia in primo casu quando ex proprio delicto conuenitur, ipse
est autor principalis delicti: ideo etiam pro eo quod non habuit tene-
tur. l. in hoc iudicio. §. de ser. corrup. & facit text. in l. j. §. rectissime. §. de
vi & vi arma. in l. j. §. interdū. §. si quadru. pauper. fec. dicatur. & quia pœ-
na sequitur suos autores. l. sancimus. C. de pœnis. † Sed pro dolo defun- ²
cti hæres non tenetur, nisi pro eo quod ad eum peruenit. & facit text. in
regula, sicuti. §. eod. c. cum si ibi alleg.

¶ † Et quandoque etiam hæres tenetur ex dolo defuncti pro eo quod ³
ad eum non peruenit, videlicet in conditione furtiua: vt not. Bar. in l. si
pro fure. per illum text. §. final. §. de condit. furt. Et hoc est speciale, pro-
pter frequentiam furtorum: vt not. Bartolus in l. j. de priuat. delictis.
column. j. cum similib. vt tradit Corn. Perusin. in consil. ccxxij. licet
hac consultatione. column. ij. libr. j. Et quandoque etiam hæres non
tenetur de eo quod ad eum peruenit. l. ij. §. fina. §. vi bono. rapto. decla-
rando vt not. Barto. in l. j. §. de priua. delict. & per gloss. & Doct. in l. j.
C. ne ex delicto defunct. Et de his lauius videbimus in regula, pœna-
lia. j. eodem.

In l. Neque pignus. Argumenta.

- 1 Pignori dari sua res potest nemini.
- 2 Pignori vel seruitutis ius in re sua nemini potest dari. & nu. j.
- 4 Acquiri quando potest alicui res sua acquisitione noua.

Depositiu in re propria fieri non potest, sicut nec precariu.

5 Emptio rei proprię quare non valeat.

6 Emere rem suam per aliū quis potest, quod per se nō potuit.

REGVLA XLV.

NEQVE pignus, neque depositum, neque precarium, neque emptio, neque locatio rei sue consistere potest.

1 ¶ PRIMO noto † quod res propria pignorari non potest. ad idem tex. in l. si rem alienam. la. ij. ff. de pigno. actio. Sic etiam in re propria nō constituitur vsusfructus. l. vti frui. in princip. ff. si vsusfruct. peta.

¶ Nec res propria alicui seruit. l. in re communi. §. de serui. vrb. præd. l. cum in fundo. in prin. ff. de iure dot. l. si qui ædes. §. serui. vrb. præd. l. quicquid. §. communia prædio. Nam sicut res mea non potest vterius mea fieri. l. sequitur. §. lana. §. de vsucap. §. item nemo rem suam. instit. de inutil. stipul. Ita videtur quod aliquod ius habenti, ple-

num dominium acquiri non possit. † Et ideo ius pigno-

2 ris vel seruitutis nō acquiritur: & hoc intelligitur quando res perfectē & irreuocabiliter acquisita sit. Secus si re-

3 uocabiliter: quia tunc res propria iure pignoris retineri potest: vt not. Bar. in Lex sextante. §. Latinus. de excep. rei iud. vbi etiam allegat tex. in l. in rebus. vbi Bald. col. penul. C. de iure dot. & in l. debitor. ff. ad Trebel. vbi Bar. idem dicit. & facit tex. in l. non quocunq; in prin. de leg. j. & idem not. Bart. in l. in bello. §. si quis seruum. per illū tex. §. de capti. & postlim. reuer. & Ang. hoc idem scribit in consil. cvij. viso dicto puncto. ad finem.

4 ¶ Item † regula procedit quando quis habet dominium de iure communi: secus si de iure speciali: vt not. Bartol. in l. fina. colum. ij. C. de sacrosanct. eccle. & in l. j. C. commu. de lega. & in l. idemque. in princip. ad fi. §. qui pot. in pign. hab. cum simil. vt Alex. tradit in l. j. colum. fin. de leg. j. Aret. in consil. clx. longa est. col. ix. & in l. existimo. de verborum obliga. colum. ij.

¶ Et ad prædicta facit † quia res mea potest mihi acquiri ex noua acquisitione, quando prima causa acquisitionis est dubia: vel quando per secundam pinguior acquisitionis sit. vt not. Domi. post Ioan. Mo. & Ioan. And. in c. cum personæ. §. quod si talis. de priuileg. in vj.

¶ Secundo noto, quod depositū nec precariū in re propria fieri

A Possit. Vide latissi. Ia. in §. sic itaque. col. iij. vers. glo. in verbo, magis &c. quē de verbo ad verbum refert Benedictus de Vadi. in addi ad Socium in tracta. fallen in reg. c. & latē etiam per Felynū in c. inter dilectos de fid. instrum. Hiero. Chuc.

n Reuocabiliter. Alex. consil. c. nu. 6. lib. vj. latē And. Tira. in trac. retrac. proxi. §. i. glof. vj. nu. 12. cum seq. Dixi in mo. in intellectu. l. si communi. l. vnus de seruit. re. l. prædio. fin. §. qui habet cum tract. meo. simili & in iud. C. de M.

fieri potest : & idem in commodato. l. qui rem. suprâ depof. & idem in locatione, vt hic dicitur: & in l. qui rem. C. loca. Et ista conclusio intelligitur & procedit si agatur actione depofiti, commodati, vel locati, nam repellitur actor, quia contractus non valet. Secus si agatur conductione legis. l. si quis conductionis. C. loca. quia tali casu actor non repellitur exceptione proprietatis: vt notat Alexand. dicit in l. si aliquam rem. col. penult. suprâ de acquiren. posses. & idem prius voluit Paul. de Cast. in dicta l. qui rem. suprâ depofiti.

A Dubitabilis. ¶ Sed ista limitatio videtur dubitabilis ^a: quia ex quo **A** contractus non valet, non videtur habere locum quod dicitur in d. l. si quis conductionis, vel saltem dictum Alexand. & Paul. de Cast. videretur intelligendum, quando scienter ab ipso domino facta conductionis fuisset: secus si ignoranter, vt declarat Franc. de Curt. in consil. lxx. super controuersia. col. vj. versic. similiter non obstant.

¶ Item regula procedit quando fuit factus contractus respectu proprietatis: secus si respectu possessionis quem non habebam quia tunc tenet locatio & commodatum. l. si quis aliquam rem. de acquiren. posses. & ita Pau. de Cast. dicit in dicta l. qui rem in fi.

¶ Tertio & vltimo noto, † quod emptio rei propriè non valet. ad idem **S** text. in l. cum res. C. de contrahen. emp. & in l. suæ rei. §. de contrahend. empr. vbi dicitur hoc procedere, siue sciens, siue ignorans quis hoc facit. & in l. si seruum. §. de condic. indeb. l. debitor. §. de pigno. actio. Et ratio videtur: quia emptor emit ad istum finem vt dominium acquirat. l. cum manu lata. §. fina. §. de contrahend. empr.

¶ Sed cum sit dominus, vltèrius effici non potest. l. sequitur. §. lana. de vsucap. Et ista conclusio intelligitur quando quis ratione proprietatis emit rem suam. secus si ratione possessionis, quæ apud venditorem reperitur, quia emptio valeret. l. si in emptione. §. rei suæ. §. de contrahend. emp. Et tali casu pretium possessionis erit minus, quàm pretium rei. l. si mulier. §. qui possessionem. §. quod metus cau. l. si duo. in fi. §. vti posside. Et quod dictum est ratione possessionis, idem est ratione alterius iuris deficientis: vt not per glo. & Bal. in d. l. cum res. Ista tamen non sunt proprie fallentur: quia emptio fit de iure, cum non est apud emptorem: & regula loquitur de re propria emptoris.

¶ Vltimo † regula habet locum in emptore qui rem suâ emeret: secus si **6** alteri mandaret emendam: quia potest per aliû quod per seipsum nō potest. l. si tibi mandauero. §. si hi quorum. ff. manda. vbi Pau. de Cast. dicit, q̄ intelligitur ibi q̄ facit mandatū illi qui emit nomine suo, nō nomine mādantis. Sed text. ibi facit in contrariū, dū dicit, q̄ rei propriæ non valet emptio: ergo videtur quod emptio ibi esset facta nomine domini. Sed toleratur ex equitate duobus cōcurrētibus. Primo, quia res erat venalis.

nalis. Secundo ne priuetur dominio rei suæ: & etiam dici potest quòd ibi esset sua reuocabiliter secundum resolutionem factam.

¶ Et ad illum text. de re venali notandum est singulariter, quòd si post certum tempus ex conuentione res vendi potest, & elapso illo tempore res non sit vendita, quòd venditio impediri potest si debitor debitum offerat: vt notabiliter tradit Cardin. in clemen. j. nos itaque. in vij. quæst. de iureiur.

§. Priuatorum.

PRIVATORVM cōuētio iuri publico nō derogat.

¶ DE quo dictum fuit in l. nec ex prætorio. §. cod.

In l. Quod à quoquam. Argumenta.

- 1 Solutum nomine pænæ, non repetitur iure.
- 2 Pænæ an possit retineri in foro conscientiarum.
- 3 Pænæ delicto est commensuranda.
- 4 Obligatio qua delictum punitur, de iure naturali esse dicitur.

REGVLA XLVI.

QVOD à quoquam pænæ nomine exactum est, id eidem restituere nemo cogitur.

- 1 ¶ **N**O T A quòd: solutum nomine pænæ repeti nō potest: ad idem tex. in l. id quod. §. de solu. cum simi. allegatis in gl. ad idem tex. in l. pænæ. §. de condi. indeb.
- 2 ¶ Et ista regula procedit in foro contentioso. Sed in foro conscientiarum pænæ retineri non potest: quia non debetur in foro conscientiarum: vt tenet gl. xij. qñ. ij. fraternitas. in gl. fi. & no. Bal. in l. post decisionem. in fi. C. de fur. in l. iubemus. §. sanè. col. j. vers. sed nunquid in foro conscientiarum. C. de sacrosanc. eccles. & in auth. ad hæc. col. v. vers. sed dubitatur. C. de vsur. cum sim. vt late prosequitur Feli. in c. j. char. antepe. de consti. & Alex. in consi. ix. viso processu. col. iij. lib. v.

- 3 ¶ Sed ad declarationē dictæ gl. quæ cōmuniter approbatur cōsiderandum est, vt dixi in d. c. j. col. antepe. Quia si pænæ sit cōmensurata ad delictum, non videtur q̄ gloss. bene dicat: debet em̄ pænæ delicto cōmensurari. c. q̄siuit. de his quæ fiunt à ma. par. ca. c. felicitis. §. illud. in fi. de pœnis, in vj. xxiii. q. j. c. nō afferam⁹ stateras. & tali casu lex videtur iniusta quæ fundata est in vtilitate publica, quæ est vt delicta puniātur. l. ira vulneratus. ff. ad l. Aquil. c. vt famæ.

A Pænæ. Cor. se. in sing. ver. pænæ. vide Decium c. j. de cōstitut. vbi etiā ad Decium tetigi. C. M.

fama.de sen.excom.

A Cōscientie.
Dixi ad Alex.
cōfi. cxix. n. 16.
lib. vj. late do.
And. Tiraq. in
præf. tra. Re-
tract. num. 73.
C. M.

B Iustè. Secus
si iniuste. And.
Tiraq. in præ-
fa. Retract. nu.
68. vltra quem
adde Bal. cōfil.
cxv. cōfi. ccx.
libro j. l. si
duo patroni. in
fi. s. de iureiur.
Deci. cōfi. cc-
cccx. C. M.

¶ Et cum lex iusta sit, etiam obligat in foro cōscientiæ²: **A**
vt no. per gl. in c. quæ in ecclesiis. vbi Bal. de constit. &
no. Abb. in c. j. de cōsti. & in proæ. Decret. Rex pacificus.
in ij. q. Pet. de Anch. in cōfi. xiiij. videretur prima facie.
Bal. in auth. ingressi. col. viij. C. de sacrosan. eccle. Alex. in
cōfil. xxix. statuti. col. iij. li. ij. cū si. vt dixi in d. c. j. col. vij.
¶ Et ideo iuste^b captus, peccat si aufugit: vt no. per glo. j.
dist. in c. ius gentium. in ver. seruitutes. & in clem. pasto-
ralis. in ver. per violentiam. de re iud. Et quod dixi com-
probatur, † quia obligatio ad pœnam delicti, est de iure⁴
naturali: vt not. Bar. in l. ex hoc iure. col. fin. s. de iustit. &
iur. gl. in l. seruus. s. de his qui no. infa. facit tex. in l. si. vbi
Ang. C. de colla. fund. patri. lib. xj. in l. eius qui delatorē.
s. de iure fisci. ergo pariter in foro cōscientiæ videtur
obligari: quia cōscientia secundum ius naturale iudica-
tur. Nam cōscientia non ligat, quos natura nō obligat:
vt dicit Bal. in l. j. in fi. C. de vestiga. & commis. not. Abb.
in c. j. in fin. de resti. in integ. gl. in d. c. fraternitas. potest
saluari, quando pœna delicti esset excessiua. Et tali casu
lex esset iniusta quæ in foro cōscientiæ non obligat: vt
not. Abb. in d. c. j. de constit. cum simi. vt dixi ibi. Ex quo
infert, quod lex quæ pœnam imponit ratione pœnæ,
non plus vel minus cōscientiam astringit. Sed vis tota
in hoc consistit, an lex iusta sit, vel iniusta: & secundum
hoc regula hic procedit etiam in foro cōscientiæ quan-
do pœna iuste imponitur. Secus si iniuste imposita est. &
de hoc latius dixi in d. c. j. de consti. vbi videndum est.

In l. Consilij. Argumenta.

- 1** Consilium, modò non fraudulentum, non ligat consulētē.
- 2** Assessor, & qui pro officij ratione consultitur, de malo cōsilio tenetur.
- 3** Doctor q̄ imperitè consuluit, dānū passo satisfacere tenet.
- 4** Consilium præbens quando teneatur, & quando non.
- 5** Consulens, in atrocioribus pari pœna punitur.
- 6** Consulens, quando pœna speciali plectatur.
- 7** Consulens non tenetur, si de interdīto vnde vi agatur.
- 8** Consulens indistinctè punitur, si eius nomine delinquatur.
- 9** Consulens alieni, præsumitur causa mouens principaliter, & quare merito punitur.
- 10** Consulens tunc punitur, si ex consilio delictum sequatur.
- 11** Consulens ex consilio non punitur, ni consilium præcelisse delictum probetur.
- 12** Consilium non punitur, nisi ad malum tendere probetur.

Consu

- 13 Consulens non damnatur, si principalis absoluitur.
 14 Consulens non tenetur, consilio in tempore reuocato.
 15 Consulens non punitur statuto poenam facienti inponente.
 16 Consulens quandoq; mitius punitur, qualitate actus facientis.
 17 Consilium præstare quando quis dicatur.

REGULA XLVII.

CONSILII non fraudulenti nulla obligatio est, ceterum si dolus & caliditas intercesserit, de dolo actio competit.

¶ **E**x ista regula sumitur illa que habetur eo. ti. in vj. quæ idem dicit, qd nullus ex consilio dummodo fraudulentum non fuerit, obligatur. Et huius conclusionis glo. ibi rationem adducit: quia consilium non necessitat. xliij. q. j. in c. quod præcipitur. & in c. cum olim. de arbit. Et explorare quis apud seipsum debet an consilium sibi expediat. l. ij. §. si. supra manda. Exhortatur enim ille qui dat consilium, & exhortatio liberam voluntatem excitat: ut dicitur iij. dist. in fin.

¶ Et ex ista ratione inferri videtur, quod regula habeat locum dato quod ille cui datur consilium non fuisset aliàs facturum: quia militat eadem ratio, quod consilium non imponit necessitatem, & confirmatur opin. glo. hic quæ ita tenet, & idem concludit Perus.^a post Ioan. And. in d. regu. nullus.

¶ Secundo ex ratione prædicta inferri videtur, qd si consilium necessitaret, quod ex tali consilio consulens obligetur: quod tamen non videtur verum: quia si bona fide dedit consilium, non debet obligari.

¶ Et hoc in contractibus, prout regula loquitur & intelligitur. ¶ Secus est in consilio quod præstatur ratione officij, puta in assessore: quia ipse de malo consilio tenetur. l. ij. supra quod quisque iur. de quo dixi in consil. viij. col. ij. & idem est in advocato, saltem quando consilium dedit ei qui aliàs facturum non fuisset, ut concludit Perus. in d. regu. nullus.

¶ Et notandum est, quod ille doctor qui consuluit per imperitiam si lata sit sententia, tenetur satisfacere illi contra quem lata fuit sententia: ut not. Abb. in c. tua nos. de homici. in princi. post Ant. de but. ibi. & Ioan. de Ana. ibi dicit illud esse verum, quando iudex qui iudicauit tenebatur

A Perus. Vbi dicit, qd i cōtra tīb^o vel quasi qd nō tenet de cōsilio, siue ille cui præstat cōsiliū fuisset illud aliās facturū, siue non: licet Dy. ibi contra. & per Ias. vbi cōtra more suū tantū remissionib^o fuit cōtētus. in 4. omnes. in sit. de act. ij. col. vers. vl. no. & d. Phil. Dec. in c. si. de off. dele. co. vj. vers. xj. & vl. & c. & Rom. singul. de cel. xj. H. C.

B Assessore. Vi de l. i. in d. 4. omnes. de act. in sit. ij. col. & l. j. C. de ser. fu. iij. co. & latiss. eūdē do. Phil. i cōs. viij. incip. viso puncto, & diligenter examinatis. H. C. c. Advocato. Tho. Parpad. rep. l. exigēdi. col. iij. C. de p. cu. Hier. Cag. repe. l. diē fun. do. co. ij. de of. si. ass. C. M.

D Iudex. Vide Rom. in consil. cccxvii. vbi

dicit, & index non tenet sequi consilium sapientis electi de consensu partium si videat illud esse iniustum. & per Abb. c. cum in veteri. de elec. vij. col. & an talis sententia data secundum predictum transeat in rem iud. vide Abb. c. cum quare. ij. col. de re iud. H. C. A Delictis. Vide eundem. c. j. de offi. deleg. col. v. in fi. ver. in secundo membro & c. & Feli. c. sicut dignum. de homi. in ij. col. ver. nota ibi animam. vbi etiam dicit hanc eodem. & in dic. j. col.

iii. ver. secundum batur sequi consilium, aliis secus.

membrum. H. C. ¶ Sed tamen idem videtur in consilio quod non sit sequendum, dummodo ille qui iudicauit motus sit ex consilio, aliis non facturus: ut not. Perus. in d. reg. nullus.

¶ Et de consiliariis dominorum quomodo teneantur, not. Abb. in c. sicut dignum. col. fin. de homici.

¶ Secundo ista regula non habet locum in consilio dolo so, ut expresse hic dicitur. Et tali casu quis ex dolo obligatur, licet dolus sit causa impulsiva, ut Bal. dicit in d. regu. nullus. & sequitur ibi Perus. in prin. Et de consilio dolo exemplum habetur in l. quod si cum scires. & in l. si quis affirmauerit. supra de dolo.

¶ Tertia regula non habet locum in delictis simpliciter. Sed secundum communem opinionem distinguitur, quod si is cui consulitur non erat aliis facturus, consulens pari poena tenetur. Sed si erat facturus absque consilio, mitius puniatur. ut prohatur in c. sicut dignum. §. qui vero. de homi. in l. non solum. §. si mandato. in ver. & Attilicinus. infra de iniur. & ita tenet glossa in §. ope. in verb. certe. in sti. de oblig. quare ex delicto. & in l. j. §. persuadere. in ver. facturus. supra de ser. corru. & in l. sape. in ver. etiam vbi Bar. de ver. signi.

¶ Et dicit Alber. in l. ob haec verba. supra de his qui not. infam. quod doctores communiter ita tenent. & Bald. ibi idem sequitur col. ij. & in l. data opera. col. xvij. C. qui accu. in l. j. col. ij. C. de ser. fug. Sali. in l. j. col. viij. C. de rap. virg. Abb. in c. j. de offi. deleg. Imol. in c. querelam. in fi. de elect. & Matheylanus in notabili xviij. nota quod is cuius consilio. vbi propter hoc reprehendit Bar. in l. non solum. §. si mandato. col. iij. supra de iniur. vbi indistincte tenet quod consulens teneatur sicut principalis. & dictum Bart. sequitur Imol. in cle. j. col. v. de poenis. Angel. Aret. in tract. Malefic. in ver. mandatorem. col. fi. in ver. vigesimo secundo quaeritur.

¶ Sed dictum Bar. saluari & concordari potest, ut intelligatur secundum distinctionem supradictam quare communiter approbatur. facit quod no. Ang. in l. is qui opere. col. j. §. de furt.

de fur. dum alleg. Ioan. And. in c. fœlicis. de pœnis. in vj. & idem Ang. in l. in furti. §. ope. eo. ti. de fur. Bart. Veron. in consi. xxvij. requisitus. col. pe. Et secundum prædictam distinctionem intelligitur tex. in §. ope. dum absolute dicit qd furti non tenetur. Nam intelligitur eadem pœna: minori tamē pœna puniri potest arbitrio iudicis: vt no. Ang. in locis. §. proximē alleg. & ita etiam declarat quod no. Bar. in consi. clxv. in q. quæ vertitur.

¶ Prædicta distinctio nō habet^a locum in atrocioribus, in quibus consulens indistinctē pari pœna punitur. d. c. fœlicis. de pœn. & in cle. j. eo. ti. Dicit tamen Feli. in c. j. de offi. dele. qd fortē dicta iura debent restringi secundū distinctionem supra factā, per tex. in d. c. sicut dignū. vbi ita distinguitur in homicidio quod videtur esse de grauioribus. & ad hoc videtur tex. in d. c. fœlicis. iuncto. §. il lud. vbi nudo consilio pœna mitigatur. Sed tamen limitatio prædicta defendi potest per dicta iura quæ loquuntur in homicidio qualificato cardinalis vel archiepiscopi. & facit tex. in l. vtrum. supra de parric. in l. quisquis. C. ad legem Iul. Et hoc videtur velle Bal. in l. j. col. ij. C. de ser. fu. vbi inquit, qd in atrocissimis cōsulens punitur, licet principalis fuisset aliās factururus.

¶ Non obstat tex. in c. sicut dignum. quia loquitur in homicidio simplici. Non obstat. §. illud. quia loquitur de consilio nudo quod nihil addit, & gl. ibi dicit. Secus videtur in consilio quod augeret malitiam: licet aliās esset factururus, & de duplici consi. no. per glos. in cle. in ver. consiliarios. de foro compe.

¶ Secundo prædicta distinctio non habet locum quādo

specialis^b pœna consulenti imponitur: quia tunc dispositio legis de qua constat, attenditur. l. j. C. de rap. virg. vbi Sali. in viij. col. vers. secundo quæro. & not. Bar. in l. is qui opem. supra de fur. vbi allegat tex. in l. j. C. de nili agger. non rump. & hoc modo procedit tex. in l. j. §. persuadere. supra de ser. corrup. secundum Sali. in l. j. colum. ix. de rap. tu virginum.

¶ Tercio prædicta distinctio non procedit in interdicto c vnde vi. in quo ex consilio quis non tenetur: vt not. Inn. in c. querelam. de elec. per c. cum ad sedem. de restit. spol. sequitur Ang. in d. l. is qui opem. circa fi. supra de fur. Bal. in l. j. col. x. ver. sexto quæritur. C. de serui. & aqua. Abb. in c. sicut dignum. col. fi. de homi. vide tamen Ro. in sin-

A Habet. Ad. de eundē do. Phil. in d. ca. j. col. vj. ver. prædicta distinctio & c. & idē quod tenet Fel. in d. c. j. tenet in d. c. sicut dignū.

B Specialis. Idē tenet in c. j. in vj. fallē. & ibi Feli. in ij. limi.

C Vnde vi. Idē vbi 3. in v. fall. & ibi Fel. ver. limita quarto. & las. remissiue 14. oēs. inst. de act. ij. col. & l. j. C. de ser. fu. gi. iij. co. H. C.

guari dcclxij. in contractibus. vbi dicit contra Inno. fuisse determinatum per dominos de Rota, per ea. sicut dignum. de homicid.

A Nomine. Idē tenet vbi supra in vj. fallen.

¶ Quarto non procedit quando ille cui fuit datum consilium nomine^a consulentis deliquit: quia tunc consulens^A indistincte tenetur: vt not. Bal. in l. metum. in fi. C. quod met. cau. allegat c. cum quis. de resti. spo. Et licet ipse loquatur in mandante, idem videtur in consulente, quia apparet quod sit motus ex consilio.

In dubio. Vbi de eūdē, vbi 3. col. vj. vers. & est notandū. & Feli. c. sicut dignū. iij. col. 7. tertia conclusio. & vide Bald. in sua Margar. in ver. consiliū. vbi dicit, qd qn quis locutus est alicui, & iuit & commisit delictū in breui spatio, qd præsūmif. fecisse de consilio illius, quod not. H. C.

¶ Et ad prædicta notandum est, quod in dubio^b præsumitur quod principalis motus sit ex consilio, & quod non^B fuisset aliās factururus: quia in dubio non præsumitur delictum. l. merito. supra pro soc. c. j. de scrutinio. ita Feli. dicit in c. j. col. v. ver. vtrum autem. de offi. deleg. Sed ratio præallega. videtur facere in contrarium: quia hoc modo consulens plus punitur, & principalis nō propter hoc magis excusatur. Idem tamen quod dicit Feli. tenet Bald. in l. data opera. col. xvij. C. qui accus. vbi alleg. l. j. C. de rap. virg. & idem expresse dicit Ange. in l. j. in princ. in vers. ultimo est videre. supra de eo per quem factum erit. & Ioan. de Ana. post Cardi. in c. ad audientiam. in v. colū. in fi. de homici. & dicit Bal. in l. j. col. ij. C. de seru. fug. quod an esset aliās quis factururus, in probatione facti consistit. Ex coniecturis tamen potest probari: vt not. Bal. in d. l. j. col. iij. facit quod not. Bar. in l. si ventri. §. si. supra de priuileg. cred. Bal. in c. j. §. iniuria. col. viij. vers. quæro si Titius. de pace iur. firm. & in l. multum interest. col. iij. C. si quis alte. vel sibi, cum simil. Sed cessantibus coniecturis præsumendum est in dubio quod non fuisset aliās factururus: vt supra dictum est.

c Sequutū sit. Idem in d. c. j. col. vj. ver. iij. ad hoc &c.

¶ Et vltcrius ad declarationē supradictorum notandum¹⁰ est primo, quod ad hoc vt ex consilio quis teneatur requiri^C tur qd delictum sequutum sit: vt no. Car. in cle. j. in princ. in q. xij. de pœnis. Et in ipso actu debet consilium præstari: vt tradit Signorolus in consi. cxxxv. in q. circa finem. Et hoc quod dictum est intelligitur nisi consilium per se consideretur: quia etiam per se est titulus criminis, & indistincte punitur: vt not. Bald. in l. data opera. col. xvij. in princ. C. qui accu. vbi alleg. l. j. §. persuadere. supra de seru. corrup. & idem dicit Bart. in l. non solum. §. si mandato. supra de iniur. & sequitur Ang. Arc. in d. ver. mandatorē. in fi. & tali casu punitur etiā factō nō secuto. vt not. Sal. in l.

in l.j.col.iiij.in j.q.C.de rapt.virg.

- 11 ¶ Secundo notandum est, quod ad hoc ut quis ex consilio obligetur, probandum videtur quod consilium praecesserit delictum^a, ut not. Bal. in l.j.col.iiij.C.de ser.fug. & in l.ob hac verba.col.ij.de his qui notan.in fa.vbi allegat glos.in l.si verò non remunerandi.§.si verò post creditum. s. mandati. sequitur Alex. in consil. excvj. circa columnam j. libro ij.

A Delictum. Idem ubi s. col. vj. versu. tertio limitatur. & Ias. in d. l.j. in v. col. ver. ij. diligenter no. &c.

- 12 ¶ Tertio requiritur, quod consilium sit ad malum^b, & quod constet de malo consilio: aliis in dubio debet interpretari quod bonum sit consilium, ut consulens non teneatur: ut not. Bald. in l.j.col.iiij. versu. & not. quod consilium. C. de ser.fug. & sequitur Alex. in consil. cxxvij. quoniam abunde lib. iiij. facit text. in l. meritò. s. pro socio. facit quod no. in l.j.C. de his quib. ut indig. de verbo, vindicta. & ibi Paul. de Castro, & Alexand. Et de verbo, auferri, not. Ang. in l. postquam. circa fin. de pet. heredit. cum simi. ut dixi in ca. in praesentia. de proba.

B Malum. Idem tenet ubi s. §. ij. conclu. in vj. col. & Ias. in d. l.j. col. v. versu. ij. multa not. &c.

- 13 ¶ Quarto consulens non potest condemnari si principalis fuit absolutus: ut not. Innoc. in c. sicut dignum. de homicid. ubi Abbas & Ioan. de Ana. sequuntur. & Pet. de Anchar. in regula, accessorium. in xj. char. colum. j. versu. iuxta praedicta quazro. de regu. iur. in vj. & dixi in consil. viij. col. iiij. in fine.

C Inno. Caue, quia Innoc. ibi non loquitur de absolutione iudicis, sed partis. Idem tamen vult Deci. in c. j. col. vj. de of. deleg. ubi hoc reprobat. C. Molin.

- 14 ¶ Quinto consulens non tenetur si consilium reuocauit^d, ut not. Inn. in c. ad audientiam. de homi. cum simil. ut tradit ibi Ioan. de Ana. col. iiij. & declarat ut per Angel. Aret. in d. verbo, mandatore. in fi. Et dictum Innoc. sequitur Bal. in d. l. non solum. §. si mandato. col. iiij. de iniurijs. cum simil. ut tradit Alex. in consil. lxxv. visa. col. iiij. lib. iiij. Feli. in d. c. ad audientiam. in fi.

D Reuocauit. Vide Feli. in d. c. j. versu. limitato. quinto. & ibi do. Phil. in xj. fallen. vj.

- 15 ¶ Sexto, statutum quod imponeret poenam facienti non haberet^e locum in consulente. Et hoc in simili in mandante tradit Bal. in l. non ideo minus. col. vj. ver. ego reuertor. C. de accusa. & late Alex. in d. consil. lxxv. lib. iiij. s. allegato. facit quod not. Bartol. in l.j. s. de sicar. Abb. in c. inter sollicitudinem. de purga. vulga. not. in c. mulieres. de senten. excom.

E Haberet. idem tenet Feli. d. c. j. in fin. iij. col.

- 16 ¶ Septimo, propter diuersam qualitatem facientis consulens quandoque in minori poena^f punitur. l. qui seruo. §. idem placuit. & quod ibi Bar. §. de fur. s. hi qui. versu. si verò ope. instituta. de obli. quae ex delicto. Salic. in d. l.j. col. viij.

F Poena. Idem tenet ubi s. in vj. col. versu. octauo fallit.

in ij. q. C. de rapt. virg. facit tex. cum gl. fin. in c. tanta. lxxxvj. dist. & no. Io. de Ana. in d. c. sicut dignum. §. ille etiam. de homi. & facit quod not.

Bar. per illum tex. in l. huius actionis. §. quod falso tuto.

A Dicatur. Vi-
de eundem in
d. c. j. colū. vij.
in fi. versic. po
stremo & c.
¶ Ultimo est videndum quando quis dicatur^a consilium¹⁷
præstare. de quo not. Bald. in l. j. in iiij. oppo. C. de seruis **A**
fugit. Bar. in d. l. non solum. §. mandato. in fi. Ang. Areti.
in d. ver. mandatorem. in fi. & in not. qñ. tradit Angel. in
consil. xxij. pro decisione quæstionis. Bal. in consil. cxx.
in quæstione. lib. iij. Bartholomæus Veron. in consil. xxvij. col. j. Et plu-
ra de materia consilij scribit Lucas de Penna in rubrica. C. de silentia.
libro xij.

In §. Socij mei socius. Argumenta.

1 Vassallus vassalli mei an sit mihi vassallus.

2 Baronis regis homines, non dicuntur regis homines.

3 Amicus inimici mei, non statim mihi est inimicus. & nu. 4.

S O C I I mei socius, meus socius non est.

¶ **E T** gl. hic dicit, Regula ista colligitur in l. qui admittitur. ff. pro socio. cum l. sequen. vbi ista duo verba ad literam habentur. & facit tex. in l. Modestinus. §. de verbo. signi. vbi dicitur quod libertus liberti mei non est libertus meus. gl. ibi per ista iura arguit, quod t^r vassallus vassalli mei non dicitur vassallus meus. & idem not. per gl. in l. de accessio-
nibus. in gl. mag. §. de diuer. & temp. præscript. & gl. per illum tex. in c. legitur. lxxxj. dist. & rationem adducit Bald. in c. j. §. rursus. in fine. de controuer. inuest.

¶ **E t** de hoc vassallo intelligitur quando est vassallus vassalli mei ratione alterius rei. Secus si pro eadem re: vt not. in c. j. §. illud. in tit. de prohib. alie. feu. per Fede. & ita Bar. concludit in d. l. de accessionibus. in princ. & in l. Claudius. col. fi. §. qui pot. in pig. hab. & idem Bal. in l. j. col. ij. ver ficu. quæro testator. C. commu. de leg. vbi inquit, quod vassallus vassalli mei non est vassallus meus inspecta obligatione conuentionis: sicut & colonus coloni mei non est colonus meus. Sed inspecta re mea quæ ad ipsum pertinet, vassallus meus dici potest.

¶ **E t** ex prædictis infert Spec. in titu. de feud. §. j. colum. xij. in vers. xij. quæritur, quod homo hominis mei non est homo meus: ex quo patet se cundum eum, t^r homines alicuius Baronis regis non dicuntur homi-
nes regis. & dictum Spec. sequitur gl. in cle. j. in verb. existere. de iureiu. facit quod not. Bal. in l. j. in fi. C. vnde legit. cum simil. vt dixi ibi.

¶ **I**nfertur etiam secundum And. de Pis. in l. quia admittitur. prout Fulg. ibi refert, q^d t^r amicus inimici mei nō est meus inimicus: licet de fide de-
trahatur. Bar. tamen in l. sciendum. §. si accusatio. §. de leg. dicit, quod nō
solum

solum inimicus, sed etiam amicus vel domesticus inimici mei est mihi suspectus. Et de hoc est glos. in cap. si inimicus. in verbo, nolite. xciiij. dist. facit text. in l. liberi. C. de inoffic. testamen. & in c. repellantur. de accusation. Et concludendum est, si sit copulata amicitia cum inimico
 A meo^a in perniciem, meam dicitur inimicus, adeo quod feudo priuari potest: ut per glos. in l. j. §. cum patronus. in versic. cum inimicis. §. de offic. præf. ut in dicta l. liberi. in verbo, amicitias. & in cap. j. §. porro. in verbo, assaluerit. dum loquitur de conspiratione facta contra dominum. & in cap. j. §. j. in versic. concubuerit. quibus modis feud amittit. Alias vero propter amicitiam priorem,
 4 vel postea simpliciter contractam non reputatur inimicus, ita quod repellatur à testimonio, sed bene detrahatur de fide: ut concludit Cyn. in l. si quis testibus. col. fin. versic. octauo quæritur. de testibus. & Bal. ibi sequitur. col. si. versic. quærit Cyn.

A Inimico. ad de Feli. in cap. accedens. lo. ij. in prin. & Phi. in c. postremo. ij. col. de app. vbi latè ponit ex quibus præsumitur quis inimicus. & Abbas in capit. ad hęc. lo. j. de ap. & Feli. c. cum super. de offic. delega. vbi dicitur cont. q. ille qui nō salutat me, præsumitur inimicus: qualiter intelligatur, vnde de per eos. etiam do. Aret. in ea. repellantur. de accus. in j. col. H.C.

In l. Quicquid calore. Argumenta.

- 1 Contractus calore iracundiæ initus, quando effectum sortiari dicatur.
- 2 Votū, nullum præsumitur, quod calore iracundiæ emittitur.
- 3 Votum, deliberationem non modicam requirit.
- 4 Iuramentum iracundia præstitum, non ligat iurantem.
- 5 Cōfessio per iracundiā facta, reuocari potest ex iusta causa.
- 6 Excommunicatio calore iracundiæ lata, timeri debet ut valida.
- 7 Ira non excusat delictum.
- 8 Delinquens quando propter iram excusetur.
- 9 Delinquēs per iracundiam prouocatus, puniri debet mitius.
- 9 Delictum per iram commissum, intra quantum tempus excusari debeat.

REGVLA XLVIII.

QVICQVID calore iracundiæ uel fit, uel dicitur, non prius ratum est, quàm si persecrantia apparuerit, indicium animi fuisse: ideoq; in breui reuersa uxor nec diuertisse uidetur.

REGVLA ista colligitur in l. diuortium. §. de diuor. quā gl. hic adducit: & ibi verba regulæ formaliter leguntur. ad idem tex. ij. q. iiij. in c. si quis iratus.

- 1 Et ista reg. habet locū primo in cōtractibus, prout loqui uidetur. & tenet Bar. hic. & gl. in d. c. si quis iuratus. p. tex. in l. licitatiōe. in prin. §. de polli. Et limitat nō habere

re locum in contractu facto cum ecclesia, vel ad pias causas: quia valet & retractari non debet. xvij. q. iij. sunt qui opes. quem tex. ad hoc alleg. Ro. in singu. ccccviij. incip. volo commentare. sed ille text. intelligitur in eo qui fuisset aliquid concitatus: secus si alienatus à mente fuisset propter iracundiam: quia talis contractus non deberet seruari: vt not. Ioan. And. & Ant. de Butr. in c. dudum. de conuer. coniug. cum simi. vt Feli. ^a tradit in c. sicut ex literis. de iureiur. Et hoc idem dicendum videtur in alijs contractibus.

A Vt Feli. Idē etiā Fel. c. matheus. de simo. & remissine in ca. dilecti filij. de exce. pe. co. Anto. Corse. in repert. ver. calore.

¶ Aduertendum tamen est, quia tex. in d. c. sunt qui opes. ita legi & punctuari potest, quod nihil facit: vt dicamus, si illa verba tumultuario mentis impulsu, referantur ad reuocationem donationis, nō autem ad donationē prius factam: & ita dicit Io. And. in d. c. dudum. circa si. in vers. item sciendum. Sed iste intellectus est contra illum text. dum dicit, q̄ prima donatio nō habuit iudicium ibi: nec prima iudicium habuit. & ideo tenendū est quod s. dixi.

2 Cōfessione. Feli. in proce. Greg. colum. j. C. M.

¶ Secundo etiam regula habet locum in voto: vt voluit gl. no. in d. c. dudum. iu ver. calore iracundiæ. in fi. Et hoc intelligitur quādo est talis iracundia quæ alienationem mentis inducit: aliās secus, vt Doct. ibi dicunt, vt s. retuli. & idem Abb. ibi concludit: quia Deus vult voluntarium militem. xv. q. j. c. non est. & facit tex. in c. sicut. de reg. Et quia inter alia in voto præcipuē deliberatio requiritur: vt no. Io. And. post sanctum Thomam, quem ibi refert in c. literaturam. de voto. vbi Abb. & idem Abb. in ca. sicut ex literis. de iureiur. Roma. in loco præalleg.

c Calore. Adde Ias. in l. si filiā. ij. col. C. de inof. tes. vbi ponit, qd in exheredatiōe, & in voto, & in iuramento, cōfessione, acceptatiōe beneficij: in accusatione, & in dicto vel facto calore iracundiæ: & in omnibus cōcludit nō valere, nisi post ea p̄seueraret in eadē voluntate: & i donatio facta ecclesie, tenet idem qd do. Phil. & idē etiā in delictis & in blasphemia. H. C.

¶ Tertio idem dicendum est in iuramento, quod si præstitum fuit calore iracundiæ, non obligat: vt tenet Rom. in not. supra alleg. per l. ij. C. ad leg. Iuliam maieſt. & per tex. in d. c. sicut ex literis. de iureiur. vbi Ioan. Andr. idem tenet. & hoc intelligitur, vt supra dictū est de voto: quia in hoc votum & iuramentum à pari procedunt: vt Abb. concludit in d. c. sicut.

¶ Quarto, idem est in confessione, quæ si facta sit calore iracundiæ, potest reuocari gloss. not. in c. ex literis. in verbo admonita. de diuor. vbi Abb. & not. Abb. in ca. cum venerabilis. in glos. ij. de exceptio. cum simil. vt Felin. scribit in dicto capit. sicut ex literis. de iureiurando. Et de acceptatione secundi beneficij facta per iracundiā, quod non noceat, notat Abbas post alios, quos refert in c.

in c. de multa. colum. v. vers. extra casum glo. de præben.

¶ Nota tamen, q̄ sententia excommunicationis lata per iracundiam, valet. c. si episcopus fortè iracundus. xj. q. ij.

6 ¶ Prædicta regula non habet locū in delictis in quibus quis calore iracundiæ non excusatur. l. si non conuitij. C. de iniur. & Bal. ibi declarando istam materiā, dicit, quòd sunt quædam quæ iuris effectū sortiuntur: vt repudiū, & vorum, & alia de quibus s. dictum est. Et in istis nō valet

7 quod factū est calore iracundiæ, per supradicta. ¶ Quedam sunt quæ nō sortiunt iuris effectū, prout sunt maleficia: & in illis nō excusatur delinquēs, propter calorē iracundiæ quominus puniāt. d. l. si nō cōuitij. Aliās raro propter homicidiū esset quis puniendus: quia plerunq; cum iracundia cōmittit. Et vt ista differētia inter dicta & alia, de quibus s. dictū est, habeat locū, dicendū est q̄ in delictis nō excusatur delinquens ex calore iracundiæ, dato q̄ maxima sit iracundia propter quā alienatus sit à mēte, per ea quæ s. dicta sunt, & quāuis ex toto nō excuset ille qui delinquit, pœna tñ mitigari debet in delicto cōmisso cū iracundia. vt Ro. cōcludit in notabili s. alleg. facit text. in l. j. C. si q̄s imperat. maledix. in l. famosi. s. ad l. Iul. maie. & idē Abb. concludit in c. j. de iniur. col. j. ver. puto tñ. vbi concludit,

8 ¶ q̄ ille qui prouocatus ad iracundiā delinquit, mitius debet puniri. ar. l. si adulteriū cū incestu. s. imperatores. s. de adult. vbi dicitur, difficillimū est iustū dolorē tēperare. & idē Abb. dicit in c. dilecti. col. fi. ver. credo tñ. de excep. cū sim. vt ibi Fely. tradit. & quantū ad istā mitigationē pœnæ q̄ debet fieri rōne iracundiæ de qua agit, debet probari q̄ talis fuerit iracundia quæ ipsum delinquentē à mente alienauerit: q̄ aliās nullā haberet excusationē: sed ordinaria pœna est puniendus. d. l. nō conuitii. & idē not. Abb. in c. j. in ij. not. de his q̄ fil. occid. Et difficilē est p̄bare talem iracundiā: vt Abb. dicit in d. c. dudū. de cōuer. cōiug.

9 ¶ Et infrā quantum tempus ille qui dicit alicui vel fecit iniuriā possit se excusare, allegando illud dictum vel factum fuisse per iracundiam, not. Luc. de Penna in l. omnes omnino curiales. de decur. lib. x. col. ij. ver. sed pone. Titius. vbi varias refert opi. & videtur residere q̄ infrā triginta dies hoc allegari possit. & alleg. bonum tex. xj. quæsti. iij. in c. cum apud. & in l. si vendicari. C. de pecul.

In l. Alterius circunuentio. Argumenta.

1 Actio non quæritur domino ex serui maleficio.

2 Actio non queritur non consentienti.

REGVLA XLIX.

ALTERIVS circūuentio, alij nō prabet actionē.

¶ V L T R A gl. exēprificari potest in l. q. seruus. s. de acqui. pos. in fi. † vbi ex maleficio serui domino actio nō acquirit. Et ratio regulę videt: † quia ille cui actio acquiri debet, nō videtur cōsentire in illicitis. ar. l. procurator. ver. q. si indebitū. s. de cōdi. inde. l. ij. §. si procurator. s. qđ quisq; iur. in l. si pater. de his quę in frau. cred. & idē videt in acquisitiōe qđ fit ex dispositione legis p̄ prādicta iura.

In l. Culpa caret. Argumenta.

- 1 Seruus excusari debet, qui domino subuenire non potest.
- 2 Communitas quando ob ciuium delicta teneatur.
Delictum nō impediens, quando ipsum perpetrare dicatur.
- 3 Procurator dominum in p̄nam cadere facit quandoque.
- 4 Delicto obuiare an teneatur quis ciuili iure.
- 5 Pecunia quando licitē recipiatur pro defensione alterius.
- 6 Periculum incurrere nemo tenetur.
- 7 Benefacere alteri nemo compellitur.
- 8 Offensum iuuare valens, saltē clamādo, nō tenet si nō fecerit.
- 9 Maiestatis lāsa conscius punitur, si non reuelauerit.
- 10 Delicto obuiare tenetur quis Canonum iure.
- 11 Canones si a legibus diuersum sentiūt, hoc ipsum exprimūt.
- 12 Veritas sola in foro conscientię est attendenda.
- 13 Ius ciuile credit iuri Cano. inherere, vbi nō discordat exp̄sse.

REGVLA L.

CU L P A caret qui scit, sed prohibere non potest.

¶ F A C I T alia regula quę habet in l. nullū crimē. j. eo. vltra gl. exemplificari pōt in l. j. §. occisorū. ver. hoc iō. s. ad Sillan. vbi † excusatur seruus qui dño opē ferre nō potuit. & ad idē tex. in l. si quis in graui. in prin. eo. tit. & in l. itē quærīt. §. exercitiū. ver. Labeo ait. in l. si fundus §. si. s. locati. ibi, à te aut ab eo prohibeat, quē tu prohibere ne id fiat possis. & ad idē bon⁹ tex. in l. adigere. in prin. s. de iurepa. ibi, etiā is qui libertū iurare patiat: & qđ no. Bar. in d. §. occisorū. & plura similia ad hoc tradit Ro. in cōsi. vij. visis necessarijs. col. fi. cū si. vt dixi in cōsi. lxiiij. col. iij. 2
¶ † Et de cōmunitate quādo teneatur ex delicto ciuium, quos phibere potuit, not. Pau^a. de Cast. in cōsi. ccccxiiij. quia scio. col. ij. & adde quod not. Bal. in l. ij. quę inci. qui seruus. s. de noxali. vbi inquit, quòd ille qui non impedit maleficiū, quādo ad eū spectat prohibere, videtur ipsum perpetrare. Et ideo infert, † qđ procurator facit incidere dominum

▲ Paul. consil. ccccxiiij. colū. pe. libr. ij. adde Ang. consil. cc. xlvj. Cor. consil. cccxiiij. lib. iij. Ias. consil. cxxxix. lib. iij. Albe. Bru. consil. xxviij. colū. fin. C. M.

A Teneatur. quòd sic, latè Ioan. Igne. in l. j. §. serui appellatione. nume. 132. cum sequen. s. ad Sillan. dixi ad Deci. c. j. de offic. deleg. Idem Alberi. in d. l. metum autem. §. sed licet. Carolus Molinæus.

B Tenet. Vide eundem in c. j. de offic. delega. in iij. col. ver. in gloss. ij. & c. vide de verbo ad verbum dicit omnia quæ hic, & ibi Felya. ij. col. ver. conclude ergo & c.

& Abb. ij. col. ver. aduerte. & Barba. vij. col. versic. capio. & idem Ias. in l. vt vim. penult. col. in princ. ff. de iust. & iur. & Ancha. c. dilecto. de sentent. excom. lib. vj. ij. col. versic. si quis tamen. idè Aretin. §. iuris præcept. instic. de iust. & iure. in fin. & Fely. in ca. qui alios. de hære. & sic patet hanc esse cõmunem opi. quòd de iure ciuili quis non tenetur alium defendere, nisi in casibus traditis per Barr. & alios in d. l. vt vim. & per Ancha. vbi s. tamen vbiq; quis defenderet extraneum & eum defendèdo alium occideret, nō veniret puniendus. ita Iason vbi. 3. colum. antep. versic. sed pulchrum dubium vbi dicit hanc esse cõmunè opi. & vide do. Paulp. vbi l. m.

dominū in pœnam: licet non habeat speciale mandatum si dominus scit & patitur. alleg. l. semper qui non prohibet. j. eodem. Et non caret scrupulo societatis occultæ, qui cum possit, manifesto facinori desinit obuiare. xxij. q. iij. in cap. non inferenda. & c. qui potest. & in c. quanteq. in fin. de senten. excommuni.

4 **C** Et ad declarationem huius regulæ videndum est de duobus quæ in gloss. habentur. Primo, † an de iure ciuili quis teneatur^a delicto obuiare, & alium defendere si potest. Secundo, quid de iure canonico. Circa primū gl. concludit quòd non. & hoc tenet^b Bar. in l. j. §. sed in eo. s. ad Sillan. & in l. metum. §. sed licet. s. quod met. causa per illum tex. vbi quis licitè potest pecuniam accipere vt aliū defendat: ergo datur intelligi quòd nō tenetur, quia turpiter acciperet. l. penult. s. de condi. ob turp. cau. & ita per istam rationem tenet glo. in c. quanto. de sent. excom. Et isto fundamento vtitur Iaco. But. quem Bar. refert in l. vt vim. col. j. s. de iust. & iur. Salice. in l. quisquis. §. id quod. C. ad leg. Iul. maiest. & Rom. in consi. cxvij. ex præmissa.

Et prædictam rationem omnes Moder. vbiq; sequuntur. **5** Sed tamen rationi prædictæ dupliciter responderi pōt. Primo, quòd tex. in d. l. metū. §. sed licet. loquitur quando quis suscipit defensionē alterius generaliter vt libere tur à vi hostium vel latronum: tūc em licitè accepit pecuniam: quia videtur locare operas suas, vt colligit ibi, mercedem accepisse videtur. Et tali casu res tractū habet successuum: secus videtur quando agitur de aliquo casu particulari & momentaneo occurrenti, prout Doct. loquuntur: quia videtur quòd alium quis teneatur iuuare, si potest. vt hic in regula à contrario sensu probatur.

¶ Secundo, respondetur, qd text. in d. §. sed licet. loquitur quādo quis nō poterat alium iuuare & defendere sine periculo eius: quia agebatur quòd illum defenderet à vi hostiū & latronū: & hoc gratis facere nō debet: † quia quis nō tenetur subijcere se periculo. c. ex parte. lo ij. de app. secus videtur quando absq; periculo hoc fieri possit: prout Doc. loquūtur. & ita Alb. dicit in d. §. sed licet. & no. Bal.

v. colum. in versu. & subiicit in isto primo membro &c. Hieron. Chuc.

▲ Occidere. Ias. sequitur ibi Bal. in vij. colum. ver. & ex hoc ultimo &c. dicendo quòd est speciale in crimine læsæ maiest. quòd quis teneatur reuelare: & sic quòd in alijs quis non teneatur.

■ Teneor. Pallit in eo qui aliquo iure civili est obligatus ad defensionem vel am-

litionem per-

culi, vt filius seruus, vasaillus.

vide Ioannem

Igneum in l. j.

§. quòd si quis

puta veneno.

numer. 22. cum

seq. ad Sillan.

C. M.

c Læsa. Idem

tenent omnes

quos allegauit

in j. apostil. su-

per litera a. &

vide Fely. in c.

quanto. de sen.

excom. vbi re-

fert omnes te-

nentes contra

dictum Bart.

in ea. qui alios.

vbi dicit quod

nō seruatur in

practica: licet

in c. j. de offic.

delega. dicat qd

sic. & idē Ang.

in tract. Malef.

ciorum, hic al-

leg. & dictum

confi. nūquam

potui reperi-

re. & adde qd

coniunctio san-

guinis excusa-

ret aliquan-

ter non reuelantē.

in l. j. col. iij. C. de ser. fug. vbi istam reg. intelligit, quādo quis commodē potest alium defendere: Pro communi tamen opin. facit, † quia non compellitur quis alteri be- 7
nefacere: vt per gloss. in c. ad reprimendum. de offic. ordi.
Sed responderi potest hoc non habere locum in delictis
in quibus quis obuiare debet si potest. vt in regul. hic à
contrario sensu.

¶ Et retenta communi opi. Bal. in d. l. vt vim. in viij. q. 5.
de iustit. & iure. infert, † quòd si potui offensum iuuare
clamando, & non feci, non teneor: & si scio quòd Titius
velit occidere^a Seium, si tacui, non teneor^b: licet esse ho-
nestum reuelare. & idem Pau. de Cast. in l. j. C. de his qui-
bus. vt indig. & facit quod not. Barto. in l. vtrum. in fi. de
parricid. & in l. j. §. occisorum. 3. ad Sillan.

¶ Et prædicta communis opi. limitatur secundum Bal. in
c. j. de offi. deleg. non habere locum in delicto parricidij.
per d. l. vtrum. & idem Barto. in d. l. j. §. occisorum. de quo
dicendum est vt dixi in d. c. j. col. iij. de offic. deleg. 9

¶ † Similiter in crimine læsæ^c maiestatis punitur sciens
qui non reuelauit. l. quisquis. §. id quod. C. ad legem Iuli.
maiest. & not. Bart. in d. l. j. §. occisorum. in d. l. vtrum. in
fi. vbi ex hoc infert, quòd subditus qui sciens non reuela-
uit tractatum contra principem vel contra suam republi-
cam, quòd puniatur. & sequitur Abb. in d. c. j. de offic.
deleg. & in c. j. de restit. spol. c

¶ Et hoc sanē intelligitur, quando sciens tale delictum d
cōmittendum, illud probare^d potest: aliās fecus. vnde vt
not. voluit Bald. in consil. incip. quanquam. quem Angel.
Aret. refert in tract. maleficiorū. in ver. che hai tradito la
tua patria. col. iij. ver. qd crimē læsæ &c. Et pro dicto Bal.

de quo & de alijs dictis hic vide latissimē Hippol. de Marsilijs in singula. cliij. in-
cipien. nemo debet se submittere. & per Bertach. in suo reperto. in versu. scire. in
ver. xij. vbi dicit se fecisse decapitari quosdam ex sola sententia tractatus non re-
uelati contra Papam. vbi refert plures qui secuti sunt dictum Barto. in d. l. vtrum.
hic alleg. Hieronymus Chuc.

¶ Probare. Alberi. ij. par. statu. q. clxxv. Thom. Aqui. in iij. senten. distin. xix. &
problem. j. artic. xvj. dixi ad Alex. consil. lv. nu. 4. lib. iij. C. M.

facit in l. nostris. in fi. C. de calū. & ij. q. vij. quapropter. & not. Ioan. de Ana. in rub. de his qui fil. occid. cum simil. vt tradit Felv. in c. quantæ. de senten. excommu. & in cap. de cætero. col. fin. de re iudic. & nouis. scribit Socin. in consi. ccl. xv. in causa fratris.

10 ¶ Venio ad secundum, in quo gloss. hic concludit, quod de iure canonico teneatur quis obuiare delicto. & ad hoc facit text. in capi. quantæ. in fin. de senten. excommu. ibi, eos delinquētibz fauere interpretans, qui cum possint, manifesto facinori desinunt obuiare. Ad idem tex. in ca. sicut dignum. §. illi etiam. de homic. in capitu. dilecto. de senten. excommu. in vj. cum simili. §. alleg. Andr. Sicul. in c. j. extra de offic. deleg. tenet quod glo. ista non sit vera: quia etiam de iure canonico quis non tenetur alium iuuare^a, & hoc in foro contentioso: & secus in foro conscientie esse dicit. Et hoc modo iura præalleg. secundum eum intelliguntur: & ista non est noua eius opi. Nam ita etiā expresse dicit Ant. de But. in d. c. quantæ. quod ista gloss. intelligitur in foro conscientie. & idem Abb. in ca. j. col. fin. vers. ad tertium. in fi. §. de restitu. spol. Salic. in l. quisquis. vers. ad id quod. C. ad legem Iul. maiest. Bald. in l. j. col. iij. C. de seruis fugi. Ioan. de Ana. in cap. ij. de hæret. & Moderni sequuntur in dicto ca. quantæ. & in l. vt vim. de iusti. & iure. Sed tamen diligenter considerandum est pro defensione gl. hic: quia non consonat quod iura præallegata restringantur in foro conscientie: quia simpliciter loquitur: ergo intelliguntur simpliciter de iure canonico in foro contentioso, prout communiter iura canonica loquuntur. &

11 quia quando iura Canonica aliter in foro conscientie volunt disponere quā in foro contentioso, solent hoc exprimere. cap. quicumque. xvij. q. iij. ca. inquisitioni. de senten. excommu. c. tua nos. de sponsal. & quia si in foro conscientie quis tenetur alium iuuare, idem videtur esse de iure canonico: quia etiam de iure canonico bonum animæ consideratur: vt per glo. in c. cum contingat. de iureiur. & facit tex. in d. c. quantæ. dum dicit quod catholica autoritas cōdenat facientes & consentientes: & certè hoc primū dictum videtur habere locum de iure canonico in foro cōtēioso: vt etiā probat in c. j. de offic. deleg. Deinde in d. c. j. primū dictum de consentientibus Papa interpretatur: vt dicit eos fauere delinquētibz, qui cum possint, desinūt manifesto facinori obuiare. Vnde si-

^a Iuuare. hanc opin. dicit esse communē Moder. do. Philip. in c. j. de offic. deleg in v. col. versicu. & licet ista videatur communis & c. hauc etiam dicit Ias. communem l. vt vim. col. penul. vers. tene contrarium prout tenet & c.

cut primum dictum in foro contentioso intelligitur: & ita etiam in secundo dicto dicendum videtur. Quia lex interpretans, secundum legem interpretatā intelligitur. §. j. in auth. de fil. ante dot. instru. nat. Comprobatur hoc: quia tex. in d. c. quantā. loquitur de manifesto facinore: ergo videtur loqui in foro contentioso: quia in foro conscientie idem esset in facinore non manifesto, de quo quis haberet notitiam.

¶ Quia in foro conscientie sola veritas inspicitur: ut per 12 Inno. in c. quia pleriq. de immu. eccl. & eodem modo loquitur tex. in d. c. sicut dignum. & ij. q. vij. in c. negligere. & facit etiam tex. in d. c. dilecto. ver. & quidem. vbi primo dicitur: quod quis potest vicinum vel proximum defendere. & hoc clarum est etiam in foro contentioso: ut not. in l. vt vim. de iusti. & iu. Deinde ampliando in eodē casu tex. dicit, imò si potest, & negligat, videtur iniuriam fouere: ergo hoc secundum dictum pariter in foro contentioso intelligitur. & ita gl. hic defenditur.

¶ Et retenta conclusione gl. inferri potest, idem esse de 13 iure ciuili, ex quo contrarium non est cautum de iure ciuili. iuxta no. in c. j. de no. oper. nunt. imò idem probatur de iure ciuili à contrario sensu hic. Et hoc quando potest absq. eius periculo: aliās secus, ut supra dictū est. Et ideo quod dicit Bal. in d. l. vt vim. non videtur verum: quia clamando, & reuelando, bono modo alium iuuare potest, & debet, si commode fieri possit.

In l. Non videtur. Argumenta.

- 1 Capere pro se qui non valet, ut alij reddat accipere potest.
- 2 Capere quando non dicatur, qui alij restituere tenetur.
- 3 Capere verbum, cum effectu intelligi debet.
- 4 Accipere verbum, sine effectu intelligi potest.
- 5 Accipere non dicitur, qui aliena autoritate quid sortitur.
- 6 Accipiat, verbum aut sit directum, vel obliquum.

REGVLA LI.

NON videtur quisquam id capere, quod ei necesse est alij restituere.

¶ VLT RA gl. exemplū habet in l. cogi. §. hi q. solidū. §. ad Treb. t. vbi incapax^a qui pro se restituere nō pōt, accipere potest ut alij restituat: quia capere non videtur: A ut hic dicitur. ad idē tex. in l. sed si mortis. §. itē si qs. ver. sed si opponas. §. de leg. præst. & in l. Sulpitius. §. de don. inter virū & vxō. & in l. fi. §. fi. C. de bon. quæ lib. & facit tex.

A Incapax. Quot modis dicat, vide Bal. i. cā quā. vij. col. C. de fideicō. vbi & ponit si sit hæres intit. tur^o & grauatur^o fideicō. an possit cogi adire & restituere: & an capacitas p. bes p. duos testes, ita Bal. in l. errore. C. de testibus.

- tex.in l.fi quis mandato.& quod ibi Bart.ſ.de neg. geſt. ¹ Centurio.& ubi abeſſe dicitur illud in quo quis alteri obligatus eſt. ibi per Lancelotum in ſua re peti. fol. 17.
- & abeſſe dicitur ille, qui pro modico tēpore præſens ſit: vt in notab. q. tradit Pau. de Caſt. in l. ſed & ſi pupillus. §. conditio. ſ. de inſti. & dixi in c. quoniam abbas. in gl. j. de offi. deleg.
- 2 ¶ Et regula iſta intelligitur, quando quis ſtatim & incontinenti tenetur alij reſtituere: ſecus videtur ſi cum interuallo, ita quòd in medio tēpore haberet vtilitatem. Quia iſtud interuſurium mediij temporis conſideratur, vt probatur in d. l. Sulpitius. ibi, ſi id egit vxor vt aliquid de ea re interim commodi ſentiret maritus. & ad idem tex. l. in lege Falcia non habetur. ibi, mediij temporis enim commodum computatur. & in l. quantitate. §. magna dubitatio. ver. in diem. ſ. ad leg. Falcid. & in l. mulier. §. ſi hæres. ver. alia cauſa eſt. ſ. ad Trebel.
- 3 ¶ Et no. q. in regula dicitur capere: quia tale verbū cum effectu intelligitur vt habeat & retineat ad vtilitatē eius. l. aliud eſt capere. ſ. de ver. ſig. l. ex facto. §. Iulianus. in prin. ſ. de vul. & pu. facit tex. in l. ciuitatib. §. ſi de lega. j. vbi nō videtur capere, qui tantum erogat quātum accipit.
- 4 ¶ Sed verbum accipere, etiam ſine effectu intelligitur. d. l. aliud eſt. & ideo de neceſſitate verbum accipere non importat dominij translationem: vt not. Bar. in l. naturalis. §. j. in prin. in verſic. & ſic apud. ſ. de præſcrip. verb. in l. ſi. in prin. ſ. de condic. ob cauſ. & in l. cū mota. C. de transac. ¶ Et notandum eſt, quòd accipere non eſt propria autoritate, ſed de manu alterius: vt tradit Luc. de Penna. in l. domini. in principio. C. de agri. & cenſi. lib. xj. vbi ad hoc plura iura inducit. Et præſertim tex. in c. lector. xxij. diſt. ibi, accipe & eſto relator verbi Dei. Sed tamē ille tex. & alia iura quæ adducit non negant quin etiam accipere intelligi poſſit à ſeipſo. & Bar. in l. centurio. in ij. col. in ver. tertio quæro. ¶ concludit, q. verbum accipiat, ſit directum. ſ. de vulg. & pup. & idem Bal. in c. ſi pater. de teſta. in vj. prout refert ibi, & ſequitur Peruſin. in verſi. xvij. & facit text. in l. Titia cum teſtamento. §. j. ibi, à ſeipſa acciperet vllam. de leg. ij. niſi dicatur quòd ibi ita expreſſum ſit à teſtatore.

In l. Non videtur defendere. Argumenta.

- 1 Defendere non dicitur quis duobus modis.
- 2 Abſens ex iuſta cauſa, latitare non dicitur.
- 3 Defendere non dicitur, qui deſenſionem ſuſcipere recuſat.
- 4 Deſenſionem ſuſcipiens, ſed non perſeuerans, defendere non dicitur.
- 5 Defendere qui tenet, iure & facto teneri ad defendendum intelligitur. & n. 6.
- 7 Princeps aut dominus deſenſionem alicuius qualem ſuſcipere præſumatur.

REGVLA LII.

NON videtur defendere non tantum qui latitat: ſed & is qui præſens negat ſe defendere, aut non vult ſuſcipere actiones.

EXEM

A Defendere.
Vide Doc. in l.
stipulatio ista.
de verb. obli.
& ibi Ias. fi. co.
in prin. & Fel.
c. causam quæ.
de offi. delega.
ver. non obsta
te. & in c. ego.
de iureiur.

B Alex. confi.
excj. in fi. libro
sexto.

¶ **E X E M P L V M** secundum glo. ad istam regulam
habetur in l. ij. in princip. in l. hæc autem. §. recte defen-
di. §. ex quibus caus. in pos. eatur. & in l. recte. §. de iudic.
& ad idem tex. in l. item ait prætor. §. defendi autem. ff.
ex quib. caus. ma. & sic colligitur hic, † quod duobus mo-
dis quis dicitur non defendere.

¶ Primo, si latitat: & latitatio est turpis occultatio sui. l.
Fulcinus. §. quid sit latitare. ff. ex quibus caus. in posses-
eatur. not. per glos. in l. satis. §. de in ius vocan. Et in effe-
ctu latitare est sui copiam nō facere, siue occultet se post
columnas vt creditorem euitet, siue subterfugiat ne secū
aliqua actio moueatur. Et qui ab vrbe aufugit causa frau-
dandi: vt text. declarat in l. eum qui. de priuileg. credi.

¶ Et non dicitur † latitare, qui ex causa iusta abest. l. j. &
l. si pater. §. si studio. §. de fideicom. lib. Nec dicitur latitare, qui præsens
iudicium suscipere non cogitur. l. non videtur. la j. de iud.

¶ Secundo modo dicitur † non defendere etiam qui recusat defensionē
suscipere, vt hic dicitur. & ad hoc facit text. in l. de ætate. §. qui tacuit. §.
de interroga. actione. vbi qui est præsens & non respondet, dicitur præ-
torem contemnere: & in cap. certum. xj. questione iij. vbi etiam contu-
max ille dicitur qui est præsens & parere nolit: & propter hoc excom-
municari potest.

¶ † Tertio etiam dicitur non defendere ille qui suscipit defensionem, 4
& non perseverat. l. ij. §. si. §. ex quibus causis in posses. eatur. & in dicto
c. certum est. x. quæstio. iij. in dicta l. recte. in fin. de iudi. Verbum enim
defendere, generale est. † vnde qui tenetur defendere^a, intelligitur de
defensione iuris & facti: quia defensio vtrunque defensionem comple-
ctitur. De defensione iuris, probatur in l. sed & si damnum. §. sed & cre-
ditor. §. de peculio. ibi, ad defensionem sententiæ suæ. & in l. cum hic sta-
tus. §. si ambo. §. de donationibus inter virum & uxorem. ibi: ex verbis
orationis defendimus. Et de vtraque defensione colligitur in l. j. C. de
iuris & facti ignoran. in l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex.
in l. si quidem. & l. defensiones. in l. cum modum. C. de excep. in l. seruū
quoq. §. publicè. in l. sed & hæc. §. defendere. §. de procur. & in l. ij. & per
totum. §. ex quib. caus. in pos. eatur. & no. Luc. de Penna in l. apud eum.
col. j. C. de agric. & censu. lib. xj. & idem Alexan.^b tradit in consil. clxij.
alias consultus. lib. v.

¶ Et ideo qui promittit aliquem defendere, † intelligitur de facto &
de iure: & de facto intelligitur, vt faciat in iudicio ea quæ sunt facti, vi-
delicet assistere apud tribunal, testes producere, soluere expensas, & alia
quæ in facto consistunt: non autem intelligitur quod armata manu de-
fendat. Quia etiā si quis expresse promittat aliū de iure & de facto de-
fendere,

fendere, intelligit in iudicio, & non armata manu: vt no. Bar. in l. stipulatio ista. i. prin. circa fi. de ver. ob. Quia verba intelligunt secundum naturam contractus. l. fi. C. de ac. emp. vbi Bal. hoc idem dicit in ver. querunt Doc. cum sim. vt tradit Alex. in d. l. stipulatio ista. i. prin. & in cōs. cxxvij. viso instrumento. col. ij. li. v. † Et hoc intelligit in priuato: secus est in dño & in principe^a q acciperet aliquem sub eius protectione & defensione: q̄a intelligit q̄ de facto armata manu illū defendat: vt tradit Pe. de Anch. in cōs. lxxvij. omisso primo dub. Et ad predicta facit q̄o quā ponit Bar. in l. qdā cū filiū. col. ij. de ver. ob. de illo q mihi p̄misit castrū defendere. Nā intelligit qn bellū iniuste inferat. cū simi. vt Alex. scribit in cōs. cxv. super eo de quo queritur. lib. iij.

^a Principe. Al. ber. Brun. cōs. lxxxvj. co. j. vi de Iaso. d. l. stipulatio ista. col. iij. fi. C. M.

In l. Cuius per errorem. Argumenta.

- 1 Donatio censetur, quādo recipiens scienter indebitū recipit.
- 2 Vsuras repetere potest, qui scienter soluit indebitas.
- 3 Donatio non præsuntur in dubio.
- 4 Donare quando is præsuntur, qui indebitum soluit.

R E G V L A L I I I.

CV I V S per errorem dati repetitio est: eius consulto dati donatio est.

- ^c AD idem tex. in l. j. in fi. s. de cōdi. inde. in l. indebitum. C. eo. ti. Et ideo talis donatio requirit insinuationē: vt no. Bar. in l. j. ff. de don. † Et quod dicitur de donatione hic, intelligit qn recipiens scienter recipit indebitū: quia tunc cōcurrit cōsensus vtriusq̄, & est donatio. Sicut si recipiens ignoraret, q̄a tunc nō esset donatio: vt Bart. dicit in d. l. j. per l. absenti. s. de dona. cū simi. vt tradit Alexan. in l. si ergo. si cer. pe. col. fi. Et licet nō sit donatio, tū repeti nō potest quod datū est, quia recōciliat donatio: vt no. p̄ gl. in d. l. si ego. in ver. cōsumpserit. vbi Pau. de Cast. reprehēdit Ang. q̄ aliter videt voluisse, vt Alexā. ibi refert.
- ¹ Secūdo, regula ista intelligit in eo qui sponte dedit: secus si ex necessitate: vt pbat i. c. debitoris. de iureiu. † vbi ille q soluit sciēter vsuras indebitas, potest illas repetere: q̄a ex necessitate cogit soluere ppter vinculū iuramēti.
- ² Tertio, regula habet locum quādo alia coniectura capi non potest. Secus vbi alia^b cōiectura haberi potest. Exemplum in l. si cū aurū. s. de solu. & ibi Bart. † in dubio enim donatio non præsuntur. l. campanus. s. de ope. lib. l. cum de indebito. s. de prob. c. super hoc. de renun. Et vbi cadit alia coniectura, etiam leuis donatio non præsuntur: vt

^b Alia. Dixi ad Alex. cō. cxij. l. fi. li. iij. C. M.

no. Bal. in l. j. C. ad Trebel. alleg. l. dispensatorem. §. de solu. & potius præsumitur error, quàm donatio. vt not. per gl. in l. generaliter. in ver. causa. C. de non nu. pe. vbi Bal. in iij. opp. & Ang. ibi in ij. col. dicit se ita cõsuluisse. Imo. no. in l. à Titio. col. ij. de ver. obl. cum simi. vt Alex. tradit in consil. xij. ex his quæ in themate. col. ij. li. j. & in cõsi. xix. in his quæ in themate. col. ij. lib. iij. Et ideo vbi potest cadere alia præsumptio quàm renuntiationis, nunquam videtur quis priuilegio renuntiare: vt not. Io. And. & Ant. de But. in c. accedentibus. de priuileg. Alex. in consil. xxxij. ponderatis his. col. ij. lib. v. & idem Alex. in consil. xxvij. attentis narratis. lib. iij.

¶ Quarto regula procedit in eo qui soluit scienter debitum principale, tunc videtur donare: quia alia cõiectura non cadit. Secus est in eo qui soluit vsuras quæ accessoriae sunt ad debitum: quia licet ipsæ indebitæ sint, & scienter solutæ, non inducit donatio: vt no. Bar. per illū tex. in l. si non fortē. §. si quis falso. §. de cõdi. inde. Quia videtur soluisse ne molester super debito principali ad quod putabat se teneri: & sic potest capi alia coniectura, quàm donationis: ideo donatio non præsumitur. vt §. proximè dictū fuit. Et sic ista limitatio satis concludit in prædictis.

¶ Et hoc idē tradit Alex. in cõsi. lxxx. circa primū dubiū. col. fi. lib. iij. & limito vt per Bar. in l. si certis annis. C. de pact. Et quia materia ista altiorē postularet indaginé. & satis not. est: vt latius habet in d. l. j. de condi. indeb.

In l. Nemo plus iuris. Argumenta.

- 1 Donatū non dicitur, quod ab eo, qui donare nō potest, datur.
- 2 Dare nemo potest, quod non habet.
- 3 Creditor rem debitoris alienare potest.
- 4 Iudex rem non suam in alium transferre potest.
- 5 Dare, quot modis in iure capiatur.
- 6 Transferre nō potest q̄s, quod nec actu habet, nec potentia.

REGVLA LIIII.

NEMO plus iuris ad alium transferre potest, quàm ipse habet.

¶ E A D E M regula ponit in regu. nemo. de re. iur. in vj. Ad idē tex. in l. traditio. §. de acq. rer. do. in c. nuper. de dona. inter vi. & vxor. † Et pro nō dato habet quod dat ab eo q̄ donare nō potest. c. q̄ autē. in fi. de iure pat. & qui nihil habet, nihil dare potest. j. q. vij. in c. Diabertū. & † nemo dat quod nō habet: vt dicit de consec. distin. iij. in c. quo

quomodo.& in l.fi filius.C.de don.facit tex.in l.ij. C. de pœn.in l.j.C. qui pro sua iurisd.& lxij.diff.in c.nulla ratio.& in l.obseruare.supra de offi.proconf.circa fin.& ibi Bar.& in l.fi vniuersæ.vbi Bal.C.de leg.secundum istam reg.arguit Fulg.in consi.lxiiij.Clasius.col.iiij.

- 4 **¶** Et limitatur^a regula non habere locū in pluribus casibus: vt no. per gl.hic.& in d.reg.nemo.& in l.traditio.& 3 in c.j.de suppl.neg.præl.Nam[†] primo in creditore nō habet locum qui potest alienare rem debitoris. insti.quib. alie.lic.in prin.& in l.non est nouum. s̄. de acq.rer.domi. vbi dicitur, non est nouum, q̄ qui dominium non habet, alij dominiū præbeat.& exemplū ponit in creditore: & idem in tutore & curatore, qui ex causa potest bona pupilli vel adulti alienare. l.lex quæ tutores. l. si. C. de admittu. idem in procuratore. s̄. nihil autem. insti. de rer. diuis.
- 4 **†** idem in iudice qui adiudicando rem alicui, dominium transfert quod ipse non habet. s̄. si. insti. de offi. iudi. cum si. vt per gl.hic.& in locis præalleg.& in d.reg.nemo. vbi Dy. ad quem Bar. hic se remittit. Bal. verò in l.manumissiones. circa si. in ver. item gl. s̄. de iusti. & iur. declarando
- 5 istam regulam, dicit, q̄[†] dare sumitur dupliciter. Primo, pro cōferre: secundo, pro transferre. Primo modo regula non procedit: quia episcopus confert beneficia in quibus non habet dñiū, neq; possessionē: sed sufficit q̄ habeat ius cōferendi. Secūdo modo habet locū regula: quia quis transferre non potest quod non habet. & sequitur Ange. Are. insti. de libert. in prin. col. ij. Sed tamen concludi potest, q̄ regula indistincte procedat: quia creditor qui habuit potestatem alienādi, illud facit nomine dñi, & de eius voluntate, ex quo ita semel voluit & se obligauit: vt probatur in s̄. j. insti. qui. alie. lic. ibi, voluntate debitoris intelligitur pignus alienare. Et idem in p̄curatore, tutore, & curatore qui nomine dñi faciunt. Et sic à dño videt̄ dominium transferri. In episcopo & iudice qui cōcedūt quod non habent, illud est ratione officij, & quo ad interpretationē iuris habere vident̄. Et sic dicimus, q̄ qs non potest dare quod nō habet, verē vel interpretatiuē secundū iuris dispositionē. & Abb. in c. curat. in fi. de iure pat. dicit, q̄ illud quod quis habet in actu, nec in potētia, trāsferri nō potest. Sed illud quis habet in potētia, licet nō in actu, potest in aliū transferri: vt patet in canonicis, qui eligūt episcopum: & cardinalibus, qui eligunt summū Pontificem.

A Limitat. Vi de Mod. in s̄. j. insti. quib. alie. na. licet.

A Aedificare. Vide Ias. post Doct. in l. ex hoc iure. col. ij. ff. de iust. & iu. & per do. Phil. j. in regu. domū suā. in fi. verbis. Hipp. de Marf. in suo sing. cliirj. incip. cultibet licitū &c. & per Soci. qui ponit regulā cum fallen. in regu. ci. fol. xvj. & magis latē p Ias. in repe. l. quominus. §. de flumi. in v. col. ver. ij. ad idē adde illud &c.

B De dam. infe. Per ista iura videt affirmatiuē dicendū, vnicuiq; licere in domo propria conti-

gua domui vicini facere fornellū aurical-

chi cā coquen-

di, ex quo ma-

gnū dānū spe-

rat inferri vici-

no ex fumo p-

uenturo ex di-

cto fornello in

domū vicini cō-

tiguā, quā per-

te etiā affirma-

re videt Bart.

Veronē. in suo

eleganti tract.

de ser. in tit. de

ser. vrb. præd.

in c. de fornac-

ce. fina. verbis.

vbi dicit, quod ea quæ

suprà dixerat de fornace,

videlicet q quis possit in muro

proprio iuxta murum vicini facere fornacē,

habeant locum in fornello: dum in

terminis quæstio inter quendam nobilem mercatorem & eius vicinū verteretur

de factō medio, & adhuc pendet, interrogatus fui à dicto mercatore quid sentire?

Respondeo partem negatiuam esse veriore

quam ita firmaui Respondeo supra

dictis iuribus per aduersam partē adductis, & primo per tex. in l. sicut. §. Aristot.

supra si serui. vendi. in ver. in suo enim alij. qui vult, quod ita liceat cuique in suo

facere, quatenus nihil in alienū initiat. & sic supradicta iura disponētia quē pos-

se in suo ædificare, dato quod vicino noceat, debent limitari nisi in alienum factō

hominis aliquid immittatur: vel ex opere factō seu fiendo in suo, veniat in neces-

sariam consequentiā in alienū naturaliter immittendum, propter quod magnum

damnum inferatur vicino: quia tunc dico vicinū habere ius prohibendū contra

vicinū ædificare volentē. & ita intelligendo d. §. Aristot. limitabam prædicta iura.

Ex cuius §. ratione secundo dicebā non procedere qn magnum damni passurus

esset vicinus: quia tunc bene posset prohibere ædificantem. ex cuius ædificio spe-

rat dñū dānū, pro quo etiam est tex. in l. cuius ædificium. §. si ser. vend. Ter-

In l. Nullus videtur. Argumenta.

1 Aedificare in suo, & altius tollere potest quis liberē.

2 Facere tenetur quis quod alij prodest, & sibi non nocet.

REGVLA LV.

NULLVS videtur dolo facere, qui suo iure utitur.

¶ VLTRA iura alleg. in gl. est tex. qui ita dicit in l.

ij. §. is tamen. §. de lib. ho. exhib. in l. iniuriarū. §. j. de in-

iur. in l. si donaturus. §. si quis indebitam. §. de condic. ob-

cau. ¶ Et ista ratione quis potest in suo ædificare, & al-

tius tollere ædificium vsq; ad cælū, etiā dato q lumina

vicini obscurantur. l. altius. l. in ædibus. C. de ser. & aqua.

l. cum eo. l. imperatores. §. de ser. vrb. præd. cum si. vt per

glo. in d. l. altius. ad idem tex. in l. Proculus. §. de dam. in-

fec. ¶ Et hoc intelligitur & procedit quando quis hoc fa-

cit ad

terminatio duorum pedum esset legitimum spatium iudicando de fornello, prout de domo: quia d.l. intelligitur habito respectu ad ipsum ædificium: quia ex eius qualitate apparet, quod spatium duorum pedum sit legitimum spatium ne vicini ædificio noceat: sed habito respectu ad ignem, vel fumum, ex altero quorum dānificabitur vicinus, dictum spatium non dicitur legitimum: quia qualitas ædificij

cit ad eius utilitatem, ut sibi proficiat. Secus autem esset si hoc faceret ut alteri potius noceret: quia tunc non licet^a. arg. l. j. §. deniq. s. de aqua plu. arc. & ita illam l. latius limitat & declarat Paul. de Cast. in l. cum eo. §. alle. de serui. vrb. præd. & hoc sequitur Alexā. in consi. clxiii. opportunè consideratis. in ij. lib. & idem tradit Barthol. Veron. in tract. de ser. vrb. præd. in titul. de solo seu area. col. ij. ver. quinto fallit. & facit tex. in l. opus. §. de ope. pu. in l. in fundo. §. de rei ven. + Nam quis tenetur facere quod sibi non nocet, & alijs prodest. l. ij. in prin. §. sol. mat. declarando ut Bar. ibi tradit.

In l. Semper in dubijs. Argumenta.

- 1 Interpretatio mitior semper in dubio capi debet.
- 2 Benignitas in subditorum correctione attendenda.

REGVLA LXI.

SEMPER in dubiis benigniora præferenda sunt.

- B** VLTR A alleg. b in gl. ad idē tex. in l. prox. in ver. sed in re dubia. §. de his quæ in test. del. + ibi, in re dubia,

quoque casu est sufficiens eo intermisso ne damnum patiat vicinus ædificantis. Ergo idem videtur dicendum in casu nostro, cum qualitas ædificij hoc exoptulet ut tantum spatium intermittatur quod verisimile sit quod damnum nullum vel ad minus modicum inferretur vicino, per d.l. quidā Iberus. & l. imperatores. quod etiam ratio naturalis hoc exposcit: quæ si lex deficeret, esset seruanda: ut in c. secundo requiris. de app in fi. no. Abb. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de constitu. in v. col. in medio. & sic per ista concludo, vicinum posse prohibere vicinum ædificare volentem: vel quod ita longè ædificet quod damnum non patiat, siue ex igne, siue ex fumo, dato quod fumus non sit morbosus, dum tamen sit grandis, ex quo magnum damnum inferatur vicino: ut in dicto s. Aristo quia si fetidus esset fumus, tunc multo magis posset prohiberi: ut in l. ij. §. idem ait, si odore. & ibi glos. s. ne quid in loco publico. pro quo facit quod not. Cepol. in capit. de sterquilinio. & in c. de necessarijs. vbi vult, quod in suo non est licitum aliquid facere, per quod assidue fetor veniat in domum vicini. H. C.

A Licet. Adde Lud. Rom. consi. l. j. incip. in questione magnificorum.

B Allegata. Vide latissime Feli. in c. auditis. de præferi. in xix. col. vbi in xx. col. in ver. secundo limita. Licet regulam nostram non habere locum favore animi, de quo ultra eum qui plura refert, vide Hipp. de Marfil. in sing. clj. incip. semper in dubijs. & in singul. ccxviij. incip. regula.

benigniore interpretationem sequi nō minus iustius quā tutius: facit tex. in l. benignius. §. de legi. in l. si fuerit. in fi. de leg. iij. ibi, hoc valere benignum est. & in l. cum in testamento. de reb. dub. cum si. vt tradit Rom. in consi. lxij. Florentina constitutio. col. ij. facit etiam tex. in l. inter pares. §. de re iudi. l. Iulianus. §. de manumif. in c. fi. de re iud. † Et ista ² benignitas etiam in correctione subditorum attenditur. Sed non debet esse nimia, ne subditos resoluat in malum: vt dicitur xlv. dist. in c. disciplina. Et reg. ista intelligitur seruata prius verborum proprietate, quæ in re dubia in primis attenditur: vt not. per gl. in l. non possunt. §. de legibus. & colligitur ex doct. Abb in c. j. de constit. & dixi ibi in col. pen. versu. tertia conclusio.

In l. Bona fides. Argumenta.

- 1 Reo debendi vno solvente, liberantur reliqui.
- 2 Executio sententiæ impeditur exceptionis solutione.
- 3 Exceptio solutionis semper opponi potest, non obstante statuto, &c.
- 4 Obligatus ex maleficio vel quasi, non potest bis puniri.
- 5 Accusatio non potest replicari, absoluto semel accusato.
- 6 Deus non punit bis in idipsum.
- 7 Absolutione facta per dispensationem non debet iterum inquisitio fieri.
- 8 Delicta præterita aggrauant postea commissa.
- 9 Homicida qualiter puniri debeat, stantibus statutis diuersam pœnam infligentibus.
- 10 Delicta alibi commissa, delictum, de quo agitur, grauare solent.
- 10 Bannitum occidens quare puniri non debeat.

REGVLA LVII.

BONA fides non patitur ut bis idem exigatur.

¶ Et ista ratio et licet plures rei debendi obligati sint in solidum: ¹ vno tamen solvente omnes liberantur. §. ex huiusmodi. instit. de duob. reis. & in l. iij. §. fi. §. e. tit. Quia solutione eius quod debetur omnis tollitur obligatio. insti. quib. mod. tol. oblig. in prin.

¶ Et ex ista ratione et executio sententiæ semper per exceptionem solutionis ² impeditur: vt not. Ioan. And. in addit. Spec. in tit. de execu. sententiæ. §. si. qui incipit, postremo. super ver. xvj. in fi. addi. post Quid. de Suza. quem ibi refert, quia solutione eius quod debetur, omnis tollitur obligatio, vt dictum est.

¶ Et pari ratione dicit Ang. in l. & non tantum. §. quod si pro emptore. §. de pet. hered. quod licet præcise velit statutum, quod contra instrumentum nulla exceptio opponatur, † non tamen excluditur exceptio solutionis: quia natura non patitur vt quod semel exactum est, iterum exigatur. & sequitur Alex. in consil. cxij. col. ij. viso. lib. v.

¶ Et cum prædictis concordat Pet. de Ancha. in consi. cclx. aliàs cclix. ex verbis. circa fi. dicens, quod contra executionem sententiæ semper opponi potest exceptio solutionis, per istū tex. quia bona fines nō patitur vt bis idem

A Absolutus. Vide Felinum in cap. de his. hic allega. vbi ponit regulam cum suis fallentijs.

B Procedit. Hoc tamen non habet locum de iure canonico. ita Felin. in dicto ca. de his. ij. col. limita. ratio est, quia de iure canonico regulariter non ponitur eadem pœna per viam inquisitionis, quæ per viam accusationis: vt ibi per eum.

idem exigatur. & allegat Cy. in l. j. C. de condi. indebit. & dicit q̄ ita seruatur Venetijs. & in simili casu istum tex. alleg. Rom. in cōsi. xxvij. incip. visa. in ij. dubio.

4 ¶ Et ista regula etiam locum habet in oblig. ex malef. vel quasi: vt dicit gl. ij. instit. quib. mod. tol. obli. in prin. quia sæpius de eiusdem hominis facto non quæritur, vt dicitur in l. licet. §. fin. ff. naut. cau. stub. & in l. si cui. §. ij. dem. de accusa. Et si accusatus fuit absolutus^a, non potest

5 accusatio replicari. c. de his. de accus. ¶ Et diuina clementia dimissa peccata in ultione vltius redire nō patitur: vt inquit text. in c. fin. in prin. de pœnit. dist. iij. & xxij.

B q. iij. in c. si illis. Et hoc procedit^b siue per viam accusationis, siue per viam inquisitionis semel cognitum fuerit. & not. Bart. in d. l. si cui. §. ij. dem. & Io. de Ana. in cōfilio xvij. visa relatione. col. iij.

6 ¶ Et idem si absolutio facta sit per viam dispensationis. vt not. per glos. in d. c. de his. & in c. ex tua. per illum tex. de filijs presbyt. & in c. fi. in glos. pen. de temp. ordi. & in c. ij. in glos. j. de schisma. cum simil.

7 ¶ Bene verum est quod delicta, pro quibus facta fuit absolutio, aggrauant aliud delictum postea commissum, vt notat Bald. per illum tex. in authenti. qui semel. colum. penul. vers. ex ista autem. in fin. sumitur arg. C. quomo-

8 do & quando iudex. ¶ vbi decidit, quod stante statuto q̄ homicida puniatur in centum: & alio statuto caueatur quod si quis cōmiserit duo homicidia, decapitetur. Nam si quis commisit duo homicidia, licet pro primo solue-

c rit^c pœnam, tamen debet decapitari. Quia primum pro quo fuit soluta pecunia, debet computari, vt dicatur duo homicidia commississe. per illum tex. vbi cōtumacia propter quam soluta fuerunt expensæ, aggrauat aliam contumaciam postea commissam. & sequitur Pet. de Ancha. in c. j. de consi. in vernic. firmat alibi idem Bald. Et facit quod no. Bar. in l. si cui. §. si. circa fin. in ver. omisi hic vnā

9 questionem. §. de accus. vbi concludit, quod delicta alibi commissæ, de quibus iudex cognoscere^d non potest, aggrauant^e delictum postea commissum, de quo iudex

c Soluerit. dō minus Franc. de Aret. tenet contra dictum Bal. in d. auth. qui semel. in c. sicut. de testib. col. ij. in fi. ver. in gloss. postea &c. per illam glos. sed vide ibi Felin. qui testet contra: quia in veritate gl. hoc non bene probat, & ibi satis remissiue in ij. col.

d Cognosce re. De quibus vide Socinum, in tractatu fallen. in regula lxxxv ij. fo 10. vide. longam apostillam ad Barto. in dicto §. fina. super littera, b.

e Aggrauant. Quia ex perseuerantia ponitur maior pœna. text. fin. in l. vnica. §. de superexacto. libro xj. & tex. in l. ij. fin. ver bis. C. de epit. audi. vbi Bal. per illum tex. dicit, quod ille qui gemit

delictum, non debet sperare veniam, & sic si aliquis impetraverit veniam a principe de secundo delicto non facta metione de primo, talis gratia est surreptitia, de quo dicto vide Barba. c. super literis. de rescri. col. xxij. & vide Ang. in d. l. ij. vbi dicit, & dictum Bar. in s. fi. hic alleg. & ita seruat de consuetudine, de quo vide Barba. in c. fi. de fo. cōp. xvij. colū. & in c. postulasti. e. tit. col. xxxix. per Fel. in c. si cut. & de test. col. ij. per do. Frā. de Are. in ca. cum non ab hoīe. de iudic. A Locū. Vide Ancha. in reg. peccati. co. iij. vers. & ista faciunt. isto titu. libr. vj. qui in omnibus concordat cum d. Phil. H. C.

cognoscit. & idem Bal. in authen. sed nouo iure. colū. ij. vers. sed dubitatur. C. de ser. fugi. & sequitur Abb. in c. j. per glos. j. de cler. percuss. & in c. j. in fi. de pœnis. & Barth. Veron. in consil. lxxviii. vifa. col. j.

¶ Et ista conclusio procedit quando constat de delicto alibi commissio: sed non potest pro illo puniri: quia soluit condemnatio nem vel præscriptum fuit, vel in alio territorio commissum est. Secus si a tali delicto fuisset absolutus, vt notabiliter tradit Romanus in consil. ccxxxvj. vt præmissa consultatio.

¶ Secundo dictum Bald. in d. authen. qui semel. & aliorū in locis s. alleg. habet locum^a in homicidio, vel alio delicto punibili.

¶ Secus si homicidium esset permissum, vt quia occisus sit bannitus: quia statuto poterat impune occidi, quia tale homicidium cum factum fuerit statuto permittente, pœnam non meretur. l. Gracchus. C. de adul. vbi Bal. per illū tex. ita dicit.

¶ Et hoc dictum sanè intelligitur, quod non possit puniri qui bannitum interfecerit. Sed tamen non erit habilis ad dignitatem. Quia stante statuto, quod homicida non possit esse de prioribus, etiam talis qui bannitum interfecerit non poterit esse de prioribus: quia tale homicidium, licet tolerabile sit, non est laudabile. ita Bald. dicit in l. decuriones. circa fin. C. ex quib. caus. infra. irroga. vbi tamen in fi. limitat hoc, nisi statutum dicat quod bannitus impune & licite offendi & occidi possit. Quia tunc per illud verbum, licite, nullo modo est maleficium. de quo dixi in c. episcopus. de præb. vbi videndum.

In l. Ex pœnalibus. Argumenta.

- 1 Actio de peculio non datur in patrem, si non sit factus locupletior. & nu. 4.
- 2 Pater quatenus pro filio teneatur.
- 3 Donatio non creditur filio data in administratione generali concessa.
- 4 Pater pro delicto filij tenetur, ex quo locupletior est effectus. & nu. 5.
- 6 Locupletiore alium esse factum quis probare debeat.
- 7 Pater quo casu non teneatur de peculio.
- 8 Pater ratione officij publici pro filio præcipue tenetur.

REGVLA LVIII.

EX pœnalibus causis non solet in patrem de peculio actio dari.

- 1 **¶** Ista regula intelligitur, † nisi quatenus pater esset factus locupletior: vt dicitur in l. iij. §. ex furtiua. §. de pecul. & not. per glo. hic. Et sic regula habetur cum limitatione gloss.
- 2 **¶** Primo circa regulam considerandum est † quod pater pro filio regulariter tenetur quatenus est in peculio.
- 4 **¶** Quia concedendo illi peculium ex præsumpta eius voluntate videtur pater obligari quatenus est in peculio: vt declarat Barto. in l. j. colum. ij. in versic. item ista acqui-
- 3 **¶** tas. §. de peculio. † Et sicut in ista generali administratione peculij data filio non venit donatio. l. filiusfamilias. in princip. §. de donati. l. contra iuris. §. final. §. de pact. ita etiam non venit illicitum & à iure prohibitum. l. si procurator. §. de condict. indebi. ideo si filius ex delicto conueniatur, pater de peculio non tenetur: vt text. hic dicit: quia admi. filij limit. fuit in contractu, & non habet locum in delicto.
- 3 **¶** Etis^b. l. j. §. si filiusfamil. §. de his qui deiec. vel effude. ibi, in patrem non datur actio: quia ex contractu non venit. vnde publicatis bonis filij propter eius delictum, non intelligatur publicatum eius peculium. l. iij. vbi Bald. C. de bonis proscip. dicit tamen Bal. ibi, quod speciali priuilegio reseruatur patri peculium in solatium amissi filij: sicut econtra publicatis bonis patris peculium filij non publicatur. not. Barto. per illum text. in l. iij. §. sed vtrum. circa fi. in versic. vltimo noto. §. de minor.
- 4 **¶** Et ista regula limitatur, vt dictum est, † nisi pater ex tali delicto factus sit locupletior: vt ex text. in d. l. j. §. ex furtiua. de pecul. & not. per glo. in l. cum ancilla. C. quod cum eo. in verbo, locupletior. vbi enumerat alios plures casus in quibus solum obligatur pater vel dominus de peculio quatenus factus sit locupletior.
- 5 **¶** † Et locupletior dicitur factus, quando pater esset in lucro cum alterius iactura: vt probatur in l. si quis mancipijs. §. final. ff. de instito. in §. penult. qui incipit, si autem. institui. quibus alie. licet, vel non. & in l. verum. §. sciendum. §. de minori. & dicit Bald. in l. final. C. de vfucapi. pro emp. quod dicitur factus locupletior quando constat de utilitate quæ in actu permanet, vel prouisum fuit necessitati. allegat l. sed an vltro. §. final. supra de negot. gest.
- ¶** Et dicit Ang. in l. verum. in glo. j. §. de petit. heredi. quod ille videtur locupletior ad quem probatur fructus peruenisse: nisi ille probet se consumpsisse inutiliter.
- ¶** Dicit tamen Ang. in consil. clx. pro decisione. in fin. quod non sufficit probare quod qui fructus in eius utilitatem conuertisset: quia ex hoc non sequitur quod factus sit locupletior: quia potuit conuertisse in vfus suos & familiaræ, splendidius viuendo: & sic non remaneret locupletior.

~~A Satis. Imo nō
sufficit, vt quā
tenet Ang. con
fil. cxxxij. Cur
tius senior con
fil. lxxi. col. ij.
Ia fil. Neseh
nir. x. ij. s. de
re iudica. & d. l.
xi in Consuet.
Pafisi. s. xxij.
nu. 32. C.M.~~

¶ Sed certè satis^a esse videtur, si probetur fructus vel res **A**
ad aliquem peruenisse. Ex hoc enim videtur fundata in-
tentio eius qui dicit illum factum esse locupletiorē, nisi
ipse postea probet de mala cōsumptione, per supradicta.
¶ Ex quibus videtur, quod nō recte dicat gl. insti. quibus
alie. nō licet. §. penult. in verbo, locupletior. dum inquit,
quod dicitur quis factus locupletior, si non sit pauperior.
alleg. tex. qui hoc dicit in l. in pupillo. s. de solut. ibi: nam
hoc ipso quod non est pauperior factus, locupletior est.
¶ Sed ad illum tex. responderetur, quod intelligitur quod
non sit pauperior soluendo & faciendo quod ab eo peti-
tur: quia si non remanet in damno facta solutione: ergo
illud quod habebat, erat sibi in lucro: & ita illum tex. de-
clarat Bart. in l. j. §. impuberes. s. commod.

¶ Et quis debeat probare alium esse effectum locuple- **6**
tiorē, not. Bal. in l. j. C. si aduer. credi. & in l. prädiorū. C.
de prädij. min. Et ad supradicta videndū est quod scribit
Franc. de Cur. in cōf. lxxij. princeps defunctus. in iij. col.
¶ Postremò cōtra istam regulā videtur tex. in l. iij. §. si. qui
incipit, si filius familiās. s. de pecul. vbi filius familiās fuit
in magistratu, & fecit litē suā, quo casu obligatur ex qua-
si malef. insti. de obli. quæ ex malef. §. si filius fami. Et tñ
ex tali quasi maleficio datur actio de peculio cōtra patrē.
d. l. iij. §. si. contra tex. hic. Fulg. in d. l. iij. §. ex furtiua. mi-
ratur de illo text. & respondet esse speciale in tali casu:
quia secundum eum talis obligatio est reducta ad simili-
tudinem obligationis ex contractu: quia transit in hære-
dem. l. magistratus. s. de magi. conuen. † Et in alia obliga **7**
tione ex quasi maleficio pater non obligatur etiam de
peculio: vt probatur in d. §. si filius fami. & d. l. j. §. si filius
fami. de his qui deiec. vel effud. Et ratio specialitatis vi-
detur: † quia pater ratione publici officij magis, quàm **8**
in alijs, pro filio obligatur. l. quoties. s. ad municip.

In l. Hæredem. Argumenta.

- 1 Hæres eadem cum defuncto persona reputatur.
- 2 Statutum loquens de promissore, non habet locū in hærede.
- 3 Hæres ratificare potest quod defuncti nomine factum est.
- 4 Hæredis factum idem cum facto defuncti creditur.
- 5 Pactum cum aliquo factum, porrigitur ad eius hæredem.
- 6 Promittēs pro se, presumitur pro iis hæredibus promississe.
- 7 Declarandi potestas ad hæredem non transmittitur.
- 8 Hæreditate adita intelliguntur, quæ de hærede dicuntur.

Substitutio

Substitutio de hæredibus facta, intelligitur si adierit hæreditatem.

- 9 Hæres qualiter executori in testamento dicatur dari.
10 Hæres quando tunc demum quis dicatur.

REGVLA LIX.

HAEREDEM eiusdem potestatis iurisquæ esse cuius fuit defunctus constat.

- I** **C** NAM hæres est quodammodo eadem ^a persona cum defuncto. §. j. in auth. de iureiuran. à mori. præstit. & bene dicit tex. ibi, quodammodo. qd̄ verbū denotat improprietatem. l. in suis. §. de libe. & posthu. Quia verè alia est persona hæredis, & alia defuncti: vt not. Domin. in c. ij. in fin. de iur. cal. in fi. in vj. Et ideo in materia in qua verba propriè & verè accipi debent, hæres non reputatur eadē persona cum defuncto: vt probatur in l. qui Romæ. §. Augerius. de verb. obl. vbi ille qui promittit soluere illud in quo apparebit patrem suum debitore esse: non tenetur, si de tali debito contra hæredem constiterit. Et per illum textum dicit Aret. ibi post Dy. & Imo. quod debitor post mortem non dicitur debitor ^b, licet hæredē reliquerit. & facit tex. in l. cum ita datur. §. de condi. & demon. vbi conditio dandi Titio non potest impleri in hærede Titij. & not. Bart. in l. sub diuersis. §. de condit. & demon. vbi concludit, quod iussus dare alicui sub nomine proprio, non potest dare hæredi. bene facit quod not. Bald. in d. l. j. col. fi. ver. pone statutum dicit. C. de execu. rei iud. vbi inquit, quod si potestas debet habere decem pro executione facta contra condemnatos, non habebit decem si executio facta sit contra hæredem condemnari, quia hæres non est condemnatus.

^a Eadem. Dec. consilio cclxij. colum. ij.

^b Debitor. Et illum tex. dicit ibi vnicum ad hoc Alexā. ibi in ij. colum. in princip. Ias. in princip.

- 2** **E**t ex his confirmatur quod not. Ang. in l. postulante. §. ad Treb. vbi voluit, quod licet si statutum dicit quod debitor capi possit & carcerari, habeat locum etiam contra hæredem: vt Bar. ibi & Doct. dicunt. Secus tamen est secundum eum si statutum loquatur de promissore. Quia non habet locum in hærede: quia licet hæres sit debitor, non tamen dicitur promissor: quia ipse non promissit. & sequitur Alex. ibi, col. iij. Et ex prædictis tradit Socin. in consi. ccxcij. præsens consultatio.

Et prædicta procedūt attentā vi & proprietate verborum. Sed quantū ad iuris interpretationem, hæres eadem

A Hæredem.
Imo eo ipso vi-
detur ratifica-
re. Barto. l. j. §.
fi. sol. matrim.
Alex. cōsil. xcj.
col. ij. li. ij. cō-
sil. xcij. num. 4.
lib. iij. C. M.

B Hæredis. Et
adde quòd qñ
hæres aliqd fa-
cit, vel exequi-
tur ex disposi-
tione defuncti,
quòd hæres ne-
cesse facere ha-
bet, tñc dicitur
à defuncto &
non ab hærede
pcedere. l. ado-
ptiu. §. j. ff. de
iur. dot. Barba.
in repe. rubri.
de reb. eccl. nō
alien. col. lxxvj.
vers. & ex istis
sequit. & in ca.
literis. colum.
ij. de rescript.
Hier. Chuc.

C Tantum. Ad-
de q nec cum
cuius est hæres
excludit Deci.
conf. cxxij. nu.
8. cōsi. cclxxxj.
Nicol. Eueral.
in loc. leg. loc.
à natura dict.
laxatiuarū. Au-
deas Tiraqu.
tract. racta.
conuen. q. j. gl.
vj. nu. 5. Boeri.
Deci. lxxvj. sed
valde errāt vt
dudum dixi ad
Alex. cōf. xvij.
col. fin.

persona cum defuncto reputatur: quia regulariter est
eiusdem potestatis cuius fuit defunctus: vt rex. hic dicit,
& not. Petr. de Ancha. per istum textum in consil. xxv. inf
fin. in quæstio. s. dicta. † Et ideo factum nomine defuncti
ratificari potest per hæredem^a. l. quo enim. in §. si pro-
curatori. suprà rem ratam habe. & not. Bartol. in l. bono-
rum. colum. ij. in vers. quæro vtrum. s. rem rat. habe. cum
simil. vt tradit Alexan. in dic. l. si eius. in verbo, negotio-
rum. colum. iij. suprà si certum pet. & idem Ang. in consi-
cl. xj. viso. colum. final.

† Et factum hæredis^b reputatur factum defuncti: vt
no. Ang. in consil. clxxxv. Brunellus notarius. alleg. l. vxo-
rem. §. agri plagam. de legat. iij. Et testamētum defuncti
& hæredis vnū & idem reputatur: vt in no. q. tradit Pau-
de Castr. in consil. lxxiij. videtur dicendum. Et heredi non
potest opponi quòd non sit nominatus in instrumento:
quia nominato Titio, eius hæres nominatus videtur: vt
not. Bal. in l. j. colum. j. C. quorum legat. & ideo non po-
test hæres improbare factum defuncti. l. si cum à matre.
C. de rei vendica. l. si ad ea. C. de nego. gest. l. si vxor. ff. de
bo. auth. iudi. pos.

† Et in dubio pactum factum ab aliquo ad eius hære-
dem porrigitur. l. si pactum. s. de probat. l. iuris gentium.
§. pactorum. s. de pactis.

† Et qui promittit pro se etiam pro hæredibus promiss-
se videtur, per glo. & Bart. in l. si sic. de verbo. oblig. cum
simil. vt tradit Alexan. in consil. xij. perspectis his. colum.
penul. lib. v. † Et qui promittit tantum^c de facto suo, non
excludit hæredem: vt not. Barto. in l. si seruus. la secunda,
suprà de condic. furt. Bald. in l. fina. C. de actio. empt. cum
similib. vt Alexan. scribit in consilio xvij. attentis narra-
tis. colum. fina. libro v.

† Et regula quæ hic ponitur, limitatur, vt s. dictum est.
Et etiam non procedit in quibusdam casibus in quibus
potestas quæ datur defuncto, ad hæredem non porrigi-
tur. l. omnimodo. C. de inoffic. testament. l. si. C. de reuo-
dona. & in l. iij. s. de ser. expor.

† Vnde † potestas declarandi non transit ad hæredem: vt
not. Bar. in l. edita. C. de eden. in l. inter stipulantē. §. j. de
verb. obl. cum simil. vt Alexan. ibi tradit, & dixi in dicta
l. edita. & facit text. in l. quia personales. solu. matri. & in
l. j. C. de priuile. do. cum sim. & facultas insinuandi dona-
tionem

tionem non competit hæredi: vt not. Aret. in consil. cxx. iij. in causa quæ vertitur. in primo dubio. & ibi in ij. col. limitat & declarat regulam istius legis. Et adde quod licet hæres reputetur eadem persona cum defuncto. vt s. dictum est. Secus tamen est in hærede hæredis qui non reputatur eadem persona cum defuncto, vt not. voluit Pau. de Cast. in consil. excvij. visis dubijs. circa fi. lib. ij.

- 8 § Postremo notandum est, quod prædicta omnia quæ dicuntur de hærede, intelliguntur aditæ hæreditate. l. iij. §. si quis ita. vbi Imol. de hære. insti. facit text. in l. iij. §. si quis hæredi. s. de statu libe. & in l. si in diem. in principi. & quod ibi Bar. s. de condi. & demon. Et ideo substitutio facta de hæredibus, intelligitur si hereditatem adiuerint. l. si plures. in fi. vbi gl. & Bar. s. de vulg. & pupil. † Et hæres datus executori in testamento, intelligitur si hæres sit cū effectu, ita quod adeat hæreditatē. l. Lucius. la. j. vbi Bart. C. de fideicom. lib. & no. Bar. in l. codicillis. §. j. s. de ann. leg. Pau. de Cast. in d. l. si plures. & no. Bald. in d. l. fina. in prin. C. si pend. app. mors interue. † vbi inquit, quod hæres quis non dicitur antequam testamentum aditione hæredis confirmatum sit. alle. l. si seruus communis Mæuij. in prin. de stip. seruo.

nuper ad Phil.
Dec. consil. cc.
lxxxj. col. pen.
C.M.

A Adia. Alex.
cōs. xxxv. nu.
11. l. iij. & dxi
in cōde. Paris.
s. iij. nume. 6.
C.M.

In l. Semper qui non. Argumenta.

- 1 Mandare quando quis præsumatur.
 - 2 Absens quando consentire dicatur.
 - 3 Possessio quando emptori à domino censeatur tradita.
 - 4 Donatio causa mortis nudo pacto fieri potest, & nu. s.
 - 6 Ratihabitio trahitur, & æquiparatur mandato.
 - 7 Mandatum speciale an possit dari sola taciturnitate.
 - 8 Delictum an putei mandare, qui cum posset, noluit phibere.
 - 9 Possessio præsumitur ratificari per fructuum perceptionem.
 - 10 Laudum quando censeatur ratificatum.
 - 11 Ratificari nequit quis, quod non suo nomine gestum est.
 - 12 Ratum habere quis potest, quod in sui præiudicium nomine alieno est gestum.
 - 13 Ratificatio intra quod tempus fieri debeat.
 - 14 Homicidium simul commissum licet rursus fieri non possit, ratum tamen haberi poterit.
- Declaratio semper fieri potest.
- 15 Ratū haberi potest, quod homine impediēte fieri nō potest.
 - 16 Ratificatio nulla est eius, quod nullum est.
 - 17 Ratificatio non sufficit, vbi mandatum lex requirit.
- Ratificatio non est verē idem cum mandato.
- 18 Acquitate cessante ratificatio non facit mandatum valere.

REGVLA LX.

SEMPER qui non prohibet pro se interuenire,
mandare creditur. Sed si quis ratum habuerit
quod gestum est, obstringitur mandati actione.

¶ DVO sunt dicta. circa primum gl. & bene exemplū
ponit. secundum l. qui patitur. s. mādati. Et ista regula &
tex. in d. l. qui patitur. intelligitur † quando quis est præs-
sens, & non contradicit. vt not. Bal. in l. j. s. de nego. gest.
& sequitur Alexan. in l. saepe. in char. ix. col. xxxiiij. vers.
vij. saluari potest. s. de re iudic. & Barto. hoc idem dicit in
l. si pecuniam. C. de neg. gest. Et verba satis conueniunt:
quia illud verbum, patitur, arguit præsentiā: & eodem
modo verbum illud non prohibet^a.

A Prohibet.
pro quo facit
tex. in l. Sabin.
s. communi di-
ui. qui tex. no.
probat etiam
conclusionem,
quod præsens
& tacens quan-
do agitur de
ei^o præiudicio,
dicitur aliqua-
liter consenti-
re. & sic non in
totum. Hie. C.

¶ Sed tamen considerandum est, quod ista regula, & d. l.
qui patitur. intelligitur quādo tractatur de vtilitate eius
qui patitur, & non contradicit: vt not. per glos. in dicta l.
qui patitur. & not. Barto. in l. j. s. de negot. gest. † Et tali
casu idem videtur in absente. Quia si fiat actus in quo
agatur de vtilitate absentis, statim quod ille absens scit,
& non contradicit, consentire videtur: vt not. Barto. in l.
quo enim. s. rem ratam hab. allegat. l. si absentis. & quod
ibi not. per glos. & Doct. C. si certum petatur. & sequitur
Abb. in cap. nonne. in fin. de præsumpt. & sic data scientia
in vtroque non videtur differentia inter absentem & præs-
entem. Nam sicut præsens qui tacet videtur consentire,
quia de eius vtilitate agitur: eadem ratio videtur in ab-
sente postea quā scit, & non contradicit. Et secundum
hoc regula videtur generaliter procedere. & ad istam re-
gulam facit text. in l. j. s. magistrum autem. s. de exercit.
ibi: si scit, & passus est eum in naue magisterio fungi, ip-
se eum imposuisse videtur. & ad idem facit tex. in l. ij. C.
de acquir. posses. vbi † possessio emptori tradita videtur
à domino qui scit & patitur illum esse in possessione.

¶ Et secundum istam regulam in notabili quaestio. con-
sultuit Petrus de Anchar. in consil. lxij. motiua iudicis. in
versic. quo ad quartum. & Alexand. in consil. cxx. pondera-
tis. lib. v. colum. ij.

¶ Et per d. l. qui patitur. concludit Socin. in consilio
cxij. multum abunde. columna iiij. quod † sola præsentiā
donatarij tacentis facit donationem causa mortis, quæ
hodie potest fieri pacto nudo. iuxta gloss. in l. cum pater.
§. mæ

A Contrarium. Idem Dec. in rub. in fin. C. de pact. & quos latè citat And. Tiraq. repet. l. si vnquam. ver. donatione largitus. nu. 128. licet contra alleget, nu. 139. C. de reuoc. dona. C. M.

B Retrotrahitur. Vide Feli. in c. sicut. lo ij. de simo. fi. col. vbi ponit regu. cum ix. fallen. & latas remissiones in materia: vltra quem vide Abb. & Feli. in c. nonnulli.

§. Mauius. de leg. ij. quia cū agatur de vtilitate sua præsuntur cōsentire. d. l. qui patitur. & hoc idem voluit Ang. in terminis in consi. clxxxv. ex themate prædicto. col. ij. **A** in hoc tamen contrarium^a voluit Aret. in l. ij. vers. circa secundam qualitatem & c. de leg. j. Et secundum opinio. Aret. consului dum essem vltra montes: quia sicut Barto. in l. iurifgentium. §. quinimò. col. v. & in l. sicuti. in prin. §. de pact. interpretatur. l. si quis argentum. C. de donat. vt non habeat locum in pacto præsumpto, quia concurrerent duo specialia: quòd fieret donatio pacto nudo & præsumpto: sic etiā dicit Are. in d. l. ij. licet hodie pacto nudo etiam fieri possit donatio causa mortis, secundum glo. in d. §. Mauius. hoc intelligitur in pacto nudo expresso, & non in præsumpto. & quia dicit ipse quando quis donat præsentī & tacenti, non videtur pactum, sed pollicitatio. Lex pollicitatione. de pollicit. & hoc confirmatur ex his quæ dixi in rub. C. de pact. alleg. Host. in sum. de pact. in prin. ibi, in idem placitus & consensus. & in l. pactū. §. de pollicit. ibi: duorum consensus atq; cōuentio. & licet quādoq; etiam ex consensu vnius à lege pactū inducatur: vt not. Bar. in l. ij. C. de pact. cum si. vt tradit ibi Alex. illud nō est pactum simpliciter, sed secundum quid: sicut distinguitur contractus à quasi contractu: quia in contractu cōsideratur expressus consensus: in quasi contractu: tacitus. **5** instit. de obli. ex quasi contractu. in prin. † Et ideo in proposito, licet nudo pacto hodie etiam possit fieri donatio causa mortis: intelligitur de pacto nudo verbis expresso. & non videtur habere locum in isto casu. In quo videtur potius pollicitatio, quàm pactum: vel saltem est pactum tacitum & præsumptum, in quo non videtur habere locum quod dicit gl. in d. l. cum pater. §. Mauius. de leg. ij. secundum Aret. in d. l. ij. col. ij. & dixi in consi. ccxlv.

C Secundum dictum est in quo alia regula continetur, **6** † quòd rati habitio retrotrahitur^b, & mandato equiparatur: vt habetur in reg. rati habitio nem. cod. titu. in vj. Ad idem est text. in l. fin. C. ad Maced. in l. licet. §. de iudi. in l. si pecuniam. C. de nego. gest. & in c. si. de iureiurā. in vj.

§. sunt & alij. de rescrip. col. ij. & in c. causam. de iudic. col. pen. vers. sed deueniendo, & c. vbi ponit q̄ secundum magis cōmunē opin. sententia lata contra salsum procuratorem potest ratificari. qđ tñ limitat xij. modis. & idem in c. j. col. pen. & vlt. de re iur. & Anch. & doct. in d. regu. rati habitio pē. lib. vj. & idē quod Feli. in d. c. causam. dicit Ias. in l. licet. C. de procu. vbi ponit xij. limita. in pe. col. ver. in vlti. parte. glo. & Ias. in l. qui in aliena. de acqui. hzr. col. iij. vers. sic. gl. in vers. rem rat. haberi. vbi dicit q̄ ea quæ à principio nō possunt explicari per procuratorem, non possunt haberi rata. & eūdem in l. nec is. §. de acquir. her. col. ij. vbi di-

cit, quoddam ratificatio non extenditur ad ignorata. & quæ sint necessaria ad hoc ut ratificatio teneat, vide Barb. c. nonnulli. §. sunt & alij. de re script. col. vij. in prin. vbi etiam tractat istam materiam & quibus modis fiat. vide eundem in capit. ex parte decani. de re scriptis. colum. x. & circa id quod dictum fuit de procuratore falso, vide Felin. cap. j. & vlti. colum. de re iudic. & in cap. post cessionem. vj. col. versicul. secun

do declar. & c. Et ista regula etiam habet locum in requirentibus 7 speciale mandatum^a. vt no. Ang. in d. l. licet. in principi. de iud. alleg. lo. And. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de elect. in vj. & tex. in c. j. de homi. in vj. & probatur in d. c. si. de iureiurā. in vj. & idem tenet Bald. in l. si maritus. C. mandati. per tex. in l. quod si de speciali. §. de mino. Alex. in consil. xxvij. viso. col. iij. lib. v.

¶ Similiter ista regula habet locum in delictis^b. c. cum 8 ad sedem. de restit. spoli. l. j. §. deieciisse. vers. sed & si cum^B quis. §. de vi & vi arma. & ibi gl. & Bar. & glo. in c. quā sit. in ver. petere. de elect. in vj. & no. Bal. in d. l. si. in fi. C. ad Maced. & in l. non ideo minus. col. vij. vers. vndecimo quæritur. C. de accus. Paul. de Cast. in consil. ccccxxij. quia scio. in iij. col. in antiquis. & Soci. in consil. cxlvij. iustissime iudex. in fi. Et talis ratificatio fieri potest nō solum verbis, sed etiam facto: vt tex. dicit in l. Paulus respōdet. §. rem rat. hab. nam plus est facere, quā pronuntiare. l. si tamen. §. ei qui. §. de adil. edict. & plus est aliquid facere facto, quā verbo. vt dicit tex. in c. dilecti. el. j. de app. Et ideo si vniuersitas soluit expensas factas in lue per syndicum non legitimè constitutum, videtur gesta per eam ratificare, vt not. Spec. in tit. de syndi. in vers. sed pone qd vniuersitas. col. ij. vbi alleg. d. l. Paulus. & l. pen. §. de dec. in fi. & c. quo ad consul. de re iudi. Et dictū Spec. sequitur Alex. in consil. cxxvij. viso instrumento. col. j. & in consil. clxxv. perspectis verbis. in fi. lib. v.

¶ Et ex perceptione fructuum probatur ratificatio possessionis, vt tradit Alexand. in consil. lxxxvij. quoniam. col. fina. in princip. eod. lib. v. vbi alleg. decitionem Rotæ cxlvj. item licet amicus. Et per receptionem census ratificatio contractus inducitur: vt notat Bald. in consilio clxxxiiij. ad intelligentiam. lib. ij. secundum nouam formam. alleg. l. si præteritus. C. de contratab. & l. si proponam. §. primo, vbi bonus tex. suprā de inofficio. testamē. & respondens alicui de fructibus, videtur ratificare contractum: vt idem Bal. dicit in consil. ciij. videtur. in prin. in iij. libro. Et agens ex contractu videtur ratificare contract

tractum: vt not. Bald. in consi. xiiij. punctus. lib. v. & idem Ang. in consi. clj. viso. col. fi. Et qui exigit rationem administrationis, videtur ratificare gesta per illum qui administravit, vt not. Pau. de Cast. in consi. j. secundum nouam formam. in antiq.

- 20 ¶ Et quando laudum ratificatum dicatur, tradit Soci. in consi. ccxx. viso compromisso. col. penul. & talis ratificatio potest fieri etiam pendente iudicio: vt not. Alexan. in consi. supra allega. cxxvij. viso instrumento. col. j. lib. v. & talis ratificatio potest fieri etiam parte absente: vt notat Bart. in l. quo enim. in fi. supra rem rat. hab. & in l. Pomponius. col. ij. ver. item ex eodem. supra de neg. gest. quia pendet à sola voluntate ratificantis: ideo potest fieri parte absente. & idem Bar. in authen. sacramenta puerum. colum. ij. C. si aduer. vendit. cum simil. Alexand. scribit in consilio cxxvj. vitis. in fine lib. v. & per ratihabitionem actus attribuitur ratificati: vt notat Bar. in l. si pecuniam. C. de negotijs gestis. Socin. in consilio clviij. viso processu. colum. iij.

- 21 ¶ Predicta regula intelligitur quando fuit gestum nomine ratificantis, aliàs non potest ratificari, vt habetur in alia regu. raturum. eo. tit. in vj. & ad idem text. in l. si pupilli. §. sed si ego. vbi Bart. supra de neg. gest. & in l. si seruus. supra de preca. & in c. cum quis. de sent. excom. in vj. Et ista conclusio procedit, q̃ ratificatio non potest fieri isto respectu quòd negotiũ ad me trahatur. Secus est quòd ad præiudiciũ meum: ¶ quia in præiudiciũ meũ possum raturum habere quòd nomine meo gestum non fuit: vt not. Bar. per illum tex. in l. si fundus. §. j. supra de pign. & not. per gloss. in d. regula, raturum. Et hoc solum habet locum in casu d. l. si fundus. §. primo: quia res non poterat habere effectum sine tali ratificatione, quia erat pignoratata res aliena in qua ius pignoris constitui non potest, nisi domino consentiente: secus si res absque ratificatione potuisset sortiri effectum: quia tunc etiam in præiudiciũ ratificantis non potest ratificari quòd non fuit gestum nomine ratificantis: & fuit ista distinctio aliquorum, vt Barto. refert in d. l. j. §. sed & si cum quis. supra de vi & vi arma. & sequitur Perus. in d. regu. raturum. per tex. in dicto c. cum quis. de senten. excommu. in sexto. vbi patet, quòd non possum ratificare etiam in præiudiciũ meum quòd nomine meo factum non fuit. Barto. tamen in d.

à prælatis &c.
& finaliter vide Ang. in l. Iulianus. j. col. s. qui satisd. cog. q̃ si mado tibi q̃ occidas talẽ, & tu iam occidisti, qđ nō teneor, nec ex mado, nec ex aliqua ratihabitione. de quo per Ias. in rep. l. quo minus. §. de summi. H. C.

in d.l.j. §. sed & si quis. breuiorem tradit doctrinā, quòd gestum nomine alterius non possum ratificare trahendo ad me negotium, ita quòd ego dicar commisisse illud delictum, vel illud negotium fecisse. Sed si volo habere ratum in præiudicium alicuius iuris mei, possum d.l. si fundus. §. j. & in l. mater tua. C. de rei vendi. vbi si quis vendit rem meam nomine suo, possum ratum habere vt mihi præiudicem in dominio & rei vendicatione: sed non possum agere ex vendito contra emptorem.

¶ Secundo † regula principalis limitatur, dummodo fiat

A Tēpus. Vide Ias. in l. is q. p emptore. de v. fuca. col. xxx. vij. ver. secundus articul⁹ est de extre. &c. vbi latē declarat materiā ratihabitionis. & do. Phil. 1 reg. cōtractus. §. e. ver. quarto limitat, &c. & ad de vnū, q. act⁹ medius impedit ratihabitionē retrahit. gl. est singu. in l. si indebitū. §. j. ff. rem ra. hab. & ibi Bart. & in l. si vxore. §. si qs vxorē. de adul. te. Bal. 1 l. si. C. ad Mace. H. C.

ratificatio infra tempus^a infra quod actus qui debet rati- **A**
ficari fieri potuisset: vt est tex. in l. bonorū. supra rem rat. ha. ad idem tex. in l. j. in prin. supra de app. reci. vbi ratificatio appellationis interposita debet fieri infra tempus datum ad appellandum. & no. per gl. in d. regu. ratihabitionem. & in c. quam sit. de elect. in vj. & per illum text. in d. l. bonorum. infert Abb. post Anto. de But. ibi in fi. in c. cum venissent. col. ij. de resti. spo. quòd si quis tanquam gestor negotiorum meorum nomine meo accepit possessionem, & sit spoliatus antequam habuerit ratum, illa ratificatio nihil operatur: & sequitur Alex. in l. quod meo. in prin. col. ij. de acqui. pos. & Corn. Perus. in consil. cx. in iudicio diuisorio. col. pe. in prin. lib. ij. Et facit quod not. Bar. in l. si vxor. §. si quis vxorem. supra de adulte. vbi per illum text. in d. l. bonorum. dicit, quòd ratificatio potest fieri re existente in eodem statu: aliās secus. & not. Salic. in l. si. post Bald. C. ad Maced. cum simil. vt tradit Alex. in consil. lxxvij. viso. col. penul. lib. v. & in d. l. quod meo. in princi. col. ij.

¶ Et hoc quod dicitur de re integra, limitatur, vt in nota bili casu scribit Corn. Perus. in consil. xxxvij. memini. col. fina. lib. ij.

¶ Item quod dicitur in d. l. bonorum. habet locum in ratificatione quæ respicit fauorem ratificantis: secus verò esset in odium & præiudicium eius: quia ratificatio fieri potest, licet actus principalis fieri non possit: vt patet in **14**
homicidio semel commissio quod iterum fieri nō potest, & tamen ratificari potest. c. j. de homic. in vj. & in d. l. j. §. sed & si cum quis. de vi & vi arm. & no. Ang. in l. bonorū.
¶ Item & secundo d. l. bonorum. non habet locū in declaratione quæ semper fieri potest: vt no. Bal. per illum text. in l. sed & si quid. §. interdū. in ver. quod ergo. §. de vsufr. & ref

& refert & sequitur Are. in l. j. §. si quis ita. col. iij. de ver. obli. & hoc idem dicit Ange. in l. cum proponas. col. j. in gl. fi. C. de bo. auth. iud. poss. vbi simpliciter alleg. l. hære des palàm. ver. sed si notam. supra de testa.

¶ Tertio quod dicitur in d. l. bonorum. procedit quando actus non potest fieri propter dispositionem legis, prout loquitur: † secus autē si facto hominis actus fieri non potest: quia ratificatio tamen non impeditur. l. cum decem. §. si. & in l. si quis offerenti. §. si. supra de solu. & ita Bart. dicit in d. l. bonorum.

¶ Quarto limitatur, vt Alex. tradit in consi. lxxxvij. quoniam. col. fi. in prin. lib. v.

¶ Quinto limitatur, vt per Cuma. in consi. cxvj. Innocentius septimus.

¶ Vltimo limitatur, vt per Bart. in l. j. C. qui admit.

¶ Tertio, regula principalis fallit vbi agitur de præiudicio tertij: quia ratificatio fieri non potest, ita quod in alte

rius^a præiudicium retrahitur. arg. l. si partem. §. fin. §. quemad. ser. amit. vt Bart. concludit in l. cum indebitum. §. si procurator. & in d. l. bonorum. §. rem rat. hab. ij. not. Ang. in consi. cclxxvij. tutor. in fi. Alex. in cōsi. lxxvij. viso. col. iij. lib. v. & idem Bar. in l. aliena res. §. de pig. act. in prin. vbi concludit, qd ratificatio domini facta de obligatione facta per alium eius nomine, non præiudicat illi cui ipse dominus rem vēdidit vel obligauit. Et circa hoc notabilem quæstionem ponit Bal. in rubr. extra de sum. Trini. col. pe. ver. sed incidit quæstio de facto.

16 ¶ Quarto, † regula principalis intelligitur, quando actus qui debet ratificari validus fuit: secus si nullus fuisset, quia ratificari non potest: vt not. scribit Pet. de Ancha. qui ponit istam regulam in cōsi. cxxij. vnus ex procuratoribus. & idem not. Bart. in l. quod obseruare. supra de offi. pro. consu. in j. oppo. vbi inquit: ratificatio non potest fieri de actu nullo, ita quod actus confirmetur à tempore quod nulliter factus fuit: sed actus nullus bene potest ratificari, ita quod ex nunc valeat tempore ratificationis. & sequitur Alex. in consi. lxxvij. viso. col. pen. lib. v. supra alleg. Et videndum est ad prædicta quod Aret. tradit in cōsil. cxxvij. eximie domine. col. ij. & ibi de materia, & con filio sequenti.

17 ¶ Quinto fallit, † quando mandatū pro forma^b à lege vel statuto requiritur: quia tunc nō sufficit ratificatio: vt Bal.

^a Alterius. Vbi de Iaf. in l. filio quē pater. col. j. de lib. & post hu. & in l. is qd emptore. de vsuca. col. xxx vij. ver. tertia rō. vbi latè tractat materiam ratificationis: & an possit fieri die feriata i honorem Dei ibi. col. xxxvij. in fi. H. C.

^b Forma. Adde Bartol. post Bal. in c. ex pre decani. de rescrip. col. xxx. ver. item dicit hic Bal. &c.

dicit in l. executorem. col. iij. vers. sed si notarium. C. de execu. rei iudi.

¶ Et similiter regu. non habet locum in materia stricta: quia si statutum velit quod mandatum testibus probari non possit, ratificatio tamen poterit probari. vt no. Bald. in l. obseruare. §. si. in xj. q. 5. de offi. procons.

¶ Vltimo, regula procedit secundum fictionem: quia in veritate aliud est mandatum, & aliud ratificatio: vt not. Bar. in l. is qui pro emptore. col. iij. supra de vsucap. Et talis fictio fundatur in æquitate. l. postluminium. supra de cap. † & ideo cessante æquitate ista regula non habet locum, vt Alex. concludit in consil. lxxvij. col. pen. in v. lib. supra alleg.

In l. Domum suam. Argumenta.

- 1 Aedificare qui vetatur, reficere domum non prohibetur.
- 2 Reficere non dicitur, qui rem penitus lapsam restaurat.
- 3 Nouum non dicitur, quod prius destructum reparatur.
- 4 Aedificare potest in suo liberè, modo in alienum nil imittat.

R E G V L A L X I,

D O M V M suam reficere unicuique licet, dum non officiat inuito alteri quo ius non habet.

¶ I S T A regula intelligitur in casu in quo quis non habet potestatem ædificandi de nouo: † nam prohibitus ædificare non prohibetur reficere: vt hic dicitur. Et ultra gloss. exemplificari potest in c. consuluit. de Iudæ. vbi Iudæi qui prohibentur sinagogas de nouo constituere, non prohibentur antiquas reficere: quia aliud^a est facere, & aliud^a est reficere. l. iij. §. reficere. §. de iti. actuq; pri. Et ideo prohibitus facere de nouo, non prohibetur reficere: vt hic, & d. c. consuluit. & in l. iij. C. de ope. publ. & in l. j. §. si quis ædificium. §. de ope. no. nunt. facit quod not. per gl. in c. j. in verbo, domum. de relig. do. in vj. in cle. si. de rescrip. in verbo, creatum. Et ex his comprobatur quod dicit gloss. in l. j. §. pe. in verbo, reficere. §. de mor. infer. & sequitur Barto. in d. l. j. §. si quis ædificium. quod propria & stricta differentia est inter verbum facere & reficere.

¶ Et ista conclusio limitatur, † nisi res in totum fuerit destructa: quia tunc reficere rem in totum destructam est proprie facere: quia de totali reparatione iudicatur idem quod de noua constructione: vt notatur per gloss.

^a Aliud. Alex.
cōsil. cxc. nu. 7.
nume. 22. li. ij.
C. M.

gl. xvij. q. ij. in c. de monachis. & in c. iij. de iure patro. & no. Bal. in l. fi vt proponis. l. i. ij. C. de nup. Host. in summa de ecclesiasticis adifi. in fi. & facit tex. in l. qui tamen. in prin. §. quib. mod. vsusfr. amit. in l. fi ita legatum. §. fin. de leg. j. cum. simi. vt latè tradit Alex. in d. l. si quis adificiū.

^A & Feli. ^a in c. cum accessissent. in fi. char. de consti.

³ Sed tamen considerandum est, quod licet res in totum destructa sit: remanent tamen vestigia prioris adificij, vnde facilius reparatio permitti debet. ar. l. fi. §. de decur. & quod not. Bar. in l. j. de aduo. diuer. iud. & facit gl. in c. accessissent. vbi sit reparatio dignitatis in totum destructa. Et non est nouum quod alias statutum fuit, licet renouetur. xxij. q. j. in c. Acatius. & xxxiiij. q. j. in c. non satis. facit tex. in l. rem non nouam. C. de iudic. Vnde quod in totum res destructa reficiatur, non videtur res noua. & in casu c. consuluit. Iudæi qui prohibentur nouas synagogas erigere, non videtur, quod prohibeantur reficere synagogā in totum destructam. licet Abb. ibi aliter velit: ex quo ecclesia tolerat Iudæos: & verba d. c. satis conueniunt, dum dicitur. Si corruerint antiquæ, toleratur q̄ eas reedificent. Ista enim verba etiam ad totalem destructionem adaptari videntur: vnde secundum subiectā materiam hoc debet iudicari, quia secundum subiectam materiam statutum quod loquitur de faciente, habet locum in reficiēte: vt Alex. tradit in cōli. cix. visis. col. pe. lib. iij.

⁴ ^B Secundo regula etiam intelligi potest in eo qui habet potestatem adificandi ^b, secundum regulam l. altius. C. de serui. quæ habet locum dummodo ille qui adificat in suo, non immittat aliquid in alienum. vt gl. hic dicit per l. sicut. §. Aristo. §. si serui. vendi. Et alias limitationes ad d. l. altius. tradit Barth. Veron. in tract. de ser. urb. præ. in tit. de solo & area. Alexan. in consi. clxxiiij. opportune considerans. lib. ij. & quod not. Bar. in l. fi. in fi. C. de ser. & d. l. altius. ampliatur vt per Abb. in consi. lvij. in quæst. col. iij. lib. j. Corneus in consi. xc. viso. col. v. lib. ij. & Soc. in consi. cxlj. considerata. in prin.

^A Fli. & idem Feli. in d. c. cōsuluit. de Iud. & Ias. in repe. l. quominus. col. lum. pe. de fluminib. vbi per duas colū. tractat materiam nostræ regu. & eundem post alios in l. i. §. si quis adificiū. §. de no. oper. nun. & d. Phil. in d. c. cum accessissent. col. fi. in fin.

^B Aedificādi. Adde Ias. in l. ex hoc iure. col. lum. ij. de iust. & iur. & domi. Phil. in regul. nullus videtur. et quæ ibi dixi.

In l. Hæreditas. Argumenta.

- 1 Hæreditas successio dicitur, possessio verò bonorum, ius succedendi.
- 2 Hæreditas etiam dici potest ante aditionem.
- 3 Aditio sola non sufficit, vt hæreditas dici possit.
- 4 Petitio hæreditatis quā hæredi vel fideicommissario detur.

- 5 Petitiō hæreditatis non datur hæredi, qui possessionem semel apprehendit.
 6 Hæreditas an definat dici per solam possessionis apprehensionem.
 7 Filia renuntiāns hæreditati patris, non excluditur ab hæreditate fratris.

REGVLA LXVII.

HÆREDITAS nihil aliud est, quàm successio in uniuer-
 sum ius quod defunctus habuerit tempore mortis.

¶ HÆREDITAS t ergo est successio, vt hic dicitur, & in l. nihil. §. de ver. sig. Et bonorum possessio est ius succedendi: vt no. Bar. in l. iij. §. bonorum. §. de bono. pos. De quo videndum est quod dixi in rubr. C. qui admit. col. antepen. Et istam diffinitionem hereditatis quam Iurif-consultus hic ponit, declarat Bar. in rub. §. de acqui. hæred. dicens, quod ista diffinitio loquitur de successiōe iuris: quia mortuo testatore succe-
 dit quoddam ius quod hæreditas appellatur, & personam defuncti su-
 stinet in omnibus iuribus quæ habuit defunctus. l. hereditas in multis. §. de acquir. re. dom. l. mortuo. §. de fideiuf. & idem Bart. in l. nam & ser-
 uus. in §. qui negotia. §. de nego. gest. dicit, quod hæreditas repræsentat
 personam defuncti, & non hæredes futuri.

¶ Et hæreditas dicitur antequam adita sit per hæredem: & adita hære-
 ditate, amplius non dicitur hæreditas, vt no. per gloss. in l. j. §. veteres. in
 gl. mag. §. de acqui. pos. in l. per hæreditarium. §. de acqui. re. do. in l. hæ-
 res per seruum. de acqui. hære. in l. eius qui. in verbo, hereditati. §. si cer-
 pet. & no. Bar. in l. iij. in prin. ad fin. §. de bon. pos. vbi inquit, quod post-
 ea quàm adita est hæreditas confunditur cum patrimonio hæredis. l.
 sed si plures. §. si filio. §. de vulga. & pupil. & vbicunque post aditionem
 appellatur hæreditas, est impropria loquutio. vnde in tit. de peti. hære-
 dum dicimus petere hæreditatem, intelligitur nos declarari esse hære-
 des. l. licet minimè. §. de pet. hære. & idem Bar. dicit in rub. §. de acqui.
 hæred. & in d. j. eius. si certum pet.

¶ Et ista conclusio intelligitur post aditam hæreditatem & apprehen-
 sam possessionem: secus videtur ante adeptam possessionem: quia sola
 aditio non facit quominus etiam hæreditas dicatur: vt not. Areti. dicit
 rub. §. de acqui. hære. vbi ad hoc alleg. Bart. singulariter in l. fin. §. de fi-
 deicom. hæred. pet. vbi Bar. sequitur gl. in l. j. eod. tit. in verbo, hæredi-
 tas. quæ dicit, quod solum hæredi vel fideicm. missario datur petitiō hæ-
 reditatis antequam sit consecutus possessionem bonorum hæreditatis.
 Sed post acquisitam possessionem si definat possidere, habet rei vendi-
 cationem, & non petitionem hæreditatis. & Bartol. rationem adducit:
 quia postquam hæres adeptus est possessionem, definunt esse res hære-
 ditariæ: vt suprà dictum est. & sic Bartol. videtur hoc intelligere post
 acquisitam possessionem, vt ista ratio conueniat quæstioni: & dictum
 glossa. & Bartol. tenet Alexander in consilio lxxxix. viso puncto. in
 princip.

princ. lib. ij. & in consi. xciiij. in causa & lite. in ij. col. lib.
 4 ij. ex quo infero vbi concludit, quod petitio hereditatis,
 & interdictum quorum bonorum non datur hæredi qui
 semel apprehendisset possessionem, per illam rationem:
 quia per apprehensionem desinunt esse res hereditariæ,
 & ideo glo. not. in c. j. de confes. in vj. in gloss. mag. circa
 fin. instruit agentem petitio hereditatis, vel interdicto
 quorum bonorum, quod non dicat se possedisse post mor-
 tem defuncti: quia illa remedia non competerent post ac-
 quisitam possessionem. & idem sequitur Anto. de But. in
 consi. lxiij. viso libello. in princ. vbi refert rationem Bar.
 & sequitur. Et sic conclusio prædictorum videtur, quod
 hereditas dicatur, & res hereditariæ dicantur ante pos-
 sessionem acquisitam: & sic per aditionem solam non de-
 fecit esse hereditas.

¶ Et hoc confirmatur secundum Aret. in d. rub. de acquir.
 hæred. quia licet per aditionem dominium rerum hære-
 ditatis vnitum sit cum patrimonio hæredis. d. l. sed & si
 plures. §. filio. de vulg. & pup. quia tamen adhuc non est
 facta incorporatio, retinet nomen hereditatis: sicut in si-
 mili videmus in fisco cui licet bona vacatia ipso iure ac-
 quirant. l. j. §. an bona. §. de iur. fis. tñ ante incorporationē
 non censetur eodem iure cum alijs bonis incorporatis: vt
 no. Bar. in l. in omnibus. §. de diuer. & temp. præscrip.

¶ Contrarium tamen expresse tenet Pau. de Cast. in d. l. j.
 §. de fideicom. hæred. per. dum inquit, quod ratio Bart. nō
 est bona: quia illud quod ipse dicit, quod per apprehen-
 sionem possessionis desinat esse hereditas, etiam habeat
 locum ante adeptam possessionem: quia per solam adi-
 tionem videntur res desinere esse hereditariæ, & pari-
 ter desinit esse hereditas. ^a & hoc verius videtur: quia per
 aditionem dominium & omnia iura transeunt in hære-
 dem. l. cum hæredes. in princ. §. de acqui. poss. & ideo sta-
 tim desinit esse hereditas: quia bona sunt hæredis qui
 admit. Et non obstat simile de fisco: quia dato quod plus
 iuris habeat fiscus & etiam hæres in bonis incorporatis
 & apprehensis ratione possessionis: hoc non tollit quin
 desinat hereditas esse per aditionem, ex quo dominium
 transfertur in heredem, vt dictum est.

¶ Et retenta ista conclusione, quod post aditionem non
 dicatur esse hereditas, consului ultra mōtes Valentiae in
 6 Delphinatu, quod renuntiatio quam fecit filia patri de

A Hereditas.
 Hæc opi. tenet
 Ias. in rubr. de
 acq. her. n. col.
 versi. tu dic q.
 imo &c. & in l.
 j. §. veteres. de
 acq. pos. col. x.
 §. circa cōclu-
 sionē &c. & in
 lxiij. col. ponit
 q. d. Phil. Dec.
 licet loquat in
 statuto: & dicit
 hanc esse cōm
 opin. & in xiij.
 col. ponit. q. de
 muliere phibi-
 ta nubere ex-
 tra ciuitatē cū
 hēditate, put
 est Mediolani:
 an postquā est
 adita hēditas,
 si cōtrahat per
 dat heredit. &
 q. hereditas
 post aditionē
 nō dicat pprīe
 hereditas: te-
 net Florē. in l.
 veniūt. ff. fam.
 ercise & Ias. in
 l. eius. §. quod
 si stipulatus. si
 cer. pet. & per
 eundē do. Phi.
 in cōf. lxiij. col.
 ij. visis duob.
 H. C.

A Fratri. Vi-
de magis latè
eundè d. Phil.
in reg. quoties
duplici iure. in
versu. vltimus.
vbi magis latè
eā examinat.
j. cod.

hæreditate patris, non excludebat illam ab hæreditate
cius fratris, quia mortuus erat adita hæreditate paterna:
quia post talem aditionem nō dicitur hæreditas patris,
sed fratris^a, per supradicta. Et in terminis de renūtiatio- **A**
ne consuluit Ang. consi. li. j. do. Gillius. colū. ij. & sequitur
Alex. vbi alia similia inducit in l. j. §. veteres. §. de acqui.
pos. co. ix. ver. expressius. Ang. & idem in terminis de re-
nuntiatione tenet Pau. de Cast. in l. Paulus. §. j. de acqui.
hære. vbi dicit Old. ita consuluisse: & sequitur ibi Areti-
per tex. in l. qui filij. §. de ijs quib. vt indig. & idem Aret.
in consi. cxj. in præsentī consulta. & idem Rom. in consi.
cxlvij. circa primum. Bene. Capra. in consi. xij. & si viso.
& Cor. Perus. in consi. cccv. in hac consult. tione. lib. iij.

In l. Qui sine dolo. Argumenta.

- 1 Culpa lata est dolo æquiparanda.
- 2 Moram in currere non dicitur, qui litigandi causam iustam habere inuenitur.

REGVLA LXIII.

QVI sine dolo malo ad iudicium prouocat, non
uidetur moram facere.

¶ I B I, sine dolo malo. subaudi: vel lata culpa. vt not.
per gl. & Bar. in l. quod te. col. iij. in verbo, venio ad vlti-
mū. §. si cer. pe. & ad hoc facit: q̄a lata culpa dolo æquipa- **1**
ratur. l. q̄ Nerua. §. de pos. l. j. §. j. §. si mens. fal. mod. dix.
¶ In tex. ibi, non videtur dolo facere, & sic non est in mo-
ra. exemplū ponit per gl. in l. si quis solutiōi. §. de vsur. ad
idē tex. in l. sciēdū. c. ti. & in l. iij. §. si q̄s paratus. ff. qd vi
aut clā. † Et hoc intelligitur quando iustā habet causam **2**
litigandi: vt probatur in iuribus præallega. Secus si non
habet iustā causam, q̄a tūc p̄ interpellationē in mora cō-
stituit: vt not. Bar. in d. l. quod te. & est tex. qui ita intelli-
gitur in l. nemo. §. j. §. de ver. oblig. dum ibi dicitur mo-
rā cōmitti ab eo q̄ voluit litigare. & no. Bar. in l. si seruū.
§. nūc videamus. in l. qui Romæ. §. Scia. de verb. oblig.
¶ Secundo regula intelligitur antequam mora sit com-
missa. Sed post moram commissam mora non purgatur:
licet quis velit ad iudicium prouocare. l. si. §. de conduct.
furt. vbi Paul. de Cast. ita concludit,

In l. Ea quæ rarò. Argumenta.

- 1 Leges ad ea quæ vt plurimum accidunt, applicari solent.
- 2 Leges etiam sunt de his, quæ naturaliter contingunt.

Iure

- 3 Iure speciali quod cōceditur, in consideratione esse nō solet.
- 4 Matrimonium inter prohibitos valet, sub conditione, si Papa dispensabit.
- 5 Ratio eius nulla habetur, quōd à principis voluntate sola pendere nōscitur.

REGVLA LXIII.

EA QVAE raro accidunt, non temere agendis
Negotijs computantur.

- 1 **¶** NOTO ¹ q̄ de his quæ raro accidunt, regulariter nulla ratio habetur apud legislatorē. Ad idem text. in l. nam ad ea. s. de leg. cum simi. vt per gl. in c. per literas. de despons. imp. Nam rarum & nunquam equiparatur. c. coram. de offi. deleg. Et quod raro cōtingit, miraculum est: vt dicit tex. in auth. de consulib. col. iij. collat. iij.

¶ Et quod raro fit, sicut etiam vetus sapientia docet, non obseruant legistatores. Sed quod fit plerunq; & respiciūt & medentur: vt inquit tex. in auth. vt sine prohibi. ma. s. quia verò multum. col. vij. & in l. antiqui. s. si pais har. peta. Et ideo casus insolitus qui raro contingit de mille annis semel, vt Bar. dicit in l. Seio. s. medico. per illū tex. de ann. leg. non est in consideratione. & idem Bar. in l. fistulas. s. ferramenta. s. de contrahen. emp. cum simi.

- 2 **¶** Et regula ista videt procedere in his quæ raro accidunt & habet in se miraculū: vt s. dictū est. ² Secus est si naturaliter cōtingit: quia à l. recipiūtur. l. si maior quinquagenaria. C. de leg. h. er. vbi filius q̄ nascitur ex malore quinquagenaria, legitimus dicit, licet raro illud contingat: & omnia alia quæ raro cōtingūt, sunt sub lege. & regula communi. nisi exprimantur, vt Christophorus Porcus dicit in s. insulam. per illum tex. instit. de rerum diuis.

- 3 **¶** Et ad prædicta etiā consonat regula quæ dicit ³ q̄ illud quod de iure speciali cōceditur, nō debet cōsiderari. l. iij. s. j. vbi Bal. s. de fideicō. lib. & not. Bart. in l. ij. col. v. vers. sed circa hoc dubitat. s. de vul. in l. si. col. ii. C. de sent. pass. & in l. quid iud. l. j. de acqui. h. er. cū sim. Et hoc intelligitur nisi de illo iure speciali expresse dictū sit, quia tunc autē sit. l. quidā relegatus. de reb. dubis. vbi valet legatū si resitutio impetret à principe. Et ideo valet institutio de filio spurio sub cōditione, si legitimetur à principe: vt not. Bal. in l. j. in vj. qua. s. C. de instit. & substit.

- 4 **¶** Et hoc videtur ⁴ quod videat matrimonium inter prohibitos sub conditione, si Papa^a dispensabit. de quo Ab.

A Papa. istam opi. tenent ibi Anton. & Gal. par. & Prapo. qui late eā. dispensat: licet requat cogitandum. contra tamen tenent Innoc. & Abb. & Cardin. ibi. & Cal. in consi. j. sub tit. de ipon. sali. & do. Are. in consil. cxlij. incip. ex facto proponitur & c. col. iij. vers. sed est aduertendum. eam etiam tenet idē Aret. quam dicit communem in l. apud Iul. s. constat colū. iij. vers. & ad materiā de leg. vbi Ias. videtur inclinare in aliam partem. de qua etiam vide Ancha. in ca. ex pul. lico. de conuer. cōm. Hier. Chue.

post alios in c. super eo. de condit. appo.

¶ Secundo, quod dictum est non considerari quod de iure speciali conceditur: verum est antequam actus sequatur: secus est eueniente postea illo casu speciali qui admittitur. l. non quocunque. §. si ex bonis de leg. j. cum simi. vt tradunt Moder. in l. j. col. viij. de vulg. & pupil. & facit quod §. dictum est per l. si maior quinquagenaria. C. de leg. hēre. ibi i, eueniente casu quod raro contingit.

¶ Similiter etiam ad supradicta dicimus, † quòd non attenditur quod pendet à voluntate solius principis, quia impossibile illud reputatur. l. apud Iulian. §. constat^a. de legat. j. not. Barto. in l. si quis sub conditione. colum. ij. de test. tut. & in l. continuus. §. cum quis. de verbor. obligat. & hoc intelligitur nisi consueta sunt concedi. vt notat Alexand. post alios quos refert in d. §. constat. per illum textum ibi: distrahi non soleant. cum similib. vt per eum ibi, & Modern. & latius tractat Socin. in dicta l. quidam relegatus. colum. iiij.

In l. Ea est natura. Argumenta.

▲ Constat. vbi Alex. Ias. adde Deci. l. j. col. vj. de offi. eius cui manda. est iuridict. c. ecclesia. col. fina. de consti. And. Tiraq. tract. re tract. prox. §. xxxij. num. 59. vltra quem Ay mo. consil. liij. in fi. cons. cxxj. nu. 10. C. M.

- 1 Cauillatio quæ, veluti superuacua, à iure reprobetur.
- 2 Cauillatio quandoque tolerari potest.
- 3 Aduocatus iustam causam fouens, cum malitia licitè aduersarium conuincit.
- 4 Testes de falso suspecti, sollicitè sunt examinandi
- 5 Testis suspectus etiam de circumstantijs interrogari debet.
- 6 Iudex inuestigandæ veritatis gratia cauillationibus vti potest.
- 7 Iudex delinquenti impunitatem promittere potest.
- 8 Priuato etiam fides seruari debet.

REGVLA LXV.

EA EST natura cauillationis, quam Græci *Εσοπισμα* appellant, ut ab euidenter ueris per breuissimas mutationes, disputatio ad ea quæ euidenter falsa sunt perducatur.

¶ AD idem tex. in l. natura cauillationis. §. titu. prox. & notat Ioannes Andt. in capi. venerabilis. declarando tex. in versicul. cauillationis. de iudic. & ad textum, hic bene facit text. in authent. de tabel. colum. iij. in versic. & non fugant tabelliones. vbi dicitur, quod nihil est inter homines sic indubitatum vt non possit suscipere quādam sollicitam dubitationem, licet illud sit iustissimum: & hoc fit per cauillationem quæ reprobatur & reijcitur à iure. d. c. cum ve

- A** Subtilitate. Abb. in c. dilecti. de iudic. in ij. colum. Deci. l. si quis hæredem. nu me. 4. C. de institu. & substitu.
- B** Malitijs. Vide Barb. c. sedes. hic alleg. col. ij. in prin. in procm. cle. col. ij. fo. vij. Ias. in l. cū pponas. in ij. col. C. de pac. And. Tiraq. in pfar. trac. retrac. n. 70. C. M.
- C** Simulatio. Cautā & puida admittunt. ita Abb. post gl. & Host. in c. j. quod met. cau. ij. co. v. vbi dicit secundum Host. q. aduocatus fouēs iustā causā, pōt malitijs & cauillationibus aduerfariū cōmce-re, dum tñ sine mendacio hoc fiat, ad idē facit qd tenet Inno. in c. olim. lo. i. in ij. col. in medio vbi dicit, quod si ex defe-ctu iustitiæ qd nō pōt rem sibi subtrahā furto recuperare, & licet sibi p̄pria autoritate fur-tum subtrahe-re: dum tñ hoc fiat sine menda-cio. ego tñ cre-do q. nullus ad-uocatus hoc fa-ciet sine mēda-cio. de quo etiā vide Hippo. de Marfil. in sing. clxxvj. incip. malitijs homi-num. vbi multa cumulauit, quæ addas ad apo-stil. super lite-ra d. Hic. Chu. n. Index. Idem Deci. l. vnica. colū. iij. C. de sen. quæ pro eo quod inter. Sed contra Hippo.
- 1** cum venerabilis. † Et talis cauillatio videtur superuacua. & nimia subtilitas, quæ à iure reprobatur, & à iudice re-ijcitur. l. actio. §. de neg. gest. l. licet. §. si debito. quib. mod. hypo. soluat. Et hoc est quod dicitur, quod nimia subtilitate^a res subuerti non debet. l. si quis hæredem. in fi. de instit. & substit. & in l. pen. C. ad Treb. & in l. fi. C. de leg. vbi de tali subtilitate ridet imperator, & illam corrigit.
- 2** ¶ Quandoque tamen etiam † cauillatio toleratur, quia malitijs est obuiandum. l. in fundo. ff. de rei ven. c. sedes. de rescrip. ideo aduersus malitiam quis cum malitijs^b resistere potest. vt not per glo. in c. cupientes. in prin. in ver. malignantium de elect. in vj. & pro dicta glo. est text. in l. cum pater. §. Titio. in fin. de lega. ij. quem ad hoc alleg. Ang. in l. penul. §. de vsu. & dicit gl. not. in c. dominus no-ster. in gl. j. in fi. xxij. q. ij. † quod si aduocatus fouet iustā causam, potest etiam cum malitia aduersarium conuincere, & bene facit quod not. Ant. de But. in c. j. de mut. peti. vbi voluit, quod si in veritate mutuum reddidi, possum etiam cum iuramento affirmare me nihil à te habuisse. & not. Bal. in rub. C. de fide instru. col. vij. in ver. incidenter etiam quæro. in istis enim & similibus cauillatio ad-mittitur ad obuiandum malitijs, & fraudibus.
- 4** ¶ Et eodē modo propter suspicionē iudex debet diligē-ter examinare testes suspectos de falso & eos inuoluere si potest: vt not. Bal. in l. j. §. editiones. in ij. not. C. de eden.
- 5** ¶ Et quod si testis est suspectus interrogari debet etiam de circumstantijs in quibus substantia rei non consistit, vt not. Azo. in sum. col. pe. C. de test. & Spec. in tit. desti. §. iam de interrogatorijs. ver. & not. cum simi. vt dixi in c. licet causam. in viij. not. de probat.
- 6** ¶ Similiter & iudex ad veritatem inuestigādā potest vti cauillationibus, & etiam simulare, vt probatur in c. as-ferte. de præsump. & xxij. q. ij. c. non enim volebat Deus. Nam propter vtilitatē publicā ad bonum finē permissa est simulatio^c. c. vtilē. xxij. q. ij. & p̄ illū tex. dicit Vgutio & And. & post eos Domi. in c. nos in quenquā. ad fi. ij. q. j.
- 7** ¶ quod iudex^d potest delinquēti p̄mittere impunitatē &

Marfil. in l. ij. §. quæstioni. in fi. de quæstio. in l. si quis obrepserit. ad leg. Corn. de fal. & in practico. versi. postquam. nume. 15. & in singu. ccj. adde Luc. de Pen. in l. j. de numera. lib. xij. Carolus Molinæus.

A Fely. Hanc etiam tenet Imo. in l. is qui reus si. col. de pub. iud. & Fely. c. accedens. lo. ij. vt lit. nō contest. quæ opi. licet sit communis; ego tamen non credo verā, per ea q̄ hic

dicunt do. Phil. liberationem, si confitetur delictum; & poterit tamen iudex ex tali confessione postea illum condemnare, & iudex excusatur. & refert Anch. in d. c. vtilem. Alexandrum tertium ita fecisse cum quodam episcopo simoniaco. & sequitur Felin^a. in dicto capi. asserit. de præsumpt.

¶ Adde tamen quod contrarium in terminis tenet Inno. in consi. cix. visa inquisitione prædicta. vbi concludit ex pluribus, quod virtute illius confessionis extortæ per doctum reus condemnari potest, per not in c. sanè de renū. & per glo. in litem si in pretio. §. si. s. locati. vt latius ipse vt in c. cum di-

lectus. quod met. cau. & in c. si verò. de iureiur. vbi latè Doct. ergo idè est dicendū in fide: quia æquiparatorum à lege, quod statuitur in vno & in alio &c. gl. & Doc. in l. si quis perluauerit. C. de fur. & in l. quod verò contra. ff. de leg. vbi etiam per Bar. cum fides ista nō possit rūpi sine interitu salutis æternæ, vt fatentur prædicti Doc. dicentes q̄ in foro cōscientiæ nō est licitū talē fidem rūpere: & dato q̄ prædicta opi. sit vera, quod index nō teneatur fidē seruare tū nō poterit ex tali confessione cōdemnare cōstentē, nisi eā iterū ratificasset, p̄ ea q̄ dicit sin. Imo. in d. cōsi. cix. incip. visa inquisitione &c. æquiparando eam confessioni factæ in tormentis cuius opi. vltra d. Phil. hic sequitur etiam Hippo. de Marfil. in l. ij. §. quæstioni. col. ij. in fi. ver. modo redeundo. ff. de quæstioni. & latissimè in sing. clxxvj. incip. malitijs hominum. & in sin. ccj. incip. in cōfessum. vbi alle. plures tenentes hanc opi. & sic si confessio nō fuerit ratificata, iudex non poterit eum punire, cum sit nulla quantum ad punitionē, quia etiam dato quod esset valida requireretur quod pluries in confessione perseverauerit. no. verbū Cum. in consi. cxxxvij. in j. col. ver. quantū ad primū quod est cōmend. requirit etiā vt præcesserit accusatio ad hoc vt confessio præiudicet. ita gl. in l. si de lib. cautela quā cōmend. Bar. in tua Mar. in ver. confessio. ver. xij. sed ego non tenet illam glo. per ea quæ dicit Anc. in c. j. de accus. lib. vj. ij. col. ver. solutio regulariter &c. vbi dicit quod verum est quod regulariter quis non est condemnandus sine accusatore. vt in l. ex rescripto. §. si quis. de mun. & hon. 3. hoc tamē fallit in pluribus casibus. de quibus ibi per eum inter quos ponit istum, quādo crimen est notoriū q̄ sit per confessionem factam in iudicio, vt ibi per eum. & adde quod dicunt Doct. post Bar. in l. j. §. non fuit. de colo. & in l. cōuentione. de pñe. q̄ publica persona tenetur seruare fidē etiā hosti. & ista doctrina est limitata per dictū sing. Bakin. in l. si. col. pe. in fi. de pace iur. firmam. qui tenet, q̄ vbi operatur via ad delinquendū vel ad impunitatem delicti iuramentum non est seruandū: quia nō tenet talē iuramentū. & sic quod à pub. persona nō sit seruanda fides. vbi agitur de impunitate delicti: quod facit pro eo quod notatur de saluocōducto. dato bñcto. an sit seruandū. de quo per Fely. in d. c. accedens. & per Imo. in d. l. is qui reus. vbi facit vnā nō. distinctionē. Tamē teneant iudices per ea quæ 3. dicta sunt, he sunt homicidæ animarū suarum quia oēs 3. dicti Doct. tenēt in foro cōscientiæ nō esse licitū rūpere talē fidem. Hic. Clu.

ibi inſiſtit:& verior videtur opinio, quia fides data ſeruari debet. l.j. in prin. l. iuriſgentium. §. prætor ait. §. de pac. l.j. in princ. de conſti. pecu. Et etiam hoſti fides ſeruanda eſt. xxij. q.j. c. noli aſſimare. Et ideo iudex præſertim q̃a publicam perſonā gerit. ſilē ſeruare debet, ex eo q̃d not. Bar. in l.j. §. non fuit. §. de dolo. & in l. conuentionum. §. de pact. & facit tex. in epistoſa inter claras. C. de ſum. tri. ¶ Nec obſtat quod Bar. in d. l. conuentionum. & in l.j. §. non fuit. de dolo per illum tex. dicit, quòd à priuato non ſit fides ſeruanda hoſti: quia in caſu noſtro agitur de iudice qui publicam perſonam gerit.

- 3 ¶ Præterea illud dictū Bar. nō videtur verum. † Quia etiā priuato debet ſeruari fides. per iura. §. dicta q̃ generaliter loquūtur^a. Non obſt. tex. in d. l.j. §. nō fuit. quia nō videt̃ pbare illud Bar. dictū: quia ibi de fide data verbū nullū. Sed ſolū dicitur q̃ quis vt poſſit ſolertia & machinatione cōtra hoſtē, iuſta illud Vergilij: Dolus an Virtus q̃s in hoſte requirat? Et iſta notāda ſunt: quia ſæpius occurrūt.

In l. Marcellus ait. Argumenta.

- 1 Debitor quis propriè dicatur.
- 2 Deſinere non dicitur iſ, qui non incipit.

REGVLA LXVI.

MARCELLVS ait, *Deſinit debitoris eſſe, qui naſtus eſt exceptionem iuſtam, nec ab æquitate naturali abhorrentem.*

- 1 ¶ **I**S T A regula de plano intelligi pōt: q̃a debitor ille intelligit̃ à quo inuito pecunia exigi pōt. l. debitor. §. ti. j. ergo tutus iuſta exceptiōe nō videt̃ eſſe debitor: vt hic dicitur. & facit alia regula, Nō videt̃ cepiſſe, q̃ per exceptiōe remouetur à petitiōe. Ad idē reg. nihil intereſt. j. eo. vbi dicitur, nihil intereſt q̃ ſ actionē nō habeat, an p̃ exceptiōe infirmetur. ¶ Et Regula iſta intelligitur oppoſita exceptione. ſecus videtur ante oppoſitā exceptiōe p̃ ea quæ dicta ſunt in d. reg. nō videtur. §. eo. vbi videndū eſt. ¶ Et ideo tex. hic bene dicit, deſinit: q̃a ante exceptiōe oppoſitam erat debitor. † Quia non videtur deſinere ille qui non incipit. l. Titio. §. de cōdi. & demonſt. l. nulla. de ſu. & leg. Et in reg. non pōt videri deſiſſe. j. eo. Et de hoc propriè intelligi naturalis verò impropriè etiā deſinere dicitur quod nō incipit. vt not. per gl. in d. reg. non poteſt. per tex. in l. iij. §. deſinere. §. vſutr. quæadm. ca. vbi gl. in l.

^a Loquuntur. ideo generaliter ſunt intelligenda. l. de pretio. ff. de publ. quæ tamen regula fallit multis modis, vt per Soci. in tractat. fallent. in regula cccxix. vbi ponit lvj. fallent.

A Verba. Adde quòd verba debent intelligi secundum naturam dispositionis super qua ponuntur etiam ea impropriando. de quo per las. in procem. feud. col. xxvij. versi. ij. quia &c. & in l. is qui putat. de acqui. hæred. col. fin. & in l. pro hærede. §. si qui. §. ij. colum. eod. titul.

B Subiectam. Deci. in rub. de iurisdic. om. iud. l. j. col. vj. l. fi. col. iij. C. qui admit. cõ. cccxxxvij.

vnde reproba.

ut quid Deci. §.

eod l. in perso.

nam. §. genera.

liter. C. M.

C Operentur.

Vide Socin. in

tract. fallent. in

regul. cccexl.

Cano. in cap. si

Papa. de pri-

nil. libr. vj. las.

in l. si legati ser

ui. de leg. i. Pe-

li. c. Rodulph.

de rescrip. col.

ij. versi. & obl.

clusionem, &c.

& in c. j. eo. tit.

do. Phil. Dec.

in c. pastoralis.

in pr. n. de ap-

pel. Hie. Chuc.

D Delicti. Ad.

de quòd verba

ambigua in de-

lictis debet ca-

pi in mitiorem

partem, vt per

Iaso. qui plura

accumulauit in

l. diuortio. sol.

matri. col. ij.

versicu. ex istis

infero.

E Personę. Ad.

de quòd verba

debent intelli-

gi secundū qua-

litatem perso-

nę: adeo quòd

verba priuile-

gi interpretat-

tur secundum

In l. Quoties idem sermo. Argumenta.

Verba secundum naturam contractus sunt intelligenda.

Verba secundum naturā actus, de quo agitur, accipi debent.

Verba potius pro natura actus, quam pro personę qualitate sunt interpretanda.

Sermonem proferens, vnicum tantum præsumitur habere intellectum.

REGVLA LXVII.

QUOTIES idē sermo duas sententias exprimit: ea potissimū accipiet quę rei gerendę aptior est.

I B I, rei gerendę aptior est. † & ideo verba accipiū-
tur secundum naturam contractus. l. si vno. in prin. ff. lo-
cati. vbi Bar. qui ex hoc ibi infert quod verba accipiū-
tur secundum subiectam^b materiam, alleg. bonum text.
in l. si stipulatus. C. de vsur. & facit text. in l. insulam. de
præscript. verb. Ex quibus iuribus concludit Alexand. in
consil. v. puto de iure. lib. iij. quòd verba accipiuntur se-
cundum subiectā materiam, etiam verba impropriando,
& etiam in materia in qua debeat fieri stricta interpre-
tatio, puta in statuto, prout ipse ibi loquitur. Et licet † ver-
ba debeant intelligi vt aliquid operentur^c: tamen non
debent operari nisi secundum naturam actus de quo agi-
tur vt notat Bald. in rubrica. C. de contrahend. empt. ita
Alex. dicit in consil. xxj. viso compromisso. col. ij. in versi-
nec obstat. lib. v. quòd verba potius intelliguntur secun-
dum qualitatem delicti^d, quàm secundum conditionem
personę cui sit commissio: vt in notabili casu Areti. scri-
bit in consil. lvij. consideratis omnibus. col. v. vbi ad hoc
adducit tex. pro singulari in c. in archiepiscopatu. de rap.
† Et potius videtur quòd verba intelligantur secundum
naturā actus, quā secundū qualitatem personę^e facientis,
vt colligitur ex dictis Anto. de But. in c. si pro debilitate.
de off. dele. vbi And. Sicul. refert. col. iij. dum ibi dicitur,
quòd iudex delegatus qui cōsiliū sibi reseruauit, nō vide-
tur tanquā iudex, sed potius secundū naturā ipsius consi-
lij reseruare. Et dato quòd verba essent prægnātia: tamē
secundum

secundum subiectam materiam intelliguntur & restringuntur: vt Alex. tradit in consil. xxxv. viso processu. colū. iij. lib. iij. versi. circa tertium.

¶ Et q̄ verba^a intelligantur secundum subiectam materiam, etiam no. Abb. in c. exhibuit. in ij. nota. de iudic. & Rom. hoc modo arguit in consil. lxxxvij. tribus rationibus. in fi. Are. in consil. xiiij. viso. col. ij. & Alex. in consilio lxxxvj. in causa. col. ij. Pet. de Ancha. in consil. ccxxv. prima facie. Angel. in consil. xxxj. viso legato. col. fi. Imol. in consil. xxj. in casu p̄missio. in p̄inci. & consil. xcv. in casu p̄missio. & in consil. c. in questione. col. ij. cum sim.

¶ Et quātum ad text. hic de sermone habēte duplicē intellectum. † Notandum est, q̄ ille qui protulit talē sermonē vnū tantū videtur habere intellectū: vt dicit text. in l. in ambiguo. §. de rebus dub. Et ideo si dupliciter intelligi potest, videtur quod nullus intellectus valeat. arg. l. si duo sunt Titij. ff. de testam. tut. & ita sentit Bar. in d. l. in ambiguo. Nā eius quod multipliciter exponitur: veritas ignoratur: vt dicit Bal. in l. scire leges. §. de legib.

¶ Et hoc intelligitur nisi probetur per alias leges & rationes de altero intellectu, quia ille p̄ualet: vt Bar. dicit in d. l. in ambiguo. & tali casu procedit ista regula: quia attenditur ille intellectus qui rei gerēdæ aptior videtur, & secundum subiectam materiam, vt dictum est.

¶ Et p̄ualet ille intellectus in quo maior sit proprietates verborum. c. Rodolphus. de rescript. Et p̄æfertur ille intellectus in quo maior sit ratio dubitandi: vt not. Abb. in c. cum in iure. in j. no. de elec. Et p̄ualet ille intellectus per quem minus iuri communi derogatur etiam verba impropriando: vt no. Abb. in c. cum dilectus. col. fi. de consue. Et p̄ualet ille intellectus qui conuenit rubri. vt no. Ant. de Put. in proœ. Decret. in §. sanē. Alex. in l. j. in ij. not. §. si cert. petā. Et p̄ualet intellectus in materia stricta in stricto significato. d. c. Rodolphus. de rescript. & per Soci. in consil. cxvj. col. vj. Et p̄ualet ille intellectus qui facit actum valere. l. quoties. de verb. oblig. cum sim.

qualitatē personæ. de quo p̄ Iason. in auth. ingressi. vj. co. C. de sacrosan. eccles. & Barb. in c. si pro debilitate. hic alleg. col. xiiij.
¶ Verba. Adde q̄ verba contrahētium debent etiam intelligi & saluari ne contineant cōtrarietatem. idem in testibus, statutis, iuramento. sententijs & cōtractibus, vt p̄ Iaso. in l. falsa. C. de iur. & facti ignoran.

In l. In omnibus causis. Argumenta.

- 1 Priuilegium personale extinguitur cum persona.
- 2 Priuilegium quod fisco vel ecclesie de non soluenda gabel-la conceditur, ad emptores non extenditur.
- 3 Priuilegium, in dubio est censendum personale.
- 4 Priuilegium quando ad hæredes sit extendendum.

- 5 Beneficiū à p̄ncipe cōcessum, latā admittit interpretationē.
- 6 Priuilegiū quod vni personę cōceditur, ad alias nō porrigit̄.
- 7 Priuilegium loquens de filio, non verificatur in filia.
- 8 Priuilegium ad alias non porrigi personas, quādo verum sit.
- 9 Priuilegium scholaribus cōcessum, ad eorum famulos est extendendum.
- 10 Priuilegium patrifamiliās concessum, ad familiares extenditur tam p̄sentes quā futuros.
- 11 Priuilegiū cōtra ius speciale, latū recipit interpretationem,
- 12 Interpretatio lata sit, etiā quandoq; in materia odiosa.
- 13 Dispenlatio latam recipit interpretationem iuxta verborū proprietatem.
- 14 Priuilegium datum causę, transit cum causā, sicut actiōi datum cum actiōe.
- 15 Priuilegium rem sequitur, quod rei conceditur.
- 16 Priuilegium loco concessum, an exteneat ad loci personas.
- 17 Priuilegium personis concessum, durat aliquando personis deficientibus.
- 18 Priuilegium, quod dignitati conceditur, durare potest dignitate cessante.

REGVLA LXVIII.

IN OMNIBVS causis id obseruatur, ut ubi per
sonę cōditio locum facit beneficio: ibi deficiente ea,
beneficiū quoque deficiat. ubi uerō genus actiōis id
desiderat: ibi, ad quemuis persecutiō eius deuenerit,
non deficiat ratio auxiliij.

¶ EX ista regula duo dicta colliguntur. + Primū est, q̄ 1
priuilegium personale cū persona extinguitur^a. Secun- A
dum, q̄ priuilegium datum actiōi transit cum actiōe.
¶ Circa primū idem habetur in regula. priuilegiū. co. ti.
in vj. & in regula. priuilegia quādam. j. cod. in l. cum pa-
tronus. in fi. de leg. ij. in l. quia personale. sol. ma. & in g.
sed quod principi. instit. de iure natu. & ideo non transit
ad heredes. d. l. quādam priuilegia. & in l. j. in prin. s. de
iure immū. Et quandoq; adeo personale est quod alteri
commodari nō potest, & cum eo persona debet sepeliri,
vt de pallio dicitur: vt in c. ij. de auto. & vsu pallij.
¶ Et ex ista regula verificatur quod no. Dyn. & Bart. in l.
licitatio. g. imperatores. s. de public. † quod priuilegium 2
non soluendi^b gbellam datum fisco vel ecclesię, non cō B
petit emptoribus, de quo dixi in consil. xlvij.
¶ Et in notabili casu Alexand. tradit in consilio xxxvj. in
causā dationū vini. li. j. & ibi declarat, qd^d dicitur priuile-
gium

A Extinguit̄.
& quando inci-
piat compete-
re, ponit lat. in
l. beneficiū.
s. de constitut.
p̄ria. co. ij. ver-
fic. succelsiue.

B Soluēdi Vi.
de Alexā. in l.
quia tale. solu-
mat. co. ij. ver.
ex p̄dictis,
&c. vbi plures
quæstiones po-
nit in materia
priuilegiōrū.

1 gium personale quando conceditur alicui expresso nomine proprio: vt in c. quoniam Abb. de offi. deleg. in c. si gratiose. de rescrip. in vj.

3 Et in dubio^b priuilegiū videtur personale: vt not. per glos. in c. cum venissent. de insti. & in c. tua. in glo. de his quæ fiunt à præl. & in gl. xxv. q. ij. in summa.

¶ Et ista regula intelligitur quando priuilegium conceditur intuitu personæ, ita q̃ persona sit immediata causa priuilegij. Secus si persona non sit causa immediata priuilegij: vt patet in restit. in integrū quæ datur minoribus, nam dicitur priuilegium personale: vt not. in l. exceptio-

4 nes quæ. s. de except. & tamen extenditur ad hæredes. l. non solum. s. de in integ. resti. l. minor autem. s. fina. s. de mino. l. ea quæ. C. de temp. in integ. resti. pe. Quia minoris persona non est finalis causa priuilegij, sed latio: quia tunc demum tale priuilegium competit minori si sit latus. l. quod si minor. s. non semper. l. non omnia. s. de mi. & ita concludit Dy. in d. reg. priuilegium. Ad quem Far. se remittit in d. l. non solum. Alex. tamen in d. l. quia personale. videtur reprobare istam opin. quia, dicit ipse, non aperit Dy. qualiter persona sit causa immediata priuilegij. Sed potest responderi, quod imò aperiatur per rationem præallegatam. Secundo dicit Alex. q̃ non facit Dy. differentiam vtrum priuilegium concedatur à lege, vel à principe. Sed etiam responderi potest, quod non sit differentia, vt etiam Bar. ipse tenere videtur.

¶ Et regula ista procedit in priuilegio, prout loquitur, q̃ est contra ius commune. Secus est in beneficio dato à principe: quia late interpretari debet. l. si. s. de cōsti. prin. Ideo in dubio transit ad hæredes: vt not. Barto. in l. si pater. de seruit. leg.

¶ Sic etiā in officio quod est personale. l. tutela plerunq̃. s. de tut. c. quoniam Abb. de offi. dele. & no. Bal. in c. cum venissent. de iud. circa fi. in ver. pone Papa. vbi concludit, q̃ si papa concedit officium vicariatus per x. annos, non transit ad hæredes: & sequitur Alex. in l. quia tale.

¶ Et sicut priuilegiū personale cum persona extinguitur, ita priuilegiū datū vni^c personæ, ad alias personas non extendit^c etiā ex idēitate rationis: & sic in priuilegio nō procedit de similibus ad similia, sicut de iure cōmuni. vt no. Ant. de Bu. per illū tex. in c. sanē. de priui. Et istā reg. etiā tradit Bal. in l. j. in prin. C. de leg. dicēs, q̃ priuilegiū

non

A Personale. Qualiter cognoscat & etiā reale. vide Ancha. in d. reg. priuilegiū. hic alleg. col. ij. in med. & ibi per Dy. & ei⁹ addi. satis remissiuē.

B Dubio. Vide Phil Frā. in d. reg. priuilegiū j. col. in fi. Ancha. ij. col. ver. in tertio casu.

C Vni. Adde Ias. in l. j. de cōsti. prin. col. fi. vbi satis remissiuē. Et an possit extēdi rōne correlat. p̃ eundē in l. nō tñ. de re iu. col. j. & Ro. cōfil. cc. xlvj & an priuilegiū cōcessum fratrib⁹ minorib⁹, & prædicatorib⁹ extendat⁹ ad ipsas sorores, alleg. cōf. xij. incip. vñō testamento. iij. vol.

A Filia. Adde quod etiam appellatione filiorum in priuilegijs non comprehenduntur nepotes nec pronepotes: vt in l. sed à milite. ver. hæc autem. §. de excusa. tut. vbi Bal. dicit eum meliorem de iure. & idem etiam Bart. in l. liberorum. in v. col. ver. quæro. §. de verb. signi. H. C.

B Regulariter. Not. vnum dictum singul. & priuilegium quod conceditur à comunitatib. Iu-

dejs vt possint retinere res fur-
tiuas donec eis
per veros do-
minos soluatur
pretiū tale pri-
uilegiū non cō-
prehendit for-
ensem & sic fi-
res furtiua sit
forēsis, nō tene-
bit soluere pre-
tiū. ita Franci.
de Crem. sing.
lxxxj. inci. po-
ne Iudæi. fol.
iij. Abb. ca. qd
clericis. de for.
compe. vi. col.
in princi. & ibi
Barb. xiiij. col.
post medium.
H. C.

C Accessorijs.
vide Bal. in sua
marg. in verb.
priuilegiū. ver.
fi. vij. vbi loqui-
tur in vxore &
alijs. itē de em-
ptore quando
est cōcessum vē-
ditori. & Rom.
confi. clxxx. &
etiam ratione
cōmunionis vt

non extenditur ad aliam personam, nec ad alium locum: quia est stricti iuris. Et ideo priuilegium concessum regi, non extēditur ad reginam, vel filios, nisi exprimatur. vt no. Domini. in c. ne aliqui. per illum text. in iij. not. de priuileg. in vj.

E Et priuilegium t quod loquitur de filio, non habet locū 7
in filia. ^a vt tradit Card. in consil. cccxxv. puto filias. in fi. **A**
sic etiam priuilegium datum vni ecclesiæ, non habet locum in alia: vt no. Bald. per illum tex. in l. non tantum. §. non omnia. de excus. tuto. Et priuilegium quod loquitur de vno contractu non habet locum in alio: vt no. Ang. in consil. cclxxij. quoniam dictum priuilegium.

E Et licet regulariter ^b priuilegium ad alias personas nō **B**
porrigatur, t hoc limitatur procedere in personis accessō **8**
rijs ^c & familiaribus quibus competit priuilegium, quan **C**
do sine illis posset priuilegium remanere inutile: vt no. Domi. per illum tex. in c. licet. §. cum conceditur. in prin. eo. ti. in vj. & glos. ibi similia iura adducit. & not. Abb. in c. quod nonnullis. extra de priuileg. Bene facit tex. in authen. habita. C. ne fil. pro patre. vbi Bal. per illum text. in quinto notabili dicit, t quod priuilegium datum schola- **9**
ribus, etiam ad eorum nuntios & famulos extenditur. Et priuilegium datum calceolarijs, debetur ciabatterijs eorum ministris. vt not. Ange. in procmio Digestorum, in ver. itaque proculdubio. col. ij. Et ideo obligatus ad procurandum aliquem, id est ad hospitandum, etiam seruitores procurare tenetur: vt not. Abb. in c. quanto. in iij. notabili, de censu.

E Et priuilegium datū pauperibus hospitalis, porrigitur

per Hippolytum de Marfil. qui plura cumulat in singu. clxxj. incip. plura. & adde vnum verbum singulare Bal. in l. fi. C. ad legem Fla. de plag. per glos. ibi in verbo orbita. quod priuilegia quæ dantur viduis, dantur etiam mulieribus inutiliter nuptis, puta si habeant maritum damnatum ad perpetuos carceres: idem dicere si esset captus ab infidelibus, vel professus secundum not. in capi. primo. de conuers. coniug. & vide Iasonem qui refert Bald. in lege, si is qui pro emptore. de vscap. supra colum. ij. in tertia principali quæstione. Bartol. in versicu. adde glos. Hieronymus Chuchalon.

ad ministros qui seruiunt hospitali: vt pluribus rationibus Old. tenet in consi. xj. thema tale est.

¶ Et priuilegium datū illis de domo, includit castaldos & factores: vt no. Alex. post Ro. in l. lecta. in gl. in verbo, in domo. s. si cer. pe. & dicit Abb. in c. quā sit. in prin. de Iuda. q. priuilegiū datū vni, etiam ex socijs priuilegiati cōpetit, qn priuilegiū esset inutile, nisi socij eodē priuilegio gauderent. & Moder. ibi alia similia adducunt. Et familiares militum gaudent eodem priuilegio: vt no. Bal. post Cy. in l. j. C. de vxo. mili.

10 ¶ Et quod dictū est de familiaribus, intelligit̃ † non solū de presentibus, sed etiā de futuris: vt tradit Io. And. in regu. qui sentit. de reg. iu. in vj. in Mercu. & Ang. in consil. cclx. thema prædictū. col. iij. Et in prædictis notandū est, q. licet priuilegiū extendat ad familiares, non tñ ipsis familiaribus dicit̃ datū esse priuilegiū: quia licet effectus priuilegij ad vnū porrigat̃, non tñ illi dicit̃ datū priuilegiū. vt no. Dom. in cōsi. lxxiiij. attento puncto. col. si. alle. tex. in c. si cui. §. j. & in c. dudū. in prin. de præben. in vj. & in c. sicut nobis. de ver. sig. in vj. & ideo mortuo principali cui datū est principaliter priuilegiū, extinguit̃ etiā in alijs quibus accessorie cōpetebat: vt not. Bald. in l. ij. circa si. ver. vlti. quæro. C. de epif. & cle. & And. Sicu. in cōsi. xx. col. iij. li. ij. & nouissime Soci. in cōsi. lxxxiiij. accuratissime. in nouis. Et supradicta omnia bene procedunt qn priuilegiū est cōtra ius cōmune: quia stricte debet interpretari: vt s. dictū est. & do. Rom. in cōsi. clxxx. si admittim⁹.

11 col. pe. † Secus si priuilegiū sit cōtra ius speciale: quia tunc tale priuilegiū debet late interpretari: quia res ad ius cōmune reducit̃: vt no. Ant. de Bu. per illū tex. in c. olim tibi. in fi. de ver. sig. & Abb. in iij. not. Similiter in priuilegijs fit lata interpretatio quatenus proprietates verborum

12 significat: quia in materia etiā pōnali & odiosa fit lata interpretatio secundū proprietatē verborū: vt not. Areti.

13 dicit per illū tex. in l. cū lege. s. de test. Et ideo in dispensatione quæ odiosa est & solet stricte interpretari. c. j. de fil. presbyt. in vj. Tamen fit lata interpretatio quatenus proprietates verborū videt̃ requirere: vt not. Cald. in c. j. de consangu. & affini. col. j. Et quantum ad ius concedentis etiam priuilegium, late debet interpretari: vt not. Oldr. in consi. cclxviiij. quæstio est. col. ij. ver. præterea.

14 ¶ Quo ad secundum dictū principale † de priuilegio da-

A Causa. Vide Ias. in l. tempus. de re iud. j. col.

B Loco. Vide Arc. in c. nullus. de fo. compe. j. col.

C Dignitati. de quo vide Bal. in c. sedes. de rescrip. & latiss. Hipp. de Marf. in fin. clxxxix. in cip. vrgit statutu. Et Io. de Plat. in l. cam legē. C. de excus. mili. lib. x.

D Clericus. Adde vnu verbu singulare circa priuilegiu. c. si quis suadere. xvij. q. iij. q. si qs per

cusserit colan-
guineu clericu
respectu ipsius
clerici, q inci-
dit in exco-
catione ita Lud.
Rom. in repe. ru
bri. de arbi. ff.
col. xix. in pri.
que sequit Hip
po. de Marf. in
suis sing. c. iij.
inci. pcutiens.
vbi alleg. Feli.
in c. ecclesia sa-
cta Maria. de
consti. col. xlij.
post med. q no
tenet illud di-
ctu: q a tex. ille
hic no probat:
nam loquit de
noua exco-
catione. vt volut
ibi Doct. & He-
ly. vbi s. & da-
to q loqueret
de exco-
catione
c. si qs suadere
dico q illa di-
spostio no ef-
fet exco-
dēda. p
ea que ibi dicit
Io. And. in No-
uellis. sup glo.
colanguineos.
H. C.

to actioni, quod transeat cum actione, idem est in priuilegio dato causa: ^a quia causam sequitur: vt no. Domi. in re gula, priuilegium. in fin. eo. ti. in vj. & tex. hic. Et eodem modo si concedatur rei, quia ipsam rem sequit, & tran- ¹⁵
sit in hæredes. dicta regula, quædam. infra eo. & ad idem tex. in l. forma. §. quanquam. de censu. vbi dicitur, q priuilegium datum ciuitati vel loco, ad posteros porrigitur. & in l. j. §. permittitur. ff. de aqua quoti. & æsti. dicitur, q priuilegium quod datur prædijs. extincta persona non extinguitur: & ibi, & in d. l. forma. §. quanquam. probatur vtrunq; dictum huius regula.

¶ Et quando est datum priuilegium loco, ^b an videatur ¹⁶
datum personis, est tex. in c. per exemptionem. de priuile. ^B
in vj. & not. Rom. in consi. clxxx. si admittimus. in princ.
¶ Et ad supradicta notandum est, q quandoq; etiam pri ¹⁷
uilegium datum intuitu personarum durat: licet persone deficiant. Nam si pater habuit priuilegium propter numerum filiorum, licet filij moriantur, tamen durat priuilegium, secundum Io. And. in regu. decet. de reg. iur. in vj. vbi refert ita consultum fuisse. & Bal. ibi sequitur. & not. Bart. in l. ij. §. non solum. s. de excus. tut. & tradit Ioan. de Ana. in consi. vltimo. circa dubium oblatum.

¶ Similiter & quandoq; priuilegium datum dignitati ¹⁸
durat etiam cessante dignitate in memoriam pristinae ^C
dignitatis. l. si. s. de decur. Et per illum tex. infert glos. q
clericus ^d degradatus retinet priuilegium clerici. ^e in c. ac ^D
cedens. quinquagesima distin. & in c. ad abolendam. ver. ^E
prærogatiua. de hæret. de quo per gloss. c. degradatio. in
verfi. priuilegio clericali. de pœnis. in vj. Alias vero causa
priuilegij debet considerari: quia cessante causa ^f priuile-
gij, cessare debet priuilegium. l. Titia. la. ij. §. vsuras. vbi
Barto. de lega. ij. & not. Roma. in consi. clxxx. supra alle.
col. iij. Et ideo mutatione personæ tollitur priuilegium.

E Clerici. Pal-
sum, quia pro-
prio habetur,
H. C.

F Causa. Vide latē Feli. in c. cum accessissent. de constitu. col. x. & satis remissive
per addi. Dy. in regu. decet. isto tit. lib. vj. super versic. finitur priuilegium. & per
Barto. in l. beneficium. de consti. princip. vbi Iason latissime in viij. colum. versic.
l. Pau.

l. Paulus. §. de acquirē. hæred. vbi Barto. in fin. dicit quòd si res ecclesię perueniat ad priuatum cessat priuilegium. vt in pulchra q. not. Bald. in rub. C. de vsur. in iiij. q. & sequitur Io. de Ana. in c. salubriter. col. ij. de vsur. & in alia simili q. tradit Ioan. And. in Addit. Spec. in tit. de cens. §. nunc dicendum. in addit. incip. tractabat Vbert. de Bob. cum simil. vt Alex. scribit in consilio xxxv. viso processu. libro iiij.

secundo principaliter quæ-
runt.

In l. Inuito. Argumenta.

- 1^a Liberalitas non potest in inultum exerceri.
- 2^a Soluere potest quis pro alio inuito.
Impensa utilis facta pro infirmo, etiam inuito, repeti potest.
- 3ª Soluens pro eo, cui manus amputanda est ni soluerit, repetere poterit.
- 4ª Reipublicę interest, vt conseruentur homines.

REGVLA LXIX.

INVITO *beneficium non datur.*

¶ **CVLT** R A gl. facit tex. in l. hoc iure. §. non potest. §. de donat. vbi dicitur, † quòd non potest exerceri liberalitas nolenti acquiri. Et nemo crescere cogitur inuitus: vt dicitur in c. gesta. lxxiiij. dist. Et per hoc est licitum vnicuiq; fauori suo renunciare. l. pen. C. de pact. l. pen. C. de epis. & cler. & in c. ad apostolicam. de regul.

¶ Et ista regula intelligitur, quando solum agitur de interesse eius cui beneficium confertur: secus si agatur de interesse alterius priuato vel publico^a, quia tunc regula non pcedit: & † ideo quis potest soluere pro alio inuito^b: & ille inuitus liberatur, quia agitur etiam de interesse illius qui pecunias recipit: vt declarat Paul. de Castr. in l. soluendo. ff. de nego. gest. Et ista ratione etiam inuitum extrahere possum de domo ruente: vt dicit tex. c. xxiiij. q. iiij. in c. ipsa pietas.

¶ Et impensa facta vtiliter pro infirmo, etiam inuito & prohibente, repeti potest: vt glo. not. dicit. lxxxiiij. dist. in summa. in istis duobus casibus bona præstatur etiam inuitis: vt dicit text. xlv. dist. & in c. qui emendat. in fine.

3^a ¶ Et ideo pro condemnato in amputatione manus vel pedis, nisi soluerit cētum intra mensem, quis soluere potest & repetere, dato q. ille prohibeat & protestetur q. soluere non velit: vt not. concludit Bart. in l. si Stichus. de

A Publico. vel etiam secundoario: vt quando ex dispositiōe legis. vt in l. seruus vetate. de verb. obli. & ibi las. in ij. responso. ad §. non potest. l. hoc iure. §. de donat.

B Inuito. Ita declarat Ange. in prin. instit. quib. mod. col. oblig. ij. col. in ver. in gl. solutio fiat & c.

C Tex. de quo vide Hippo. de Marfil. in sing. clxxxix. incip. tu audisti. & Feli. in c. contingit. de sent. excō. in ij. col.

pecu.lega.in princip.in versi. & per hanc legem dico.& idem tenet Bal.in l.fi.col.ij.versi.sed ponamus.C.de nego.gest.quia tali casu agitur de interesse publico:vt Bal. ibi dicit.† Nam interest reipublicæ, quod homines con- 4
feruentur.l.cùm ratio.§.pen.3.de bon.dam. Et quia quis A
non est dominus membrorum^a suorum.l.liber homo.3.
ad leg.Aquil.c.contingit.de sen.excom.

A Membrorū.
vide latissimè
Feli, qui plura
notabilia po-
nit circa istam
reg.in c.cōtin-
git.de sen. ex-
com.in j.& ij.
col.

¶ Sed tamen in condemnato, prout doct.loquuntur, con-
siderandum est, quod si ipse non solueret pœnam pecu-
niariam erit corporaliter condemnatus vigore sententiæ:
vnde videtur quod secundum tenorem sententiæ ipse ha-
beat potestatem eligendi pœnam successiue quam velit:
quia licet ipse non sit dominus membrorum suorum, ta-
men respublica habet potestatem in membris suis: vt
not.Bar.dicit in l.Titio centum.§.Titio centum.el ij.in
versi.tertia ratio.3.de condi.& demonstra.& iudex ita iu-
dicauit autoritate reipublicæ, sicut quando quis est con-
demnatus ad mortem,& pars non appellauit à sententia
illa,transit in rem iudicatam.l.diui fratres.vbi Bar. ff.de
pœn.l.j.§.fina.3.de quæstionib.nisi dicamus, quod licet
sit condemnatus autoritate sententiæ:lex tamen quantum
potest cogitat illum liberare:quia in tali sententia cor-
porali dat facultatem appellandi omnibus,etiam inuito
condemnato.l.non tantum.3.de appella.vnde sicut vnus B
potest appellare pro illo inuito: ita videtur q̃ solueret^b
possit pro illo inuito, sed replicari potest quod appella-
tio permittitur vt appareat de iustitia,ne innocēs in ef-
fectu condemnetur.

B Soluere.ad-
uerte,qa semp
locutus est do.
Phili. per ver-
bum, soluere:
nā si vellet da-
re idoneos fide
iussores, vel e-
tiam ipsa pars
quæ condēna-
ta est,iudex nō
poterit recipe-
re dictos fide-
iussores: quia
dādo fideiussor-
es non libera-
tur,cū nō di-
catur soluere.
ita Bal.in l.j.3.

¶ Sed non sic videtur in illa condemnatione, quia cōstat
de delicto,& solum agitur de pœna in qua videtur pote-
stas data condemnato eligendi pœnam: finaliter tamen
communis conclusio habet æquitatem maximam, vt ho-
mines conferuentur.d.l.cùm ratio.§.pen.de bon.dam.

In l.Nemo potest. Argumenta.

qui satid.cog.
& Ias. qui eum
refert, & oēs
tenentes hanc
conclusionē in
l.fi se nō obtu-
lit. §. ait præ-
tor.in j.not. 3.
dere iu. H.C.

- 1 Gladij potestas merum imperium significat.
- 2 Mutilatio quo differat à membri truncatione.
- 3 Coercio modica,quæ minoribus magistratibus competat.
- 4 Delegari nō possunt quæ ī meri imperij gradib⁹ primis sunt.

REGVLA LXX.

NEMO potest gladij potestatem sibi datam uel
cuiuslibet alterius coercionis ad aliū transferre.
E A D E M

¶ **E A D E M** verba habentur in l. solent. in prin. §. de
 1 offi. procon. & leg. §. gladij potestas significat merum im-
 2 perium, quod est habere potestatem gladij^a ad animadu-
 erendum in facinorosos homines: id est imperium. §. de
 iuris. om. iudi. Et ista potestas gladij in effectu importat
 q̄ vita adimatur: vt dicit text. in l. aut damnum. §. j. §. de
 pœnis. facit tex. in l. quisquis. in prin. C. ad leg. Iul. maie.
 in l. cum vir. in l. quauis. in fi. C. de adul. & in §. item lex
 Iulia. insti. de pub. iud. Idem tamen est in mutilatione &
 abscissione mēbri: vt no. per gl. in d. l. imperium. in vers.
 animaduertendum. & est in eodem gradu meri imperij:
 vt no. Bar. in d. l. imperium. col. iij. in secundo gradu me-
 ri imperij, & no. per gl. in l. ij. C. de offic. eius qui vic. alt.
 ger. in glo. fi. quæ allegat text. in §. ad hoc prohibemus.
 in auth. de colla. ibi, nouissimum supplicium, aut membri
 abscissionē. & idem tradit Bar. in l. ij. col. pen. ver. secūdo
 3 quæro. in fi. §. de pub. iud. vbi dicit, quod tanta potestas^b
 requiritur in abscissione mēbri sicut in toto corpore. &
 facit tex. in cle. j. de homic. ibi, mutilet vel occidat.
 2 ¶ Et differentiam^c inter truncationem membri & muti-
 lationem tradit Abb. in c. illorum. col. iij. de sen. excom.
 & quia tex. æquiparat potestatem gladij & aliam coer-
 cionem, gl. intelligit text. de alia coercione quæ adimat
 libertatem, vel ciuitatem, ita quod capitalem pœnam cō-
 tineat. iuxta l. ij. §. de pub. iud. & forte mota fuit glo. quia
 modica coercio delegari potest, & mādāta iurisdictione
 3 transfertur. l. fi. §. de offi. eius cui mand. est iurisd. ¶ Et ta-
 lis modica coercio etiam minoribus magistratibus com-
 petit. l. magistratibus. §. de iurisd. om. iud. & propter hoc
 glos. restringit text. in pœna capitali: & supplet, dum di-
 citur, coercionis: scilicet magnæ. Sed ista est maxima res-
 trictio, & diuinatio videtur ad istum tex. & verba legis
 repugnāt, dum dicitur de qualibet alia coercione: & ideo
 videtur quod tex. intelligatur de alia coercione & modi-
 ca corporali, vt sit similis, prout verbum illud, alterius
 inducit. **Que** quidē coercio corporalis est meri imperij:
 vt notat Bal. in l. imperium. in quinto gradu. de iurisdic.
 om. iudi. & respondet ad tex. in d. l. fi. quod de coercione
 verbali intelligitur.

¶ Sed dato quod sit meri imperij, est in quinto gradu: vt
 Barto. dicit in dicta l. imperium. Et ideo insurgit diffi-
 4 cultas, quia videtur quod possit delegari, quia solum in

^a Gladij. quot
 modis capiat:
 vide Iaso. in l.
 imperium. in
 prin. hic alleg.
 vbi post Bart.
 per oēs Mod.
 latissimē tra-
 ctauit materiā
 huius reg. præ-
 maximē p Ias.

^b Potestas. vi.
 de Iaso. in d. l.
 imperium. col.
 xj. vers. secun-
 dus grad⁹, &c.

primis quatuor gradibus ea quæ sunt meri imperij prohibent delegari: secus si sunt in quinto & sexto gradu: vt Barto. concludit in d.l. imperium. colum. iij. ver. quæro vtrum merum imperium. Et hoc videtur cōtra istum tex. qui talem coercionem dicit non posse delegari. Pau. de Ca. in l. j. in prin. col. iij. ver. sed quantū. s. de offi. eius. distinguit & dicit, q̄ modica coercio potest delegari specialiter & expresse propter vtilitatem publicam, vt delicta puniantur. ^a sed si causa simplicis iurisdictionis delegetur, modica castigatio non transit. Et istam resolutionem Pau. de Ca. sequitur do. Io. Bapt. de sancto Seuerino, in rep. l. imperium. in xij. q. in fi. Sed ista distinctio videtur contra istum tex. in primo membro: quia hic, vt dixi, expresse dicitur, quòd talis coercio non potest delegari: & æquiparatur in hoc mero imperio in quo tractatur de gladij potestate. vnde concludendum videtur, quòd coercio corporalis, de qua hic tex. loquitur, non potest delegari: secus in verbali. d. l. ij. de offi. eius.

^a Puniant. De hoc vide latè Bal. in c. intelligimus. colū. j. de iud.

In l. Fructus rei. Argumenta.

- 1 Fideiussor non requiritur, vbi pignus habetur.
- 2 Pactum non valet de pignore non vendendo.
- 3 Creditor quando pignus vendere possit & quando non.

R E G V L A LXXI.

FRUCTVS rei est uel pignori dare licere.

¶ I D E M dicitur in l. fin. supra de vsur. nam secundū gl. hic nisi debitor haberet pignus, nō de facili reperiret pecuniam mutuo. §. si. instit. quib. mod. re contrahi. obligata. Et ideo pecunia licitè dari potest alicui vt fideiubeat: prout not. Bar. in l. hoc iure. §. j. supra de dona. † Et habenti pignus non erit opus quærere fideiussorem: quia melius est pignori incumbere, quam in personam agere. l. plus cautionis. supra eo.

¶ Et propter prædictam rationem dicit gl. in l. si conuenierit. la. j. s. de pigno. act. † non valere pactum, ^b quod pignus vendi non possit: quia esset contra vtilitatem publicam, ex eo quod creditores non mutuarent: vt dicit glos. si. in fi. quam alleg. Ang. Arc. in d. §. si. Et hoc modo secundum gl. hic exponitur fructus, id est vtilitas.

¶ Et ad hoc gl. in d. l. si conuenierit. notandū est, † q̄ si conuentio facta sit cū creditore vt possit vèdere pignus, si ad certum terminū solutio nō fiat, & post terminum creditor

^b Pactū. Imo valet: q̄a creditores possunt mutuare sine rigore, vel sine tali pacto. C. Mol.

tor non vendat, si debitor offerat solutionem, creditor
ulterius vendere non poterit ita not. dicit Cardin. post
A Matthesil. in clem. j^a. §. nos itaque. in viij. q. de iureiur.

In l. Omnia quaecunque. Argumenta.

- 1 Delegari nequeunt, quæ causæ cognitionem requirunt.
- 2 Decretum in alienatione rei minoris interponendum delegari non potest.
- 3 Decretum in alimentorum translatione requisitum, non potest delegari.
- 4 Decretum requirens plenā causæ cognitionē non delegatur.
- 5 Delegari possunt, quæ iudicis mercenario expediuntur officio.
- 6 Cognitionem plenam causæ quæ requirunt, delegari nequeunt.
- 7 Restitutio in integrum alij potest delegari.
- 8 Causa requirens, etiam plenam causæ cognitionem, in spiritualibus delegari potest.

REGVLA LXXII.

OMNIA quaecunque causæ cognitionem desiderant, per libellum expediri non possunt.

¶ I STA regula secundum communem intellectum,
I vt glo. hic dicit, intelligitur, † quod ea quæ causæ cognitionem requirunt, delegari^b non possunt: & idem tenent
B glo. Bar. & Doc. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. supra de offic. procons. & leg.

¶ Et ad hoc facit tex. in l. mandata. §. si tutores. §. de offic.
2 eius cui mand. est iurisdic. vbi † decretum quod interponitur in alienatione bonorum minoris, delegari non potest. quia causa cognita interponi debet. l. magis puto. §. ne passim. §. de reb. eorum.

3 ¶ Et pariter † decretum quod in translatione alimentorum requiritur, alteri committi non potest. l. cum hi. §. sed nec mandare. §. de transactionib.

4 ¶ Et similiter inferri videtur, † quod secundum decretum in quo plena causæ cognitio requiritur, delegari non possit vt tenet glo. in l. iubere cauere. circa fin. §. de iurisdic. omnium iudic. & idem Bar. sequitur in l. imperium. eod. titu. cum simil. vt tradit Alex. in d. l. iubere. col. penul. vbi dicit, quod communiter omnes ita tenent. Et pro ista regula facit tex. in l. j. §. de his. §. de separa. ibi: praesidis notio & nullius alterius. cum simi. vt latè prosequitur Alex. in disputat. sua incip. Rex Aragonum. in iij. dubio. & ista conclusio bene congruit ad tex. in d. §. vbi decretum. qui

A In clem. j. Et Barb. in ix. col. in fi. vers. quærit Card. & c. ta men hoc non firmat.

B Delegari. Hæc sunt inepta, dicendum sensum huius l. esse, quod iudex non debet per se vel per simplicem subscriptionē, ad supplicationē partis expedire ea quæ causæ cognitionē requirunt: vt recte intellexit Lo. Fab. noster in d. de pœna teme. ling. §. omni. Et sentit Guilli Bud. noster in dic. §. vbi decretum. deinde Alciat. Parad. li. ij. ca. 15. & Des. Stella iur. p. 15 non citat. forsitan, nec lecto l. 10. Fab. vendicare cognati sunt. C. Mol.

loquitur de decreto. Sed ista regula loquitur vniuersaliter dum dicit, omnia: & ideo ista regula restringitur in his que officio nobili iudicis expediunt: vt in exemplis supradictis.

¶ Secus est in his que officio iudicis mercenario & iure actionis expediuntur: quia illa delegari regulariter possunt: licet plenam causam cognitionem videantur requirere. l. j. C. qui pro sua iurisdic. & no. Bar. in l. arbitro. s. qui satisf. cog. & idem Bar. in d. §. vbi decretum. col. pe. vbi facit differentiam inter sententiam & decretum. & per glo. hic.

¶ Item & secundo regula procedit in his que plenam causam cognitionem desiderant: vt loquitur tex. hic cum simili. s. alle. Secus autem est vbi semiplena causam cognitio requiratur: quia illa delegari possunt: vt not. per gl. in d. §. vbi decretum. per tex. in l. pen. §. vt bonorum. s. offic. eius. vbi Bar. ¶ Et ibi post gl. Bar. dicit hoc procedere quantum ad cognitionem de mittendo in possessionem: sed ipsa missio actualis cum sit mixti imperij, delegari non potest. d. l. iubere. s. de iurisd. om. iud. ea q. §. magistratibus. s. ad muni. de quo miratur Pau. de Cast. in d. §. vt bonorum. q. a si potest delegari an quis mittendus sit in quo aliqua causam cognitio requiritur: a fortiori ipsa missio in possessionem in qua nulla causam cognitio adhibetur, debet delegari posse: in quo laborat Alex. in d. l. iubere. col. ij. vbi finaliter dicit, quod maior est coercio realis, quam personalis: quia delegatus non potest citare re ipsa. vt not. in l. ij. vbi glo. & Docto. s. de iurisdic. om. iudic. & tamen habet cognitionem in causa.

¶ Videtur tamen aduertendum: quia tex. in d. l. bonorum. loqui videtur non de cognitione, vt doc. dicunt, sed de actuali missione, vt colligitur ibi: vt bonorum possessione detur. Sed respondetur vt per Alex. in dispu. s. alleg. Rex Aragonum. iij. dubio. col. v. i. ver. non obstat. tex. in l. cognitio. §. vt bonorum. & ibi Alex. col. ix. aliter intelligit & declarat istum tex.

¶ Item tertio, ista regula retento communi intellectu fallit in restit. in integ. quia illa delegari potest. l. fin. in fi. C. vbi & apud quos. & licet gl. in l. j. s. de damn. infect. videatur restringere illum text. in d. l. fi. in restit. minorum & in lea quae. §. j. ad munic. & idem Bar. in d. l. fi. Tamen verior est opinio, quod etiam habet locum in restit. maiorum: quia ille tex. generaliter de restit. loquitur. & ita tenet Bart. in d. §. vbi decretum. Imo. & Alex. in d. l. de damn. infect.

¶ Vltimo reg. non habet locum in spiritualibus in quibus causa delegari potest, licet plena causae cognitio requiratur: vt dic-

cit Ang

A Decretum.
vbi l. fin. col.
versu. sum in
ij. lectura glo.

A
8

cit Ange. in d. §. vbi decretum. alleg. Innoc. in c. constitu-
tus. de relig. do. & non solum in spiritualibus: sed genera-
liter de iure canonico non videtur habere locum: quia
omnia delegari possunt^a de iure canonico: vt per gl. pe.
in c. quòd sedes. de offic. ord. cum sim. vt tradunt Moder.
ibi. & Ro. in consil. lix. ad discutiendum. in secundo dubio.

In l. Quo tutela. Argumenta.

- 1 Mulier & minor à pari procedunt.
- 2 Mater ab hæreditate exclusa, non statim excluditur à tutela.

REGVLA LXXIII.

QVO tutela reddit, eo & hæreditas peruenit,
nisi cum fœminæ hæredes intercedunt.

▲ Omnia dele-
gari possunt.
quæ causæ pos-
sint delegari, &
an decreti in-
terpositio, vide
Barto. in l. nec
quicquam. §.
vbi decretum.
ff. de offic. pro
cons. & lega. &
l. j. de offic. eius
cui mandat. est
iurisdict.

- REGVLA habetur cum limitatione, & ad idem tex. quem glo-
hic adducit in fin. de leg. patro. in §. fi. † Et sicut mulier excipitur, idem
est in minore: vt in glo. hic quæ alleg. tex. in l. fi. de leg. here. & ad idem
tex. in l. j. §. interdum. §. de leg. tut. ¶ Et per istam regulam in qua de-
fertur hæreditas illi cui onus tutelæ imponitur, infertur secundum Bart.
in l. j. in prin. §. de leg. tuto. quòd si agnati à statuto cognatis præferan-
tur in hæreditate, eodem modo intelligitur quòd habeant onus tutelæ.
& idem Bart. in consil. incip. Ciuitas Mediolani. quem refert & sequitur
Pet. de Anch. in c. j. char. xj. vers. quòd lex prouidet. de constitu. & idem
sequatur Salic. in l. fi. in fi. C. de leg. hære. & in authen. sicut. circa fi. vers.
quæro tertio. C. de leg. tut. Ang. Are. in. §. actionum. in v. chart. vbi tra-
dit materiam tutelæ. in vers. ex quo sequitur. instit. de actio. & Aret. in
rub. de acq. pos. col. j. Alex. in l. j. in vlti. chart. in vers. posset allegare. §. si
cert. pera. & late idem Alex. in consil. cxxj. viso statuto. lib. iij.
- 2 ¶ Et ista conclusio non procedit † in matre vel in auia: quia licet mater
excludatur ab hæreditate, non tamen exclusa videtur à tutela: vt nota.
decidit Salice. in authen. ma. & auia. col. v. in vers. nono quæro. & in d.
authen. sicut. in fin. & idem voluit Ioan. Andr. in addit. specu. in titu. de
curato. column. vj. vbi ponit instrumentum curæ furiosi. circa finem in
vers. dicit Vbertus de Bobio. & ita alias consului: vt patet in consil. xvj.
& postea reperi Alex. ita consuluisse in consil. supra alleg. & rationes di-
xi in dicto consil. & in cap. ex parte. de appal.

In §. Nemo potest tutorem dare. Argumenta.

- 1 Miles etiam concluditur in dispositione, quæ generaliter loquitur.
- 2 Pater filijs in potestate, & etiam posthumis tutorem dare potest.
- 3 Curator in testamento dari non potest.
- 4 Curator adulti differt à curatore furiosi.
- 5 Pater filio etiam ex hæredato tutorem dare potest.
Pater filio pupillo ex hæredato substituere potest.
- 6 Pater filio naturali tantum instituto tutorem dare potest.

NEMO potest tutorem dare cuiquam, nisi ei quem in suis heredibus cum moritur habet, habiturusue esset si uiuisset.

¶ **P**RIMO ibidem. Cum glossa colligitur, + quod dispositio quæ generaliter loquitur, habet locum etiam in milite, ut hic. Quia ista regula etiam in milite procedit. l. ij. §. de testa. tut. Et probatur ista conclusio in l. in fraudem. in fi. ibi: quia generalis est ista determinatio. & Bald. ibi per illum text. dicit, quod dispositio generalis includit etiam personas privilegiatas. ad idem facit text. l. impuberi. §. de administ. tut. de quo videndum est quod dixi in regula j. §. eodem. & in consil. v. & in Lex testamento. C. unde lib.

¶ Et quantum ad regulam, exemplum ponitur secundum glo. in §. permissum est. & in §. cum autem. instit. de tut. + ubi filijs in potestate dari potest tutor & etiā posthumis. Quia si uiuis parentibus nascerentur, essent sui heredes: ex quo sequitur, quod mater non habet talem potestatem: quia suos heredes non habet. l. illud. §. ad testamentum. §. de contrah. §. femina. instit. de adop. Et ideo si datus sit à matre, indiget confirmatione. l. ij. in princip. §. de confir. tut. Et hoc verum intelligitur, nisi mater illum institueret. ut in l. pater. §. de testam. tut.

¶ Et regula ista procedit in tutore, prout loquitur. + Secus est in curatore qui testamento dari non potest. Ideo si à patre datus sit, confirmatione indiget. §. j. instit. de curato. & ratio videtur: quia tutor datur etiam inuitis pupillis. l. ij. §. de tutelis. l. necnon. §. de tut. & cura. dat. ab his. Secus est in curatore qui datur puberibus volentibus. institut. de curato. §. item inuiti. Et quia tutor datur principaliter personæ; est ius ac potestas in capite libero. l. j. §. de tutelis. Et curator datur principaliter rebus. l. in copulandis. C. de nupt. Et ideo in tutela quæ respicit personam ratione patriæ potestatis, pater habet maiorem potestatem in prouidendo de tutore. & ad hoc bene facit text. in d. l. pater heredi. §. de testa. tut. dum ibi dicitur, quod mater potest dare tutorem filio instituto: quia in rem potius: quàm in personam datus videtur: & quia pubes habet iudicium, cum possit testari. l. qui aetate. §. de testa. & potest sibi prouidere in petendo curatorem. l. j. C. qui pet. tut. & curator solum datur petenti. l. qui habet. §. si pupillus. §. de tutelis.

¶ Et prædicta locum habet in curatoribus aduultorum in quibus rationes præallegatæ procedunt. Secus est in curatore furiosi vel mente capti, qui etiam in testamento à patre dari potest. l. fi. §. & si quidem. C. de cur. furt. l. de creationibus. C. de episcop. aud. & not. Bart. in l. j. §. de confirmat. tut. & talis curator qui datur furioso vel mente capto, datur principaliter personæ: ut not. Salic. in d. l. copulandis. impuberi autem curator dari non potest etiam à milite. l. impuberi. §. de administra. tuto. & not. Bar. in l. j. §. de confir. tut. & sic non solum aduulto qui habet intellectum, sed etiam impuberi curator à patre dari potest.

- 5 ¶ Et regula ista ampliatur † vt etiam filio exheredato pater tutorem dare possit. d. l. patri. §. de testa. tut. & not. per glo. in l. naturali. §. de confir. tut. in glo. j. Et ratio videtur: quia talis datio tutoris est in fauorem pupilli. Sicut etiam videmus quòd pater potest substituere filio suo pupillo exheredato. §. non solum insti. de pupil. & in hoc consistit prerogatiua patris qui habet filiū in potestate: aliās autem si filius institutus sit, etiam mater tutorem dare potest. l. pater hered. §. alleg. & tali casu etiam filio naturali tantum instituto, tutor dari potest. l. naturali. vbi glo. in princip. §. de confir. tut. imò etiam extraneo instituto tutor dari potest. l. si patronus. §. de confir. tut. Et de his recurrendum est ad doctrinam Bar. in d. l. naturali. in §. si quærat. §. de confirm. tut. quam refert Ang. Aret. in §. promissum. insti. de tutel. & ibi de alijs requisitis ad declarationem huius reguræ.

In §. Vi factum. Argumenta.

- 1 Vis multis committitur modis.
- 2 Factum quandoque sumitur pro actu, qui in alium infertur.
- 3 Violentia quando cum armis illata dicatur.

VI FACTVM uidetur id esse, quod de re quis cum prohiberetur, fecit.

- ¶ REGULA ista bene declaratur in l. j. §. quòd si vi factum. §. quod vi aut clam. † vbi dicitur, quòd vis^a pluribus modis committi dicitur. & tradit Lucas de Penna in l. si coloni. colum. ix. in fin. C. de agrico. & censit. libro x. Et breuiter, vis est maioris rei impetus cui resisti nō potest. l. ij. §. quod metus caus. Et † hic vt factum accipiat pro actu illato in alterum: vt in l. extat. suprà quod metus caus. & in toto titul. §. de vi & vi arma. & in l. vt vim. §. de iustit. & iure. Et not. Bart. in l. j. §. de tutel. col. ij. in versic. pro declaratione. & ibi prosequitur, qd alijs modis vis dicitur. Et pro tali violentia illata quis excusat. l. si ea res. §. de actio. empt. l. si merces. §. vis maior. §. locati. in l. j. C. commod. in l. j. C. depositi. & † dicitur violentia illa cum armis, quando quis habet arma ad latus, dato quòd arma non extraxerit: vt not. Bartol. in l. iij. §. armis deiectum. in versic. secundo noto ad statuta. §. de vi & vi arm. & dicit Ang. in l. iij. §. qui armati. cod. tit. quòd etiam ille qui habebat arma, si illa deposuit, tamen dicitur vim intulisse cum armis. per glossam ibi, & notat Alexand. in consilio

A Vis. Quot sint species violentiæ, vide Iaso. in l. si quando. in princ. C. vnde vi. & per Abb. in c. ad zudientiam. & in ca. sacris. quod met. cau. Alex. in l. Pōponius. §. cum quis. de acquiren. poss. colum. x.

xcix. quoniam per excellentissimum. col. j. lib. iij. & est repetitum in consil. xlvij. lib. iij.

In §. Clam quod. Argumenta.

- 1 Clam fieri quando quid censendum sit.
- 2 Matrimonium dicitur clandestinum, etiam quod coram duobus testibus est contractum.
- 3 Delictum quando clandestinum sit dicendum.

CLAM, quod quisq; cum controuersiam haberet, habiturum se putaret, fecit.

A Clam. Vide Iaso. in l. clam possidere. hic alle. & in §. ite si quis. insti. de actio. ix. col. & Peli. in c. consuevit. ad fi. de officio deleg. & ibi eius apostil. & Barba. in consil. xlv. & consil. xlvj. in j. vol.

¶ Et quando dicitur clam fieri, latius declarat tex. in l. iij. §. si. §. quod vi aut clam, quæ gl. hic adducit. & secundum Bar. in l. ij. C. ex his qui de pub. rat. lib. x. clam fieri dicitur, quicquid taliter fit quod non possit venire in notitiam eius cuius interfit. alleg. l. clam possidere. §. de acqu. pos. & similiter dicit Bar. in d. l. ij. per illud tex. quod clam fieri dicitur, quod sit sine autoritate principis vel iudicis quæ requirit. & idem Bar. in l. j. C. de præd. curia. lib. x.

¶ Et clam dicitur factum matrimonium, quod est factum coram duobus testibus: quia fieri publice consuevit, secundum Bar. in d. l. ij. Et not. plenius per gl. in c. j. in ver. clandestina. de clandestini. desponsa. quæ dicit quod tribus modis dicitur clandestinum matrimonium.

¶ Et dicitur clam fieri illud de quo est factum instrumentum, si iniungatur notario & testibus, ut rem secretam teneant: ut not. Bar. in l. in fraudem. in principi. supra de his quib. ut indig. Et quando quis facit actum per interpositam personam, clam facere dicitur, & fraus præsumitur: ut no. Bar. in l. pupillus. §. si. §. de auto. tuto.

¶ Et quando dicatur delictum clandestinum, not. Bal. in l. cum fratrem. in principi. C. de his quib. ut indig. Et inter alia dicit, si de nocte commissum fuerit maleficio. & idem Ang. in l. j. §. occisorum. supra ad Sillan.

In §. Quæ in testamento. Argumenta.

- 1 Scripta non dicuntur, quæ in testamento sic scripta sunt ne intelligantur.
- 2 Exceptio obscura, pro non opposita reputatur.

QVÆ in testamento ita scripta sunt, ut intelligi non possint: perinde sunt, ac si scripta non essent.

V L T R A

¶ V L T R A glos. hic adde tex. in l. ij. §. de his quæ pro non scrip. habentur. † vbi dicitur. Quæ in testamēto scripta essent, neq; intelligeretur quid significarent, ea perinde sunt, ac si scripta nō essent. & facit tex. in l. duo sunt Titij. §. de test. tut. vbi vitiatur dispositio testatoris: quæ licet legatur, intelligi non potest quid senserit testator. Ad idem text. in l. ita fidei. circa fin. §. de iure fisci. & in l. iij. §. si duobus. §. de adim. leg. & per illum tex. Bar. ibi dicit, † quod exceptio obscura pro non opposita habetur. & facit text. in l. Titia textores. de lega. j. cum sim. vt tradit Alex. & dicit Bal. in c. fi. de consti. col. fi. ver. vlt. ius noto quod statutum obscurum in causis allegari non debet.

In §. Nec paciscendo. Argumenta.

- 1 Stipulatio valet, quia quis dare quod sua interest stipulatur. Stipulari alteri quando quis possit.
- 2 Notarius alteri ratione officij potest stipulari.
- 3 Dominium quando transferatur in donatione facta absenti.
- 4 Stipulari alteri qualiter possit quis indirectè.

N E C paciscendo, nec legem dicendo, nec stipulando quisquam alteri cauere potest^a.

¶ I N effectu ista regula est quæ habetur in l. stipulatio. §. alteri^b. §. de verb. oblig. & in §. si quis alij. insti. de inutil. stipu. in l. iij. de inutil. stipula. quia debet stipulari quod sua interest. d. §. alteri.

¶ Et ideo valet † stipulatio quando quis stipulatur dare alteri quod sua interest. d. l. stipulatio ista. §. si stipuler. vbi plura exempla ponuntur, & in notab. casu tradit Ale. in consi. lxxij. visis. lib. ij. in fi. Et de ista regula cum aliquibus limitationibus scribit Alexā. in consi. xcvi. ex his quæ in themate. col. pen. lib. j. & in consi. xix. in his quæ col. iij. lib. iij. Et ista prima^c limitatio intelligitur quando dicitur, promittis mihi quod dabis Titio.

¶ Secus si dicitur: promittis Titio quod dabis Titio: vt gl. concludit in d. §. si stipuler. in verb. fieri. & ita cōmuniter approbatur, vt dicit Ale. ibi post Bal. quem ibi refert in l. ij. C. de inutil. stipu. & idem in libello: quia non debeo petere te cōdēnari Titio, ad dandum illi: sed cōdēnari mihi ad dandum Titio: vt Bal. dicit in l. si cui. §. fin. de leg. j. & Alex. in d. §. si stipuler. & in consi. xl. circa primum. lib. v. Et circa conceptionē verborū qñ quis alteri stipulatur, late insistit Bar. in d. §. si stipuler. & Romanus

^A Potest. Ampliat Alex. cōf. xxij. lib. v. vbi dixi C. M.

^B Alteri. Vbi latissimè per doc. & per las. qui ponit plures extēctiones & limitationes ad istam regulam. & adde qd in dubio stipulatus, p se intelligitur stipulari. de quo vide Soci. qui ponit regulam & fallē. in tract fall. in regu. cccclxxxj.

^C Prima. Item fallit in vno ex socijs Bald. l. si absentis. C. si cert. pet. Paul. l. proprium. §. commu. præd. Lance. Galiau. l. stipulationes non diui. col. iij. §. de verb. obl. Dixi in notis intellec. l. si vnus. nu. 11. cū seq de ter. rusti. prædio. qui suat in tracta. meo diuidui & indiuid. C. M.

A Notario.
Deci. cōf. lvij.
Ant. Rub. cōf.
cxvij. & not. s.
cod. l. contra-
ctus. C.M.

in cōf. xxj. præsens instrumētū. & Alex. in. d. cōf. xl. li. v.
¶ Secundo regula fallit principaliter propter autorita-
tem personæ, videlicet in notario ^a† qui alteri stipulatur ^A
ratione officij: vt not. Bartolus in. d. l. stipulatio ista. §. si ²
stipuler. col. iij. vers. tertio fallit. vbi alleg. l. j. §. exigere.
suprà de magistra. conuen. & . l. non aliter. de adopt. &
idem concludit Baldus in lege, nec ei. §. eorum. vers. que-
ro nunquid tabellio. s. de adopt. in. l. ij. s. rem pupilli sal.
fore. cum simili. vt tradit Alexand. in. d. §. si stipuler. col.
iij. vbi dicit, quòd ista est communis opin. Et debet conci-
pere verba in personam suam nomine eius cui vult acqui-
rere: vt not. in. d. lege, nec ei. §. eorum. Et tali casu transit
actio vtilis sine cessione: vt dicit Bartol. in. d. l. ij. in prin-
cip. vbi alleg. text. in. l. ij. C. de magist. conuen. & idem
notat Bald. in lege, Caius. s. de vsur. cum simi. vt per Ale-
xan. in. d. §. si stipuler. Et ita de facto & consuetudine ser-
uatur: vt not. Bald. in. d. l. non aliter. de adop. & tradit So-
ci. in consil. cxxv. visa narratione. in fi. & Per. Phil. Corn.
in consil. l. videtur in hac consultatione. lib. j. col. iij.

¶ Et de donatione recepta per notarium not. Bald. in. l.
cum à socero. circa fi. C. de iur. dot. Rom. in consil. cccc-
xij. in casu propositæ consultationis. in fin & facit quod
habetur in decisione Delphinali. xlix. in processu. vbi ³
concludit, † quòd in donatione facta absenti mediante
notario qui stipulatur, dominium transfertur. Et intan-
tum ista conclusio procedit, quòd ante ratificationem
eius cuius nomine notarius stipulatus fuit, nō potest ille
qui semel donauit vel vendidit constituto apposito, inte-
rim alieri donare vel vèdere: vt notabiliter tradit Corn.
Perus. in consil. l. allega. col. v. de quo videndum est quod
dixi s. eo. in reg. contractus. in v. limit. constituti. vbi te-
nui contrarium, allegando Paul. de Cast. in consil. excj. vi-
sis his quæ narrātur. in ij. dubio. & in consil. clxxij. in præ-
senti casu. in nouis. Et ad supradicta notādum est, † quòd ⁴
licet quis alteri directo stipulari non possit: potest tamē
sibi quis stipulari nomine ^b alterius, cui postea ratificanti
acquiratur: vt not. Bar. in d. §. alteri. in prin. Abb. in conti-
lxxxvj. visis. lib. ij.

B Nomine. Sed
tunc opus est
ratificatiōe &
cessione. l. si l.
huiusmodi. in
prin. colū. iij.
nu. 17 de leg. 1.
scilicet ad agē-
dum, sed excec-
ptio statim q̄ri-
tur sine cessione.
Alex. consil. ¹
xl nu 8. lib. v. ²
C.M. ³

In l. Non debet alteri. Argumenta.

- ¹ Odio alieno grauari nemo debet.
- ² Puniri nemo debet, si nullam admisit culpam.
- ³ Statutum puniens alium pro alio, an sit validum.

^a Testamento. Vbi Ias. ponit qñ habeat locū ista regula in ciuilibus, & qñ in cri-
minabilibus. & Doc. in reg. non debet. & in reg. sine culpa. de re. iur. lib. vj. vbi Dy.
^b Puniaur. Intellige pœna pecuniaria, non tñ corporali. ita Ias. in d. l. si quis in
suo. 4. legis. & do. Phil. in d. c. ij. de cōsti. col. ij. ver. & prædicta cōclusio. de quo vl-
tra eū, & Mod. ibi vide Feli. in c. ius gñale. j. distin. & Ang. in tract. Malef. in ver.

REGVLA LXXIIII.

NON debet alteri per alterum iniqua conditio
inferri.

^a I V R A concordantia sunt in glo. facit tex. in l. co-
hæredibus. C. famil. ercisc. in l. si vnus. §. ante omnia. s. de
1 pact. & xiiij. q. v. in c. denique. Et vnus non debet odio al-
terius præiudicari. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. te-
^a sta. ^a & in l. sancimus. C. de pœn. cum si. ibi alleg. in glos.
2 Et sine culpa non est quis puniendus: vt in reg. sine cul-
pa. de reg. iur. in vj. in c. ij. de consti. cum si. ad istam regu-
lam: vt tradit And. Sicut. in consil. xvij. col. vij. lib. ij. & in
consil. xxiiij. in fi. col. eo. lib. ij.

^c Et sicut non debet, eodem modo non potest ab altero
priuato conditio iniqua inferri: secus videtur autoritate
3 publica: quia valet statutum, quod vnus pro alio punia-
^b tur. ^b de quo videndum est quod dixi in d. c. ij. de consti.
^c Et princeps & ciuitas possunt ius alterius auferre: vt di-
xi in c. quæ in ecclesiarum. de consti. & facit tex. in Liquid
ergo. §. qui hæres. de le. j. in l. qui seruum. in prin. de ver.
obli. vbi facto debitoris liberatur debitor in præiudiciū
creditoris: quia ita disponitur à lege.

In l. Nemo potest. Argumenta.

- 1 Consultor quando consilium semel datum mutare nequeat.
- 2 Varia in consilio iure improbat.
- 3 Variatio & inconstantia est in principe reprobanda maxime.
- 4 Princeps circumuentus præsumitur, à quo factum proprium
renocatur.

REGVLA LXXV.

NEMO potest mutare consilium suum in alte-
rius iniuriam.

an valeat statutū, & qñ puniaur pœna pecuniaria pro homicidio, vel p furto. H. C.
^c Princeps. Vide remissio per addi. ad Dy. in reg. sine culpa. in ver. res. in lite-
ra, a. & do. Phil. in c. ex parte. el. ij. de offi. deleg. in. col. in fi.

Sempronij. &
Soci. in l. Mode-
stinus. ff. de ex-
cep. vbi hoc de-
clarat qñ esset
cōmissum intra
territoriū sta-
tutum in malis
non. & adde, qñ
tale statutū no
pōt fieri à mer-
catorib. ita So-
cin. ibi. de quo
tū vide Ias. vbi
3. qui alleg. plu-
res tenentes cō-
trariū. & Aret.
in cōf. xj. inci.
visa cōsuetatio
ne. & Flo. in l.
noxali. j. col. 3.
de nox. act. A-
re. 1. act. 105.
insti. de act. in
iiij. col. & latif
simè Ias. ibi an
tepen. col. cum
duabus seq. &
Bar. cōfil. xvij.
in ij. co. 1. prin.
inci. clemētissi-
mi Dei patris.
&c. & Soc. in l.
cū filius famil.
de ver. obli. 3. &
late Io. de Ana.
in c. referente.
de delict. puer.
col. iiij. versi. &
& sic vult &c.
& ibi addit.
Abh. qui ponit

A Mutare. De materia nostre regulę vide latissime Dy. in d. reg. mutare. & in reg. quod semel. & ibi p. eius addi. de reg. iur. lib. vj.

B Doctore. Vi de per Fabrū & Ang. in §. his ita. institut. de iust. & iur. Iaf. §. l. Gallus. §. ille casus. col. ij. de lib. & polth. & Feli. c. ne innitatis. de consti. & Bolog. in re. pe. aut. habita. C. ne fil. p. pat. col. xxij.

C Cauendum. Dec. l. precib⁹. col. ij. C. de im. pu. & alijs sub. sti. cōf. ecclxx. vj. col. iij. ad. de Cor. consil. exlv. lib. j. cōf. vj. li. iij. C. M.

¶ **V L T R A** glof. hic, glo. in reg. mutare^a consilium. A eo. ti. in vj. exemplificat in l. per fundum. §. de serui. rusti. præd. & in c. publicato. de elec.

¶ Et per istam reg. dicit Bal. in d. reg. mutare consilium. vt Perus. ibi refert, t^q consultor, cuius consilio causa fuit i commissa, si semel dedit eius consilium, non potest postea illud mutare. & facit text. in l. quia arbiter. §. de arbit. vbi arbiter etiam si errauit, non potest errorē suum corrigere. Et hoc dictum videtur procedere in cōsilio necessario: secus est in voluntario: quia excusatur doctor qui cōsuluit contrarium eius quod aliās consuluerat: vt no. Bal. in l. de tutela. C. de in integ. ressi. & in l. fi. §. cum in secūda. in fi. C. de fur. & in c. ne innitatis. in fi. de constitu. vbi refert simile de August. qui fecit librum Retractionū. Et de doctore^b not. Ang. in l. Labeo. in fi. de ser. rust. prædio. & facit tex. in l. diui fratres. supra de iurepat. vbi Iuricons. mutauit opinionem. & hoc quandoq; fecit Bar. vt colligitur in l. si pater. C. de insti. & substi. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. in iij. q. de verb. oblig. nam sano vtitur consilio qui reuocat qd male fecit. c. cū cessante. de app. cum simi. vt dixi ibi. Et ideo se excusat Andr. Sicul. quod mutauerit opi. in consi. j. char. vij. lib. j. & in consil. x. col. ij. eod. lib. j. & in c. j. col. xxij. de consti. Cauendum^c tamē c est doctoribus in consulendo ab ista mutatione opinionis, tanquam ab igne: quia ob malignitatem linguarum talis mutatio in malam partem accipitur: vt dicit Ange. in d. l. Labeo. in fi.

¶ Et quantum ad regulam hic si capiatur consilium pro voluntate, recidit in idem quod dicitur in regula, quod semel placuit. eod. ti. in vj. & in alia regula quę dicit, t^q variatio reprobat. l. in causę. in prin. de procu. c. cum in multis. in fi. de rescri. in vj. cle. j. de renun. de quo no. Bar. in l. de rebus. ff. rer. amo. cum sim. vt tradit Alex. in l. si ex toto. §. fi. de leg. j. & Feli. in c. cum olim. col. iij. de re iud. in c. presentata. col. ij. de test. & tradit Ange. in §. his itaque. in gl. tamen verbo aduertit. de iusti. & iure.

¶ Illud non videtur prætermittendum, t^q quod maxime in 3 principe variatio & inconstantia reprobat. Quia in principe, tanquā in fronte, iustitia debet esse cōstās volūtas: & principibus cōuenit illud verbū, Semel locutus est Deus. & Quod scripsi, scripsi. & ideo princeps debet habere vnū calamū & vnā linguā, & non plures, quia scriptū est, Quę

Quæ processerūt de labijs meis, non faciā irrita. vnde de
bet esse immobilis, sicut lapis angularis, & sicut polus in
cælo. verba sunt Bal. in cōf. cclxxvij. pridie enim cōsului.
4 lib. iij. + & ibi cōcludit, q̄ qñ princeps etiā motu proprio
reuocat illud quod prius fecit, fingit circūuentus, adeo
q̄ contrariū probari non potest: & ita ampliare videt qđ
dicitur in c. cum olim. de re iu. Et idē de secunda cōcessio
ne alteri facta, q̄ non valeat contra primā, latē probat &
tenet Ro. in cōf. ccxvij. circa primā. & idem Pau. de Ca.
in cōf. clvj. viso & examinato puncto. cū sim. vt in simili
casu Alex. scribit in cōf. iij. ex his quæ in themate. li. v. &
in cōf. xxij. viso processu. col. iij. eo. li. v. And. Sicu. in cō-
f. xij. li. iij. & dixi in cōf. cxxj. & adde q̄ istā q. de secun-
da cōcessione cōtra primā an valeat, latē disputauit Luc.
de Pēna in l. prædia. C. de loc. præd. ciui. li. xj. vbi in vtrā-
que partē xxx. facit argumēta: & in xvij. arg. ptis negati-
uæ multa dicit de variatione q̄ in principe magis dānat.

In l. In totum. Argumenta.

- 1 Consensus si requiratur, error interuenire non præsumitur.
- 2 Obligatio per accidēs contrahi potest extra id quod agitur.
- 3 Delictum obligat, etiam sine proposito & voluntate.
- 4 Error allegari non potest, vbi qđ ex certa sciētia fieri dicit.
- 5 Clausula, sciens se non teneri, qualiter debeat intelligi.
- 6 Contrariū pbari potest, nō oblitāte clausula ex certa sciētia.
- 7 Princeps si ignorare psumat, cñ, ex certa sciētia, nil opabit.

R E G V L A L X X V I .

IN totum, omnia quæ animi destinatione agēda sunt,
non nisi uera & certa scientia perfici possunt.

- ¶ I B I, in totū. gl. exponit, id est omnino, referēdo ad
illa verba, nisi vera & certa sciētia. Sed magis cōuenit q̄
verbū, in totū, referatur ad illud quod de animi destina-
tione dicit: & erit sensus, q̄ illa quæ in totū animi desti-
natione agēda sunt, non nisi vera scientia perfici possunt.
hoc tamē verbū, in totū, parū operatur: vt in simili proba-
tur in c. cupiētes. §. cæterū. de elec. in vj. & in effectu erit
1 regula, + q̄ vbi consensus requirit, ille actus ex certa scien-
tia fieri debet, & non per errorē: quia errans non cōsentit
l. si per errorē. §. de iurisd. om. iud. l. ij. in prin. §. de iudi. l.
si quis vxori. §. cum Titio. in fi. §. de fur. l. non idcirco. C.
de iuris & fac. igno. l. ad probationem. C. locati.
2 ¶ Quandoq; tament etiā extra id quod agitur obligatio
accidētāliter cōtrahitur. l. si is quē. in fi. §. cōmo. & in §. is

quoq; in fi. quib. mod. re. contrah. obl. & in §. item is cui. in fi. de oblig. ex quasi contrac. Et tertiam in delictis quis 3 obligatur, licet non ex proposito & voluntate. l. scientia. §. pe. s. ad leg. Aquil. cum si. ibi alle. in glos. & latè tradit Bar. in l. diuus. s. de fidei. & in l. respiciendū. §. delinquent. in fi. s. de pæn. & no. Bal. in l. si quis nō dicam rapere. col. pe. C. de epis. & cle. Et per istum text. ibi, non nisi vera & certa sciētia perfici possunt. probatur quod dici solet de 4 clausula, ^a certa scientia, quæ facit quod error ^b allegari A non possit: vt no. Bal. in l. ij. in vij. q. in fi. C. de rescin. vñ. B vbi hoc tradit pro cautela, vt dicatur illud factum fuisse ex certa scientia. & idem Bal. in l. mater. col. iij. C. de rei ven. & subiicit ibi in ver. quid ergo si tabellio. quod creditur tabellioni asserenti de tali scientia, & intelligētia. & tradit Alex. in consi. lxj. viso processu. col. ij. lib. ij.

¶ Et idem de ista clausula, [†] sciens se non teneri, ^c no. Bar 5 to. in l. fi. §. idem quæsiuit. de condic. indeb. l. si dari. in fi. c de ver. obli. cum simi. vt ibi tradit Alex. ibi. in princ. & in consi. xliij. super præmissis. col. v. lib. j. & in consi. liij. visis. col. vij. lib. iij.

¶ Notandum tamen est, [†] quod talis clausula ex certa sciē 6 tia non excludit quominus contrarium probari possit: vt no. Bal. in l. sed & si quis. §. fi. supra si quis caut. cum simi. vt tradit Alex. in d. l. si dari. Et quando talis clausula ex certa scientia, apponitur à principe, factum ab eo in dubium reuocari non potest: vt no. Bar. in l. conficiuntur. §. codicilli. supra de iur. codic. & idem Bart. in consi. cxcvj. ciuitati Camerini. Old. in cōsi. celvij. factum tale est. col. iij. Et in notabili casu in donatione tradit Pau. de Cast. in consi. cv. donatio prædicta. vbi in ij. col. cōcludit, quod per talem clausulam ex certa scientia apparet quod princeps voluit præiudicare illi cui erat ius quæsitum. alleg. gl. in c. ad hæc. de rescrip. & Idem Ioan. de Anā. in consi. lxxxj. viso instrumento. col. ij. Alex. in consi. ccxv. nec arguendi sumus. col. vj. ver. sexto confirmatur. li. ij. & in cō si. j. ponderatis his. col. xv. li. v. & dicit Bal. in c. j. §. si quis autem. in prin. per illum tex. de pace Constan. quod non debet quis audiri contra illud quod princeps facit ex certa scientia: sed debet repelli, & illi perpetuū silentiū imponi: quia quod princeps facit ex certa sciētia, videtur facere de plenitudine ^d potestatis: vt no. Bal. in l. eos. i. prin. D C. de app. Abb. in c. ad hæc. per gl. ibi. de rescrip. in c. cum

Inter.

A Clausula.

Quotuplices
sint clausulæ.

Barb. in c. man
datū. de rescri.
j. col.

B Error. Vide
latifs. Ias. in l.
error. C. de iu-
ris & fac. igno.
in prin.

C Teneri. Vide
Alex. in l. sed &
si qs. s. itē qua-
rit. ff. si qs. cau.
vbi melius quā
alibi reperies
declaratum.

D Plenitudine.
Adde eundē in
c. j. col. v. de cō-
fir. vti. & c. & in
c. porrecta. co-
ti. pen. col. vbi
ponit qnq; mo-
dos p quos co-
gnoscit clausu-
la ex certa sciē-
tia. cui adde Ia-
so. in l. si qs. ini-
quū. ij. colū ff.
quā quisq; iur.
& Adde distin.
Arc. i. c. ad hæc.
ij. col. in fin. de
rescri. & Barb.
cōsi. lv. col. iij.
vo. iij. & in cō-
si. xxxiij. vol.
ij. col. vj. In me-
din. sed an pos-
sit probari per

testes. gl. Io. And. quas refert Phil. in c. statutum. de rescrip. lib. vi. colū. ij. tene^{nt}
 q & ista est communis opi. quam sequuntur Angel. Alex. & Ias. l. si quis iniquum.
 ff. quod quisq; iur. Abb. cle. ij. de rescrip. & in c. inter. j. col. de excep. Bal. in prae-
 ludijs feud. xij. col. contrarium tamen tenent Dom. de Rota decis. cccxxij. inci.
 licet. Rom. in tit. de proba. fol. 4. Domin. in d. c. statutum. col. vij. & vide finaliter

Barbat. in cle.

inter. col. j. de excep. in c. cum olim. col. vj. de re iud. Et in
 notabili casu Rom. tradit in cons. cccclxix. circa primum.
 in v. dubio circa fin. & dixi in consi. excj.

- 7 **¶** Notandum tamen est, quod talis clausula non opera-
 tur in his de quibus princeps praesumitur habere ignoran-
 tiam^a, vt not. Bal. in l. fin. col. pen. C. senten. rescindi non
 posse. sequitur Alex. in consi. liij. viso processu. col. penul.
 lib. v. & Abb. in c. pastoralis. §. praeterea. de offi. deleg. in
 gl. in verbo, certa scientia. & Paul. de Cast. in consil. clxx.
 quaestio ista vertitur. in fine. vbi inquit, quod clausula ex
 certa scientia nihil operatur in his quae apparent ignora-
 ta. & Francis. de Curte in consil. lxxv. super praemissa nar-
 ratione. colū. vij. Et hoc verum videtur quando constat
 vel probatur de ignorantia, aliās praesumitur scientia pro-
 pter illa verba, ex certa scientia^b. per supradicta. & ita con-
 cludit Alex. in consi. xv. vtilis narratis. colum. ij. libro v. &
 ideo quod dicit Bald. in dicta l. fin. intelligit quando con-
 stat de ignorantia, non autem sufficit quod praesumatur,
 vt ipse dicit, quia illa praesumptio remouetur propter illa
 verba, ex certa scientia. Sed quando constat, vel proba-
 tur de ignorantia, verba ex certa scientia, non attendun-
 tur: quia in claris non est opus coniecturis. §. cum ita. de
 verbo. oblig.

& si principa-
 lis. de rescrip.
 col. xij. versic.
 vtrū aut scientia &c. vbi di-
 cit in xiiij. col.
 q decifio Rote
 est in obserua-
 tia. finaliter tñ
 facit quandam
 distin. tacendo
 autorē quam
 videas per do.
 Aret. in cap. ad
 hanc. de rescri.
 pen. col. versic.
 tu verò, &c.
 H. C.

A Ignorantiā.
 Adde eundem
 in c. j. de cōfir.
 vti. vel inutili.
 v. col. versic. di-
 uide. idē Barb.
 consil. xl. xvij.
 col. iij. volu. &
 consil. lv. eo. vo-
 lumi. iij. colū.
B Sciētia. quos
 effectus habet,
 vide Abbatem
 & Aret. in c. ad
 hanc. de rescri.
 c. pastoralis. §.
 praeterea. de
 offic. delegati.
 Aret. in c. sicut
 Romana. de re
 scriptis. iij. co-
 lum. Felinus in
 c. nonnulli eo.
 tit. vij. colū &
 tract. clausula-

In l. Actus legitimi. Argumenta.

- 1 **A**ctus, dicitur generalis terminus, multa significans.
- 2 **A**ctus legitimi, qui merito dicantur.
- 3 **A**ctus fieri potest sub conditione, qui & pure.
- 4 **L**egitimatio sub conditione fieri potest.
- 5 **A**ctus non valens fieri pure, permittitur sub conditione.
- 6 **A**ctus, qui neq; diem, neq; conditionem recipiant.
- 7 **C**onditio executionem respiciens, non vitiat actum.
- 8 **C**onditio tacita actum non vitiat.
- 9 **S**ententia ferri non potest sub conditione extrinseca.
- 10 **E**xpressio nil operatur eius, quod tacite praesumitur inesse.
- 11 **C**onditio de praesenti aut de praeterito quando actum vitiet.
- 12 **B**eneficium conferri potest sub conditione, si vacat.
- 13 **C**onditio de praesenti vel praeterito, q^h casib⁹ apponi neqat.
- 14 **C**onditio de praesenti vel praeterito, nō dicitur proprie conditio.

rum. fo. 3. colū.
xij. ver. clausu
la ex certa sciē
tia &c.

^A Optio. Iaf.
confi. clxij. co-
lum. iij. lib. ij.

REGVLA LXXVII.

ACTVS legitimi qui non recipiunt diem uel cōdi-
tionem, ueluti emancipatio, acceptilatio, heredi-
tatis aditio, serui optio^a, datio tutoris, in totum uitian^A
tur per temporis uel conditionis adiectionē. Nonnun-
quam tamen actus suprascripti tacitè recipiunt, quæ
apertè comprehensa uitium afferrūt. nam si acceptum
feratur ei, qui sub cōditione promittit: ita demū egisse
aliquid acceptilando intelligitur, si obligationis condi-
tio extiterit, quæ si uerbis nominatim acceptilationis
comprehendatur, nullius momenti faciet actum.

¶ ACTVS terminus est generalis. l. Labeo. in prin.¹
§. de verb. sig. facit tex. in l. eum actum. §. de nego. gest. in
l. cum seruus. in fi. de condi. & demon. Et quandoq; acci-
pitur pro specie seruitutis: ut probatur in l. j. §. j. §. de ser-
uistic. præd. Et hic generaliter accipitur: ut colligitur ex
his quæ in tex. notantur. † Et actus legitimi dicuntur o-²
mnes inuenti vel probati à lege & quacunq; parte iuris
scripti, ut in §. constat. instit. de iur. nat. & ita dicit Dy. in
reg. actus. eod. tit. in vj. facit tex. in l. legitima. §. de pact.
in l. Gracchus. C. de adul. Et videntur actus omnes legiti-
mi qui non prohibentur à lege. facit tex. in l. nec non. §.
quod eis. §. ex quib. caus. ma.

¶ Et ista regula restringitur in casibus hic expressis, ita
quòd regula in contrarium: quia † regulariter quod fieri³
potest purè, pariter & sub conditione fieri potest. §. em-
ptio. insti. de emp. & ven. l. ij. §. de in diem adic. §. omnis
stipulatio. instit. de verbo. oblig. cum sim. ut prosequitur
Dy. in d. regula, actus. Et istam declarationem Dyn. tra-
dit gloss. in d. §. omnis. in verbo, in diem. & latè sequitur
Cuma. in confi. lxxxvij. supposito tenore. colū. j. vbi pro-
pter hoc infert, † quòd legitimatio fieri potest sub^b condi-⁴
tione: quia non est de hic numeratis. & idem Cardin. in
confi. ciij. casus super quo. colum. penult. versic. ad secun-
dum. vbi propter hoc concludit, quòd acceptilatio fieri
potuit sub conditione, quia non est de hic numeratis. &
idem sequitur Alexand. in l. à diuo Pio. §. in venditione.
colum. vj. in fin. de re iudica. Et pro ista declaratione fa-
cit relatiuū, qui, cuius natura est restringere. l. omnes po-
puli

³ Sub. Curt.
Iunior. l. cum
quid. col. v. nu
me. 14. §. si cer.
peta.

- puli. s. de iusti. & iure. Et secundum resolutionem supra dictam specialiter in casibus hic expressis quod iure fieri potest, non potest fieri sub cōditione. facit text. in c. ij. de elect. in vj. ^a† Et econtra quandoq; quod purè fieri non potest, permittitur sub conditione. l. in fuga. C. ad l. Iul. de plagiar. & gl. si ibi ad idem tex. in l. si socius. s. de hæredi. insti. l. si rem meam. de ver. obli. in l. in tempus. s. de hæred. insti. Et quandoq; etiam quod nō licet purè, non licet sub conditione. l. Seius & Augerius. s. ad leg. Falci.
- ¶ Et quantum ad propositum nostrum hic, † quod actus hic expressi non recipiunt diem, neque conditionē, hoc intelligitur in conditionibus quæ in facto consistunt: secus si in iure, quia valet aditio hæreditatis si quis dicat, adeo hæreditatem si possum de iure: vt not. Bal. in l. potuit. in viij. q. C. de iure delib.
- ¶ Secundo hoc limitatur quādo cōditio respicit substantiam actus: secus verò si respicit executionem: † quia talis conditio etiā expressam non vitaret. l. muto. §. sub cōditione. s. de tutel. prout illum tex. declarat Bart. in l. j. col. j. ver. ij. de condi. & demon. facit quod not. Bar. de conditione quæ respicit executionē. in l. item quia. s. de pact. in l. ita demum. s. de arbit. cum sim. vt dixi in c. ij. de rescri.
- ¶ Tertio, hoc limitatur † non habere locum in cōditione tacita, quæ ex natura actus intelligitur: vt text. hic dicit de acceptilatione facta de debito cōditionali: quia tacite intelligitur si conditio obligationis purificata sit. & hoc est quod Bal. dicit in l. si quis à certo. in ver. opponitur q̄ acceptilatio. s. de condic. ob caus. dum inquit, quod actus de quibus hic dicitur, non recipiunt conditiones extrinsecas: secus est in extrinsecis & legalibus. & idem Bal. in l. iij. de lega. j. vbi eodem modo distinguit inter conditionem extrinsecam, & intrinsecam. & idem Bal. in l. cū iudex. C. de sent. post glos. ibi, † vbi loquitur in sententia quæ non potest ferri sub conditione extrinseca. l. ij. §. bi duum. quando appel. sit. Secus est in intrinseca quæ respicit ipsum negotium. & idem not. Bart. in l. à diuo Pio. §. in venditione. in princip. de re iud. cum sim. vt tradit ibi Alexan. col. v. in vers. quarta solutio. & idem Roman. in consi. ccccccj. vt declarationem. col. ij.
- ¶ Et est aduertendum ad illud quod hic dicitur, q̄ ista tacita cōditio vitaret si expressa sit: quia cū exprimat illud q̄ tacite intelligebatur, expressio non deberet vitare:

A In vj. Vbi videas doc. qui dicunt q̄ matrimoniu carnale potest bene cōtrahi sub conditione: vt in c. super eodem. de condi. apposi. an autē possit cōtrahi ad tēpus: nō nisi per dispensationem papæ: vt ibi per eos. & Imol. in cle. j. de consan. & affinit. & vide Alex. in consil. lxxv. in j. vol. & Ias. in l. Iulianus. ij. colū. de leg. j. & Im. in l. gerit. fina. col. de acquir. hæc. & doct. in d. regul. actus. H. C.

A Alex.nu.15. †quia expressio eius quod tacite inest, nihil operatur. l. 10
 vbi dixi, vide iij. de leg. j. Bal. ibi opponit de isto tex. & respondet quod
 Dec. c. clericu. hic expressio continet vitium formæ: ideo per expressio
 col. fi. de iudi. nem actus vitiatur. quasi velit, q̄ in actibus hic expressio
 consil. ccccxvj. sit datum pro forma quod conditio non exprimatur. &
 col. j. C. M. idem dicunt Imol. ibi, & Moder. & idem not. Barto. in l.
 v. Valet. & be. in diem. in fin. s. de acceptil. vbi dicit, quod est peccatū in
 ne. q̄quid De forma quando in acceptilatione apponitur dies vel cōdi
 ci^o dicat. C. M. tio: & in isto casu ex quo expressio vitiatur, non est par vir

tus taciti et expressi: vt no. Alex. ^a in cōsi. lix. attentis verbis. co. pe. li. iij. **A**

¶ Vltimo quæritur, tan quod dicitur hic de conditione in istis actibus, **11**
 intelligatur etiam de cōditione de præsenti, vel de præterito. Ioā. Fab.
 in §. conditiones. insti. de verb. obli. videtur tenere quod in talibus con
 ditionibus nō habeat locum iste tex. & ad hoc facit: quia cū isti casus
 sint speciales & cōtra regulam, vt s. declaratum fuit, strictè intelligi de
 bent. Et ideo in conditione propria intelliguntur, quæ est de futuro, &
 suspēdit: secus videtur in conditione de præterito vel præsenti, quæ nō
 dicitur propriè conditio, vt not. per gl. l. si sic. §. j. in verbo, demonstra
 tionum. de leg. j. facit tex. in l. itaq; s. si cer. pe. in l. cū in secundo. s. de
 iniust. rupt. & in l. si ita stipulatus fuero hanc summam. de verb. oblig.

¶ Et ideo † valet ^b collatio beneficij facta sub conditione, si vacat: vt not. **12**
 per glos. in c. ij. de elect. in vj. & per Bald. in l. pen. circa fi. C. de sen. quæ **B**
 sine certa quantitate. & facit quod not. Bart. in l. cū propter. de legat.
 præstan. cum sim. vt tradit Alex. in l. iudex postquam. in fi. de re iudi. &
 plenius Rom. in consi. cccccj. s. alleg. & latissime Fel. in c. cū contin
 gat. de offi. deleg.

¶ Sed tamen his & similibus non obstantibus contrarium de iure arbi
 tror, † quod etiam conditio de præsenti vel præterito in casibus hic ex- **13**
 pressis apponi non possit. & moueor per istum text. vbi etiam conditio
 quæ intrinseca sit, de natura actus exprimi non potest: vt patet hic in
 acceptilatione in qua tacita cōditio intelligitur, quæ tamē exprimi nō
 potest: quia est datum pro forma quod isti actus fieri debent purè &
 absque cōditione: & ideo hic expressio eius quod tacite intelligitur, vi
 tiatur. Secus est in alijs casibus hic non expressis: vt s. dictum fuit. & ad
 hoc facit tex. in l. eum qui. §. fin. s. de acquiren. hæred. & glos. ibi quæ
 relata ad textum, extendit regulam, vt habeat locum in conditione de
 præsenti. Non obstant allegata s. in contrarium, & primo dum dicitur
 quod † conditio de præsenti vel de præterito non est propriè conditio: **14**
 quia verum est quantū ad effectum suspensionis: tamē in sui apparētia
 est cōditio quæ primo aspectu non habet certitudinē: quia opus est in
 quirere & inuestigare de veritate cōditionis. & ista ratione gl. & doct.
 communiter in dicto cap. secundo de election. in vj. tenent non valere
 elect

electionem factam etiam sub conditione de presenti si vacat: quia data est forma, quod isti actus debeant pure & simpliciter fieri. Non obstat quod valet sententia sub conditione intrinseca, etiam si expressa sit, quia non est sententia de actibus hic enumeratis: & licet per alia iura prohibeatur sententia ferri sub conditione, illa prohibitio non est ita stricta: quia licet prohibeatur sententia ferri sub conditione, lata tamen valet. l. ij. §. biduum. supra quando appel. sit.

In l. Generaliter. Argumenta.

- 1 Fraus quid proprie dicatur.
- 2 Dolus à fraude differt, velut genus à specie.
- 3 Possessor malæ fidei tam de fructibus perceptis quam de his, qui potuerunt percipi, tenetur. & nume. 4. & 5.
- 6 Possessor malæ fidei titulum habens, non tenetur de fructibus percipiendis.

REGVLA LXXVIII.

GENERALITER cum de fraude disputatur: non quid habeat actor, sed quid per aduersarium habere non potuerit, considerandum est.

- 1 **I B I**, de fraude disputatur. Nam † fraus proprie dicitur, quando promissum simulatum & reuera prohibitum agitur: vt not. Bal. in tit. si de feu. sue. controuer. inter dom. et agn. in §. beneficium. in prin. vbi ad hoc alleg. Io. Mona. in c. auaritiæ. de elect. in vj. facit tex. in l. fraus. §. de leg. in l. in fraudem. supra de his quæ in fraud. cred. Et fraudem dicitur committere ille, qui ad exceptionem alterius, & ad sui commodum, aut verum tacet, aut falsum exprimit. ita Abbas dicit in consi. lxxviii. videtur primo dictum magistrum. col. j. Allegat not. in l. iurisperitium. §. dolo malo. & §. sed si fraudandi. supra de pact.

¶ Et fraus proprie dicitur contra fidem, secundum Bald. in l. quæ fortuitis. col. ij. in ver. præmitte ad euidentiā.

- 2 **C. de pig. acti.** Et differt † dolus à fraude, tanquam genus à specie: vt not. per glo. & Bart.^a. & Doct. in d. l. iurisperitium. §. sed si fraudandi. vbi Alex. tradit. Corne. in consi. clxxxi. visa copia. col. iij. lib. iij. de quo dixi in c. ex tenore. in iij. not. de rescrip. Cum ergo de fraude disputat, considerandum est non quid habeat actor, sed quid per aduersarium habere non potuit: vt in regula hic dicitur.
- ¶ Et sensus est, quod non debet considerari quid actor

A Barto. Adde Alber. in regu. sequenti. Abb. in c. ex tenore. de rescriptis. & ibi Modern. & quot modis committatur, vide Doc. in c. quanto. de priuileg. Philip. Franc. in reg. certum. de reg. iur. lib. vj. Abb. consil. lxx. ij. col. in cūbitonus probandi alleganti. l. quoties. & ibi. s. qui dolū. & ibi Doct. s. de proba. qualiter probetur, vide Philipp. Franc. in cap. si te. de renuntiā. lib. vj. & Iaf. in l. Titia. §. idem respondit. lo. j. col. de verb. obli. & per Iaf. in §. ite si quis. instit. de actio. in. col. & quando non probatur quādo presumatur. in co. viij. in princ. & adde quod vbi cunq; fraus allegatur, potest adiri index ecclesiasticus, quādo agitur de causa pauperum vel miserabilium personarum. Ita

Anch. in regu-
la, ea quæ. xix.
colū. in medio,
de reg. iur. lib.
vj. & aperit
etiam viam pe-
tendæ restitut.
post quadrienn-
nium, ita Anc.
in c. ecclesia. de
restit. in integ.
eod. libro, in j.
colum. & in fi.
Hiero. Chuc.

fraudatus habeat, quia nihil habet quod ipse possideret:
sed illud quod per aduersarium habere non potuit: hoc
est illud quod percipere potuisset actor si rem habuisset.
Et sic in effectu ille qui ratione fraudis conuenitur, & de
fructibus quos actor percipere potuisset tenetur. l. ait pre-
tor. §. hanc actionem. §. de his quæ in fraud. cre. & idem
est secundum glo. hict in mala fidei possessore^a, qui non
solum de fructibus perceptis: sed etiam de his quæ perci-
pi potuerunt, tenetur. l. si naus. §. si. §. de rei vendi. cum si-
mil. alleg. in glo. ad idem tex. in l. domum. C. de rei ven.
in l. j. C. de pet. hæred. & facit tex. in l. apud Iulian. §. j. de
leg. j. ibi, quos legatarius percipere potuit.

¶ Et aduertendum est, quia hic videtur quod teneatur de
percipiendis ab actore, ibi, habeat actor. & in d. l. si naus.
§. si. ibi, an petitor. & in d. l. apud Iulia. §. j. ibi, quos lega-
tarius percipere potuit. & in l. sed & partus. §. quod met.
caus. ibi, non solum qui percepti sunt, verum si plus ego
percipere potui.

¶ Sed contrarium videtur probare tex. in l. domum. C. de
rei vendic. † vbi consideratur quantum reus & ipse posses-
sor mala fidei percipere potuit. Pet. & Ultramonta. in d. l.
domum. dicunt, quod mala fidei possessor tenetur ante
morā de illis quos ipse reus percipere potuit. d. l. domū.
Sed post morā tenet de percipiendis ab actore. Bar. ibi hoc
reprehendit: quia mala fidei possessor semper est in mora:
vt not. in l. j. C. quod met. cau. in l. meritò. §. de vi & vi ar.
Sed replicare potest illud esse verū respectu interitus: sed
non respectu fructuum percipiendorum, de quibus agit:
in quibus congruum est quod post moram sit magis gra-
uatus: ita vt dicamus quod post moram teneatur, si actor
plures percipere potuisset, quam ipse reus.

¶ Bartol. tamen in d. l. domum. aliter concludit, dicens
† quod aut quis vult referre ad id quod ex singulari in-
dustria percipi potuisset: & tunc consideratur persona a-
ctoris, & non rei. Quia si reus potuisset plus percipere ex
eius singulari industria, ille non esset ex re, sed sua nego-
tiatione. l. ij. §. j. §. ad leg. Fal. & non esset restringendum.

¶ Si verò quis vult se referre ad illud quod communiter
percipi potuisset: tunc siue dicas, quantum percipi potest
per reum, siue per actorem, idem est, ex quo relatio fit ad
illud quod communi æstimatione percipi potest: quod &
ista opi. Bart. magis cōmuniter approbatur: vt Alex. dicit
in d. l.

^A Possessore.
vide Docto. in
§. si quis à non
domino. instit.
de rerum di-
uis. & in l. si fun-
dum. C. de rei
vendi. Io. Imo.
in l. apud Iuli.
hic alleg. & ibi
Iasonem.

in d.l. apud Iuli. §. j. ¶ Sed tamē cōsiderandū est, quia primum dictū de singularitate, nō videt̃ verū: quia nō attenditur singulare interesse actoris. l. pretia rerū. §. ad l. Fal. l. si seruū. §. ad l. Aquil. l. furti. in prin. de furt. Secundū dictum Bar. videt̃ bene pcedere: q̃a si habet̃ relatio ad cōmunē aestimationē: nō videt̃ q̃ attendat̃ persona actoris vel rei. ¶ Et qđ dictū est de cōi aestimatione, limitat̃ dupliciter. Primo in possessore qui haberet cām à dño: quia tūc persona possessoris attendit̃. l. ij. vbi Bal. per illū tex. C. de pig. act. ¶ Secūdo limitat̃, vt no. Bar. in l. ij. de fruct. & lit. expēs. & tradit Alex. in d.l. apud Iulia. §. j. ¶ Et regula nostra hic limitat̃ secundū gl. hic, † nisi malā fidei possessor haberet titulū: quia tunc non tenetur de fructibus percipiēdis: de quo vidēdū est in l. si fundū. C. de rei ven.

In l. Fraudis. Argumenta.

1. Fraus duobus modis considerari potest.
2. Fraus ex consilio & euentu proueniens, tunc imputatur.
3. Dolus re ipsa præsuntur ex enormi læsione apparente.
4. Renuntiationē dolo factam nō valere, qualiter intelligatur.

REGVLA LXXIX.

FRAVDIS interpretatio semper in iure ciuili nō ex euentū dūtaxat, sed ex consilio quoq; desiderat̃.

1. ¶ Et sic fraus cōsiderat̃ dupliciter, ex pposito & intētiōe. ¶ Et re ipsa idē colligit̃ in l. ait prator. §. ita demum. §. de his q̃ in fraud. cred. & in l. ij. C. de ser. pig. dato manumisso. Sic ēt in dolo dicit̃ dolus ex pposito. l. j. §. j. §. de dol. & re ipsa. l. si qs cū aliter. de ver. ob. Proprie tñ re ipsa tñ nō dicit̃ dolus: vt no. per glo. in d.l. si qs cū aliter. in verb. dolū habet. Et idē videt̃ in fraude, vt pprie nō dicit̃ catur fraus re ipsa absq; pposito. † Et ideo hic in regula copulatiue requirit̃, q̃ fraus fieri dicat̃ ex cōsilio & euentu, in iuribus §. alleg. & in §. in fraudē. insti. quib. ex caus. manu. nō licet. & in l. in fraudem in fi. ff. qui & à quibus. ¶ Quandoque etiam sufficit quod fraus re ipsa committatur: vt in l. si. C. de his qui à non domino. & in l. j. §. j. §. si quid in fraud. patro. & per gl. hic. ¶ Et addet̃ q̃ ex enormi læsione quæ apparet re ipsa, dolus a præsuntur: vt not. Bart. in l. si. §. de præt. stip. cum simil. vt tradit Alex. in l. si superstitē. C. de dolo. & idem Rom. in consi. liij. visis. col. si. in consi. xc. viso themate. in fi. And. Sicul. in cōsi. xlij. col. vij. lib. j. & Pet. de Anch. in consi. xxxvij. pro clariori. vbi concludit, quod c. quāuis. de pact. dū ibi dicitur,

A Dolus. Dixi ad Alex. consi. xlij. nu. 20. lib. j. consi. cxvij. num. 8. lib. vij. idem quod hic Aymo. consilio excij. colum. ij. Zai. cons. xvij. C. M.

A Directū est. Habetur etiam in ca. studiū. de offi. leg. vbi per Doct. præmaximè Barb. habetur etiam in cap. j. de rescript. vbi latè Doct. de refer. & adde vnum sin. verbū Ioā. de Ana. in cap. excoīcamus. 4. si de hære. vbi dicit, quod licet sit verum q̃ specialis commissio derogat generali p̃ nostrā regulā: est verū nisi generalis sit priuilegiata: quia tūc nō nisi specialis fieret mentio: p̃ text. in c. veniēs de prescript. & vide Taf. in materia iurisdictionis q̃n specialis derogat g̃nali. in l. quod in rerū. 4. si quis potest. de leg. j. H C.

B Regula. Fal- lit quādo gene- rale emanat à maiori potesta- te. Paul. consil. clxxxvj. libr. ij. C. M.

C Bar. Vbi vi- de Alexand. & Taf. si colū. vbi etiam ponit q̃n sumus in dubio quæ l. erit spe- cialis: & dicit

† non valere renuntiationem si dolo facta sit, intelligi- 4
tur de dolo etiam re ipsa tantum. aliter tamen in hoc tenet Alex. in consil. xliij. super præmissis. col. j. lib. j. de quo latè dixi in consil. clxxx. vbi videndum.

In l. In toto iure. Argumenta.

- 1 Lex minus generalis inter generales pro speciali reputatur.
 - 2 Individua quare speciei derogent.
 - 3 Equiuocum quando pro specie sit sumendum.
 - 4 Lex magis specialis dicitur, in qua vtilitas maior inuenitur.
 - 5 Regula specialior præsumitur, personas respiciens, ea; quæ casus intuetur.
 - 6 Qualitas paucioribus competens, dispositionem reddit specialiore.
 - 7 Species an derogat generi in legibus & nu. 9.
 - 8 Priuilegium alicui concessum, per legem generalem contrariam non tollitur.
 - 10 Generi per speciem in diuersis legibus non derogatur.
 - 11 Lex generalis quomodo conformari dicatur speciali.
 - 12 Species an derogat generi in contractibus.
 - 13 Generi an derogetur per speciem in vltimis voluntatibus.
 - 14 Species in legatis quando generi derogare dicatur.
 - 15 Legatum generi, & speciei relictum vni aut diuersis, qualiter intelligendum.
 - 16 Species causa dubitationis præsumitur adijci quandoque.
 - 17 Specierum enumeratio genus respiciens, aut etiam non re- spiciens, qualiter intelligenda.
 - 18 Landum cum efficitur, generi per speciem derogatur.
 - 19 Species generi detrahit in rescriptis pariter ac mandatis.
 - 20 Priuilegium secundū speciale, non derogat primo generali.
 - 21 Mandatum speciale si sci non derogat speciali.
- Mandatum speciale iurisdictionis nil potest generali de- trahere.

REGVLA LXXX.

IN T O T O iure generi per speciem derogatur: Et illud potissimum habetur, quod ad speciem directum est^a.

¶ E A D E M regula^b habetur in reg. generi. eo. titu. in vj. Ad declarationē huius reg. præmittendū est, † quod si leges sint generales, illa quæ est minus generalis pro specie reputatur: vt not. Bar^c. in l. j. §. hoc autē edictum. col. pe. C. de ope. noui nun. & idem dicit Dy. in d. reg. generi. col. ij. Et si leges sint speciales, illa quæ sit specialior attenditur: quia individua derogant speciei: vt no. Bal. in l. hac cōsultissima. col. j. C. qui test. fac. pos. & in l. executorem col. vj. versi. & redeo ad materiā propriā. C. de execut. rei iud.

quòd illa quæ
est magis fauo
rabilis.

- iudic. vbi inquit, quòd paruum genus magno generi de-
rogat, & indiuiduum derogat vtrique: & si duo habent
se tanquam excedentia & excessa, illud loco speciei habe-
tur quod minus excedit: vt not. Corneus in consil. lxxij.
quanuis videatur allegare Barto. in d. l. j. de ope. no. nun-
3 tia. & in tracta. ad reprimen. in ver. non obstantibus. † Et
quando vocabulum se habet ad genus & ad speciem, &
post genus sequitur species, ne illa additio specierum su-
perflua sit, & vt copula ponatur inter diuersa, ratio suadet
quòd vocabulum æquiuocum ponatur pro specie: vt Cor-
neus inquit in consilio. ccxxix. licet claram. colum. iij. in
fin. lib. iij.
- 4 † Et illa lex videtur magis specialis in qua sit euiden-
tior, & maior utilitas: & ista videtur benignior interpre-
tatio: vt not. Barto. in tracta. ad reprimen. in versic. non
obstantibus. colum. ij. Et illa specialior in qua maior est
ratio specialitatis: vt not. Bald. in d. l. hac consultissima.
columna j.
- 5 † Et magis specialis regula reputatur illa quæ respicit
personas, quàm illa quæ respicit casus: vt in not. q. tradit
Bal. in l. j. in iij. q. 5. de offic. consul. & ibi alleg. Bar. in lo-
co supra alleg. & idem Bal. in l. j. §. vbi autem. col. ij. vers.
ex hoc habes. C. de cad. tol.
- 6 † Et illa qualitas quæ paucioribus competit, facit dispo-
sitionem magis specialem: & illa quæ pluribus potest cõ-
petere, facit dispositionem magis generalem: vt not. Bal.
in d. l. executorem. in loco supra alleg. & de prædictis no.
Imo. in l. Gallus. in §. ille casus. colum. fin. de lib. & post.
hu. Alexan. in l. Titia textores. de leg. j. Paulus de Castro
in l. non est nouum. col. fina. supra de legib. & Moder. in
l. si Rufinus. C. de testamen. mili. & dixi in consil. iij. vbi
videndum est.
- 7 † His præmissis, vt in materia huius regulæ distinctè
procedamus, primo videndum est, an & quando habeat
locum in legibus & in statutis. Secundo, in contractibus.
Tertio, in vltimis voluntatibus. Quarto, in rescriptis &
mandatis, cum simil.
- 7 † Circa primum in legibus, probatur in l. sanctio legū.
§. de pœn. & text. dum hic inquit, in toto iure. & not. per
glos. in reg. generi. eo. ti. in vj. & not. Angel. in consil. clx.
pro decisione quæstionum. col. j. Fulg. in consil. ccxv. in pri-
mo proposita, in prin. Et idem in statutis regula ista ha-

A His. Præsum-
ptio specialis
vincit genera-
lem. Alex. con-
sil. lxxvj. num.
vi. lib. i. (vbi di-
xi) sic pbatis in
specie. Alex. cõ-
sil. lxxxviij. nu.
8. lib. v. vbi di-
xi. C. M.

bet locum: vt not. Bart. in l. sed & posteriores. §. de legib. in l. quæsitum. §. si quis fundum. col. iij. versic. hoc induco ad quæstionem de fundo in serui. & in consil. c. à domino Cy. in tertio dubio. Ang. & Fulg. in consil. §. proxi. alleg. ¶ Et not. Bald. Imo. & Alex. in l. coharedi. §. qui patrem. de vulg. & pupil. & in pulchra quæstione tradit Ang. in l. si quis ab alio. in fi. §. de calum. & cum prædictis concordat Fulg. in consil. cxxxvj. in causa. & facit quod de statuto not. Bar. in l. Lucius. in fi. §. ad Turpil. cum simi. vt tradit Alexan. in l. talis scriptura. colum. fi. de leg. j.

¶ Et ista conclusio tam in legibus, quam in statutis ampliatur siue species præcedat genus, siue sequatur^a: vt not. Barto. in l. quæsitum. §. si quis fundum. & Fulg. in consil. præalleg. ccxv. & ad hoc facit tex. in l. si ita fuero stipulatus. §. de noua. vbi paria sunt, siue stipulatio sequatur numerationem, siue præcedat. facit text. in l. iij. C. de ædilit. act. in l. petens. C. de past. Et quando genus præcedit, clarum hoc videtur, vt verba regulæ sonant hic: & in dicta regula, generi per speciem derogatur. Idem tamen est quando species præcedit. ad hoc facit quod not. per glos. in l. sciendum. §. qui satisf. cog. quæ tenet, quod dispositio authen. offeratur. quæ est generalis, limitetur non habere locum in casu speciali. d. l. sciendum. quæ præcedit. ad idem est glo. in §. sed hodie. insti. de satisf. in §. suscepto. in auth. de exhib. reis. & in d. authen. offeratur. C. de lit. contestat. & dicit Bart. in d. l. sciendum. hoc esse notabile pro reformationibus statutorum. Et ampliatur secundum Barto. ibi, etiam^b si dicatur, non obstantibus legibus in contrarium: vt not. per glos. in authen. de hæred. quæ ab intest. in princ. in verb. vacantibus. & not. idem Barto. in d. ver. non obstantibus. & cum his concordat Fulgo. in d. consil. ccxv. in princip. Rom. in consil. xl. visis. colum. ij. in consili. lvij. in causa vertente. & in consili. cccxxij. in casu proposita. Abb. in consil. lj. videtur primo. col. ij. lib. j. & Alex. in consil. lxxx. viso. col. iij. lib. j. Et ad prædicta facit glo. not. in l. decurionibus. de silent. lib. xij. quæ in verb. decurionibus. concludit, † quod priuilegium datum alicui. nõ tollitur per legē generalē in contrariū, cum simi. vt Felv^c. scribit in c. j. col. ix. de rescri. & in c. sicut. de her. & bene facit tex. in l. si adulteriū. §. liberto. §. de adult. Et prædicta omnia procedūt, nisi cōstaret de mente legis generalis, quod voluerit speciei derogare: vt not. Imo. in l. si

^a Sequatur. etiam si dispositio conferatur in eundem. Matthe. Affli. deci. Neapo. 45. C. M.

^b Etiam, Iason consil. clxij. col. 6. lib. iij. C. M.

^c Felv. Quem vide in ij. col. versic. valet. & in v. versic. priuilegium. & in ix. versic. secunda & c. & Barba. colum. xxij. Hier. Chuc.

l. si verò. §. de viro. col. vj. §. sol. ma. per. c. contra Christia-
nos. de haret. in vj. sequitur Alex. in d. l. sciendum. & cō-
stare videtur de mente legis generalis, si in lege genera-
li dicatur, non obstante aliqua lege quæ generaliter vel
specialiter contradiceret, vt not. Bar. in d. versic. non ob-
stantibus. cum sim. vt tradit Alex. in d. l. sciendum.

9 ¶ Secundo ampliatur dicta conclusio etiam si vnum sit ex
legali, alterum ex hominis dispositione: quia tamen spe-
cialia generalibus derogant. vt not. Bal. in l. si quis prior-
is. §. certum. de secun. nup. per auth. nunc autem. co. tit.

10 ¶ Et prædicta regula limitatur procedere in eadē lege:
A secus^a est in diuersis legibus: quia tunc generi per speciē
non derogatur: vt no. Bar. post Cy. quem ibi refert in l. j.
§. hoc autem edictum. c. fin. de ope. no. nun. & in d. l. san-
ctio legum. col. j. & in d. l. quesitum. §. si fundum. & idem
not. Bal. in consi. clv. duo sunt statuta in fi. lib. iij. vbi in-
quit, quod dispositio generalis non restringatur per spe-
cialē in diuersis legibus. alleg. Barto. in d. l. sanctio le-
gum. & idem tradit Angel. in consi. ccxiiij. primo est vi-
dendum. & Rom. in consi. cccviiij. pro habenda. & in cōsi.
cccxxij. in casu proposita. in prin. Bartho. Vero. in consil.
xiiij. pro declaratione. col. ij. Alex. in consi. xiiij. visis. col.
fi. lib. ij. & late Ang. in consi. ccclv. q. j. col. ij.

11 ¶ Et ista limitatio sane intelligitur quando lex genera-
lis & specialis nō contradicunt, quia diuersimode loquū-
tur: secus verò si species contraria sit generi: quia tūc sem-
per species derogat generi: vt patet in omnibus regulis
quæ exceptiones patiuntur. ita Bar. dicit in d. l. j. §. hoc au-
tem edictum. & hoc patet ex eo quod s. dictū fuit, quod
species quæ præcedit derogat generi quod postea super-
uenit. vt per glo. in d. l. sciendum. cum si. §. alleg. Ex qui-
bus patet hoc etiam procedere ex diuersis legibus. Item
prædicta limitatio habet locū in legib. in quibus correctio
debet euitari: secus in dispositione hoīs: vt not. Bar. in l.
liberis quos. in prin. ad fi. de alimen. & ciba. leg.

¶ Secundo regula supradicta non procedit vbi genus de-
bet verificari in vna specie^b: quia tunc generi per speciē
non derogatur. vt not. Abb. per illum text. in c. ex parte.
el j. de offic. deleg. Bar. in l. si domino. de leg. j. in l. si hæ-
res. de opt. lega. & in l. quesitum. §. si. col. fi. de fun. instru.
de quo tamen dicendum est, vt dixi in c. pastoralis. §.
quoniam. de rescrip. vbi videndum est.

A Secus. Albc.
ri. ij. par. statu.
q. ij. col. vj nu-
me. 10. C. M.

B Specie. adde
Barb. in c. cum
esses. de testa.
col. xxiiij. Ial.
in l. ij. ff. de li-
ber. & posthu.
co. ij. post pri.

¶ Secundo† regula ista etiam procedit in cōtractibus: vt ¹² not. Dyn. in d. reg. generi. alleg. l. stipulationes commo-
dissimum. de verb. oblig. & idem not. Ang. in consil. clx.
§. alleg. Fulg. in consil. ccxv. §. alleg. l. doli clausula. de ver.
oblig. Et not. Bar. in l. sed & si adijciatur. §. pro socio. vbi
inquit, quòd species restringit genus ex præsumpta vo-
luntate contrahentium.

^A Substitutio-
nibus. Cor. cō-
sil. xliij. lib. iij.
C.M.

¶ Tertio† regula habet locum in vltimis voluntatibus: ¹³
hoc patet primò in substitutionibus^a. in l. cohæredi. §. ^A
qui patrem. de vulg. & pupil. & facit text. in dicta l. cohæ-
redi. §. qui discretas. eo. tit. Et hoc habet locum in eadem
specie substitutionis: secus est in diuersa specie, vt notat
Dyn. in d. reg. generi. per l. fin. §. ad Trebel. vel secundum
Bart. ibi ex verbis testatoris apparebat quòd voluit à spe-
ciali substitutione recedere. & idem Bar. tenet in d. l. co-
hæredi. §. qui patrem.

^B Legatis. Vi-
de Bartol. in l.
quæsitum. §. si.
hic alleg. & ibi
Alex. in addit.
& Abb. ca. pa-
storalis. §. quo-
niam. j. col. u. &
ibi Feli. de re-
script. l. as. in l.
si quis testa. §.
apud Iulianū.
de leg. j. & in l.
re coniuncti.
xviij. col. post
med. de le. iij.
et l. si tibi ho-
mo. §. si testa-
mento. col. iij.
de leg. j. H.C.

¶ Secundo† hoc idem patet in legatis^b. l. vxorem. §. fœli- ¹⁴
cissimo. de leg. iij. in l. seruus vrbani. §. si. eod. tit. vbi in ^B
legatis loquitur, & dicit quòd semper species derogat ge-
neri. & facit tex. in l. alimenta. §. basilicæ. de alim. & cib.
leg. & istam regulam in legatis tradit glos. in l. quæsitū.
§. fin. ff. de fund. instruc.

¶ Et ampliatur ista regula siue genus præcedat, siue se-
quatur, secundum Dy. in dicta regula, generi. per l. seruo
manumisso. de pecul. leg. & §. dictum est. & no. Baldus in
consil. clx. verba pactorum. lib. j. Paul. de Castr. in consilio
clxxxviij. videtur quòd prædictis.

¶ Secundo ampliatur etiam si legatum sit inutile. l. lega-
tum. §. j. ff. de adim. leg. in l. iij. §. minor. de fund. instruc.
not. Bar. in d. l. quæsitum. §. fin. col. fin. vbi hoc limitatur
per l. si. §. fin. de auro & arg. leg. vbi etiam Bar.

¶ Et ista regula in legatis procedit quando vni legatur
totum genus, & alteri species eodem respectu: secus si di-
uersis respectibus, vt quia vni legatur genus respectu
vusufructus, alteri species respectu proprietatis: quia tūc
species non derogat generi, sed concurrunt^c. l. si alij. §. ^C
Sempronius. §. fin. l. Sempronio. in prin. de usufruct. leg.
vbi Bar. & idem Bar. in l. si quis seruum. §. fin. ver. quæro
quando legatur. de leg. ij. & quæ not. Bal. in l. quoties. in
fin. C. famil. erciscun.

^C Concurrūt.
Idem Decis.
consil. ccccxc.
nu. 7. vbi aliter
dixi. C.M.

¶ † Secundo dicta regula procedit in legatis, quando vni ¹⁵
legat genus, alteri species: secus verò si eidē genus & spe-
cies

cies legata sit: quia tunc species nō derogat generi in dubio: quia species videntur expressæ gratia tollendæ dubitationis. l. quæsitum. §. item si fundum. de fund. instru. & per illum tex. ita dicit Dy. in d. reg. generi. dicens, q̄ ille tex. videtur loqui in dubio. ad idem tex. in l. si mancipia. in prin. eo. ti. de fun. instru.

26 ¶ Et sic videtur q̄ in dubio species causa demonstrationis & tollendæ dubitationis exprimatur: & hoc in no. q. tradit Bar. in l. centurio. col. xj. in vers. sed quid si dixi. de vul. & pup. dum ibi concludit, q̄ verbum. impuberi. videtur expressum causa demonstrationis. & facit quod not. Bar. in l. pater. §. mense. ver. quid si testator. de leg. ij. & in pulchra q. tradit Pau. de Ca. in consi. liij. quia exceptiones quæ opponuntur. col. ij. versic. restat nunc respondere. Et hoc quod dictum est q̄ in dubio species exprimatur gratia dubitationis tollendæ, procedit quando species quæ exprimuntur respiciunt actum legandi. d. l. quæsitum. §. Neratius. dum ibi dicitur, q̄ legauit fundum cum supellectili. illa enim verba, cum supellectili, exprimendo spe-

17 cies, respiciūt verbū legauit, & sic actum legādī. + Secus si enumeratio specierū respiciat genus seu verbū significatiuum generis: quia tūc enumeratio specierū videt facta causa determinationis, & legatū restringit. l. cū de lanionis. §. quidā. de fun. instru. vbi testator legauit villā prout ipse possidebat: illa verba, prout ipse possidebat, faciunt genus: & illud genus respiciunt species nominatæ ibi, dū dicit, q̄ ipse possidebat cū supellectile, mēlis, mācipijsq; &c. & ita dicit Bar. in d. l. quæsitū. §. fi. vbi latius psequit materiā. Et dicta Bar. reasumit Abb. in c. sedes. de rescri.

¶ Et prædicta faciunt qñ species exprimunt. Sed qñ indiuidua exprimunt, vt quia testator legauit vni marmor, & duas statuas marmoreas, aliæ statuæ non videntur legatæ. l. hæres meus. §. j. de leg. iij. l. cum de lanionis. §. cui fundū. de fun. instr. l. j. §. idē si duæ statuæ. ff. de aur. & ar. leg. not. Dy. in d. reg. gñi. & Bar. in d. l. quæsitū. §. fi. col. fi.

18 ¶ Et supradicta regula etiam procedit in laudo in quo generi per speciem derogatur. vt no. Ang. in consi. ccelv. quæstio prædicta. Fulg. in consi. cxvij. Ioannes quondam. col. pen. & in consil. clxxx. viso processu. col. ij.

19 ¶ Eodem modo in rescriptis^a seu mandatis species derogat generi. c. j. de rescrip. c. studuisti. de offi. deleg. & not. per gl. in d. regu. generi. & in c. pastoralis. §. quoniam. de

^a Rescriptis. Quando i rescriptis & priuilegijs species deroget gñi, vide eundē do. Phi. in cōl. xiiij. co. iij. incip. & pro tenui facultate mea, &c.

rescrip.

rescrip. declarando vt dixi post Abb. in d. c. j. de rescrip.

¶ Secus est in priuilegijs: † q̄a secū dū priuilegiū speciale 20
nō derogat primo gñali siue speciali: vt no. p. gl. in d. reg.
generi. p. c. veniēs. de rescri. gl. & Abb. post alios ī d. c. j. de
rescri. & tradit Pe. de Anc. in cōf. clx. viso. col. iij. Are. in cō
fil. lxxvj. diligenter visi s. col. ij. & dixi in d. c. j. de rescrip.

¶ † Similiter in mandato fiscali speciale mandatum non 21
derogat speciali. l. quoniam Augerio. C. de cōuen. fis. deb.
lib. x. & no. Bal. in l. ij. C. quan. fiscus vel priua.

¶ Eodē modo in mādato iurisdic. mādātū speciale nō de
rogat gñali: vt no. Bar. in l. j. p. illū tex. §. de off. praf. vrb.
facit tex. in d. l. fi. C. de iuris. om. iu. & in c. per hoc. de hæ
re. cū si. vt tradit Ro. in cōf. cccij. p̄sens cōsultatio & la
tē Mod. in c. pastoralis. de off. or. & dixi in c. ceterū. de iu
di. Et ex supradictis infert ad q̄o. quā ponit Bal. post Dy.
in l. talis scriptura. de le. j. vbi Are. col. fi. Et ad aliā q. vt p.
Bar. in l. si ab hostib⁹. cū si. vt tradit ibi Ale. in prin. ff. so.
ma. Et aliā ponit Pau. de Ca. in cōf. clxxxvij. videt q̄ p̄
dictus. Et aliā ponit Bar. & Imo. in l. doli clausula. de ver.
obli. Bar. & Bal. in l. si cōsul. ff. de adop. & Bar. in d. l. quæ
sitū. §. fi. Imo. in l. cohæredi. §. qui patrē. de vul. & pup. Et
hæc satis sint pro aliquali notitia: quia profunda est ma
teria, & in alto pelago agitur.

In l. Quæ dubitationis. Argumenta.

- 1 Dubitationis gratia q̄ apponunt, nocere nō p̄sumunt. & nu. 5.
- 2 Cautela abundans in testamento non est nocua.
- 3 Fraus p̄æsumitur, si insolite clausulæ apponantur.
- 4 Pactū insolitū suspiciōē inducit vsurarū aduersus cōtractū.
- 6 Testibus malam rationem adducentibus non creditur, non
obstante statuto hoc ipsum p̄æcipiente.
- 7 Iudex testi malam rationem afferenti credere non debet.
- 8 P̄æsumptio tunc tollitur, cum mala causa exprimitur.

REGVLA LXXXI.

QUAE dubitationis tollendæ causa cōtractibus
inferuntur: ius commune non ledunt. ^a

¶ NOTAT q̄ dicta ad tollendā dubitationē non no
cent. ad idē tex. in l. qui mutuā. §. mand. in l. quæ extrinse
cus. de ver. obl. & facit tex. in l. si pupilli. §. j. §. de neg. ge.

¶ Et isto casu verba prolata ad tollendam dubitationem
tolerantur, licet superflua sint: vt not. Abb. in c. solitæ. in
glo. tanquam. in fi. de maio. & obe. & satis operant, quia
tollunt dubitationem. vt idem Abb. dicit in c. certificari.
col.

^a Lēdūt. Cor.
cōfil. ccxvj. li.
j. Andr. Tiraq.
rep. l. si vnquā.
vers. reuertat.
nu. 22. C. de re
uo. dona. C. M.

col. pe. de sepul. & Domi. in c. si Papa. de priui. in vj.

¶ Et quandoq; ad tollendam dubitationem fit inculcatio
 ▲ verborum^a quæ attenditur: vt no. per gl. in l. certi condi-
 ctio. in prin. in gl. ij. si cer. pe. Et tradit Spec. in ti. de pro-
 cur. in §. hoc autem. ver. sed oppo. de illa clausula, fecit, cō-
 stituit, & creauit suum procuratorem & c. & facit qd not.
 Abb. in q. stante statuto. char. si. col. ij. & ad text. hic facit
 regula quæ habetur inferius in l. non solent.

¶ Et quod dicitur hic in cōtractibus, idem est in vltimis
 voluntatibus. l. testamentum. C. de testa. vbi in testamen-

2 to dicitur, [†]q; abundans cautela non nocet. Et in legatis
 expressio specierum quæ sub genere comprehenduntur,
 quandoq; nihil operantur. l. quæsitum. §. pe. de fun. instr.
 l. legata. in prin. de supel. lega. Et tali casu dicitur q; non
 mutat substantiam veritatis non necessaria verborū mul-
 tiplicatio. in l. periculis. §. Labeo. de aur. & arg. leg. & di-
 cunt Host. Ioan. And. & Ant. de Bu. ibi in ij. oppo. in c. ni-
 mis. el j. de exceſ. præla. q; verba non possunt nimis spe-
 cificari ad tollendam sophisticam interpretationem. & ad
 idem facit tex. in l. si. vbi Bar. C. de præd. dot. lib. xj.

¶ Et regula ista procedit, nisi illud quod dicitur causa tol-
 lendæ dubitationis, esset insolitum, quia suspicionem in-
 ducit: vt no. per gl. in l. si quis sub condi. ff. de condi. inst.

3 & Bal. ibi not. illam gl. q; [†]clausulæ insolitæ suspiciōē^b
 2 fraudis inducunt. & idem no. Bal. in d. l. testamentū. cum
 fimi. vt tradunt Moder. ibi. & prius Feli. in c. ij. col. ij. de
 rescrip. & adde Bal. in c. j. de feudo dato in vicem leg. cō-

4 mis. col. ij. vbi inquit, [†]quod pactum insolitum facit præ-
 sumi contractum vsurarium. & no. Pet. de Anch. in confi.
 clviij. si prædicta sententia. col. si. in ver. acci lit prædictis
 dicens: licet soleat dici quod abundans cautela non no-
 cet d. l. testamentum. tamen in personis suspectis, puta in
 vsurarijs, cautelæ adhibitæ arguunt contractum simula-

c tum^c in fraudem vsurarum per glos. in d. l. si quis. & tra-
 dit Barth. Veronen. in tracta. de simula. contractuum. in
 ix. præsump.

5 ¶ Secundo regula ista limitatur, [†]illud quod causa tollen-
 dæ dubitationis exprimitur, sit vitiosum: vt no. Sali. in d.
 l. testamentum. & hoc modo respondet ad contraria alle-
 gata ibi in gl. Et hoc confirmatur: quia in sententia cau-
 sa non requiritur. c. sicut. de re iudi.

¶ Et tamen si ad tollendum dubitationē causa exprima-

A Verborum.
 Pau. cōfi. lxxv.
 col. j. li. j. C. M.

B Suspicionē.
 Intatū q; si op-
 ponat in rescri-
 ptis principū,
 etiā si dicatur,
 motu proprio
 Papæ sint appo-
 sita, inualidant
 rescriptum. Ita
 Ias. in l. j. §. j. in
 j. col. 3. si q; di.
 refert Bal. qui
 hoc tenet in l.
 fideicō. §. si ser-
 uo. 3. de leg. ij.
 & Frā. Curt. in
 cōfi. lxxiij. an-
 tepe. col. vers.
 decimo reddi
 nulla, & c. vbi
 multa dicit per
 duas col. & no.
 q; si iudex ap-
 ponat in præce-
 pto pœnā inso-
 litā, nō tenetur
 quis cōparere.
 Ita Ias. vbi 3. &
 in d. l. testamē-
 tū, vbi cumulas
 plura. H. C.

C Simulatum.
 Adde Franc. de
 Cur. cōfi. lv. co.
 v. in fin. & cōfi.
 lxxj. col. xvij.
 in med. & Bar.
 in cōfi. lxxvj.
 col. j. in ij. vol.
 & in cōfi. xv.
 col. v. in ij. vol.

tur quæ falsa sit, vitiatur sententia: vt no. per Inno. in c. in præsentia. de renun. sic etiam in libello causa non requiritur: quia libellus generalis procedit parte non opponente. l. si. C. de anna. excep. Si tamen ad tollendum dubitationem causa exprimat, & illa inepta sit, libellus vitiatur: vt no. Bar. in l. edita. col. iij. C. de eden. in l. j. in prin. ff. de edend.

¶ Eodem modo in testibus: nam illis creditur absq; ratione si interrogati non fuerint: vt no. per gl. in l. solam. C. de testi. vbi Bar. & tamen si testis malam rationem adducit, eius dictum vitiatur, adeo qd non valet statutum, quod credatur testibus qui malam rationem adducunt: vt Bal. dicit in l. non speciali. circa fi. C. de testamen.

A Vitiat. Vide Bal. in sua Marg. in verb. testes. ver. xvij. Lanfr. in c. qm contra. de pbat. ver. testes. Ale. in l. j. s. de noui ope. nun & Do. c. o. c. si quado. de rescrip.

¶ Et iudex ratione arbitrij non potest credere testi malæ rationem adducenti: vt no. idem Bal. in d. l. solam. in fin. nam in dictis casibus qm causa non exprimitur, est præsumptio pro sententia, pro libello, & pro testibus. † Sed quando exprimitur mala causa, à præsumptione receditur: & habet locum gl. in cle. constitutus. in ver. de nouo, de elect. quæ dicit, qd plus nocet inepta locutio, quàm taciturnitas. & facit regula expressa, nocent, j. eo.

In l. Donari videtur. Argumenta.

- 1 Debitum ciuilitè tantum, an possit repeti solutum.
- 2 Donatio vera non dicitur, qua quid remunerationis gratia conceditur.
- 3 Liberalis dicitur, qui donat, quod donare non cogitur.

REGULA LXXXII.

DONARI^b uidetur, quod nullo iure cogente conceditur.

p Donari. Adde qd in dubio non est præsumenda donatio qm potest capì alius sensus. de quo vide plura dicta per Hippo. fin. l. vj. scilicet non præsumit.

¶ **I**BI, nullo iure cogente. Ista regula de plano procedit quando nec ciuili nec naturali iure debitum sit, & idè habetur in l. donari. supra de dona. Et eodem modo habet locum regula si tantum ciuilitè debitum sit: quia illa non est potens ad agendum cum effectu, nec ad retinendum: vt not. Io. And. & Abb. post alios in rub. de dona. & idem dicit glo. hic: quia tali casu tanquam indebitè solutum repetitur. l. si non sortem. §. indebitum. supra de condict. indeb. Secus si naturaliter debitum sit ex pacto: quia cum talis obligatio sit potēs ad retinendum. l. Stichum. §. fideiussor accipi. supra de fideiuss. ideo videtur solutio debiti, & non donatio. l. hoc iure. §. penul. supra de dona.

E

Et ita gl. hic dicit: quæ tamen cōcludit, secus esse in obligatione naturali ad antidora^a, quæ nō excludit donatorem. Et idem gl. expresse dicit in l. sed & lege. §. consuluit. §. de peti. hare. & videtur sequi Bar. in l. j. col. ij. §. de

^a Antidora.
Tetigi in trac.
vsura. q. xxxj.
in fi. C. M.

2 dona. Abb. tamen in rub. de dona. dicit, † quòd donatio quæ sit causa remunerationis non est vera donatio. allegat Barto. in proœm. Digest. & ipse hoc sequitur: quia donatio propria est illa ad quem mouetur donas ex liberalitate. l. j. §. de donat. Et hoc non est in eo qui est obligatus ad antidora: quia potius videtur soluere debitum naturæ. ad hoc inducit l. Attilius. §. de dona.

¶ Et secundum prædicta dicendum est, q. illa verba, nullo iure agente, accipiantur proprie prout verba sonant. Tunc videtur quòd etiam obligatio naturalis tantum non impediret donationem: quia talis obligatio nō producit actionē. l. iuris gentium. §. igitur nuda. de pact. & per consequens non cogitur inuitus soluere ille qui naturaliter obligatur.

¶ Non obstat tex. qui in contrarium allegatur in l. hoc iure. §. pen. §. de do. quia ibi loquitur de eo qui in veritate numerauit pecuniā seruo: quo casu si restituatur sibi pecunia credita, non dicitur illam ex causa donationis recipere, quia recipit quod numerauit: secus videtur quando numeratio facta non fuisset: quia ex sola naturali etiam ex pacto non videtur impediri donatio ex quo talis obligatio non habet necessitatem soluendi: & verificatur quod dicitur hic, nullo iure cogente: & à fortiori id etiam dicendum in obligatione naturali ad antidora, quæ longè minoris est ponderis.

3 ¶ Nō obstat quod dicitur de liberalitate: quia satis dicitur exercere liberalitatem ille qui dat illud quod dare non cogitur, prout est in naturali obligatione.

¶ Non obstat l. Attilius regulus. quia ibi agitur de mercede præceptoris, quæ erat debita & poterat peti. l. j. §. ludi quoque literarij. de var. & extraord. cog. & ita dicit gl. in d. l. Attilius.

In l. Non videtur. Argumenta.

- 1 Amittere non potest quis, quod suum non fuit.
- 2 Amissio, prauatio quædam est habitum præsupponens.
- 3 Illegitimitas præcedens probatur per instrumentum legitimationis. Filiatio probatur per instrumentum emancipationis.
- 4 Debitum fateretur is, per quem compensationis exceptio obijcitur.
- 5 Amitti improprie potest res, quæ propria non fuit.
- 6 Veniam petens quando delictum fateri dicatur.

REGVLA LXXXVIII.

NON videtur rem amittere, cuius propria non fuit.

1 ¶ Et amitti non potest quod acquisitum non fuit. l. j. §. j. §. quib. modis vsusfructus amit.

Priuatio. ¶ Adde Soci. cō-
fil. clxij. verfi.
secunda ratio.
in ij. vo. & tex.
in §. j. in fit. de
liberti. vbi Io.
de Plat. tradit
notabilem do-
ctrinam quādo
priuatio poni-
tur à Legisla-
tore & quādo
ab homine,
quem videas.

¶ Et desijisse non dicitur quod non incipit. l. Titio vsuf-
fructus. de conditio. & demonstrat. Amisio enim est pri-
uatio^a quæ præsupponit habitum. l. manumissiones. §. 1.
de iusti. & iure. l. decem. de verb. oblig. c. ad dissoluendū.
de despon. impub. & non moritur qui non vixit. xxxij. q.
ij. c. quod verò. in c. sicut ex tuarum. de homiç. cum simil.
vt per glos. in d. ad dissoluendum. & in d. c. quod verò. &
ideo dicitur: quod non est, rumpi non potest. l. nam & si
sub conditione. §. si post. §. de iniusto, rup. l. liberos. §. fin.
de cap. dimi. Sic etiam dicitur, quod qualitas non potest
esse sine subiecto. l. eius qui in prouinciam. §. si cer. per. l.
si seruum. in fi. §. de act. empt.

¶ Et ex his confirmatur quod not. Bald. in l. ij. C. de iure
annu. aur. dicens, quod per instrumentum legitimatio-
nis probatur quem non fuisse legitimum. 3

¶ Et per instrumentum emancipationis probatur filia-
tionem & patriam potestatem præcessisse, vt not. Bal. in
l. moueor. C. de ser. expor. & in l. fi. col. iij. C. de sent. pas.
& qui agit pœnitentiam, videtur confiteri delictum: vt
not. Bald. in c. literas. per glos. ibi in versicu. confessus. de
præsum. cum sim. vt tradit ibi Feli. & prius Alex. in l. j. in
prin. in ij. col. §. de oper. no. nun.

¶ Et qui opponit exceptionem compēsationis, videtur
fateri debitum, vt not. Rom. in consi. lxxvij. pater reuerē
de. Et non priuatur successione qui non succedit; vt not.
Aret. in consi. lxxxv. viso compromisso. in fi.

¶ Et quantum ad text. hic, regula videtur procedere se-
cundum proprietatem verborum: improprie verò & lar-
go modo etiam dicitur rem amittere cuius propria non
fuit: vt gl. hic dicit, per l. si seruum. §. ad leg. Aquil. vbi qs
dicitur amisisse illud quod consequi non potuit. & in l.
pupillorum. vbi gl. in verbo, amisisse, C. de admini. tuto.
& adde gl. per illum tex. in c. consilia. xvij. dist. in princi.
quæ dicit, quod etiam quis perdere dicitur quod nunquā
habuit. & idem gl. xxij. dist. in c. quorundam. in verbo,
amittit. & v. q. vj. in c. quia iusta. in verb. sacerdotis. xxij.
q. iij. in c. Guilisarius. in verbo, sacerdotis. xxxij. q. ij. in
c. quod verò. sic etiam largo modo actus nullus infirma-
tur. l. j. vbi gl. in ver. infirmatur. §. de ferijs. & in l. ex em-
pto. §. his qui vinū. §. de act. emp. & tex. in c. si quis pres-
byterorū. de reb. eccles. non alien. ibi, viribus euacuetur,
quāuis ab initio nullas habuerit. Et ista pendent ab illo

articulo, quando sit q̄ priuatio præsupponat habitum. de quo no. Bar. in l. decem. de ver. obli. Ang. Arc. in §. seruus. insti. de cap. dimi. Et quando excipiens videatur fateri intentionem agentis, dixi in c. cum venerabilis. de except. Et ad prædicta facit gl. no. in c. exhibita. de homi. in ver.

6 **venia.** quæ dicit quod petens veniam^a non videtur fateri delictum. de quo in locis præallegatis.

In l. Cum amplius. Argumenta.

1 **Datio insolutum vitatur facta pro maiori quantitate quam debeatur,** & nu. 2.

3 **Datio in solutum vitatur quando in summa debiti principalis erratur.**

REGVLA LXXXIIII.

CVM amplius solutum est quam debeatur: cuius pars non inuenitur quæ repeti possit, totum esse indebitum intelligitur manente pristina obligatione.

1 **¶ NOTO** regulā, q̄ tres data in solutum pro maiori quantitate quam esset debitum, in totum vitatur datio insolutum. ad idem tex. in l. si non fortem. §. si centū. §. de condic. indeb. vbi tex. rationem adducit, ne inuitus cogatur habere communionem.

¶ Et ibi Bar. hoc dicit esse notandū pro dationibus insolutū que fiunt tota die: vt si in aliqua parte datio insolutū sit plus debito, tota datio insolutū vitatur. & sequit̄ Bal. in l. certi cōdictio. §. qm̄. ver. secundus si iudex. §. si cer. pe. Ful. in cōsil. cxxxvij. quia ex facto ius oritur. in primo dub. & in cōsil. clxxij. visis. col. ij. Ro. in cōsil. ccccl. præfens dubitatio. in fi. & cōsil. ccccliiij. in re p̄nti. col. iij. ver. v. dicēdū est.

2 **¶ Et ista cōclusio** bñ p̄cedit in decreto iudicis, put loq̄r tex. i d. l. si nō fortē. §. si centū^b. q̄a decretū est indiuiduū, put no. Bal. in l. certi cōdi. §. qm̄. §. si cer. pe. facit tex. in l. j. §. his verbis. §. ne vis fiat ei. & in l. hoc iudicio. §. fa. etc.

¶ Secus est in venditione facta à creditore de pignore cōventionali virtute potestatis sibi data: in instrumento: quia licet vendat rem valentem plus credito suo, veditio non retractatur, sed pretium quod excedit, debitori restituitur. l. si in aliquo. C. de distra. pign. l. quauis. §. si. §. de pign. act. & dato quod etiam iudex tali casu consentiret, & decretū interponeret, non dicitur pignus prætorium, sed cōuentionale: vt no. Bar. in l. creditores. in fi. C. de pig. & non habet locū tex. in d. §. si centū. & hic vt not. Aret.

A Venia. Bal. l. ij. C. de inge. manum. Cep̄: causa cri. cōsil. cxi. colū. viij. Phil. Frā. c. licet. colū. iij. de sent. exc. in vj. Corf. in reper. ver. absolutio. Feli. c. literas. col. iij. de præsumpt. Ias. l. i. col. iij. de oper. no. nun. l. decē. co. xxj. de ver. obli. C. M.

B Centū. vbi videas Ias. qui in omnibus cōcordat cum dō mi. Phil. hic.

in cōsi. diligēter visis & intellectis. prout dixi in d. §. qm̃:
 ¶ Secundo regula ista locum habet quādo erratum fuit 3
 in summa debiti principalis: vt quia debitū erat de tri-
 ginta, & data fuit res insolutum per quinquaginta vel
 quadraginta. Secus si erratum fuit in aestimatione rei da-
 tæ insolutum: vt quia pro vero debito de cētum data fuit
 res insolutum quæ valebat centumquinquaginta: quia
 tunc datio insolutum valet pro quantitate veri debiti, &
 residuum repetitur: vt not. Bal. per illum tex. in l. fi. C. de
 iur. dom. imp. in ij. col. versi. item pignor. & not. Alexan.
 post Paul. de Cast. in d. §. si centum. & idem Bal. in d. cap.
 frequenter. §. si autem. vt lit. non contest. Alexā. in l. j. §.
 pen. de verb. oblig. & Aret. ibi qui etiam ponit aliam li-
 mitationem s̄. dictam de pignore conuentionali. & alle-
 tex. in l. j. §. sed si dua. ff. quorum leg.

¶ Tertio limitatur qd̄ hic dicitur, & in d. §. si cētū. vt per
 Bal. in l. ordo. circa fi. ver. quæro vtrū. j. de exec. rei iudic.

In §. Is natura. Argumenta.

- 1 Obligatio naturalis de iure gentium esse dicitur.
- 2 Obligatio naturalis considerari potest duobus modis.
- 3 Ius gentium duobus modis accipitur.
- 4 Ius naturale diuersa iuris species est à gentium iure.

*Is natura debet quem iure gentium dare oportet,
 cuius fidem sequuti sumus.*

¶ NOT A + quod naturalis obligatio est de iure gē-
 tium^a, & ita istum tex. ad hoc alleg. Bar. in l. Stichum. §. A
 A Gētium. Vi tium^a, & ita istum tex. ad hoc alleg. Bar. in l. Stichum. §. A
 de Ias. in prin. naturalis. in fi. s̄. de sol. & gl. ibi exponit: naturalis, id est
 instit. de act. de iure gentium. Et ad declarationem notandum est, qd̄
 colū. ij. & in l. naturalis obligatio distinguitur, & duobus modis prin-
 cipaliter consideratur. Similiter etiam ius gentium duo-
 bus modis accipitur.
 ¶ Circa primum, † de naturali obligatione illa considera-
 tur dupliciter. Primo pro illa naturali quæ oritur ex cō-
 sensu, & ex illa æquitate naturali quæ suadet vt promif-
 sa seruentur. in l. j. in prin. s̄. de consti. pec. & ista vinculo
 æquitatis quod inducitur, eadem æquitate ipso iure dis-
 soluitur. l. Stichum. §. naturali. s̄. de solut.
 ¶ Et ista cū fundata sit in cōsensu naturali, etiā cū seruis
 cōtrahitur. l. naturaliter. l. si id quod. s̄. de cōdi. indebit. l.
 hæres à debitore. §. seruo suo. s̄. de fideius. & pari ratione,
 inter patrē & filiū oritur ista naturalis obligatio. l. frater

à fratre. vbi gloss. & Barto. §. de condict. indeb.

¶ Secundo naturalis obligatio considerat pro illo natura-
li instinctu, vt bene faciēti bene faciamus: de quo loquit
tex. in l. sed & si lege. §. cōsultuit. §. per. h.æ. in l. si nō sortē.
§. libertus. §. de cōdic. inde. in l. si nō remunerandi. §. inde
Papinianus. in fi. §. manda. & not. per gl. in d. §. cōsultuit.
& in c. j. viij. q. ij. in ver. cōpellitur. Et ista nō solum inter
extraneos, sed etiam inter continētos contrahitur: vt
not. Ang. per illum tex. in auth. de non eligendo secundo
nub. col. j. Et de natura istius obligationis latius Bar. tra-
dit in l. ex hoc iure. colum. iij. de iustitia & iure.

3 ¶ Similiter ius gentiū considerat dupliciter, scdm Bar.
in d. l. ex hoc iure. col. iij. & in l. si id qd. §. de cōdi. indeb.
Nā quoddā est ius gentiū qd fuit eoipso qd gentes esse ce-
perūt, naturali rōne inductū, absq; aliqua cōstitutione ho-
minū, vt fidē & promissa seruare: & istud ius gentiū pri-
māuū, ius naturale dicit. c. ius naturale. j. dist. & in §. i. &
§. singulorū. instit. de rerū diuisione. vbi expressē dicit, qd

A ius naturale^a appellatur ius gentiū: & intelligitur de illo
iure gētiū primāuo, de quo dicitur in d. §. j. de rerū diui.
Quoddā est ius gentiū secundariū, quo oēs gentes vtunt
ex cōstitutionibus eorū, nō secundū rationē naturālē, imō
quandoq; cōtra: vt sunt bella, captiuitates, seruitutes, di-
stinctiones dñiorum: de quo iure gentiū loquitur tex. in
l. ex hoc iure. de iustit. & iur. in l. postliminiū. §. de capti-
uis. in prin. & ista distinctio cōmuniter approbatur: licet
Aret. conetur illam impugnare. in l. j. in prin. de acq. pos.

4 ¶ Et secundū istā distinctionē declarat tex. in l. j. §. ius na-
turale. & §. ius gentiū. §. de iustit. & iur. t. vbi ius naturale
& ius gentiū ponunt tanquā species diuersæ, quia ibi lo-
quitur de iure gentiū secundario. Eodē modo iste tex. de-
bet declarari, dū inquit, qd iure gentiū obligat ille cuius
fidem sequuti sumus. & talis obligatio dicit naturalis: nā
de iure gentiū primāuo intelligitur qd in effectu dicitur
ius naturale, vt §. dictū est. Et concludendū videtur qd illa
naturalis obligatio quæ habet ex cōsensu vel ex instin-
ctu naturæ, vt bene faciēti bene faciamus, est de iure gen-
tiū primāuo. & ita tex. hic intelligit: secus est in iure gē-
tium secundario qd distinguit à iure naturali, vt §. dixi.

In l. In ambiguis. Argumenta.

1 Doti in dubio fauendum est.

2 Filio fauetur perinde, ac doti ipsi.

A Ius naturale.
quot modis ser-
uatur, vide Ab-
bat. in capit. de
consuetu. in j.
colum.

3 Sententia in dubio contra actorem, ferenda est.

4 Tempus probare debet, qui in illo se fundat.

REGVLA LXXXV.

IN ambiguis, pro dotibus respondere melius est.

¶ **N**O T A quòd in dubio iudicandum est pro dote. **I**
ad idem tex. in l. in ambiguis. s. de iure dot. facit tex. in l.
si ego. §. si res. s. de iure dot. & in l. si. C. ad Vellei. in l. j. ff.
solu. mat. & ibi hoc exemplificatur, secundū Bar. post Dy.
quòd si reperiantur duo instrumenta eodem die cōfecta,
& alterum sit instrumentum dotis, debet iudicari quòd

A Prius. Hæc illud prius^a cōfectū fuerit: & pari ratione idem videtur **A**
est communis dicendum existentibus paribus probationibus, iuxta no.
sententia oīm, in c. in nostra. de testibus. Et hoc etiā videtur habere lo-
de qua ibi lati- cū in muliere agente pro dote: quia fauor causæ præpon-
simè per Mod. derat fauori rei. c. si. de re iudi. l. inter pares. s. de re iudic.
præmaximè la- ¶ Et quod dicitur de dote, idem videtur in alijs causis
so. qui ponit a- fauorabilibus quæ doti æquiparantur. d. c. si. de re iud. Et
liquas limita- ideo in duobus instrumētis factis eodem die, præsumitur
tiones, & Soci. prius factum illud quod respicit fauorem ecclesiæ: vt Ro-
in l. colū. & de ma. tradit in authen. similiter. in repet. in xiiij. speciali in
alijs priuilegijs contractibus. Et idem in simili habetur de fisco. l. j. C. de
dotis, vide la- iure fisci. lib. x. Et in fisco not. Bal. in l. j. C. de hære. vel act.
tissimè Bal. no- vend. col. si. ver. item in dubio. † nam fiscus & causa dotis **2**
uellum in suo à pari procedunt. l. ij. vbi gloss. C. de iure fisci. & per glos.
tract. de dote, in l. dotis. C. de iure dot.
q̄ ponit omnia ¶ Non obstat text. in l. non puto. s. de iure fisci. vbi dici-
priuilegia com- tur, quòd in dubio iudicandum est contra fiscum.
petentia con- ¶ Et generaliter ille tex. intelligitur quocunq; modo du-
stan. l. & so. mat. biū sit: vt not. Matthesil. in notab. lxxj. not. vnam regulā.

B Quia. Deci. **B**
rub. de iudicijs. Quia^b respondet q̄ ille tex. intelligit in fisco agēte ex
lect. ij. col. viij. delicto alicuius ad pœnā: ideo in dubio fit interpretatio,
de probat. l. as. vt pœna non habeat locū. argu. l. si præsens. s. de pœnis. &
consili. xxxix. ita Cuma. dicit in l. j. s. solu. mat. Nec obst. q̄ iste intelle-
lib. j. C. M. ctus videat restringere illū tex. vt dicit Alex. in d. l. j. quia
potest responderi q̄ hoc cōsonat: quia ibi principaliter tra-
ctatur de bonis quæ propter delictū ad fiscū pertinent: vt
colligitur in l. j. s. de iure fisci. & tali casu loquitur d. l. nō
puto. & hoc sequit̄ Ang. Aret. in §. si. insti. quib. mod. test.
in fir. & not. Sali. in l. si debitor. C. de iure fisci. vel secundo
ille text. intelligi pōt q̄n agitur de aliquo priuilegio fisci
cōtra priuatum: nam in dubio debet iudicari quòd fiscus
non sit priuilegiatus: quia vbi fiscus nō habet priuilegiū,
sequitur

sequitur ius cōmune. l. quod placuit. in fin. ff. de iure fisci. Vel tertio text. in d. l. nō puto. intelligi potest secundum regulam in fisco agēte: quia in dubio in fauorem rei pronuntiandum. † Nam inter priuatos fertur in dubio sententia contra actorē. c. ex literis. de preben. & in tali casu idem in fisco, quia in hoc nō habet priuilegiū. Sed tamen hoc non videtur verum: quia fauor causę fiscalis sicut in alijs fauorabilibus preponderat fauori rei. d. c. fi. de re iudic. & ideo respondetur, vt s. dictum est, & dixi in d. c. ex literis. & quod s. dictum est de instrumentis eodem die confectis, procedit quando in vtroque simpliciter dicitur de die: secus si magis specialiter in vno quā in altero tempus exprimatur: vt quia in vno dicitur de mēse Maij simpliciter, in alio dicitur de mēse Maij die xv. vel si in vtroque de eadem die dicitur, sed in altero etiam hora exprimatur, nam etiam prioritas horę^a attenditur: vt no. per glo. in l. si ex pluribus. §. si. in verū. die. de solut. Bald. in l. de rebus. C. de donat. ante nupt. Et ideo prior videtur, & potior illa pars dicitur, de cuius priori die vel hōra apparet: vt not. Bal. post Cyn. in d. l. de rebus. vbi dicunt, quod quando vterque probat de eadem die, melior est conditio rei, nisi alter probet prioritatem horę. Idem Ioann. de Platea in l. j. C. de iure fisci. & not. tradit Soci. in l. j. col. j. solu. matrimo. & refert Fely. in c. pastoralis. de rescript. qui tamen in contrarium adducit, quod talis probatio horę prioritatem non probat, neque ostendit: quia potuit esse prior alter qui simpliciter probat de eodem die, & sic potuit esse ante illam horā vel diem, si agatur de mense. † Et ad hoc facit, quia ille qui fundat se in certo tempore, debet illud præcise probare. l. matrem. C. de probatio. Sed concordando opin. distingui ptest, quod aut ille qui probat de eadem die reperitur in possessione, & non debet priuari, licet alter probet de certa hora diei: quia verū est quod non apparet præcise de prioritatem actoris, ideo melior est conditio possidētis: aliās secus, vt dixi in d. ca. pastoralis. & hoc idem videtur velle Bald. nouel. in tract. de dote. in ix. parte, in secundo priuilegio, in fin.

In §. Non est nouum. Argumenta.

- 1 Constituta legitime durant superueniente casu, à quo initium habere non potuerunt.
- 2 Actus perfectus nō vitatur per id, à quo incipere nō potuit.
- 3 Causa finalis actus deficiens, vitiat actum.
- 4 Facta plurima valere dicuntur, quæ fieri prohibentur.

^a Horę. Bald. l. creditor. in prin. qui poti. in pig. hab. Soci. consil. lxxvj. libr. iij. Corset. in repert. verb. instrumentum Iaf. l. j. §. ij. col. j. §. de eden. Hippol. Marfi. singula. cccxix. Deci. consilio ccccclxxxix. colū j. Matth. Pacus in tract. de manda. par. vj. Sed non est simpliciter verum, vt per Felinum in dicto cap. pastoralis. Aleia. tract. de præsump. reg. iij. præsumpt. xliij. in fi. C. M.

- 5 Prælati non debent delegationes à iudicibus secularibus suscipere.
- 6 Notarius non matriculatus, si rogatur, instrumentum fecerit non rejicietur.
- 7 Probatio facta per testes parte non opponente valet, statuto contrario non obstante.
- 8 Excommunicatus in iudicio esse prohibitus, iudicium validum accipere potest, si non opponatur.
Iudicium cum milite valet, si non sit oppositum quod in iudicio esse non possit.
- 9 Iudicium criminale valet cum procuratore, si non opponatur. Processus in possessorio valet admissa exceptione defectus proprietatis.
- 10 Exceptiones aut probationes non admittuntur contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam.
- 11 Renuntiari potest fauori suo in annulatione actus.
Actus est nullus, qui per legem alio fauore, quam partis est annullatus.
- 12 Factum aliquando facilius destruitur, quàm fieri impediatur.

A Perfectus.

Idem Dy. in d. regula, factum verum, sed dicendum est. & Philipp. Franc. in princ. & Dy. in reg. j. eo. tit. in ver. quintoque ri potest. & ibi Ancha. ij. col. Bald. Alberi. & Moder. in l. patre furioso. de his qui sunt sui & ibi Iason ij. colum.

B Finem. Idem Dyn. vbi. s. & Imo. in l. pe. s. & si placet. ij. col. in princ. & Barto. etiam in prin. & Fab. & Aret. in s. contrario. hic allegato. Bal. & Salice. in l. Gaudentius. de contrahend. empt. Hiero. Chuc.

NON est nouum, ut quæ semel utiliter constituta sunt, durent: licet ille casus extiterit, à quo initium capere non potuerunt.

¶ NOTO ¶ regulam, quæ ea quæ semel utiliter & legitime constituta sunt, durent, licet superueniat casus à quo initium habere non possunt. ad idem est regula, factum legitime. eo. l. tit. in vj. Et hoc exemplificari potest in l. patre furioso. s. de his qui sunt sui vel alie. iuris. in l. j. s. casum. s. de postulando. in l. is cui. s. de testam. Et ideo facilius quis repellitur ab obtinendo, quàm ab obtento. c. super his. de accusat. & glo. hic dicit, quod multa impediunt ordinandum quæ non impediunt ordinatum.

¶ Et ista regula procedit quando actus fuit perfectus & consummatus, ut hic cum similibus præalleg. secus est si actus non esset consummatus: quia tunc destruitur quando deuenit ad casum à quo inchoari non potest. l. pluribus s. & si placeat. de verb. obl. in l. inter stipulantem. s. sacræ. & in l. existimo. eo. tit. & in l. si metallum. s. si seruo alieno. s. de his quæ pro non scriptis. in l. pro parte. s. de seruit. in l. post finit. s. de susp. rat. in l. si subvna. s. si quis via. de verbo. oblig. & hoc vltimum verum est: nisi casus superueniens tenderet ad eundem finem: quia tunc actus quanuis non fuerit consummatus, non vitatur, licet ad eum casum deueniret à quo incipere non potest. exemplum est in s. contrario. ver. quod si viuo. instit. de legatis.

3 tis.in l. verbis legatis.in fi. §. ad leg. Fal. & bonus tex.in l. sciendū. §. fi. §. qui satisf. cog. ¶ Secundo, regula limitatur nō habere locum, † qñ res devenit ad talem casum q̃ cau sa finalis deficeret: vt no. Bar. per illum tex.in l. Vranus. §. sed cū duo.in fi. vbi, & quēadmodū incipere aliās nō pot sunt, ita nec remaneāt. & Bar. ibi col. j. §. de fideiuf. & de his latē tradit Bar. i. d. l. plurib⁹. §. & si placeat. de ver. ob. ¶ Et quia regula hic loquitur qñ aliquid vtiliter & legi time factum est, ampliatur q̃ etiam quādoq; illud quod legitime factum nō sit, quia contra prohibitionem iuris, 4 tamen valet: quia † multa prohibentur fieri, quæ tamen facta ⁹ tenent. l. ij. biduū. §. quando appellandum sit. vbi sententia prohibetur ferri sub conditione: lata tamen te net, quia lex vltius procedit ita disponendo: vt not. Bar. ibi & in l. nō dubium. C. de legibus. colū. iij. & est text. in c. ad apostolicam. de regularibus facit tex. in l. relegato rum. §. ad tempus. §. de interdict. & releg. cum similib. ibi allegatis in gloss. & in l. i. §. j. §. de ferijs.

A Facta. Vide latē Ias. in d. l. patre furioso. col. iij. in fin. & ibi Bald. & Alberic. qui po nunt plura bro cardica.

¶ Et hoc in pluribus casibus vtiliter exēplificari pōt: nam si actus sit prohibitus propter honestatē, nō obstāte pro hibitione actus tenet: vt not. Federi. in consil. ccxcij. fa ctum tale est. colum. fina. vbi concludit. quod executio testamenti facta per Guardianum sancti Francisci valet, licet si prohibita. clemen. exiui. de verb. signifi.

5 ¶ Et idem est † in prælatis qui prohibentur delegationes à iudicibus secularibus suscipere. xj. q. i. in cap. te quidem. si tamen suscipiant, valet iudicium: quia illa prohibitio est facta propter honestatem: vt not. Albe. post alios in c. ij. de iudi. & dixi ibi. Sic etiam in clerico, qui licet nota rius sit, prohibetur instrumenta conficere. c. sicut. ne cle rici vel mona. si tamen rogatus facit instrumētum, valet: vt not. Ioan. Andr. in d. c. sicut. vbi Abb. post alios. & not. Barto. in l. vniuersos. C. de decur. lib. x. Angel. in l. si quis decurioni. C. de falsis. cum sim. vt tradit Alex. in l. prator ait. §. is etiam. §. di eden. & idem Ro. in consil. cccix. quo ad primum. in secundo dubio. ¶ Et an idem sit in mona cho & religioso. late dixi in c. decernimus. col. x. de iudi.

6 ¶ Sic etiam dicit Angel. in dicta l. vniuersos. quod † si no tarius non matriculatus in loco prohibitus sit instrumen ta conficere: si tamen rogatu confecerit, instrumētum va let & hoc intelligitur nisi statutum vltius procederet annullando instrumentum: vt idem Ang. tradit in consil.

cxliiij. visis processibus. colum. j. ¶ Et in simili si à statuto prohibeatur 7
 probatio fieri per testes: si tamen facta sit parte non opponente, valet: vt
 not. Bal. in l. certi conditio. §. quoniam. circa fin. in versi. sed ponamus.
 §. si cert. pet. & sequitur Alex. ibi, & Bartho. Veron. qui plura similia ad-
 ducit in cautela. cclv. dubitari potest. ¶ Et in simili idem est in excom 8
 municato qui prohibetur esse in iudicio. c. intelleximus. de iud. Et tamē
 valet iudicium si non opponatur. ca. j. §. si verò. de excep. in vj. not. Abb.
 post alios in d. c. intelleximus. cum sim. vt dixi ibi. & facit tex. in l. filius-
 familiars. §. veterani. §. de procur. vbi prohibetur miles esse in iudicio: &
 tamen si non opponatur, valet iudicium. idem in iuramento calumniar.
 c. j. C. de iur. calum. in vj. not. in l. iij. §. sed quia veremur. C. de iur. calu.
 ¶ Et idem in procuratore qui prohibetur in causa criminali interueni 9
 re: & tamen illo interueniente si non opponatur, valet iudicium: vt not.
 per gl. in c. j. in ver. criminalis. de iudi. in vj. & in l. quauis indubitati.
 C. de adult. in versi. presentiam. & ista est communis opi. vt not. Bal. di-
 cit in l. ita demum. colum. ij. C. de procura. cum sim. vt tradit Felyn. in
 c. meminimus. colum. penul. de accusa. & idem sequitur Roma. in consil.
 ccxv. duo sunt. & ibi alia similia adducit. ¶ Et simile est in iudicio posses-
 sorio si admittatur exceptio defectus proprietatis que nō debuit admit-
 ti: valet tamen processus parte nō opponente: vt not. Bart. in l. naturali-
 ter. §. nihil commune. in penul. char. in ver. secundo quero vtrum. de ac-
 quir. posses. & in l. si quis à se fundum. C. vnde vi. & text. in c. j. de restit.
 spol. ¶ Similiter contra sententiam quæ transiuit in rem iudicatam ex 10
 ceptiones vel probationes admitti nō debent: quia res iudicata pro ve-
 ritate habetur. l. res iudicata. j. eo. Si tamen probationes factę & admis-
 sę sint parte nō opponente, valent: & si apparet de iniquitate sententię,
 debet reuocari: vt not. Innoc. in c. cum dilecta. de rescript. in c. cum Ber-
 roldus. de re iudi. Ant. de But. in c. quoniam contra. colum. fin. & in consil.
 fil. xxvij. visis. col. iij. cum sim. vt tradit Alexand. in l. iudex postquam.
 de re iudic. in versi. sexto fallit. idem Alex. in consil. lxxvij. in causa & li-
 tre. col. fin. lib. ij. & in consil. ccxij. viso. in prin. eod. lib. ij. & Abb. in consil.
 lxxxix. in questione. col. iij. lib. j. Rom. in consil. clxxiiij. amplissime do-
 ctor. in fi. & Aret. in consil. lxxiiij. diligenter. col. ij.

¶ Et prædictę decisiones & similes vidētur procedere quādo iura vltē-
 rius procedūt ita disponendo, vt §. dictū est: vel quando agitur de exce-
 ptionibus dilatorijs quę post litē contest. apponi nō possunt. l. ita demū.
 C. de procur. & in c. pastoralis. de except. vel quando tractatur de fauore
 eius qui nō opposuit exceptionē quæ sibi cōpetebat: quo casu tacēdo vi-
 detur renūtiare fauori suo cui regulariter qs renūtiare pōt. c. ad aposto-
 licā. de regularibus. l. pe. C. de pact. ¶ Et etiā si actus annulletur, in fauo- 11
 rem partis renuntiari potest: vt per gl. in l. eleganter. in prin. §. de dolo.
 vbi Bar. cum sim. vt tradit Alex. in l. iurisgentium. §. prator ait. in prin.
 §. de

§. de pact. & facit tex. in c. dilecto. vbi Abb. de præben.

¶ Secus videtur si lex annullaret actum alio respectu quàm propter fauorem partis, & validitati resisteret: quia tunc actus esset omnino nullus. vt not. per gloss. per illum tex. in l. à diuo Pio. §. de ritu nupt. cum si. vt Alex. dicit in d. §. ait prætor. Et tali casu supradicta non haberent locum. & istam declarationem tradit Paul. de Castr. in consil. ccxvj. circa primum quæsitum. in prin. vbi declarando l. j. §. j. §. de feriis. dicit, quòd quando gesta tempore feriato sunt nulla ipso iure, talibus feriis renuntiare non potest: quia si posset renuntiare, gesta contra præsentem & nõ opponentem exceptionem, non essent nulla, sed valerent. l. j. §. j. de fer. Et sic talibus quæstionibus supradictis vis tota videtur consistere, an renuntiare possit, vel non.

72 ¶ Et ad regulam hic adde, † quòd quandoq; econtra facilius destruitur quod factum est, quàm quod de nouo fieri impediatur. l. non distinguemus. §. sacerdotio. §. de arbi. & plura alia exempla ibi habentur.

¶ Sed hoc facit diuersitas rationis: nam in §. sacerdotio. soluitur cõpromissum: quia verisimiliter in tali dignitate noluisset tractare negotia secularia, merito datur illi facultas abstinendi, & soluitur cõpromissum: quæ ratio cessat qñ illo existente in sacerdotio factũ sit in eum cõpromissum. & facit qd gl. hic dicit de assignatione liberti.

In §. Quoties. Argumenta.

- 1 Regula iuris ex causa iusta negliguntur.
- 2 Pupillus homicidium committens non decapitatur.
- 3 Magistratus licite potest legem transgredi metu periculi aut scandali.
- 4 Iurās statuta se seruaturum, iusta causa potest ea negligere.

QVOTIES æquitatem desiderij naturalis ratio, aut dubitatio iuris moratur: iustis decretis res temperanda est.

¶ GLO S. exēplificat istũ §. pluribus modis. Et primũ exemplum de l. interdum. de ver. oblig. nõ bene adaptatur: quia actio ibi non est nata, prout expressè ibi colligitur. Cuius cõtrarium videtur præsupponere gl. hic. Et vlt. tra gl. exēplificari potest per tex. in l. qui cū hereditate. §. de act. & oblig. & in l. ij. §. de except. rei iud. vbi exclusus à iure qd tertio cõpetebat, illo iure cessante admittitur. & videtur etiã posse exēplificari iste tex. ex eo quod dici

- 1 solet, † quod ex causa à regulis^a iuris cõmunis recedit, vt
- 1 est dictum Inn. in c. j. de consti. in gl. vlti. & per illud dictum Bal. in l. & si feuerior. col. ij. C. ex quib. caus. infam.
- 2 irro. in ver. ex prædictis. † qd si pupillus cõmittat homicidium, licet sit doli capax, non tamen debet decapitari.

▲ Regulis. nã ppter enormitatem delicti licitũ est iura transgredi. de quo p Hip. de Mar. in l. j. in ix. col. & in l. vnus. §. cogniturum. in xiiij. colũ. §. de quæst. vbi per duas col. plura dicta doctorũ in hac materia cumulauit. Et Iason. qui per alias duas col. plura dicit in l. j. C. de preci. imper. offer. & per eundẽ Hip pol. in sing. ccxliij. incip. tu scis. Item propter scãdalum receditur à re

Et

gulis iuris, vt p
d. Phil. in con-
fil. clj. incipit.
maximi ponde-
ris. col. iij. ver-
fi. nam ratione
scandali.

▲ Infer. vide
eūdem d. Phil.
in c. de causis.
de offi. deleg.
in ij. col. in v.
notabili.

¶ Et per illud dictum Inn. infert^a Bal. in l. si quis filio. §. A
illa autem. in fi. §. de iniusto, rupto. † quod propter metū
periculi vel scandali, interdum permittitur magistrati-
bus legem transgredi. & idem Bal. in l. obseruari. §. pro-
ficisci. in xj. q. §. de offi. procons. & facit tex. not. in l. si ho-
minem. §. man. & ibi Bar. & in notabili casu tradit Pe. de
Anch. in consi. lxxxij. prima facie. & Rom. in consi. cccc-
xxvij. in terminis. in fi. cum si. vt tradit idē Roma. in l. si
verō. §. de viro. in xlvi. fallen. §. solu. mat. & latē congerit
Feli. in c. j. in iij. char. de consti. & no. etiam Bal. in l. cla-
ri. C. de fideic. tibi inquit, q. ille qui iurauit statuta ob- 4

seruare, intelligitur nisi iusta causa superueniat: quia in
iuramento semper intelligitur clausula, rebus sic stantibus. l. quod Ser-
uius. §. de condiēt. ob caus. Et quia quæ de nouo emergunt nouo indi-
gent auxilio. l. de ætate. §. ex causa. §. de interrog. act. & facit tex. in l. si.
§. qui satisfacta. cog. & no. Bar. in l. ambitiosa. col. iij. §. de decret. ab ordin.
facien. & ad idem facit tex. in c. fi. de transac. & ibi Abb. in ij. nota. cum
sim. vt Alex. scribit. in l. nemo potest. col. j. de leg. j.

In l. Non solet. Argumenta.

- 1 Contestatio litis non reddit deteriore conditionem contestantis.
- 2 Actor variare nequit lite contestata.

REGVLA LXXXVI.

NON solet deterior conditio fieri eorum qui litem contestati
sunt, quàm si non essent, sed plerunque melior.

¶ NOTO † quod per litis contestationem non fit deterior condi- 1
tio eius qui litem contestatur, sed plerunque melior. & idem not. Bart.
per illum textum in l. j. C. de iudic. & ad idem text. in l. aliam. §. de no-
uatio. facit tex. in leg. si pluribus. §. fina. de leg. j. in l. si Titius. de verbo.
oblig. in l. si insulam. eodem titu. in l. lite. §. de vsur. & ratio huius regu-
læ videtur, quia iudicium introductum est in fauorem actoris, vt con-
sequatur quod sibi debetur. instit. de oblig. in princip. vnde quod in fa-
uorem introductum est, non debet retorqueri in odium. l. quod fauo-
re. C. de legibus. & hoc est quod dicit text. hic in leg. sequenti. ibi, ne-
mo enim prosequendo &c. Et regula procedit plerunque prout tex. di-
cit, quia quandoque conditio actoris est deterior per litis contestatio-
nem. † nam post litem contestatam actor variare non potest. l. si quis sti 2
pulus sit Stichum. de verbo. obligatio. nam per litis contestationem
quasi contrahitur. l. iij. §. idem scribit. §. de pecul. ideo variatio non ad-
mittitur. l. sicut. C. de actio. & obli. & in isto casu non efficitur deterior
conditio actoris per litis contestationem, sed per electionem prius fa-
ctam ab ipso actore à qua postea lite contestata recedere non potest.

In l.

In l. Nulla intelligitur. Argumenta.

- 1 Petitiō nulla est, vbi nulla mora.
- 2 Morosus non dicitur, qui legitima exceptione se tuetur.
- 3 Morosus non censetur, cui dilatio à lege tribuitur.
- 4 Pœna non debetur, vbi nulla mora contrahitur.

REGVLA LXXXVIII.

NULLA intelligitur mora ibi fieri, ubi nulla petitiō est.

EXEMPLVM est in l. si pupillus. de ver. oblig.

- 1 vbi idem dicitur, q^d non est petitiō vbi non est mora: & no. gl. hic. & adde tex. in l. lecta. ver. dicebam. s. si cer. pet.
- 2 & ibi Bar. dicit, q^d non dicitur in mora qui potest se legitima exceptione tueri. ^a & idem Bar. per illum tex. l. si pactus. s. de pac. & no. Bal. in l. si constat. col. ij. C. de compens. & est reg. eo. ti. quæ hoc dicit in reg. non est in mora. eo. ti. in vj. vnde qui habet dilationem à lege, non est in mora: vt no. per gl. in l. si cum exceptione. §. quatenus. in ver. tripli. s. quod met. cau. & facit reg. qui sine dolo. s. eod. & quod ibi dixi. & not. Ro. in cons. ccxliij. pro euidencia. col. ij. Et ista regula intelligitur, quod nulla mora est quæ inducatur. Sed ista quæ prius inducta erat bene conseruatur, quia dilatio non debet lucrum producere, vt dicit tex. no. in l. in fideicommissi. in prin. s. de vsur. vbi gl. ponit casum. Et cum secundum regulam nulla sit mora vbi non est petitiō, insertur^b q^d pœna cōmitti non potest: quia absque mora pœna non debetur: vt no. Bar. in l. si pœnæ. s. de neg. gest. Et hoc verum est quando pœna ratione moræ committi debet: secus si ex conditionis euentu: quia tunc absque mora committitur. l. pacto quo pœnam. C. de pact. & in l. nuda. C. de contrahen. & committen. stipul.^c

REGVLA LXXXIX.

QVANDI V possit ualere testamentum: tandiu legitimus hæres non admittitur.

ISTA regula etiam habetur in l. quandiu. s. de acqui. hære. in l. antequam. C. commu. de succes. & in l. ex te stamento. C. vnde liberi.

Et limitatur non habere locum in duobus casibus.

Primus est, propter voluntatē testatoris: xt not. Bar. per illum tex. in l. si quis hæres institutus. s. de hære. insti.

Secundus casus est in l. hac consultissima. §. si autem.

^a Tueri. Nā q^d pōt exceptiōe repelli, dicitur obligat⁹ ad nō petendū, ita gl. & Bal & Imol. in l. Mæuia. §. fundus. ff. solu. matri.

^b Inferf. Bal. cō. celxxij. li. j. Ale. cō. cxxx. ij. lib. vij. Deci. cōf. cccclxvj. Et q^d iusta causa à mora excuset. Curt. Iun. cōf. xxvij. nu. 19. fac. no. s. eo. l. qui cum alio. C. M.

^c Stipul. quæ nil faciūt, quia ibi nō ex cōditiōis euentu, sed ex mora: debuit aut allegare l. illa. l. hoc iure. ob li. q^d citat Bart. in l. si duo. §. si. de const. pecu. C. M.

C. de

C. de testam. vbi Alex. in ij. no. dicit, quod ibi causa intestati præualeat testamento.

In l. In omnibus. Argumenta.

- 1 Interpretatio benignior semper capienda est.
- 2 Aequitas modum interpretandi leges, & statuta, ac etiam pacta, præbet.
- 3 Aequitas inter mercatores est attendenda.
- 4 Aequitas rigori ferè in omnibus est præferenda.
Commissum alicui simpliciter, secundum æquitatem regulari debet.
- 5 Aequitas quandoq; à regulis iuris recedere suadet.
- 6 Solennitates iuris & vñtatus modus æquitate suadente omituntur quandoque.
- 7 Iudex æquitatem præ oculis semper habere debet.
- 8 Aequitas naturalis meritò attēdit, vbi ius deficere inuenitur.
- 9 Aequitatem rigori debere præferri, qualiter intelligendum & nume. sequen.
- 12 Lex posterior quando priorem corrigat.
- 13 Opinio vltima rigore continens, non est primæ præferenda.

REGVLA XC.

IN omnibus quidem maximè tamen in iure, æquitas spectanda est.

¶ I N omnibus enim spectanda est æquitas: quia semper benignior interpretatio fieri debet: vt in regu. semper in dubijs. s. eo. Et maximè in iure: quia æquitas præfertur rigori. l. placuit. ^a C. de iudic. & in l. si tibi. s. si cert. ^A pet. in c. si. de transact.

^A Placuit. Vbi vide Ias. q. con cord. in multis cū do. Phi. hic, & in l. cū stipulati sumus. s. se quis. de verb. obli. s. col. ij. in ij. not. Cañ. la tissimè in c. si. de trāsa. Fel. in c. ex parte. in j. col. de of. dele.

¶ Et no. Bal. per illum tex. in l. ij. in j. no. C. de rescin. ven. ¶ Vnde quid liceat secundum æquitatem inspicitur in c. magnæ. de voto. Et per semitam æquitatis procedendum est: vt dixit tex. in c. quærenti. de offi. leg.

¶ Et res ad æquitatem redigitur. l. j. in fi. C. de interdic.

¶ Et æquitas est modus interpretandi leges & pacta: vt ² dicit Bal. in l. si defunctus. C. de suis & legi. col. fi. in vers. & noto quòd æquitas. & ibi in prin. dicit, quòd statuta recipiunt interpretationem æquitatis.

^B Curia. Alex. cō. lxxx. nu. 12. lib. v. vbi dixi. Dec. l. si tibi pecuniā. si cer. pe ta. C. M.

¶ Et ista æquitas præcipuè in curia^b mercatorū attendi ³ tur: vt no. Bar. in l. quintus. in fi. in l. si deiussor. §. quedam. ^B s. mand. Bal. in l. si pro ea. col. fi. C. mand. Sali. in l. placuit. C. de iud. & Ale. ibi, & in cōs. xlj. viso pūcto. col. ij. lib. iij. Ro. in cōs. xciiij. negari nō pōt. in prin. in cōs. xciiij. visis. col. j. idem Imo. in cōs. cxlj. visis statutis. in cōs. cxvj. in causa

causa Nannis.col.ij.in versi.item quia hic sumus.& dicit Bal.in l.si pro ea.quod reiiciuntur solennitates quæ non tangunt veritatem negotij.& not. Angel.in consil.ccxix. punctus.in prin.

- 4 ¶ Et quia æquitas præfertur rigori,^a vt dictum est, si dicatur, ista lex de æquitate loquitur, illa de rigore: perinde est ac si dicatur, ista corrigit illam. ita dicit glo.^b not. in l.cotem ferro. §. si. de publi.

¶ Et si aliquid cōmittatur alicui simpliciter, videtur committi æquitas quæ præualet: vt no. Bal.in l.ædem.col.ij. ver. sed nunquid pro vno nummo. in fi. C. locati.

- 5 ¶ Et adeò attenditur æquitas, q̄ septennumero + propter æquitatem receditur à regulis iuris communis. l. si me & Titium. in fi. §. si cer. pet. l. si quis mancipijs. §. si. de instit. & quod not. Bal. in l. ij. in fi. C. quod met. caus. Et propter æquitatem receditur à verbis testatoris. l. qui filium. §. si. supra ad Trebel.

- 6 ¶ Et propter æquitatem receditur à solennitatibus iuris. l. diuus. §. de resti. in integ.

¶ Et propter æquitatem receditur ab eo quod vsitatū est, l. imperatores. in fi. §. de app. & ideo lex erubescit statuere contra æquitatem. l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. test. l. si. §. cum autem. C. de fur.

¶ Et regula propter æquitatem limitatur: vt not. per illū tex. in auth. vt sine prohi. ma. in prin. in ver. exiitiam?

¶ Et æquitas exceptionis remouet actionem. l. qui æquitare. §. de doli excep. & in l. iij. C. de bo. auth. iud. poss.

- 7 ¶ Et per supradicta dicitur, q̄ prator & iudex^c semper debet habere æquitatem ante oculos. l. quod si Ephefi. §. de eo quod cer. lo. c. j. iij. q. & no. in l. inter filios. vbi glo. C. famil. ercisc.

¶ Et hoc intelligitur de æquitate quæ informata sit à iure: vt no. Abb. in c. ex parte. el. ij. in iij. no. de offi. dele.

¶ Et Moderni sequuntur in d. l. q̄ si Ephefi. Sed, vt dixi d. c. ex parte. ille tex. parum facit: qui loquitur de æquitate iuris, ibi: iuris æquitate. vnde illa verba æquipollent, ac si dicatur de iure: quia ius est bonum & equum. l. si me & Titium. §. si cer. pe. l. j. in prin. §. de iust. & iur.

- 8 ¶ Sed tex. in d. l. q̄ si Ephefi. non loquitur de æquitate iuris, sed de æquitate simpliciter: quo casu æquitas dicitur naturalis iustitiæ, & cōsideratur vbi ius deficit: vt no. Bal. in c. pastoralis. in fi. de cau. pos. & propr. & probatur in d.

^a Rigori. Rigor iuris qualiter intelligatur, vide Barba. in c. si clericus laicus. de fo. cōpe. ij. col. in prin. & do. Phil. in c. si duobus. de app. col. ij. ver. si. vlt. not.

^b Gl. Adde gl. in l. ait prætor. §. si debitor. de his quæ in frau. cre. Can. in c. si. de transac. vbi Abb. fi. col. Fel. in c. ij. de re iudica. in prin. Domi. in cap. disciplina. xlv. dist. & ibi Alex. in ij. col.

^c Index. Quæ sit æquitas quæ debet iudex habere præ oculis, vide Arch. i. c. j. de cōfess. li. vj. & æq̄tas quod duplex sit, vide Barb. in c. quæ rēti. de of. del. col. pe. & in c. cū cām. de iur. calū. col. viij. & do. Phil. in d. c. ex parte. H. C.

c. fi. de transa. vbi dicitur, q̄ quādo ius deficit, proceditur seruata æquitate, & in l. ij. §. itē Varus. in fin. de aqua plu. ar. ibi, æquitas suggerit. & si scripto iure deficiamus, ergo talis æquitas nō potest informari à iure quod nō reperit.

¶ Pro dicto tamen Abb. videtur text. in authen. iusiuran. quod præst. ab his. §. pe. vbi iudices iurant seruare æquitatem: & sic de æquitate simpliciter dicitur, ibi: omnem æquitatem seruabo. & tamen intelligitur de æquitate in formata à iure: quia iudices tenent iura obseruare: vt habetur insti. de offi. iud. in prin.

¶ Sed ad illum tex. respondetur, quòd loquitur in arbitrarijs in quibus præcipuè æquitas attenditur. & ita illum tex. declarat Imo. in c. fi. de transact. Et hoc satis colligitur ex illo tex. dum dicitur, quòd seruabit æquitatem, secundum quod iustum sibi visum fuerit.

¶ Et quantum ad regulam hic quæ dicit, † quòd æquitas 9 præfertur^a rigori: primo regula intelligitur quādo æquitas sit scripta: secus si scripta non sit: quia tunc rigor scriptus præfertur æquitati non scriptæ: vt not. per gloss. vbi Bart. & Sali. per illum tex. in l. j. §. de legib. & idem gloss. in l. placuit. vbi Bal. & Sali. §. de iud. per l. prospexit. ff. qui & à quibus. & not. per gloss. in c. fi. de transac. vbi Abb. & Imo. post alios.

¶ † Secundo regula procedit in æquitate scripta in specie. 10 Secus si esset scripta in genere: quia rigor scriptus in specie, illi præfertur: vt no. Cy. Bal. Ange. & Sali. in d. l. placuit. per l. nam hoc à natura. ff. de condic. indeb. iuxta l. j. ff. de vsuca. & no. Imo. & Abb. in d. c. fi. ad hoc facit, quia species derogat generi. in reg. in toto. §. eo.

¶ Tertio & vltimo † regula intelligitur, quando æquitas 11 est scripta post rigorem: secus si rigor scriptus sit post æquitatem: quia tunc rigor attenditur. gloss. no. in c. extirpandæ. §. quia verò. in glo. pe. in fi. vbi Imo. col. v. de præben. Alex. & Mod. in d. l. placuit. de iudic.

¶ Sed vide Abba. in d. cap. sina. §. quia verò. colum. vij. qui videtur reprobare illam gloss. & contrarium expresse tenet Dominic. in cap. disciplina. xlv. distinct. & refert & sequitur Felin. in cap. ij. de re iudica. Non obst. quòd † lex 12 posterior^b corrigat priorem. cap. j. de constitu. in sexto. 13 quia verum est quando directo contrariatur: sed rigor & æquitas non sunt directo contraria: quia æquitas temperat rigorem. † & ad hoc facit: quia si plures opiniones 13 sunt

A Præfert. Vi de Fi. Cur. cō. fi. l. iij. §. co. in ci. sæpe & frequenter. & Dy. & eius addi. in reg. possessor. isto tit. li. vj. in ver. ij. opponitur. & c. l. i. l. si tibi. ff. si cer. pe. Car. in c. fi. de cōsue. & i. c. j. de alie. iudic. mut. H. C.

B Posterior. Idē in statutis, & cōsuetudinibus, & in referiptis, & in cōtrañibus, & in patris, & vltimis volūtatibus, & legatis, codicillis, & sententijs iterloentorij, & in cōstitutionibus peuratum, & in iuramentis, & in mora & fama, & in opinionibus, & in violentijs, & omnia ista ponit l. i. l. si qs ante. in in. col. in ver. not. pri. mo. §. de acqui. poss. H. C.

sunt relatæ, & vltima continet rigorem, non videtur recessum à prima quæ habet æquitatē: vt not. tradit Arc.^a in consil. clxiiij. diligenter & maturè. col. vij. per gl. in l. si cum exceptione. §. sed & si quis. §. quod met. caus.

A Aret. Quem sequitur Ias. in l. si tibi. ff. si cer. per. col. ij. ver. quito no.

In l. Quoties. Argumenta.

- 1 Adire non prohibetur quandoq; qui repudiavit.
- 2 Repudiatio quando ad omnia iura ad hæreditatem pertinetia extendatur.
- 3 Acceptilatio simpliciter facta, ad omnes stipulationes præcedentes est porrigenda.
- 4 Iure vno sublato, quando tollatur aliud, & quando non.
- 5 Iuri futuro non faciliè potest renunciari.
- 6 Filia renūtians hæreditati paternæ, fratri poterit succedere.
- 7 Hæreditas patris adita per filium, definit esse patris.

REGVLA XCI.

QVOTIES duplici iure defertur alicui successio: repudiato nouo iure quod antè defertur, supererit vetus.

¶ REGVLA loquitur in successione quæ alicui duplici iure defertur. Et regula potest dupliciter intelligi. Primo, quando eodem tempore defertur. Secundo, quando successiue competeret: & vtroq; casu videtur regula habere locum.

¶ Circa primum, quando eodem tempore defertur, regula exemplificatur: vt per glo. in l. suum. C. de iure delibe.

- 1 † vbi vocatur ad eandem successionē de iure ciuili & pretorio, si bonorum possessionem repudiavit, nō prohibetur adire. & ad hoc est regula generalis quā facit Bart.^b per illum tex. in l. si dominus. §. de ser. vrb. præd. vbi inquit, quod quando vni competunt plura iura, si vnum remittit, aliud remanere intelligitur. facit tex. in l. si prius. in princ. §. de aqua plu. arcen. & no. quæst. tradit Bal. in l. ij. in quæst. viij. C. de rescin. vend.

b Bart & Ias. in l. nec is. §. j. in l. nota. ff. de acquir. hæred.

- ¶ Et reg. ista intelligitur quādo renūtiatio vnā speciem litis respicit, prout tex. hic loquitur, ibi: repudiato nouo iure. quo casu renūtiatio videtur limitata, quæ limitatū effectum producit. l. in agris. §. de acquir. rerum dom. † Secus est si repudiatio referatur ad ipsam hæreditatem vel successionem: quia tunc renuntiatum videtur omnibus iuribus quæ ad ipsam hæreditatem competere. ita no. Bart.^c concludit in l. nec is. §. j. §. de acquir. hæred. alleg. l. si duo. §. idem Iulianus scribit. & §. si quis iurauerit.

c Bar. Ibi Ias. in princ. ij. col. vbi dicit hanc cōmunē: licet sequēdo Barb. in l. ubi. C. qui admit. in vi. q. teneat contra Bar. & communem.

§. de iureiur. & idem tenet Ang. in d. l. suum. dicens, quòd si quis renuntiavit hæreditati simpliciter, tunc si ex mille capitibus esset possibile illum succedere, omnibus renuntiatum videtur. & ibi sequitur Alex. post alios quos ibi refert. & facit gl. not. in l. j. §. sed videndum. in versic. succedat. §. de succes. edi. ad idem facit tex. in l. pluribus. §. de excep. & ubi præcedentibus pluribus stipulationibus, 3 acceptilatio facta simpliciter ad omnes porrigitur. & facit glos. in l. empto. §. Lucius. §. de pact. & quod not. Bald. in l. pactum quod dotali. in vj. q. C. de colla. cum simil. vt tradit Alex. in consi. ij. viso, atque vt oportet, considerato themate. col. ij. lib. ij.

¶ Secundo, regula limitatur in pluribus iuribus separatis: secus si essent iura connexa, vt quia vnum haberet dependentiam ab altero: quia tunc vno sublato etiam alterum sublatum videtur. vt in l. illud. §. de acquir. hære. ubi repudiata hæreditate ab intestato, etiam ex testamento repudiata intelligitur. & no. per glos. & Paul. de Cast. in d. l. si dominus.

¶ Venio ad secundum, quando successiue plura iura competere, & tali casu regula loqui videtur, ibi: nouo iure quod ante defertur. Et à fortiori hoc videtur procedere exemplum in eo qui venire poterat ad successionem successiue ex capite vnde liberi, vnde agnati, vnde cognati: si renuntiavit primo capiti liberorum, non videtur exclusus ab alijs capitibus quæ successiue competunt. l. j. §. sed videndum. §. de succes. edi. l. ij. in prin. §. vnde leg. & hoc intelligitur quando limitatè facta sit repudiatio respectu vnius capitis: secus si absolute: quia expressa repudiatio facta respectu hæreditatis, ab omni capite repudiante excludit: vt voluit gl. no. in l. j. §. sed videndum. & §. dictum est.

¶ Sed aduertendum est, quia ista declaratio videtur bene procedere quando plura iura eodem tempore competere: prout §. dictum est in primo casu regulæ: secus videtur in iuribus quæ successiue competere: quia renuntiatio etiam expressa relata videtur ad illud caput ex quo erat successio delata, & nõ ad alia capita quæ nõdum competebant: quia iuri de futuro renuntiari non potest. l. is potest. & l. quandiu. la. ij. de acquir. hære. l. si ita scriptum. §. si sub cõditione. de leg. ij. & dixi^a in l. j. C. qui admit. 5

¶ Et vltius ista regula exēplificari potest in filia⁶ quæ renuntiavit hæreditati patris: nam nõ excluditur quomius 6

^a Dixi. Et in cõsil. xxxj. col. j. incip. & pro tenui facilitate. & in consil. lxxxvj. co. iij. ver. venio igitur ad secundum. incip. viso puncto & diligenter &c.

^b In filia. Adde eundem d. Phil. in reg. hereditas. §. eo. si nalis verbis.

nus possit succedere in hæreditate paterna, quæ ex persona fratris sibi deferatur, cum illa ex nouo iure superuenienti sibi deferatur: vt decidit Angel. in consil. liij. dominus Gidius. colum. fin. versicu. nec obstat quòd suffocauit. cum simil. vt tradit Alexan. in l. j. §. veteres. colum. antepe. 5. de acquirend. posses. & idem Rom. in consilio clxv. circa primum, quo quæritur. in princ. idem Roman. in consil. xl. visis. & Benedict. Capra in consilio lxiij. cum viso & considerato. in secundo dubio. & not. Bal. in l. j. colum. fin. de rerum diu. vbi inquit, quòd filia quæ remuntiauit hæreditati patris, non prohibetur succedere in feudo quod sibi ex persona fratris defertur. & idem in statuto not. Bart. in l. si. in prin. in fi. j. q. 5. ad Tertul. dicens, quòd filia quæ excluditur à statuto ab hæreditate patris, non prohibetur succedere fratri qui hæreditatem paternam adiuit. & facit quod not. Bar. in consil. lvij. ex themate prædicto. in fi. cum sim. vt tradit Alex. & Modern. in l. j. §. veteres. & nouissime latè Soci. in consil. lxxiiij. super controuersia. in vlti. lib. & Corn. in consil. ccv. in hac consultatione. col. iij. lib. iij.

- 7 ¶ Et licet Doctores in locis præalleg. loquatur † quando hæreditas patris adita sit per filium, quo casu definit esse hæreditas patris. l. sed si plures. §. si filio. de vulg. & pupil. not. in d. l. j. §. veteres. idem tamen videtur, licet hæreditas adita nõ fuerit, quia satis est, quòd filia veniat ex persona fratris: vt not. concludit Benedictus Capra in consil. xij. & si viso & considerato. circa finem. & tradit Are. in consil. clxj. in præsentì cõsultatione videndum est. in prin. Et ad supradicta etiam facit quod no. Bal. in l. licet. C. de iure delib. cum si. vt Alex. ibi scribit. Et ad regulam etiam facit: quia quando plura obstant, non sufficit quòd vnum remoueat, quia aliud remanet. vt not. Bal. in l. j. col. pen. in versu. vnum etiã scias. C. de furt.

In l. Silibrarius. Argumenta.

- 1 Scriptoris error, partibus nocere non debet.
- 2 Grammatica falsa non vitiat instrumentum.
- 3 Instrumentum in dubio interpretatur, vt in eo mala Grammatica non contineatur.
- 4 Notarij dicta præsumuntur esse de voluntate & consensu partium.
- 5 Notarius quando, & in quibus, errorem suum corrigere possit.
- 6 Notario errorem suum corrigere volenti quo casu credatur.
- 7 Notarius diem vel mensem pro alio corrigere non potest, ni error per testes sit probatus.
- 8 Notarius errorem ad partes pertinentem ex interuallo corrigere nõ potest. Error notarij qualiter possit probari.
- 9 Error notarij quot testibus possit probari.
- 10 Testes tot probant solennitatem instrumenti, quot qualitatem.
- 11 Notarius malitiosè errans non potest corrigere, sed puniri debet. Palsiras quando sit in notario præsumenda.
- 12 Notarius præsumitur potius errare, quàm malignari.

SI librarius in transcribendis stipulationis uerbis
Errasset: nihil nocere quominus & reus & fideius-
sor tenerentur.

A Error. Bal.
cōfi cxxx. li. ij.
Cald. cōfi. j. de
fi. instru. C. M.

¶ **N**O T O quòd † error^a scriptoris non nocet parti-
bus. ad idem tex. in l. imperator. la j. s. de statu homi. in l. **A**
errore. C. de testamē. facit tex. in l. ambiguitates. eo. ti. Et
per istum tex. no. Bal. in consi. cxxv. dubitatur. in fi. lib. ij.
Fulg. in consi. cxxxij. circa primum. col. j.

B Restitutiois.
Adde Iaf. in au
thē. nouis. C.
de inoffi. testa.
col. ix. vers. qd
autē si grossus.

¶ Et ideo si notarius dicat, q̄ pater reliquit filix iure re-
stitutionis, b̄ cū debuerit dicere, iure institutiois, nō nocet **B**
iste error quominus videat filia instituta: vt not. Bal. in l.
fi cū ante. C. de don. ante nup. in ver. & pro hoc consului.
¶ Et eodem modo si imperitus notarius dicat, pro sua fal-
cidia: cū debuerit dicere, pro legitima. Et si dicat, quòd
mulier renuntiavit beneficio Valeriani: cum debuerit di-
cere, Velleiani: non nocet iste error, quia patet: vt conclu-
dit Bal. in l. imperator. la j. col. ij. ver. itē quidā notarius
rusticus. s. de statu hominū. Et similiter si notarius dicat,
substituto te procuratorem: intelligitur, constituo: vt not.
Bal. in l. pe. C. de procur.

¶ Et generaliter si sit error in falsa grammatica, non per **2**
hoc vitiatur instrumentum notarij: vt no. Bart. in l. Plau-
tius. in fi. s. de aur. & arg. lega. Et speciale est in rescriptis
Papæ. c. ad audientiam. el j. de rescrip. Secus est in alijs in-
strumentis notariorum: vt Abb. ibi post alios dicit. & no.
Bar. hic Bal. & Ang. in d. l. imperator.

¶ Et hoc intelligitur quando constat de mala grammati-
ca, † in dubio autem debet interpretatio fieri vt non sit **3**
falsa grammatica. d. l. Plautius. no. Bar. in l. cum in testa-
mento. in fi. de aur. & arg. leg. & Cuma. in consi. vij. visis
compromisso. col. vj. in ver. ad secundum.

¶ Et eodem modo quod hic dicitur de errore, intelligit̄
quando constat. Et in dubio non præsumitur: vt no. An-
ge. d. l. errore. in princ. C. de testamen. & Bald. in d. l. im-
perator. in princ. Et ad hoc facit: quia pro notario præsu-
mitur. ^c c. ad audientiam. de præscrip. & no. Bal. in d. l. er-
ror. & col. j. & ibi dicit quòd quicquid sit scriptum in in-
strumēto, præsumitur scriptum de voluntate & commis-
sione eius qui rogauit: & not. Barto. in l. si quis filiabus.
supra de testamen. tut. Roma. in consilio clxxx. amplissi-
me

C Præsumitur.
Dec. cō. xv. La-
tē Andr. Alcia.
trac. præsump.
Reg. ij. p̄sum.
xij. C. M.

me doctor. in j. col. fi. versi. nec refragatur.

- 4 ¶ Et quicquid dicit notarius quodd factum respiciat, videtur dixisse de assertione & voluntate partium. vt not. Bal. in l. j. circa fin. de priuileg. dot. & in lab. executione. circa fi. versi. pone statuto. C. quo. app. & in l. mater. col. ij. ver. praterca verba. C. de rei vend. & merito error debet liquido probari: & non sufficit iuramentum in defectum probationis: vt not. Bald. concludit in l. Imperator. col. ij. versi. sed an poterit. Et ad hoc facit: quia cum sit præsumptio pro notario de eo quod scriptum reperitur, vt dictum est, probationes clariores requiruntur: & tali casu non recurritur ad iuramentum in defectum probationis: vt not. Ang. in l. fi. in prin. §. quod met. caus. & facit tex. in c. quia verisimile. de præsump. & quod ibi Abb.

¶ Et quia Bart. hic prosequitur materiam huius l. videntum est principaliter de duobus.

- A ¶ Primo, quando notarius possit errorem suum corrigere.
¶ Secundo, qualiter error notarii probari possit.

¶ Circa primum habemus considerare duos casus. Primus est in pertinentibus ad notarium. Secundus in spectantibus ad partes. In primo casu ex dictis Bartol. plures conclusiones colliguntur.

- 5 ¶ Prima est, quod in his quæ spectant ad notarium in quibus error non vitiat, notarius potest errorem suum corrigere: puta secundum Bar. in falsa l. titinitate. Et idem in exemplis §. dictis in quibus dictum fuit errorem non vitare. & idem tenet Bal. in rub. C. de fide instrum. col. vj. versi. sed pone quodd tabellio. & idem Bald. in l. cum proponeretur. in versi. vlti. quæro. de leg. ij. quia talis emendatio neminem lædit. alleg. l. actorum verba. §. de re iud. & idem Ang. in d. l. Imperator. in prin. quia pars non habet causam contradicendi quare non corrigat. argu. l. dotem. §. solu. matrimo. & ibi Bald. in princip.

¶ Et ideo si oratio truncata sit, suppleri potest per verbum subauditum: vt not. Angel. in d. l. errore. in princ. & Bald. ibi plenius. Et plura similia ad hoc tradit Bald. in l. verbum volo. C. de fideicom.

¶ Et ista prima conclusio ampliatur secundum Barto. hic etiam si erratum sit in eo quod vitiat instrumentum: puta si sit defectus inductionis, qui vitiat instrumentum: poterit tamen notarius errorem suum corrigere. secundum Bar. hic, ne scribentis error noceat partibus. & idem tenet Bal. C. de

A Corrigere. Vide per Peli. in ca. ex literis. ibi de fide instrum. Anto. But. consil. xj. & potest declarare verbum obscurum. Alexā. consil. cxlvj. nu. 26. lib. v. Calc. conf. lxx. C. M.

n Inditionis. Idem Ioan. de Ana. in ca. cum graui. de crim. fal. ij. col. post medium. & hoc nisi malitiose: quia tunc puniretur tanquam falsarius: Hier. Cluc.

Instin.cod.confir.col.fi. versicu. sed an tabellio. Et idem Bar.in l.nominatim.in fin.de condi.& demonstr. Bal.in d.l.cum proponeretur.col.ij. Angel.in d.l.Imperator.col.ij.versic.iuxta prædicta quæro. & ibi concludit maiorem esse defectum inditionis quæ nullo modo apposita sit,quàm si erronea inditio apponatur.post Dy.in consilio xxxv.quem ibi refert & Bar.hic,& Roma.in consil. cccxxv.quo ad primum.in fin.

¶ Secundo Bar.concludit quòd si sit erratum,& non constat in quo erratum sit,vt quia omisit diem,& non constat de quo die,isto casu notario dicenti se recordari de die,credendum erit sicut officiali creditur: maxime cū hoc de die sit quid minimū:quia si testis de die nō recordatur,tamē probat l.testium.cum gl.C.de testib. & ita Bar.hic dicit.

¶ In quo aduertendum est,quia ista conclusio videtur procedere quādo nō est vis in tempore:quia dies nō est de substantia instrumenti. ¶ Secus videtur si sit de substantia instrumenti,vt in actione hypothecaria:quia tunc corrigere non potest nisi probato errore:vt Ange. dicit in d.l.Imperator.& cū autoritate iudicis:vt not. Bal.in d.l.Imperator.col.ij.& idem Bal.in titu.de pace Constantię.in verbo,pacta.versi. sed quid si opponantur solennitates.

¶ Et ista conclusio,secundum Bartol.procedit quando erratum fuit omitendo diem:quia tunc non dicitur functus officio suo,edendo instrumentum absque die.

¶ Sed si erratum sit apponendo vnum diem vel mensem pro alio, quia tunc notarius non poterit se corrigere nisi constet de errore per testes vel alio modo:quia tunc videtur functus officio suo.ita Bart.dicit alleg.text.in l. quicquid astringenda.secundum vnum intellectum de verb. obl. Et ista limitatio Bar.videtur de plano procedere quā dies esset de substantia,vt s.dictum est in hypothecaria: si verò non esset de substantia, tunc videtur quòd error corrigi possit: quia si Bart.hoc permittit quando dies omissa sit,vt s.retuli.à fortiori idem dicendum videtur quā dies non fuit omissa: sed vna pro alia apposita sit: quia maior est defectus omissionis,quam erroris:vt dicit Barto. hic post Cyn.quem refert, & idem not. Bal.in d.l.Imperator.col.ij.& s.dictum fuit de inditione omissa.

¶ Et hoc de plano videtur procedere si parti non sit datum instrumentum:vt not. Bald. in rub.C.de fide instrum.col.vj.& Bar.in d.l.Imperator.col.j.

A Maior. Imò maior est defectus in male faciendi, quàm in amittendo, ideo nō potest ex intervallo, id est postquā redditum parti, corrigi, nisi solenniter, id est iudicis autoritate, parte vocata, & probato errore. & placet opi. Bartol. C. M.

Secus.

- A** ¶ Secus^a si fuit data copia parti: quia tunc videtur indistincte quod corrigere non possit, nisi probato errore & de consensu iudicis: secundum Barto. in d. l. Imperator. & in l. si. versic. sed quid si notarius. §. de tabu. exhi. Ba. in l. ambiguitates. in fi. C. de testam. & in d. rub. de fide instr. col. vj. & in l. fin. col. penul. in versi. quarto quaritur. C. de eden. & in tit. de pace Constantiæ. in verbo, pacta. in fin. Et idem Angel. in consi. cxcij. visis. col. j. Cuma. in consi. xxij. viso. & Socinus in consi. xciiij. præstantissimis. col. iij. & consi. xcviij. aliàs consului. in nouis.
- B** ¶ Secundus casus principalis est, si erratum sit † in pertinentibus ad partes: & tunc, secundum Bart. error corrigi non potest ex interuallo, sed incontinenti sic. & idem Ang. in d. l. Imperator. in princ. & not. Bal. in d. rub. de fide instr. col. vj. & in l. cum proponeretur. col. ij. versi. vlti. quæro. de leg. ij. & idem Bar. in d. l. Imperator.
- ¶ De secundo principali dubio de probatione erroris, primo dicit Bar. quod error probatur de facili per originale quod reperitur, quia illud inspici debet. §. penul. in authen. de tabel. & idem Bar. in l. Sempronius Proculo. de leg. ij. in l. si quis ex argentariis. §. prætor ait. §. de eden. cum simil. vt ibi tradit Alexand. & in consil. cv. reuerende domine. in ij. lib. & Petrus de Anchara. in consilio cccxxij. præmissa. Angel. in consilio ccclvij. pater stipulatus.
- ¶ Secundo de facili probatur si partes consentient errorem: vel etiam si testator hoc dicat in his quæ ab eius voluntate pendent: vt not. Bar. hic circa fin. & in l. cum proponeretur. de leg. ij.
- B** ¶ Tertio probari potest testibus^b. † Sed tot testes requiruntur quot necessarii sunt in dispositione principali de qua agitur: vnde in testamento error debet probari septem testibus, quando agitur de substantia ipsius testamenti, hoc est de voluntate testatoris. Secus est in qualitate requisita in testamento: vt not. Bar. post glo. in d. l. cum proponeretur. cum simil. vt tradit Alex. in l. errore. circa fin. C. de testa. Socin. in consi. lj. viso testamento. in fi. Et quod dictum est de probando qualitatem, idem est si agatur de probando solennitatem: quia duo testes probarent, secundum Ang. in l. ambiguitates. C. de testamen. in quibusdam lecturis. Alex. in d. l. errore. in fin. de quo dixi in l. fin. C. de secund. tabu. Et de probatione erroris, not. Alex. in consi. cxl. super testamento. col. j. lib. j. Et in d. consi. cv. reuerende domine. lib. ij. & consi. lxxxvij. in causa do. Bart. lib. iij. Socin. in consil. xciiij. præstantissimi. col. iij. & Laur. Calcanes in consi. xlvij. viso dicto casu. colum. penul.
- II** ¶ Vltimo regula ista procedit prout loquitur quando errore fuit aliquid omisum. Secus si dolo & maleficiose notarius aliquid omiserit: quia tunc puniri debet. Et an tunc corrigere possit, not. Bal. in l. ij. C. de fideicommiss.

A Dubio. Deci. c. j. col. iij. de probat. Alex. consi. liij. nu. 16. (vbi dixi) lib. vij. Limitat Curt. senior consi. lv. Sed quòd in testibus potius dolus præsumatur. Alciat. l. j. §. si stipulanti. nume. 42. §. sed si mihi. ad fin. de verbo. oblig. C. M.

B Præsumitur. Adde eundem do. Philip. in consil. clxxv. incip. in causa falsitatis. Ioan. de Ana. in c. cum diligenti. de accus. ij. col. quasi in fin. & Alex. in c. ego solis. ix. dist. Aret. in

consil. xlvij. incip. visis & diligenter ponderatis. in j. colū. ver. pro his facit optime & c. Fely. in c. ex literis. ij. colum. ver. tertia conclusio. hoc tamen est limitandum secundum eum ibi versio. sed limita nisi notarius omisit solennitatem iuris in testamento quæ interuenire debebat: quia tunc non præsumitur error, sed falsitas, de quo ultra eum, & quos allegat, vide Bar. in c. quoniam. vt lite non contest. colū. xv. in medio. & in consil. lvij. incip. elementissimi. in j. volu. penulti. col. Bald. in sua marg. in versio. error. vers. xij. & xij. Hieron. Chuc.

liber. & in rub. C. de fide instru. col. vj. versi. vnum scias. & tradit Lanfran. in repet. c. quonia contra. col. vij. de prob.

C Et quando falsitas in notario præsumatur, not. in l. iubenus. C. de testa. vbi Alex. And. Sicul. in consil. xxix. col. viij. libr. j. † In dubio ^a tamen in notario semper potius ¹² præsumitur ^A error: quàm falsitas: vt not. Barto. per illum ^B tex. in l. quoties. §. j. §. de hæred. instit. cum simil. vt tradit Alex. in consil. xl. habita super contentis. col. fi. lib. j. & consil. xxvij. in causa & lite. in prin. lib. ij. Pe. de Anch. in consil. cclxxxvij. tria principaliter. col. j. Cuma. in consil. cxxv. ad primum. & dixi in consil. clxxv. Et regula etiam ista limitatur vt per Alex. in l. errore. col. j. & in l. ambiguitates. in fin. C. de testa. Et materia latè habetur in tractatu clausularum, in charta xlj.

IN l. Filius familiâs. Argumenta.

- ¹ Filius familias rem peculiarem possidere non dicitur, sed ipsius pater.
- ² Seruus ab alio possessus domino non quærit.
- ³ Detentatio an possit acquiri filio.

REGVLA XCIII.

FILIVS FAMILIAS neque retinere, neque recuperare, neque adipisci possessionem rei peculiaris uidetur.

¶ NOTO quòd† isto iure filius familiâs non habebat possessionem rei peculiaris: quia statim possessio patri etiâ igno-¹ ranti acquirebatur. l. quicquid. §. de acquir. posses. l. j. §. item acquirimus. co. tit. facit tex. in §. j. institu. per quas perso. nobis acquiritur. & in l. placet. de acqui. hæredi.

¶ Et ampliatur ista regula, etiam si filius familiâs ab alio possidebatur: vt dicit tex. in d. l. quicquid. quia secundum glo. ibi, illa acquisitio sit vigore patriæ potestatis quæ du-² rat licet ab alio possideatur. Secus est in seruo† qui domino non acquirit. si ab alio possideatur. l. j. §. sed & per eū. §. de acquir. posses. quia in seruis acquiritur domino ratione possessionis: vt dicit gloss. in d. l. quicquid. facit tex. in l. j. in fin. §. de acquirend. possession. de quo videndum est per Docto.

per Doctor. in d. l. j. §. item acquirimus. & per Alex. in l. j. §. veteres. col. iij. de acquiren. posses.

¶ Et regula limitat vt per gl. hic, quia hodie nō procedit.

- ¶ Item regula videtur procedere in possessione quæ habet aliquid iuris. † Secus videtur in detentione quæ filio acquiri videtur. arg. l. stipulatio ista. §. hi qui. de verb. oblig. Et pari ratione implementum conditionis quæ in facto consistit, ipsi filio acquiritur. l. qui hæredi. in princ. de condi. & demonstr. facit tex. in §. sed cum factum. instituit. de stipul. seruorum.

REGVLA XCIIII.

NON solent quæ abundant, uitiare scripturas.

¶ DE ista regula dictū fuit §. in reg. quæ dubitationis.

IN L. Nemo dubitat. Argumenta.

- 1 Soluendo esse præsumitur, qui fideiussorem habet.
- 2 Soluendo esse dicitur, qui totum debitum soluere potest.
- Soluendo est, qui nomina debitorum habet.
- 3 Soluendo non esse, quando quis præsumatur. & nu. 4.

NEMO dubitat, soluendo uideri eum, qui defenditur.

- ¶ ET per istū tex. glo. in l. soluendo. §. de verb. sig. dicit, quod soluendo quis videtur per se, vel per aliū. & not.
- 1 Bar. in l. j. §. de custod. reorum † dicens, quod soluendo esse dicitur qui habet fideiuss. ad idem text. in l. si plures. §. præterea. el. ij. §. de fideiuss. Et per istum text. hic Bar. in l. item liberatur. §. qui paratus. §. quib. mod. pignus vel hypo. sol. ibi decedit q. quam hic indecisam reliquit: & respondet ad tex. in l. rescripto. §. debitores. ver. planē. §. de mune. & hono. cum simil. vt tradit Alexā. in l. iij. §. si ex conuentione. col. j. de re iud. Et Ang. Are. in tract. Malef. in ver. quas si non soluerit. & idem Alex. in l. j. §. qui satis. cog. & Moder. ibi. Et Andr. Sicut. in consi. xv. col. ij. lib. ij.
 - 2 † Et soluendo quis intelligitur, quando in totum soluere potest. d. l. soluendo. de verb. signifi. & instit. de oblig. quæ ex delicto. in §. fulloni vero. in fin.
- ¶ Et soluendo esse videtur, qui habet nomina debitorum: quia non dicitur suspectus: vt notat Bald. per illum tex. in l. facere. §. solu. matrim. ¶ Et hoc intelligitur quando debitores sunt boni & de facili exigibiles: aliā secus, vt concludit Alexand. in dicta l. facere. post alios quos ibi refert. ¶ Et idem Alexand. in consilio xxxvij. viso & oppor

& opportunè discussio. col. iij. ver. tertio per hoc adduco. lib. ij. † Et quando quis dicatur non posse soluere, vt quia 3 imponitur pœna corporalis si pecuniariam inpositam soluere non poterit, no. Bal. in l. quicumq. col. pe. ver. sed pone statutum. C. de ser. fug. Ang. in l. j. §. de iniusto, rupto. cum si. vt prosequitur Ang. Are. in d. tract. malefic. in ver. præallegato: vbi latè refert Imol. in l. sius quoq. vers. sed si filio. col. pe. §. de hered. insti.

¶ Et ad prædicta vide Bar. in l. tres tutores. in fi. §. de admini. tut. vbi dicit, † quòd non præsumitur soluendo ille 4 cuius bona venduntur: & qualiter probetur quòd quis non sit soluendo, not. Bal. in auth. hodie. vers. secundo quæro. C. de actio. & obliga.

In l. In ambiguis orationibus. Argumenta.

- 1 Interpretatio ad eum spectat, qui condere potest.
- 2 Iudices in partium præiudiciū leges interpretari possunt.
- 3 Papa priuilegium à se concessum solus interpretatur.
- 4 Papa gratias à se indultas declarare solet.
- 5 Rescripta sua interpretatur solus Papa.

REGULA XCVI.

IN ambiguis orationibus maximè sententia spectanda eius est qui eas protulisset.

¶ E T hæc regula exemplificari potest in principe ad quem recurritur pro interpretatiōe legis, † quia eius est 1 interpretari, cuius est cōdere. l. fi. C. de legib. c. inter alia. I de sen. excom.

¶ Et ideo pro interpretatione statuti ad populum qui fecit statutum recurritur: vt not. Bar. in l. omnes populi. §. de iust. & iur. in pen. char. in ver. iij. quæro. Et dicit Bart. ibi hoc procedere in subsidium, quando alia interpretatio quæ congrua sit, haberi non potest, aliàs secus: nam quando est dubium arduum & inexplicabile, ad principem recurritur: vt no. Abb. in c. j. in j. nota. de iura. cal. & in c. cum venissent. de iudi.

¶ Et ideo iudices prius habent potestatem interpretandi leges in præiudiciū partiū: vt no. Inno. in c. cum special. li. de app. & Abb. ibi sequitur. & in d. c. cū venissent. & in d. c. j. de iura. cal. & in c. capellanus. col. j. de fer. cum simi. vt tradit Fel. in d. c. inter alia. Et hoc intelligit nisi essent verba clara: quia tunc nō potest iudex aliter interpretari, 2 quam

A Interpretatiōe. Interpretatio qd sit, vide Bal. in rub. C. de verb. sig. in prin. & Lanfran. in tracta. interpre. statuto. in j. colū. in vers. iij. pmitto & c. & Bald. in sua marg. in ver. interpretatio. Paul. consi. cccxl. in princ. præmissis allegationibus. in j. vol. & Bar. in l. ab exco. ff. de ap. H. C.

quàm verba dicāt: vt no. Bart. in l. ab executore. in princ. col. penul. §. de app. Bal. in l. ea qua. C. cōmin. vel epistol. Aret. in consi. lvi. post absolutum. & in l. v. §. stipulatio. de ver. oblig. Alex. in consi. ccxv. nec arguendi. in fi. lib. ij.

¶ Similiter ista regula exemplificari potest in priuilegijs: vt est text. in c. cū venissent. de iudic. † vbi pro interpretatione priuilegij, ad papam^a recurritur. Et hoc intelligitur de interpretatione concernēte validitatem priuilegij: vt not. Bal. in l. hi qui. in prin. C. de appella. & Paul. de Cast. ibi in fi. facit quod no. Oldr. in consi. ccxxx. Urbanus episcopus. circa fi. Et ideo statuta inualida confirmata à summo Pontifice, quia tolli ab imperatoribus non possunt, à summo pontifice interpretari debent: vt not. Bal. & Ang. in l. ex facto. de vul. & pup. Et quando ad papā recurritur, eius interpretationi & declarationi standum est, dato q̄ à principio eius intentio talis non fuisset: vt not. Ang. in consi. cclxxij. non est dubium. col. ij. & idem Paul. de Cast. in l. heredes palām. §. si quid post. col. ij. §. de testa. † vbi inquit, q̄ papa saepenumero facit multas declarationes circa gratias ab eo factas. Et preiudicat illis quibus erat ius quaesitum, per illum text. quasi illud quod declaratur fuisset à principio dictum, quo casu non fuisset alteri ius quaesitum: & dicit hoc procedere in propria declaratione qua consistit circa aliquod verbum dubium: secus si non esset verbum dubium: quia tūc esset noua dispositio quę nō tolleretur ius alteri quaesitū^b. Et ad hoc vltimum dictum Paul. de Cast. est notabil. decisio Pet. de Anch. in consi. cccxcix. pramitto. col. fi. & idē tradit Pau. de Cast. in consi. clvj. viso. col. fi. & dixi in d. c. cū venissent. vbi videndum est.

¶ Eodē modo in rescriptis recurritur ad papā: quia secundum eius intētionem interpretari debēt: vt no. Inn. in d. c. cū ecclesiastica. de excep. cū si. vt dixi ibi. Et idem est in iudice qui potest eius sententiā^c interpretari. l. ab executore. in prin. §. de appel. & ibi Bar. cum si. vt no. Alexā. in l. ij. col. fi. de lib. & posth. & in l. actorem. de re iud. Et ad regulam hic facit tex. in l. in pratorij. de prat. stipul.

In l. Ea sola. Argumenta.

- 1 Deportatio ea sola tollit quæ in fiscum deferri solent.
- 2 Deportati bona in fiscum deferuntur.

REGVLA XCVII.

EA SOLA deportationis sententia aufert, quæ
ad

^a Papam. interpretatio à papa, de quib⁹ fiat: & an admittatur probatio in cōtrariū, vide Card. in cle. j. de cōces. præben. & Bald. in l. ij. C. de sen. ex peri. recit. & d. Pbi. in c. ij. de offic. deleg.

^b Quaesitum. Deci. l. j. col. j. C. de impu. & alijs subst. c. fi. col. v. de cōsti. c. pastoralis. in fi. de excep. dixi ad Alex. cōfi. xj. nu. 14. libro vij. C. M. c Sententiam. quam non poterit nisi semel interpretari. ita Bal. per gl. ibi in l. ij. C. de sen. ex peri. recitā. Imol. in l. ab executio. in prin. §. de app. Iaf. in l. quid iussit. in xj. co. §. de re iudica. H. C.

ad fiscum perueniunt.

¶ NOTO secundum intellect. gl. qui planior videtur, qd sententia deportationis solum aufert ea quæ in¹ fiscum transferuntur: bona enim deportati transferunt² in fiscum. l. deportatorum. C. de pœn. & not. per gl. in §. relegati. insti. quib. mod. ius pat. pot. sol. vnde dicitur hic, qd per sententiã deportationis solum auferuntur ea quæ in fiscum transferuntur: quia si fiscus recusaret bona, quia forte reputaret quod non essent soluenda. iuxta l. j. §. an bona. §. de iure fisci. illa repudiata non transirent in fiscum. Vel secundo regula declarari potest, qd ea sola sententia deportationis aufert quæ in fiscum transferuntur, videlicet illa quæ transeunt in hæredes extraneos: quia alia non transferuntur in fiscum: vt in l. j. vbi Bart. C. de oper. lib. & Bar. in l. iura. §. de iure patro. cum sim. vt tradit Alexã. in consi. xxij. opportunè consideratis. colū. ij. libr. j. & in consi. lxxxix. vtrum. in prin. lib. iij.

In l. Quoties. Argumenta.

- 1 Prior tempore præferri solet in pari causa lueri.
- 2 Beneficium prior impetrans, præfertur posteriori.
- 3 Concessio secunda feudi, non derogat priori.

REGVLA XCIII.

QUOTIES utriusq; causa lucri ratione uertitur: is præferendus est: cuius in lucro causa tempore præcedit.

¶ NOTA qd in pari causa lucri præfertur ille¹ qui est prior in tempore.

¶ Sed ad declarationem regulæ considerandum est, quod si rei donatæ facta fuisset traditio illi qui fuisset posterior in titulo, ille esset potior, qd prius dñium habuisset. l. quoties. C. de rei vñ. cum si. vt dixi in reg. cōtractus. §. c.

A Prius. Vide Dy. in reg. qui prior. in prin. vbi eius addit. satis remissiue i verb. potior. & ad id quod dicit de prioritate vnius horæ, vide Socin. & Ias. in l. j. ff. solut. matrim.

¶ Et tali casu regula non haberet locum: vt not. per glos. in regula, qui prior. de reg. iur. in vj. vnde regula intelligitur cæteris paribus. & facit tex. in d. regul. qui prior. & in l. in operis. §. loca.

¶ Et regula etiam exemplificari potest in beneficijs ecclesiasticis: quia potior est qui prius^a impetrauit. capit. 2 eum cui. de præben. in vj. not. in c. capitulum sanctæ Cru A cis. de rescript.

¶ Et ad istam reg. quāplures quæstiones similes prosequi tur Roma. in consi. xlvij. visis necessarijs, vbi principali-

ter loquitur de illo comite qui obligauit se duobus principibus. Et in terminis regulæ in part causa lucri plura iura & simi. Ro. inducit in consi. ccxcviii. circa præmissa. & idem tradit Pau. de Ca. in consi. clvj. viso & examinato puncto. col. iij. vbi concludit, + q̄ secunda concessio facta de quibusdam bonis feudalibus non derogat priori. & in simili casu tradit Alex. in consi. iij. ex his quæ in themate. lib. v. & in consi. xxiiij. viso processu. col. ea. lib. v.

In l. Non potest videri. Argumenta.

- 1 Morosus an dicat, qui negat centum à se petita in re implicita.
- 2 Negans se debere viginti, an censeatur negare decem.
- 3 Debitor, à quo plus debito petitur, iuste super toto litigare potest.
- 4 Summa minor in maiore continetur.

REGVLA XCIX.

NON potest videri improbus qui ignorat quantum soluere debeat.

¶ IBI, qui ignorat quantum soluere debeat. videndum est quod supra dixi in l. qui sine dolo. & in l. nulla intelligitur. supra eod.

¶ Et Bart. hic infert ad questionem quam dicit hic Pisis de facto habuisse.

1 ¶ Et concludit per illum tex. + q̄ non dicitur² esse in mora ille qui negat centum perit ab eo. l. si agatur de re implicita. quia ignorat quantum debeat vt hic, & in l. in fidei commissi. in prin. §. de vsur. in l. si quis solutioni. ff. eo. ti.

¶ Secus si sciret se debitorem præcise in certa parte: quia tunc non soluendo esset in mora. Et sic vult Bar. + q̄ debitor de decem à quo viginti petita sunt, non possit negare illam maiorem summam: quia videretur etiam negare illam minorem summam de decem. Et ideo esset per iurus, vt idem Bal. dicit in l. si pupillus. §. si. §. de ver. sig. & per hoc dicit Bar. in l. j. §. si stipulati. circa si. §. de ver. obl.

2 ¶ Confunditur practica^b aduocatorum, qui volunt q̄ totum negari possit si plus debito petatur. Et in hoc ibi late insistent Alex. & Mod. & resident cum opinione Bart. ibi tanquam communi.

¶ Pro qua allegatur tex. in l. qui seruum. §. si. §. de interr. actio. vbi interrogatus de toto fundo, an eum possideat, teneatur etiam de parte respondere.

¶ Se l' ille tex. parum facit: ita intelligit q̄ etiam de pte interrogat² sit, secundum gl. ibi. Et ad hoc facit, q̄ q̄ vult sibi rñ-

A Dicit. Vide Ias. in §. stipulati. in fin. verb. ver. iij. successi uè. hic alleg.

B Practica. Imò ~~introducitur~~ practica^a opin. Bar. Imò fortius, q̄ debitor à quo plus petit, si nihil obtulerit, t̄ oēs impensas cōdēnat, ex veteri stylo, quem nunc nō ita ad vnguē seruant, sed iudices arbitrant, vt dixi in praxi iudiciali. C. M.

A In totum. Contrariam sententiam tenent Cy. Ray. Bar. Ioan. Imo. Alex. qui dicunt eam communem. & Aret. ibi pe. col. dicit eam communiorem. & omnes Morder. in §. si stipulanti. hic alleg. eam etiā tenent Inno. Host. Ioan. And. Phil. Fran. in c. presentium. in v. col. de testib. lib. vj. Feli. in c. nam concupiscentiam. de cōsti. fi. col. vbi ponit tres limitationes, & quāplures alij quos refert Alex. in ij. colū. & Abb. in ca. j.

de plus petit. licet dicat opin. glos. seruari in practica ab aduocatis tātū ad euitandas istas opi. Docto. aduocati hodie seruāt aliā practica, quā refert las. in d. §. si stipulanti. post Ang. Pau. & Cuna. H. C.

B Minor. Quid in sententia, an in maiori insit minor. vide latissimè las. in l. inter partes. §. de re iud. co. ij. in iij. not. & las. in §. stipulanti. hic alle. col. iij. ver. circa istam materiam. vbi ponit regulā cum sententia fallen.

deri super toto & super parte, debet interrogari super toto & super parte. l. non alienum. §. de interrog. act.

¶ Et ideo verior videtur opinio quam idem Bar. tradit in l. qui solidum. in prin. §. de leg. ij. vbi videtur tenere contrarium, dum concludit, t̄q̄ si quis petat plus debito, habeo iustam causam litigādi super toto: nisi actor dicat se paratum partem recipere, per illum tex. qui bene probat.

¶ Et pari ratione videtur, q̄ positio facta de maiori summa, in totum a negari possit: vt per glos. in l. ij. in gl. magna de confess. in vj. sequitur Bal. in l. ij. §. quod obseruari. colum. penul. vers. sed quid si positio. C. de iura. calum. cum simi. vt Alex. refert in d. §. si stipulāti. & idem Alex. in consi. clxxxij. viso puncto. colum. fin. lib. v. Non obst.

quoddille qui negat totum, videtur etiam negare partem, quia resoluendo hoc in quo tota vis consistit, considerandum est: quia verum est quod in toto pars continetur, & in maiori summa minor ^b inest. l. si quis cum totum. de excep. rei iudic. l. si is qui ducenta. §. vtrum. de reb. dub. & in l. j. §. si stipulanti. de verb. obli. in l. qui concubinam. §. qui ita. de leg. iij.

¶ Sed illa pars in toto continetur ad integrandum illud + totū: & minor summa in maiori continetur ad integrandum maiorem summā: sed per se illa minor pars vel minor summa non videtur petita. ita not. declarat Bar. in l. scire debemus. in fi. prin. de verb. obli. vbi inquit, quod si promissisti centum, non possum petere quinquaginta tanquam promissa: quia illa pars de quinquaginta non fuit promissa, licet sub generalitate illorum verborum includatur. Et ita in proposito videt̄, si positio est facta de centum, non dicitur facta de quinquaginta, licet in summa de centum quinquaginta includantur: & ideo qui negat positionem de centum, nō dicitur negare positionem de quinquaginta: vnde non dicitur periurus. Et pari ratione non videtur esse in mora quia non recusat soluere quod debet. Et hoc modo explicatur illud in quo Doctores moderni laborant in dicta lege. j. §. si stipulanti. & in effectu quod Bartolus hic dicit non videtur verum per supradicta.

Ita. Et ad hoc facit illud quod dicam in regula, in eo. j. eo.

REGVLA C.

OMNIA quæ iure contrahuntur, contrario iure pereunt.

¶ DE ista regula dictum fuit in regula, nihil tam naturale. supra eo. vbi videndum est.

In l. Vbi lex. Argumenta.

- 1 Mensis qualiter intelligi debeat in dilationibus dandis.
- 2 Mensis utilis triginta dierum esse dicitur.
- 3 Mensis simpliciter prolata dictio, pro triginta diebus accipi debet.

REGVLA CI.

VBI lex duorum mensium fecit mentionem, & qui sexagesimo primo die uenerit, audiendus est: ita enim imperator noster Antoninus cum Diuo fratre suo rescripsit.

¶ ISTA regula secūdu Bar. in l. cū bissextus. in fi. s. ti.

- 1 j. reducitur ad cōmunē opin. quæ habet, t̃q̃ mensis^a intelligitur secūdu qualitātē mēsis in quo data sit dilatio. vnde si die xxij. Augusti data sit dilatio vnus mēsis, incipit in dicto die xxij. & terminat in xxij. Septēbris: vt Bar. concludit in d. l. cū bissextus. & hoc idē gl. in c. quā sit. in ver. mense. de elec. in vj. & sequunt̃ Bal. & Imo. in d. l. de diuisione. s. so. ma. Ang. in auth. iubemus. C. de iud. cum si. vt tradit Alex. in d. l. de diuisione. vbi dicit q̃ ista est cōmunis opi. & idē Alex. in l. fi. in prin. col. pe. C. de iure delib. & in cons. xlij. in casu & lite. col. ij. lib. iij. Et secūdu Bar. in d. l. cum bissextus. in fi. reg. ista reducitur ad quæst. gl. præalleg.
- ¶ Sed non videtur quod reduci possit, nisi secūdu quod inferius dicam. & Bal. in l. eos. §. sin autem. circa fi. C. de app. dicit istum tex. hic procedere ex benignitate, non quod hoc sit de proprietate verborum.
- ¶ Et cōclusio gl. in d. c. quā sit. procedit in mēsis cōtinuis qui habēt metā limitatā, & p̃ maiori parte habēt dies triginta vnū, & qdā triginta. Secus est in mēsis utilibus, in quibus nō sunt limitati dies, & vnus mēsis utilis poterit quādoq; occupare tres cōtinuos. Vnde illa doctrina non potest ad mēses viles adaptari: & ideo vnus mēsis utilis intelligit̃ de triginta diebus: vt Alex. tradit in cōs. cxlij. visa scriptura. col. fi. li. v.
- ¶ Secundo, conclusio superius facta intelligitur quando principiū mensis designatur, quia dicitur à præsenti die infra mensem. Secus si de mēse absolutē mētio facta sit: quia tunc mensis pro duodecima parte anni accipitur: vt no. Domi. post Pau. in d. c. quā sit. in gl. in verb. mensem. Et ista duodecima pars anni pro triginta diebus declaratur: & tali casu mensis indistincte pro triginta diebus accipit̃: vt no. Bal. in d. l. eos. §. sin autē. circa fi. C. de app. & idē no. Bal. in auth. qui semel. circa fi. ver. in gl. fi. C. quomo. & quan. iud. & idem Bal. in c. j. in princ. quo tempore miles

vbi approbat gl. in l. fi. §. j. in ver. sexaginta. C. de iure de-
lib. & concludit, qd si nomen mensis proferatur simplici
ter, de triginta diebus intelligitur. & idem Ant. de Butr.
in c. licet. de supp. neg. pr. la. Alex. in d. consi. cxliij. lib. v.
Et hoc modo videtur procedere text. hic, videlicet quan-
do facta sit mentio duorum mensium absolute: quo casu
de sexaginta diebus intelligitur: tamen hic ex benignita-
te additur vnus dies. & videtur hoc intelligendum esse
in materia fauorabili.

In l. Qui vetante. Argumenta.

- 1 Prætor vetatē faciū, perinde est, ac si fiat cōtra ipsius edictū.
- 2 Aduersus, aliquando pro contra accipitur.

REGULA CII.

QVI vetante Prætorē fecit, hic aduersus edictū
fecisse propriè dicitur.

¶ **NOTA** tquod paria sunt, aliquid fieri vetatē præ-
tore, vel aduersus edictum eius. ad idem facit tex. in l. ad-
uersus. §. de arbitr. vbi dicitur, quod aduersus sententiam
arbitri fieri dicitur, si petatur ab eo, à quo arbiter peti ve-
tuit. t aduersus enim exponitur, contra l. non solum. §. fi. 2
supra de injur. & in clemen. j. vbi glo. in ver. aduersus. de
restitu. in integ.

E I V S est actionem denegare, qui possit & dare.

¶ Ad istam regulam facit quod supra dictum est in re-
gula, eius est velle. in regula, nihil tam naturale. & in re-
gula, nemo qui condemnare.

In l. Nemo de domo. Argumenta.

- 1 Domus sua intelligitur, quam quis inhabitat.
- 2 Pœna offendenti aliquem in domo sua imposita, non est de
hospitio intelligenda.
- 3 Navis prædio vrmano æquiparatur.
- 4 Extrahi de domo sua quis potest ex causa, vt iustitia fiat.

REGULA CIII.

NE M O de domo sua inuitus extrahi^a debet.

¶ **REGULA** intelligitur, de domo^b sua tquam habi-
taret, secus si illā non habitaret, licet esse propria: quia ab
illa extrahi non prohibetur: vt no. Bar. in l. nec in ea. §. de
adul. & facit tex. in l. quod ait. §. sufficit. ver. sed si pater. §.

A Extrahi. Sed
an possit index
præcipere ali-
cui ne exeat do-
mū, vide Bald.
l. c. qntauallis,
in). col. q dicit
q non. de quo
latè Ias. in l. qd
iussit. §. de re
in. col. liij. ver.
aduerte tamē.
H. C.

B Domo. Quid
domus appella-
tione. Alc. cōfi.
ccxij. nume. 3.
(vbi dixi) li. v).
C. M.

A Hospitio. Imo secus. C.M.

B Naui Ias. l. quominus. §. de sum. l. pleriq. de in ius voc. Et q. nauis computetur inter mobilia, recte decidit d. Io. And. Tiraq. trac. Retract. prox. §. j. gl. vj. nu. 89.

de adult. & not. Alber. in tract. statutorum, in ij. parte. in xxxv. q. incip. item queritur. versi. sed quid si aliquis.

¶ Et in effectu hic suo largo modo accipitur, videlicet pro habitatione. l. qui domum. vbi Bar. §. de adult. & in l. lex Cornelia. §. domum. §. de iniur.

¶ Et isto casu etiam habitatio ad tempus sufficit, vt colligitur in d. §. domum. dum ibi dicitur, de scholari qui habitat Romæ causa studiorum.

¶ Et hoc propter subiectam materiam de qua agitur, vt quis tutus sit in domo: aliàs verò habitatio temporalis non sufficeret: vt not. Salic. Rom. & Alex. in l. cum filius. §. si cert. peta. cum sim. vt dixi ibi. Et idem videretur esse

A in hospitio: quia videretur illud conductum esse, & eadem videtur vt sit tutus in domo.

¶ Secus vbi esset diuersa ratio, prout loquitur text. in l. j. §. habitare. de his qui deiec. vel effu. Et licet Bald. ibi videatur tenere contrarium, dicens per illum text. † quòd

2 pœna imposita offendenti aliquem in domo, non habet locum in hospitio. & facit quod not. Bald. in l. ea quæ. in fi. C. quomodo & quando iudex.

¶ Nam responderi potest, q. respectu citationis, prout loquitur Bal. in d. l. ea quæ. diuersa ratio videtur: & pariter in d. l. j. §. habitare. non videtur congruum, q. ille qui reperitur in hospitio accidentaliter, debeat teneri, sicut ille qui habitaret. Et si ibi agitur de præiudicio hospitis, in casu nostro agitur de fauore. Et ita etiam responderetur ad l. penult. §. in factum. §. nau. caup. stab.

¶ Sed in casu isto eadem ratio videtur vt quis sit tutus. Et pari ratione idem videtur in nauib: quia videtur ordinata ad habitandum. & bene facit tex. in l. pe. §. si de naue. de his qui deiec. vbi Alber. hoc tenet. Et idem Alberic. in tract. statutorum. in ij. parte. q. xxxv. in fi. vbi idem dicit

C de molendinario^c & nauta. Et facit, quia⁺ nauis æquiparatur prædio vrbanò: vt not. Bald. ^d in l. certi iuris. versi. quid ergo. C. locati.

¶ Contrarium tamen in naui tenet Roman. in l. j. §. domini appellatione. in versicu. ad Sillan. per tex. in l. j. §. si quis de nau. de vi & vi arma.

¶ Sed responderi potest, quòd ibi agitur de pœna^c, quæ

cū seq. Limito in molendinis constructis sup nauibus cohærentibus i flumine publico, qd ex cōcessionē principis vel reip. perpetuò habere licet, hæc em̄ inter immobilia censent, vt scripsi in cōsu. Parisi. §. cxlv. C. M.

c Molendinario. Molendinū an sit prædium urbanū, vide Bal. in d. l. certi iuris. in iij. q. vbi tenet q. non, sicut furnus ruralis.

d Bald. sequit Ias. in repet. l. quominus. de flu. §. col. xxvj. ver. vlti. adde.

e Pœna. Solue melius, qd ibi illud iterdictū nō est cōcessū nisi ad res soli. d. l. j. §. hoc interdictū. versi. ad solum. aliàs vbi lex nō restringeret, veniret nauis appellatione domus. Io. Ign l. j. §. dñi appellatione. a. nu. 70. cum seq. §. ad Sillan. C. M.

restringi debet: & ideo cum illud interdictum poenale loqueretur de his quæ de solo deiicerentur, sub verbo soli non comprehenditur nauis, nec vehiculum, vt ibi dicitur.

¶ Et dum dicitur de domo sua: secus ergo videtur in aliena: vt à contrario sensu hic colligitur. & not. Alex. post Abba. in d. l. plerique. limitando hoc, nisi dominus domus prohiberet ingressum: vt in l. diuus. §. de ferui. rust. præd. in l. iniuriarum. §. si. de iniur. in l. qui domum alienam. de iniurijs.

¶ Sed tamen videtur aduertendum: quia illa iura non loquuntur quādo iustitia impeditur & ex causa, vt in fure: vt not. in l. ij. vbi Bal. C. de fer. fug. & quia tali casu cessat ratio quæ est in domo suæ habitationis, & domino domus, non videtur data ista facultas vt possit impedire capturam eius qui de iure capi potest. reliqua per doct. in d. l. plerique.

In l. Si in duabus. Argumenta.

- 1 Solutio censetur facta in dubio in causa remouendi infamiam.
- 2 Condemnatus ad restitutionem rei furtiua, qua in dubio dicatur teneri actione.
- 3 Solutio, in dubio in causam grauiorem facta præsumitur.

REGULA CIIII.

SI IN duabus actionibus alibi summa maior, alibi infamia est: præponenda est causa existimationis. Vbi autem æquiparantur famosa iudicia: & si summam rei disparem habeant, pro paribus tamen accipienda sunt.

¶ NOTO quod in dubio videtur facta solutio in causa quæ remouet infamiam. ad idem tex. in l. si quid. in prin. cum sim. alleg. in gl. in dubio enim capitur præsumptio vt infamia euitetur. l. hæc enim. §. quid ergo. §. de suspect. tut.

¶ Et ad hoc facit, quia condemnatus ad restitutionem rei furtiua in dubio non intelligitur condemnatus actione furti, sed conditione furtiua quæ non infamat. l. cessat. §. de act. & oblig. vt in not. q. dicit Io. de Anan. se Venetijs consuluisse in c. qualiter & quādo. §. ad corrigendos. col. iij. ver. casus fuit talis. de accus.

¶ Et regula ista videtur etiam procedere si aliud debitum esset maioris summa: quia qualitas infamiae videtur præponderare, vt probatur hic: nam causa ista quæ respicit infamiam semper in dubio reputatur grauior. d. l. si quid. in prin. ita Bart. dicit in l. cum ex pluribus. §. de solut. & ibi videtur limitare hoc, nisi ageretur de grauiori causa quæ respiceret conseruationem membri vel vitæ. arg. l. i. §. de bon. eorum qui mor. sibi consci. & facit text. in l. ceterum. §. de solut. qui facit regulam, quod in dubio videtur facta solutio in causam grauiorem. & not. Barto. in l. j. de solu. Rom. in consi. xciiij. visis his. col. j. & ibi materiam prosequitur de qua Alexan. scribit in consi. lxxv. ponderatis narratis. & aliquid Paul. de Cast.

Cast. i. cōf. clij. videndū est primo. co. ij. ver. pone ergo q̄ ex interuallo.

In l. Vbicunque. Argumenta.

- 1 Magistratus quilibet Prætor dici potest.
- 2 Citatio partis necessaria est in cognitione causæ.
- 3 Cognitio causæ quando fieri possit abique citatione.

REGVLA CV.

V B I C V N Q V E causæ cognitio est: ibi Prætor desideratur.

- 1 **H** I C prætor pro iudice accipitur: quia largo modo quilibet magistratus prætor dici potest: vt not. Bald. in l. fi. in j. q. C. de ædil. act. quali dicat: vbi causæ cognitio requiritur, ibi debet esse iudex qui cognoscat.
- 2 **E** t vltorius in causæ cognitione partis citatio necessaria est. l. in causæ. la j. §. causa cognita. §. de mino. nam per illū text. dicit Bar. in l. prolatam. col. fi. C. de sen. in ver. quæro vtrum. q̄ causæ cognitio dicitur fieri quando sit partibus præsentibus vel absentibus per contumaciam.
- 3 **A** l i b i tamen dicit Bar. in l. iij. §. si causa cognita. ff. de bo. pos. quod t̄ causa cognita dicitur fieri quantum ad instructionem iudicis absq; citatione. & hoc vbi non agitur de præiudicio: secus vbi agitur de præiudicio, quia tunc citatio requiritur in causæ cognitione: vt no. Bar. in d. §. si causa. & sola citatio non facit causæ cognitionem: quia tex. in l. in causæ. la j. §. causa cognita, copulatiue loquitur causa cognita & præsentibus aduersarijs. §. de mino. & dixi in c. ecclesia. de consti. col. ix. ver. ij. q.

In l. Libertas. Argumenta.

- 1 Seruis nil gratius præstari potest libertate.
- 2 Corpus liberi hominis æstimationem non recipit.
- 3 Patria potestas inæstimabilis quædam res dicitur.
- 4 Libertas quando certo pretio æstimari possit.
- 5 Homo liber vendi non potest.
- 6 Pœna apponi debet in cautione rati, vbi agitur de libertate.

REGVLA CVI.

A L I B E R T A S inæstimabilis res est.

I D E M dicitur in l. non est. §. infinita. j. eo. cum si alleg. in glo. hic. ad idem tex. in l. procurator. §. fin. §. rem ratam habe. in §. pen. in ver. sed cum libertas. institu. qui manumit. non possunt.

A Inæstimabilis. Albe. Bru. consi. xq. colū. xxx. cum seq. C. M.

- 1 **E** t nihil gratius seruis præstari potest, quàm libertas. J. Paulus. in prin. §. de fideicom. lib. & non priuata, sed publica est causa libertatis. l. si quis rogatus. §. de fideicom. lib. & inæstimabilis res est interesse rei publicæ: vt not. per glo. in l. j. §. sol. mat.
- 2 **E** t quod dicitur de libertate, idem dicitur de homine libero, t̄ cuius corpus non recipit æstimationem. l. j. §. sed cum liber homo. & in l. fi. §. de his qui deiec. vel effu. & in l. ex hoc. §. si quad. pau. fec. dic. in l. ij. §. cor porum. ad l. Rho. de iact. Eodem modo t̄ inæstimabilis est patria pote-

stas: vt dicit tex. in l. filius familiars. §. secundum vulgare. de legatis ij.

¶ Et quod dicitur hic de libertate, limitatur secundum glos. hic, nisi quis vendat se ad pretium participandum: quia tunc libertas certo pretio aestimatur: vt habetur in §. pen. instit. de iur. pers. & in tali venditione plura requiruntur: vt gl. ibi in vers. maior. prosequitur. & in l. seruum. in prin. §. de sta. hom. in ver. venire.

¶ Sed in tali casu considerandum est, quod non sit venditio tanquam de homine libero: quia non valeret venditio. l. liberis. §. si quis sciens. ff. de lib. cau. & not. per gl. in locis praealleg. & sic venditio debet fieri tanquam de seruo: & libertas non aestimatur. Et ubi agitur de libertate, vel alia re inaeestimabili, in cautione rati debet poena imponi: vt no. per gl. & ibi Paul. de Cast. in l. non solum. §. si status. in verb. ratum. de procur.

REGULA CVII.

CUM seruis nulla actio est.

¶ De ista regula dictum fuit in l. in personam. §. eod.

In l. Ferè omnibus. Argumenta.

- 1 Poena minui debet ob aetatem & imprudentiam.
- 2 Pupillus homicidium committens non decapitatur.
- 3 Minor viginti quinque annis mitius punitur in delictis.
- 4 Iudex poenas mitigat pro personarum qualitate.
- 5 Poena quandoque minuitur senectutis ratione.
- 6 Delictum imprudenter commissum mitius est puniendum.
- 7 Delictum mitius punitur, quod impetu committitur.

REGULA CVIII.

FERRE in omnibus poenalibus iudicijs et aetati et Imprudentiae succurritur.

¶ NOT A quod propter aetatem & imprudentiam i poena minui debet. Primo circa aetatem considerandum est, quod ista remissio poenae non cadit in pupillo qui propter aetatem non obligatur ex delicto. l. j. §. impuberes. C. de fal. mo. l. infans. §. de sicar. facit tex. in l. j. §. impuberes. in l. excipiuntur. §. ad Sillanian. & in l. j. §. impuberes. §. commod. in l. pupillus. in co. tit. in cle. j. de homici. ¶ Et hoc intelligitur quando non sit doli capax: vt quia infans vel infanti proximus: secus si sit proximus pubertati: quia tunc ex delicto tenetur. l. impuberem. §. de furt. ubi tex. ista distinguit, & in l. pupillum. j. eo. & in d.

lex

A. Minui. vide quae posui in l. consilij. §. eod. super ver. mitius. & d. Phil. in c. ex literis. de constit. H. C.

B. Pubertati. Adde quod vult Io. de Anan. in ca. j. de delict. pue. in iij. col. referendo Ang. quando ad hoc vt proximus pubertati teneatur de delicto, requiritur duo copulatiue, videlicet quod sit doli capax, & proximus pubertati: alias vnum non sufficeret: & an & quando minor excusetur a delicto, vide Hip poly. de Marf. in l. de minore. penul. & si. co. l. §. de quaest. H. C.

- Lexciuntur. §. j. & no. per gl. & Bar. in l. si quis in tantū. C. vnde vi. ¶ Et tali casu cū pupillus teneatur ad pœnam delicti, regula ista verificatur, quod ætati succurratur: quia pœna minui debet. & iō dicit Bald. in l. & si seuerior. col. ij. ver. ex predictis. C. in quib. cau. infra. irrog. t. q. si pupillus cōmittat homicidiū, licet sit doli capax, non tñ debet decapitari: & licet pupillus doli capax possit mulctari, vel excōmunicari: tñ sententia retractari debet per appel. vel restit. in integ. vt not. Ang. in l. neque impuberes. §. de in ius vocan. vbi alleg. Spec. in tit. de cōtuma. §. si. in fi. Et q. in pupillo debeat pœna mitigari, not. Salic. in l. administrantes. §. qui corporis. in fi. de excus. tut. & est tex. in c. j. in fi. de delict. puer. vbi dicitur, quod in pueris delicta nō debēt ita puniri sicut in maioribus. & gl. ibi per illū tex.
- 3 ¶ Et idem est dicendum in minoribus xxv. annis: quia licet in delictis non habeant restitutionem in integrum l. si ex causa iudicati. §. nunc videndum. ver. & placet. & in l. auxilium. §. in delictis. §. de mino. l. j. C. si aduer. delict. pœna tamen quandoque debet mitigari: vt dicit text. in d. l. auxilium. §. in delictis. ver. lic. nisi quatenus. interdum misratio ætatis ad mediocrem pœnam iudicem producit. t. & ita videtur quod hoc sit in arbitrio iudicis, attendita qualitate personæ. vt in notabili casu tradit Cuma. in consil. xcv. Christoph. circa finem. & facit tex. in l. si adulterium. §. fratres. §. de adulter. vbi propter ætatem Imperatores Claudii pœnam incesti remiserunt.
- ¶ Et non solum minoribus propter ætatem minore quādoque pœna minuitur: t. sed etiam ætate^a confectis propter senectutem pœna moderatur: vt not. per glo. hic per l. ij. §. de termi. moto. vbi tempus relegationis in senibus minuitur. facit tex. in l. si quis in graui. §. ignoscitur. §. ad Sillan. vbi ignoscitur illis qui ætate defecti sunt: & in pœnitentia iniungenda habetur ratio senectutis. xxvj. q. vij. in c. tempora plenitudinis. vbi glo. & in voto peregrinationis deferatur senectuti. in c. magnæ. de voto.
- 6 ¶ Secundo dicitur hic de imprudentia propter quā etiā pœna mitigatur: nā imprudēter delictū cōmittit, quādo inaduertenter & inconsiderate fit. vnde dicit obligui ex quali maleficio. l. si. C. de var. & extraord. cog. in l. ex malef. §. si iudex. §. de act. & obl. & facit tex. in l. nā & seruus. §. si. §. de neg. ges. ideo in tali casu in quo cōsiderat culpa, nō dolus, merito pœna debet mitigari vt hic dicit. & ad

^a Actate. Multa priuilegia senibus concessa, vide cumalata per Lud. Rom. in repet. l. si vero. §. de viro. §. solut. matri. in liij. fullent. col. xlii.

hoc facit text. in l. iij. §. j. de fcar. in versi. sed ex senatusconsulto. vbi mulier relegata fuit quæ medicamentum dedit, non malo animo, sed ad conceptionem. & inde mors fuit sequuta. & in l. lege Cornelia. §. cum quidam. de fcar. vbi in exilium fuit missus qui homicidium non dolo, sed per lasciuiam perpetravit. & facit text. in l. respiciendum. §. delinquant. §. de pœnis. † vbi delictum impetu commissum minus punitur: & in notabili casu tradit Cuma. in consi. cxxxiiij. visis denuntia. in fi. & per totum. Alex. in consi. cxi. videtur in casu proposito. lib. ij. & Aret. in consi. lxxx. sicut decet. cum sim. vt dixi in consi. ix. & in proposito ad istam regulam facit text. in l. j. C. si quis imper. maledix. & lubricum linguæ ad pœnam facile trahi non debet: vt dicitur in l. famosi. §. ad leg. Iuli. maiest. & not. in c. j. de malef. vbi glo. & latè Ioan. de Ana. col. iij.

In l. Nullum crimen. Argumenta.

- 1 Crimen non prohibens cum possit, tenetur.
- 2 Famuli factum quando sit domino imputandum.
- 3 Domini tenentur de delictis familiarum.

REGVLA CIX.

NVL LV M crimen patitur is qui non prohibet, cum prohibere non possit.

¶ ERGO à contrario sensu † si prohibere potest, videtur esse in crimine, & tenetur: quia qui prohibere potuit, tenetur si non fecerit. l. scientiam. in princip. §. ad le. Aquil. in l. in omnibus. ff. de noxa. l. fluminum. §. quanquàm. de damn. infect. Et ideo si seruus sciente domino & non prohibente hominem occiderit, dominus tenetur: quia ipse occidisse videtur. l. ij. in prin. ff. de noxali.

¶ Et hoc idè videtur procedere in famulis & seruatoribus: quia factum ab illis domino sciète & nō prohibète, domino imputat: vt not. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. de oper. no. nuntia. in x. q. vbi alleg. bonum tex. in c. constitutis. de testib. ¶ Et de delicto cōmisso à filiis patre præsente & nō prohibète, in no. casu tradit Fran. de Cur. in cōsi. xli. viso processu. ¶ Et notandū est singulariter qd dicit Car. post Laur. in cle. ne in agro. §. porro. in iij. no. de stat. hom. † qd est mala præsumptio contra illos qui tenēt malā familiā: qd si aliquod malū à familia cōmittat, ipsi dñi tenent: nec excusant allegātes ignorantia, quia cogitare debuerunt illud cuenire posse. arg. c. negligere. ij. c. vij. & in c. licet. in prin. de simo. quid notandū est contra nobiles qui retinent in domo homines malæ cōditionis & famæ. ¶ Et §. dicta locū habent in eo qui potest & tenetur prohibere: vt no. Bal. in d. l. ij. in prin. ff. de noxa. & idem ibi Flor. dicit. & de hoc dicendum est vt supradictum fuit in reg. culpa caret. §. eod. tit.

In l. In eo quod plus. Argumenta.

- 1 Inest verbum, proprietatem & essentiam denotat.
- 2 Pars continetur in toto.

- 3 Promittens viginti, an censeatur decem separatim promittere.
- 4 Summa minor quando in maiori contineatur.
- 5 Actus non valens in maiori summa, in minori quandoque conseruatur.
- 6 Hæres grauatus expendere centum in funere, non potest minus exponere.
- 7 Numerus minor, quando in maiori contineatur.
- 8 Negatiua quomodo potentior dicatur quàm affirmatiua.
- 9 Mandans quid vendi centum non videtur in minori consentire.
- 10 Fideiussor pro maiori summa obligatus, censeatur in minori.
- 11 Negatiua signo vniuersali postposita, suo contrario æquipollet.
- 12 Obligatio fideiussoris quando valeat absque iuramento.
- 13 Præbenda minoris valoris non debet dari loco maioris.
- 14 Argumentum à maiori ad minus, non valet in mandatis.
- 15 Mandatū à voluntate mandātis ita regulatur in superioribus sicut in priuatis.
- 16 Testis deponens de summa maiori, non censeatur de minori consentire.

REGVLA CX.

IN EO quod plus sit semper inest & minus.

- ¶ HÆC regula declaratur vt dictum fuit §. in regul. non debet. §. eo. tit. & aliquid etiam dictum fuit in regul. non potest videri improbus. §. eo. tit. ¶ Et regula ista primo videtur procedere de proprietate sermonis, dum dicit: semper inest. & ad idem tex. in l. j. §. si stipulanti. de verb. oblig. ibi: in viginti decem inesse. & in l. qui quartā. in prin. de leg. j. in l. qui concubinam. §. cum ita. de leg. iij. in l. si qui cum totum. in prin. de excep. rei iudi. verbum enim inest denotat proprietatem & essentiam: vt not. Bart. in l. si maritus. la. ij. §. legis. ff. de adult. in l. mercis. de verb. sig. & ad hoc facit tex. in l. iij. si plusquā. §. de statu lib. vbi cōditio. dandi decem, impleri dicitur dando viginti: ergo videtur de proprietate sermonis: quia cōditio debet impleri in forma specifica. l. Mæuius. l. qui hæredi. in prin. de condi. & demon. Et videmus in stipulatione quæ est stricte interpretanda. l. quicquid astringendæ. de verb. oblig. & tamen in maiori summa minor continetur. d. §. si stipulanti. Et idem in sententia. in d. l. si quis cum totum. & sententia etiam stricte interpretatur: vt not. in l. j. C. si plures vna senten. & ita tenet Aret. & Mod. in d. l. j. §. si stipulanti.
- 2 ¶ Et ista conclusio verissima videtur considerādo quòd illud minus veniat ad integrandum illud quòd plus est: quia in toto pars continetur. regul. in toto. §. eod. Secus videtur si pars separata sit à toto: quia tunc non videtur proprie contineri. vnde qui petit centum, non videtur petere quinquaginta separatim & formaliter: vt not. Bart. in l. scire debemus. in fi. prin. de verb. oblig. dum concludit, quòd si promissisti centum, non possum petere quinquaginta tanquam promissa: quia illa pars de quinquaginta promissa non fuit, licet sub generalitate includatur: vnde quinquaginta petuntur tanquam debita, sed non vt promissa. & dixi §. in regul. non potest videri improbus. & facit gloss. in l. j. in versic. inter. §. de serui. vrba. prædi. quæ dicit declarando tex. ibi qui dicit, qui actum habet, iter habet: quod verum est quantum ad commoditatem, sed non

quòd sit seruitus: & sic iter in actu continetur ad integrandum actum, & non vt species seruitutis, prout de se separatim iter consideratur.

¶ Et secundum istud dictum Bar. esset dicendum, † quòd ille qui promittit viginti, non dicatur promittere decem separatim: cuius tamen contrarium probatur in d. §. si stipulanti. vbi si stipulanti decem responsum sit de viginti, vel e contra valet stipulatio in decem. ergo illa minor summa etiam separatim videtur promissa. & facit text. in l. inter stipulante. §. si stipulante. de verbo. oblig. vbi dicitur, quòd semper in summis id quod minus est videtur sponderi.

¶ Sed pro defensione Bar. considerandum est, † quòd ipse loquitur quando in maiori summa actus valet, quia promissa fuerunt centum: & tali casu bene dicit, quia quinquaginta non fuerunt promissa, sed includuntur ad integrandum summam de centum quæ debentur. Secus quando actus in maiori summa non valet, prout loquitur tex. in d. §. si stipulanti. & in d. l. inter stipulante. §. si stipulante. quia tunc ne actus sit inutilis conseruatur in minori summa, ex quo non potest valere in maiori summa, prout agebatur: & sic actus in minori summa ex quo non potest valere in maiori summa, conseruatur ex illa æquitate: quia in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. l. quoties. de verb. oblig.

¶ Ex quo inferri videtur, quòd de proprietate sermonis in §. si stipulanti. in maiori summa minor non continetur, quando minor separata est à maiori, per rationem Bartol.

¶ † Sed ex æquitate & per interpretationem iuris ex quo actus in maiori summa non valet, in minori summa conseruatur. & tex. in d. §. si stipulanti. nihil facit: quia ibi summa maior erat separata à minori, & distincta: quia stipulatus fuit decem vel viginti, meritò valet in decem: quia interrogatio & responsio facta fuit de decem: aliud est vbi agitur de vna summa, in qua dicendum est vt §. dixi.

¶ Secundo, regula limitatur non procedere quando constaret quòd ille qui loquitur in maiori summa, vel in eo qd plus est, non consentiret in minori. ita dicit Aret. in d. §. si stipulanti. per glo. ibi, in ver. non erit. & ad hoc alleg. tex. in l. si ita stipulatus fuero hanc summam. de verb. obl. ad idem tex. in l. cum in testamento. de verb. signifi. † vbi hæres grauat⁶us exponere centum in funere, nō potest minus exponere. & idem no. Pau. de Cast. in d. §. si stipulanti. vbi propter hoc reprobatur glo. si quæ est, in c. j. de arbit. in vj. & idem Alex. & Aret. in d. §. si stipulanti.

¶ Et hoc procedit etiā si tacite cōstaret de mente partiū. exēplū colligitur in l. ex facto. §. j. ff. de vulg. & pupil. † vbi quando est facta dispositio specialis de minori: tūc in maiori minor numerus nō includi: s. vt no. ibi Albe. Bal. Imo. & Doct. quòd qui cōsentit in maiori, nō semper cōsentit in minori: quia in minori est facta specialis positio: ideo expressum facit cessare tacitū. l. cū filio. §. filio. s. de vulg. & pup. & tex. in d. l. ex facto. §. j. inducit

inducit Dom. in d. c. j. de arbi. in vj. & ille tex. pcedit qñ fuit facta prouifio de maiori summa & minori ab eodẽ fonte, put loquit text. in d. l. ex facto. §. j. secus si à diuerfis: q̃a tũc species nõ derogat generi: vt Alex. tradit in cõs. clxxix. viso pcessu. in fi. li. v. de quo dixi s. in reg. in toto. §. eo.

¶ Tertio regula procedit prout loquit in oratione affirmatiua: secus est in negatiua: quia non sequitur, non habeo centũ, ergo non habeo vigin ti: vt patet ad sensum. & ita dicunt Bar. & Doct. in d. §. si stipulanti.

8 ¶ Sed obstare videtur, † quia negatiua potentius negat quam affirmatiua affirmet: vt no. per glo. & Doct. in c. cum dilectus. de consue. not. in l. hoc genus. de condi. & demon.

¶ Si ergo minor summa cõtinetur in maiori affirmatiue, à fortiori idẽ videtur in negatiua. Pau. de Ca. rñdet in d. §. si stipulanti. q̃ argumentũ procedit respectu temporum vel casuũ: & non in summa, in qua alia ratio videt: & hoc declarari potest, q̃ in oratione affirmatiua minor summa continetur: quia hoc tendit & ordinatur ad constituẽdum maiorem summam: non sic videtur in negatiua, quia q̃ minor non contineatur, hoc ad orationem negatiuam maioris summae nihil facit.

¶ Quarto regula fallit in casu l. si decẽ. ff. locat. in cuius intellectu Doct. laborant: sed vera videtur solutio Bal. in l. diem proferre. §. si plures. vbi dicit, q̃ regula intelligitur quãdo maior summa absolutẽ profertur: secus si respectu alicuius corporis. d. l. si decem. vbi dicitur de maiori summa respectu rei locatae. & idem Bal. in l. si. in prin. C. de sen. quæ sine. & sequitur Alex. in consi. lxxij. visa consultatione. col. pe. lib. ij. & hoc cõprobari potest, vt dicamus q̃ in d. l. si decem. locator qui dixit de maiori summa, non videtur cõsentire in minori, prout natura rei de qua agitur satis ostendit, per ea quæ superius dicta sunt. & ad hoc facit tex. in l.

9 diligenter. in prin. in ver. item si mandauero. ff. mand. vbi † qui mandat q̃ domus vel fundus vendatur centum, non videtur in minori quantitate consentire. Non obst. tex. in l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbit. in c. j. de arbi. in vj. vbi arbiter qui iudicat de maiori summa, videtur consentire in minori. Sed dic illud esse ex interpretatione legis, vt finis litibus imponatur: sed ille qui dicit de maiori, non videtur in minori tantum cõsentire: sed cõsentit in minori ad integrandũ maioreẽ summam.

10 ¶ Quinto fallit in fideiussore qui in maiori summa si obligatur pro principali, etiã in minori summa in qua erat obligatus principalis non tenetur. l. Gracẽ. §. illud. ff. de fideiuf. ibi: si fuerint in duriorem causam adhibiti, placuit eos omnimodo non obligari: id est nullo modo obli-

11 gant, † quia negatiua postposita signo vniuersali æquipollet suo contrario: vt no. Bar. in l. legitimos. §. in legitimis. ff. de legit. tu. in l. obligari. in prin. ff. de auto. tu. & no. Bar. post gl. in d. §. illud. & not. per gl. in d. §. fideiussores. in gl. j. in fi. de fideiuf. & hoc intelligit nisi iuramẽtũ interponat: q̃a facit valere actũ eo modo quo potest. l. cũ pater. §. fili? matrẽ.

vbi

A Alex. & consili. xxix. in fin. libr. vij. vbi dixi. C. M.

B Valet. Hæc veritas, & ita obseruatur. est etiam purior litera Gregor. Halo. in d. §. illud habet non omnino obligari. & ita firmiter tenendū. Carol. Moli.

vbi Bar. de leg. ij. & not. Bar. in l. si quis pro eo. col. final. verfi. viij. prohibetur. ff. de fideiuss. & tradit Alex^a. in consil. xxxij. in causa executionis. lib. j. in fin.

¶ Et etiam absque iuramento videtur quod de iure va-
let obligatio fideiussoris in minori summa in qua erat
obligatus principalis: quia hoc est in constituto: vt est tex.
in l. hætenus. in fin. ff. de constitu. pecu. Non obstat quod
loquatur in constituto: vt dicit Bar. in d. §. illud. quia non
videtur quod ratio diuersitatis assignari possit. & ad hoc
facit tex. in d. §. illud. vbi generaliter dicitur, quod in om-
nibus qui pro alijs obligantur si in duriorem causam
adhibiti sunt, placuit eos omnimodo non obligari: nam
si illud dictum negatiuum intelligeretur generaliter etiā
respectu minoris summae in qua obligatus erat principalis, hoc non ef-
fet verum in omnibus qui pro alijs obligantur, prout tex. ibi dicit: quia
in constituto hoc non esset, d. l. hætenus. §. fin. vt ergo illud dictum ne-
gatiuum verificetur in omnibus qui pro alijs obligantur, prout tex. vni-
uersaliter loquitur, est necessarium dicere, quod illud dictum negati-
uum intelligatur & referatur ad duriorem causam, ita quod in illa du-
riori causa in qua principalis non est obligatus, nullo modo fideiussor
obligetur: sed per hoc negatur quin obligetur in minori summa in qua
erat obligatus principalis, & hoc etiam suadet per rationem Inris-
consulti ibi, qui considerat causam duriorem: vnde quatenus agitur de
causa duriori, illud dictum intelligitur: quia dictum à ratione debet re-
gulari. l. adigere. §. quantum. de iure patron. Sed cum durior causa cesset
in minori summa pro qua principalis tenetur, in illa minori summa vi-
detur fideiussor obligari. & ita videtur de iure, licet Doct. aliter dicant.
¶ Sexto fallit in casu. c. cui de nō sacerdotali. §. si. de præbē. in vj. ¶ si man-
datū prouideri alicui de præbēda certi valoris, de præbēda minoris valoris
etiā illo volēte prouideri nō pōt: quia mandatū debet diligēter obser-
uari, & nō habet locū nisi in casib⁹ expressis. & per illū tex. dictū fuit in
reg. nō debet. §. eo. ¶ qd in mandatis nō valet argumentum de maiori ad
minus: & pariter nō valet argumētū de maiori quātitate ad minorem valo-
rem beneficij, per rationē quæ ibi assignatur: quia mandatū debet dili-
genter obseruari. & facit text. in c. si. de verb. sig. & in l. si pupillorū. §. si
prætor. ff. de rebus eorum. vbi mandatū prætoris ad vendendum, nō ha-
bet locū in obligatiōe quæ minoris est præiudicij: & hoc videt̃ pcedere
in mādato superioris, prout iurā s. allegata loquitur. Secus videt̃ in mā-
dato priuati: quia illud impleri potest in æquipollēti. l. si quis mihi bona.
§. sed quid si mandauit. ff. de acqui. hære. in l. fin. §. si. ff. mand. in prin. &
in l. si ultra. C. de fideiussō. & loquuntur ista iura inter priuatos. Secus vi-
detur in mandatis superiorum: per supradicta. Sed tamen ista differētia
non

15 non videtur habere rationem diuersitatis: quia mandatum ita in superioribus sicut in priuatis regulatur à voluntate mādantis: vnde in quolibet mandato debet perscrutari voluntas eius qui mandauit: & ideo in d.c.cui de non sacerdotali. considerandum est. quia ibi voluit papa prouidere alicui specialiter de beneficio certi valoris, & in minori valore non esset illi prouisum, prout papa cogitauit, & facit quod not. Petr. de Ancha. in d.c.cui.

16 Septimo fallit in testibus deponentibus super valore rei: quia dixit de maiori summa, non videtur in minori consentire: vt not. docto. post Io. And. in c. de arbit. in vj. col. j. ver. sed quid si actor. in fi. cum si. vt tradit Alex. in l. j. in §. si stipulanti. de verb. oblig. in l. qui quartam. de leg. j. & in l. inter pares. de re iudic. & latè Alex. in consil. lxiiij. visa consultatione. lib. ij. & Aret. in consil. lxxv. in praesenti consultatione.

In §. Nemo alienae rei. Argumenta.

- 1 Satisfactio quid sit.
- 2 Defensor etiam immobilia possidens, satisfacere tenetur.
- 3 Defensor alterius quando admittatur sine satisfactione.

N E M O alienae rei expromissor idoneus uidetur, nisi cum satisfactione.

¶ E T ista est regula antiquorum: vt not. glos. per illum text. in §. ij. vertic. quia nemo. instit. de satisfda. ad idem text. in l. qui proprio. §. qui alium. §. de procu. facit tex. in l. recte defendi. §. de iudi. in l. haec autem. §. recte defendi. ex quib. causis in posses. eatur. l. item ait praetor. in fi. §. ex quibus causis maio. j. eod. l. qui rem.

¶ Et ista regula procedit etiam si sit filius qui velit patrem defendere. l. filius familiars. §. eodem.

1 ¶ Et satisfactio dicitur, quando quis facit aliquem securum datis fideiussoribus. l. j. in fi. §. qui satisfd. cog. idem econtra si pater filiam defendat. l. & ideo. §. si filius familiars. §. rerum amot.

¶ Secundo ampliatur etiam in procuratore qui haberet mandatum. l. si ad defendendum. §. iudic. sol. & in l. j. C. de satisfdan.

2 ¶ Tertio ampliatur etiam si defensor possideret immobilia: quia tamē tenetur satisfacere, vt not. Bar. in l. sciendum. §. tutores. §. qui satisfd. cog. Et etiam si locupletissimus sit defensor, satisfacere tenetur. l. minor. §. si. cum duabus legibus sequentibus. §. de procu. & hoc videtur procedere, quia lex ita procedit disponendo: aliter secus videtur, per ea quae tradunt Alex. & Moder. in l. j. ff. qui satisfd. cog. & in l. qui rem. j. eod.

3 ¶ Et regula ista secundum gl. limitatur, nisi quis susciperet defensionē alterius allegando causas absentiae: quia tunc admittitur sine satisfactione: vt gl. hic dicit, quae est sing. secundum Paul. de Cast. in d. l. filiusfam. post gl. ibi: & Bar. etiam illam sequitur in l. si verò. §. de viro. in fi. §. sol.

mat. & not. Bar. in l. pen. §. ad crimen. col. pen. de pub. iudi. cum simil. vt tradit Alex. in l. filiusfamiliās. in princ. Et hoc procedit in causa criminali, vbi agitur de vtilitate publica. vt no. Bar. in l. vbi pactum. col. pen. C. de transac. & in l. seruum quoque. in §. publicē. col. si. de procur. & ibi rationem efficacem adducit: quia cū iudex debeat suscipere defensionem pro innocentia absentis. l. si non defendatur. §. de pœnis. & in d. §. publicē. pariter videtur q̄ quilibet alius defensor pro innocentia absentis possit comparere & debeat admitti: vt no. Inn. in c. veniens. de accu. & not. Anto. de But. in c. cū parati. de appel.

¶ Et secundū istam conclusionem latē fuit consultum per do. Anton. Rosel. in consil. inserto inter consilia Barth. Vero. in consil. xlvj. quidam d. Zacharias. cum consilijs quampluribus successiue ibi sequentibus. & idem dicitur in consil. lxxij. primum dubium. in princ. inter dicta cōsilia Bartho. Veron. & idem dicit Corn. pluries se consuluisse in consil. ccij. pro decisione. in prin. lib. j. & ita reperitur in consil. xvij. licet moris sit. lib. iij. & in consil. cclxxij. visa inquisitione. eo. lib. iij. & hoc procedit in causa criminali, & in satisfactione, & iudicato soluendo, prout loquitur gloss. hic, & doct. in locis præalleg. secus in causa ciuili secundū Paul. de Cast. in d. l. filiusfamiliās. & ita finaliter Alex. ibi residet. Et de isto executore quomodo admittatur, not. Bar. in tract. ad reprimen. in verb. neglexerit. & in l. quæsitum. de iud. cum sim. vt tradit ibi Alex. Et alias limitationes ad istam regulam tradunt Aug. Alexā. & Moder. in d. l. filiusfamiliās. & Moder. in l. exigendi. in prin. C. de procur.

In §. Pupillus. Argumenta.

- 1 Pupillus quando per patientiam non obligetur.
- 2 Furiosus consentire non potest.
- 3 Pupillus agere potest ratione iniuriæ sibi illatæ.
- 4 Pupillus quantum ad primum decretum pati dicitur.

PUPILLVS pati posse non intelligitur.

¶ NAM in casibus in quibus patientia inducit consensum, & patientibus infertur præiudicium: vt in l. decreto. de aqua plu. arc. cum si. alleg. in gloss. in illis casibus non obligatur pupillus, vt hic dicitur. adde textum in l. qui ad certum. §. locati. vbi ex patientia contractus locationis renouatur: quia ex patientia tacitus consensus arguitur: † & hoc non habet locum in furioso qui consentire non potest, vt ibi dicitur: & pariter nec in pupillo qui non potest consentire: quia per patientiam non videtur consentire qui consentire non potest: vt dicit tex. in l. si tibi. §. vnus. de opt. leg. & ideo pupillus præsens pro absente habetur. l. si pupillus. ex qui. cau. in pos. ea. vnde cū pupillus non possit cōtrahere societatem expressē. l. & in conditionibus. ff. pro socio. pariter nec tacite contracta videtur: vt not. Angel. in consilio lx. morte dicti filij. in principio. not. Bartolus in l. Titium & Mauium. §. altero. de administ.

tut.col.ij.in l.si patris.col.fi.C.commu.vtriusq; iudi.de quo dixi in consi.xxj.Rom.cōsi.cccxiiij.quo ad primum.in vj.dub.And.Sicu.in consi.xxxj.col.ij.lib.j.

¶ Et regula intelligitur quantum ad hoc vt pupillus non obligetur: sed respectu iniuriæ quæ sibi inferatur,pupillus pati dicitur,vt agere possit actione iniuriarū. l.illud. §.de iniur.alleg.in glo.vbi dicitur,quod pupillus dicitur pati iniuriam, licet illam facere non possit. Et prædicta habent locum nisi pupillus sit proximus pubertati: quia tunc obligatur ratione furti, & iniuriæ.l.pupillum. j.co. de quo ibi videbimus.

¶ Vltimotetiam pupillus dicitur pati quantum ad primum decretum quod contra ipsum interponitur si non defendatur.in l.apud Iulianum. §.fi. §.ex quib.cau.in pos.ca.in l.si pupillus.de priuil.credi.de quo Roma.in consi.ccccliiij.in re præsentī.no.Bar.in l.j. §.sufficit. §.de admi.tuto.circa fin.

A Pupillus. Ad de eūde & quæ ibi posui i apo fil.in l.fere in omibus. §.eo.

In §. Vbi verba. Argumenta.

- 1 Alternatiua ad sui veritatē regit alterutrā partē esse verā.
- 2 Copulatiua vtrunq; copulatorum requirit esse verum.
- 3 Verba si nec cōiuncta sunt,nec disiuncta,quæ sint accipiēda.
- 4 Punctum loco copulæ habetur in oratione soluta.

VBI verba coniuncta non sunt, sufficit alterutrum esse factum.

¶ Ad declarationem tres conclusiones firmari possunt.

- 1 ¶ Prima,† quod in alternatiua^b sufficit alteram partem esse veram:vt in regu.in alternatiuis.de reg.iu. cum si.vt dixi in c.inter cæteras.de rescrip.in iij.not.
- 2 ¶ Secunda conclusio,† quod ad verificationem copulæ requiritur concursus copulatorum.l.si hæredi plures.de condi.insti.cum simi.vt dixi in c.ij.col.iiij.de rescrip.
- 3 ¶ Tertia cōclusio videtur secundum regulam hic,† quod vbi verba non sunt coniuncta nec disiuncta, ex mēte pronuntiantis vel disiuncta vel coniuncta accipiuntur:vt dicit tex.in l alienationis verbū. §.fi.de ver.sig. & si de mēte pronuntiantis nō apparet, sufficit alterum fieri,vt hic dicit. Et ad hoc facit quia in obscuris,quod minimū est, inspicitur. §.eo. l.semper. & not.per gl.hic.

¶ Contrarium tenet glos.in l alienationis.præalleg. §.fi. quæ dicit, quod in dubio coniuncta præsumitur.per l.tripli ci. §.videamus.de verb.sign.vbi probatur, quod in oratione soluta punctus est loco copulæ,† not. per glos. in l.pretia rerum.

B Alternatiua. Adde Fel.in c. inter cæteras: col.fi. hic alle. q ponit regulā cū suis fal. Dy. & Doc.in reg. i alterna.hic al leg. & ibi eius addi.sup verb. satis. & ver. ad impleri. & circa nota. q. q. i ponit do. Phil. in d.c.inter cæteras.verf. postrem, adde Iaso. in l si se non obtulit. §. si ex cōuentione. in ij.col.in ver.te nendo tm. §. de re iud. H.C. c Copulæ. De ci.in rubri.in prin. §. si certū peta. l. c. j. vbi dixi. C.M.

rerum. ad leg. Falc. cum si. vt tradit Alex. col. ij. in l. placet. in fi. C. de sac. sanc. ecc. Imo. in l. cum testamēto. §. hæc verba. in fi. §. de hære. insti. in l. si ita quis. post Ang. eo. ti. ¶ Sed potest responderi q̄ ibi in d. §. videamus. constabat de mente propter subiectam materiam. & aliter respondet Dy. in reg. in alternatiuis. in fi. eo. ti. in vj. & no. Bar. in l. stipulationes non diuiduntur. in vij. de ver. obl. & in l. re coniuncti. in iij. opp. de lega. iij.

In §. Mulieribus. Argumenta.

- 1 Mulieribus quando subueniendum.
- 2 Deceptis subuenitur, non autem decipientibus, & nu. 3.

MULIERIBVS tunc succurrendum est, cum defraudantur: non t̄ ut facilius calumnientur. 1

¶ AD idem tex. in l. ij. §. verba itaq. ad Velleia. alleg. in gl. ibi, t̄ mulieribus deceptis, non decipiētibus iura optulantur. Adde tex. in l. si sine. in l. for. minis. C. ad Velleia. in l. si decipiēdi. §. ad Velleia. facit tex. in l. si in alteri. C. si mi. se ma. di. & in l. si p̄baueris. C. si res alie. pig. da. sit. t̄ Et generaliter dicitur q̄ deceptis, & non decipientibus 3 iura subueniāt. c. cum vniuersorum. de rer. permu. in c. inter dilectos. de don. no. Ang. in consil. clx. dñā Catharina. col. pe. & quod not. Fulg. in consil. lxxj. dñā Catharina. col. fi. Alex. in cōsi. clxx. viso processu. col. pe. in ver. plus dico. li. iij. Et facit qđ no. Guil. de Cu. in l. qui iurasse. in prin. §. de iureiur. limitando illum text. cum simi. vt tradit ibi Alex. Et limita d. l. si in alterius. vt per Rom. in consil. xij. viso facto. col. fi. ver. respondendum est breuiter.

In l. Pupillum. Argumenta.

- 1 Pupillus quando dicatur pubertati proximus.
- 2 Doli capaces qui præsumentur.
- 3 Pupillus pubertati proximus pro furto & iniurijs tenetur.
- 4 Pubertati proximus ex delicto & iuramento obligatur.
- 5 Pubertati proximus ne ad pias quidem causas testari potest.
- 6 Testari potest pubertati proximus, si statuto inducatur.

REGVLA CXI.

PUPILLVM qui proximus sit pubertati, capacem esse & furandi & iniuriæ faciendæ.

¶ VIDENTVM est de duobus. Primo quando dicatur pupillus proximus pubertati. Secundo, in quibus casibus ex delicto teneatur.

¶ Circa primū dicit gl. hic, t̄ q̄ mascul⁹ à x. anno cū dimi
dio

A dio suora dicitur proximus^a pubertati: in fœminis, in
B nono^b cum dimidio: vt etiam not. per glos. instit. de in-
 uti. stipu. in §. pupillus. in ver. proximus. & in l. j. §. de no-
 ua. in glos. fi. & Barto. ibi sequitur, & ita communiter te-
 netur, vt dicit Ange. Aret. in d. §. pupillus. idem glo. in §.
 in summa. in ver. proximus. & ibi Aret. instit. de obliga.
 que ex delict. & Bald. idem tenet in l. si quis in tantam.
 col. ij. C. vnde vi. Non omitto tamen quod Salic. in l. im-
 punitas. C. de pœnis. declarando dicit verum esse quod di-
 citur de proximo pubertati habito respectu ad infantia:
 quia minus distat à pubertate, quàm ab infantia. Sed per
 hoc non infertur quod sit doli capax: & ideo secundum
 eum, cum non sit hoc determinatam à iure, arbitrio iudi-
 cis committitur. l. j. ff. de iure delib. & idem Anto. de Bu.
 in c. attestaciones. de desponsa. impuber. Abb. refert in c.
2 continebatur. de desponsa. impube. † Et doli capaces sunt
 qui sunt prope pubertatem: vt dicit text. in l. apud Cel-
 sum. §. si quis non tutor. vers. denique Iulianus. de excep.
 doli. Et cum hoc non sit declaratum, arbitrio iudicis re-
 linquitur: vt concludit Ioan. de Ana. in c. j. de delic. pue.
 & ad hoc facit, quia etiam proximus infantia potest esse
 doli capax, imo etiam infans: vt not. per glos. in d. c. j. de
 delict. puero. & Abb. ibi, & in hoc tota vis consistit: ideo
 cum in hoc certa ætas firmari non possit, debet arbitrio
 iudicis declarari. Et ad idem facit, quia text. hic cum si-
 mil. loquuntur de proximis pubertati simpliciter: ergo
 debent intelligi simpliciter, & non respectu infantia. &
 ad hoc facit quod not. Bal. per illud tex. in l. excipiuntur.
 supra ad Sillan. vbi inquit, quod illa distinctio de proxi-
 mo infantia vel pubertati, non habet locum in delictis
 atrociter puniendis: quia tunc ille dicitur proximus pu-
 bertati, qui parum distat à pubertate, per illum tex. Sed
 certe ratio Bal. videtur pariter in casu nostro procedere:
 quia text. etiam simpliciter loquitur de proximo puber-
 tati, ibi: qui proximus sit pubertati. & eodem modo alia
 iura loquuntur: & cum ista proximitas non sit determi-
 nata, consonat quod arbitrio iudicis intelligatur, per
 supradicta.

3 † Circa secundum regula hic ponitur, † quod pupillus
 proximus pubertati obligatur pro furto & ratione iniur-
 ria: & idem dicitur in l. impuberem. supra de furt. & gl.
 ibi dicit idem esse in quolibet delicto. facit tex. in l. non.

A Proximus.
 Ias. auth. sacra
 mēta puberū.
 C. si aduer. vē-
 di. l. properan-
 dū. §. & si qdē.
 C. de iudi. Soc.
 l. j. §. adipisci-
 mur. de acqui.
 pos. C. M.

B Nono. Sed
 quod solū in se-
 mestri ante pu-
 bertatē, tenet
 Io. Igneus latē
 l. j. §. impubes.
 nu. 10. cū seq. §.
 ad Silla. C. M.

excipiuntur. supra ad Sillan. & no. per gloss. & Bar. in l. si quis in tantam. C. vnde vi.

¶ Et ista distinctio etiam adhibetur in contractibus: vt probatur in §. pupillus. insti. de inuti. stipu. no. per glo. in l. j. §. de noua. declarando vt ibi per Bar. & Ange. Aret. in d. §. pupillus. Sic etiam proximè cingendus habetur pro cincto. l. p. de testa. mili. Sicut proximus ad pubertatem habetur pro pubere.

A Iuramento.

Nō sequit̃, sed potius sequit̃, q̃ puniendus est si temerè iureret, & huic morbo assuescat. nā & hoc planè delictum est. & diligēter curāda est disciplina morū etiam in iunioribus a rectorib⁹ Reip. vt p̃ Arist. Politi. lib. viij. male ergo inferūt Doct̃ de obligatione pœnæ seu coercitione p̃ etatis modo, ad ciuile ṽt aliā obligationē, alioq̃n eque colligi. posset. q̃ si obligari potest ex delicto ergo ex contractu, quod est falsum. C. M.

¶ Pias. Idē no. Ias. in l. rescripta. C. de prec. imp. of. col. fi. c Dispensari. Adde Ias. in l. rescripta. C. de prec. imp. of. col. fin. in ver. cōcludendo pu to, &c.

¶ Et per istum tex. cum simi. in quibus dicitur quod proximus pubertati obligatur ex delicto, pariter inferitur q̃ obligetur ex iuramento: a vt not. Bart. in auth. sacramenta puberum. C. si aduer. vend. cum simi. vt tradit Alexan. in l. qui iurasset. in princ. de iureiur. & latè Moder. in authen. sacramenta puberum. & hoc communiter tenetur secundum Abb. in consil. xxxix. duo sunt. in lib. j. & idem Abb. in consilio cvij. illud in effectu. lib. ij. Fulgos. consilio ccxxvij.

¶ Adde tamen quod ista æquiparatio de proximo pubertati ad pupillū non semper procedit: patet, quia licet pubes testari possit. l. qua ætate. de testamen. tamen proximus pubertati non potest testari etiam ad pias b causas: a vt not. Barto. in l. j. in ij. q. de sacrosanc. eccle. cum simi. vt latè tradit Andr. Sicul. in consil. lvij. lib. j. Aret. in d. l. fin. in fin. C. de testa. mili. Benedict. Capra consil. lxxxv. cum viso. & Philipp. Fran. in rub. de testa. in vj. in iij. q. Et aduertendum est: quia in pupillo proximo pubertati videtur quod possit dispensari. c vt no. Ang. & Alex. in l. si. C. de test. mil. & secundum Bar. in l. si quæramus. §. de testa. valet statutum, t̃ quod proximus pubertati possit testari, c de quo And. Sicu. in consil. xix. col. vj. lib. j.

¶ Vltimo not. quod licet pupillus obligetur ex delicto tamen pœna mitigari debet: vt dixi supra in regu. ferè in omnibus. supra cod.

In §. In hæredes. Argumenta.

- 1 Actiones pœnales quot modis extinguantur.
- 2 Cadauer ad furcas suspendere non licet.
- 3 Hæres non tenetur ex delicto defuncti, nisi de eo quod ad se peruenit.
- 4 Pœna iure ipso imposita defuncto, transit ad hæredes.
- 5 Lite cum defuncto contestata, transit processus ad hæredem.
- 6 Hæres quibus actionibus teneatur ratione hæreditatis.
- 7 Pœna quando in hæredem transeat lite non contestata.

IN haeredes non solent actiones transire quæ pœnales sunt ex maleficio: ueluti furti, damni, iniuriæ, ui bonorum raptorum.

¶ AD idem tex. in §. nō autē omnes. in l. i. de perpet. & temp. act. & in l. j. §. de priua. delic. & ad hoc facit, † quia per mortē, delictū & pœna extinguitur. l. defuncto. de pu. iud. l. in senatus. §. si propter mortē. §. ad Turp. & in l. fin. C. si reus vel accus. mor. fue. & ideo post mortē quis accu sari non potest: secundū Dyn. in c. quorundam. cum si.

2 ibi alleg. in gl. † unde non est licitum cadauer mortui ad furcas suspendere: ut dicit Angel. in l. ij. ^a in vers. ultimo scias. C. qui testam. fac. pos. post Pet. & Cyn ibi.

^A In l. ij. Vbi post Alexā. vi. de latē. Iaso. in ij. not. qui po nit etiam casus in quibus ca dauer potest puniri. & Hip. de Marfil. in l. si. in vj. col. in vers. item cri mina. §. de que stionibus.

¶ Et idem Angel. in l. defuncto. dicit, q̄ errant assessores qui in defunctos faciunt executionem pœnæ capitalis, & q̄ caueant, quia possent conueniri in syndicatu, tāquam inferentes iniuriam cadaueri. l. j. §. quoties. §. de iniur.

¶ Et idem Ang. in l. si. C. si reus vel accu. mor. fue. in prin. & sequitur Imol. in l. qui à latronibus. §. si quis. col. v. de test. & idem tenet Bal. in l. j. col. j. C. ne ex delic. defunct. cum sim. ut tradit Alex. in d. l. ij. col. si. C. qui testa. fa. pos. Ang. Aret. in tract. Malef. in ver. qui iudex videns. col. vj.

3 ¶ Et reg. ista limitatur primo nō procedere in eo qđ ad hæredem ex delicto defuncti peruenisset, quia pro eo te netur heres, & cōueniri potest. l. in hæredē. §. de calū. l. in hæredē. §. de dolo. cū si. alleg. §. in reg. sicuti pœna. §. eod.

¶ Et ratio ibi naturalis allegatur: quia sicut hæres non te netur ad pœnam ex delicto defuncti: ita pariter ex tali delicto lucrari non debet.

¶ Et quia solum consideratur q̄ hæres non lucretur, pro eo quod ad eum peruenit, datur actio in factum, & non actio quæ sonet in delictū. l. j. §. fin. de vi & vi ar. & in l. j. §. si. §. vbi bo. rap. vbi pro eo quod ad hæredem peruenit, non datur actio vi bonorum raptorū: quia putauit prætor sufficere conditionē ad istum effectū ne hæres lucre tur. Et sufficit ad hæredem peruenisse, quia tenetur: licet illud consumpserit. l. videamus. §. quod met. caus.

¶ Et tali casu obligatur etiam hæres hæredis, dato quòd ad eum nihil peruenierit. ut est text. nota. in l. videamus. quem ad hoc Angel. dicit sing. & in d. l. j. in fi. ne ex deli. ctis defunct.

4 ¶ Secūdo q̄ reg. fallit, si pœna ipso iure defuncto imposita

▲ Canonico. Petr. de Anch. ca. peccatū. de regu. iur. in vj. consil. ccccj. col. i. Alex. consil. iij. col. x. li bro ij. Bertac. tract. gabella. part. ij. q. xxj. Ias. l. fi eum. §. qui iniuriarū. in fin. col. j. §. si qs cau. Tamen Panor. in d. ca. fi. de sepult. & in rep. c. ecclesia. col. vij. de constituti. sequitur ius ciuile, dicens canonicū nō differre, & bene dicit, sed malē intelligit, accipiens ius ciuile vt hactenus omnes intellexerūt. Ego nōne dico, has leges ciuiles de non transmissione actionis ex delicto de pœnalibus intelligendas, nō autem de rei persecutorijs, vt suo loco plenius dixi. Et idē q̄ Panor. sentit Carolus Rui. consil. xx. lib. iij. C. M.

▷ Pars. idem econtra quando qualitas ad iecta conuenit toti: & quando

fit: q̄a tūc trāsit ad hāredē. vt no. Bar. in d. l. j. de priua. delict. per l. Caius. §. ad Sillan. & in l. commissā. de public. & idem Ang. in d. l. j. C. ne ex delict. defun. col. j. versic. addo tibi alium casum. alleg. etiam l. fi. §. de his qui mort. sibi consci. & idem Bal. ibi alleg. c. j. de homic. in vj. ad idem rex. in l. iij. §. quod autem. & ibi Bar. §. quod quisq; iur. Et hoc limitatur: vt per Imol. in c. fi. col. viij. de donat.

¶ Tertio fallit, si lis contestata sit cum defuncto. d. l. j. C. §. ne ex delict. & in §. pœnales. insti. de perp. & temp. act. & not. Bar. in d. l. j. de priua. delict. vbi rationem adducit. Et hoc procedit in actionibus ciuilibus quæ dantur ex delicto: secus est in criminalibus & publicis iudicijs, in quibus hāres non tenetur nisi data fuerit sententia. l. ex iudiciorum. §. de public. iud. not. Bar. in d. l. j. C. ne ex delict.

¶ Quarto regula intelligitur quando pœna imponitur per modum agendi: secus si per modum excipiendi: q̄a tunc pœna transit in hāredem etiam lite non contestata. l. iij. §. quod autem. §. quod quisque iur. secundū vnū intellectum. & not. Ang. in d. l. j. C. ne ex delict. defunct. colum. ij.

¶ Quinto reg. procedit de iure ciuili. Secus est de iure canonico. c. fi. de sepul. vbi gl. & in c. in literis. de rap. vbi gl. de quo latē ibi insistit Io. de Anan. qui omnes alios refert. & adde Domin. in consil. iij. super dubio præmisso.

¶ Et de successore in benefic. not. Cardi. in consil. cxxxij. pro discussione. in prin. & aliæ limitationes colliguntur ex doctrina Bar. in d. l. j. de priua. delict. & Ang. qui etiam plenē loquitur in d. l. j. C. ne ex delict. defun. & tradit Angel. Aret. in d. §. nos omnes autem. insti. de perp. & tem. actio. & Io. Bertac. in tract. suo de gabel. in iij. libr. colū. penul. & fina.

REGVLA CXII.

NIHIL interest, ipso iure quis actionem non habeat: an per exceptionem infirmetur.

¶ De ista regula dictū fuit in regula, nō videt̄ cepisse.

In l. In toto. Argumenta.

1 Pars cum toto dupliciter consideratur.

2 Totum vniuersale qualiter se habeat ad patem subiectiuam.

3 Plebs à populo differt, veluti species à genere.

REGVLA CXIII.

IN TOTO & pars^b continetur.

EADDEM

- A** ¶ **E** ADEM regula^a habetur in regula, in toto. cod. ti. in vj. cum si. ibi in gl. allegatis. & facit regula j. eo. sem per in generalibus specialia insunt.
- ¶ Et hoc propriè. l. si quis cum totum. in prin. vbi Soci. Et hoc idem dicit Bal. de specie contenta sub genere. in l. ij. C. de iure aur. annul.
- I** ¶ Et ad declarationem reg. no. q. pars & totum consideratur dupliciter: vt not. Bar. in l. si mater. §. si inter. de excep. rei iudi. Quædam est pars integralis & totum integrale. Quædam est pars subiectiua, alia quantitatiua, & eodem modo totum vniuersale, totum integrale & pars integralis est, prout in domo quæ constat ex solo, pariete & recto. l. eum qui ædes. §. de vsucap.
- ¶ Et eodem modo in vsufructu qui dicitur pars integralis fundi: quia proprietates cum vsufructu facit plenum dominium: vt no. per gl. in l. rectè dicimus. de ver. sign.
- 2** ¶ Et per gl. & in l. iij. §. de vsufruc. ¶ Totum verò vniuersale & pars subiectiua dicitur, prout est genus & species, quo casu posita specie ponitur genus: sicut si dicatur, est homo, ergo est animal: non sit in toto integrali, quia ad positionem partis non sequitur totum: vnde posito pariete, non sequitur domus: & posito vsufructu. non sequitur ergo dominium: vt no. per gl. in d. l. rectè diximus. no. Bar. in d. §. si inter. & latius Bar. in l. re cōiuncti. col. iij. ver. quarto dubitauit. de le. iij. & in l. qui vsufructum. de ver. obl.
- ¶ Et hoc modo declaratur tex. insti. de iure natu. §. plebs.
- 3** vbi dicit, quòd plebs differt à populo, tanquam species à genere: nam posita specie ponitur genus, & tamen posita plebe non ponitur populus. nam ibi loquitur de toto integrali, quo casu non valet argumentum: quia plebs non est pars populi subiectiua, sed integralis: vt dixi in l. ij. §. j. §. si cer. pe.
- ¶ Et ad regulam hic illa in vtroque toto videtur habere locum: quia in toto integrali, domus, paries, & solum continentur: & in pleno dominio vsufructus continetur: & in toto vniuersali generis species comprehenduntur. l. hoc legatum. l. si chorus. de leg. iij. l. si ita. §. de vsu & habit. & in regula, semper in generalibus.
- ¶ Et regu. intelligitur q. continetur in effectu per viam comoditatis, & non formalitatis: vt dixi. §. in reg. in cod. & not. Dy. in ead. regu. in toto. eo. ti. in vj. vide Ang. in d. l. qui vsufructu. de verb. obl. vbi bene distinguit de toto.

non, possumus dicere q. magis de vna pte videat intellectum, quàm de altera, vt incertitudo viter. tex. est cū gl. in l. vxori. i. prin. §. de legat. iij. H. C.

A Regula. Fallit posita alternatiua inter totum integrale, vel quantitatiuum & suā partē. l. j. secundū lecturā secundam. & ibi Bartho. Soci. §. de re. du. C. M.

IN obscuris inspicitur solet quod uerisimilius est, aut quod plerumque fieri solet.

¶ I S T A regula declaratur in l. 5. eod.

In l. Si quis obligatione. Argumenta.

- 1 Pecuniam accipere, & obligatione liberari, paria sunt.
- 2 Simonia in remissione debiti potest committi, sicut in datione.
- 3 Dare & remittere paria sunt.
- 4 Remittens debitum non liquidum, facere potius quam dare dicitur.
- 5 Remissio ob aliam causam non dicitur donatio.
- 6 Remittere loquendo proprie non est dare.
- 7 Dare quid sit.
- 8 Remittens dare dicitur, si pecunia non fuit solutioni parata.
- 9 Insinuatio requiritur, quando ex causa donationis quid remittitur.

REGVLA CXV.

SI quis obligatione liberatus sit, potest uideri cepisse.

¶ E T gl. ponit exemplum in l. qui etiam. 5. de calum. vel paria sunt, quod quis pecuniam acceperit, vel obligatione liberatus sit. & adde q¹ tex. in c. veniens. el. j. de testib. vbi simonia committitur in remissione debiti sicut in datione. & idem habetur viij. q. iij. c. talia. ¶ Et sic paria² sunt, dare vel remittere. ad idem tex. in l. si fundum. §. Titio fundum. de leg. j. in l. si mulier. 5. de cōdictio. ob caus. not. Bar. per illum text. in l. peculium. la. j. in prin. de pecul.

¶ Et per gl. in l. si interim. in ver. donationis. vbi Bal. C. de sol. facit tex. in l. iij. §. si stipulanti. de dona. inter virum. in l. promittendo. §. j. in l. i. cet. in prin. de iure dot.

¶ Et conclusio 5. facta intelligitur quando ex tali remissione aliquid acquiritur illi cui fit remissio: prout iura 5. alleg. loquuntur: secus si nullū cōmodum parti acquiratur, ut quia exceptio declinatoria remittatur: ut not. Abb. in c. veniens.

¶ Secundo limitatur ¶ quando remissio fit non debito liquido: secus si³ debitum non sit liquidum, sed dubiosum: quia tunc ille qui remittit dicitur potius facere quam dare: ut idem Abb. dicit in d. c. veniens. & glo. Barto. in l. actione. 5. de transac. cum sim. ut Alex. tradit in d. l. si mulier.

¶ Tertio limitatur, nisi remissio facta sit de debito pœnali ex delicto: ut declarat Bal. in d. l. si mulier. in fi.

¶ Quarto ¶ nisi facta sit remissio ob aliam causam: quia tunc nō videtur⁴ donare, qui remittit: ut not. Paul. de Cast. in l. contra iuris. §. j. 5. de pact. in versic. item nota.

Quinto

¶ Quinto & ultimo conclusio declaratur procedere lar-
 5 go modo improprie. Sed t^r proprie & vere^a remittere non
 A est dare. l. Iulia. de condi. & demon. vbi conditio^b dandi
 B x. hæredi, non dicitur impleta per acceptilationem, sed
 quasi extiterit conditio legatum debetur. & ad hoc facit,
 quia dare est accipientis facere. §. sic itaque. instit. de acti.
 & hoc non verificatur in remissione.

¶ Et quādoq; licet dare, & donare, & nō remittere: vt per
 gl. in c. statutū. §. notariū. in ver. remissione. de rescrip. in
 vj. quia facilius fit remissio, quā donatio: vt no. Bar. in l. si
 6 duo. de verb. obl. t^r Et ista limitatio procedit nisi pecunia
 parata fuisset solutioni: quia tūc ille qui remittit, dare in-
 telligit: quia pecunia fingitur sibi data & reddita. l. singu-
 laria. §. si cert. per. & ita dicit Pau. de Cast. in d. l. Iulia. per
 tex. in l. si sponsalibus. §. j. in fi. §. de iure dot.

¶ Socin. ibi dicit in d. l. Iulia. quōd illa loquitur in specie
 debita, quia ancilla ibi erat debita in specie: sed nos loqui-
 mur in quantitate pecuniæ, quæ licet sit parata solutioni,
 non erat debita quia erat debitum in genere.

¶ Sed tamen idem videtur dicendū in quantitate: quia li-
 cet illa quantitas nō esset debita, tamē ex quo erat para-
 ta solutioni, videtur producere eundem effectū, quia eius
 solutione debitor liberatus fuisset. Aliter tamē cōcluden-
 dum videtur: vt dicamus q^d quantum ad factū, remittere
 nō est dare. & isto respectu conditio dandi, ex remissione
 p^r impleta habet: quia verē actus solutiōi nō interuenit.

¶ Sed quo ad affectum videtur ex quo nullum interesse
 considerari potest inter solutionem & remissionem de-
 biti liquidi. isto respectu remittere videtur dare. & ad hoc
 facit tex. in d. l. si fundum. §. Titio fundum. vbi conditio
 dandi quæ debet impleri in forma specifica, dicitur im-
 pleta per remissionem.

7 ¶ Ex supradictis inferitur secundum glo. hic, t^r quōd in re-
 missionem facta ex causa donationis requiratur insinua-
 c tio^c: & not. Barto. in l. Modestinus. §. de dona. cum simil.
 vt tradit Alex. in l. si mulier. §. de condi. ob caus. & in l. cre-
 ditori. C. de pact. vbi dicit istam esse communem opin. &
 dicit Ange. in l. pacta quæ contra. C. de pact. quōd vidi ita
 iudicari Perusij. & notat Bald. in consil. ccj. p^rasupposito.
 libr. iij. & in consil. cxxxj. primo queritur. eodem libr. iij.
 & Alex. in consil. cxxxvij. in causa & lite. circa fin. libr. ij.
 And. Sicul. in consilio xlj. charta fin. colum. j. & libro j. &

A Verē. Idem
 Felyn. in c. ve-
 niens. el. j. de te-
 sti. j. col. & re-
 mittere litem
 non est dare.
 ita Bal. in l. j. C.
 de bonis mate.
 in j. colū. sequi-
 tur Iaso. in l. si
 pro fundo. C.
 de transact. pe.
 colū. remittere
 tamen rem vel
 actionem bene
 est dare: vt ibi
 per eos. & per
 Ias. in l. si mu-
 lier. hic alleg.
 Hieron. Cbuc.

B Conditio. Ad
 de Iason. in l. si
 fundum sub cō-
 ditione. §. Ti-
 tio. de leg. j.)

C Insinuatio.
 Idem Io. Imol.
 in l. Aquilinus.
 in ij. col. vers.
 extra gloss. ad-
 de. §. de donat.

Anto. de Canario in tractatu in sinuationis. in quæst. xlvj. & xlvij. & Socin. in dicta l. creditori.

NON potest uideri accepisse, qui stipulatus potest exceptione submoueri.

¶ De ista regula s. dictū fuit in regula, nō videt̃ cepisse.

REG VLA CXVI.

NIHIL consensui tam contrarium est (qui & bonæ fidei iudicia sustinet) quā uis atque metus: quem comprobare, contra bonos mores est.

¶ DE metu dictum fuit s. in regula, in omnibus causis pro facto accipitur.

In §. Non capitur. Argumenta.

- 1 Ius publicum est, quod commune est.
- 2 Restitutio in integrum nō datur, nisi duobus concurrentibus.
- 3 Libellus petitionis in integrū restitutionis qualiter formādus.
- 4 Minor quādo citra aliam læsionis probationem restituatur.

NON capitur qui ius publicum sequitur.

¶ IUS publicum, † id est commune. & concordat tex. in l. nō videt̃. C. de in integ. rest. & l. verū. §. restituitur. s. de min. quæ iura gl. hic adducit. & not. Bart. ibi in d. l. verum. in §. sciendū. † duo enim requiruntur ut concedatur restitutio in integrum. l. nam & postea. in §. si minor. s. de iureiur. ubi dicitur, quod non statim quod minor sit, datur restitutio. Sed opus est probare quod læsus sit, & quod sit læsus eius facilitate. d. l. verum. §. sciendum.

¶ Ex his† forma libelli colligit̃ in petēdo restitutionē in integrū. & no. Bar. in l. fi. C. de in integ. rest. in fi. ubi inq̃t, q̃ debet narrari q̃ sit minor & læsus sui facilitate: & non sufficit dicere, q̃ sit minor læsus, quia libellus nō cōcluderet: & idē Bar. in d. §. sciendū. non tñ requirit̃ q̃ exprimat causam læsionis: ut not. Bar. in l. minor autē. §. j. s. de min.

¶ Et secūdū prædicta cōsultuit Io. de Ana. cōsil. xlvij. circa præsentē causam. & quod no. Abb. in cōsi. lxxvij. in quæst. col. iij. lib. ij. † Nota tñ vnum casum in quo minor restituitur absq; alia probatione erroris & læsionis. videlicet quādo in causa criminali confitet̃ maleficiū, de quo nō cōstat aliter quā per cōfessionē: nam debet restitui, quia copso apparet de læsione. ita dicit Ange. in l. certū. §. in pupillo. s. de confes. in vers. & ideo dicitur. alle. ad hoc Ioan. And. in c. ij. de rest. in integ. in vj. & dicit esse dictū no. & quotidianū. & refert Alex. & sequit̃^a in d. §. si minor. col. 4

▲ Sequitur. & etiam Ias. in l. error. in ij. col. vers. quinto limita. C. de iuris & facti igno. rad.

penul.

pe.& idem Alex.in cōfi.cxvj. in causa inquisitionis.li.iiij.

In §. Non videntur. Argumenta.

- 1 Error maximè omnium consensui est contrarius.
- 2 Errantis nulla voluntas est, aut consensus.

NON videntur consentire qui errant.

1 **¶** N I H I L enim est † tam contrarium consensui, quā
 A error. l. si per errorem^a. §. de iurisd. om. iudi. & error non
 habet consensum. l. ij. in prin. §. de iudi. quæ iura allegata
 2 sunt in glo. & † nullus est errantis consensus. l. non idcir-
 co. C. de iur. & fact. ignor. & nulla errantis voluntas. l. sed
 hoc ita. de aqua plu. arcen. & proprium erroris est appro-
 bare falsum pro vero. xxxviij. dist. in c. quanuis. & errare
 est aliud pro alio putare. xxij. q. ij. in c. in quibus. Et ista re-
 gula non videtur habere aliquam limitationem, quia ve-
 re non consentit, qui errat.

A Si per erro-
rem. Vbi vide
Ias. in ij. colū.
ver. nota i. gu-
lam. & Alexan.
in prin. & Ias.
in §. itē si quis.
inst. de actio.
colū. xij.

In l. Prætor bonorum. Argumenta.

- 1 Possessores bonorum in omnibus habentur loco hæredum.
- 2 Libellus in hærede, locum habere potest in bonorum pos-
fessore.
- 3 Libellus quare latam recipiat interpretationem.
- 4 Statuta strictè sunt interpretanda.

REGVLA CXVII.

P R A E T O R bonorum possessorem hæredis lo-
co in omni causa habet.

- 1 **¶** P R O ista regula facit tex. in l. ij. §. de bono. posses.
 † vbi dicitur, quòd in omnibus vice hæredū bono. posses.
 habentur. & ideo conditio illa, si hæres erit, verificatur in
 bono. posses. l. in conditionibus. §. patronus. de condi. &
 demon. Et mandatum factum alicui vt adeat hereditatē,
 verificatur in bono. posses. l. si quis mihi bona. §. sed si mā-
 clauit. de acqui. hære. Et succedentes de iure pratorio lar-
 go modo dicuntur hæredes: vt not. Bart. per illū text. in l.
 2 j. C. vnde liberi. † vbi propter hoc infert ad libellū qui in
 hærede loquitur, quòd in bono. posses. saluari pōt. Et ista
 3 conclusio in libello de plano procedit: † quia libellus latē
 interpretari debet vt saluetur: vt no. Bar. in l. sed & si pos-
 fessori. §. item si iurauero. §. de iureiurand. cum simil. Sed
 4 † in statuto quod strictè debet intelligi, esset maior dubi-
 tatio. Bar. tamen idem concludit in statuto. in l. j. §. bono-
 rum. per illum tex. §. ad Trebel. de quo ibi Alexan. & latē
 Socin. scribit in l. j. §. de vulga. colū. iiij. vbi concludit post
 5 Aret. hoc non habere locum materia odiosa^b.

B Odiosa. Imò
vt per Aleand.
hereditatis ap-
pellationem
col. j. adde Ias.
l. j. §. bonorum.
§. ad Trebel.
C. B.

In l. Creditor. Argumenta.

- 1 Creditor ius pignoris remittit, qui eiusdem alienationi consentit.
- 2 Consensus tunc non præiudicat, si actus non valeat.
- 3 Debitum non censetur remissum, iure pignoris remisso.
- 4 Privilegio renunciare quando quis præsumatur.
- 5 Vxor potest marito pignus remittere.

REGVLA CXVIII.

CREDITOR qui permittit rem uenire, pignus dimittit.

¶ E T reg. ista intelligitur quòd consentiat, † quia creditor consentiendo alienationi pignoris, videtur ius pignoris^a remittere. l. iij. §. si in venditione. l. sicut. §. si voluntate. §. quib. mod. pig. vel hypo. l. fin. C. de remis. pig. si autem esset præsens, & non contradiceret, non videretur pignus remittere. d. l. sicut. §. non videtur. nisi in quibusdam casibus: vt not. Bar. ibi in d. l. fin. C. de remis. pig. Alex. in l. quæ dotis. circa fin. in prin. §. solu. matrimo.

^a Pignoris. Idem Ias. in l. si fundum per si de commis. col. ix. vers. si militer. de leg. primo.

¶ Secundo regula intelligitur secundum glo. hic, nisi creditor consentiret cum releuatione iuris sui. d. l. iij. §. si in venditione. & not. Rom. in consil. xcij. §. visis his. col. iij.

¶ Tertio intelligitur † quando venditio vel alienatio cui creditor consentit, valet: secus si non valet: quia consensus non præiudicat. d. l. iij. §. si quib. mod. pig. & in d. l. debitum. C. de remis. pig. facit l. fin. §. in quib. caus. pig.

¶ Et ad hoc facit, qd remissio facta à parte in compromisso, intelligitur si compromissum habet effectum, ita quòd laudum sequutum sit: vt not. Bal. in l. si diuersa. C. de transacti. col. ij. vers. ex prædictis apparet. cum simil. vt tradit Alex. in consil. xxij. viso instrumento. in prin. lib. j.

^a Pignus. Secus tamè si reddat instrumentum debiti. vt per Ias. in l. seruum filij. §. eum qui. de leg. j. in j. col. iij. quod qualiter intelligatur, vide nota. dist. Abb. in d. ca. ecclesia sanctæ Mariæ. in j. colum. vers. reassumendo nunc &c.

¶ Quarto regula declaratur, † quòd quanuis ius pignoris remittatur, debitum tamen non videtur remissum: quia etiam si pignus^b reddatur debitori, non videtur debitum remitti. l. postquam. §. de pact. & in not. casu tradit Cuma. consil. xix. quidam nobilis. & ratio videtur: quia debitor consequitur vtilitatem ex possessione pignoris: vt no. per glof. in d. l. postquam. & in c. ecclesia sanctæ Mariæ. el. ij. vt lit. pend. & facit, quia tulle qui facit actum contrarium priuilegio, nunquam videtur velle priuilegio renunciare vbi pòt esse alia cōiectura: vt no. Ant. de But. in c. accedentibus. de priuileg. col. ij. vers. & per prædicta. Alex. consil. xxxij. ponderatis. lib. v. dixi in c. cū accessissent. de const.

Et

5 ¶ Et ista ratione † vxor marito pignus remittere potest: quia non est donatio. l. si pignus. de his quæ in fraud. credi. l. etiam. C. ad Velle. l. Lucius. §. quib. mod. pig. vel hypo. & not. Bar. in l. j. §. j. cod. tit. quib. mod. pig.

In l. Non vt ex pluribus. Argumenta.

- 1 Debitum esse potest quid ex pluribus causis.
- 2 Contraria eidem subiecto simul inesse nequeunt.
- 3 Meum esse nil potest ex pluribus causis.
- 4 Dominium ex vna causa quæsitum non potest ex alia quæri.

REGVLA CXIX.

NON ut ex pluribus causis deberi nobis idem pōt
ita ex pluribus causis idem possit nostrum esse.

1 ¶ D V O sunt dicta. † Primum est, quod eadem res ex pluribus causis deberi potest: sed eadem res ex pluribus causis nostra esse non potest. Et de utroque dicto est tex. in l. iij. §. ex pluribus. de acquiren. posses.

¶ Et primum dictum limitatur dupliciter, secundū Pau. de Cast. in d. §. ex pluribus. post Barto. ibi. primo quando

2 causæ ex quibus res debetur, essent contrariæ: † quia contraria stare non possunt in eodem subiecto. l. ij. §. si. §. pro emp. in l. si ancillam. §. pro suo.

¶ Secundo limitatur si esset causa inualida: quia ex illa deberi non potest. l. cum res. C. de contrahend. emp. & est regula communis, quod non videtur in consideratione quod nullum est. l. iij. ^a. §. condemnatum. de re iudi. in l. non putabat. §. non quauis. de contratab.

3 ¶ Secundum dictum limitatur † in pluribus causis^b diuerso tempore concurrentibus: secus si eodem tempore concurrant: vt not. Barto. in d. §. ex pluribus. in iij. opposi. per iura alleg. ibi in glo. in l. cum quis peculio. §. de solut. in l. si creditor. §. Marcellus. de leg. j. not. in l. in numerationibus. §. de solutio.

4 ¶ Et ratio videtur manifesta: quia si dominium acquisitum fuit ex vna causa, vltius ex alia causa acquiri non potest: quia quod meum est, vltius meum effici non potest. §. sic itaque. institut. de actionib. §. si cui fundus. vers. sed si rem legatarij. instit. de leg. & no. in l. si rem meam. de verb. obli. & ratio ista cessare videtur, quando eodem tempore plures causæ acquisitionis concurrunt.

¶ Secundo regula in secundo dicto limitatur quando res facta sit nostra pleno iure: alias secus videtur: vt dixi §. in regula, neque pignus.

^a L. iij. Vbi plura exempla per Doct. præmaximè Ias. in l. mora.

^b Causis. Vide Socin. in tract. fallen. in regu. c. Iaso. in §. sic itaque. hic al. le. vbi late post alios. & quæ posui in regula, neque pignus. hic allegata.

ALIUD est uendere, aliud est uendenti consentire.

¶ **E**T ideo qui prohibetur manumittere, nō prohibet manumittere
1
ti consentire. l. ij. l. si pater. in fi. s. de manu. vindi. Et videnti, nō autē cō-
sentienti datur remedium. l. ij. C. de rescin. vend. vt not. Bal. ibi in q. xx.
¶ **E**t prohibitus alienare, non prohibetur alienanti cōsentire: vt not. p. 2
gl. & Bar. in l. cū pater. §. libertis. de leg. ij. vide quē dixi in c. ij. col. vij.
ver. vigesimonono casus. in fi. de iudi. & no. Bal. in rub. C. de pact. in fin.
vbi inquit, qd aliud est cōtrahere, aliud est contrahenti consentire. vnde
mulier quæ prohibet cōtrahere, nō prohibetur cōtrahenti consentire.

¶ **L**imitat nisi esset eadem ratio^a: quia tunc ille qui alie- 3
nare vel vendere prohibetur, prohibetur etiam consenti- A
re: vt not. Bal. & Salic. in l. ij. C. si aduer. donat. vbi loqui-
tur in statuto prohibente minorem alienare: nam etiam
de pact. Rep. c. ij. col. v. de iud. alteri alienanti non poterit consentire: quia de facili
And. Tiraquel. fraus posset fieri. & ita ibi tenet cōtra Iac. But. & no. And.
Rep. l. si vnquā. Sicul. in consil. xli. col. vij. lib. iij. & idem And. Sicul. in ca.
in versic. dona- si quis presbyterorum. per illum tex. iuncto c. præceden-
tione largitus. ti de rebus eccle. & in c. peruenit. circa fi. de emp. & vend.
q. xxj. C. de re- ¶ **E**t facit alia regula quæ j. habetur, in l. cū quis. in prin.
uoc. don. C. M. j. eod. vbi dicitur, quod qui potest alienare, potest etiam

alienanti consentire. Et in ead. l. §. cum autem. dicitur, quod qui donare
non potest, pariter nec donanti consentire potest. & facit, ¶ quia sicut mi 4
nor non potest alienare rem immobilem sine decreto, pariter alteri nō
potest consentire: vt not. Bald. in l. illud. aliās in l. si prædium. C. quando
decret. opus non est.

¶ **E**t concludendum est, quod ille qui non potest contrahere, non po-
test etiam alteri facienti consentire, quando est eadem ratio. aliās se-
cus: vt not. Bal. in l. si. col. ij. in versic. collige ergo. C. de pact. & vide glo.
in regul. cum quis possit. j. eod. & quæ ibi dicit resoluuntur in eo quod
dictum est, an sit eadem ratio.

In §. Refertur. Argumenta.

- 1 Auctus à parte maiori factus, ad omnes est referendus.
- 2 Consensus omnium quando explicitè requiratur.
- 3 Consensus omnium in consuetudine non est.
- 4 Concorditer aduerbium quid significat.

REFERTUR ad uniuersos quod publice fit per maiorem partē.

¶ **E**ADEM regula habetur in l. quod maior. ff. ad municip. ibi: ¶ pro
eo habetur, ac si omnes egerint. & sic hoc procedit per fictionem: vt no-
tat Abb. in capitul. cum olim. in fin. de re iudica. & alibi etiam habetur
quod maior pars reputatur pro toto: vt not. Barto. in l. cum de lanionis.
§. Sabinus. per illum tex. de fundo instru. in l. propter litē. vbi Bald. ff. de

excu.tut.in c.j. §. illum. de resti. spol. in vj.

¶ Et ratio istius regulæ videtur secundum gl. hic, quia negotia vniuersitatis nõ possent de facili expediri si omnes deberent consentire: vnde quãuis dicatur in aliquo actu de consensu omnium: idem tamen esse videtur de consensu maioris partis, vt not. Bar. in l. quicunque. in fi. per illum tex. cum gl. C. de omni agr. defer. lib. xj. & no. Bal. in l. rescriptũ. in princ. per illum tex. §. de pact. Ista enim videtur interpretatio passiuæ, quæ etiam haberet locum in materia odiosa, vt not. in l. j. §. lex Falcidia. ff. ad l. Fal.

- ¶ Et hoc intelligitur nisi constaret de mente disponentis, † quod præcise consensus omnium requireretur. & ita videtur procedere glos. not. quæ habetur in c. vbi periculum. §. idem quoque. in ver. singulis. de elect. in vj. & no. Bal. in c. non potest. de re iudi. in prin. vbi inquit, q̃ maior pars attenditur, nisi expressè statutum sit, q̃ omnes debeant consentire: & illi de vniuersitate statuere possunt^a, quod in aliquo actu omnium cōsensus præcise requiratur: vt no. Abb. in c. constitutus. col. pen. in versic. ex quo notabis. de appel. † Secus tamen esset in consuetudine quæ non valeret, quod omnes præcise deberent cōsentire: quia vtilitas ecclesiæ sæpenumero impediretur cum homines faciliè dissentiant. ita sing. Abb. dicit in cap. j. in not. antepen. de his quæ fiunt à maio. par. cap.

¶ Sed aduertendum est, quia ratio Abbatis ita videtur habere locum in statuto sicut in consuetudine: & tamen in statuto communiter doct. tenent valere statutum, vt §. dixi. Et ideo quantum ad hoc non videtur differētia inter statutum & consuetudinem. arg. l. de quibus. §. de legi.

¶ Sed probabiliter distingui potest, quod in aliquo vel in aliquibus casibus particularibus valeret statutum & consuetudo: sed generaliter derogando huic regulæ non valeret statutum & consuetudo, per rationem glo. hic. & Abb. in d. c. j. & dixi in c. cum omnes. de consti. in ij. lect.

- 4 † Et licet statutum à maiori parte videatur factum ab omnibus: non tamen dicitur factum concorditer: quia verbum concorditer^b importat nemine discrepante: vt Abb. concludit contra Card. in c. non potest. de re iud. col. pe. vers. sed dubitari potest. vbi plura iura inducit. & idem tenet Card. in clem. ne Romani. in vers. eo ipso. in viij. q. de elect. per illum tex. in ver. si hoc cœtui concorditer. expedire videbitur. & ita declarat ibi text. de elect. dum

^a Possunt. Cōtrarium tenet Panor. in disp. super concil. Basiliensi, inci. quoniam veritas. Alcia. l. col. legarũ. de ver. signifi. C.M.

^b Cōcorditer. Alexā. consilio cxxiij. nu. 2. li bro ij. vbi dixi. C.M.

ibi dicitur, de electione facta in concordia. & ad idem est gl. in c. cupientes. in §. ad hæc. in versu. concordent. de elec. in vj. & ibi Dominic. co. ij. cum sim. vt tradit Alex. in l. iurispergentium. §. hodie tamen. §. de pact.

¶ Et hoc intelligitur habita relatione ad singulos. Secus videtur si verbum concorditer ad collegium seu vniuersitatem referatur: vt no. Bal.

distinguit in d. c. non potest. de re iudic. & etiam propter

▲ Subiectam. subiectam^a materiam verbum in plena concordia verifi- A
Bal. c. fi. in fin. catur in maiori parte: vt not. Abb. in d. c. cum olim. in fi.
de præsumpt. de re iud. & de his plenius Feli. scribit in d. c. non potest.
Anto. But. cap. col. penul.

ad aures. quod
metus causa.

C. M.

¶ Et pro pleniori declaratione huius regulæ recurrendū
est ad ea quæ scripsi in c. cum omnes. de constit. & Mod.
tradunt in d. l. iurispergentium. §. hodie. §. de pact.

In §. Absurdum est. Argumenta.

Ius autoris si resolutum sit resoluitur ius acceptoris.

ABSURDUM est plus iuris habere eum cui legatus sit fundus, quàm heredem, aut ipsum testatorem si uiueret.

¶ AD idem tex. j. eod. in l. in omnibus. §. non debes melioris conditionis esse, quàm auter meus à quo ius in me transit. † Et ideo dicitur q̃ resolutio iure autoris, etiam ius habentis causam ab eo resoluitur. l. lex vestigali fundo. §. de pig. in c. j. §. rursus. quib. mod. feud. amit. facit tex. in l. ij. C. si pig. pig. in l. debitor. in fi. §. de pig. act. & no. Alex. in consilio xj. ponderatis his. de quibus. col. vij. versu. nec potuit. lib. iij.

¶ Et in consil. xxxviii. consideratis his. col. ij. versu. alia ratione. lib. ij. & Imol. in consil. viij. in casu præmissio. col. fi. Bal. in consil. cccxxij. Masio- lus. lib. iij. aliàs est lib. j. cccclxxj. idem Socin. in consil. lxxxv. viso cōpromisso. col. fin. in princ. Quod limitatur, vt per Bal. in c. j. in ix. notab. de alien. feud. vbi limitat hoc duobus modis. & vide Alex. in consil. clxxij. aliàs clxxij. viso themate. col. ij. lib. ij.

In l. In iure ciuili. Argumenta.

- 1 Condicio quando pro impleta haberi debet.
- 2 Condicio in ultimis voluntatibus & in contractibus quando pro impleta habeatur. & nu. 6.
- 3 Condicio verè impleri debet, si testator hoc voluit.
- 4 Citatio requisita in aliquo actu, quando consideranda.
- 5 Condicio an habeatur pro impleta ab eo, cuius interest impediri. & nu. 7.

REGVLÆ CXXI.

IN IURE ciuili receptum est quòties per eum, cuius interest cōditionem † impleri, non fiat quòtinus impleatur, perinde haberi ac si impleta conditio fuisset: quod ad libertates & legata & ad hæ-
red

redum institutiones perducitur: quibus exemplis stipulationes quoque committuntur: cum per cōpromissorem factum esset quo minus stipulator conditioni pareret.

- ¶ E A D E M regula habetur in regu. cum stat per eū.
 2 eo. ti. in vj. Et no. + q̄ reg. habet locū in vltimis voluntatibus & in cōtractibus, vt hic. & idē est in dispositione statuti: nam ex forma statuti debet salarium post latā sententiā si nō stat per iudicē: & ita si protestetur salariū debet: vt Rom. cōcludit in cōsi. lxxxv. euidenter ostenditur. & idē Ro. in cōsi. ccccx xxiij. in eo in quo quærit. col. fi. vers. quo ad terciū. Et ad regulā hic concordat tex. in l. in iure ciui
 A li. ^a de condi. & demon. in l. Labeo scribit si mihi bibliothecā. in fi. de cōtrah. emp. in l. sed ades. §. fi. in l. qui operas. §. loc. & in l. j. §. diuus. §. de extraordi. cog. in l. j. C. de his qua sub modo. & in l. j. C. de insti. & substi. in l. executione. in fi. de ver. ob.

¶ Et ista ratione si partes concordant, aduocato salarium debetur: vt no. per gl. in c. statutum. §. assessorem. in ver. communiter. de rescrip. in vj. & idem Spec. in tit. de sala. §. j. dixi in cōsi. lxx.

- 3 ¶ Et reg. ista limitatur, nisi testator voluisset verē cōditionē impleri: quia tunc nō sufficit q̄ pro impleta habeatur: vt no. Bal. in l. si pater. in iij. q. in fi. C. de insti. & substi. & idē Bar. in l. vter ex fratribus. de cōdi. insti. in fi. & ad hoc facit tex. in l. in conditionibus. §. j. de cōdi. & demon. vbi cōditio regulat à voluntate testatoris: & pariter idē esset dicendū in cōtrahentibus si ita cōuenirent, quia hic vltima voluntas & cōtractus à pari pcedunt, per istū tex.
 ¶ Secundo regula procedit quādo impeditur ab eo cuius interest. & hoc intelligitur principaliter: secus si in consequentiam, secundum gl. & hic sequitur Imo. & Moder. in d. l. iure ciui. de condi. & demon. & ad hoc bene facit gl. in d. l. de vnoquoque. in prin. de re iud. vbi citatio quæ debet in aliquo actu fieri, solum consideratur in eo de cuius interesse principaliter agitur. & no. Bar. in l. in diem. de aqua plu. arc. cum sim. vt tradit Alex. in d. l. de vnoquoque. in prin. circa fi.

¶ In quo tamen aduertendū est, quia quantū ad validitatē actus, satis est q̄ ille citatus sit cuius principaliter interest. Sed quantū ad hoc q̄ præiudiciū inferatur illi qui in consequentiam habet interesse, videtur citatio necessaria saltē per proclamā: vt no. Bar. in l. si eo tēpore. C. de remis. pig. cum si. vt per Alex. in d. l. de vnoquoque. & ideo in casu nostro videt quod sicut conditio pro impleta habetur quo ad illū de cuius interesse principaliter agitur quando ipse impediuit conditionem: eadē ratione

A In l. iure ciui. vbi latē p Imo. & Soci. & in l. in testa. la ij. eo. ti. & per Doct. vbi Ias. ij. col. C. de insti. & substi. & in l. i executione. §. fi. hic all. per Alex. in cōsi. c. col. i. in i. vol. Deci. cōsi. dcccix. in fi.

videtur, q̄ conditio habeatur pro impleta, quando ille impediuit de cuius interesse agitur in cōsequentiam, quantum ad illud interesse quod in cōsequentia considerari potest, quia eadem ratio omnino videtur.

¶ Tercio regula intelligitur, t̄q̄n impedit directū ab eo cuius principaliter interest: secus si per indirectū: vt quia hæres impediuit lucrari seruum qui dādo decem erat factus liber. l. iij. §. si quis seruū. §. de statu lib.

¶ Quarto limitatur, nisi natura conditionis sit talis q̄ impediri possit. 6
exemplū secūdū gl. hic, Promitto tibi decē, si me viceris. Si ergo resistā, & facto meo cōditio impediatur, non habet pro impleta. & idem tenet gl. in l. in executione. §. si. in fi. de ver. obl. & hoc intelligitur q̄n ludēdo quis impeditur. Secus si quis recusaret ludere: quia tunc videt stare per illum, & conditio habetur pro impleta. glo. in l. si gratuitā. §. si. de præscrip. ver. in ver. victori. no. Bar. & Doct. in l. executione. §. si. de ver. obl. & facit quod no. Pau. de Ca. post Guil. de Cu. in l. illud. §. si cuius. de tribu. vbi cōcludit, q̄ si ego & tu egimus, quod qui minus currit soluat decem. Si tu non vis currere, teneris ad decem: quia stat per te. & ad prædicta vide quæ no. Bal. in l. j. in x. q. C. de insti. & substi.

¶ Quinto declaratur, quod conditio pro impleta habetur quantum ad 7
hoc vt dispositio reddatur pura: non autem quod non teneatur soluere quod semel obtulit, quia tenetur soluere: aliās per vim exceptionis repellitur. no. Pau. de Ca. in d. l. iure ciuili. de condi. & demon. per text. in l. cui fundus. de condi. & demon. vbi etiam Pau. de Ca. in fi. post Bar. & alios ibi.

¶ Et hoc intelligitur, nisi dispositio perfectam habuisset executionem: quia tunc non cadit quod res per viam exceptionis retineri possit. l. in. C. de condi. infer. vbi Bar. & latius insistent Moder. in d. l. iure ciuili. de condi. & demonst.

¶ Sexto limita, vt per Alex. in l. centesimis. §. si ita stipulatus. vbi Ias. in iij. no. de ver. obli.

In l. Quæ propter. Argumenta.

- 1 **Necessitas ipsa legi non subiecta, legem facere dicitur.**
- 2 **Necessitas licitum facit quod aliās esset illicitum. & nu. 3.**
- 4 **Mulier non permittenda fornicatio aut adulterium necessitatis prætextu.**
- 5 **Mulier bannita occidi licitè potest, adulterio autem violari non debet.**

REGVLA CXXII.

QVAE propter necessitatem recepta sunt, non debent in argumentum trahi.

¶ SCRIPTVM est, t̄q̄ necessitas nō habet legē: 1
sed ipsa legem facit. q. j. in c. remissionē. de consec. dist. j. 2
in c. sicut. in c. quito. & de consue. in c. ij. de obser. ieiun. in c. si

A Legē. Vide
aliqua per Ias.
post Al. de. &
l. i. in l. si ex
toto. de le. j. in
ij. col. v. r. vlti-
mo idem ista
legē, & c. & fina-
liter in gl. &
ibi Al. q. cum
cō. cadit in j.
col. in ca. qm.
xlvij. d. 2. quæ

ingulariter dicit, & illud quod nō est licitū, necessitas facit licitū: intelligit qñ re-
perit̃ autoritas aliqua approbās ex necessitate illud posse fieri saltē approbatio
ne gñali, licet nō specialiter: aliās nō est veniendū cōtra l. propria autoritate. de
quo vide vltra alle. hic, Feli. in c. querelā. de iureiur. col. pe. ver. in gl. in ver. ne-
cessitate. & eundē in c. cū in ecclesia. de simo. Ro. cōsi. ccxix. inci. ex t̃hemate. & in

c. si quis propter necessitatē. de fur. in l. qui potuerūt. §. de manu. testa. cum si. vt latē Ro. tradit in l. si verō. §. de viro. in liij. fallen. sol. mat. vbi xxxviij. medijs hoc probat. Et Alb. in l. j. in fi. de offi. consu. & in l. ij. in prin. C. de pa. qui fil. distrax. Et Lucas de Penna in l. curiales. de decur. lib. x. & no. gl. per illū tex. in l. j. §. de off. consu. in auth. vt hi qui obli. §. pe. in ver. necessitatis. † Et quod non est licitum lege, necessitas facit licitū. c. q̄ non est. de reg. iur. facit tex. in c. licet. de fer. in l. j. §. j. de off. eius. & in l. diuus Pius. de pet. hær. cum si. vt And. Sicul. tradit in c. j. de pig. & Feli. in c. cum accessissent. col. viij. ver. tertio restringitur. de consti. & in c. ij. col. fi. de despon. Et adde tex. in l. Cæsar. de publ. & Feli. in c. significauit. de Iud. in fi.

3 ¶ Et prædicta procedūt durante necessitate: aliās secus.
d.l.j. de off. eius. nam quod pro necessitate statutum fuit,
A cessante necessitate tollitur. ^aj. q. j. quod pro necessitate.
cum si. vt dixi in c. cum cessante. de app. vnde q. statuitur
pretextu necessitatis, illud debet tolerari quatenus durat
necessitas: vt no. Bar. in l. j. §. nuntiatio. col. j. de oper. no.
alleg. l. j. in fi. de fer. & l. fenatus. de offi. præsi. & istud est
quod hic dicitur, q. recepta propter necessitatem, non tra-
huntur in argumentum. Item excusatur quis à casu neces-
sitatis, nisi culpa præcedat casum. in l. fi fideiussor. §. si ne-
cessaria. qui satisd. cog. cum simi. ibi alleg. in gl.

4 ¶ Vltimo notandum est, [†] p̄ pretextu necessitatis turpi
5 tudo adulterij vel fornicationis non permittitur mulie-
ri. l. palam. §. non est ignoscendum. s. de ritu nup. secus est
6 in furto quod propter necessitatem permittitur. ^b d. c. li

côfi. cxvijn. & p
Hipp. de Marf.
in l. 1. p. preter
ea. col. xix. vlg.
in fi. 9. & Añ.
Dictio. in ver.
neccitas. &
Iaf. in l. Marcel
lus. §. res quæ.
ñ. col. ad Treb.
& Girar. de Pe
tra fan. in fing.
c. quod est fina
le i ordine. vbi
multa cogerit
per duas colû.
H. C.

A Tollit. Bal.
l. j. C. de nau.
fœn. Ang. cōfi.
liij. Hipp. Mar.
l. vnica. nu. 23.
C. de rapt. vir.
Fran. Ripa tra
cta. de peste. fo
lio. 42. C. M.

1. *Phragmites*.
 2. *Phragmites*.
 3. *Phragmites*.
 4. *Phragmites*.
 5. *Phragmites*.
 6. *Phragmites*.
 7. *Phragmites*.
 8. *Phragmites*.
 9. *Phragmites*.
 10. *Phragmites*.

~~[Illegible text]~~

quis propter necessitatem, de furt. & gl. ibi rationem di-
uersitatis adducit.

¶ Et ratio videtur: quia mediante furto, immediate pro-
uidetur necessitati famis: non sic videtur in coitu illicito,
quia ex illo fames non satiatur. & facit quod not. Bal.
in l. si. C. si contra ius vel vtil. pub. vbi inquit, t̄p̄ licet mu-
lier bannita occidi possit tamen adulterari non potest:
de cuius dicti veritate dixi in ca. quæ in ecclesiæ. de
constitu. col. vj,

In l. Cuius est. Argumenta.

- 1 Donatio & venditio inter alienationis species numerantur.
- 2 Alienatio fieri etiã dicit̄, si res in emphyteusim concedatur.
- 3 Emphyteuta rem emphyteuticam vendere non valens domi-
no irrequisito, donare poterit.
- 4 Donatio prohibita dicitur, si venditio prohibeatur.

REGULA CXXIII.

CVI ius est donandi, eidem & uendendi & con-
cedendi ius est.

¶ NAM t̄ donatio & venditio sunt species alienatio-
nis. c. nulli. de reb. eccles. non alienan. & plenior videtur
alienatio quæ fit per donationẽ, quia illa absolute facta
videtur, & nullam habet recompensationẽ, sicut in ven-
ditione cõtingit, vbi pretium venditori debetur: & ideo
bene dicitur, quod ille qui habet potestatem donandi, &
vendendi potestatem habere videtur: & pari ratione vi-
detur habere potestatem cõcedendi rem, puta in emphy-
teusim. vt gl. hic dicit: t̄ quia etiam talis concessio aliena-
tio dicitur. d. c. nulli.

¶ Et ista regula videtur procedere subsistente eadem ra-
tione, declarando vt dixi: secus est stante diuersitate ra-
tionis, prout contingit in l. fina. C. de præd. cur. lib. x. vbi
conceditur ius donandi decurionibus, & tamen istis non
datur facultas vendendi: quia facilius inducerentur ad
vendendum, quàm ad donandum: vt in d. l. fina. habetur.
& not. per glo. & t̄ ista ratione emphyteuta licet non pos-
sit vendere domino irrequisito, donare tamen potest: vt
not. per gl. & Doct. in l. si. in ver. vendere. de iure emphy.
de quo Alex. consi. cxx. visis narratis. lib. iij.

¶ Sic etiam t̄ contrà, prohibita venditione videtur pro-
hibita donatio: vt notatur per glossam in lege ij. C. de
vsucap.

vsu cap. pro empt. vbi Bar. & idem Bart. in l. voluntas. per illum text. C. de fideicō. & hoc procedit qñ est eadem ratio: secus si sit diuersa: vt no. Pau. de Cast. post Sali. in d. l. voluntas.

REGVLA CXXIIII.

POENALIA iudicia semel accepta, in hæredes transmitti possunt.

¶ AD idem tex. in l. omnes pœnales. s. de act. & oblig. in §. pœnales, insti. de perp. & temp. act. cū si. alleg. in gl.

REGVLA CXXV.

CV M quis possit alienare, poterit et cōsentire alienationi. Cui autem donare non conceditur: probandum erit nec si in donationis causa consenserit, ratam eius uoluntatem habendam.

¶ DE ista regula dictum fuit s. in l. aliud est vendere.

REGVLA CXXVI.

QVI rē alienā defendit, nūquā locuplex habet.

¶ DE ista reg. dictū fuit s. in reg. i eo. §. nemo alienę rei.

In l. Non videntur. Argumenta.

1 Dare, est dominium transferre, & accipientis facere.

2 Dare verbum, varijs capitur modis.

3 Venditor generis, ad dandum tenetur.

REGVLA CXXVII.

NON videntur data quæ eo tempore quo dantur, accipientis non fiunt.

1 ¶ NOTAT qđ dare, est dñiū transferre. & colligitur
A ista reg. in l. vbi autē. §. si. in fi. de ver. obli. in §. a sic itaq; insti. de act. quæ iura alleg. sunt in gl. facit tex. in l. fin. in prin. s. de condic. ob caus. & præcise verbum dare, importat dñij trāslationem: vt dicitur in d. §. si. ibi, oīno. & ibi quoquo modo, adeo qđ etiā ex voluntate partiū hoc non alteratur: vt cōcludūt Alex. & Moder. cōtra gl. in d. §. fin.

2 ¶ qñq; tamē verbū dare, improprie accipitur, propter qualitatē personę in qua trāslatio dñij nō pōt habere locū. l. Mauius. de condi. & demō. l. si quis ita. §. pe. s. de sta. lib.

¶ Quandoque etiā improprie ponitur ex natura contractus: nam si vendo fundum. & promitto dare, intelligitur tradere, secundū gloss. hic per l. si stipulatus. s. de vsuris. quia qui vendit, non habet necesse fundum emptoris facere. l. si ita distrahatur. §. j. de contrahen. empt.

A §. Vbi videas late doct. præmaximē Ias. in iij. & iij. col.

A Possidet. Vbi latè Mod. & maximè Ias. qui plures quæst ponit in materia ista. & regulariter iudicis autoritas excusat à pœna: de quo Soci. in suo trac. fallen. in reg. c. c. fol. 30. & satis remissiue per addi. Dy. in reg. quod quis mādato hic alle.
B Excuset. Adde tñ q̄ auto. itas iudicis non excusat, quin attērata pēdente appellatione reuocentur. ita d. Phil. in consi. cc. incip. in casu proposito. in prin.

C Ne soluat, Excusabit etiā à periurio, si temporis facta fuerit prorogatio: vt per do. Phil. c. de causis. de offi. delega. iij. colū. in prin. & in cap. præterea. de appel. col. j. in fi. vers. successiue. & cap. quid enim in cōpensatione. Io. Fa. in §. in bonæ fidei. instit. de act. tenet q̄ sic: de cuius veritate ibi per Iaso. col. xj. in fi.
D Spoliatus. Vide eundem d. Phil. in reg. factū à iudice. j. eo. ybi declarat qualiter hoc intelligat. & do. Ias. in l. iustè possidet. de acqui. poss. in prin. & eundem do. Phil. in c. cōsultationibus. de offi. deleg. in iij. not. & in cōsi. cxcj. incip. in causa quæ agitur. colū. v. in fi. & consi. cc. incip. in casu proposito. in princ.

& venditor solum ad tradendum obligatur. l. j. §. de act. emp. l. ex empto. §. j. eod. tit. & hoc in venditore. secus est in emptore qui tenetur dare pretium. d. l. ex empto. §. j. ver. nummos autem. & ratio videtur: quia venditor in genere ad pretium tenetur. ideo Bart. ibi infert idem esse in venditore generis qui ad dandum tenetur. de quo aliter dixi in l. ij. in prin. in vltima conclusione. §. si cer. pet.

In §. Qui iussu. Argumenta.

- ¹ Iussu iudicis excusat à dolo.
- ² Iurās soluere certo tēpore, excusat si per iudicē impediatur.
- ³ Spoliatus per iudicem, non restituitur.
- ⁴ Præceptum iudicis quando excuset facientem.
- ⁵ Iudicis præceptum non ligat extra iudicis officium.

Qv i iussu iudicis aliquid facit, non uidetur dolo malo facere: quia parere necesse habet.

NOTA q̄ qui facit iussu iudicis, excusatur à dolo. ¹ lo, quia necesse habet facere. facit tex. i l. iustè possidet. ^A de acqui. posses. & quod ibi Alex. post Pau. de Cast. & vide in reg. quod quis mandato. eod. titu. in vj. Ad idem, q̄ iussus iudicis excuset ^B, est tex. in l. si quis id quod. §. do. li. de iurisd. om. iud. vbi glos. in l. ait prætor. §. j. in versi. quid tamen. de mino. vbi gl. plura iura concordantia adducit. Ad idem tex. in l. quanquam. in prin. vbi gloss. §. de aqua plu. arc. & adde tex. not. in l. mulier. §. si. de lege cōmis. & ibi est tex. pro dicto Albe. in l. si quis id quod. col. ij. vbi inquit q̄ iussu iudicis ex causa iusta præcipientis ne soluam, nō incurro pœnam ad quam eram obligatus, si non soluerem in termino: quia propter iussum iudicis sum excusatus. & est dictum Hosti. in tit. de iureiuran. §. quod species. versi. item iuramento dicentis, q̄ quod qui iurauit soluere in certo termino, si iudex præcipiat illi ne soluat ^C, excusatur. & idem Archid. in c. dicit. xiiij. q. v. cū sim. vt tradit Feli. in c. constitutus. de rescrip. vide allegata. ³ Et adde, quod spoliatus ^D à iudice non restituitur: vt dixi in consi. cxxv. Feli. in c. dilectus. de rescript.

¶ Et ista regula secundum glo. hic intelligitur quando ⁴ præ

præceptum fuit iustum, vel in dubio. Secus si cōstaret iniustitia^a: quia illi non esset parendum, sed resisti posset: vt no. Bar. per illum tex. in l. prohibitum. C. de iure fisci. lib. x. & not. Io. And. post Hosti. in c. significamus. de cōsti. cum sim. & Fel. tradit in d. c. constitutus. & adde quod not. Bar. in l. iuste. de acqui. pos. in prin. vbi limitat illum tex. quando iudex procedit seruato ordine iuris: aliās secus, per l. meminerint. C. vnde vi. de quo ibi plura dixi quæ hic inferi possunt. & in d. consi. cxxv.

A Iniustitia:
Ad hoc Andr.
Iser. c. j. col. v).
qui success. te-
nean. in vsibus
feudor. dixi ad
Alex. cōfi. cxi.
iij. nu. 2. lib. ij.
C. M.

¶ Secundo regula limitatur non procedere quādo iudex extra officium eius procedit. secundum gl. hic faciunt dicta in c. dilectus. per Felin. & ad hoc est regula. j. eod. factum à iudice. vbi videbimus. & vide Paul. de Castr. in l. vt vim. de iusti. & iurè.

REGVLA CXXVIII.

CAPIENDA occasio est, quæ præbet benignius responsum.

¶ DE hoc s. dictum est in reg. semper in dubijs. s. eo.

QUOD factum est: cum in obscuro sit, affectione ex cuiusque capit interpretationem.

¶ DE hoc s. in regu. in obscuris. & in regula semper: nam ista secundum illam intelligitur.

In l. Is damnum dat. Argumenta.

- 1 Facere dicitur is ipse, qui etiam per alium facit. & nu. 5.
- 2 Mandans grauius peccat, quàm mandatarius, qui aliàs non erat factururus.
- 3 Pœna statuti puniētis malēficiū, extēditur ad mādantem.
- 4 Mandans quando verà facere dicatur.
- 6 Statutum loquens de faciente non semper habet locum in mandante.
- 7 Acculans homicidium an succumbat, si probetur mādatum.

REGVLA CXXIX.

IS DAMNVM dat, qui iubet damnum dare.

¶ EXEMPLIFICA istam reg. vt per Dy. ^b in reg. i. qui per aliū. de reg. iur. in vj. ad idē tex. in l. j. §. de ieci. se. de vi & vi ar. vbi dicitur, q. parū refert suis manibus deiciat, an per alium. ad idem tex. in l. non ideo minus. C. de accus. cum sim. alleg. ibi in gl. ad idē text. in c. cū ad sedē. de resti. spo. in c. muliere. de sent. excō. in l. nō solū. §. si mādato. s. de iniur. & no. tex. qui dicit, dat damnum.

B Dyn. vbi fa-
tis remissuē
per eius addit.
in apostilla su-
per litera b.

& sic denotat veritatem: & hoc expresse dicit text. in c. mulieres. ibi, cū is verē committat delictum, cuius autoritate vel mandato delictum cōmitti probatur.

¶ Et ista conclusio videtur procedere quantum ad effectum iuris quo ad pœnam: quia mandans plus deliquit, quā mandatarius qui non erat aliās facturū: & sic ipse deliquit, & fecit aliū delinquere, quod est grauius: vt per gl. in l. Athletas. §. Pomponius. in verbo, in seruitute. de his qui not. infā. & not. per gl. fi. in c. gaudemus. de diuor. ideo eadem pœna punitur. d. l. non solum. §. si mandato. & in l. aut qui aliter. in fi. quod vi aut clam. q. in cle. j. de pœnis.

¶ Et hoc videt etiam habere locū in statuto: vt no. Bar. in l. quemadmodū. C. de agri. & censu. li. x. vbi inquit, q. pœna statuti punientis facientem maleficium, habet locū in mandante. & de hoc latē tradit Barth. Veronen. in consi. xxxiiij. si nunquam magnifice. in vlti. dub. char. fi.

A Homicidio. quitur in rem: vt quia dicat, pro homicidio^a vel pro furto A
an valeat statu sit talis pœna: quia tunc etiam comprehenditur qui man
tum imponens dauit. d. l. aut qui aliter. §. fina. & ibi Bar. per illum tex. &
pœnā pecunia idem Bar. in l. hac verba. §. de adul. Abb. in d. c. mulieres.
riā p furto vel de sentē. excom. Corn. in consil. cxxlix. licet videtur. lib. j.
homicidio, vi. Cor. in consi. lxxix. plura seriose. lib. iij.

ba. q. tenet qd. ¶ Similiter videtur procedere † quando mandatarius co- 4
non. in c. ij. de gitur exequi mandatū: quia tunc mandās dicitur verē fa-
delict. pue. vbi cere: vt no. Bar. in l. sed si vnus. §. seruus. de iniur. col. ij. per
satis remisse p lita autem. §. gessisse. de admi. tu. vbi infert ad q. de pro
addit. sup ver. curatore quam refert Aug. Aret. in tract. malefic. in verb.
irrationabilis. Sempronium mandatorem. q. xliij. Abb. in d. c. mulieres.
col. pe. † Sed extra dictos casus, qui facit per alium, non di-
citur propriē facere: vt Bar. cōcludit in d. §. seruus. & not.
Dy. in regu. qui per alium. in fi. Bal. in l. j. col. ij. in ver. in
mandante etiam. C. de ser. fug. cum sim. vt tradit Alex. in
consi. lxxv. visa quadā cōstitutione. col. ij. li. iij. vbi infert,
q. † statutum quod loquitur de faciente, non habet locum 6
in mandante. & not. Bal. in l. non ideo minus. col. v.

¶ Sic etiam † si quis accuset aliquem fecisse homicidium, 7
& probaret de mandato, succumberet: b vt no. Io. Mon. in B
regu. qui per alium. & sequitur Bal. in c. j. §. iniuria. col. fi.
Imò etiā eodē iudicio dānabi ver. pone, accuso te. de pac. iur. fir.

tur tanquā auctor delicti. C. M. ¶ Et si quis sit inquisitus de mandato, & de castigatione
probetur, succumbit: vt not. Bal. in l. hac verba. per illum
text. de his qui not. infā. Alex. in consil. cxxviii. quoniam
abundē. lib. iij. & concordat ista regula. j. e. l. quod iussu.

In §.

In §. Eius verò. Argumenta.

- 1 Mandatarius quo casu possit excusari.
- 2 Filius vel seruus quo casu excusetur per mandatum patris vel domini.
- 3 Iussus minuit pœnam, etiam in grauioribus.

E I V S uerò nulla culpa est, cui parere necesse sit.

- 1 ¶ E X hoc potest exemplificari⁺ in eo potenti qui mihi mandauit quòd occidam Titium, aliàs quòd me interficeret: nam ego ero excusatus^a, quia aliter vitam meam saluare non possum. ita Bald. in c. j. §. iniuria. col. fin. vers. sed pone. de pac. iur. firm. vbi alleg. Petr. ibi, & Cyn. in l. scientiam. §. qui cum aliter. ad leg. Aquil. & ad hoc videtur gloss. in l. si familia. in verbo, poterit. in fin. ff. si famil. furt. fecis. dic. & quòd propter necessitatem quis excusetur. facit tex. in l. Caesar. de public. cum simil. vt tradit Felin. in c. ij. in fin. de constitut.

A Excusatus. falsum, quia potius moris ferenda, quam malo consentire. & contrarium tenet Lancelot. Deci. l. vt vim. col. j. §. de iust. & iure. C. M.

- 2 ¶ Sed extra necessitatem non excusatur † etiam filius vel seruus qui obediret patri vel domino in illicitis grauioribus. l. seruus. de acti. & oblig. l. si. in fi. §. de bonis damnat. facit tex. in l. ea quæ. j. eod. Secus est in leuioribus, in quibus iussus patris excusaret. l. liberorum. §. final. de his qui not. infam. & facit text. in d. l. seruus non in omnibus. † & in grauioribus licet non excusetur, vt dictum est, tamen pœna minuitur propter iussum seu mandatum. l. seruus. C. ad leg. Iuliam. de vi publica.

In §. Quod pendet. Argumenta.

- 1 Dispositio conditionalis suspenditur ante euentum conditionis.
- 2 Venditio pura dicitur, quæ sit de præsentì, licet sub conditione possit resolui.

Q V O D pendet, non est pro eo quasi sit.

- 1 ¶ I S T A conclusio verificatur in qualibet dispositione conditionalì: † quia ante euentum conditionis, dispositio suspenditur, & non habet locum: vt glo. hic dicit.
- ¶ Eodem modo exemplificari potest in re quæ in futurum resolui possit, quia de præsentì dicitur certa^b: illa alteratio quæ fieri potest, non est pro eo quasi sit: sed potius quasi non sit. l. secunda. & quod ibi gloss. ff. in diem
- 2 addictio. vbi † venditio de præsentì dicitur pura, licet resolui possit sub conditione. & facit text. in l. hæc venditio. §. final. de contrahend. emptio. & quod notat. tradit Bartol. in l. Iulianus. in fin. de conditio. indebit. vbi con-

b Certa. Fallit in ultimis voluntatibus. & in sententia Franci. Aret. cons. cxxxvj. in fin. argu. l. quibus diebus. §. quidam Titius. de conditio & demonstratio. C. M.

A Executio. Sequitur Ang. Ias. d. l. Iulianus. in fi. Pau. in l. iufficit. de condi. indebi. Sed malè dicūt, & in cōtrariū est veritas, quia decretū reuisionis tendit directō ad suspensionē de præsenti oīm repræsaliarū. patet ibi, reuideri. & ibi, vt quæ erūt legitimè approbent. q̄ decretū reuisionis & approbationis vel reprobationis non est conditionale, nec in diem, sed purū. Ergo dictarū repræsaliarū concessio est de præsenti à tem

pore dicti decreti reuisionis & nō cōditiona liter, in suspenso. Totalis autē cassatio vel approbatio pendet & cōditionalis est. & sic cōcessio de præsenti suspensa nullo modo potest exequi, etiā si offeratur cautio. Secus si sequens dispositio nō tenderet ad suspendēdū de præsenti: sed esset merè conditionalis. vt si debitori meo dem, vel legem liberationem, sub conditione si fiat consul, quia tunc interim manet obligatio pura & pōt exequi data tamen conditione. & est materia legis, pecuniā. s. si cert. peta. & ibi ad Decium dixi. C. M.

B Indice. Idem dicitur in reg. ea quæ fiunt à iudice. isto tit. libr. vi. vbi videas Dynum & Docto.

cludit, quòd si repræsalia omnes debeant reuideri, & quæ debeant approbari, approbentur vel reprobentur, interim tamen executio^a non impeditur. & in simili casu idē Bar. in l. iudex postquam. circa fi. de re iud. & quod not. Bar. in l. publica. §. fi. in j. no. s. de pos. vbi inquit, quòd verba illa plus vel minus, nihil operantur, nisi aliud probetur. & idem Bal. in rub. C. depositi. in vj. q.

In l. Nemo ideo. Argumenta.

- 1 Soluere non est melius, quàm solutum repetere.
- 2 Liberare potest quis alium pro eodem soluendo.

REGVLA CXXX.

N E M O ideo obligatur quia recepturus est ab alio quod præsiterit.

¶ E T eadem regula habetur in l. suprā iter. §. apud ferocem. de aqua plu. arcen. alleg. in gl. melius test enim nō soluere, quàm solutum repetere. argumen. l. fi. C. in quib. cau. in integ. restit. non sit neces. & in l. j. C. quando liceat vnique sine iud. se vindic. Et hoc patet etiam ex eo q̄ quis soluendo pro alio, liberat illum, & contra illum actionem habet. l. soluendo. & l. cum pecuniam. s. de neg. gest. & tamen nullus pro alio soluere cogitur.

¶ Et regula ista videtur generaliter procedere: quia in contrarijs. & limitationibus positis in gloss. alia causa agendi præcedebat: vt not. Bar. & Doct. in d. §. apud ferocē.

In l. Factum à iudice. Argumenta.

- 1 Iudici officium excedenti impune non paretur.
- 2 Index non præsuntur, qui extra iudicialiter procedit.
- 3 Index quis non dicitur, qui facit quæ ad iudicis officium non pertinent.

REGVLA CXXXI.

F A C T V M à iudice^b quod ad eius officium non pertinet, ratum non est.

¶ N A M quando iudex officium eius excedit, videtur vt priuatus, & illi non est parendum: vt not. per glo. s. in l. non videtur. §. qui iussu. Et quando iudex procedit absque

A absque causâ^a cognitione, dicitur procedere vt priuatus: vt not. Card. in clem. j. §. si. in fi. de celeb. miss.

- ¶** Et quando iudex extraiudicialiter procedit, pro eo non
2 præsuntur. † & ideo spoliatus tali casu, à iudice restitui-
 tur. c. conquerente. & ibi Abb. per illum text. in ij. not. de
 resti. spol. & in no. casu tradit Pet. de Anch. in cōsi. cccxlix.
3 ad prædicta dubia, in primo dubio. dixi in cōsi. cxxv. † si
 enim iudex facit quòd ad eius officium non pertinet, nō
 dicitur factum à iudice, cuius potestas videtur limitata
 respectu officij iudicis, qui dicitur iudex, quasi ius dicens.
 c. forus. §. iudex. de verb. signific. & cum potestas respectu
 certæ qualitatib. tribuatur, extra illam qualitatem non
 valet quod ab eo factum sit: vt plura similia congerit Fe-
 lyn. in c. cum ordinem. de rescript.

In l. In contrahenda. Argumenta.

- 1** Pactum in contrahibus, beneficijs, & iudicijs, qualem reci-
 piat interpretationem.
- 2** Verba dubia qualiter sint in pactis interpretanda.
- 3** Confessio in fauorem consentis debet interpretari.
- 4** Interpretatio fieri debet semper vt actus valeat.
- 5** Præsumptio legis potius ad confirmandum, quàm ad infir-
 mandum adaptari debet.
- 6** Verba quando ad improprium intellectum sint trahenda.
- 7** Princeps quando præsumatur vti plenitudine potestatis, &
 quando non.
- 8** Actus prior in ordine literæ quando præsumatur pcessisse.
- 9** Nomen proprium attendi debet in ordine, an præcedat ap-
 pellatiuum.
- 10** Relatio tunc fieri non debet, si per eam actus destruatur.
- 11** Pater curatorem filio impuberi in testamento dare non pōt.
 Tutor venit quandoque curatoris appellatione.
- 12** Substitutio verbis dictis facta à pagano est inualida.
- 13** Extensio fit secundum verborum proprietatem in materia
 pñali.
- 14** Clausula valeat eo modo quo potest, non intelligitur, nisi
 apponatur.
- 15** Promissio non valet, quæ fit sine causa.
- 16** Stipulatio quo catu sit inutilis iudicanda.
- 17** Interpretatio in duobus actibus non fit in dubio vt vterque
 valeat.
- 18** Voluntas testatoris in nullo lædenda est.

REGVLA CXXXII.

IN contrahenda uenditione ambiguum pactum con-
 tra uenditorem interpretandum est. Ambigua au-
 tem intentio ita accipienda est, ut res salua aëtoris sit.

A Causæ. Adde
 Hippo. de Mar
 fil. singu. cxcv.
 incipien. nemo
 &c. & an & qñ
 iudici resiti
 possit, vide Ab.
 & ibi latif. do.
 Phil. in j. & ij.
 col. in c. si quā-
 do. de offic. de-
 leg. & in cōsi.
 clj. incip. maxi-
 mi ponderis.
 col. iij. ver. vi-
 demus in indi-
 cibus. & adde
 vnum casum, q
 si iudex faciat
 executionem,
 parte non cita-
 ta, quòd pars
 potest appella-
 re: & si iudex
 non vult admit-
 tere appella-
 tionē, sed vult
 exequi, poterit
 ei resiti de ta-
 cto. ita Cy. in l.
 j. C. de iuris &
 fac. igno. quem
 sequitur ibi Ia-
 son in prim. ij.
 col. Hier. Chu.

¶ DVO dista sunt, & per secundum dictum primum limitari videtur. In primo dicto habetur regula. l. veteribus. s. de pact. & concordat text. in l. Labeo scribit. s. de contrahend. empt. & eadem regula habetur in ca. contra. eod. titul. in vj. de quo aliquid dictum fuit in regula, semper in obscuris. in fin. s. eod.

¶ Et procedit in t contractibus prout loquitur: secus est in beneficijs principum: vt not. Bartol. in l. ex facto. col. j. s. de vulga. & pupil.

¶ Item secus est in iudicijs: vt not. per gl. hic per tex. in l. si quis intentione. s. de iudi. vbi Bart. idem dicit post gl. ibi. & hoc intelligitur, nisi in pprobationibus, quę licet fiant in iudicio. l. quinquaginta. in fr. s. de probat. tamen in dubio interpretatio cōtra ipsum probantē fieri debet: quia probatio debet esse cōcludens. c. in p̄sentia. de proba. & gl. ibi in verbo, dubium. not. Bal. in l. quoties. s. si quis ita. s. de hære. insti. & late dixi in d. c. in p̄sentia. in vlti. not.

¶ Item t regula d. l. veteribus. intelligitur quando verba sunt dubia, ex eo quod verbum seu oratio plures habent significationes: secus si esset p̄pria significatio certa: quia ab illa non receditur: vt not. Bar. in l. j. s. locati. vbi per illum text. ita declarat d. l. veteribus. & ad hoc vide Imol. in consil. xxj. in casu p̄missō. colū. ij. in vers. nec obstat p̄dictis.

¶ t Item dicta regula procedit in contractibus qui pendunt à consensu duorum: secus est in confessione quę interpretari debet in fauorem confitentis. ita etiam d. l. veteribus. limitat Pau. de Cast. in consil. ccxxj. primo videndum est. col. fin. in vers. & si dicatur.

¶ Vltimo no. est quod licet fieri debeat interpretatio contra proferentē, vt hic, & d. l. veteribus. attenditur tamen quod verisimilius est. ita Oldr. dicit in consil. xc. ex forma istius statuti. per l. semper in stipul. s. eod.

¶ In secundo dicto habetur, t quod in dubio interpretatio debet fieri vt actus valeat. ad idē gl. alle. l. quoties. s. de verb. ob. & ad idē est tex. in l. quoties in actionibus. de reb. dub. facit tex. in l. iij. s. de test. mili. & t c. abbate sanc. de verb. sig. cum simi. ibi alleg. in gl. in verbo, valere possit. quę inter alia allegat l. diuus. s. de vsu & habi. n. t̄ p̄sumptio legis non adaptatur ad infirmandum: sed potius ad confirmandum quod agitur: vt not. Bal. per illum text. in l. si quis filio. in prin. de leg. j. & ideo vt actus valeat, verba etiam

A Confitentis.
Alexan. confi.
cxvij. num. 14.
(vbi dixi). libr.
vj. Deci. c. cum
venerabilis. nu.
mer. 24. de ex-
cep. confi. cccc-
lxxxij. consilio
ccccxxxix. Ca.
rol. Mol.

B Tamen. An-
dreas Tiraqu.
repetit. l. si vn-
quam. in prin.
nu. 54. C. de re
noc. donat.

C Valeat. Anc.
consilio cxxix.
Ias. l. j. in prin.
s. de eo quod
cert. loc. consil.
lxxvij. colū. ix.
libr. iij. Deci. l.
postquam lite.
colum. iij. C. de
pact. l. si dona-
tione. col. ij. C.
de colla. l. in te-
stamento colū.
v. C. de testam.
mil. Aymo. con-
sil. l. j. quod am-
pliat Laancelot.
Deci. in l. j. col.
n. s. de iud. Sed
limitat Ias. l. si
quis ante. colū.
iij. de acquirē.
pos. Deci. c. su-
per eod. col. ij.
de offic. deleg.
C. M.

- baetiam improprie accipiuntur. l. si tibi. vbi Bar. s. si cert. pet. & in l. stipulatio ista. §. hi qui. in prin. de verb. obligat. † verba enim quæ in proprio significato operari non possunt, ad improprium intellectum trahuntur: vt dicit Ang. in l. si cum ante. C. de dona. ante nup. in l. si tam angustii. per illum tex. §. de seruit. cum sim. quæ nota sunt, vt dixi in d. l. si tibi.
- ¶ Et nota quod ista præsumptio validitatis actus, potentior est, & præualet^a alijs præsumptionibus. ita probatur hic, vbi primum dictum, quod fiat interpretatio contra venditorem, in dubio limitatur à secundo dicto, dummodo res valeat. & ad hoc facit. † quia licet princeps non presumatur vti plenitudine potestatis: vt not. Innoc. in cap. innotuit. de elect. tamen si aliter actus non valeret, præsumitur vti plenitudine potestatis ad hoc vt actus valeat: vt not. Pau. de Cast. in l. ex imperfecto. C. de testamen. & in consi. cclxxx. in facto præsentis. Alexan. in l. quanquam. C. de testamen. milit.
- ¶ Similiter † licet præsumatur præcessisse actus qui est prior in ordine literarum: vt not. Bart. in j. consi. C. col. fin. hoc non habet locum quando actus redderetur nullus: quia ad hoc vt actus valeat, præsumitur præcessisse actus^b qui in ordine literarum posterior est: vt not. Bald. in l. cum in testamento. §. hac verba. §. de heredi. institu. vbi inquit, quod si in instrumento dicatur, quod pater donauit filio, & quod illum emancipauit, non attento ordine literarum, præsumitur quod emancipatio prius facta fuerit: & sequitur Inno. post Ang. in d. §. hac verba Alex. in l. ij. §. prius. de vulg. in l. diuortio. in princ. §. solut. matrimo. in l. cum proponas. C. de codicillis. in consi. lxxxj. lecto. colum. iij. lib. iij. & in consi. cxij. super eo dubio. colum. ij. lib. v.
- ¶ Similiter licet constituatur differentia, an præcedat nomen proprium vel appellatiuum, & consideratur istud nomen quod præcedit. l. si seruus communis ita stipuletur. in fine, & ibi Bartol. de stipula. seruo. hoc non habet locum si actus redderetur nullus: quia in dubio debet iudicari quod illud nomen contemplatum sit, quod facit valere dispositio nem. argumen. l. quoties. de rebus dub. cum similib. supra allegatis. ita Barto. in dicta l. si communis. columna secunda. & in l. si vnus. §. seruus. §. de pact. Alexan. in l. j. in fin. de liber. præter. & dixi in capit. quantiam abbas. de offic. deleg. & ad idem facit: † quia licet alias deberet relatio fieri, non habet locum quando ex tali relatione actus destrueretur: vt not. Bart. post glo. in l. cum vulgari. de dote prælegata. Barto. & Doctores in l. talis scriptura. de legat. j. cum simili. vt dixi in cap. ij. requiris. de appellat. & sic ampliando regulam fiat conclusio, quod ista præsumptio quod

^a Præualet. Deci. cap. quoniam Abb. col. vij. de offic. delegat. consi. lxx. consi. cxl. col. u. ij. consi. cccxli. vij. numer. 17. Fran. Purpur. l. rogasti. §. si tibi. nume 38. §. si cer. pe. Lancel. Gallian. in l. j. §. si quis ita. colum. vj. in fi. de verb. oblig. Alciat. tract. præsum. regul. iij. præsump. xxx. iij. C. M.

^b Actus. Alex. consi. lxxxj. numer. 7. (vbi dixi) lib. ij. Aymo consi. xxx. ij. C. M.

quòd in dubio actus præsumitur validus, superat alias præsumptiones.

¶ Et prædicta regula videtur procedere quando verba conueniunt & aliquo modo adaptari possunt ad actum qui valet: alias secus. ita istam regulam limitat Aret. in l. à Titio. col. fi. de ver. obli. vbi ad hoc allegat tex. in l. tutores. §. j. de admi. tut. † vbi si pater dedit curatorem in testamento filio impuberi, datio non valet. & Bar. ibi rationem adducit.

¶ Nec obstat quòd saltem largo modo sub nomine curatoris comprehendatur tutor: vt not. per gloss. in authent. vt qui se res minorum obli. hab. perhib. in princ. in versi. ad curatorem. quia illud procedit in dispositione legis per viam extensionis: secus in dispositione hominis. d. l. tutores. §. j. & ad idem facit tex. in l. verbis civilibus. de vulg. & pupil. † vbi substitutio facta verbis directis à pagano post pubertatem, non valet. & non trahitur ad fideicommissum: quia testator noluit secundum proprietatem verborum: & sic in dubio non receditur à proprietate verborum. l. non aliter. in princ. de leg. iij. l. j. §. is qui nauem. ver. in re igitur dubia. §. de exerc. & non obstant allega. §. quòd vt actus valeat, verba etiam improprie accipiuntur: quia illa procedunt quando apparet de mente. ^a secus A videtur in dubio. Et secundum istam limitationem restringitur quod supradictum est, quòd potentior est illa præsumptio quæ facit actum valere: nam hoc intelligitur seruata verborum proprietate: quia ex proprietate verborum voluntas^b disponentis arguitur. d. l. non aliter.

¶ Et videmus quòd etiam in materia pænali fit extensio secundum verborum proprietatem. l. cum lege. §. de testa. vbi Are. quia videtur constare de mente illud quod ex verborum proprietate colligitur.

¶ Secundo regula intelligitur, quòd actus valeat in dubio eo modo quo agitur: non autem fit interpretatio vt valeat eo modo quo valere potest, quia de illo modo cogitatum non fuit. Et habet locum quod dicitur: quod potui, nolui: quod volui adimplere, nequiuim. l. multum interest. C. si quis alteri vel sibi. & in cap. cum super. de officio delega.

¶ † Et ideo illa clausula, quòd valeat eo modo quo potest, nisi appositae sit, non intelligitur: vt not. Ange. in consilio cxc. noua testandi seu relinquendi forma. circa fin. hoc tamen

A Mēte. Et qñ verba sūt apta ex pprio saltē largo significatio, alias nō. gl. l. quoties. §. de ver. ob. Aret. l. à Titio. cod. tit. C. M.

B Volūtas. Vnde dō fit, qñ esset cōtra volūtatē disponētis. Pau. & alij i d. l. verbis civilibus. Lud. Gozadi. conf. lxxvij. nume. 14. C. M.

ramen videtur altiore in indagine postulare, quia in effectu pendet ab illo articulo, si non valet quod ago ut ago, **A** an valeat ut valere possit. de quo dixi^a in d.c. cum super.

15 ¶ Tercio regula limitatur procedere, † quando in actu concurrunt requisita ad validitatem actus, aliàs secus. unde promissio facta sine causa, non valet. l. ij. §. circa. de doli exceptio. ita dicit Imol. in l. à Titio. col. pen. de verb. obl. in versi. nec obstat, si dicatur. Et huius limitationis ratio manifesta videtur, quia actus valere non potest non concurrentibus requisitis: & ita non sumus in dubio, prout regula loquitur, sed in casu claro in quo constat actum non valere.

A Dixi. Et Bar. & post eū Ias. in l. j. si qs ita. co. viij. ver. si. expedita do. & trina. de ver. obl. vbi ponit regulam cum v. limitationibus.

16 ¶ Quarto limitatur non habere locum, † quando contra promissorem posset interpretatio fieri quæ esset illi multum onerosa: quia tunc potius stipulatio debet inutilis iudicari: ut not. Fulg. per illum tex. in l. iij. §. si quis insulā. de eo quod certo loc. & ad hoc etiam facit tex. in l. quod in rerum, §. j. **B** de leg. j. vbi potius inutile legatum redditur, quam quod testator videatur gravare heredem de redimendo ius finitum per mortem testatoris. ad idem text. in l. vxor patris. C. de lega. in l. si domus. §. si. de lega. j. & in l. dotalem. §. de testa. mil.

B § j. Vbi videas Ias.

17 ¶ Quinto regula videtur procedere in vno actu. † Secus est in duobus: quia in dubio non debet interpretatio fieri quod uterque actus valeat. l. si quis ante. de acqui. pos. vbi si quis conducit, & postea rem precario roget, vel e contra, vnus actus valet. & tamen uterque valere potuisset, intelligendo quod ex precario non transferatur possessio. & ita Ias. dicit in d. l. si quis ante. col. iij. in iij. not.

¶ Sed certè ratio quæ est in vno actu, ut præsumatur pro validitate actus, etiam militat in duobus. Non obstat. tex. in d. l. si quis ante. quia de natura precarij est, quod possessio transferatur. l. certo. §. j. §. de preca. & ideo vbi simpliciter dicitur, de precario, secundum eius naturam intelligitur quod possessio transferatur. Ex quo resultat quod uterque actus valere non potest. & sic sumus in casu claro, quod uterque actus valere non potest.

18 ¶ Sexto & ultimo regula non habet locum quando ex validitate actus offenderetur voluntas testatoris, ut not. Paul. de Cast. & Alex. in l. verbis ciuilibus. per illum tex. ibi, ne fiat contra voluntatem. de vulg. & pup.

REGVLA CXXXIII.

A Fructus hoc verum, quādo sit restitutio ex debito seu perviā iustitię: secus si per viā gratiæ, vt latē Fortun. Gar. l. Gallus. §. & qd si tantum. col. xcvij. C. M.

B Quid si tantū. Vbi videas Iason. col. xij. vers. vnum tamen diligēter, &c. vbi dicit, qd restitutus ad bona nullo casu de mundo recuperat fructus perceptos ex bonis etiam non alienatis, siue à quocūq; alio. & hanc etiam dicit communem opi. finaliter tamen dicit, qd in consulendo & iudicando non recederet ab opi. quam tenet d. Phil. & Nellus in trac. Banni. hic alleg. hanc etiā tenet subtilis do. meus do minus Carol. Ruin. in repet. d. §. & quid si tantum. colū. lxxij. ver. subdit etiam Alex. hic: & Ioan. Crocus de Mōte ferrato. in repetitio. d. §.

IN condemnatione personarum quę in id quod facere possunt, damnantur: non totum quod habent, extorquendum est: sed & ipsarum ratio habenda est ne egeant.

¶ D E ista regula dictum est §. l. diuus. in fine.

In §. Cum verbum. Argumenta.

- 1 Restitutio tantum reddit, quantum læsio abstulit.
- 2 Restitutus quos recuperet fructus, & quos non.
- 3 Restitutio qualiter omnia in statum pristinum reponere intelligatur.

C V M uerbum restituas in lege inuenitur: & si non specialiter de fructibus additum est, tamen fructus sunt restituendi.

¶ E T dicit Bar. in l. fi. col. iij. C. de sen. pas. quod + sem. per restitutio tantum restituit, quantum id aduersus qd restitutio petitur abstulit. per illū tex. & no. Abb. in c. venerabili. in pi. in. de offi. deleg. quod nō dicitur quis restitutus nisi consequatur plenā restitutionē. & est text. in l. videamus. la. ij. §. in Fauiana. in ver. nam prætor. de vsur. vbi dicitur, qd verbum restituas, plenā habet restitutionē vt etiam fructus^a restituantur. cum simil. alleg. in gl. hic. **A** & ad idem tex. in l. cum prætor. de ver. sig. no. per gl. in c. quanuis. de rescrip. in gl. magna. in prin. & in l. Attilicinus. in gl. fi. de sen. rustic. præd. in c. j. de restit. in integ. in vj. in verb. beneficium. quę allegat bonum tex. in l. qd si minor. §. restitutio. de mino. & tradit Aut. de Put. cōsil. xix. quia hic agitur. col. j. And. Sicul. in consil. ix. col. pen. lib. j. Ange. consil. cclxxxvij. viso themate. col. iij.

¶ E t per istum text. dum loquitur de fructibus, & in d. l. videamus. §. in Fauiana. videtur confundi vna cōmunis conclusio, + quę habet, quod restitutus nunquam videtur recuperare fructus bonorum perceptos à fisco, in bonis etiam non alienatis: vt not. Ange. in l. Gallus. §. & quid si tantum^b. col. fi. de lib. & posthu. per tex. in auth. idem est **B** de Nestorianis. C. de hære. & idem Ang. dicit. authen. de hære. & falcid. in princ. col. ij. vers. item nec ratione fructuum. & idem concludit Bal. in c. domino guerram. col. pen. ver. sed ego quæro. in titu. hic finitur lex Corad. cum simil. vt tradit Alexan. in d. §. & quid si tantum. colū. an-
tepen

repenul. versic. prædictis adde.

¶ Certè ista conclusio videtur contra istum tex. & contra iura præalleg. q̄ ita tenet Nellus in tract. bannitorum. in vij. q. in prima parte tertij temporis. & respondet ad tex. in d. authen. idem est. Primo, quod non loquitur in restitutione. Sed hoc falsum, vt patet ibi, restituenda quidem. Secundo respondet, & melius, q̄ loquitur in dispositione limitatiua, & non larga & simplici: quasi dicat, loquitur in restitutione limitata absq; fructibus: quia ita disponitur ibi vltius procedendo, & videtur speciale in illo casu contra illos qui à fide recesserunt.

¶ Et quod dictum de restitutione quæ reponit omnia in pristinum statum, limitatur non habere locum in præiudicium tertij. c. quanuis. de rescrip. in vj. not. per gl. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum. de lib. & posthu. de quo ibi Alex. in char. si. & Feli. in c. inter quatuor. col. pe. & fin. de maio. & obe.

In §. Vnicuique mora. Argumenta.

- 1 Mora sua cuique est nociua.
- 2 Mora vnus ex reis promittendi, non nocet alteri.
- 3 Mora principalis nocet fideiussori & un. §. & 6.
- 4 Mora filij, in actione de peculio nocet patri.

VNICUIQUE sua mora nocet, quod & in duobus reis promittendi obseruatur.

1 ¶ SIC ergo vnicuique mora sua sibi nocet, & non alteri: hoc etiã habet locum in duobus reis promittendi: quia mora vnus alteri non nocet. l. mora. §. fin. de vsur. & hoc intelligitur nisi essent socij. l. pe. §. de duo. reis. & not. per glos. hic. & tradit Bart. in l. ex duobus. in xj. q. de duobus reis. Sed ista solutio diuinat: quia in d. l. pe. de socio nihil dicitur, vt Are. ibi dicit. & vltius facit, quia tex. ibi loquitur in duobus reis promittendi, ergo non videtur loqui in socijs, quia tunc vti socius alter pro alio esset obligatus, & non reus pro reo de quo text. ibi loquitur. & ideo dicendum est, quod mora vnus ex reis promittendi, non nocet alteri, vt hic. Secus est in alio facto affirmatiuo, prout loquitur tex. in d. l. pe. Et glos. ibi ita secundum Placen. distinguit, & bene. Non ob. quod glo. ibi in contrarium adducit. l. si. C. de duo. reis. quia loquitur quo ad interrumpendã præscriptionẽ, & non habet locũ quo ad alios effectus moræ: vt Barto. distinguit in d. l. ex duobus. in xj. quæstio. Et sic regula ista indistincte procedit,

▲ Facto. Idem Bar. Alex. in l. iij. §. Cato. & ibi Iaso. nu. 33. & ibi Lanc. Ga liau. eius discipulus. colũ. xv. versũ. tertia sic cõclusio. Basco let. in arbo. diuid. & indiuid. char. 27. Sed omnes errant dicendũ q̄ nõ est differentia an sint socij vel nõ, nec inter facere vel nõ facere. sed q̄ tã mora, quã factũ vnus alij nocet ad cõseruandã vel purificandã obligationẽ, nõ autẽ ad agendũ vim soli moræ vel delicti, vt plenius dixi in nouis intellect. C. M. quod

col. xxxix. ver. quarto limita. de qua videas Frã. de Cur. in cõf. l. inci. memoria recolenda. col. antep. vers. ex quibus omnibus. &c. vsq; in fi. cõf. l. j. H. C.

A Nocet. Item mora tutoris nocet pupillo. 1. si ex legati causa. §. de ver. obl. qđ intellige quo ad periculum interitus speciei debitor, secundum Doct. ibi.

quod mora vnius alteri non nocet etiā in reis pmissedi. ¶ Fallit in fideiussore, † cui mora principalis nocet. ³ l. mo 3 ra. de ver. obl. & hoc intelligitur in fideiussore dato ante moram vel post moram. gl. in l. quoties in diem. de verb. obli. no. Bar. in l. vinum. circa j. col. §. si cer. pet. & Alex. in d. l. quoties. in fi. ¶ Sic etiam † mora filij nocet patri in actione de peculio. ⁴ l. cum filius. de ver. obl. Et quod dictum est de fideiussore, re, verum est quo ad perpetuandam obligationem. prout iura supradicta loquuntur. † Secus est quo ad augendum obligationem: quia mora principalis non auget obligationem fideiussoris. l. j. & ibi no. §. de in litem iur. no. per gl. in l. siue in duplum. §. qui satisf. cog. & facit text. in l. fi. §. de fideiuss. & tradit Ro. in consi. cclxx. pro decisione. in fi. & hoc intelligitur, nisi † fideiussor in omnē casum se obligaret. l. quæro. vbi Bar. §. locati.

In §. Dolo facit. Argumenta.

- 1 Dolosus dicitur, qui petit quod restituere tenetur.
- 2 Restitutio cum debet incontinenti fieri, in dolo est qui petit.
- 3 Exceptio, dolo facit, an possit in possessorijs opponi.

D O L O facit qui petit quod restitutus est.

¶ **E A D E M** regula habetur in regula, dolo facit. in vj. vbi gl. ponit exemplum in vsurario ad idem text. in l. dolo facit. de excep. dol. vbi eum declarat.

¶ Et reg. procedit, † si restitutio debet fieri ei à quo petitur: secus si alij. l. si focer. §. Lucius. §. sol. mat. vbi Bar. not. per gl. hic, & in d. reg. dolo facit.

¶ Et hoc intelligitur, nisi ille alius deberet restituere perenti: quia tunc regula etiam procedit. l. si donaturus. §. j. vbi Bar. per illum tex. de condi. ob cau. Item regula intelligitur † quando restitutio debet fieri incontinenti: secus ² si ex intervallo. l. fi. ver. idem quæsit. §. vt leg. no. vbi Bar. Ro. consi. ccij. pro discutienda. col. pe. & latius tradit Bar. in d. l. si focer. §. Lucius. vbi latius insistit. Item regula nō procedit † in possessorijs: vt no. per gl. hic, & in d. regula, ³ dolo facit. & facit tex. in l. j. §. rediguntur. ff. quorum leg. & tradit Pau. de Ca. in d. §. Lucius. post Bart. vide conclusiones octo quas in materia istius regulæ tradit Ang. Areti. insti. de excep. char. pe. ver. quæro an & quando potest opponi illa exceptio, dolo facit, & c.

In l.

In l. Qui potest. Argumenta.

- 1 Impeditus non dicitur, qui impedimentum remouere potest.
- 2 Institutus sub potestatiua conditione, non potest repudiare.
- 3 Impeditus excusatur, qui impedimentum tollere non potuit.

REGVLA CXXXIIII.

QVI potest facere ut possit conditioni parere,
iam posse uidetur.^a

¶ V L T R A glo. exemplificari potest in c. fi. de elect. vbi tempus statutum à iure ad eligendum, currit illis qui prohibiti erant eligere absq; licentia superioris, quia in mora fuerunt non petendo licentiam quam de facili impetrare potuissent. & rationem ibi Abb. adducit per istā regulā, qui potest. Et idē no. Bar. per illū tex. in l. sed & si per pratorē. §. j. ver. sed nec ad eos. §. ex quib. cau. ma. † dicens, q̄ non dicitur impeditus ille qui de facili potest remouere impedimentum. & idem Bal. per illum text. in l. quibus diebus. in prin. de condi. & demon. vbi vide Paul. de Ca. vbi etiā alleg. tex. in l. iij. §. quid ergo. §. de cōtrar. iud. tut. vbi Bal. alleg. concor. tex. in d. c. fin. de elect.

¶ Et regula ista videtur habere locum quādo astringitur ad aliquid faciendum, prout loquitur tex. in d. c. fi. de ele. aliās si non astringitur, secus videtur: & ita videtur procedere limitatio gl. per l. is qui hæres. §. j. de acqui. hæ. vbi

2 † institutus sub conditione potestatiua non potest repudiare: quia ante implementum conditionis non dicitur delata: poterat tamen facere quod fuisset delata, quia in potestate sua erat conditionem implere: & tamen talis potestas ibi non consideratur, quia non erat restrictus ad actum de quo ibi agitur, cum actus esset voluntatis. vel ibi agitur de implemento conditionis in potentia, pro actu accipitur. l. iij. §. sed & si sic. de sta. lib.

3 **¶** Secundo regula intelligitur q̄n impedimentū de facili remoueri potest, prout iura supra alleg. loquunt. Secus † si esset difficile remouere impedimentum: quia tunc excusatur si fecit quod potuit. l. qui com meatus. & qd ibi Bar. de re mili. & quia reputatur impossibile, q̄ cum maxima difficultate fieri potest. l. apud Iulianum. §. si. de leg. j.

A Videt. Alex. cōfi. cxxxij. li. vj cōf. xlix. nu. §. li. ij. vbi dixi. facit Gale. (quē vide si vacat animi cōlib. ij. de motu mult. vbi eas omnes actiones voluntarias esse, cēset, quē iudicio rōnis impediri vel induci possunt, etiā si quādoq; inconuenienter hant. C. m.

In §. Quod quis. Argumenta.

- 1 Repudiare potest, qui acquirere.
- 2 Hæreditas repudiari non potest conditione pendente.
- 3 Repudiare non statim poterit, qui adire potuit.

QUOD quis, si uelit, habere nō potest: id repudiare non potest.

¶ ET econtrā. I. is potest repudiare, qui etiam acquirere potest. I. is potest. de acqui. hær. repudiatio enim est quædam priuatio quæ præsupponit habitum. I. manumissionem. §. de iusti. & iur. c. ad dissoluendum. de despon. impu. & ideo qui non potest adire, non videtur nolle adire. I. nolle adire. de acqui. hære. & facit §. eo. in reg. eius est velle. & quæ ibi dicta sunt. Et ideo pendente conditione hæreditas repudiari non potest. I. is qui hæres. §. j. de acqui. hære. & idē in legato conditionalis: quia ante conditionem repudiari non potest. I. si ita scriptum. §. si sub conditione. de le. ij. Et cum talis repudiatio sit nulla, non impedit quominus postea purificata conditione hæreditas adiri possit ab eo qui repudiavit. I. hominē legato. de opt. leg. not. per gl. in l. is qui. §. si. in gl. si. de acqui. hære. Bar. in l. is qui hæres. in fi. de acqui. hære.

¶ Et regula ista negatiua videtur semper procedere: quod non potest repudiare qui non potest adire. Sed affirmatiua non ita indistinctè procedit: quia non omnis qui adire potest, repudiare potest: vt tradit Bar. in 3 l. is potest. vbi videndum.

In l. In omnibus officijs. Argumenta.

- 1 Serui nec iudices esse, nec alijs ciuilibus officijs fungi possunt.
- 2 Seruus neque tutor, arbiter, aut testis esse potest, neque etiam executor.
- 3 Seruus, miles non potest esse, nec absens causa Reipublicæ.
- 4 Seruus non potest esse tabellio, licet procurator esse possit.
- 5 Seruus omnia potest quæ liber ab omnibus esse credatur.
- 6 Testamentum valet, vbi testes erant serui, qui credebantur liberi.
- 7 Seruus an possit esse iudex de consensu partium.

REGULA CXXXV.

IN omnibus officijs quæ fieri per liberas personas leges desiderant, seruus interuenire non potest.

¶ ET ad istam regulam vide dicta §. in l. quod attinet. & in l. personam. §. eo. Et ad istam regulam facit tex. in l. cum prætor. §. si. §. de iudi. vbi dicitur, quod serui ciuilibus officijs non funguntur, ideo iudices esse non possunt, vt ibi dicitur: & seruus non habet communionem iuris ciuilis in totū, nec edicti prætoris. I. qui testamento. §. seruus. de test. vbi dicit. Imo. esse not. quia ius prætorium est fundatum in naturali æquitate. & adde l. j. de iur. deli. vbi dicitur, quod serui apud prætorē pro nullo habentur.

¶ Et seruus non potest esse executor. Bal. q. non, in l. id quod pauperibus. col. ij. q. j. C. de epi. & cle. idem tenet Card. in cle. j. q. xvij. de testa.

¶ Similiter nō potest seruus esse tutor, arbiter, neq; testis: vt in gl. dicit.

¶ Et adde quod non potest esse miles. l. pc. §. si. C. qui mil. non pos. tem pore tamē Hannibalis legitur, quod post bellum Cannense permissum fuit propter penuriam hominū, quod serui militarēt: vt refert Lucas de Penna

Penna in l. pen. C. qui milit. non pos.

¶ Similiter adde, quod seruus non potest esse absens causa reipublicæ. in l. fin. j. eodem.

4 ¶ Similiter seruus nō pōt esse tabellio. C. de tabel. lib. x. in l. generali. priuatā tamē scripturā seruus facere nō prohibetur. l. seru⁹. §. de testam.

¶ Et eodem modo seruus non prohibetur esse procurator. l. seruū quoq; §. j. vers. ex contrario. de procur. & in arbitratorem potest seruus compromittere: vt not. Bart. in l. licet. §. seruus. ff. de pecul. licet secus sit in arbitrum: vt not. gl. hic.

¶ Et omnia quæ prohibita sunt seruis, vt §. dictum est, limitari debent, nisi communis error interuenisset: vt not. per gloss. in d. l. fi. j. eod. per. l.

Barbarius Philip. §. de offic. præto. vbi seruus qui communi opinione re

6 putabatur liber, praturam gessit. & in l. j. C. de testam. vbi ¶ valet testamentum in quo erant testes serui qui communi omnium cōsensu liberi

7 reputabantur. vide quæ dixi in c. sciscitatus. de rescrip. ¶ an seruus habitari possit tacito cōsensu partis vt iudex esse possit: vide ibi quæ dixi.

NON debeo melioris conditionis esse, quàm autor meus à quo ius in me transsit.

¶ VIDE dicta. §. in l. aliud est vendere. in §. absurdum est. ad idem j. in l. qui in ius. & in l. nemo plus. j. eod.

In l. Non est singulis. Argumenta.

1 Ius sibi dicere nemini permittitur.

2 Ius sibi dicere potest quis decem casibus.

3 Tumultus occasio sollicitè reseccanda est.

Crimen læsæ maiestatis propter seditionem committitur.

REGVLA

CXXXVI.

NON est singulis concedendum quod per magistratum publicè fieri possit: nec occasio sit maioris tumultus faciendi.

1 ¶ EXEMPLIFICATVR secundum gloss. ¶ quod non debet permitti alicui q̄ eius propria autoritate ius sibi dicat. & est text. in l. extat. §. quod met. cau. in l. si quis in tantam. C. vnde vi. & in l. nullus. C. de iudæ. in c. j. §. j. incip. si quis verò. de pac. iur. fir. & Bal. ibi not. plures casus in quibus ista reg. non procedit. & idem tradit Bart. in l. generali.

2 C. de decur. lib. x. vbi Bar. ponit decem casus in quibus ¶ quis potest propria autoritate ius sibi dicere. & adde gl. in c. ius gentium. j. dist. quæ dicit, quod quis potest rem suam propria autoritate accipere quando aliter per iudicem illam consequi non potest. idem glo. fi. in d. l. nullus. & est dictum Innoc. in c. olim. el. j. de restitut. spol. circa fin. & Abb. in col. fi. & Bart. in l. si alius. §. bellissimè. §. quod vi aut clam. cum simil. vt tradit Alexand. in l. j. §. qui iudicati. de re iud. & in not. casu tradit Alexan. in consil. cxxxv. circa primum dubium. libr. j. vbi materiam latè prosequitur. & in eodem casu consuluit Barth. Veron. in cōsil. xxvj. magnifice

ac generose prator. de muliere quæ accepit propria auctoritate ejus salarium. & in eodem casu tradit idem Bar. Veron. in consil. iij. visa querela. quādo quis ejus domum propria auctoritate intrare possit. Et secundum reg. cōsultuit Alex. in consil. lxxiij. visa facti narratione. col. j. li. ij. Et limitatur. vt per Alex. in cōsil. lxxiij. & si celeberrime. col. fin. lib. iij. & in alio casu not. Ioā. de Imol. consil. xvj. viso casu. Et limita. vt per Abb. post alios in c. j. col. iij. de dolo & contu.

¶ Et no. tex. q̄t occasio tumultus remoueri debet. & facit 3 tex. in l. pe. s. de sicar. l. si. ibi: nisi forte tumultus aliter sedari non possit. facit tex. in §. j. ver. de inde. de man. prin. quia propter seditionem & tumultum quis incidit in crimen laese maiest. l. j. in fi. s. ad leg. Iul. maiest. Et de pœna seditionis^a & tumultus. not. Ang. in l. ij. C. de sedit. ha^A betur in l. si quis aliquid. §. autores seditionis & tumultus. s. de pœnis. fit enim seditio concitando plebem: & dicitur seditio. quasi seorsum itio: quia in diuersum vadūt. & alios trahunt: vt no. Domin. post Archid. & Io. And. in c. decet. col. ij. ver. quæro qualiter fiat seditio. de immun. eccles. in vj. not. Archid. in c. seditionis. xlvj. dist.

^A Seditionis. Nico. Boeri. in tract. de sedit. vide Deci. consil. cclvj. C. M.

INFINITA *estimatio est libertatis & necessitudinis.*

¶ D E libertate s. dictum fuit in l. libertas. s. eod. Necessitudo hic accipitur pro cōiunctione sanguinis: vt est tex. in l. si. s. de iusti. & iure. in l. in fideicommissi. §. cum Polidius. de vsur. in l. si filium. C. de lib. caus. insti. ad Tertul. in princp.

In l. Qui in ius. Argumenta.

- 1 Successor. etiam singularis. iure uti debet prædecessoris.
- 2 Privilegium quod loco cōceditur. in loci successorem transmittitur.
- 3 Obligatio personalis non sequitur singularem successorem.

REGVLA CXXXV II.

QVI in ius dominiumue alterius succedit: iure eius uti debet.

^a Facit. & qd̄ no. Dy. in reg. si quis succedit. isto tituli. libro vj.

¶ **FACIT**^b quod s. dictum est in l. nemo plus. & in l. haredem. s. eod.

¶ Et videtur hæc regula loqui etiam in successore partii singulari & singulari: quia loquitur de illo qui succedit in ius vel dominium alterius: & exemplificari potest ista regula

regula. in l. si aqueductus. ff. de contrahen. empt. vbi seruitus aquæ ducendæ quæ debetur prædio, transit in emptorem prædij. & in l. forma. §. quanquam. de censu. vbi immunitas loco concessa ad successorem loci porrigitur. & facit tex. in l. j. §. permittitur. ver. plane. de aqua quotid. & æsti. & not. Bal. in l. omnia. in prin. C. de epis. & cler. vbi concludit, qd priuilegium datum loco transit in successorem loci. & facit quod not. per gl. fi. in c. bonæ. el. ij. de postu. præla. cum sim. vt dixi in cons. lxxviij. & vide dicta s. in reg. in omnibus. s. eo. & ad regulam hic vide text. in l. qui fundum. la. ij. §. cum qui. s. de contrahen. emp.

3 ¶ Et hoc quod dictum est procedit in iure reali, prout tex. sequitur. ¶ Secus est in iure personali, vel in obligatione personali, quæ non sequitur singularem successorem. l. j. §. si hæres percepto fundo. ff. ad Trebel. vbi Bar. l. fin. §. si. ff. de contrahen. emp. l. fi. C. de hæredi. a& l. aris alieni. C. de dona. quod limitatur vt tradit Alex. in d. §. si hæres.

¶ Et quod dicitur de singulari successore procedit: quia verba legis hoc ostendunt, dum loquitur reg. de iure vel dominio: aliàs verò quod dicitur de successore simpliciter, de vniuersali intelligitur. l. quadam. §. nihil. ff. de eden. limitando & declarando vt per Alexan. & Moder. ibi.

In §. Nemo videtur. Argumenta.

- 1 Ignorantia iuris excusat à dolo.
- 2 Dolosus dicitur, qui quid lege facit resistente.
- 3 Iuris peritus non excusatur à dolo per ignorantiam iuris.
- 4 Ignorantia excusatus, superueniente scientia non excusabitur.

NEMO videtur dolo facere, qui ignorat causam cur non debeat petere.

¶ **VIDE** dicta s. in regula, qui in alterius. s. eo. Et regula ista etiã videtur habere locum in illo qui ignoraret causam per ignorantiam iuris: quia etiam ignorantia iuris excusat à dolo. l. sed & si lege. §. scire. s. de peti. hære. vbi dicitur, dolo caret, licet in iure errauerit. & ad idem tex. in l. si quis in graui. §. si quis ignorans. vers. & si sciens. s. ad Sillan. & ad idem tex. in l. si quis id quod. vers. doli. de iurisd. om. iud. vbi Ale. 2 & ad tex. insti. vi bon. rapti. in §. quia tamen. vbi Ang. Arct. ¶ Et hoc intelligitur, nisi lex prohibeat & resistat: quia tunc videtur in dolo. l. quemadmodum. C. de agrico. & censu. lib. xj. & in reg. qui contra iura. de reg. iur. in vj. & ita Bar. concludit in d. §. scire. cum sim. vt tradit Feli. in c. de quarta. de præscrip. col. x. vers. tertia restrictio.

¶ Et quod dictum est de errore iuris qui excusat à dolo, limita vt tradit Alex. in l. si quis id quod. de iurisd. om. iudic. vbi inquit, hoc non procedere in iure perito. l. ij. 3 vbi Ang. s. quod quisque iur. Similiter regula procedit in

A Perito. Angel. l. j. §. pueritiam. de postu. Roma. consilio cccxxx. in fin. vide Dec. l. ij. col. l. in fine. s. quod quisque iuris. C. M.

dolo vero: secus est in dolo præsumpto. vt not. Bartol. per illum text. in l. diuus Claudius. §. de fals. & not. Dyn. in regu. iuris ignorantia. cod. titu. in vj. col. ij. & adde quòd excusatur durante ignorantia. Secus si superueniat scientia: quia si perseverat, nõ excusatur. l. cum ancillis. C. de 4 incest. nupt. vbi Bald.

A In vj. Vbi videas Doct. & satis remissiue per addit. Dy. vltra quæ vide latè Iaso. in l. j. C. de iud. & in l. huiusmodi. §. legatū. de leg. j. per Hipp. de Marfi. fin. xvij. & singu. clxxv. Alex. in c. si laicus. xxxj. dist. & in c. qui sacrum. l. dist. & quod not. tradit Soc. in cõs. xlj. inci. in præfenti consulta. colū. vj. in iij. vol. vbi per totum consilium tractat mate. l. Lucius. hic alleg. & do. Philip. in ca. præterea. de offic. delega. col. vj. vers. in gl. fi. in princi. & in c. prudentiam. §. nõ verò. ij. col. vers. in glo. in vers. principali. & eūdem in cons. cxcvij. in iij. col. vers. secundo diligenter. & Bart. in q. xvij. Anc. in repe. c. accessorium. isto titu. lib. vj. Hieron. Chuc.

In l. Cum principalis. Argumenta.

- 1 Accessorium sequitur naturam sui principalis. & nu. 3.
- 2 Accessorium rescinditur rescisso principali.
- 4 Contractu principali existente inuitili, valet confessio contenta in illo.

REGVLA CXXXVIII.

Cum principalis causa nõ consistit: plerunq; nec ea quidem quæ sequuntur, locum habent.

¶ CONCORDAT tex. in l. nihil dolo. in §. cum principalis. §. eo. & hinc sumpta est reg. accessorium. eo. tit. in vj. a facit tex. in §. liberis. insti. de vulg. & pup. cum sim. alleg. hic in gl. & in d. reg. accessorium. ad idem tex. in §. seruus. insti. de leg. in l. ij. ff. de pecul. leg. facit text. in l. Lucius. §. qui pot. in pign. in l. Aurelius. §. legatum. de lib. leg. in l. non dubium. C. de legi.

¶ Et ideo rescisso principali, rescissum videtur accessorium: vt not. per gless. in l. si patronus. §. si patronum. §. si quid in fraud. patro. Et si non tenet contractus principalis, nec precarium valet quod eo accessorie continetur: vt not. Bald. in l. ex testamento. C. de fideicommiss. Alexand. in consilio. lxxxj. lecto & discussio. column. iij. libr. ij. & not. Bartol. in l. nemo potest. column. iij. de leg. j. Roma. in consil. cclxvj. clarissime accessor. & idem Romanus in consilio xv. viso compromisso. in ij. dubio. cum similib. quæ not. sunt.

¶ Et quandoque tamen regula ista non procedit: vt inuit tex. hic, dum dicit. plerunq; nam regula intelligitur vbi est eadem ratio: secus si diuersa. vt not. Bart. in l. ita stipulatus. in xij. opp. de verb. oblig. & Bald. in l. non dubium. in xiiij. opp. C. de leg. Alexand. consil. iij. circa primum. column. pen. libr. j. & hoc modo procedit text. alleg. gl. hic in l. & si is. de præd. mino. & in l. stipulatio ista. §. alteri. de verb. obligat.

¶ Et hoc modo adaptari potest quod not. Bartol. in l. certi cõdictio. §. si nummos. ff. si certum petatur. vbi voluit, quòd licet cõtractus principalis sit inuitilis, confessio ta- 4 men

men valet quæ in tali contractu continetur. idem Bart. in l. si ita stipulatus. in §. Chrysogonus. de ver. obl. cum sim. vt tradit ibi Ale. col. viij. nam si stipulatio inutilis interponatur super alio contractu aliàs de se valido, inutilis stipulatio non impedit oriri actionem ex illo contractu de se vtili. vt not. Bar. in l. j. §. si quis ita. de verb. obl. cum sim. vt tradit ibi Alex. tunc enim si non valet quoddam ago vt ago, valet vt valere potest. l. certi condictio. §. quoniam. §. si cert. peti. & d. §. Chrysogonus. bonus tex. in l. si stipuler. §. si. de verb. obl. nam tali casu contractus qui à seipso valere poterat, non videtur accessorius: vel est eadem ratio quod vitietur: quia stipulatio fuit interposita ad maiorem confirmationem: vnde si non valet, non impedit oriri actionem. arg. l. iij. de testa. mili. & eodem modo dicitur quod vitiatum expresso non vitiatum tacitum, quando non est eadem ratio: vt not. Bar. in l. fideiussor. in princip. de leg. j. & not. Bald. in l. si tibi. §. de pignore. §. de pact. & dixi in d. §. si nummos. in dictis casibus ille contractus licet videatur accessorius, eius validitas non pendet à principali qui à seipso valet. Secus est in terminis regulæ: quia validitas accessorij pendet à principali: vt colligitur ibi, nec ea quæ sequuntur.

REGVLA CXXXIX.

IN obscura uoluntate manumittentis fauendum libertati.

¶ DE ista regula §. dictum est in l. quoties. eo. tit. & in l. prox. §. si. de his quæ in testa. delen.

REGVLA CXL.

QUOD iussu alterius soluitur: pro eo est quasi ipse soluiisset, uel ipsi solutum esset.

¶ VIDE dicta §. in regula, Is damnum dat.

In l. Si nemo. Argumenta.

- 1 Relicta in testamento confirmari possunt per aditionem coactam.
- 2 Hereditas si pro adita hab eatur, omnia in testamento relicta debentur.
- 3 Legata ad pias causas an debeantur hereditate non adita.
- 4 Testator disponere pot, legata deberi hereditate, nō adita.

REGVLA CXLI.

SI nemo subiit hereditatem: omne ius testamento soluitur.

A Soluitur. Etiam si sit ad pias causas. Alex. consili. cix. nu. 6. lib. ij. vbi dixi Nic. Boer. de ci. Burdega. xij. nu. 4. tamē hęc regula non procedit in patria consuetudinaria. Vt dixi in consuetu. Paris. §. cxx. adhuc in terminis iuris vix procedit propter clausulas codicillares vel similes quæ solent apponi vt fere superuacue sint duodecim limitationes quas ad hanc regulam tradit lat in l. eam quam. num. 20. C. de fideicom. C. M.

¶ ADDE text.in l.fi nemo.la j. s. de testam. tut. & in l.eam quam. C. de fideicommissis. in l. sed & si plures. §. si ex asse. vers. nec enim. s. de vulg. & pup. Ampliatur etiam in libertate vt per Bar. in l. j. in pen. charta, in ver. quarto quæro. C. de sacrosan. eccle. Et sufficit quod ab vno ex pluribus adita sit. d. l. nemo. cum simil. vt per glo. hic. & not. Ang. in d. §. ex asse. vbi etiam alleg. text. in l. apud Iulian. §. idem Iulianus. ad Trebel. † Et ibi Alex. dicit, quod relicta in testamento confirmantur ita per aditionem coactam sicut per voluntariam. Allegat etiam text. in l. nam quod. §. si quis compulsus. ad Trebe.

¶ Et regula ista limitatur primo † nisi hæreditas pro adita habeatur, in titul. si quis omnis. causa testa. quia tunc omnia debentur. l. ij. §. planè. suprà de vulg. & not. Barto. in l. j. §. fin. s. de vulg. Secundo reg. fallit in milite. l. miles ita hæredem. §. fin. s. de testamen. mili.

¶ Tertio quando habetur pro adita propter existentiam sui hæredis. l. si filius qui patri. suprà de vulg. & ita nota. Imol. in dicto §. ex asse.

¶ Quarto adde quod regula non habet locum † in legatis ad pias causas^a, vt not. Bar. in l. j. C. de sacrosan. eccle. chart. penul. in versicu. quarto quæro. de quo not. Bald. in consil. cclxxxvij. dicta mulier. in fin. lib. iij. & in consilio xx. super primo lib. v. & consil. xxxix. viso testamento. colum. ij. eodem libro v. Roma. latè consil. ccccxvij. in terminis propositæ quæstionis. & in consilio. cccxxij. in casu consultationis. Ioan. de Ana. in consil. xxvij. visis. colum. penult. Aretin. in consil. lxiiij. diligenter. colum. penul. & in l. si filius qui patri. colum. j. de vulg. & pupil. post Imo. ibi Andr. Sicul. consil. viij. scribitur. colum. viij. vers. circa istam hæsitationem. libr. j. aliquid Alexan. consil. iij. videretur. lib. ij. colum. vij.

¶ Quinto † testator potest disponere quod legata debeantur hæreditate non adita Alex. in l. nemo potest. col. iij. in vers. & ista faciunt ad quæstionem. vbi tamen distinguit post alios quos ibi refert, de legat. j.

▲ Pias causas. Vide Iaso. in l. eam quam. C. de fideicom. xj. vers. item considera. vbi dicit, communem opi. cano. & legistarum esse contra Bart. in d. l. j. C. de sac. sanct. eccle. imò quod etiam relicta ad pias causas non debentur hæreditate non adita: quæ tamen op. limitatur vt ibi per eum. idem tenet etiam Iason in d. l. j. in j. lectur. col. vj. vers. extra gl. & in ij. lect. col. fi. vers. vlti. in quantum &c. de qua quæsti. videas latissim. & melius quàm alibi, Barba. in rubri. extra de test. col. lvij. vers. nunc ad vltimam quæstionem. vbi etiam ponit xxj. limitat. ad regulam nostrā. & in l. fi. incipit discutere quæstionem istam, an legata ad pias causas &c. Hic. C.

REGVLA CXLII.

QUOD nullius esse potest: id ut alicuius fieret nulla obligatio ualet efficere.

¶ VIDE BIMVS statim in l. impossibilibus. j. eod. In l.

In l. Et si nihil. Argumenta.

- 1 Sententia solenniter lata, nihil in ea est immutandum.
- 2 Iudex non debet exequi sententiam, si de innocentia constet.
- 3 Exceptio innocentie nunquam censetur exclusa.
- 4 Contumax innocens non debet condemnari.
- 5 Innocentia existente notoria, non est necessarium superioris consilium.
- 6 Deliquens non liberatur, si pœna innocenti infligatur.

REGVLA CXLIII.

ET SI nihil facile mutandum est ex solennibus: tamen ubi æquitas euidēs exposcit, subueniendū est.

¶ CONCORDAT & exemplum habetur in l. pe.

- 1 s. de in integ. resti. vbi not. Ang. quod licet post latā sententiam solenniter nihil sit in ea mutādū, sed illi inhærē dum vt verba sonant. l. iudex postquam. de re iudic. tamē propter euidentem æquitatem succurrendū est ei qui sententiā passus est cōtra se. vnde dicit ipse, succurritur capitaliter condemnato contra veritatē: quia iudex debet ab executione abstinere, & Imperatori rescribere. l. j. §. fi. de quæstionibus. & Bar^a. ibi in vers. item nota. dicit recurrē dum ad dominos qui non recognoscunt superiorē. & ad hoc est bonus tex. in l. diui fratres. s. de pœnis. & ad idem tex. in c. j. de purg. vulg. & ibi Abb. circa fin. & not. Bal. in
- 2 l. j. col. fi. C. de confes. quod iudex etiam post confessionem & condemnationem si liquet de innocentia, non debet executionem facere in pœna corporali. alleg. Inno. in d. c. ij. Et ista exceptio innocentie nunquam exclusa videtur: vt dicit Bal. in l. addictos. col. ij. C. de episc. audien. quod nunquam iudex debet exequi sententiam capitalē si videt illam esse iniustam. Alexan. Inno. in cap. pastoralis. §. quia verò. de offic. deleg.

- 3 ¶ Et propter hoc exceptio innocentie nunquam exclusa videtur: vt not. Bal. in l. edita. C. de eden. col. pen. vers. ex tribus autem. quia est etiam de iure naturali. & sequitur Ioan. de Ana. in c. si aduersus. in fin. de hæret. & in consil. lix. visa inquisitione. cum simil. vt tradit Alex. in consil. cxlij. viso themate. col. ij. lib. v.

- ¶ Et propter innocentiam probandam admittuntur testes inhabiles: vt not. Spec. tit. de inquisit. §. j. ver. sed nunc quid. lo. de Ana. sequitur in d. consil. lix. Alex. consil. xxliij. animaduersis. colum. penul. lib. ij. ¶ Et propter innocentiam dicit Bar. in l. absentem. s. de pœnis. col. fi. quod li-

A Vbi videas Hipp. de Marfil. col. xv. ver. nota etiam istū textū. qui per tres col. multa dicta Doct. congerit vltra ea quæ hic posuit do. Phil. & adde qd si princeps rescribat alicui iudici vt talem decapitare faciat, vel suspendere, & nō apparet, de causa, debet iudex suspendere per xxx. dies, ita est text. singular. in l. si vendicari. C. de pœnis. intellige tamen, nisi secunda iussio Principis veniret, vt in cap. si quando. de rescriptis. vbi Canon. & Ias. in l. puniri. in fi. C. si contra ius vel vitil. pub.

cet contumax habeatur pro confessio tamen iudex cui cōstat absentem contumacem esse innocentem: non potest condemnare illum contumacem. & idem Bart. in consil. c. à domino. Cy. col. fi. & Bartho. Veron. consil. xxix. viso processu. col. v. in consil. xlvij. quanquā. col. fin. Aret. consil. cxlvj. visa consulta. col. ij. & tertia. & facit quod not. Ang. in l. ij. C. qui test. cum simi. vt ibi tradit Alex. & Moder. & dixi in c. at si clerici. in princ. col. ij. in vers. vj. limitatur. de iudi. & Paul. de Cast. consil. xxxiiij. super primo quæsitio. & Nellus in tractatu bannitorum. q. xxxiiij. in ij. parte secundi temporis, vbi limitat quod dictum est de innocentia. † Et adde quod non videtur opus consulere superiorem si innocentia esset notoria: vt quia condemnatus fuit pro Titio occiso, & apparet illum viuere. d. c. ij. de purg. vulg. & in l. inde Neratius. §. fina. §. ad legem Aquil. de quo Aret. in c. de his. de accusa. & Fely. in c. consanguinei. col. fi. de re iud. † Et not. quod si innocens sit punitus, per hoc non est liberatus ille qui deliquit. l. seruum. ff. de interrog. act. vbi Bal. & idem Bal. in c. j. §. iniuria. col. fin. de pace iur. fir. & in l. res inter alios, in fi. C. quib. res iudi. non noc. Ang. in l. quoties. §. fi. §. sol. matri. Abb. in c. pen. in vij. q. de re iudi. Et ad istam regulam faciunt quæ dicta sunt in l. in ambiguis. §. quoties. §. cod.

In l. Impossibilium. Argumenta.

- 1 Obligatio naturalis ex re impossibili an oriatur.
Obligatio naturalis tollitur animo sublato.
- 2 Stipulatio pœnalis non valet dispositioni impossibili adiecta.
- 3 Difficultas facit ne mora committatur, cum factum est in obligatione.
Fideiussor promittens se facturum & curaturum non tenetur si fecit quod potuit.
- 4 Promittens factū alienū, si fecit q̄ potuit, excusatur à pœna.
- 5 Promittens se facturum in omnem euentum, non excusatur propter difficultatem.
- 6 Contractus ex intentione legem accipiunt.

REGVLA CXLIIII.

IMPOSSIBILIVM nulla obligatio est.

¶ IDEM dicitur suprā. l. q̄ nullius esse potest. in regul. nemo potest. cod. ti. in vj. ad idem tex. in l. j. §. si id q̄. §. de acti. & obli. idem in iudicis præcepto. l. fi. §. quæ sent. sine app. † & adeo hoc procedit, q̄ etiam naturalis obligatio non oritur: vt not. per glo. in dicta reg. nemo pōt. in verbo,

verbo, obligari. quæ ponderat tex. hic in verbo, nulla. & sic vniuersaliter loquitur. & hoc no. Bar. per illum tex. in l. si sub impossibili. de fideiussor. & ratio videtur: quia non videtur habere animum se obligandi. l. non solum. de act. & oblig. l. cum hæres. §. j. de statu libe. vnde si deficit animus, remouetur naturalis obligatio.

2 ¶ Et eodem modo stipulatio pœnalis adiecta præcedenti dispositioni impossibili non valet. l. si homo mortuus. de verb. obli. secus tamen est in eo qui promittit factum alienum: quia licet promissio nō valeat. l. stipulatio ista. §. j. in ver. nemo. de ver. obli. §. si quis alium. insti. de inuti. stip. tamen si pœna apponatur, valet d. l. stipulatio ista. §. j. in ver. mora faciendi. vt no. Bar. in l. si duo. §. hæc verba. de consti. pec. in l. si ita stipulatus. in vij. oppo. quintæ partis de ver. obli. cum si. vt dixi in consi. ij.

¶ Et si fecit quicquid potuit, non dicitur esse in mora. l. quod te. §. si cer. peta. col. j. & ibi etiam col. iij. concludit,

3 † quod quando factum est in obligatione, indistinctè difficultas impedit moram committi. l. si vehenda. §. pen. ad legem Rhod. de iact. in l. j. §. iubet. vers. si frater. de colla. bono. & ideo Abb. in consi. xc. videtur quod fideiussores. lib. j. concludit, quod fideiussores qui promiserunt se facturos, & curaturos sub pena, non incurrunt pœnam si fecerunt quod potuerunt. & idem Bar. in consi. ccxxxvj. Mar

4 tinus promissit, vbi ponit casum de eo qui promissit se fa-

5 ¶ Eturum, quod Berta contraheret matrimonium cum Tizio sub pœna: si fecit quicquid potuit, excusatur à pœna. idem Fede. in consi. cxxij. Martinus promissit. & sequitur Abb. post Ant. de But. in c. gemma. de spons. col. iij. vers. ad vnum singulariter aduerte. idem Abb. in c. significantibus. in fi. de offi. dele. Aret. in consil. cxliij. ex facto proponitur. col. liij. ver. venio igitur ad primum. & ibi dicit hoc procedere etiam si dictum sit cum effectu: quia intelligitur quod curabit cum omni diligentia verè, & non fictè. Si tamen fecit quicquid potuit, excusatur.

6 ¶ Et hoc intelligo nisi cōstaret de voluntate b partium, quod voluerit obligari ad pœnam vel interesse ille qui promissit in omnem euentum quod non sit factum qd fuit promissum: vt quia promissit cōseruare indemnem, vel soluere de suo proprio. & ita procedit quod not Aretinus in l. si ita stipulatus. §. possum. vbi tenet contra communem opinionem. & quod notat Socinus in consilio

A Facturū. La
tè Aleia. l. iij.
§. Cato. nu. 130.
de ver. obli. C.
M.

n Voluntate.
Dec. consi. ccc-
xxv. consi. ccc-
xlv. in fi. l. i. l.
stipulatio ista.
in prin. de ver.
ob. Bertrā. cōf.
lxix. li. i. Ludo.
Gozadi. cōf. xx
vj. co. ij. C. M.

cclxxxvij. circa primam quæstio. in v. q. Cuma. in consil.
clxxxvj. viso instrumento. & consil. clxxxix. testator. nam
quando ita apparet de voluntate partium, videtur obliga-
tus simpliciter sub euentu condit. quo casu quando quis
incipit à conditionis euentu, non consideratur mora:

A Bar. In l. ad
diem. eo. & ibi
Alex. limitat vt
procedat si de-
betur quanti-
tas, secus si spe-
cies. sequitur
Lance. Galiau.
l. iij. §. Cato. co-
lumn. xvij. de
verb. ob. C. M.

ideo obligatur. l. in illa. de ver. obl. Bart^a. in l. continuus. **A**
§. illud. in fin. de verb. oblig. in d. si homo mortuus. & in
d. l. si duo. §. hæc verba. de constit. pecu. & ideo in casu d.
l. si homo mortuus. fuisset ficta promissio ab euentu con-
ditionis, promissio valuisset: & pari ratione quando con-
staret de voluntate partium, + quia contractus ex inten-
tione partiū legē accipiūt. reg. cōtractus. eo. tit. in vj. & in
simili casu Abb. tradit in consil. xliij. quidā do. Anto. lib. j.
¶ De impossibilitate, vide Bar. & Imo. latē in l. j. de cōdi.
instit. Ang. Aret. in §. impossibilis. instit. de hære. instit. gl.
& Doct. in d. regula. nemo pōt. Et an gratia Papæ vitie-
tur propter impossibilitatē. Ro. consil. cccxlvij. quæritur.

REGVLA CXLV.

VANI timoris iusta excusatio non est.

¶ **VIDE** suprà in l. in omnibus causis. suprà eodem.

REGVLA CXLVI.

NIHIL peti potest ante id tempus quo per re-
rum naturam persolui possit: & cum soluendi
tempus obligationi additur, nisi eo tempore præterito
peti non potest.

¶ **VIDE** suprà in l. cum in tempus.

In l. Si quis prægnantem. Argumenta.

- 1 Decedere sine liberis non dicitur, qui prægnantem uxorem relinquit.
- 2 Mulieri in dubio prægnantem se asserenti creditur.

REGVLA CXLVII.

SI quis prægnantem uxorem reliquit: non uidetur
sine liberis decessisse.

¶ **NOTA** + quod non dicitur decessisse sine liberis, **I**
qui vxorē prægnantē relinquit. Et ideo substitutus dece-
dētī sine liberis nō admitteretur: quia etiā si vnus tantū na-
scatur cōditio verificat. l. non est sine liberis. de verb. sig.
¶ Et propter istā spē natiuitatis mittitur ibi in possessio-
nem. l. j. §. toties. versi. æquius. & versi. satius. de ventre in
poss. mit. Et si partus nascat secto vëtre, & substitutus ex-
cluditur:

cluditur: vt no. Bal. in consi. cix. verba testamenti. lib. iij. facit tex. in l. quod dicitur. de libe. q. posth. licet ipsa non dicatur peperisse. l. anniculus. §. falsum est. de verb. signi. Et limitatur, vt per Bal. in predicto consi. cix. lib. iij. vide
 2 Feli. in c. sicut. in fi. de homic. † Et in dubio creditur mulieri dicenti se esse pręgnantem: vt not. Ange. in l. illud. per gl. ibi, §. si pars hæred. per. & hoc videtur intelligendum concurrentibus coniecturis: aliās illi non creditur. l. j. §. j. ibi: nec dicere se pręgnantem sufficit.
 ¶ Et not. gl. hic quæ dicit, quod ante natiuitatem non dicitur conditio liberorum impleta: quia nō dicitur homo ante natiuitatem, nec puniretur de homicidio. vide Feli. in c. sicut. de homic. col. j.

In l. Vbi repugnantia. Argumenta.

- 1 Contraria allegans, non est audiendus.
 Rusticus non excusatur, si contraria allegauerit.
- 2 Reprobatio testium quæ prohibita præsumatur.
- 1 Actus repugnans non potest in esse produci.
- 4 Dispositio quælibet sic debet intelligi, ne quid contrarium contineat.

REGVLA CXLVIII.

VBI repugnantia inter se in testamento inueniuntur: neutrum ratum est.

- ¶ EXEMPLIFICATVR per gl. in l. si Titius. §. de condi. instir. facit tex. in l. scripturæ. C. de fide instir.
 1 in c. sollicitudine. de appel. & in l. j. C. de furt. vbi allegās contraria, nō auditur: & vbi est contrarietas, ibi non cadit executio, nec simplicitas. Ideo etiam rusticus non excusatur: vt not. Bal. in l. scripturæ. col. si. versi. quærunt doctores. C. de fide instir. Et ideo remota nullitate, vel exceptione, non videtur tolli^a nullitas vel exceptio, quæ habet in se contrarietatem: vt not. Ange. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. col. xv. versi. vltius iuxta prædicta quęro. §. de pactis.
- A ¶ Sic etiam † prohibita reprobatione testium nō videtur prohibita reprobatio quæ insurgit ex contrarietate ipsorum testium. vt no. Domin. in c. ij. §. si. co. fi. de testi. in yj. allegat gl. quæ hoc dicit. iij. q. iij. in c. si quis testibus. in verb. arguere. & dicit Ang. in consi. clxxxvij. hic punctus
 3 prima fronte. circa fi. † q. legislator nec Deus ipse potest actum repugnantem in esse. producere. alleg. istam l. vbi repugnantia. & hoc de contrarietate in l. libello. in not. casu

A Tolli. Deci.
 c. pastoralis. co
 lū. vj. de exce.
 C. M.

casu tradit Alex. in consi. cxxj. viso processu. lib. j. & Ang. in cōsi. xxxvj. pro decisione quæditorum. col. ij. & Pau. de Castr. in consi. cccxcij. viso quodam libello. secundū primam formā. de quibus consilijs dixi in l. edicta. col. xvij.

¶ Et quæ. s. dicta sunt de contrarietate, procedunt quæ est præcisa contrarietas quæ tolli nō potest: secus si remoueri potest distinguendo: quia dispositio si fieri potest, ita intelligi & interpretari debet, ne contradicat, ^a vt in instrumento probatur in c. inter dilectos. de fide instr. in §. ceterum. & in contractibus not. Bart. in l. si. §. idem quæ sit. s. de condi. inde. & in positionibus not. Bal. in c. cum falsa. in fi. C. de iur. & fac. ign. cum sim. vt tradit Alex. in l. j. in prin. col. ij. s. ne quis cum. Et in statutis not. Abb. in c. gratum. in prin. in c. super quæstionū. in prin. in iij. not. de offi. dele. Et in verbis sententiæ not. Bar. in consi. cxj. quæritur. col. iij. ver. super secundo. Et de secunda inuestitura scribit Pau. de Cas. in consi. clxij. circa id quæ primo quæritur. col. ij. vers. circa secundū. Et in omnibus ^b dispositionibus hoc habet locū, vt per distinctionē, si fieri potest, cōtrarietas remoueatur: vt Alex. cōcludit in cōsi. cxlj. viso testamento. col. iij. lib. ij. vbi ad hoc plura inducit.

QUÆ rerum natura prohibentur, nulla lege confirmata sunt.

¶ D E hoc suprā in l. impossibile. s. eod. tit.

In l. Pupillus nec. Argumenta.

- 1 Pupillus ignorat etiam visa, nec discernere nouit.
- 2 Pupillus pubertati proximus, præsumitur doli capax:
- 3 Pupillus infans ne naturaliter quidem obligari potest.

REGVLA CXLIX.

PUPILLVS nec uelle nec nolle in ea ætate (nisi apposita tutoris autoritate) creditur: nam quod animi iudicio fit, in eo tutoris autoritas necessaria est.

¶ E T alibi in l. j. C. de fal. mo. dicitur, quod pupillus quicquid videt, ignorat: & in tali ætate pupillus nec scire, nec discernere potest. l. pupillus. de acquir. hæ. & eo. tit. l. more. §. si. dicitur, quod non est cōsiliij capax, & in omnibus rebus infirmū est eius iudiciū, ideo tutore autore regitur. l. si. ff. de manu. vin. & quæ nō sentit, ingratus æstimari nō potest. l. si. quæ in suo. §. legis. in fi. C. de inof. test. Et propter lubricū cōsiliij repellit à testimonio. l. iij. §. lege Iulia. ff. de testib.

A Contradictat. Deci. l. i. si idē. in fin. s. de iuris. om. iud. l. fi. col. iij. C. de bo. pos. secūd. tab. Alex. consi. cxlj. nu. §. libr. ij. vbi dixi. C. M.

B Omnibus. Deci. l. fina. in princip. C. de edend. consil. cclxxxiiij. col. iij. cōsi. cccxvij. l. as. consi. xxxviiij. lib. j. C. M.

testib. Et testari prohibetur, quia nullum habet iudiciū.
§. præterea. instit. quib. non est permis. fa. test. & stabilem
mentem non habet. l. si. C. de testa. mili.

- ¶ Et ista regula cum simi. alleg. intelligit in pupillo qui
2 infans sit vel infantia proximus. + Secus videtur si puber
tati proximus sit, per ea quæ supradicta sunt in regu. pu-
pillum. vbi dictum est, qd ex delicto obligatur. Et conclu-
dendo, pupillus an possit habere officium, dictum fuit §.
in l. fœminæ. §. item impuberes. §. eo. ti. An ex delicto, di-
3 ctum est §. in l. pupillum in cōtractibus. + pupillus infans
vel infantia proximus non obligatur etiam naturaliter.
l. quod pupillus. §. de cond. inde. vbi gl. ad idē tex. in l. pu-
pillus. §. de act. & obl. & facit tex. hic, cum simi. Si verò sit
proximus pubertati, obligatur naturaliter. l. j. ff. de act. &
obli. & no. per gl. hic. & Bar. in l. j. ff. de nouat. cuius dicta
refert Ang. Aret. in §. pupillus. insti. de inuti. stip. & vide
quæ dixi in l. non omnis. §. pupillus. §. si cer. pet.

In l. Quod euincitur. Argumenta.

- 1 Euictum à nobis, non est in bonis nostris.
- 2 Bona dotalia non sunt in bonis mariti computanda.

QVOD euincitur, in bonis nostris non est.

- ¶ GLOS. in si. intelligit quando euictum sit. + tunc
1 enim non dicitur esse in bonis, quia non sum dominus,
nec bonæ fidei possessor. l. bonorum. §. in bonis. de verb.
sig. §. vbi etiam in bonis esse dicitur quod bona fide pos-
sidemus. & in l. rem in bonis. de acqui. re. dom. dicitur, qd
dicitur esse in bonis res pro qua exceptio competit possi-
denti, & actio contra possidentem, & hoc largo modo:
aliàs verò quædam dicuntur non esse in bonis nec extra
bona. l. j. de vsufruc. leg. & ibi Bar. & bona data in feudū
computantur in bonis vasalli: vt not. Bal. in c. j. in princi-
circa si. in ti. per quos fiat inuest.
2 ¶ Et bona dotalia + nō dicuntur in bonis mariti. Bar. in l.
Lucius. §. idē m̄det. el ij. ad municipi. & cum res euicta sit,
an agatur prima actione, vide Bar. l. si quis aliā. §. de solu.

In l. Neratius. Argumenta.

- 1 Priuilegium datum viuenti, non competit defuncto.
- 2 Interpretatio priuilegij spectat ad concedentem.
- 3 Mortuus non potest doctoratus suscipere dignitatem.
- 4 Priuilegium mortuo quale concedi possit.

NERATIVS consultus an quod beneficium dare se quasi uiuenti Casar rescripserat: iam defuncto dedisse existimaretur, respondit non uideri sibi principem quod ei quem uiuere existimabat concessisset, defuncto concessisse: quem tamen modum esse beneficij sui uellet, ipsius estimationem esse.

¶ D V O Dicta colliguntur. † Primum, quòd priuilegium datum alicui tanquã uiuenti, mortuo non cõpetit. ¶ Secundum, † quod interpretatio beneficij vel priuilegij spectat ad principem qui concessit. Circa primum gloss. adducit simile, quòd iudicium inchoatum pro aliquo tanquam uiuente, illo mortuo extinguitur. & ad idem text. alleg. in gloss. in l. pe. §. quæ sen. sine appel. rescin.

¶ Et regula uidetur loqui quando vnus credebatur esse ille cui datum sit priuilegium, à fortiori si cõstaret illum mortuum esse, idem esset dicendum: quia mortuo legari non potest. l. j. §. in primo. de cad. toll. l. ij. §. j. l. diuus. §. si. de iure cod. Et mortuus doctorari nõ potest: ut no. Abb. 3 in c. à nobis. de sent. el. ij. in ij. col. in ver. itẽ infero ad aliã quæst. & mortuo literæ dari non possunt: ut not. q. tradit Bal. in l. Arethusa. col. ij. ver. & practica faciũt ad qõnem. de statu ho. Alia tamen ratio uidetur, quando cogitabat illum viuũ, & sit mortuus, quia non cogitauit de illo mortuo. Secus si cogitauit illum mortuum, & priuilegium etiam mortuo conueniret: quia uidetur quòd etiam mortuo conferri possit priuilegium, gratia exempli: qui non potest stare viuus in ciuitate, etiam mortuus ibi nõ põt^a 4
sepeliri. l. ij. vbi Bar. l. ij. de cadauer. pun. & sepulchra hostium possunt violari. l. sepulchra. ff. de sepulc. viol. † ideo uidetur quòd etiam mortuo dari possit priuilegiũ, quòd sepulchrũ hostis violari non possit: vel quòd corpus mortui in ciuitatem deferri possit. vide dicta Aret. in §. licet. ex quib. cau. ma. in vlti. not. circa secundum dictum, adde tex. in l. ex facto. in prin. de vul. & pup. & in c. cum venissent. de iud. declarando, ut dixi ibi.

^a Potest. De quo vide Ias. q. plura congerit in l. ij. C. qui te sta. fa. pol. Hip. pol. de Marf. in l. fi. §. de quæst. col. antepe. vñ. que in fi.

In §. Ea quæ in partes. Argumenta.

- 1 Seruitus vix, itineris, aquæductus in obligationem pro parte non deducitur.
- 2 Hæredes plures ad opus faciendũ grauati, obligant in solidũ.

EA quæ in partes diuidi non possunt. solida à singulis hæredibus debentur.

- ¶ **E X E M P L V M** habetur in l. vie. §. de serui. vbi dicitur, t̄p̄ seruitus viæ, itineris, & aqueductus pro parte in obligationem deduci non potest: quia vsus eorum indiuiduus est, & ideo si stipulator decesserit pluribus hæredibus relictis, singuli in solidum viam petunt: & promissor si pluribus relictis hæredibus decesserit: à singulis hæredibus^a solida petitio est, & idem dicitur in l. ij. §. ex his. §. de ver. ob. ibi. dum inquit: & ideo si diuisionem res promissa non recipiat, veluti via, hæredes promissoris singuli in solidum tenentur, t̄ & ideo si plures hæredes grauati sunt à testatore ad faciendū opus: quilibet in solidum tenetur l. fideicommissa. §. pe. inci. si in opere. de le. iij. vbi Bar. & ratio videtur, quia facta indiuidua sunt, sicut seruitutes. l. stipulationes non diuiduntur. in prin. de verb. obli. & de illo. §. pe. vide Alexan. in l. ij. §. & harum. col. j. de ver. obl. Et in indiuiduis quis consequitur ex persona alterius quod ex propria persona non competeret. l. si communem. ff. quemadmo. serui. amit. cum sim. vt per Feli. in c. j. de præscrip.

IN re dubia benigniorem interpretationem sequi non minus iustius est, quàm tutius.

¶ **D I C T V M** est suprà in regula, semper in dubijs.

In l. Omnia ferè. Argumenta.

- 1 Statutum loquens de dominio, non habet locum in eo, quod hæres retro habuisse fingitur.
- 2 Fictio in præiudicium tertij non trahitur retro.
- 3 Fictio non habet locum, vbi extrema requisita non sunt habilia in fictione de tempore ad tempus translative.
- 4 Filius familias hæres institutus, si sui iuris fiat, hæreditatem postea aditam sibi acquirit.
- 5 Iudicium quando retrorahatur.

OMNIA ferè iura hæredum perinde habentur, ac si continuo sub tempore mortis hæredes extitissent.

¶ **C O N C O R D A T** text. in l. omnis hæreditas. j. co. & in l. hæres quandoq. §. de acq. hæ. & in l. si ex re. §.

A Hæredibus.
Sic etiam mortuo vasallo hæredes eius tenentur iurare fidelitatem dño in solidū, licet possideant feudū pro parte. ita Ang. in 6. ex his hinc alle. arg. illius 6. & ibi Aret. in ij co ver. ij. nota. ibi. querit quid e contra, an vnus vasallus teneat iurare fidelitatem omnibus hæredibus patrōni. & concludit secundū cōm opi. qd nō tenet nisi vni. & qd erit in ei⁹ electio cui inrabit per gl in c. j. oēs filij. si de seu. sue. contra. inter dom. & agn. H. C.

fin. de stipul. seruorum.

¶ Et ista regula procedit secundum fictionem, vt dicit Bar. post gl. in d. hæres quandoq; .tex quo infert q; statutum quod loqueretur de domi-
nio non haberet locum in tali dñio quod hæres fingitur retro habuisse:
quia in statutis verba propriè accipiuntur. l. iij. §. hæc verba. §. de ne. ge.
vbi gl. & Bar. in terminis huius regulæ loquuntur. Et hoc facit quod di-
cit Bar. in d. l. hæres quandoq; .q; regula non habet locum in casibus in
quibus veritas requiritur, declarando tex. in l. hæreditaria. §. de fur. al-
leg. gl. hic & ibi. Et ex hoc infert Roma. in d. l. hæres quandoq; . ad quæ
fictionem de gabella in qualitate. ibi insistit Aret.

¶ Secundo infertur, quod talis fictio nō trahitur retro in præiudicium
alterius: vt not. Bart. per illum tex. in l. nam & seruitus. §. qui negotia. §.
de neg. gest. facit quod no. Bar. in l. si indebitum. §. si procurator. & in l.
bonorum. §. rem rat. habe. cum simi. vt dixi §. in regula, semper qui non
prohibet. §. j. §. co.

¶ Tertio infertur quod regula quæ procedit secundum fictionem non
habet locum vbi extrema non sunt habilia quæ requiruntur in fictione
translatiua de tempore ad tempus. l. denique. §. ex quib. caus. ma. l. huic
scripturæ. ad leg. Aquil. in l. quoties. §. de nouat. & ideo, quia quædam
extinguuntur morte defuncti quæ cum non reperiatur tempore adition-
is, non possunt ad hæredem pertinere: quia vltimum extremum defi-
cit. l. hæres in omne. §. de acqui. hære. cum no. ibi in gl. Quædam etiam
non erant tempore mortis, & etiam iacente hæreditate inchoari non
potuerunt, vt acquisitio vsusfructus. l. vsusfructus. de stipu. seruo. vel vsu
capio. l. vsucapio. & l. ceptam. §. de vsuca. Et in istis ista fictio non habet
locum. & ad istam resolutionem dicit Bar. in d. l. hæres quandoq; . redu-
cuntur contraria alleg. in gloss. ibi & hic. Et propter prædictos casus in
quibus regula non procedit hic dicitur ferè. & in d. l. hæres ad denotan-
dum, quod regula non semper procedit. Et adde, quod regula ista etiam
non videtur procedere quo ad personam cui hæreditas acquirenda sit:
quia si filiusfamilias sit hæres institutus, & priusquam adeat efficiatur
fui iuris, hæreditas postea adita sibi acquiritur: nec illa aditio retrotra-
hitur, vt patri acquiratur. l. non dubium. C. de iure deliber. & facit text.
in l. si solus. §. fin. de acquir. hæred. & cum attendatur tempus aditionis
quo ad acquisitionem.

¶ Ex supradictis infertur ad quæstionem, quod ex quo aditio trahitur
retro, quod si procurator generalis eius cui erat delata hæreditas inten-
tauit iudicium nomine hæredis instituti, & opponatur quod hæres non
adiiuit hæreditatem, adeundo confirmatur iudicium, quia aditio retro-
trahitur: vt not. Bal. & Imo. post Cy. in d. l. hæres quandoq; . quod decla-
ratur, vt ibi per Aretinum. & adde Imo. qui similem ponit quæstionem
quam dicit de facto habuisse in l. si filius qui patri. de vulg. co. ij. in ver.

& se

& secundum hoc facit ad quaestionem de vulgar.

In l. Qui per successionem. Argumenta.

- 1 Condicio de dando hæredi impletur, si hæredi hæredis def.
- 2 Papa quilibet, Petri successor dicitur.
- 3 Videtur verbum, improprietatem quandam designat.
- 4 Hæres hæredis capit omnia, quæ sunt iuris.
- 5 Pœna hæredi imposita, non transit in hæredem hæredis.
- 6 Prohibitio alienandi facta hæredi, in hæredē hæredis transmittitur. & nu. 7.

REGVLA CLIIII.

QVI per successionem quamvis longissimam defuncto hæredes extiterint, non minus hæredes intelliguntur, quàm qui principaliter hæredes extiterint.

- A** CVM ista regula concordat tex. in l. fin. C. de hæred. instit. ubi hæres hæredis, dicitur^a hæres testatoris. & in l. iij. §. sed & si Titio. §. de petit. hæred. in l. hæredis appellatione. in l. sciendum. de verbo. signific. in l. si quis filium. §. fin. de acquir. hæredita. † Ideo condicio de dando hæredi, impleta dicitur dando hæredi heredis. b. l. si peculium. §. hæredi. §. de stat. lib. & in l. cum ita datur. §. fina. de cond. & demonstr.

- † Et quod dicitur hic de hærede, idem est in alio successore: † quia successor Petri dicitur quilibet Papa, licet quamplures in medio fuerint: vt no. Dom. in c. j. in prin. in tertio notabili, per illum textū de homic. in vj. idem Dom. in procemio. vj. §. sanc. per illum text. & in c. j. in princip. ne cler. vel monac. in vj. in cap. j. in iij. notab. de cler. coniug. in vj. in ca. cum expediat. in secundo not. de elect. in vj. in c. præsent. in princi. & in c. penult. in prin. de præbend. in vj. ad idem text. in clem. dudum. in prin. de sepult. & facit text. in l. j. §. de castren. pecul. & quod per illum textum tradit Romam. in singulari de lxxxij. hæred. hæredis.

- c** Et prædicta largo modo & improprie^c procedūt: vt dicit gl. in l. hæredis appel. de verbor. signifi. & ad hoc facit tex. in d. l. si quis filium. §. fi. in † verbo videtur. quod denotat improprietate: vt not. per Doct. in l. j. §. de iecisse. de vi & vi arm. in l. naturaliter. de acquir. posses. & ad hoc facit text. in l. j. §. hoc edictū. §. quorum leg. quem ad hoc allegat Aret. in l. fi. §. fi. in verbo, nota de vulg. & pup. dicens,

A Dicitur. ad. de Alex. confi. cccv. lib. iij. s. a. tē And. Tiraq. in tract. Re. tract. conuen. §. j. gl. vj. num. 17. cū seq. C. M. **B** Hæredis. Cō trarium tenuit in l. qui legata. §. eo. in fi. verbis, ubi vide quæ posui in apostil. super verbo, hæredis. & Corne. cōf. cclxxix. in. cip. videtur pri ma facie. iij. vol. & do. Philip. cōfil. lxxxj. in j. col. incip. in casu.

c Improprîe. nam proprie & regulariter appellatiōe hæ redum veniūt hæredes hære ditatis ipsius te statoris etiam extranei: vt tra dit Corne^o cō fil. cclxxij. in. cip. in hac con sultatione. ij. colum.

quòd non est de proprietate verbi, q̄ hæres hæredis dicitur hæres testatoris. & hoc cōfirmatur, quia dicitur hæres secundum quid, & non simpliciter, dum appellatur hæres hæredis. d. l. si. C. de hære. institu. ergo non proprie: quia verba accipiuntur simpliciter: & non secundum quid. l. hoc legatum. vbi Bart. de leg. iij.

¶ Et hoc verum est, nisi agatur de his † quæ iuris sunt: 4 quia verè & proprie in hæredem hæredis transmittuntur: vt not. Bal. in d. l. fin. in xxj. quæstione. vnde infert, quòd hæres hæredis contraveniendo incidit in pœnam quæ fuit promissa si hæres contraveniret.

¶ Secundo regula ista non habet locum, quando dicitur de hæredibus infra scriptis: ^a vt no. Bar. in l. qui liberis. §. A hæc verba. de vulg. in fin. col. vers. quæro quid si testator. quia infra scripti dicuntur hæredes qui legi possunt. l. j. §. de his quæ in testam. delentur. & idem Imol. in l. si quis filium. §. si. ff. de acquir. hæred.

¶ Et hoc procedit quando subest aliqua ratio particularis affectionis in scriptis hæredibus: aliàs secus: vt tradit Corneus in cōf. l. xix. quanquàm. lib. iij. Et per istā distinctionem reduci possunt omnia iura quæ contra Bart. adducunt Areti. & Modern. in d. l. qui liberis. §. hæc verba. considerando in effectu an sit eadem ratio.

^b Pœna. Alex. ^B Tertio fallit, vbi agitur de pœna: ^b † quia si hæredi imposita sit, non habet locum in hærede hæredis: vt notat 5 Bart. in l. multa. de condit. & demonst. in ver. & per hoc dicitur. & Bal. in l. si. in q. xxij. C. de hæred. instit.

¶ Prohibitio tamen alienandi facta hæredi, † ad hæredem hæredis extenditur. vt not. Bar. in l. filius familias. §. diui. col. fin. in vers. quæro vtrum. de leg. j. & in l. Lucius. §. Sempronius. de lega. iij. cum similib. vt tradit Rom. in consil. cccclvij. circa propositam consultationem. in primo dubio.

¶ Et hoc intelligitur, † nisi nominatio hæredis facta sit 7 proprio nomine, vt not. Bart. in d. §. Sempronius. cum similib. vt tradit Alex. in consil. lx. ponderatis his in fi. lib. iij.

In l. Expressa nocent. Argumenta.

- 1 Effectus rei quando & per quid præsumatur mutari.
- 2 Taciti & expressi nō est æqua virt^o quo ad actus nullitatē.
- 3 Iuramentū calūniæ remitti potest tacite, sed non expresse.
- 4 Error iuris expressus sententiam vitiat.
- 5 Expressio quando profit, & quando noceat.
- 6 Renunciatio expressa efficacior est tacita.

- 7 Dominium rei legatæ quando in legatarium transeat.
 8 Condicio expressa in vltimis voluntatibus quando transmissi-
 onem impediatur.
 9 Pignus per pactum expressum ipso iure tollitur.
 10 Taciti & expressi in contractibus e si eadem virtus.

REGVLA CLV.

EXPRESSA nocet, non expressa non nocet.

¶ GLOS. ad declarationem regulæ firmavit tres cō-
 clusiones. † Prima secundum regulam vt verba sonant. ad
 idem tex. in l. nonnunquam. in princ. & in l. si in diem. §. fi. de condi. & demon. vbi dicitur, qd sepe numero effectus
 rei mutatur, ex eo quod testator expressit quod absq; ex-
 pressionem intelligitur. ad idem text. in l. Sempronium. §. de hære. insti. & in l. actus legitimi. §. eod.

¶ Et ista conclusio procedit quantum ad annulationem
 actus: quia magis inficitur ex dispositione expressa, quàm
 tacita: † vnde quo ad nullitatem ^b actus, non est par vir-
 tus taciti & expressi: vt dicit Bal. in l. eleganter. §. si quis
 post. col. pe. §. eo. de condic. indeb. & colligitur in iuribus
 supra alleg. † & videmus quòd remissio iuramenti calum-
 niæ, expresse facta non valet, & tacite admittitur. c. j. de
 iura. cal. in vj. c. caterum. de iura. cal. & in l. ij. §. sed quia
 veremur. C. eo. ti.

¶ Et error iuris expressus in sententia, vitiat: secus si ta-
 cite colligatur: vt not. in c. j. de re iudi. & per glos. in l. ex
 diuerso. §. fi. §. sol. ma.

¶ Et in casu d. l. nonnunquam. cum si. §. alleg. non proce-
 dit regula quæ dicit, quòd expressio eorum quæ tacite in-
 sunt, nihil operatur. l. iij. de lega. j. l. hæredis. §. tractari. §. de
 quando dies leg. ced. l. non recte. C. de fideiuss. Quia in di-
 ctis iuribus videtur aliter facta expressio, quam inesser:
 vt declarat Imol. in d. l. si quis Sempronium. & Doct. late
 tradunt in d. l. iij. de leg. j.

¶ Secunda cōclusio gl. est, quòd contra quandoq; expres-
 sio prodest. l. fi. C. de noua. cum simi. allega. in glo. Et ex-
 pressa pupillaris substitutio matrem excludit. l. Papinia-
 nus. §. sed nec impuberes. §. de inoffi. test. in c. si pater. de
 testa. in vj. ¶ Secus est in tacita: vt not. in l. precibus. C. de
 impub. secundum communem intellectum.

¶ Et expressa renunciatio plus valet, quàm tacita. gl. no.
 in clemen. sape. in ver. partibus. de verb. sign. Et expressa
 repudiatio plus nocet, quàm tacita: vt no. l. aul. de Cast. in

A Nocet. Dicit
 laf. in l. ij. §. fi. de
 lius. col. fi. §. de
 lib. & post h. qd
 non est regula
 minus rationis
 habens.

B Nullitatem.
 Alex. consi. lix.
 nu. 15. l. ij. vi-
 de §. eo. l. act.
 nu. 10. C. M.

C Expressus.
 Adde Socin. in
 trac. fall. in re-
 gu. ccel. & Phi.
 Cor. cōsil. l. iij.
 col. iij. inci. p
 decisione. & in
 cōf. lxxj. col. ij.
 incip. super. in
 f. vol. & in cōf.
 lxxj. inci. quan-
 quā. ij. col. iij.
 vol.

l.j.C. qui admitt. per glo. in l.j. §. sed videndum. de cuius intellectu dixi in d.l.j. col. iij.

¶ Et quando res expresse legata sit, transit dominium 7 in legatarium. l. à Titio. §. de furt. l. si tibi homo. §. cum seruus. de leg. j.

¶ Secus est si tacite relictum sit: vt not. Bart. in l. emptor. §. ancilla. §. de rei vend. in versi. ex quo not. & in l. seruum filij. §. si. in fi. de leg. j.

¶ Et expressa conditio in vltimis voluntatibus impedit & transmissionem. l.j. §. si autem aliquid sub conditione. C. de cad. toll. secus est in tacita. l. conditiones extrinsecus. de condi. & demonstr. & not. Bar. in l. qui sub conditione. §. si. in princ. §. de cond. instit.

¶ Et per pactum expressum ipso iure pignus tollitur. 9 Secus est in tacito: ^a vt not. per gl. in l. tibi. §. de pignore. A §. de pact. & procurator qui habet potestatem reuocandi substitutum ab eo, potest expresse reuocare, non tacite: ^b B vt not. Old. in confi. cxxx. col. ij. de qua not. Domin. in c. si quem. de procu. in vj. & Nellus in tract. bannitorum. in ix. quæst. tertiæ partis primi temporis.

¶ Tertia conclusio est secundum regulam. l. cum quid. §. si certum peratur. † quod in contractibus par virtus est 10 taciti & expressi. ad idem text. in l. triticum. de verbor. obligat. & hoc procedit in his quæ sunt de natura contractus de quibus partes videntur cogitare: non tamen propriè hoc videtur ex intentione partium: sed potius hoc videtur ex prouisione. l. sicut interesse. quod tacite venit in obligationibus facti, nõ dicitur esse ex dispositione hominis, sed legis. vt not. Bartol. in l. cum stipulatur. de verborum obligatio. & facit in text. in d. l. cum quid. ibi, agi videtur, & ibi pro cauto habetur. ista enim verba denotant fictionem. & ita Areti. dicit in l. iij. §. Cato. col. xiiij. de verbo. obliga. dixi in d. l. cum quid. vbi plenè materia explicatur.

REGVLA CLVI.

PRIVILEGIA quædam causæ sunt, quædam personæ: & ideo quædam ad hæredes transmittuntur, quæ causæ sunt: quæ personæ sunt, ad hæredes non transeunt.

¶ DE ista regula dictum est. §. in regu. in omnibus causis id obseruatur.

A Tacito. Imò idē Bald. & alij in d. §. de pignore. C. M.

B Tacite. Imò etiam tacite. C. M.

In l. Semper in contract. Argumenta.

- 1 Contractus liciti esse debent, & honesti.
- 2 Honestatis causa ab omni reuerentia censetur exempta.
- 3 Vxores subditorum non debent cogi ad domos dominorum ingrediendum gratia chorearum.
Mulier inhonesta debet expelli de vicinia.
- 4 Meretrices possunt signo notari.
Maritus ad concubinam dimittendam compelli potest.
- 5 Vxor adulterium committens dotem non perdit, marito concubinam tenente.
- 6 Vxor agere potest ad dotem & tori separationem, marito concubina utente.
- 7 Contrahentes & si licite se mutuo decipiant, non tamen honeste.
- 8 Turpitudine non dicitur, quæ iure permittente perpetratur.
- 9 Deceptio, etiam iure Canonico, contrahentibus permittitur.

REGVLA CLVII.

SEMPER in contractibus non solum quod liceat, considerandum est, sed & quod honestum est.

- 1 ¶ **NOTA** quod † in contractibus consideratur non solum quod licet, sed etiā quod honestum sit. nam vnum est præceptū iustitiæ, quod viuat quis honeste. Iustitia.
- 2 §. iuris præcepta. de iust. & iur. & ideo † ius honestatis ab omni reuerentia sumper exemptum esse intelligitur: vt not. Bal. in l. quod ex libera. C. de oper. libe. vbi per illum
- 3 tex. infertur qd † subditi alicui domino non debent compelli vt eorum mulieres vadant ad domū domini ad tripudiandum, ratione honestatis. ¶ Et propter hoc dicit Pau. de Cast. in l. nullus. C. de sum. Trini. quod si aliqua mulier inhonesta veniat ad habitadum, vicini illam expellere possunt. alleg. not. in §. si. in auth. de leno.
- 4 ¶ † Et ideo meretrices cogi possunt portare aliquod signum vt discernantur ab alijs: vt not. Bal. per illum text. in l. minime. C. de episc. aud. ¶ Et ratione honestatis ad instantiam vxoris & coniunctorum potest compelli maritus ad dimittendum concubinam: vt not. Paul. de Cast. post antiquos, vbi refert in d. l. iustitia. §. iuris præcepta.
- 5 ¶ Et † quando maritus tenet concubinam, si vxor committit adulterium, non perdit dotem: vt not. dicit Pau. de Ca.
- ¶ in consi. cxxviii^a. hæc mulier non debet excludi: quia prius delicta mutua compensatione tolluntur. l. viro^b atq; vxore. ff. solu. matrimo. & in c. significasti. de adult.
- 6 ¶ Et † quando maritus tenet concubinam, potest vxor c. agere^c ad separationem tori, & dotem repetere: & debet

A In consilio cxxviii. Alias in consi. ccccij. in primo volu. in nouissim.

B L. viro. Vbi videas Doc. in l. cum mulier. eo. tit. & Socin. in tract. fallen. in reg. cixxvj.

C Agere. Idem Pau. ca. tux. in fin. de procur. Dec. l. l. pacta que contra. col. i. C. de pactis. Stephan. Bert. Repet. l. hac edicti q. in. C. de secus dis nupt. C. M.

lucrari donat. propter nuptias. vt Rapha. Cuman. concludit in confi. clxxv. domina Andriola. in fin.

¶ Et ad tex. hic qui dicit. quòd honestas attenditur in cōtractibus, dicit gl. † quòd licet iura permittant cōtrahētibz se adinuicē decipere. l. in causā. la ij. §. pe. s. de minoribus. l. itē si pretio. §. si. ff. loca. nō tamen hoc honestū est, & nō cōuenit bono viro. & in hoc gl. ista est not. quā Bal. sequitur in auth. ad hāc. in pen. col. s. de vsur. in c. quanto. de iureiur. in c. proponente. de rescrip. ¶ Et dicit Bal. in l. cum ipse. in princ. C. de contrahen. emp. in princ. quòd ad bonam fidem spectat iusto pretio vendere.

¶ Et per istam glo. not. cautelam tradit Ioan. de Ana. in c. in ciuitate. col. viij. de vsur. dicens apud Ferrarien. consuluisset, vt interrogetur ille qui minus iusto pretio emit, an sit bonus vir: & si confitebitur hoc quòd verisimiliter non negauit, tenebitur ad iustum pretium.

¶ Istam cautelam videtur reprobare Fely. in ca. si. de præsump. col. iij. quia non videtur quòd cogatur illi positioni respondere, quia continet turpitudinem iuxta not. per glo. & Doct. in l. qui iurasse. §. si pater. de iureiuran.

¶ † Sed responderi potest, quòd ista non videtur turpitudō, ex quo iura permittunt. arg. l. Gracchus. C. de adulter.

¶ Videtur tamen quòd alia ratione non teneatur respondere, quia illa positio captiosa videtur: ideo illi nō est mīdendū, vt per gl. in c. ij. in ver. rationabili. de confess. in vj.

¶ Vtērius ad istam gl. considerandum est, q̄ licet glo. dicat, quòd non conueniat bono viro, not. per hoc sequitur quòd cogatur ad iustum pretium in foro cōtentioso: quia glo. videtur loqui de honestate, vel in foro conscientia.

Propterea † regula quæ dicit licitum esse contrahentibus se decipere, etiam procedit de iure canonico. cap. cum dilecti. c. penul. de empt. & vend. ergo videtur permissum etiam in foro conscientia^a: vt per gloss. in c. cum continēgat. de iureiurand. Et certē si quis vendit scienti valorem rei, non videtur læsa conscientia. vt dicit Salic. in authen. ad hāc. in xxj. q. C. de vsur. & not. Imol. in c. j. de empti. & vendi. & dixi in l. penul. C. de pact.

¶ Et si in foro conscientia hoc licet, ergo etiam bono viro hoc permissum videtur, contra gl. hic: quia conscientia idem est & bonus vir. vt no. Bal. in c. cum causam. el ij. in fi. de test. Et ad suprā dicta de honestate, no. Lucas de Penna in l. retractare. in prin. C. ne fiscus rem quā vend. lib. x.

~~A Conscientiæ.
Dec. l. si quis
in contrahen-
do. col. j. C. de
pact. col. l. et j.
col. vj. de con-
fess. idem Ant.
Burgos in d. c.
cum dilecti co-
lum. iij. sed ve-
ritas est quòd
non est licitum
scienti ignoran-
tem decipere
in foro cōscie-
tia: sed bene
ignoranti, vt
dixi in tractat.
viura. qu. xiiij.
vide. Panth.
de Crema. d. l.
ij. col. xxiiij.
Cepo. de firmu.
contr. et. pra-
sumpt. ij. C. M.~~

REGVLA CLVIII.

NEQVE in interdicto, neque in cæteris causis pupillo nocere oportet dolum tutoris: siue soluen-
do est, siue non est.

¶ I S T A reg. declaratur secundū distinctionē Bar. in l. si dolo tutoris. ff. si quis omis. cau. testa. & in l. j. §. si procura-
tor. §. si quis ius dicen. nō obtem. supplendo ibi, vt p Alex.

REGVLA CLIX.

NON potest dolo carere, qui imperio magistra-
tus non obtemperat.

¶ F A C I T tex. in l. j. §. si quis ius dicen. & in l. iniuria-
rum. §. si quis. §. de iniur. & regula ista declaratur quatuor
modis, vt tradit Pau. de Cast. in l. vt vim. §. de iusti. & iur.
& vide dicta in l. non videtur. §. si qui iussu. §. eod. titu. &
vide Abb. & quæ dixi ibi in c. si quando. de offic. deleg.

In l. Qui in seruitute Argumenta.

- 1 Potestatem sui nō habens, alium in potestate nequit habere.
- 2 Potestas patria in tutore non attenditur.

REGVLA CLX.

QVI in seruitute est, ac capere non potest: nam
cum possideatur: possidere non uidetur.

¶ A D idem tex. in l. homo liber. §. quicquid. §. de acq.
rer. do. ibi, nec possidere intelligitur qui ipse possidet. &
in l. sic eueniet. §. de adult. dicitur t q ille qui non est suæ
potestatis, aliū in potestate habere non potest. & secundū
Bar. ibi hoc intelligitur in eadē qualitate potestatis. secus
in potestate diuersæ qualitatis: vt patet in filiofamilias, q
est in potestate patris, & tñ potest esse tutor qui habet pu-
pillū in potestate. ita arguit gl. in d. l. si eueniet. Sed Bar.
respondet hoc esse propter diuersam qualitatem potestatis.

¶ Sed contra istam resolutionem videtur tex. hic, vbi agi-
tur de diuersa specie potestatis: & tñ argumētū procedit.

¶ Et idem probatur in l. homo liber. §. quicquid. & t ideo
ratio subiectæ materiæ debet considerari. nam in tutore
agitur de utilitate publica, quo casu patria potestas non
attenditur. vt not. Aret. instit. qui dare tut. in princip.

In l. Non alienat. Argumenta.

- 1 Donatio inter virum & uxorem quo ad dominium prohibe-
tur, non autem quo ad possessionem.
- 2 Alienatio verē dicitur, vbi omni ius transfertur.
- 3 Possessionis occupatio, dicitur quædam alienatio.

A Si vir. Vbi videas Doct. & ibi Ias. in ij. col. in ij. qui facit plures illationes. & ex ista regu. videtur etiam dicendum, quod vasallus seu quicumque alius prohibitus alienare, si tradunt possess. sine titulo, quod non cadat in poenam: si vero ex iniurisi contractu, tunc secus videtur dicendum, per ea quæ dominus præceptor meus concludit in tract. seu. in iij. parte. in xvij. q. quem omnino videas. Hieron. Chuc.

B Dominium.

Adde text. quæ

ibi not. pro sin-

gula. Bartol. &

Bal. in l. fin. C.

de reb. alie. nō

alien. qui vult,

quod prohibi-

ta alienatione

intelligat pro-

hibita omnis

translatio, siue

iuris directi, si-

ue vtilis, siue

alterius cuius-

libet iuris: &

quæ propriè di-

catur aliena-

tio, & quot mo-

dis capiatur,

vide Ias. remis-

in §. item si quis

in fraudem. de

acti. instit. col.

ij. in fi. & Fel.

in rubr. de fide

instr. ij. col. &

prohibita alie-

natione rei, cē-

setur etiā pro-

hibita diuifio-

ita Fely. in ca.

quæ in ecclesia

rum. de consti.

per col. ver. ge-

neraliter. me-

lius quàm ali-

bi. Bald. in cap.

j. col. fi. de alie.

seu. Hic. Chuc.

est.

REGVLA CLXI.

NON alienat qui dumtaxat omittit possessionem.

¶ ET ista reg. habetur in l. item si res. §. sunt & alia. §. de alie. iud. mut. cau. fac. vbi eadem verba habentur. **†** Et ideo licet donatio sit prohibita quo ad dominiū inter maritū & vxorē. l. iij. in §. sciendū. de donat. inter vir. possessio tamen nō prohibetur transferri. l. j. §. si vir^a. de acqui. pos. & facit tex. in l. fistulas. §. fundum. de contrahē. emp. vbi possessio potest transferri, licet non dominium. Et ratio videtur manifesta, **†** quia alienatio dicitur quando transferitur dominium^b. l. alienatum. §. de verb. signifi. l. j. C. de fun. dot. c. nulli. de reb. eccles. non alien.

¶ Et ista regula intelligitur propriè: largo modo tamen etiam alienare videtur, qui transfert possessionem. l. non solum. in princ. §. de alien. iud. facit text. in l. mulier. §. qui possessione. §. quod met. caus. Et ideo **†** si per rescriptum committatur, quod alienata ad ius & proprietatem ecclesie reducantur, etiam de possessione occupata poterit cognoscere, licet propriè non dicatur alienata: vt est dictum in l. mol. in cap. episcopi. de reb. eccles. cum similib. vt tradit Fely. in rubri. de rescript.

REGVLA CLXII.

NEMO plus commodi heredi suo reliquit, quàm ipse habuit.

¶ VIDE dicta §. in l. heredem. cod. titur.

REGVLA CLXIII.

QVI non facit quod facere debet, uidetur facere aduersus ea quæ non facit. **¶** Qui facit quod facere non debet, non uidetur facere quod facere iussus est.

¶ FACIT text. in l. non quicquid. §. iudex. §. de iudi. cum simili. alleg. in glo. Et vide per istam regulam quod decidit Bald. nouellus. & Corn. in consilio xcix. dominus Bald. in princ. lib. j.

¶ Et nota hic, quòd non facere, dicitur facere. & hoc etiam in pœnali-
bus procedit. vide Alex. qui reprobatur decissionem Petr. de Anchar. quam
ibi refert in l. vbi autem. §. si id quod. de verb. oblig.

REGVLA CLXIII.

LIBERTAS *omnibus rebus fauorabilior est.*

¶ VIDE dicta §. in l. quoties. & in l. in obscura voluntate. eod. titu.
suprà & not. limitationes gloss. hic.

In l. Nemo alieno. Argumenta.

- 1 Agere alieno nomine, duobus modis intelligi potest.
- 2 Agere ad alterius vtilitatem potest quis nomine proprio.
- 3 Defensionem suscipere potest quis alieno nomine.
- 4 Coniuncti pro coniunctis defensionem suscipere possunt.

REGVLA CLXV.

NEMO *alieno nomine lege agere potest.*

- 1 ¶ AD declarationem regulæ notandum est, † quòd alieno nomine
quis agere duobus modis intelligitur: vt not. Bart. in l. j. C. de obseq. Et
regula hic videtur intelligenda quādo quis agit pro alio, & nomine al-
terius: quia agere non potest sine mandato, vel nisi ratione officij: vt in
l. quæsitum. §. de in ius voc. in l. tutorem. de his quib. vt indig. ¶ Et ideo
de suo quis & non de alieno agere debet: vt dicitur in l. vt frui. in princ.
§. si vñ fruct. petat. & facit tex. in l. cum te. C. si cert. petat. vbi duo mutuo
dederunt centum, vnusquisque quinquaginta, non potest vnus agere ni-
si pro sua parte, nisi mandatum habeat: & tūc agit partim nomine suo, &
partim nomine alieno, etiam in eodem libello: vt not. Bal. ibi. & ad idē
tex. in l. planē. §. famil. ercisc. ¶ Et † licet nomine alieno quis secundum
regulam agere non possit: quandoque tamen quis agere potest nomine
proprio ad vtilitatem alterius. l. non solum. §. interdum. de procura.
- 2 ¶ Et licet nomine alieno quis agere non possit, vt hic: † nomine tamen
alieno quis potest defensionem suscipere, etiam inuito actore: vt notat.
per gl. in l. Julianus. §. qui satisf. cog. vbi Ang. limitat, nisi animo nouan-
di suscipiat defensionem, quia hoc inuito actore non potest. de quo not.
Bart. in l. solutionem. de solut. & sicut defensor admittitur super tota cau-
sa, ita super vno articulo: vt not. Bart. in l. j. in fi. C. de neg. gest.
- 3 ¶ Et regula fallit in coniunctis. l. exigendi. C. de procur. l. sed & hæ. ff.
de procurat. declarando vt dixi in c. cum M. de constit. col. iiii.

In §. Temporalis. Argumenta.

- 1 Consuetudo firmata bino aut tero actu contrario non tollitur. & nu. 2.
- 3 Possessio vltima in possessorio est attendenda.

TEMPORALIS *permutatio ius provincie non innouat.*

- 1 ¶ NOT. tex. secundū gl. + qd consuetudo si firmata sit, nō tollitur: li-
cet semel vel bis cōtra factū sit: & not. Bar. hic: & pro ista gl. Bal. no. tex.
in l.

in l. fi. C. de serui. & aqua. in prin. cum sim. vt tradit Alex. in l. ij. in prin. ad fin. §. sol. matri. & latē Fely. in c. cum accessissent. in vltima charta. in vers. septimo limita. de constitutionib. & dixi ibi addendo Cardi. in consil. cxxxj. videndum est primo. in fin. Abb. in consil. xciiij. videtur primo. in fin. libr. j. Alex. in consil. v. si vera sunt. lib. v. col. iij. Aret. in consil. xxij. in præsentī consultatione. col. fin.

¶ Et ista conclusio limitatur non procedere, quando illi inter quos inducta fuit consuetudo, collegialiter & scienter facerent actum contra consuetudinem: quia tunc in illo actu videretur derogatum consuetudini: vt no. Abb. in cap. pro illorum. in vltimo notabi. in fin. de præbendis. & dixi in dicto cap. cum accessissent.

¶ Secundo fallit in consuetudine quæ non requirit præscriptionem, videlicet in consuetudine patrisfamilias: quia vltimus actus attenditur, secundum Bald. in c. j. §. notandum est. col. ij. qui seu. dare possunt. vbi alleg. l. Mela. §. j. de alimen. & cibar. leg. de cuius intellectu dixi in rubrica. de consuet.

¶ Tertio non habet locum in possessorio: quia vltima possessio simpliciter attenditur: & ita gloss. istam limitat Bald. in c. j. de cog. feud. col. j. dicens illam procedere in petitorio, & non in possessorio. allegat no. per Ioan. And. in ca. cum ecclesia. de elect. & idem Oldr. in consil. cccxij. thema quæstionis. circa fin. vbi alleg. tex. in c. cum ecclesia Sutrina. de causa pos. & proprie. & Feder. in consil. cccxxxiiij. super primo. in j. dubio. Cald. in consil. xij. in titul. de iur. patrona. & idem Abb. in consil. liij. videtur primo. col. ij. lib. j. vbi allegat. c. consultationibus. de iure patro. & c. querelā. de elect. & dixi in cōs. cxxix. & cōs. cxxxiiij.

In l. Vbi non vocc. Argumenta.

- 1 Præsens intelligere præsumitur.
- 2 Mutus procuratorem constituere potest.
- 3 Mutus & surdus & donare, & matrimonium contrahere possunt.
- 3 Mutus etiam cum alio pacisci potest.

REGVLA CLXVI.

VBI non uocc. sed præsentia opus est: mutus si intellectum habet, potest uideri respondere. Idem & in surdo: hic quidem & respondere potest.

¶ G L O. restringit tex. vbi præsentia necessaria sit. Sed tñ tex. videtur non considerare præsentiam pro intelligentia, vt in l.

A Vltima. Alex. consilio cxvij. libr. ij. Curt. senior. consilio xxiiij. col. ij. limito vt procedat, dummodo vltima illa sit certa. Secus si dubia vel obscura vel clandestina. Alex. consil. cx. nu. i. libr. j. consilio lxxxj. nu. 3. lib. ij. consil. lxxxvij. numer. 12. libr. v. consilio ciiij. num. i. lib. vij. C. M.

in l. coram. de verbo. sign. & intentio regulæ fuit dicere, quod ubi non est opus verbis, sed consensu & intelligentia, mutus obligari potest, secundum primū intellectum
 2 glo. ¶ Et ideo mutus procuratorem constituere potest. l. mutus. in prin. de procur. & hæredes institui possunt. l. j. §. mutus & surdus. de hære. institui. & hereditatem adire possunt. l. mutum. §. de acquiren. hæred. in principi. & matrimonium contrahere possunt. l. mutus. de iure dot. ca. cum apud. & in cap. tuæ. de sponfal. Et mutus & surdus donare non prohibentur. l. qui id quod. §. mutus. §. de do
 3 nat. Et mutus pacisci potest. l. itē quia. ff. de pact. Et ista declarari & suppleri debent. ut per Alexan. in l. j. in prin. cip. de verb. oblig.

F V R I O S V S absentis loco est. Et ita Pomp. lib. i. Epistolarum scripsit.

¶ V I D E dicta suprà in regula, in negotijs.

In l. Fauorabiliores. Argumenta.

- 1 Reo plus fauetur, quàm actori.
- 2 Absens condemnari non potest, & tamen absolui potest.
- 3 Fisco etiam in multis fauendum est.
- 4 Reus in decisione causæ in dubio absolui debet.
- 5 Actor & reus in medio causæ à pari procedunt.
- 6 Nocentem absolvere satius est, quàm innocentem damnare.
- 7 Quæstio offerri potest huiusmodi malæ conditionis, si aliter veritas cerni non possit.
- 8 Supp̃elus an sit liberandus, si fracto laqueo cadat in terram.

REGVLA CLXVII.

FAVORABILIORES rei potius quàm actores habentur.

¶ F A C I T text. in l. Arrianus. de act. & obliga. & in reg. cum sunt partiū iura. eod. tit. in vj. & in c. inter dilectos. in fi. de fide instru. & in c. ex literis. de probat.

- 1 ¶ Et ibi ampliatur regula, etiam si probationes ex parte actoris in aliquo excedant: quia tamen in fauorem rei pronuntiandum est: ut Abb. ibi dicit per gl. quæ habetur
 A in c. clerici. lxxxj. dist. quod declarandum est, ut dixi^a in d. c. ex literis. col. ij.

¶ Et per istam regulam officium iudicis magis exhuberatur in absoluendo: tideo licet absens non possit condemnari. l. absentē. §. de pœnis. l. absentē. C. de accus. tamen si apparet de innocentia, solui potest: ut not. Ant. de Butr. post Ioan. And. in c. veniens. col. j. de accus. & sequitur Barth.

A Dixi. & in cōf. cccclxiiij. col. j. Vide latē Alciat. tract. præsumpt. Reg. iij. præsumpt. xliij. C. M.

Veron. in consil. xlj. licet inuitus. colum. fina. in princip. ¶ Et ista regula ampliatur, vt procedat etiam si reus efficiatur actor per accidēs: vt quia debitor prius compareat & petat actori perpetuum silentium imponi: nam per hoc tamen actor non efficitur, sed habet prerogatiuam regulæ, quod in dubio reus absoluitur. Ita not. dicit Ant. de But. in ca. in præsentia. in vj. not. per illum textum de probat. facit quod no. voluit gl. iij. in cap. ex insinuatione de procur. & quod not. per gl. & Doct. in c. significauerunt. de excep. glo. & Bartol. in l. circa. in fin. s. de probat.

¶ Et ista regula non procedit in causis fauorabilibus, puta in libertate, dote, & similibus: quia fauor causæ præualet fauori rei. ca. fi. de re iud. l. inter pares. s. de re iudic. & in l. Iulia. s. de manumiss. not. per gl. in dicta reg. cum sint partium iura. & inter alias causas fauorabiles etiā est causa fisci, † in cuius fauorem in dubio est pronunciandum: vt no. Spe. in titulo, de teste. §. postquam. & Ioan. And. & Anto. de Butr. in ca. in nostra. de testib. cum sim. vt tradit Alexander in l. j. in princip. s. sol. mat. & vbi respondet ad tex. qui videtur esse in contrarium in l. non puto. s. de iur. fisci. de cuius intellectu dictum fuit supra in regula, in ambiguis. s. eod.

¶ Item regula procedit vbi agitur de decisione causæ, quia tūc in dubio 4 absoluitur reus, per iura. s. allegata: secus autē est in præparatorijs iudiciorum, in quibus magis fauetur actori, quā reo: vt not. Bart. per illum text. in l. de die. s. qui satisf. cog. l. si quis intentione. de iudic. & not. per glo. in cap. cum ad sedem. de restit. spo. in verbo, cum pertinentijs. in d. regula, cū partiū iura. & Bar. in l. inter stipulantē. §. primo. de verb. obl.

¶ Et † in medio causæ à pari procedunt actor & reus. secundum gloss. in 5 locis præalleg. Sed in contrarium facit: quia reus nō tenetur edere actori ad probandum eius intentionem. l. j. l. qui accusare. C. de edēdo. & tamen actor tenetur edere res ad probandum eius exceptionem. l. nō est nouum. C. de edendo. Et sic in editione & probationibus quæ videntur esse in medio causæ magis fauetur reo, quā actori. Sed potest responderi, quod probationes respiciunt decisionem causæ: quia actore nō probāte, reus absoluitur. l. qui accusare. s. de eden. vnde sicut reo in decisione causæ magis fauetur, ita videtur in probationibus: in alijs medijs, exceptis probationibus, videtur procedere gl. in c. cum ad sedem. vt latius dixi in d. l. non est nouum. reprobandō ea quæ ibi Moderni dicunt.

¶ Et ad regulam nostram facit text. in l. absentem. s. de 6 pœnis. vbi regula tradit, † in pœnis, quod melius est nocentem absolvere, quā innocentem condemnare. Et ideo si vnus percussus fuit à pluribus, & vno tantum lethali vulnere mortuus sit, & ignoratur à quo illatum sit, non possunt condemnari omnes de homicidio. per d. l. absentem. & latē concludit Alexand. in consilio. xv. ^a A visu processu inquisitionis. lib. j. & idem Petrus de Anch.

in consi. ccxxvij. nos Bartholomæus & Sali. vbi alleg. d. l. absentem. & gl. quæ idem tenet in l. item Mela. §. sed & si feruum plures. in gloss. j. §. ad leg. Aquil. & refert etiam Dy. ita consuluisse. & idem Ro. concludit in consil. cccij. eo præsupposito. & Raph. Cum. in consil. cxxxiiij. visis. & idem Alex. in consi. xiiij. ponderatis narratis. col. iij. lib. iij. vbi approbat opi. Dy. quam Bar. videtur reprobare in l. si in rixa. ff. de sicar. col. fi. & in consi. xliij. copiose adeo scriptum. lib. iij. & idem Spec. in tit. de homici. §. j. vers. pone q̄ quatuor. refert & sequitur Imo. in clem. vnica. de homi. col. fi. ver. tertio quærit.

¶ Et de intellectu d. l. absentem. vide Archid. xxij. q. iij. c. vi. quem refert Floria. in d. l. item Mela. §. sed & si plures. col. iij. ver. adde tamen. §. ad leg. Aquil. vbi dicit, q̄ illa lex intelligitur quando aliqui erant innocētes: & hoc non potest verificari quando omnes percusserunt. Sed potest responderi, q̄ licet omnes percusserint, & non sint innocentes absolute, possunt dici esse innocētes quo ad pœnam homicidij, prout Doct. loquuntur in locis §. alleg.

7 ¶ Notandum tamen est singulariter, q̄ in tali incertitudine ad veritatē eruendam poterit torqueri ille qui est malæ conditionis & famæ: secundum Sali. in l. fina. C. de quæst. col. fi. in ver. idem dico si delictum incertum sit.

¶ Et per d. l. absentem. & supradicta, post longam disputationem concludit Lucas de Penna in l. si quis fortē. quæ est l. j. C. de deser. & ocul. e. lib. xij. col. vij. vers. sed pone,

8 damnatus est aliquis. in fi. q̄ quod damnatus ad mortem si dum laqueo fuit suspensus. & fracto laqueo cecidit in terram, credendum illud factū miraculose in dubio. ^a cum ipse protestatus fuisset de innocentia: & concludit illum esse liberandum. quod not.

A Dubio. Sequitur Alei. i. trac. præsump. reg. in præsum. xliij. num. 6. Sed ego dico istud admittendū si dubietas refertur ad phatias, q̄a esset dānatus p̄ p̄sumptiones q̄ fieri nō debet: secus si clarē constabat de delicto morte digno, quia q̄nq. p̄ incitationes miracula sunt. vt tradit Bal. in c. venerabili. de testib. C. M.

In l. Nemo prædo. Argumenta.

1 Emptor rem venditam accipiens autoritate propria, prædo dicitur.

2 Prædo quatuor modis quis dici potest.

N E M O prædo est qui pretium numerauit.

¶ ET hoc etiā videtur habere locū si quis sciens rem alienā emit. l. etiā. §. si quis sciens. c. de pet. hare. * si tamē emptor propria autoritate rem venditam accepit, dicitur

2 prædo. l. si ex stipulatione. de acqui. posses. ¶ Et quatuor modis

A Perdit. Imò
vt plenè dixi i
cōsuet. Paris. 4.
j. gl. v. num. 87.
cum se. Sed nō
obstante titulo
tenet de fructi
bus percipien-
dis, vt cōtra gl.
hic, & cōmunè
dixi in Cōsue.
Paris. 4. xxij. q.
2. nu. 50. C. M.

2 Potior. Bal.
confi. cclxxiiij.
lib. ij.

modis dicitur prædo, vide in summa Ang. in ver. prædo.
& non dicitur prædo qui possidet, & non potest rationē
possessionis suæ assignare: vt not. Ange. in l. pro hærede.
in prin. s. de peti. hæred. Et prædo perdit^a meliorationes **A**
rei: vt no. Ang. in l. ex argento. s. de condi. furt. & de præ-
done vide dicta Alex. in d. l. ex stipulatione. de acqui. pos-
sess. & Luc. de Penna in l. ab his. C. de nauic. lib. xj.

**LOCUPLETIOR non est factus qui liberum ac-
quisierit.**

¶ E T quando quis dicatur esse locupletior, vide dicta
supra in regula, ex pœnalibus causis. eo. tit.

**C V M de lucro duorum queratur, melior est causa
possidentis.**

¶ V I D E dicta supra in reg. in eo quod. eo. ti.

In l. Cum prætor. Argumenta.

1 Momento aliquid fieri sufficit, vt factum fuisse dicatur.

R E G V L A C L X I X.

**C V M prætor in hæredem dat actionem quatenus ad eum perue-
nit: sufficit si uel momento ad eum peruenit ex dolo defuncti.**

¶ S V F F I C I T enim semel ad hæredem peruenisse: vt dicitur in
l. videamus. s. quod met. cau. & hoc procedit quando ex delicto defuncti
peruenit: secus in alio bonæ fidei possessore: quia tunc distinguitur, vt p
Bar. in l. si ipsa res. ff. quod met. caus.

¶ Et not. hic, quod sufficit aliquid momento fieri. vide similia: vt dixi **1**
in l. si tibi. in ult. not. si cer. per.

In l. Pari causa. Argumenta.

1 Possessor melioris esse conditionis præsumitur in pari causa.

R E G V L A C L X X.

I N pari causa possessor potior^b haberi debet.

¶ F A C I T tex. in §. commodum. insti. de interd. in c. ex literis. de **1**
proba. Et vbi res dubia reperitur: melior est condicio possessoris: vt
per gl. in c. nulli dubium. xij. q. v. & in not. q. tradit Bal. i. i. c. capitulum.
col. j. de rescrip. Bar. in l. j. §. non autem. ff. de secun. tab. & in l. si inter. de
reb. dub. cum si. vt tradit And. Sicul. in c. j. char. pen. de probat. & reallu-
munt Moder. in l. j. ff. sol. matr.

In §. Hi qui in. Argumenta.

1 Successor prælati non censetur eadem persona cum antecessore.

2 Hæredis loco habetur is, ad quem bona vniuersa peruenisse noscuntur.

H I qui in uniuersum ius succedunt, hæredis loco habentur.

N A M

¶ N A M quod dicitur, de hærede, idem est in alijs successoribus vniuersalibus. l. item veniunt. §. si. de pet. hær.

1 ¶ Nota tamen q̄ successor in prælatura non censetur eadem persona cum antecessore: vt no. Bal. in c. ij. ver. tertio not. qui succet. tene. vide tamen Abb. in c. significauit. de rescri. col. ij. vbi arguit in contrarium. Sed concordari potest, distinguendo, vt per Abb. in c. j. de sol.

¶ Et ista regula potest etiam in fisco verificari qui est loco hæredis. l. si vt proponis. C. de bon. proscrip. l. si marito. in prin. §. sol. ma. l. ij. C. ad leg. lul. de vi. not. Ro. in consi. cccxxij. in dubitatione. & consi. xcij. visis. col. ij.

2 ¶ Et generaliter ille ad quem bona vniuersaliter perueniunt est loco hæredis: vt gl. dicit in l. non intelligitur. §. cum ex causa. in verbo pertinent. de iure fisci. vbi Bar. cum simi. tradit Alex. in l. marito. in prin. §. alle. dixi in c. quia V. de iud. col. pe. Et ideo ille apud quem hæreditas dimittitur, etiam absq; pacto tenetur a creditoribus satisfacere: quia nomē hæreditas, hoc importat. gl. & Bar. & Doc. in l. debitor. in fi. C. de pact.

A titur, etiam absq; pacto tenetur a creditoribus satisfacere: quia nomē hæreditas, hoc importat. gl. & Bar. & Doc. in l. debitor. in fi. C. de pact.

A Tenes. Pa-
nor. cōsi. c. j. in
fi. lib. ij. Maria.
Soci. in trac. de
oblat. lib. xij.
q. j. C. M.

REGVLA CLXXI.
NIHIL dolo creditor facit qui suum recipit.

¶ VIDE dicta suprà in regula, nullus videtur dolo facere. §. eo. ti.

CV M principalis causa non consistit: nec ea quidem quæ sequuntur, locum habent.

¶ VIDE dicta suprà in regula, cum principalis.

In l. Nunquam actiones. Argumenta.

1 Actio alia aliam non consumit.

2 Actio vna electa quando tollatur alia, & nu. 3. & 4.

5 Absolutus semel, non debet molestari.

REGVLA CLXXII.

NVNQVAM actiones, præsertim poenales, de eadem concurrentes, alia aliam consumit.

¶ E T loquitur de eadem re, & eodem facto. & idem rex. habetur in §. si. insti. si quadru. pau. fecis. & in l. nunquam. de act. & obli.

1 ¶ Et regula intelligitur, t̄p̄ vna aliam non cōsumit quominus cōcurrant & simul competant. Sed vna electa, alia tollitur. l. idem ait. in fi. §. naut. caup. stab. ibi, alterutra cōtentus esse debeat. & in l. licet. §. possumus. eo. ti. ibi, vna contenti esse debemus. & in l. plura. in prin. de act. & obli.

ficit tex. in l. quod in heredem. §. eligere. de tribut.

¶ Et hoc absolute procedit quando plures actiones ex eodem facto cōpetūt, & vnus est titulus criminis: secus si sint plures tituli criminis: quia tunc electa vna, altera non tollitur, in eo q̄ excedit. l. j. §. vi bo. rap. l. j. §. arbor. fur. cas. & in l. qui seruū. de act. & obli. no. in l. cum ex vno. eo. ti.

¶ Et prædicta habent locū q̄ sunt plures actiones quæ ex eodē facto & delicto cōpetūt: secus si ex diuersis factis & delictis oriant: quia tūc vna aliā non tollit. l. nunquā plura. de priua. delic. & ita breuiter colligit ex dictis Bar. in l. j. §. vnde querit. col. fi. de publi. vbi latius ipse insistit, q̄ & latius distinguit Ang. Are. post Io. Fab. in §. fi. insti. si quadrup.

¶ Et quod supradictum est, quod vna electa altera tollitur, habet locū etiam si in actione electa succubuit: quia exceptiones rei iudicatæ obstant etiam in alia: vt no. Bar. in l. hoc edicto. in ver. secundo querit Dy. de pub. quia semel absolutus, non debet vltius molestari. c. de his. de accus. cum simi. vt dixi in confi. ccxxvij. in princ.

In l. Qui dolo, Argumenta.

- 1 Dolo definens possidere æquiparatur ei, qui dolo noluit acquirere.
- 2 Prælati dolo definens possidere, non præiudicat ecclesiæ.
- 3 Statutum in possessore, an intelligatur in eo, qui dolo desijt possidere.

REGVLA CLXXIII.

QVI dolo desijt possidere, pro possidente damnatur: quia pro possessione dolus est.

¶ E A D E M regula habetur in l. parē. j. eo. & in reg. pro possessore. eo. ti. in vi. vbi gl. plura exēpla ponit, & pro regula adde tex. in l. j. §. toties. ver. sed & si possideat. §. si quis omis. cau. test. † vbi regula ampliatur etia in eo q̄ dolo noluit possessionē acquirere, & in l. etiā. §. is q̄ dolo. de peti. hare. & ibi p̄ licet agatur cōtra illū qui dolo desijt possidere: non tamē liberat ille qui possidet. Et si possessor velit iudiciū suscipere, liberatur ille qui dolo desijt possidere. ¶ Et cōtra illū qui desijt possidere datur utilis: vt no. per gl. hic: & declarat Bar. in l. quanquā. §. Iulianus. de aqua plu. ¶ Et si prælati desijt dolo possidere, hoc nō nocet ecclesiæ: no. per gl. in d. reg. pro possessore. ¶ Et statutum de possessore an habeat locum in eo qui dolo desijt possidere. Io. And. in reg. pro possessore. & vide dicta per Are. in rub. de acqui. pos. col. fi. vbi disputat an statutum de possessore habeat locum in eo qui habetur pro possessore cōtra quem datur utilis actio non directā, prout in isto casu contingit.

In l. Imperitia culpæ. Argumenta.

- 1 Medicus de imperitia tenetur.
- 2 Medicus quando sit excusandus.

A Culpæ. Non dolo. Alci. l. pe. in fi. C. de pac. C. M.

IMPERITIA culpæ^a annumeratur.

VIDE

- ¶** VIDE dicta in l. culpa est. §. eo. Et ideo ¶ medicus de imperitia re-
netur. l. illicitas. §. sicuti. de offi. præsidi. cum simil. alleg. in gl. adde text.
in l. qua ratione. §. ij. ad leg. Aquil. & facit tex. in l. ij. ff. quod quisq; iur.
2 ¶ Excusatur tamen medicus qui diligentiam adhibuit secundum præce-
pta artis. c. ad aures. de ata. & qualit. & c. tua nos. de homic. & ibi Inn. &
not. Ang. Arer. in §. præterea si medicus. insti. ad leg. Aquil. & de impe-
ritia aliorum not. Feli. in d. c. tua nos. in prin. Et ad regulam facit text.
in l. Iulianus. §. quid tamen. ff. de action. empt. vbi non debet quis quod
ignorat, facile asseuerare.

REGVLA CLXXV.

- 3** **M**ELIOR conditio nostra per seruos fieri potest, deterior
fieri non potest.

¶ REGVLA ista declaratur in l. fin. C. de acquiren. possess. Et vide
quæ in l. seruus. C. de pact.

¶ Et idem in alijs personis quæ meliorem conditionem alterius facere pos-
sunt, deteriorem non possunt. c. j. §. ecōtrario. de inuest. de re alie. facta.

In l. Non fraudantur. Argumenta.

1 Damni emergentis & lucri cessantis non eadem ratio.

2 Repudiatio legati, alienatio quædam dicitur. REGVLA CLXXVI.

NON fraudantur creditores cum quid non acquiritur à debito-
re, sed cum quid de bonis minuitur.

- 1** ¶ ET ista differentia sæpenumero fieri solet: quia ¶ non eadem ratio
lucri cessantis & damni emergentis. l. qui autem. in principi. §. de his quæ
in fraud. cred. quæ in terminis huius regulæ loquitur. & ad idem tex. in
l. j. §. confertur. §. de colla. bon. in l. si sponsus. §. si maritus. el. ij. de dona.
inter virum. in l. si. §. licentia. el. j. C. de iure delib. Et vide quæ allegavi
in c. ecclesia. de consti. char. si. col. ij. ver. tertio prædicta conclusio. & adde
in l. j. §. vtrum. §. si quid in fraud. pat. cum sim. vt per glo. in l. qui autem.
in prin. alleg. §. & dixi in l. seruus. C. de pact.

- ¶ Et reg. ista limitat nō pcedere in casib. in quibus de natura cōtractus
quis tenebat acq̃rere: vt no. Bar. in d. l. qui aut. in prin. & latius idē Bar.
in l. j. §. nō querimus. §. si q̃s om̃i. caus. test. & vide tex. in l. magis puto.
2 §. fundū. de reb. eo. vbi ¶ repudiatio legati dicitur alienatio. vnde regula
videtur pcedere in his quæ cōtra ius cōmune conceduntur: alias sicus.

In §. Nemo ex suo. Argumenta.

1 Penam & commodum ex eodem facto nullus reportare debet.

2 Possessor bonæ fidei, in quo habeatur loco domini. & nu. j.

NEMO ex suo delicto meliorem suam conditionem facere potest.

- ¶ VLTTRA alleg. in gl. vide tex. i. l. si ab hostib. §. j. ff. sol. mat. ibi,
1 nō em̃ æquū est virū ob facin^o suū dotē lucifacere. ¶ & ad hoc facit, quia

quis eodem facto non debet pœnam & commodum reportare. l. siue hæreditaria. & ibi gl. de neg. gest. † & pœna immunitatē tribuere non debet. l. relegatorum. §. si. de interd. & releg. in l. si cui. & ibi gl. §. ex quib. cau. maio. in l. ita demū. in princ. §. de arbi. ibi. ne quis doli sui præmiū.

REGVLA CLXXVII.

E A QV AE ad dandum impossibilia sunt, uel quæ in rerum natura non sunt, pro non adiectis habentur.

¶ VIDE dicta suprà in regula, impossibilium.

In l. Bona fides. Argumenta.

- 1 Bonæ fidei possessor quo ad fructus penè est loco domini.
- 2 Bonæ fidei possessor est loco domini, si non apparet quis dominus sit.

REGVLA CLXXVIII.

B O N A fides tantundem possidendi præstat: quantum ueritas quoties lex impedimento non est.

¶ A D D E tex. in l. magis puto. §. j. de reb. eo. ubi idem iudicatur de fundo bona fide possessio, quod de dominio fundi, ut alienatio fieri non possit. & in l. quoties. de noxa. §. j. l. si postulauerit. §. de eo. ff. de adulte. tex. tamen in l. bonæ fidei. in prin. de acqui. rer. domi. † dicit q̄ bonæ fidei possessor quo ad fructus penè est loco domini. & text. in l. j. §. j. §. ad Sillan. expresse dicit, quòd domini appellatione non continetur ille qui bona fide seruit. Ang. ibi concludit, quòd † bonæ fidei possessor est loco domini si non apparet quis dominus sit: aliàs secus.

REGVLA CLXXIX.

Q V I autore iudice comparauit, bonæ fidei possessor est.

¶ VIDE dicta suprà in l. non videtur. §. qui iussu. §. eod.

REGVLA CLXXX.

O M N I S hæreditas quamuis postea adeatur: tamen cum tempore mortis continuatur.

¶ VIDE suprà in l. omnia ferè.

In §. Nunquam ex postfacto. Argumenta.

- 1 Actio furti ex assidua contrectatione non dicitur crescere.
- 2 Actio furti quando dicatur augeri.

N V N Q V A M ex postfacto crescit præteriti delicti æstimatio.

¶ E X E M P L V M secundum gl. habetur in l. ei qui furti. in princ. §. de furt. ubi † actio furti non crescit ex assidua contrectatione furis. & i facit ad quæstionem Bart. in l. si dominium. §. de furt. cum sim. Sed contra regulā facit text. in l. si furti. in prin. de furt. † ubi augetur furti actio si res furtiua facta sit pretiosior. ad idem text. in l. in faciendo. §. infans. de furtis.

REGVLA CLXXXI.

OMNĒS actiones quæ mortē aut tempore pereunt, semel inclusi
sa iudicio, saluæ permanent.

¶ VIDE dicta suprà in l. non solet. & in l. pœnalīa. §. eod.

NON videtur perfectē cuiusq; id esse, quod ex causa auferri
potest.

¶ VIDE dicta suprà in l. neque pignus. §. eod.

In l. Absentia. Argumenta.

- 1 Absenti reipublicæ causa datur restitutio, etiam aduersus fiscum.
- 2 Decretum primum contra absentem causa reipublicæ interpositum tenet.

REGVLA CLXXXII.

ABSENTIA eius qui reipublicæ causa abest: neque ei, neque
Alij damnoſa esse debet.

- 1 ¶ PRIMO ipsi non debet esse damnoſa: † & ideo illi datur restitutio etiam contra fiscum. l. neque. C. de restitut. milit. Et etiam contra alium absentem causa reipub. datur restitutio. l. si. §. ex quib. cau. ma. Et non solum pro damno, sed etiam pro lucro quod cessauit, datur restitutio. l. non solum. §. fin. l. si quis Titio. §. si. ex quib. cau. ma.
- 2 ¶ Limitatur tamen regula non habere locum † quo ad primum decretum, quod etiam contra absentem causa reipub. interponitur, si non defendatur. l. ignorare. C. de resti. milit. Secundo regula intelligitur quando fuit læsus in omittendo: secus si faciendo. l. quæ à patre. & ibi Paul. de Cast. declarat. C. de restitu. milit.

In l. Quod contra rationem. Argumenta.

- 1 Lex recepta contra rationem iuris, non trahitur in consequentiam.
- 2 Statuto in sola voluntate fundato non proceditur de similibus ad similia.
- 3 Statutum non ratione, sed errore fundatum, ad similia nō est extendendum.
- 4 Extensio fieri non debet in materia odiosa.

REGVLA CLXXXIII.

QUOD contra rationem iuris receptum est, non est produ-
cendum ad consequentiam.

¶ A Didem text. in l. quod vero. §. de legib.

- 1 ¶ Et ista regula maxime habet locum quando illa lex recepta contra rationem iuris nō esset fundata in ratione, sed errore quodam introducta: vt est text. in l. antepenult. quæ incip. quod non ratione. §. de leg. fa-
- 2 cit quod not. Bald. in l. ij. col. ij. C. de iure dot. vbi inquit, † quod quando statutum est fundatum in sola voluntate, non proceditur de simili-
- 3 bus ad similia: & in d. l. quod non ratione. dum inquit, † quod non ratio-
ne, sed errore introductum est, & consuetudine comprobatum, non ex-
tenditur ad similia, intelligitur de errore iuris: quo casu valet consuetu-

do, vt ibi præsupponitur.

¶ Secus si errore facti hoc introductum fuisset, quia non valet cōsuetudo: vt no. Pau. de Ca. in d. l. de quibus. in cōf. si. quia tunc deficit consensus.

A Extēdit. Vi. de Dy. in reg. in argu. & ibi eius addit. isto ti. lib. vj.

B Tacere. Idē Dy. in regulis quæ hic alle. in pri. de qua materia vide longas remissioes per eius addi. i reg. qui tacet. & vltra cū So. ci. in trac. fall. i reg. cccxiiij. & reg. cccxv.

Ias. in §. itē Ser uiaua. colū. ix. y. sed pulchrū dubiū, &c. & d. Phil. i cōf. xcv. si. col. y. nō ob. incip. iuridicū esse. & in c. cū M. de cōsti. vj. col. vers. tertio Abb. cōcludit. & ibi Fel. xvj. col. q. ponit regulā cū fallē. & idē Fel. vbi ponit tres regulas in hac materia cū suis fall. in c. nōne. de p. sump. & Ias. late in l. quæ dotis. hic alle. vbi meli⁹, quā ali⁹ post Bar. examinat istā materiā. col. ij. y. f. quarto & vlti. vsq; i fi. l. H. C.

¶ Et in effectu Bar. idem dicit in l. iij. §. ij. de supel. leg.

¶ Sed quantum ad regulam nostram, & l. quod verō. ista iura intelliguntur quando aliquid est constitutum cōtra regulas iuris: quia ponitur vna exceptio à regula, & talis exceptio potuit tamen fundari ratione: & tunc non extēditur^a si materia sit odiosa: aliās secus. vt tradit Paul. de Ca. in l. neque. ff. de leg. & vide quæ dixi in casibus exceptuatis in l. j. de reg. iur.

VNI duo pro solido hæredes esse non possunt.

¶ ADDE in l. iij. §. e contrario. §. de acqui. poss. in l. si vt certo. §. si duobus vehiculum. supra commed. in l. duo. de precar.

In l. Qui tacet. Argumenta.

- 1 Tacens me consentire, nec contradicere præsumitur.
- 2 Tacere, medium quoddā est inter contradicere, & cōsentire.
- 3 Tacens in statuto non dicitur consentire.

REGVLA CLXXXIIII.

QUI tacet, non utique fatetur: sed tamen verum est eum non negare.

¶ EADEM regula habetur in regu. is qui tacet. eo. tit. in vj. Et vera est ista regula: ¶ quia q. tacet, nihil dicit: vnde non videtur consentire, nec contradicere. & exemplum est secundum glo. hic. in l. j. §. scientiam. de tribut. Et est simile inter velle, nolle, & non velle: vt dixi §. in re gn. eius est velle.

¶ Et quantum ad regulam, dicit Bart. in l. quæ dotis. col. penul. sol. matrimo. ¶ quod verē loquendo tacere^b est medium inter consentire & contradicere. & not. per glof. in cle. sepe. in §. in verbo contradicentibus. in fi. de verb. signi. vbi Card. in princ. & Abb. in c. nonne. de præsump. col. ij. dicit quod tacens propriē non consentit, nec contradicit. & idem Fel. ibi in ij. col. in ver. prima regula est. tacens. ex quo infert, ¶ quod tacens in statuto non dicitur³ consentire. & sentit Bal. in l. ij. §. voluntatem. solu. matri. Et adde quod in no. q. istam conclusionem sequitur Soci.

in consil. clxxij. nō inutilis. col. iij. ver. secundo probatur.

In l. Quod ipsis. Argumenta.

- 1 Hæres impeditur præscribere per malam fidem defuncti.
- 2 Vitia realia in quouis successorem transmittuntur.

REGVLA CLXXXV.

QVOD ipsis qui contraxerunt, obstat: & successoribus eorum obstat.

- A** REGVLA de plano procedit in successoribus^a
- 1 vniuersalibus: item mala fides defuncti impedit heredē præscribere. l. cum hæres. de diuer. & tempo. præscri. cum simil. vt dixi in consil. clxxij. in char. iij. in j. facie. Et hoc an habeat locum in successione beneficij. Barto. in l. j. col. iij. vers. quæro vtrum. ff. de priuat. delict. in l. qui opus. de oper. noui. vide text. in capi. ij. de oper. nou. & Abb. ibi.
 - B** Et dicit Barto. in l. vitia. alleg. in glos. quod vitia realia^b
 - 2 transcunt in quolibet successorem: personalia verò transcunt in vniuersalem successorem non in singularem. l. j. C. de long. tempo. præscript.

a Successoribus. Adde Socij in tract. fallen. in regula ccc. lxxxix.

b Vitia realia. Vitium rei qualiter sumatur, vide Paulū de Cast. in l. flumi. num. 4. vitium autem. ff. de damno. infect.

REGVLA CLXXXVI.

NON omne quod licet, honestum est.

DE hoc supra in l. semper in contractibus.

IN stipulationibus id tempus spectatur quo contrahimus.

VIDE supra cod. l. quæ legata.

In l. Nemo fraudare. Argumenta.

- 1 Iniuria volenti non irrogatur.
- 2 Mulier non committit adulterium nolens.
- 3 Percussus volens non agit actione iniuriarum.
- 4 Filius testamentum patris non impugnabit, si volens exheredatus fuit.
- 5 Mulier de consensu filiorum secundo nubens, non incidit in pœnam.
- 6 Persuasio dolosa non excusatur à pœna.
- 7 Mulier adulterata, non præsumitur iniuriam passa.
- 8 Iniuria in corpus illata non potest remitti.
- 9 Quæstio an sit plebeio inferenda prius, quàm nobili.
- 10 Quæstio sine indicij applicanda nemini.
- 10 Indictum vnicum ad quæstionem sufficit, iudicis arbitrio.
- 11 Iniuriæ non fieri volenti, qualiter intelligendum.

REGVLA CLXXXVII.

NEMO fraudare videtur eos, qui sciunt & consentiunt.

¶ A D idem text. in l. qui autem. §. præterea. §. de his quæ in fraud. cre. cum simil. allegatis in gloss. sicut etiam dicitur, † quod volenti nō fit iniuria. l. j. §. vsque adeo. §. de iniur. & in regula. scientia^a eodem titul. in vj.

A Scienti. Vbi videas Dyn. & remis. per eius additiones.

¶ Et not. Bart. in l. quanuis. in fi. §. de in ius voc. facit text. in l. cum donationis. C. de transactio. in l. non putauit. §. si quis sua manu. §. de contratab. † vnde in muliere cum qua commissum est adulterium non est opus facere pacem: quia ipsa non est iniuriata, quæ voluit, sed tantum maritus: vt not. Bar. in consi. clxxv. domine potest.

¶ † Et si me volentem percussisti, non potest agi actione iniuriarum. vt not. Ang. in l. si vnus. §. pacta. §. de pact.

¶ Et ideo † filius exheredatus de voluntate sua, non potest impugnare testamentum: vt not. Bart. in l. si quando. §. fin. C. de inoffic. testam. cum simil. vt tradit Alex. in authen. non licet. col. ij. C. de liber. præt.

¶ Sic etiam ista ratione, † mulier quæ transit ad secunda vota, de consensu filiorum^b, non incurrit pœnas quæ fauore filiorum imponuntur: quia illis volentibus nō fit iniuria. ita glo. concludit in authen. de non elig. secun. nub. circa medium. in verb. copulantur. quam pro singulari ibi not. Ang. in prin. in versi. & prædicta vera. & sequitur Ro. in consi. cxxix. ex themate. col. j. in versi. iiii. idem probatur. & sufficit consensus etiam tacitus filiorum: vt no. Bal. in authen. ex testamento. col. ij. versi. pone quod ista Berta. C. de secund. nupt. Alex. in consi. lxxij. in dubitationem præmissa. lib. v. & idem tradit Ange. in consi. cccxcvj. doctor insignis. col. ij. & dixi in consi. ccvj.

B Filiorum. Ro. consi. ccxix. Bertran. consi. clxxv. instrum. consi. cccvj. viso consultationis. lib. ij. & in repet. l. hac edictali. C. de secund. nup. dixi ad Alexā. consi. ij. nu. 12. lib. vj. & in cōsue. Parisiēsi. §. cxxvij. C. M.

¶ Et regula videtur procedere: nisi agat de fraude: vt quia quis consentiret in fraudem legis: vt not. Bal.^c. in c. j. col. ij. versi. sed nunquid. de plus petit.

c Bald. Idem Iaf. in l. cum donationis. in princip. C. de transact.

¶ † Item regula non habet locū in dolosa persuasione. l. j. §. persuadere. §. de seruo corru. in l. vnica. C. de rap. virg. & not. Dy. in d. regu. scienti. & no. Bar. in l. iij. §. si quis volentem. de lib. hom. exhib. per illum tex. de illo qui subducit puellā, & retinet illā in domo: & facit quod dicit, volūtariē stare. ¶ Et per hoc videtur quod non bene dicat Bar. in cōsi. §. alleg. † q. mulier adulterata nō patiatur iniuriā. & licet Bart. in d. consi. faciat differentiam inter mulierē raptam in illam cum qua commissum fuit adulteriū, talis differentia non videtur habere bonam rationē diuersitatis: quia consensus mulieris non purgat vitium adulterij.

Similiter

8 ¶ Similiter regula non habet locum si iniuria inferatur in corpus: quia remitti non potest, cum quis non sit dominus membrorum suorum. l. liber homo. §. ad leg. Aquil. ita Ang. dicit in d. l. quauis. & Bar. in l. j. §. vsque adeo. §. de iniur. vbi dicit hoc esse verum quando inferitur in corpus, & cutis scinditur: secus, secundum eum, esset in alapa. Sed tamen ratio illa, quod non sit dominus membrorum suorum, etiam videtur habere locum in alapa: quia corpori inferitur iniuria, licet cutis non scindatur.

¶ Et ista faciunt ad questionem non quam tradit Paris de Puteo in tractatu de syndicato, in pen. q. in versu. quæro de vna not. questione. de nobilitate cui à plebeio erat imputatum delictum quod nobilis negabat, & conuenit quod torqueretur prius plebeius, deinde ipse nobilis: & post torturam plebei, nobilis recusabat torqueri contra conuentionem, asserendo conuentionem talem non valuisse: quia non erat dominus membrorum suorum. & Bar. contra glo. in l. interdum. §. qui furem. §. de furtis. concludit quod quis non potest conuenire, ut alter habeat potestatem torquendi eum ad crimen inueniendum. & idem Bar. in l. cum seruus. ff. de condi. ob causam. & Flor. in l. liber homo. la. j. in princ. §. ad leg. Aquil. & facit quod not. Barto. in d. l. j. §. vsque adeo. de iniur. de rustico qui non potest pacisci, quod si reperitur in vinea, quod percuti possit. & Ange. Aret. in tractatu Maleficiorum. in verbo, contra voluntatem dicti Titij. & idem dicit Ang. in l. si vnus. §. illud. ver. pacta. in fi. §. de pactis.

¶ Hac tamen & similia non faciunt ad propositum questionis: quia loquuntur ut quis torqueri possit à priuato eius aduersario. Sed in questione prædicta agitur quod debeat torqueri à prætore & magistratu: cõcludit tamen Paris de Puteo in loco præallegato, quod talis cõuentio non facit quod prætor possit illum torquere sine iudicijs, & relinquit cogitandum.

¶ Et hoc idem tenet Franciscus Brumanus in tractatu Maleficiorum, in pe. char. in ver. insuper quæro. vbi dicit, quod licet Bart. in locis §. allegatis loquatur quando quis submittit se ad torturam priuati: idem tamen est si subiiciatur iudici: quia tali casu iudex esset ut priuatus: & ideo iudex non esset excusatus si virtute talis conuentionis torqueret sine iudicijs.

¶ Sed certe non videtur torqueri absque iudicijs ex quo alter positus fuit ad torturam, & cum tormentis confirmauit quod prius dixerat,

10 ¶ nam etiam vnum indicium sufficit arbitrio iudicis: ut not. Barto. in l. fina. colum. iij. versu. sed quæro vtrum. supra de questionibus. Et prædicta procedunt in criminalibus. In civilibus verò non deuenitur ad torturam in liberis hominibus. l. diuus Pius. de questionibus. vbi Bart. & ideo talis conuentio non valeret.

11 ¶ Vltimo dictum est, quod iniuria non sit volenti: verum quod est ille qui consentit, agere non potest. Sed per hoc non tollitur quo minus iudex pro interesse publico agere possit: ut not. Bar. in d. l. j. §. vsque adeo. in princ. de iniur. per l. qui cætu. §. qui vacantem. §. de vi publi. & Liurifgentiū. §.

si paciscar. s. de pactis. & idem Bart. in l. inter omnes. s. re-
cte. in versi. iuxta hoc quæro. s. de furt. cum simil. vt tradit
Ang. Aret. in s. j. instit. de oblig. quæ ex delict. nascunt. in
glo. in verbo fraudulose. Sed ista conclusio non videtur
transire sine dubio: quia ex quo ille consentiendo videtur
tollere quod non sit delictum, non videtur quod reipubli-
cæ aliquod ius acquiratur: quia aliquod delictum non vi-
detur commissum.

In l. Quod quis. Argumenta.

- 1 **S**eruus manumissus, nouus homo dicitur.
- 2 **L**iberto neque nocet, neque etiam prodest quod fecit dum
seruus esset.

REGVLA CLXXXVIII.

QUOD quis cum seruus esset, egerit: proficere
liberto facto non potest.

SERVVS manumissus† nouus homo reputatur. l. 1
qui res. s. aream. de solut. † & ideo factum ab eo in serui- 2
tute, illi liberto facto nō prodest, neque nocet. q̄ non pro-
fit, dicitur hic. Et limitatur vt in glossi. & per Azonem in
summa. C. an seruus ex suo facto. Bald. in l. j. C. cod. titul.

SEMPER generalibus specialia insunt.

DE hac regula supra in regula, in toto.

In l. Cuius effectus. Argumenta.

- 1 **A**rgumentum de toto ad partem, est in iure validum. & nu-
mero 3. & 6.
- 2 **A**rgumentum valet in tempore de toto ad partem.
- 4 **D**emonstratio fallā quando vitiat actum.
- 5 **A**rgumentum de toto ad partem non valet, quando lex dis-
ferentiam fecit inter totum & partem.
- 7 **P**apa non valens totum tollere, partem poterit quandoque.

REGVLA CXC.

CUIVS effectus omnibus prodest: eius & par-
tes ad uniuersos pertinent.

A Tempore. In
tellige in mate-
ria fauorabili.
secus in mate-
ria stricta. Itē
etiam quando
est eadem ra-
tio. ita Ias. ibi
in d. l. si cui. ij.
col. j. in ij. not.

QVID ET VR in effectu colligi † argumentum de 1
toto ad partem, prout habetur in l. quæ de tota. s. de rei
vendi. & in l. qui scit. in prin. s. de vsur. cum simili. allega-
tis ibi in gl. & in l. an pars. & ibi Bar. s. pro derelicto. in l.
qui sine. vbi Bar. s. de condi. sine causā. † sic etiam in tem- 2
pore † de toto ad partem arguitur. l. si cui. in prin. in versi. A
proinde. & ibi Bal. de leg. j. & facit tex. in l. tres tutores. &
ibi

ibi Barto. in primo notab. §. de administ. tut. & pro regula etiam est text. in ca. pastoralis. §. item cum in totum. de offic. delegat. vbi glo. 4. Et ista regula procedit in toto in integrali vniuersali & generali: vt not. Bal. in l. cōuenticulum. col. ij. C. de episco. & cleri. & procedit etiam in exceptione: vt not. Bal. in l. ij. in fi. C. de non numer. pecun. vbi per illum tex. dicit, quod etiam in exceptionibus habet locum argumentum de toto ad partem.

3 ¶ Et regula procedit in diuiduis. Secus est in indiuiduis: vt not. Bart. per illum tex. in l. per fundum. §. de seruit. rusti. prædi. & idem Bart. in l. qui sine. ff. de condict. sine causa. vbi allegat. l. in executione. §. pro parte. de verbo. oblig. & Alber. in d. l. quæ de tota.

4 ¶ Secundo ¶ regula fallit in falsa demonstratione, quæ si in totum falsa sit, non vitiat. l. demonstratio falsa. de condicti. & demonstr. & tamen si in parte falsa sit, vitatur legatum: vt not. Alex. post Cuman. in l. serui electione. §. final. in fin. de legat. j.

5 ¶ Tertio ¶ regula nō habet locum quādo lex expressè facit differentiam inter totum & partē, vt probatur in l. si dictū. §. in stipulatione. §. de cuius. vbi de cuiuslibet agitur si homo in totū euincatur: secus si pro parte. Et fiscus rem alienā in totum alienare nō potest, secus si pro parte aliena sit. l. j. C. de vñdi. rer. fisc. lib. x. quia in dictis casibus lex expressè constituit differentiam inter totum & partem. & ita videtur procedere quod §. dictum est de indiuiduis.

6 ¶ Quarto ¶ regula procedit vbi est eadem ratio^b: secus si diuersa ratio sit inter totum & partem: vt not. per glof. in l. qui hominem. in prin. §. de solu. in clem. fi. in ver. defensor. de rebus ecclēs. non alie. & not. Abb. in d. c. pastoralis. §. item cum in totum. in fi. & idem Bar. dicit in l. iurisdictionum. §. adeo. in penul. opposi. §. de pact. & Alber. idem concludit in d. l. quæ de toto. & in ver. argumentū. in Dictionario: vt not. Aret. in consi. clxiiij. diligenter. col. iij. versū. non obstat arg. Et sub ista limitatione omnes aliæ reduci possunt. & ideo in Papa non valet^c argumentum. In totum tollere non potest, ergo nec pro parte, in his quæ sunt de iure diuino, quia non est eadem ratio: vt ex pluribus Fely. deducit in c. fin. col. fin. de maior. & obed.

In l. Ex qua persona. Argumenta.

1 Hæres lucrum habens à defuncto, non debet contrahere ipsius facti.

A §. final. Vbi videas Ias. qui tenet contra in v. col. vers. ego teneo.

B Ratio. Idem Ias. in d. l. serui electione. §. fi. col. v. ver. confirmo. Imol. in d. clemen. ij. in iij. co. in prin.

Hæres

- 2 Hæres. q. iuētariū cōfecit, factō defuncti cōtrauenire poterit.
- 3 Factū eius personæ debet q. s. approbare, ex qua lucrū capit.
- 4 Clerici statutis laicorum qualiter debeant vti.

REGULA CXCI.

EX qua persona quis lucrum capit, eius factum præstare debet.

¶ **C**ONCORDAT l. cum à matre. C. de rei vend. vbi hæres qui habet locum ex persona defuncti, eius factō contrauenire non debet. ad idem tex. in l. si ab eo. C. de neg. gest. in l. vxor. C. de bo. auth. iud. possi. in l. si tertius. §. si. de aqua plu. arc. Et secundum istam regulam arguit Pau. de Cast. in consi. xvij. in causa quæ vertitur. col. iij. Fulg. consi. lxxij. paterfamilias. col. ij. Cuma. in consil. xxxij. quidam. Rom. in consi. xvij. visa facti narratione. col. si. & dixi in consi. clxxxij. in si.

¶ Et ista regula limitatur non procederet quando hæres 2 facit inuentarium, quia tunc contrauenire potest: vt not. Bal. in l. qui se patris. col. x. ver. item quæritur. C. vnde liberi. de quo dicto Alex. variavit in consi. xix. super eo. col. iij. lib. v. & in consi. xxvij. in causa & lite. col. pen. lib. v. & latè dixi in consi. clxxxv. in prin. col. pe.

¶ Et quod dictum est de inuentario, videtur intelligendum quando hæredi nihil remaneret de bonis defuncti: vt nota. dicit Imol. in c. ex parte. col. viij. ver. sed aduerte. quia Iaco. de Bel. de feudis.

¶ Et regula etiam limitatur, vt per Alex. in consi. cvij. viso processu. lib. iij. col. j. & ij. & in consi. xvij. attentis narratis. in ij. dubio. lib. v. & per Bal. in consil. ccxv. proponitur. lib. ij. & Bal. in l. ij. in si. C. de inoff. do. & etiam Imo. in d. c. ex parte. col. viij. in alio vers. seq.

¶ Sed aduerte, q. a mirū videēt. & Fr. de Cur. in consi. j. in si.

A Lucro. Imò indistinctè, & cōsi. Per. Anch. nō est ad ppositū, q. a nō loquitur de cōtraueniēdo factō defuncti: sed de exceptiōe personalī, quæ nō nocet hæredi certanti de dāno vitād. C. M.

¶ Et ad tex. hic dum dicitur q. quis debet approbare factum eius personæ ex qua lucrum capit. facit tex. in l. Pōponius. §. cum quis. ff. de acquir. possi. vbi dicitur, q. si quis vtiū adminiculo ex persona alterius, cū sua causa & suis vitijis vti debet. & facit tex. in l. secundū naturam. §. eo. cū si. vt dixi ibi. † & ideo quādo clerici vtuntur statutis laicorum, eo modo quo statutū loquitur vti debent: vt no. Bal. in l. omni nouatione. C. de sacrosan. ecc. cum si. & dixi in c. ecclesia sanctę Marię. de consi. in si. char. co. j.

¶ Et regula ista procedit vbi agit de lucro, ^a prout loqui **A** tur, & q. a nō potest culpa imputari ex qua lucrū quis consequi

sequitur. l. cū in fundo. §. j. & ibi gl. in ver. lucrū. §. de iur. dot. & in l. nupta. §. j. §. sol. matr. Secus si agatur de damno: vt not. tradit Pet. de Anc. in consi. ccxlv. quia quæstio dubitabilis est. col. fin. & Alex. in consi. vj. viso processu. col. ij. vers. nec etiam obstat. lib. iij. vbi idem dicit. non tamen facit mentionem de consi. Pet. de Anch.

REGVLA CXCII.

PAREM esse conditionem oportet eius qui quid possideat uel habeat: atq; eius cuius dolo malo factum sit quo minus possideret uel haberet.

¶ CONCORDAT cum regula, qui dolo. §. eod.

NEMO damnū facit, nisi qui id facit quod facere ius nō habet.

REGVLA CXCIII.

¶ RESOLVITVR in eo quod dicitur, quod sit lege permittente & c. l. Gracchus. C. de adult. vide quæ dixi in d. l. Gracchus.

In l. Hoc iure utimur. Argumenta.

- 1 Vis alia publica, alia priuata.
- 2 Vis priuata in dubio interpretari debet.
- 3 Violentia differt ab actu violenter facto.

REGVLA CXCIIII.

HOC iure utimur, ut quicquid omnino per uim fiat: aut in uis publicæ, aut uis priuatæ crimen incidat.

- 1 ¶ VIDE suprā in l. quo tutela. §. vi factum. eod. tit. † Et secundum istam regu. vis distinguitur: quia alia publica, alia priuata: vt per gl. hic.
- 2 & Azo. in summa. ad legem Iuliam de vi. † & in dubio tamen vbi sit mentio de vi, intelligitur de vi priuata, vt minor sit pœna. l. si præses. §. de pœnis. & not. Alex. in l. viro atq; vxore. sol. matr. † Et adde differentiam esse inter violentiam, & actum violenter factum: vt tradit Paul. de Cast. in cons. ccclxxix. visa inquisitione facta contra Benedictum. & not. quod violentia quando iuridicè infertur, non est licitum resistere. vide Paul. de Castr. in consil. xciiij. viso suprā scripto puncto. facit text. in l. seruus. C. de his qui ad eccle. confug. & no. in l. vt vim. §. de iusti. & iure.
- 3

DEIECIT qui uel iussit, uel mandauit, uel ratum habuit. Rati enim habitio mandato comparatur.

¶ DE mandato suprā in l. quod iussu. Et de ratihabitione. §. l. semper qui non prohibet.

IN contractibus quibus doli præstatio uel bona fides inest: hæres in solidum tenetur.

¶ ISTA regula tangit materiam indiuiduorum quæ altiorempo-
mularet indaginem. idem habetur in l. ad ea. §. fin. j. eod.

In l.ferè quibuscunque. Argumenta.

- 1 Possessio non acquiritur sine animo & corpore nec etiam amittitur.

REGVLA CXCV.

FERRE quibuscunque modis obligamur, ijsdem in cōtrariū actis liberamur: quum quibus modis acquirimus, ijsdē in cōtrariū actis amittimus. Vt igitur nulla possessio acquiri, nisi animo & corpore potest: ita nulla amittitur, nisi in qua utrūq; in cōtrariū actū est.

¶ P O N I T reg. & illationem facit ad regulam: vide dicta §. in l. nihil tam naturale. eo. tit. De illatione, q̄ sicut nulla possessio acquiritur sine animo & corpore, ita nō amittitur. ad idem tēx. in l. quēadmodū. de acqui. pos. Et ista regula procedit quādo in perdēda possessione incipio à corpore: nā tūc etiā animus requiritur, secus si ab animo inchoetur: q̄a animus solus sufficit. l. iij. §. in amit tēda. de acqui. pos. vbi doct. cōiter ita tenēt. ibi vidēdum, q̄a Mod. laborāt: & Soci. ibi pōderat & inducit istū text.

REGVLA CXCVI.

CUM par delictū est duorū, semper oneratur petitor, & melior habetur possessoris causa: sicut fit cū de dolo excipitur petitoris. neque enim datur talis replicatio petitori, aut si rei quoq; in ea dolo actū sit.

¶ V I D E dicta §. in regula, in pari causa. eod. tit.

In §. Illi debet. Argumenta.

- 1 Pœnam petere nequit, qui in illam incidit.
- 2 Pacem contrahentes, si, postmodum simul ruperint, agere nō poterunt.
- 3 Agere volens ad pœnam debet prius pro sua parte implere.
- 4 Petitio pœnæ liquida debet esse.

ILLI debet permitti pœnam petere qui in ipsam incidit.

¶ E T qui incidit in pœnā illā petere nō potest. facit tex. in l. cū pater. §. libertis. de le. ij. & Bar. ibi in fi. infert q̄ quādo qui cōtraxerunt pacē. & cōtrauenerūt, & ignoratur quis primo pacē rupit, nullus agere potest. Sed si cōstaret alterū rupisse, alter qui nō incidit in pœnā, agere ad pœnā potuisset: vt Bar. ibi per illum tex. concludit. Et ad hoc vide plene dicta per Alex. in l. semel mora. col. j. & ij. solu. mat. Et qui velit agere ad pœnam, debet prius implere

implere pro sua parte. no. Ang. consi. xliiij. fratres seruorum. in fi. & late tradit Corn. in consil. cccliiij. in causa vertente. lib. j. & dixi in l. cum
4 proponas. la. ij. C. de pac. Et liquida debet esse petitio pœnæ: vt dixi in
l. pœnalibus. j. eo.

REGVLA CXCVII.

FACTVM cuique suum, non aduersario suo nocere debet.

¶ VIDE suprà in regula, non debet.

NON uidetur uim facere qui iure suo utitur, & ordinaria a-
ctione experitur.

¶ VIDE suprà in regula, nullius videtur dolo facere.

In §. In pœnalibus. Argumenta.

- 1 Pœna non committitur ipso iure, quando aliquid sub pœna præcipitur.
- 2 Probatio in pœnis liquida esse debet.
- 3 Pœnales calus sunt stricti iuris.
- 4 Pœna ex conuentione appositæ pro parte, ad aliam partem non debet extendi.
- 5 Pœnalia nullo modo sunt extendenda.
- 6 Dispositio principalis extendi potest, pœna autem adiecta non potest.
- 7 Initium facti attenditur, vt pœna euitetur.
- 8 Venditionis nomine quando cæteri contractus comprehendantur.
- 9 Hæres hæredis quando non veniat nomine hæredis.
- 10 Pœna locum non habet, nisi statuta.
- 11 Extensio fit in pœnis, quatenus proprietates verborum exigit.
- 12 Pœna extenditur, dum de fraude remouenda agitur.
- 13 Pœna extenditur quandoq; ratione reipublicæ.
- 14 Pœna extenditur in æquiparatis.
- 15 Pœna in fauorem ecclesiæ extenditur quandoq;.
- 16 Pœna tunc extenditur, quando ratio extendendi exprimitur.
- 17 Pœna extenditur de similibus ad similia.

IN pœnalibus causis benignius interpretandum est.

- ¶ EX ista regula sumpta est reg. in pœnis. eo. ti. in vj. & facit text. in l. si præses. in l. interpretatione. s. de pœni. dist. j. in c. pœnæ. Et ad istam regulam plura dicta sunt s. in reg. semper in obscuris. Et ibi dictis adde
I quod si præceptum sit, qd aliquid fiat sub pœna, non in-
A telligitur qd ipso^a iure pœna committatur. Sed videtur quæ
dam cōminatio: vt no. p. gl. in c. sicut tuis. de sumo. in ver. sub interminatione & in c. j. in gl. ij. de sagit. in c. j. in gl. pe. de eo qui fur. ord. suscep. & in reg. in pœnis. e. ti. in vj. & in c. cum esses. in gl. fi. de testa. & ista est cōmunis opi. vt dicit Imo. in c. j. de loca. col. ij. in ver. & aduerte. & ibi rationem adducit per istam regulā: quia cum agatur de pœna, mitior interpretatio fieri debet, per istam regulā. & idem tradit Ioan. de Ana. in d. c. j. de sagit. col. pe.
B ¶ Sic etiā in pœnis liquida^b debet esse pbatio vt pœna
com

A Ipso. Alex. consil. cxxiij. in prim. lib. j.

B Liquida. Dec. rub. de proba. co. pe. co. cccc. col. ij. Ale. consil. cxxiij. col. j. li. ij. vbi dixi. C.

Mol.

committatur: vt no. Bal. in c. j. col. fi. quali. domi. propr. feu. priue. vbi al-
leg. rex. in l. ex testamento. la j. de condi. & demon. & no. etiam Bald. in
l. cum proponas. col. fi. C. de hære. insti. † vbi inquit. quòd casus pœnales 3
sunt stricti iuris, & non recipiunt interpretationem extensiuam, per il-
lum tex. in d. l. in testamento.

¶ Et in pœnis: quia liquida & pleua probatio requiritur, nunquam iura-
mentum defertur in defectum probationis: vt no. Bal. dicit in l. j. col. ij.
ver. ex hoc patet. C. de his quæ pœnæ nomi.

¶ Et odio pœnæ si pœna ex conuentione pro vna parte sit apposita, ad 4
aliam partem non extenditur: vt no. Bal. concludit in d. c. j. col. j. ver. fi. &
sume hic argumentum. qualiter domi. proprie. priue. feu. Et idem in te-
statore, quia substitutio quæ aliàs extenditur de vno casu ad alium, non
habet locum si pœna apponatur: vt no. Bar. in l. pater Seuerinã. in princ.
per illum tex. de condi. & demon. Et odio pœnæ à persona non recedi-
tur, vt no. Bar. in l. multa. de condi. & demon. & Bal. in d. l. j. in iij. opp.
C. de his quæ pœnæ nomine.

¶ Et pœna quia odiosa est, † si in vno capitulo apponatur. non videtur in 5
alio repetita: † vt no. Bar. in l. in testamēto. s. alle. in prin. A

▲ Repetita.

Etia in æquipa-
ratis Ant. Bur.
c. ad nostrã. co-
lum. ij. nu. 8. de
empt. & vendi.
adde Alb. par-
te j. statut. qō.
lxx. in fi. Anto.
Corf. in singu.
ver. fi. additio.
C. M.

& idem Bal. in l. cum pater. §. pater certam. de lega. ij. &
ad idem est gl. in cle. ij. in verb. sanctioni. de vita & hon.
cler. & in cle. fi. de pœnis. in gl. fi. & hoc tamen daclaran-
dum est, vt dixi in c. ij. requiris. de app.

¶ Et dato qd dispositio principalis extendatur, pœna ta- 6
men quia odiosa est extendi non debet: vt no. Ioan. And.
in c. dispendia. in princ. de rescrip. in vj. Domi. ibi col. iij.
in ver. no. incidenter. hoc dictum sequitur pro dicto not.
do. Abb. in c. j. de locato. col. fi. Domin. in c. si forte. col. ij.
in ver. no. incidēter. de elec. in vj. & idem tenet Imo. post
Ant. de But. quem ibi refert in c. fina. col. iij. de rescrip. de
quo inferius dicam.

¶ Et in pœnis † vt pœna euitetur attenditur initium. l. quod ait. §. quod 7
ait lex. ff. de adul. vbi Bar. in ij. no. & no. Domin. in c. auaritia. in glo. eo
ipso. de elect. in vj. & facit quod no. Bar. in l. j. C. de nund.

¶ Et licet nomine venditionis etiam alij contractus comprehenduntur
l. statuliberi. §. Quintus. ff. de statulib. tamen in materia pœnali strictè
accipitur pro contractu venditionis: vt no. Bar. in l. qui duobus. s. de fal.
in tit. de emp. & ven. §. nunc videndum. ver. sed pone. & no. in c. j. de ex-
ces. præla. in vj. Et licet † appellatione hæredis veniat hæres hæredis. l. 8
fi. C. de hære. insti. hoc non habet locum vbi agitur de pœna: vt no. Bal.
in d. l. fi. q. xxj. & no. Bar. in l. multa. s. de condi. & demonst. & dixi in l.
qui per successionem. s. cod. tit.

¶ Et pœna † nō habet locū nisi statuta sit. l. & si quis. §. diuus. ff. de relig. 9
& per

& per illum tex. dicit Bal. in l. iij. C. de sac. san. ec. in prin. quod pœnæ odiosæ sunt, & non habent locum nisi in casibus expressis in iure. & quod in pœnis non fiat extensio no. Dom. in c. quanquam. de elec. in. vj. & in c. j. co. si. ver. ex his not. de bigam. in. vj. in. c. si ciuitas. in princ. de sen. excom. in. vj. & in ca. j. col. j. de temp. ord. Et secundum regulam arguit Ang. in consi. c. præmitto. in prin. C.uma. in consi. xij. ad primum. in tertio dub. Fulg. in consi. vij. iam pluribus annis. col. penul.

10 ¶ Et regula ista limitatur non procedere quantum ad vim verborum: quia quatenus verborum proprietas significat, fit extensio etiam in pœnis: vt no. Are. in l. cū lege per illū tex. §. de testa. & idē no. Cal. in cōf. j. in tit. de cōsang. & affin. Secus si ageretur de lata significatione: quia tunc illa i materia pœnali nō attēditur, vt dixi in regula semper in obscuris. §. eo. dum ibi dictū fuit de pœna capitali.

¶ Secundo etiam ibi regula ista limitatur, non habere locum in pœna excommunicationis, per. c. pe. de sen. excō. de cuius intellectu dixi in d. regula. semper in obscuris.

11 A ¶ Tertia regula fallit quando agitur de remouēdo^a fraudem: quia tunc etiam in pœnalibus fit extensio, ne dispositio elusoria redderet. c. si ciuitas. & ibi Do. in ij. notab. de sen. excō. in. vj. & ad hoc gl. not. in gl. fi. in. c. quanquam. de vsuris. in. vj. ibi dū inquit, aliās facile esset hanc constitutionem eludere, & illam gl. no. Dom. ibi, col. pe. versi. no. bene istam gl. ad idem gl. in clem. j. in verbo, se pelire. in fi. de sepulturis, & facit tex. in l. j. §. fi. §. de cal. & in l. sed iul. §. mutui dationem. §. ad senatus cōsul. Maced.

A Remouēdo. dixi in consuetud. Paris. 4. 13. glo. ij. nu. 9. & in annotati. ad Philip. Deci. cōf. 277. & 1 reg. cancella. de publican. resign. q. v. numc. 27. C. M.

12 ¶ Quarto fallit vbi agitur de vtilitate publica: quia tunc etiam in materia pœnali extensio fieri debet, ne delictū sit impunitum. l. ij. §. exercituum. per illum text. §. de his qui no. infam. & idem no. Bart. in l. quemadmodum. in v. no. per illum tex. C. de agric. & cens. li. xj. cū sim. vt dixi in consi. lxxv. & idem tradit Ro. in consi. cv. viso themate col. fi. & Paul. de Cast. in consi. xxij. viso puncto. col. pen.

13 ¶ Quinto fallit, quando duo sunt æquiparata de iure antiquo: quia pœna statuta in vno, habebit locum in alio: & ista extensio est facta à lege. vt not. Bar. in l. si quis seruos C. de furt. per gl. ibi. & in l. vt tantum. ff. de ser. corrup. gl. in c. si postq. in gl. fi. de elec. in. vj. & in c. de multa. de præben. & ibi Abb. & debet æquiparatio fieri p viam regulę: vt no. Marth. & i trac. extēsiōis, quę refert & sequitur Ang.

A Domi. & in
cōf. xxxvij. co
lū. ij. C. M.

Are. in §. ius autē ciuile. char. antepe. col. iij. ver. iij. fallit.
¶ Sexto fallit vbi agitur de fauore ecclesiæ: quia consti- 14
stitutio pœnalis extenditur: vt not. per gl. in c. sciant cun-
cti. & no. ibi. Dom. ^a circa fi. in versū. no. primo ex hac gl. A
de elec. in vj. & no. & Abb. in c. nihil. col. antepen. de ele.
in versū. secundo principaliter potest responderi. Et eodē
modo si agatur de fauore fidei: vt no. Abb. in c. ij. in fi. de
diuortijs. similiter si agatur de fauore animarū. constitu-
tio pœnalis extendit̃. vt no. Io. And. in c. ex tenore. & ibi
Abb. in ver. no. singulariter. q. fil. sint legit. no. Bar. i. auth.
sacramenta pub. col. pen. versū. quēro utrū. C. si aduer. vēd.
cum sim. vt Fely. tradit in c. translato. de constitu. co. fi. &
adde Ro. consil. cclxxxv. omnia. in fi. Imo. in cons. cxxij.
in causa. col. ij. Alexā. in cōf. xlij. sup. præmissio. li. j. in fin.
¶ Septimo fallit t̃ si ratio sit expressa: quia tunc etiam in 15
pœnalibus extensio fieri potest: vt no. Alex. in l. cum mu-
lier. per illum tex. in v. not. ff. sol. matr. & idem no. Dom.
in c. si ciuitas. §. j. in princ. de senten. excommu. in vj.
¶ Octauo generaliter t̃ dici potest, quod etiam vbi agitur 16
de pœna. fiat extensio de similibus ad similia ab identita-
te rationis^b vt no. Bal. per gl. ibi in l. si quis id q. s. de iu-
risdi. om. iud. & Alex. ibi col. pe. & ad hoc est tex. in c. j. §.
porrō. in tit. quæ fuit prima causa benef. amit. & Bal. ibi
col. iij. dicit illum text. esse meliorem de iure: ibi tamen
tex. ex noua prouisione vltcrius procedendo in illo casu
videt̃ statuere. ita quod absq; illa noua dispositione aliud
fuiſſet dicendū. Ad §. porrō. respōdetur dupliciter: vt per
Imo. in l. si viro. co. viij. sol. matr. tñ p̃ ista conclusione. q.
fiat extēſio etiā in pœnalibus. sunt gl. tredecim quas alle-
gat Ang. Aret. in §. ius autē ciuile. in penul. char. co. ij. de
iustit. & iur. & ibi etiā duodecim gl. contrarias adducit.
¶ Et pro resolutione recurrendū est ad ea quæ scribit Io.
de Imol. in l. si verō. §. de viro. s. sol. matr. Ex cuius dictis
firmari potest regula negatiua. quod vbi agitur de pœna.
non debet extensio fieri. per text. cum sim. s. allega.

In l. Inuitus. Argumenta.

- 1 Procurator inuitus nemo constituendus.
- 2 Advocatus patrocinium suscipere cogitur inuitus.
- 3 Procurator fisci an possit ad officium cogi.
- 4 Notarius instrumenta conficere cogi potest.
- 5 Caupo & tabernarius hospites recipere coguntur inuiti.
- 6 Doctor ad consilium præstandum cogi potest.
- 7 Meretrix in lupanari an possit ad coitum cogi.

Officium

8. Officium necessarium quod dicatur.

REGVLA CXCIX.

INVITVS nemo cogitur defendere.

- 1 ¶ Et inuitus procurator non constituitur. l. inuitus. C. de procur. & in l. filiusfa. §. inuitus. §. de procur. Et idem in executore, qui inuitus non cogitur officium executoris suscipere, not. Bal. in l. at si quis. in ver.
- 2 credo tamen. de relig. §. & not. Card. in cle. j. in iiij. q. de testam. ¶ Secus est in aduocato qui cogitur patrocinium suscipere, vt not. Bal. & Salice. post Goffr. in l. inuitus. per tex. in l. prouidendum. C. de postula. not. per gl. in l. j. §. ait prator. ff. de postul. in verbo, habebunt. & ibi Angel. not. illam gl. Et idē est in procuratoribus qui soliti sunt ex
- A cere se in palatijs, qui largo modo dicuntur aduocati. & ita dicunt Fulg. Paul. de Cast. & Alex. in d. l. inuitus. facit rex. in l. j. §. aduocatos. §. de var. & extraor. cog. A Largo. dixi ad Alex. cōf. ij. lib. vj. C. M.
- 3 ¶ Et idem est in procuratore fisci seu reipublicæ, secundum Salic. in d. l. inuitus. arg. l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. & in l. si quis magistratus. §. de mune. & hon. Et ideo syndicus vniuersitatis cogitur officium suscipere: vt not. Bal. in d. l. filiusfamiliās. §. inuitus. in prin.
- 4 ¶ Et idem dicit Ang. in d. §. ait prator. ¶ in notario qui compellitur instrumenta conficere: vt not. Bar. in l. j. ff. furti aduers. nau. & Bal. in rub. C. de fide instru. col. ij. vers. sed dubitatur. Idem Host. in summa. de fide instru. in §. ex quibus. ver. & hi qui. vbi dicit qd si recusat suscipere rogatus, est perurus, & potest priuari officio: & hoc dictū refert & sequitur
- 5 Card. in cle. j. vers. dudum. in xij. not. de iureiur. ¶ Et idem dicit Ange. in d. §. ait prator. in caupone, hospite, & tabernario: quia etiam inuitus cogitur hospites recipere. & idem not. Bar. in d. l. j. §. furti aduers. naut. & in l. j. §. j. §. nautæ, caup. in l. j. §. cura carnis. de offi. prafe. vrb. Sic etiā
- 6 ¶ doctor cogitur consulere: vt not. per glos. in l. ij. in verb. consensum. C. de proxi. sacri. scrin. lib. xij. & ibi Bar. & glo. ibi alleg. l. sancimus. la j. C. de aduoc. diuer. iud. & Salic. ibidem dicit. & idem Bar. in l. proxime. in princ. ff. de his quæ in testa. delē. & Anton. de But. in c. si pro debilitate. col. iij. de offi. deleg.
- 7 ¶ Et idem videtur in meretrice quæ sit in lupanari: & in artifice, qui tenet signum artis, per rationem quæ allegatur in hospite. per Bar. in d. l. j. furti aduers. nau. & Bal. in d. l. filiusfamiliās. §. inuitus. concludit. in gl.
- 8 j. ibi, ¶ qd omne officium utilitate & autoritate publicum, vel vtroq; modo publicum, dicitur officium necessarium, & recusari non potest. & ad hoc not. glo. ibi: facit tex. in l. munerum. §. iudicādi. §. de mune. & l. on.

In §. Cui danus. Argumenta.

1 Exceptio an semper competat ei, cui & actio.

2 Actio & exceptio simul competunt, quando ad eundem finem tendunt. & numero 3. & 4.

C v i *damus actionem: eidem exceptionem competere multò magis quis dixerit.*

¶ **H A E** C regula etiam habetur in ca. qui ad agendum. eo. tit. in vj. & probatur in l. j. §. his autem. §. de superficie. & in l. creditori. in fi. & glos. ibi per illum tex. C. de pact. & secundum reg. arguit Bal. in consil. cclxxxv. super eodem. col. ij. lib. iij.

¶ Et ista regula procedit † vbi ratio diuersitatis non datur: secus est vbi sit ratio diuersitatis, propter quā actio datur & exceptio denegatur: vt not. Abb. post Anton. de But. in c. debitores. per illum tex. de iureiurā. vbi exemplum habetur.

A Debet. Vide ad istam regu. Soci. in tracta. fallen. in regu. cclxxix. vbi ponit xij. limitationes. & Hip. de Marfil. qui ponit alias ij. in sing. xj. & in sing. xcix. docto. in l. naturaliter. §. nihil commune. de acqui. pos. vbi Bal. posuit xij. limitationes, quas refert ibi Alexā. in vij. colū. cum seq. & Spe. in ti. de pet. & pos. §. fi. vbi ponit xxij. fallē. Lanfran. de Orian. in repe. rubri. de caus. pos. & p. pri. in vij. colū. in fin. vbi ponit xj. fal. & Corfe. in trac. fallen. ad reg. spoliatus ante oīa & c. vbi ponit l. fallē. qui tract. est in ij. volu. tract. diuersorū doctōrum. H. C.

¶ Secundo principaliter † regula limitatur procedere, & 2 declaratur quando actio & exceptio tendunt ad eundem finem: quia tunc si actio datur, à fortiori exceptio videtur competere: quia in exceptione est reus cuius causa fauorabilior est. l. fauorabiliores. §. eod. & in l. Arrianus. §. de act. & oblig. & quia in exceptione agitur de retentione quæ facilius conceditur. l. per retentionem. C. de vsur. l. ij. vbi Bald. in iij. not. C. de fideicom. † Secus est si exceptio & actio tendunt ad diuersa: quia tunc exceptio vno respectu denegatur: & tamen actio alio respectu concedi potest: vt not. Inno. & Hostien. in c. inter dilectos. de excess. præla. & Abb. ibi in fi. & Pet. de Anc. & Io. de Ana. in c. accedens. col. j. de accus. Et hoc modo omnia resoluntur que in contrarium allegari possunt. † nam in iudicijs 4 possessorijs recuperanda possessionis ille qui spoliavit, non potest exceptionem opponere ad impediendum restitutionem possessionis: quia spoliatus ante omnia restitui debet. c. in literis. de resti. spol. l. si quis à se fundum. A C. vnde vi. Sed facta restitutione datur sibi actio respectu proprietatis. & sic actio & exceptio diuersa recipiunt: & ita etiam videtur procedere text. in l. si quis cōductionis. C. locati. & hoc modo etiam videtur procedere text. in d. c. debitores. & adde tex. in d. c. indemnitatibus. §. verum. & ibi glos. in verbo, facultas. de elect. in vj. vbi glos. dicit esse speciale in monialibus. & regula ista non habet locum. Sed potest responderi: quod ille tex. procedit secundum not. in c. accedens. de accusa. & in ca. constitutus. de appellatio.

C v m *quis in alicuius locum successerit, non est æquum*

aequum ei nocere hoc quod aduersus eum non nocuit, in cuius locum successerit.

¶ DE ista regula dictū fuit s. in reg. quod ipsis qui contraxerunt.

PLERVNQVE emptoris eadem causa debet esse circa petendum ac defendendum, quae fuit autoris.

¶ DE ista regula glo. hic remittit ad supradicta, in reg. nemo plus iuris.

In §. Quod cuique. Argumenta.

1 Beneficium non confertur in inuitum.

2 Exigere qui nequit, nec à sponte offerente capere poterit.

3 Exactum licite non potest remitti.

4 Notarij plus iusto accipientes, meritò puniendi.

5 Statutum prohibens accipere, non permittit accipi ab eo qui offert sponte.

QVOD cuique praestatur, inuito non tribuitur.

1 ¶ QVIA beneficium† inuito non datur. in regula. inuito. s. eodem.

¶ Et not. dictum Bar. hic, qui per gloss. infert, quod si notarius priorum non potest salarium accipere de aliqua scriptura, quod etiam à sponte soluentibus accipere non licet. & ad hoc facit text. in capitu. exigit. de

2 centū. in vj. † vbi sicut non potest quis exigere, pariter à

3 sponte^a solvente recipere non licet. & gl. ibi in verbo, vo

4 lente. ad idem facit tex. in cap. statutum. §. accessorem. in

5 vers. si quis autem. de rescript. in vj. † vbi quod licitè exa

ctum fuit, remitti non potest. ad idem tex. in clemen. no

lentes. de hare. & ad idem est gloss. in l. vnica. C. publica

latitix, vel Consul. lib. xij. in vers. accipientem. quae etiā

dicat, quod pari pœna punitur ille qui accipit à sponte dā

tibus, & ille qui exigit: & illam no. ibi Io. de Pla. & idem not. Bald. per

illum text. in authen. sed hodie. C. de episco. & cleri. vbi colligit argu-

4 mentum, quod† notarij puniuntur si vltra debitum aliquid accipiant à

sponte soluentibus.

¶ Et ista conclusio videtur procedere vbi agitur de interesse publico, &

in causis à iure expressis: alias secus videtur: quia quardam honeste acci-

piuntur, quae inhoneste petuntur: vt dicit tex. in l. j. §. proinde. de varijs

& extraord. cog. & gl. in l. ij. c. i. si. in verb. sed praestari. s. de origi. aur.

per illum tex. ibi, hoc non perit, sed praestari solere. & idem gloss. in d. c.

exigit. de centib. in vj. in d. verbo, voluntate. quae dicit hoc regulariter

procedere. & allega. s. in contrarium habere locum in quibusdam casu-

bus. & ad idem text. cum gloss. xvij. dist. in c. de eulogijs. in glo. si. & in

c. dilectus. el. ij. in fi. de simoniaco.

5 ¶ Item dictum Bar. hic videtur procedere prout ipse loquitur. † quando

statutum prohibet salarium accipere: ista verba generalia sunt, & com-

▲ Spōte. Frā.

Rip. c. cum M.

Ferra. colū. ij.

de constit. in

tracta. de Pe-

ste. fol. 66. fol.

139. C. M.

prehendunt etiam sponte soluentem. Secus videtur si quis esset prohibitus petere: quia non prohiberetur accipere ab eo qui sponte solueret. dicto cap. dilectus. cum simil. §. alleg.

REGVLA CC.

▲ Atrocitatē.
alias, non igno-
scitur. Ias. con-
silio cxxxvj. li-
bro j. C.M.

A Dea quæ non habent atrocitatem^a facinoris uel^A sceleris, in ijs ignoscitur seruis, siue dominis, siue ijs qui uice dominorum sunt, uelut tutoribus & curatoribus obtemperauerint.

¶ VIDE dicta suprà in l. uelle non creditur.

SEMPER qui dolo fecit quo minus haberet, pro eo est habendus ac si haberet.

¶ VIDE dicta suprà, in l. qui dolo.

IN contractibus successores ex dolo eorum quibus successerunt non tantum in id quod ad eos peruenit, uerum etiam in solidum tenentur: hoc est ut unusquisque pro ea parte qua hæres est, conueniatur.

¶ VIDE dicta suprà in l. hoc iure. §. finali.

In l. Quoties nihil. Argumenta.

- 1 Præiudiciale minus in dubio eligi debet.
- 2 Appellatio non præsumitur deserta in dubio.
- 3 Appellatio admittenda videtur in dubio.

REGVLA CCI.

QUOTIES nihil sine captionem inuestigari potest: eligendum est quod minimum habeat iniquitatis.

¶ VIDE dicta §. in regula, in obscuris. & adde regulam quam tradit Paul. de Cast. in l. j. ff. si quis cau. per illū text. † quod in dubio eligi debet quod sit minus præiudiciale. unde infert, † quod in dubio pronuntiandum sit 2 appellationem non esse desertam: & pari ratione † in dubio est pronuntiandum appellationem admittendam^b. & 3 not. per gloss. in cap. ut debitus. de appella. cum simili. ut dixi ibi.

▲ Admittendam. Deci. ca. de priore. de appella. consil. cccvi. Alexan. consil. cxxxix. nu. 7. libro vij. C.M.

¶ Et ad reg. hic faciūt iura quæ dicunt de duobus malis minus esse eligendū. l. si procurator rei. & ibi gl. §. de except. doli.

doli. cum sim. alleg. in gl. hic & in c. j. xij. dist. in principi. & in c. ij. in fin. ead. distin. & glo. ibi in vers. minimus. alleg. istum text. & ad idem text. in c. non solum. xxxij. q. iij. & glo. ibi similiter allegat istum textum.

REGVLA CCII.

OMNIA quæ ex testamento proficiſcuntur, ita statum euentus capiunt, si initiū sine uitio ceperint.

¶ VIDE dicta suprà in regula, quod ab initio.

In l. Omnis definitio. Argumenta.

- 1 Definitio rei definitæ substantialia debet ponere.
- 2 Definitio bona censetur, quæ cum suo definito conuertitur.
- 3 Causa non bene definitur per effectum.

REGVLA CCIII.

OMNIS definitio in iure civili periculosa est: parum æst enim ut non subuerſi poſſit.

- ¶ GLOS. intelligit omnis definitio, pro reg. sed capiēdo definitionem vt verba sonant, dicendum est, vt not. Barto. in l. j. col. j. §. de testa. † quod definitio debet ponere substantialia rei definitæ, & per hoc debet continere genus sub quo res est definita.
- 1 ¶ Item debet continere differentias, vt appareat quod res definita differt ab alijs speciebus contentis sub illo genere. vt patet in d. l. j. de testa. & in alijs definitionibus. & idem Bald. in l. cum quis. col. ij. C. de iuris & fact. igno. & in rubr. C. qui admit. colum. ij.
 - 2 ¶ Et illa est bona definitio quæ conuertitur cum definito. l. ij. §. dolum. vbi Barto. ff. de dolo. ad idem est tex. in l. mortis causa capitur. in principi. ff. de dona. causa mort. in l. Quintus. la. ij. in §. cum aurum. §. de auro & argent. legat.
 - 3 ¶ Et non est bona definitio si causa definitur per effectum: vt not. Barto. in l. j. in princip. colum. vij. §. de appel. quod dictum declaratur vt dixi in rubri. de probationibus. colum. v.
- ¶ Et propter hoc dicitur hic. quod definitio est periculosa in iure: quia difficile est explicare quiditatem & essentiam rei definitæ, secundū quod philosophi veram definitionem perscrutantur, considerando quiditatem & essentiam rei definitæ.

~~A Parum. Baldus postea legendum cepit raturum & sequitur Grego. Halo. Sed Io. Ferras. Monta. hic comunē literam recte tueretur: vt susensu, non quod vix vlla regula, vlla definitio constituitur aut stare possit in iure. sed quod nisi circūpediti finis, parū sit, hoc est, non multum delit, quæ subuerſi queat. C. M.~~

¶ Sed secundum Legistas videtur quòd definitio non sit ita periculosa; quia dato quòd quiditas & essentia rei non exprimatur, satis est definitionem constare ex genere & differentijs. ideo quandoque res definitur considerando rem prout est in fieri. l. libertas. §. seruitus. de statu homi. & in l. v. §. stipulatio. de verbo. oblig. & dixi in dicta rubr. de probatio. colum. iij.

In l. Quod quis. Argumenta.

- 1 Procurator pœnam recuperare non debet, quam ob suum passus est delictum.
- 2 Victus quando ad expensas victori non teneatur.
- 3 Fideiussor quas culpa sua soluit vsuras, à principali non repetet.

REGVLA CCIIII.

QUOD quis ex culpa sua damnum sentit: non intelligitur damnum sentire.

¶ E A D E M regula habetur in regula, damnu. eo. tit. in vj. ¶ Et vltra gl. hic facit tex. in l. qui proprio. §. item. §. de procur. vbi dicitur, quòd ꝑ procurator pœnam quam ex suo delicto passus est, recuperare nō debet. ad idem tex. in l. si cōmunis familia. §. de noxa. in l. inter cohæredes. §. ꝑ ex facto. §. fam. erc. cum sim. vt per Dy. in d. regu. damnu.

¶ Et per iura prædicta infert Alber. hic: ꝑ quòd victus nō tenetur victori ad expensas in quibus condēnatus fuit propter eius contumaciam, quia culpa sua habuit illud damnum: & idem dicit Spec. in tit. de expen. §. nunc de expen. sis. ver. ceterum. & idem Bar. in l. si pignore. §. de pig. act. Abb. in c. finem litibus. de dolo & contu. col. vj. ver. insuper quæro. & not. Imol. per illum text. in l. damni infecti quidam. §. cum parietem. in princi. §. de damno infecto.

¶ Eodem modo infert Alberi. hic, ꝑ quòd fideiussor non poterit repetere à principali vsuras quas soluit culpa sua, eo casu quo illas soluere non cogebatur: in quo latè disputando insistit: de quo videndum est quod Alex. scribit consil. ccxix. quoniam in quæst. lib. ij.

REGVLA CCV.

MINVS est actionem habere, quàm rem.

¶ I S T A regula declarata fuit suprà in regula quæ actionem. vbi videndum est.

In l. Plerunque. Argumenta.

- 1 Status de præsentī quare debeat attendi.
- Legatum sub conditione, an possit alienari.

- 2 Venditio de præsenti pura dicitur, licet sub conditione possit resolui.
- 3 Sententia quando conditionalis dicatur.
- 4 Confessio debitoris quando dicatur certa de præsenti.

REGVLA CCVI.

PLERVNQVE fit, ut etiam ea quæ à nobis possunt abire, perinde in eo statu sint, atque si non essent eius conditionis, ut abire possint. Et ideo quod fisco obligamus, et uendicare interdum, et alienare, et seruitutem prædio imponere possumus.

1 **¶** NOTO quod status de præsenti consideratur nec attenditur, quod status qui est de præsenti resolui possit: unde res legata sub conditione, cū interim sit hæres, alienari pōt. l. fi. §. sed quia. C. cōia de leg. & no. per glos. hic.

2 **¶** Et adde text. in l. ij. §. de in diem addict. † ubi venditio de præsenti est pura, licet sub cōditione resolui possit. ad idem tex. in l. hæc venditio. §. fin. de contrahen. empt. ubi venditio fuit facta pro centū, & quanti plurimi postea repertum fuerit, interim dicitur certa venditio que certum habet pretium, licet illud alterari in futurum possit.

¶ Et ad hoc facit not. quæstio quam tradit Bar. in l. Iulia, nus. in fi. de cōdic. indeb. ubi concludit, quod facta reformatione quod omnes repræsalia debeant reuideri, & quæ

A fuerint reprobate nō valeant, interim executio fieri pōt^a, licet in futurū possent reuocari: & idem in simili casu no.

3 Bar. in l. iudex postquā. §. de re iudic. in fin. † de iudice qui condemnauit reum in certa quantitate, addita clausula, plus & minus secundū formam statutorū: nam talis sententia non est conditionalis, sed resoluenda sub conditione. d. l. ij. de in diem addict. & sic de præsenti est certa: & idē

4 Bal. in rub. C. de positi. in vj. q. † ubi inquit, si mercator scribit se debitorem in x. ex causa depositi, & plus & minus prout in libro rationū continet, ista confessio dicit certa de præsenti, per l. publica. §. fin. ff. de positi. & quod ibi Bart.

¶ Quæ omnia dicta confirmantur per istam regulam quæ secundū gl. intelligitur, qd dispositio cōsiderato præsenti statu fieri possit cum sua causa, & cū illa cōditione resolutiua. l. si debitor. C. de distr. pig. & ad hoc facit, qd resolutio iure datoris resoluit ius acceptoris. l. lex vestigali. §. de pigno. not. Bal. in c. j. in consi. ix. de alie. feu. Imo. in consi. viij. in casu præmissis. col. penul. Alex. consi. xxxviij. con-

A Potest. Imo
vt dixi 3. cod. l.
is damnum. §.
quod pendet.
C. M.

sideratis his.col.ij.lib.ij. in consi.clxxij. viso themate.col. iij.eod. lib.ij.in consil.xj. ponderatis his.col.xj.lib. iij.Bald.consil.cccclxxxj.Massiolus.lib.j.Soci.consil.lxxxv. viso compromisso.colum.penul.

In l. Iure natura. Argumenta.

- 1 Lucrum quærens ex aliena iactura, in dolo esse præsumitur. Pupillus obligatur in eo, quo locupletior factus est.
- 2 Ecclesia etiam obligatur, si locupletior efficiatur.
- 3 Statutum tollens exceptionem, locum non habet, si quis lucretur cum iactura alterius.
- 4 Exceptio non numeratæ pecuniæ quando opponi possit de iure canonico.
- 5 Debitor etiam post biennium probare potest pecuniam se non recepisse.
- 6 Iure suo priuari potest quis ob publicam utilitatem.

REGULA CCVII.

IURE natura æquum est, neminem cum alterius detrimento & iniuria fieri locupletiozem.

¶ HÆC regula habetur in l. nam hoc à natura de condict. indeb. & in regu. locupletari. eo. tit. in vj. Et licet tex. hic copulatiuè loquatur: text. in d. reg. locupletari. loquitur alternatiuè: & sit sufficit, quod alteri verificetur. l. cum pupillus. de cond. & demon. c. inter cæteras. de rescr. ¶ Et pro regula facit tex. in l. si quis mancipijs. §. fin. ff. de instit. vbi dicitur, † quod dolo malo facere dicitur, qui ex aliena iactura lucrum quærit. ¶ Et ista ratione etiam pupillus obligatur in eo in quo factus sit locupletior. l. j. §. j. in fin. ff. de auth. tut. & in §. sin autem. instit. quib. alie. licet. & in l. fin. C. de vsucap. pro empt.

¶ Et pari ratione etiam obligat ecclesia si facta sit locupletior: vt not. per gl. & ibi Bar. in auth. qui res. in verb. eum. C. de sacrosan. eccl. Bal. in l. iubemus. §. sanè. in prin. C. de sacrosan. eccl. in l. si prædij. C. de præd. mino. Abb. in c. si quis presby. in fi. de reb. eccl. nō alien. Alex. consil. iij. viso processu. col. j. in fi. lib. iij. And. Sicul. in cōsi. xl. col. x. lib. j.

¶ Et hac ratione † si statutum tollit exceptionem, non habet locum si cōtingat alium lucrari cum iactura alterius: quia tali casu officiū iudicis potest implorari: vt not. Bart. in l. plane. in fin. ff. de peti. hæred. Abb. in cap. ex parte. el. ij. de offic. deleg. cum simil. vt dixi ibi post Moder.

¶ Et hac ratione iudex ne quis lucretur cum iactura alterius, mouetur etiam ad priuatam utilitatem: vt not. Abb. post alios in cap. ad nostram. colum. ij. de iure iurand.

Et eadem

- ¶ Et eadē ratione cōcludit Dy. in d. reg. locupletari. in fi.
 4 † q. de æquitate canonica^a exceptio non numeratæ pecu-
 4 nia pōt opponi etiam post biennium,^b & not. Bal. in l. si
 B ex cautioe. i. ix. q. in l. in cōtractib⁹. i. prin. C. de nō nu. pe.
 ¶ Sed tamen idem videtur de iure ciuili: quia militat ratio
 regula ne creditor lucretur cum iactura debitoris.
 5 † Et hoc si ipse debitor probet se pecuniā non recepisse:
 se: quia potest probare etiam post biennium: vt not. per
 gl. in l. in cōtractibus. in princip. in ver. nullo modo. C.
 de non nume. pecu. cum sim. vt tradit Alexan. cons. clviii.
 in causa & lite col. pen. lib. ij. de quo videndum est quod
 scribit Fely. in capi. si cautio. de fi. instrum. in iiij. charta.
 ¶ Et regula limitatur nō pcedere ex causa prout in vsu-
 capione seu præscriptio. gloss. dicit. & in dicta lege, nam
 hoc natura. & in dicta regula, locupletari.
 6 † Et in casibus in quibus quis priuatur iure suo propter
 vtilitatem publicam: vt in litem si verberatum. §. item
 si ager. ff. de rei vendicatione. & in l. Lucius. ff. de euicti.
 in l. venditor §. si constat. §. communia præd. cū sim. vt no.
 in c. quæ ecclesiarum. de consti. & in l. ij. C. si contra ius.
 ¶ Et idem est in eo qui in alieno ædificat: vt in §. & ex di-
 uerso. instit. de re. diui. & in l. si is contra quē. C. de edifi.
 priuat. nā imputatur illi q. in alieno solo scienter ædifica-
 uit: vt p. Dy. in d. regula, locupletari. Et quando q. dicat
 locupletior, dixi. §. in regula, ex pœnalibus causis. §. eod.

▲ Canonica.
 hæc est magis
 cōis opinio. de
 qua vide satis
 latē addit. Dy.
 in reg. locuple-
 tari. hic alleg.
 super ver. bien-
 nium. sed vltra
 ea quæ ipse al-
 leg. vide Ias. in
 l. cū quis. C. de
 iur. & fa. igno.
 col. viij. i. prin.
 versicu. sed hic
 moneo. vbi te-
 net cōtra Dyn.
 & cōmūē. Hic
 rony. Chuc.

▲ Biennium. p-
 bando semper
 opponi potest.
 alioquin non
 seruatur i hoc
 regno. C. M.

In l. Res iudicata. Argumenta.

- 1 Res iudicata propriè tunc dicitur quando appellari non po-
 test, quæ tunc pro veritate habetur. & nume. 2.
- 3 Rescriptum principis nil potest contra sententiam, quæ trāsi-
 uit in rem iudicatam.
- 4 Rei iudicatæ renuntiari potest.

REGVLA CCVIII.

RES iudicata, pro veritate accipitur.

- 1 ¶ QVIA regula loquitur de re iudicata. Notandū
 C est † quod res iudicata dicitur^c propriè quando appella-
 ri non potest: vt not. per gloss. in capit. non solum. in ver-
 bo, innouata. de appel. in vj. & Domi. ibi in princip. dicti
 capituli. non solum. in fin. not. illam gloss. ad statuta quæ
 de iudicato loquuntur. & not. Barto. in rubri. C. de re iu-
 dica. Abba. in rub. de re iudi. facit tex. in cap. dilecti. in fi.
 de elect. in c. quod ad consultationem. de re iudica. in l.
 eleganter. §. si quid post. ff. de condictio. indebi.

○ Dicitur. Ad-
 de Ias. in l. i. §.
 de re iudicata

¶ Et in no. casu Ro. tradit in consi. cccxxiiij. circa primū. col. ij. & Alex. in consi. xciiij. in causa & lite. in princ. lib. ij. vbi propter hoc cōcludit, quod licet dicatur nō obſtāte priori ſentētia, nō per hoc videtur eſſe derogatū rei iudi.

¶ Et talis res iudicata pro veritate habet, vt hic. † Et ideo ſentētia lata cōtra rem iudicatā nō valet. l. j. C. qñ prouocare nō eſt neceſ. † reſcriptū principis nō valet cōtra ſententiā quæ trāſiuit in rē iudic. l. fi. C. ſen. reſcin. nō poſſe. l. cās vel lites. C. de trāſac. & bon' tex. i. c. expoſita. de arb.

¶ Et hoc intelligitur, niſi præciſe conſtaret de mēte principis quōd voluiſſet derogare rei iudicæ: quia poteſt, cum illud ſit ius quæſitum de iure ciuili: vt not. Bal. in l. fi. col. ij. in verſi. ſed immediatē opponitur. C. ſen. reſcin. nō poſſe. Ang. in l. Lucius. ff. de euict. Paul. de Caſt. in l. cum hæredes. de acqui. poſſ. cum ſimi. vt tradunt Moder. in c. quæ in eccleſiarum. de conſtitu. & dixi ibi. col. xj. & hoc modo

regula limitatur. ¶ Secundo † regula fallit ſi renuntiātū ſit rei iudicatæ quia illi renuntiari poteſt, & valet renuntiatio. l. iuris gentium. §. ſi pacifcar. ff. de pactis. Et non ſolum expreſſe, ſed etiam tacite renuntiari poteſt: quia ſi quis fuit admiſſus ad probandum de iniquitate ſententiæ, & ita probatum fuit parte non opponente iudex debet primam ſententiam quæ tranſiuerat in rem iudicatam reuocare. vt not. voluit Innoc. in c. cum dilecta. de reſcript. in c. cum Bertoldus. de re iudi. & ſequitur Alex. in l. iudex poſtquam. col. ij. verſi. ſexto fallit. de re iud. & idem Alex. conſi. lxxvij. in cauſa & lite. col. fi. lib. ij. & in conſi. cxxij. viſo. in princ. lib. ij. & not. Ant. de But. in c. quoniam contra. col. fi. & Abb. ibi de probat. & idem Ant. in conſi. xxvij. viſis. col. iij. Abb. in conſi. lxxxix. in quaſtione. lib. j. Rom. conſi. clxxxiiij. ampliſſime doctor. in fi. Arc. conſi. lxxiiij. diligenter. col. ij. & hoc declaratur vt dixi in d. c. quoniam contra. chart. v. verſic. quartus caſus.

REGVLA CCIX.

NON pōt videri deſiſſe habere qui nūquā habuit.

¶ DE iſta regula dictum fuit in regula, non videtur rem amittere. ſuprà eodem.

In l. Seruitutem. Argumenta.

A Veritate. L. ingenuum. de ſtatu hom. Amplia etiam cum iniqui decernit. l. pe. de iuſti. & iure. l. ſeruo inuito. §. cum prætor. ad Treb. l. ſed ſi contra. in prin. de libe. agnoſc. etiam in his quæ ſunt iuris naturalis. q. nature cōparatur. l. j. in fi. cū l. ſeq. de libe. agnoſc. l. quotiescunq. de decurio. li. x. C. vbi text. comparat hæc duo naturæ & originē vel iudicium inter partes latum. & ait gl. in l. ſi nō ſortem. §. hæredi. de condiſt. indeb. quod iudices faciūt de non iure ius, & ente nō ens. Limita per not. Barto. & Alex. in l. Iulianus. verum debito. rem. de condi. indeb. & in l. iij. §. condemnatum. col. i. de re iudica. & ibi Iaſ. col. j. & in l. ij. §. j. column: v. ſoluto matri mo. C. M.

1 Seruus morti aſſimilatur.

2 Seruus pœnæ manumitti non poteſt.

3 Seruus pœnæ eſt penitus incapax, neq. reſtitutus habilitatur. & nume. 4.

Seruus

7. Servus pœnæ propter delictum nullus efficitur hodie.

REGVLA CCX.

SERVITVTE *mortalitati ferè comparamus.*

1. ¶ ET servitus morti assimilatur, vt dicit tex. in l. intercidit. in fi. de condi. & demon. & in l. cum hic status. §. si donator. ibi. licet servitus morti cōparetur. & ista regula videtur generaliter procedere siue quis efficiatur servus pœnæ. prout loquitur tex. in d. l. intercidit. siue efficiatur servus alicuius priuati. d. l. cum hic status. §. si donator. ad idem tex. in l. res vxoris. C. de donatio. inter vir. & in l. ex facto. §. si quis rogatus. vers. sed si servus pœnæ. ff. ad Trebel. & in l. j. §. filius qui mortis. §. ad
2. Terrul. facit tex. in l. qui vltimo. §. de pœnis. Aliàs tamen est differentia t̃quia servus pœnæ manumitti non potest, vt no. Io. An. in c. ita quorūdam. de iudæ. & ibi Abb. in fi. per tex. in l. ij. C. quib. ad liber. proclam. non licet. & hoc dictum pro singulari tradit Roma. in sing. cccclxxvj.
3. nullus qui ex suo delicto.

- ¶ Et si servus pœnæ est omnino incapax. l. si in metallum. ff. de his quæ pro non scrip. l. si quis mihi bona. §. si quis planè. de acquir. hære. non sic in seruo priuati: quia domino acquiritur. l. si paterfamiliàs. ff. de hære. instit. & not. Bar. in l. si cognatis. de reb. dub. in princ. & ibi propter hoc dicit, t̃q̃ servus pœnæ non habilitatur, dato q̃ restituatur. l. intercidit. in fi. de condi. & demon. Secus in seruo priuati. l. ex facto. §. si. de vulg. & pupil. & Imo. ibi sequitur col. ij. quod tamen limitatur & declaratur: vt per Bar. in l. j. §. si filius qui mortis. ff. ad Terrul.
5. ¶ Et quæ dicta sunt de seruo pœnæ procedunt secundum iura antiqua: hodie t̃verò propter delictum nullus servus pœnæ efficitur. auth. sed hodie. C. de dona. inter virum.
- ¶ Et hoc intelligitur in illis qui viui remanent post cōdemnationem, puta in deportatis. Secus est in damnatis ad mortem: vt not. Barto. in d. authen. sed hodie. & in d. l. qui vltimo. de pœnis. in d. l. si eius. §. si cui. de testa. & in l. si quis mihi bona. §. si servus. de acquir. hered. & idem Ang. in l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniusto rupto.

In l. Quæ ab initio. Argumenta.

1. Institutio inutilis quando reconualescere possit.

REGVLA CCXI.

QVAE ab initio inutilis fuit institutio: temporis tractu conualescere non potest.

- ¶ IDE ista regula dictum fuit generaliter in regula, quod ab initio.
1. §. eod. & quantum ad institutionem de qua specialiter tex. hic loquitur, regula procedit, quando est defectus in substantialibus. Secus est si defectus sit in accidentalibus, qui extrinsecus contingit: quia tunc confirmatur institutio quæ à principio fuit nulla. l. qui soluendo. la j. vbi Bar. hoc

hoc dicit. ff. de hæred. instit. ad idem facit tex. in l. pignori. ff. eod. tit.

In l. Servus Reipub. Argumenta.

- 1 Servus quando possit abesse causa reipublicæ.
- 2 Inhabiles etiam admittuntur quādo de utilitate publica tractatur.
- 3 Inhabiles quo casu ad feudum sint admittendi.
- 4 Accusare potest homicidium etiam aliis inhabilis, statuto hoc permittente.
- 5 Conuentio inter priuatos facta non attenditur, si de utilitate publica agatur.
- 6 Promittens aliquem non offendere, potest eum bannitum licite offendere.

REGULA CCXII.

SERVVS, reipublicæ causa abesse non potest.

¶ **Q**UANTA regula videtur procedere prout loquitur¹ quādo abesset titulo honorabili: aliis videtur quod servus cum possit esse procurator ad negotia. l. servum quoque. §. j. §. de procur. quod etiam pro republica procurator constitui possit: quia officium procuratoris vilissimum est. §. si. instit. de excep.

¶ **E**t hoc saltem videtur procedere quando non esset alius equè idoneus. arg. l. generaliter. §. spurius. ff. de decu. & facit tex. in c. inter quatuor. de relig. domib. cum si. vt dixi in c. ij. de iudic. col. v. in ver. & retenta cōmuni opin.

¶ **I**mō quod fortius est, videtur quod etiam absolute servus abesse possit causa reipub. † quia vbi agitur de utilitate publica, etiam inhabiles admittuntur. l. si quis in gratui. §. vtrum. in vers. hi quoque. ff. ad Sillan. vbi Bar. dicit, quod lex vel statutum quod respicit utilitatem publicā, non respicit restrictionem de habilitate personæ.

¶ **E**t ideo si proclamātū sit, † quod quicumque ceperit talem bannitum, habeat castrū in feudum, etiam inhabiles ad feudum tali casu admittuntur: vt Alex.² concludit post Gul. de Cug. in l. filius fa. §. si cer. per. Et si statutum dicat, † quod quilibet admittatur ad accusandum de homicidio: etiā aliis inhabiles admittuntur. vt no. Bal. in rub. C. qui accus. col. pen. quæro si statutū. ergo pariter esset dicendum, quod servus propter utilitatem pub. causa reipub. abesse possit: nisi dicamus hoc nō procedere in officio honorabili legationis vel quia ita specialiter hic expressum sit. Vel dicamus, vt dixi in dicta l. filius fa. quod inhabiles non admit-

tuntur

¹ Alex. Cōfil. xxxv. nu. 5. libro vj. Alberi. part j. statu. q. clxxxj. Bal. in tract. stat. ver. capere. ver. castrum. Ias. l. j. col. iij. C. de sacrosan. eccles. l. j. §. nūtiatio. de ope. no. nū. Alcia. de verb. sig. lib. j. char. viij. Sed nō puto indistincte verum. C. M.

runtur. & patet, quia multi sunt inhabiles ad accusandum
l. senatusconsulto. l. non prohibentur. C. qui acc. non pos.
in l. j. in l. qui accusare supra. de accusa.

¶ Et non obstat tex. in d. l. si quis in graui. s. verū. quia non
probat illud quod Bar. & Doc. dicant: quia loquitur in eo
seruo qui alienatus erat cum illa cōditione, ne manumit

A teretur ab emptore, & sic ab homine^a, merito non habet
locum in manumissione quæ procedit ex dispositione le
gis secundū senatuscōsul. Sillania. quia verba prohibitio
nis, ne manumittatur ab emptore, nō conueniunt manu

S missioni. quæ inducitur à lege propter vtilitatem publi
cam: quia conuentio fit inter priuatos, non attendit
vbi tractatur de vtilitate publica, vt no. Bar. in l. q. seruū.

C de ver. obl. de illo qui promisit aliquem non offendere:
nam si ille bannitus sit, offendendo illum bannitum, nō
dicitur contrā facere, vt latius dixi in d. l. si filius fa. Et p
illum. §. vtrum. non bene inferitur ad quæstionem de feu
do: quia inhabiles ad feudū erant prohibiti à lege, & per
illa verba generalia non videntur habilitati: quia statutū
satis operatur in habilibus, ergo debet restringi ad habi
les. l. vt gradatum. §. & si lege. de mun. & ho. Secus si aliās
statutum nihil operaretur, & ita videtur procedere. quòd
not. Bald. in d. rubr. j. qui accu. & latius dixi in dicta lege
si filius familias, vbi videndum est.

^a Homine. pa
riter Curt. lu
nior cons. j. nu.
ij. dicit, q. ver
ba gñralia non
restringunt ad
habilitatē, quā
do sunt gemi
nata plata ab
homine, sed nō
est simpliciter
verum. C. M.

H A B E T I S, feruentissimi scholares, annotatiōes quas
dam super hoc titu. ff. de regu. iur. quas instantissimis
precibus vestris deuictus coactus fui præcipitato stu
dio absolvere. Et in his non potui diligentiam maxi
mā adhibere propter onus lectionis quod assidue mi
hi incūbit. Licet enim multa dicta sint, plura omissa
fuerunt. Polliceor tamen vobis, in maiori otio, si Deo
placuerit, operi imperfecto addere supplementum: ita
quòd illud quod nunc in rudi massa editum est, expo
litum magis reddetur. Scio etiam quòd hæc industri
mea à plerisq; nō commendabitur: ex eo quod dici so
let, laboriosum esse opus potius, quàm subtile: mihi au
tem satis erit scholasticis meis aliqua ex parte satisfac
cisse. Quibus à me vti de me benemeritis, nihil, qua
liscunq; meæ facultatis sit, denegari potest. Philippus
Decius Pisis. Ad laudem Dei omnipotentis. Amen.

F I N I S.

18695048

LVGD VNI,

EXCVDEBAT

Petrus Fradin,

ANNO

M. D. LIII.

+ colorchecker CLASSIC

+ calibrite

mm